

TVORBA MIMO ZBIERKY (2019 - 2020)

BORIS KRAUS

**Svoju prvú Tvrobu mimo zbierky venujem *mojej mamči*.
Merci, za to že si.**

Gangster

Tmavá noc
V nej stojí muž
S ešte tmavším svedomím

V ruke dlhá zbraň
Automatika ako sa patrí
Americkej výroby
Kovová konštrukcia s drevenou rukoväťou
Okolo ktorej sa omotáva koža, ako had

Kožu takej kvality nenájdete často
Majú ju nežné dámy
Ktoré sa nežne prechádzajú po parkoch
Majú ju tvrdý muži
Ktorí radi šoférujú autá
Krásne, dlhé a hlasným motorom
Tiež americkej výroby

Muž tam len stojí v tme
Ako strašiak na poli
Nehybný ako najlepší stĺp
Mĺkvy ako starí muži
Ktorý cez deň krmia vtáčikov
Ktorý večer si pozrú noviny
a ráno nemusia skoro vstávať

Muž len stojí
Okolo neho blesky
Obloha bliká ako siréna policajného auta
Pravdepodobne tiež americkej výroby
Rýchla modrá a potom dlho čierna

Dážď prudko padá
ale jemne steká po kabáte
ktorý vonní po drahých cigaretách
a po lacnej voňavke
tiež americkej výroby

Pred mužom stojí obecenstvo
Oblečené rovnako
S rovnakými maniermi
Až na jedného
Ten sa od nich líši

Ostatný muži majú hlavu hore
Tento sa nevládze nepozerať
Na špinavú zem a šedý štrk
Nie že by sa na niečo iného dalo pozeráť

Okolo nich sú len prázdne budovy
Perfektné kulisy
V budovách kedysi bývali rodiny
Dnes tam býva len otupno
A ešte zopár pavúkov

Muž len hladí do zeme
Slzy sa mu strácajú v daždi
Obidve padajú prudko na zem
Každým nádychom je ich viac a viac

Obecenstvo je tiež mĺkve
Len hladí pred seba
Tiež v čiernych kabátoch
Ale bez zbraní v ruke
Čo už, je to nudné obecenstvo
Pravdepodobne americkej výroby

Slová muža sa strácajú v hluku dažďa
Ten je najhlučnejší ako sa len dá
Reže ušné bubienky a navyše
Udiera do kabátov obecenstva a muža

Muž sa pohol, konečne sa niečo deje
Jeho ruka sa vystre, zbraň sa zdvihne
A ozve sa rana ktorá na chvíľku preruší
dážď a všetko okolia
Obecenstvo netlieska, divný muž padá na zem

Len gangster má v ruke tú moc, ten cit
Len on rozhoduje kto pôjde do podsvetia
a kto postúpi vyššie
Len muž ktorého mnoho krát zbil svet
Údermi ako Mike Tyson
Len muža ktorá zvierá sebavedomie ako nás
zvierajú zákony
Len takému je táto moc udelená
A paradoxne nie je americkej výroby

Hra

Každý hráč začne s kartami
Každý hráč dúfa že práve jeho
budú 2 esá
Je jedno akej farby

Ale hráč nevie čo dostane
To záleží na tom
Koľko krabičiek vyfajčí ochrankár
Koľko krát si niekto objedná whisky
Koľko ľudí bude ráno sedieť na lavičke
A koľko z nich si prečíta aj noviny

Karty sú už na stole rozdane
Hra sa môže začať
Hráč napravo si objednal koktail
A len sa usmieva
Ako keby o nič nešlo

Hráč v strede sa nervózne hrá s peniazmi
Hráč vedľa neho si už dva krát pozrel karty
A tri krát hraciu plochu
Hra sa môže začať
Karty sa rozdali

Niektorí majú pri svojom boku manželku
Niektorí chodievali s manželkami do kasína
Teraz už chodievajú len osamelý po ulici
Či prší alebo praží slnko
Či sa deti vonku hrajú alebo vo vnútri spia
Hlava sklopená, oči plné slz

Karty sú rozdane
Hra sa začala
Otočili sa prvé tri karty
Hráč napravo pije svoj tretí koktail
A hádže peniaze pred seba
Muž naľavo sa stále nervózne hrá zo svojim
žetónom
Muž v strede v hneve hodí svoje karty o stôl
Bola to kráľovná a srdcová päťka
Ale čo už
Karty sú rozdane hra sa môže začať

Niektorí hráči svoju šancu odhodí
Skorej ako ostatní
Čašníčka už nesie štvrtý koktail
Ponáhľa sa s ním cez kasíno
A muž sa len smeje

Otočí sa štvrtá karta
Muž sa stále smeje
Druhý muž stále si nervózne prehadzuje
svoj žetón
Kráľovná a srdcová päťka
Tie karty si už zobral krupier

Niektorí hráči svoju šancu odhodí
Skorej ako ostatní
Nemajú dravosť leva
Prefíkanosť nočného zlodeja
Odvalu gréckeho hrdinu
Sú to vôbec hráči?

Ale predsa karty sú už rozdane
A hra sa začala

Muž dopíja piaty koktail
A hádže všetky peniaze pred seba
Muž si ešte nervóznejšie prehadzuje svoj žetón
Manželka mu niečo šepká
Hádže svoje karty o stôl
Jeden kráľ a kárová sedmička
Už patria krupierovi

Hráč s koktailom sa smeje ešte viac
A otáča svoje karty
A hľa!
Žiadne dve esá ba ani jedno
Len trojka a šestka
Sa s hlúpym výrazom škeria
Na zvyšok obecnstva
A muž dopíja siedmy koktail
Berie peniaze
A odchádza od stola
Karty boli kedysi rozdane
Ale teraz sa hra už skončila

Kožená bunda

Zavesená na vešiaku
Alebo len hodená na kresle
Keď sa pozeráte s diaľky
Splynie skoro s hocičím

Krásna a čistá
Je vidieť že majiteľ sa o ňu dobré stará
Hladký povrch ba ani nové cesty na diaľnici
Ani jedna chyba, ani vo výrobe

Takú kvalitnú nenájdete hocikde
Pravdepodobne podobný kus už nenádejte vôbec
Ani v najlepších obchodoch
Kde chodia len tí najkrajší kupovať si šťastie
Aspoň na pól minúty

Nie nie takú kvalitu si nemožno kúpiť peniazmi

Dávne príbehy
Dávne spomienky
Sa od tmavého povrchu odrážajú
Najasnejším svetlom
Každému je hneď jasné
Že si táto stará dáma niečím prešla

Každému je jasné že takúto kvalitu si nemožno kúpiť
Často ju ani žiaden známy kritik neocení
Aspoň nie tí čo píšú do novín
O ktovie čom
Ale ľudia to ktovie čo radi čítajú
Radi o tom rozprávajú pri nedelných rezňoch
Sú radi keď sa vedľa zhodnúť
Ale nadovšetko milujú starú dobrú hádku

Aj naša dáma už ich mnohé videla
Či už bitky
Alebo hádky
Kto ma tie všetky veci počítať

Len jej priložte mikrofón
K jéj nežným perám
A rozpovie vám príbehy aké ste ešte nemohli počuť
Aké pravdepodobne ani nikdy neuvidíte
Dávno zabudnuté
Či už ostrým noža alebo dobrou dávkou alkoholu
Takou ktorá by položila aj koňa

Viete nikto nemá čas tie príbehy počúvať
Je ich až príliš
Strávili by sme celé dni ich počúvaním
A celé mesiace premýšľaním
Toľko času si predsa nemôžeme dovoliť nájsť

A tak bunda len visí na vešiaku
Stále osamelá ako pouličné lampy
Síce plné žiary a svetla
Takého že mnohí by ho závideli
Ale veľmi ďaleko od seba
Tažko sa potom debatuje o podstatných veciach

Mnohým vadí aj prenikavý zápach
Ale ten je od ešte prenikavejšieho tabaku
Prenikáva vám do nosa a rozhnevá vaše zmysly
Ako môže niekto robiť niečo tak... zlé?
Preblyskne vám hlavou ako nočný hrom
A zmožete sa na len miknutie plecami

Takáto kvalita sa teda peniazmi kúpiť nedá
Vždy keď sa na bundu pozriete
Udrú vás spomienky rovno do brucha
A potom pod oba pásy
Vy sa na nič nezmôžete
Nohy ostanú nehybné ba ani najväčšie balvany
Ruky sa jemne trasú ako brezy počas jarného vánku
Oči spustia signalizačnú slzu

Tá bolesť sa opísať nedá
Je to vôbec bolesť?
Vaše srdce je vám vytrhnuté z hrude
Dopichané ostrým nožom
Dlhý, kovovým
Pravdepodobne americkej výroby
A vrazené ešte väčšiou silou späť
Zase vám treba nutnú dovolenku
Aby ste ho mohli zahojiť

Rany minulosti sa hoja najhoršie
Nepomôže vám vyradená autolekárnica
Pomôže vám čas aj to len keď nemá veľa pacientov
Minulosť vás obkolesí ako anakonda
Zlomí kosti ale nikdy väzy
Na to je až moc krutá
Aj tak ju milujete
Starú damu na vešiaku
Uvedomujete si že
takú kvalitu vám peniaze nekúpia

Biely Mramor

Steny vyrobené s bieleho mramoru
S zlatými ozdobami po stranách
Robia krásnu ozdobu dlhému chodníku
Ten sa natahuje ako čas počas nudného kurzu
Po celej svojej dĺžke berie ľuďom dych
Lepšie ako ktorýkoľvek zlodej na rohu

Autá zaparkované v organizovanom štýle
Beda tomu ktorý poruší pravidlá
Častá hliadka mužoch v modrých uniformách
Práve oni rozdávali zázračné papiere
Ale tieto ľudia neradi čítajú
Hlavne títo ľudia

Slnko sa nudne rozvaľuje nad luxusnými klobúk-
mi boháčov
Maľuje si pomalým tempom všetkým odtienmi
oranžovej
Necháva aj biele miesta
Vonkajšia galéria bola vždy najkrajšia
Vstup zdarma, vnútorná krása
Čo si viac môže človek priať

Snáď len stôl o pol siedmej u Charlieho
Ale nie ten rožný
Ani nie pri toaletách
Ale taký s bielym obrusom s kvalitného hodvábu
Taký kde vám obsluha ponúkne najlepšie víno
poradí špeciálny steak a k tomu zemiaky, jemne
opečené s troška korením
a kuchár vám pošle malé chlebíčky
čerstvé ako ranné noviny o kríze

Nielen s vína
Sa vám zatočí hlava
Svet sa točí 24 hodín
Z toho 8 sme neprítomný
Niektorý aj menej
Ale toľko času máme oči otvorené
No čo viac si môže človek priať

Možno biele sedadlá
A jemný drevený volant
Pekne vyleštený
Najnovšie rádio
Hudba predsa oživuje naše mŕtve telá
Prinúti nás sa nesústrediť
Na podstatné veci

Možno zlaté náhrdelníky
Ktoré ako maslo ktoré sa rozplýva na tých chle-
bíčkoch ktoré vám prinesie kuchár u Charlieho
k tomu útulnému stolu
Presne ako to maslo sa rozplývajú na jemne
opálenej pokožke
Ktorej sa slnko nežne dotýka počas celého roku
Možno len zopár krát nie

Koncert Iron Maiden
Taký v tejto časti nenájdete
Len jemný jazz
V kluboch s dymovou clonou
Ledva vidíte starého klaviristu
Ako sa miluje s o tón nižšie rozladeným klavírom
Basu ktorá jemne kope do kostí každého prítom-
ného
Jemne zvukové vlny nádhernej speváčky
so šatami osľňujúcimi ako stroje v herni
vám hladia bubienky v ušiak
Je tam nezvyčajné ticho v tom hluku
Pod dymovou clonou
Ale čo si viac môže človek priať

Jemné drevo, skoro ako s volantu
Iba občas sa nájde trieska
Aj také robí spoločnosť barmanovi
Ten robí neplechty s prázdnyimi pohármi
A napĺňa prázdne vnútra
Utišuje falošné smiechy
Rozducháva falošnejšie reči
Je za to predsa platený

Čo si viac môže človek priať
Ako len si v strede tohto organizovaného chaosu
Len jemne zapáliť cigaretu
Na chvíľku sa sústrediť na jemné zvuky okolo
neho
A pozorovať nočnú vernisáž, ktorú si pre nás pri-
pravila galéria

Rodina ani priatelia
Nikdy týmto ľuďom chápať nebudú
Ako to že majú problémy sladké ako med
Vily veľké ako účet u Charlieho za večeru
Modré bazény, čisté až k úplnému dnu
Veľké kravy, ibaže tieto bežia na 8-valcový motor
S vyleštenými spätnými zrkadlami
Až tak dokonale
Že aj mŕtvy uhol zrazu ožije

Čierne drevo

Čiernu stenu oslňuje jemnými lúčmi neonové svetlo
S svetlometov burácajúceho auta
Športového, matná čierna v kombinácii s svetlo zelenými pásikami

Také auto si vždy všimnete
Je to pirát bez lode
Ktorý miluje jemne podpaľovať nový asfalt
Potom niet divu že ho musia každý rok opravovať

Budova je tmavá ale mocná
Ide s nej nielen rešpekt ale aj hlasná hudba
Ta väčšinou ale len po určitej hodine
Hlasné repráky trhajú krehký omietku
S brutalitou mäsiara
Každý bubon, každá struna basy
Pomaly ale iste skracuje životnosť
Stien s čierneho dreva

Večer chodia dnu aj von ľudia
Von a dnu, von a dnu
Cyklus sa opakuje až by sa vám zatočila hlava
Muži v čiernych mikinách
Hlasným smiechom oznamujú svoju prítomnosť
Hlasno sa bavia o ktovie čom
Bohužiaľ nikto nebýva v blízkosti
Aby nám mohol opísať presne repliky

Také budovy má každé mesto
Len vy na svojom pohodlnom gauči
Alebo zabalený v posteli
Pred démonmi ktorí číhajú potichu
Či už v rohu alebo za najbližšou lampou
Len vy o nich neviete
Neviete si predstaviť že niekto mohol také dačo raz postaviť
No vidíte čudný to svet

Raz tam bývali ľudia ako vy
Pekná telka, plná chladnička a krik detí
Všetko ako sa patrí
Všetko v úplnom poriadku
Ľudia čo by vás pohostili aj v najhoršom daždi
V najhlbšej noci
Ale len hlboko v ich duši
Nájdete najčistejšie dobro
Pekne vyleštené skoro ako do múzea
Mohlo by sa vystaviť v Londýne

Už dávno sa ale tento vlak zastavil
Vlak ktorý trval určité roky kým prišiel do svojho cieľa
A predstavte si
Ani jeden jedálenský vozeň by ste tam nenašli
No kde potom minúť svoje peniaze keď nie na jedlo?

Pri poštových schránkach
Kde sa pošta objaví raz za 134 rokov
Ironické
Stojí dnes len muž
Ten vám hrubým hlasom povie
Psie zápasy sú na prízemí
Dievčatá na druhom
Poznám ho aj to

Nie je to na fotografiu
Celé to prostredie
Čo by ste fotili?
Staré hojdačky bez detí?
Smetí bez majtelov?
Auta bez kľúčov?
To teda nie
To by denné noviny určite nevydali
Také veci sa ťažko čítajú
Radšej zas niečo o kríze a jedna krížovka nikoho nezabije

Nie ani ľudia nie sú fotogenický
Možno to majú v génoch
Ale asi nie
Každý je tvorcom svojho šťastia
Ale nie svojej smoly
Každá rana raz zmizne
Ale niekedy sa ťažko hojí
Rozbité poháre a hlavy by o tom vedeli svoje

Žiadne vyleštené podlahy
Žiadna česť, žiadna sláva
Len čierne drevo
Drevo ktoré páchne všetkým možným len ničím pozitívnym
Ťažko sa v týchto priestoroch chodí na pozitívne myšlienky
Nie tu sa chodí len si vsadiť
Vidieť trosky spoločnosti a trošku heroínu a krvi
Tu sa uteká pred modro červenou spravodlivosťou
Preto to ľudia ako vy nikdy nepochopia
Vy utekáte len do hrobu

Čierne vrece

Hnev

Je ako výbuch v elektrárni
Len vôbec nie je taký žiarivý
Nedá sa odmerať palcom
A zistiť či vás zabije alebo nie
Nie je to také jednoduché

Ale podobne ako oranžový hríb
Každý ho pozná
A každý kto ma aspoň ako také IQ
Vie že treba utekať
Len utekať vpred ako na Olympiáde
Ale vie aj kam?
Na to treba knihu
"Cvičebnica brannej výchovy"

Už to hovoria vtáci na strunách
Cez ktoré nekompromisne ide elektrina
Už zvoní zvonce
Signalizujú koniec rozprávky
Tá trvala celé stáročie
Komu sa chce ju už ďalej počúvať
Ukážte mi takého trpezlivého človeka
Takého ktorý nebeží hore eskalátorom
Čo aj v daždi počká autobus číslo 50
Smer OD Slimák

Hnev je presne ako ten záblesk smrti
Lepšiu metaforu už nevymyslím
Ale neprestávajú čítať
Je to univerzálny signál že je niečo zle
Že sa stlačil zlý gombík
V ešte horšiom čase
Ktorý snáď spravil tú najhoršiu katastrofu
Aspoň vieme čo bude ráno na titulke

Na čo sú tlačovky
Kde sa nekonečne ospravedľujú
Ľudia v drahých sakách a v drahších kravatách
Omotávajú ich ako motúz v kôlni
Ten o ktorom nikto nebásni
Ten tabu motúz
Takisto univerzálny signál že je niečo zle

Ale presto elektrárne nevybuchujú každý deň
Ale nahnevaných ľudí je vidieť každý deň
Či už v autobuse 50
Je jedno ktorým smerom idete
Alebo aj na zastávke
Len prešlapujú s hnusnou grimasou

Myslíte že sa dá hnev obaliť?
Tak ako kriminálnici obalia telo
Persony non grata
Do čierneho vreca?
Myslíte že sa dá zahrabať pod hlinu
Niekd v lese
Kde to o 10 rokov nájde polícia
A skonštatuje smrť?

Myslíte že sa to dá len tak odignorovať
Tá osoba si už nikdy neobjedná whisky
Nebude obťažovať plynulé plynutie obchodu
Hoc aj toho najtmavšieho s bielym mäsom
Ale dá sa to povedať o hneve
Že či sa proste po zahrabaní
Len tak nepostaví
A zaklope vám na dvere v slabej chvíľke
Usadí sa na gauči, zapne telku
Pravdepodobne futbal
Možno hokej ale len keď je sezóna

Muž v čiernom kabáte
Ten vie vyriešiť všetky problémy
Sedí v treťom boxe
Kuchyňa mu chystá burger
S extra cibulovými krúžkami
Skúste sa ho spýtať či vie zabiť hnev
A ponúkne mu koženú tašku plnú penazí
Budem hnusný, prezradím vám koniec
Nedopadnete dobre
Skôr dopadnete na zem
S guľkou medzi očami
Presná rana, zatlieskajme mu

A predsa
Hnev je dokáže byť aj náš dobrý spoločník
Dokážeme spolu s ním pozeráť ten futbal
Aj fandíť rovnakému tímu
Pozrite ja toto píšem v hneve
V hneve na celkovo svet
V hneve na to že mi ostré rohy počítača
prepichujú ruky
V hneve s toho že nikdy nebudem žiť vo takom
svete aký som si vysníval
To by nás tu muselo byť o troška menej
V hneve že som v hneve
Lebo nechcem byť v hneve ale vďaka nemu viem
čo mám robiť
Je to moj lampáš najtmavšou pivnicou
A bojím sa momentu kedy mi ostrý vietor
Sfúkne sviečku

Koniec času

Teplo bije do tela muža
S každej strany
Jeho najvernejší komplic je veľké okno
Obidvaja si potriasli rukami asi skoršie ráno
Možno sa aj stavili že koľko vydrží sedieť

Desať minút pred termínom
Nervózny ako maturant pred pohovorom
Žiadne tabletky, už ani malé flašky
By ho nedokázali ukladiť
Je to čudný strach
Nie taký že by sa chcel niekam ukryť
Prípadne utekať až za hraničný priechod
Je to strach ktorý sedí na obeide s šťastím
Spolu jedia najlepšie čo vie kuchyňa uvariť
Kuchár sa spotí podobne ako náš muž

Troška som vám klamal
Musíte mi to odpustiť
Nebavíme sa totiž o mužovi
Nie takom ako by ste našli v múzeu
Odelenie staro-grécke umenie
Druhé poschodie vpravo
Hneď vedľa expozície
Kočovníci divokého západu

Nie nebavíme sa o takom mužovi
Asi by mu sochu s bieleho mramoru nikto ne-
spravil
Asi by mu do ruky meč nikto nedal
Nemá odvahu preplávať desať morí len aby sa
dostal k pokladu
Nemá ctižiadostivosť generála
Ale v takej poriadnej vojne
Luky a kopije a všetko to
Oddelenie Renesancia
3 poschodie, vľavo

Tak pardon za to klamstvo

Ale stále len sedí
Päť minút do termínu
A stále nič
Na dlhých chodbách
Ktoré sa rozťahujú ako hady v najzelenších prale-
soch
Ani kus života
Len prázdno a ticho
Tie mu robia najlepšiu spoločnosť

Chlapec si robí starosti
Má tričko pekné vyžehlené?
Vlasy upravené jemne doprava
Ale nie moc masťné?
Je to vyzitka nie len jeho
Ale aj jeho rodiny
A tak ako maklér ju musí mať čistú a serióznou
Aby zákazník pochopil že ide o čistého
a seriózneho človeka
Musí aj chlapec je mať čo najkrajšiu
Maklérov je veľa ale kreativity málo

Už je termín
A stále len ticho a prázdno
Ale len na prvý pohľad
V chlapcovej hlave je teda poriadny hluk
Ako na výpadovke v piatok
Po pracovnej dobe
Myšlienky behajú v hlave hore, dolu
Ale aj dolu a hore a potom zas späť
Je to organizovaný neporiadok
Ani sám chlapec sa v tom nevyzná
Chudák

Aj keď je to pohodlné kreslo
Chlapec sa na ňom metá ako ryba ktorú práve
vypľulo more
Tá na rozdiel o ňeho nemá dosť vzduchu
Potom umrie ale chlapec nie
Ten musí odolávať trňom nedočkavosti
Ktorého ho jemne pychajú po celom tele
Nechceli by ste byť v jeho koži

A v tom celom chaose blikne mobil
Zároveň blikne aj žiarovka v hlave chlapca
Asi sa niečo deje
Alebo mu len nejaká hra pripomína že už dlho
nebol ma nej závislý
Ale nie, toto je správa od toho človeka na
ktorého sa čaká
Ale nie taká ktorá by chcel počuť
Jej obsah nechám na vašu predstavivosť

Viete takéto hrubé zaobchádzanie pohne aj ska-
lou
Aj človekom ktorý má odvahu hodnú mramor-
ovej sochy
Môj chudák chlapec
Toľko čakania a namiesto jeho vysnívanej prišlo
len sklamanie
Škoda slov vám to opisovať

Pálka

Je to čudný pocit
Áno určite je
Keď sa cez deň prichytíte
Že sa chytáte každej šance
Aspoň na chvíľku si odpochínúť

V hlave panuje nepríjemné ticho
Nech sa vám opustiť nepreskúmané komnaty
vášho mozgu
Aj keď viete že času na to bude ešte dosť

Spýtajte sa knihovníka či ho baví jeho robota
Ak vôbec nejakého poznáte
Nekonečne sa hrabať medzi knihami a stále ich
ukladať do nejakých kategórií
"Sloboda prejavu" patrí kam
Fikcia alebo náučná literatúra?

Aj keď mnoho ľudí nebaví sa niekde hrabať
Hladať seno v kope ihlí
Ešte sa popicháte a aj tak nič nenádejte

Ale v hlave bádať to je sranda

Nemáte lampáš ba ani svetlo
Žiaden stánok s letákmi kde vám milá brigádníčka
vysvetlí že deti do 6 rokov sú zdarma
A občerstvenie sa dá kúpiť hneď za rohom
Ale aj tak sa pýta vstupné

Viete únava to je srandovná vec
Myslíte si že už ste utiekli
A v tom ju vidíte
Síce krásnu ale zákernú ženu
V ruke čierna pálka, nie na baseball
52 centimetrov, pekná farba
Takú používajú právnici v teplákových súpravách
Súdia ľudí podľa hrúbky obálky
A iných odsúdia k nešťastiu
Aj taký medzi nami sú

Únava vás omračí
Taká pálka do hlavy
No komu by to nič nespravilo
Ukážte mi takého človeka

Ale nie je to až také zlé
V hlave bádať sa predsa to je sranda
Aspoň ja si myslím

Pravda je ešte nič dobrého s nej nevyšlo
Všeliake nápady vám vyliezajú s komôr
Rýchlosťou spomaleného záberu
Radšej mali ostať tam kde ste ich našli

Myslíte že Shakespeare písal svoje diela
V objatí únavy
300 spartánov spalo opretých o meče?
Asi by tu bitku nesfilmovali
Bol by to nuda to vám poviem
Obecenstvo by asi aj zaspalo
Myslíte že Homér písal ódy unavený?
Myslíte znova prosím
Ak sa ovšem dá

Pozrite sa na to čo som stvoril
Moje dielo
Takisto som to s ňou písal
Už len čakám kedy vytiahne pátku
A ako silno ma udrie

Oči klipkajú ako mŕvemu
Možno my do nich niekto vsadí 2 eurovky
Hlava sklopená ale nie som nešťastný
Dokým si teda znova nepustím smutnú pesničku

Únava je to čarovná vec
Ľudia môžu spať aj 12násť hodín a stále ju mať
za sebou
V tesnou prívесе
S tou istou pálkou
Ako je to možné?

Naše celé bytie je namáhavé
Každý deň si uvedomiť čo nás čakám medzi
vstaním a spaním
A čo nás čaká medzi nocami bdenia a kludným
spánkom
Takým že aj dieťa by ho závidelo
Niektorý ľudia spolu spievajú v krčmách
Niektorý skoro ráno chodia pracovať
Aj tak väčšina nevie tento problém vyriešiť
Nie je zadná strana s odpoveďami
Často sa snažia ľudia na ňu zabudnúť
A málokedy sa na takú krásnu ženu zabúda
Ale to len tak nejde
Je to naša spoločníčka podobne ako hnev
Ona len nepozerá futbal
Ona pozerá na nás a čaká
Kedy zas vytiahne pátku
Je to hra na nervy

Majstrovstvo

Nie je majstrovstvo ráno vstať
Pomaly a opatrne
Nepretekať s časom ale nechať ho vyhrať
Majstrovstvo je ráno sa zobudiť
Spraviť 10 klikov
Možne aj nejaké brušáky
Šak viete
Brucho je podstatné
Treba sa oň starať

V medziobdobí roka
Kedy už slnko si užíva dovolenku
Niekde na Bahamách
Ale sneh ešte neprišiel
Pravdepodobne mu mešká lietadlo
Kvôli situácií v Hong Kongu

Vonku ani biela prikrývka
Ani sucho
Ľudí podrazia topánky so slabými podrážkami
Kiežby to niekto nahral
Bola by to dobrá komédia

A tak musíme trpieť
Aj keď niektorí ľudia to zbožňujú
To jemné klepkanie dažďa na okná
Ako keby hádzal malé kamienky
A tým nás budil aby sme niečo zo sebou robili
Nemôžeme predsa celý deň sedieť po stoličkách
A v kreslách
A nič nerobiť
Čo je potom celá pointa toho divadla?

Čím viac viete tým menej rozumiete
Svetu ktorý je okolo vám
Je to čudné
Ako nás môže celý život niečo obklopovať
A my stále nevieme ani ako je možné že sa nad
tým vôbec vieme zamyslieť
Ale autá máme
Tiež dobré a teplé jedlo na stole
Len čaká kedy ho dojeme
A tiež kde bývať
Vyzerá to tak že viac nám ku šťastiu nechýba

Jemné klepkanie toho dažďa
Neviem ako vás
Ale mňa privádza do šialenstva
Každou sekundou

Tma a kvapky
Pretekajú sa ktorá s nich skorej dopadne
Keby radšej ani jedna
Keby sme nemuseli po 10:00 udržiavať nočný
klúd
Keby sme sa mohli vonku prechádzať v havajskej
košeli
Bez toho aby sme mali ľadovú sprchu
Keby sa mi stále nezatvárali oči
A to je jedno kde som
No prajem si toho moc?

Na ich preteky je stavených až mnoho peňazí
Keby som si mal tipnúť
Tak asi dám 10 eur na tmu
Predsa len je troška rýchlejšia

Autá sa prechádzajú
No skôr stoja
Čakajú kým sa môžu zasa na päť sekúnd
poprechádzať
A potom zas stoja
Cesty menia farbu
Vyzerajú ako kusy ľadu
Aj sa tak správajú
Jemné odrazy svetla s billboardov
Tie nám ponúkajú všelijaké riešenie
Ale keby radšej vyriešili že sa môžem posunúť
vpred o 3 mesiace
Minimálne

Všetko čo sa dá povedať
Je že každý deň vidím ten istý obraz
Raz dúfam že sa zmení
Ale nerozumiem ako sa mohli ľudia niekedy
sťažovať že nie je dosť dažďu
Ja vám poviem ja ho mám dosť

Lebo nie je majstrovstvo
Čakať na správne obdobie
Kedy už bude lepšie
A len čakať a čakať a nič nerobiť
Nie majstrovstvo je aj napriek podmienkam
Ktoré sú priam otrasné
Vedieť čo robiť a ako na to
Nájsť si alternatívny zdroj
Ľudia sa o to snažia už 40 rokov
Nájsť niečo čo vám nakopne
Či už je to osoba alebo nápad
Ale treba sa pozrieť do zrkadla
A pýtať
Kde som a kam sa dá dostať?

Smiech

Zeleno-hnedé močariny sa pomaly opekajú
Ako dobré steaky u Charlieho
Ale namiesto propanbutánu máme slnko
Ktoré jeho priam oslňujúcimi oranžovými lúčmi
Zachytáva prekrásny obraz
Jedného domu, možno dvoch ako rátate kôľnu
ako dom
Ta leží napravo od hlavnej brány
Keby zafúkal silnejší vietor
Asi by už ležala niekde inde

Je to zaujímavý obraz
Skoro ako Mona Lisa
Len sa na práve tento obraz nechodí pozeráť
toľko ľudí
Len aby uvidelo to čo už si už desať krát pozrelo
na internete
Nie, takýto obraz nenájdete na internete
Aj keď si ja osobne myslím že niekto to už fotil

Premiestnime sa od ruchu veľkomesta
A doprajme nášmu sluchu trochu miesta
Aby sa uvoľnil v iluzií ticha a pokoja
Pravdepodobne až tak kludnému že ani na cin-
toríne toľko nenájdete
Tie bývajú hlučné a rušné
Hlavne keď si všetci spomenú že niektorý už
medzi nimi nie su
Nie takéto veci tu nenájdete
Pravdepodobne domácim sú ukradnuté

Tu je dôležité či je dosť potravy v centrálnom ob-
chode
Kde vysedávajú muži v nekonečnom rade s ne-
konečnými kecami
O tom čo je nového v politike
Uistujú sa či všetci videli ako pri včerašom boxe
Jeden zo súťažiacich tomu druhému prifajčil tak
silno
Až mu liezla von krv každým otvorom
Nebíť rozhodcu
Rozhodoval by o ňom asi už len boh

Obchod ale ide si svoje
Je jedno či vyhrá Slim Joe alebo Pixie Pete
Je hlavné že bude zapnutá telka
Arašidy na každom stole a po hodine aj
v každom rohu
A hlavne že bude zábava

Zdá sa že noci tu musia byť temné
Jedna krčma, dva kostoly, tri kozy, štyri domy
A päť metrov štvorcových chodníka
Ale vôbec nie
Dalo by sa povedať že tu skapal pes
Keby tu niekto toho psa mal
Tu majú ľudia len bezproblémový život

Okrem teda jedného domu
Na ten som úplne zabudo, čo ste ma nezastavili
Ten dom ktorého ohmatávajú lúče slnka
Iba teraz nie, je predsa noc, nevidíte?

Dom oddelený poľom a veľkou vstupnou bránou
Jemne nalakované biele drevo
A ešte tá kôľna
Z ktorej už dávno zmizlo náradie
Dom v ktorom už dávno vyhasol každý život
A zhasla sa každá sviečka
Aby nezhorel

Ľudia ale nevedia že tento dom sa podpáliť
nedá
To by nemohli byť steny tak navlhnuté krvou
Staré, hnusné s ešte hnusnejším zápachom
Žiadne dekorácie ani čačky mačky
Tie tiež dávno zmizli

Dom v ktorom kedysi musím uznať bolo veselo
Muži ráno robili na poliach
Ženy celý deň zas v dome
Tí čo nevládali už nerobili nič
Len pozorovali priebeh okolo nich
Či je všetko ako má byť
Polia aj ďaleké more boli kludné
Všetko bolo ako má byť

Len reči v krčme neboli o tom ako niekto nie-
komu prifajčil
Boli to sny o tom čo sa môže ukrývať na poliach
a ktoré náradie je v kôľni
A raz keď odbila 13ta hodina
Ale nie na krčmových hodinách
Zvyhla sa vlna, nie mexická ale taká poriadna
s puškami a silnými činmi
Celá čata išla navštíviť dom ktorého slnko už
nechránilo
Nie to ten istý dom, je ako keby taký neosobný
Nie sú tam osoby ktoré by mu vdychovali život
Ale na tom teraz nezáleží
Záleží na tom či zajtra pôjde dole Slim Joe alebo
Pixie Pete
No nevidíte to? Absolútna harmónia

Biely kôň

Štyria jazdi sa rútia starou cestou
Cestu ktorú si vydupali mnohé koče a jazdci
pred nimi
Žiadna vláda ju oficiálne nemusela povoliť a ani
postaviť
Takéto cesty sú pre nich najlepšie

Rútia sa takou rýchlosťou že ani vietor ich nestíha
chytať
Kone dychčia, pištole jemne cvengajú o ťažké
mocné opasky
S jemnej kože, hnedej a kúskami kvalitného strie-
bra

Na druhej strane, vzdušnou čiarou asi tak míla
Ide koč
Jeho už dávno predbehol vietor, aj mnoho
koňov
On si ide svojim tempom
Pomaly ale opatrne
Taký prístup si vyžaduje náklad vzadu
Všetko ma muž s úhladnými fúzami a malým čier-
nym klobúkom po svojim tučným palcom

Kone sa rútia ďalej, na chrbte 4 muži
Každý ma toho svojho
Každý je zavalitej postavy, stredného vzrastu
Tváre zahalené v jemnom textile
Ten omotáva ich suché pery
Ako ich omotáva strach a nervozita
Okrem jedného

Poviem vám ho ako som ho stretol
Po prvý krát
Tmavá polnoc, spoločnosť robili iba opilci
a hlasná hudba
Vonku sa strhne mrva
Jeden obviní druhého s krádeže
Druhý vytasí pištoľ, už by bola strelba
Opilci sa stretnú vonku
Tackavým krokom a nervóznymi pokrikmi
oznamujú žeby radi videli poriadnu šou
BANG!
Ozve sa zo zadného okna, drevenej budovy
Muž padá na zem a z jeho vrecka
Vylezie ako myš keď zistí že niet kocúra
Pomaly ale opatrne
Mešec s tým čo v ňom ostalo
Spravodlivosť zasiahla
A tak som spoznal nebojácneho bojovníka slo-
body a spravodlivosti
Ale už dávno nie je v ich službách

Tie dve už dávno zomreli
Ako by mu potom mohli ďalej platiť, každý pred-
sa potrebuje peniaze
Náboje, jedlo (aj pre koňa) a troška zábavy
Menia sa časy s nimi aj muži
Z hrdinov sú legendy ktoré sa zmôžu už len na
dychberúce rozprávanie o dávnej ére
Ktorá nás opustila ešte skorej ako nádej
Z ostatku sa stáva pomýlené stádo
Nežije ani v prítomnosti, zabudlo si zopár vecí
v minulosti
Kiež by mosty nehoreli tak rýchlo
Kiež by sa tam dalo ešte vrátiť

Vidia nový pokrok
Chce sa im ho pomalovať červenou farbou
Vidia šťastia a lásky plné nádvoría
Chcú ich vidieť zahrabané štyri stopy po zemou
Vidia ako ich niekto nechal v štichu
Tichý nepriateľ ktorý má mnohé tváre
Ale nikdy nie je vidieť je pravú
Možno nosí klobúk až príliš veľký
Nevie sa vám potom pozrieť rovno do očí

Muži sa ženú ďalej
Cieľ je v dohľade
Slnko odráža tmavý kov
Ktorý každý z nich pevne drží za drevenú ru-
koväď
Idú ešte rýchlejšie

Nezastavia ich praskajúce výstrely z pušky
Tučný kontrolór má len spúšť pod palcom
Situáciu už dávno nie
Koč sa ženie
Teraz už ide vážne nie len o preteky
Ide o život
Bežte za kopce
Skrývajte sa za sudy plné pušného prachu
Nikdy neutečiete predĺženej ruke tvorcov
histórie
Čierny klobúk s červenými flákmi prudko padá
na zem, kotúľa sa
Už je celý zaprášený, krémová farba
Koč zastal a predbieha ho piesok a hlina
Kone sú kľudné, muži sa smejú
Berú mešce, tieto už kvalitnejšie
A odchádzajú do ďaleka
Slnko im je v päťách
Bude to asi päť hodím, kým banka v San Antoniu
zistí že ich 5,000 sa stratilo niekde v púšti
Môžu tam vyslať hocikolko mužov
Ale dobu len ťažko zastavíte

Boston

Tmavá noc

Ľudia bežia ako o život

Hore dole ulicami

Len aby sa v ich tmavých kabátoch a teplých
čížmách niekde skryli

Stačí kľudne lacný dáždník s logom Pepsi

Hocičo

Dážď neúprosne hádže studené kvapky na chr-
báty každého kto si svoj dáždník ešte nenašiel
Jeden s mála nerobí medzi ľuďmi rozdiely

V Bostone je chladná noc

Ale chladnejšie je srdce chlapca čo ju opustil

Ukončil to bravúrne, stačila mu esemeska a 64
znakov

Môže plakať koľko chce

Nie že by ju niekto počul

Môže rozbiť drevené rámy s fotkami

Môže ich všetky podpáliť a následne si aj zapáliť
Nikoho to nezaujíma

Každý hľadá svoj dáždník kam by sa ukryl

V tejto situácii na ňom môže byť hocijaké logo

V Bostone bývajú chladné noci

Ale pre jednu osobu je práve táto najchladnejšia
aká kedy bola

Nemá ani otvorené okno v izbe, dokonca na
zemi už horia aj fotky

Čo na nich je nechám na vašu predstavivosť

Zajtra sa má už ale oteplieť

No uvidíme, predpovede bývajú veľmi nepresné

Utielol útorok, streda, celý týždeň a stále nič

Asi utiekla aj láska

Aj v Chicagu bývajú chladné noci

Hlavne v tomto ročnom období

Kľudný jazz nie je počuť na uliciach veľkomesta

Asi je tam moc cementu a šedej farby

Kľudný nie je ale ani chlapec

Čo chlapec skoro už muž

Ten už dávno čakal na svoju milú veľmi dlho

Tiež mala bravúrny pravý hák

Skoro ako Pixie Pete

Úderom pod pás bola esemeska

Ktorou to cele ukončila

Nezdá sa vám že sme to už niekde počuli?

Aj v Chicagu je tmavá noc

Tmavšia ako býva

Tak tmavá že ani kamery nevedia nahrať čo sa
deje

Takto sa hrať s citmi?

Musí to byť bezcitný človek čo nemá guráž sa
v plnej kráse ukázať

A povedať čo si myslí

Načo sú nám všetky prednášky

Buď sám sebou, len nebuď niekym iným

Príde situácia sa ukázať

A ľudia bežia od nej rýchlejšie ako v Bostone od
dažďa

Prosím povedzte mi

Ako sa môžu tak dôkladne stratiť vzlyky dvoch
ľudí

Medzi veľkým budovami, ktoré nebu oškierajú
strop

Medzi parkmi kde bývajú len ľudia na lavičkách,
často tam aj spia

Medzi historickými pamiatkami

Aj keď toto platí hlavne na Boston

Ako sa môžu duše takto stratiť a stratiť svoj výz-
nam?

Treba nám americký happy end?

Vedeli by ste večer zaspáť keby som vám pove-
dal

Že smutný chlapec si išiel ráno kúpiť kávu do
známej kaviarne na rohu

A narazil do smutného dievčaťa a zhodil jej papi-
ere na zem?

Boli by ste spokojný, keby ste počuli že po ôtych
mesiacoch

Sa ona ku nemu nasťahovala

A spolu žili šťastne

V rytme "Kissin U – Miranda Cosgrove"

Až kým ich nerozdelila prvá hádka?

Neprehadzovali by ste sa v noci?

Každý niekoho potrebuje to je fakt

Ale či si každý niekoho zasluži to je otázka

Čo ak som vám nepovedal celý príbeh?

Ja na lásku neverím

Hollywoodske filmy možno hej ale ja nie

Ja verím na spoločný cieľ a rešpekt

Láska je len synonymum

Vždy sa nájde niekto kto myslí, cíti a spáva ako
vy

Niektu kto sa s vami skryje pod dáždník

Otázkou je či je toto čo chcete?

Alebo sa budete ďalej metať v posteli?

Ticho

Prečo sa každá báseň o šťastí musí začať jasným
slnkom alebo svetlom?
Skúsme byť kreatívnejší

Pred bielym domom v obytnej štvrti neďaleko
centra stojí krémový Cadilac
Obyté boky, nízka strecha, veľké emisie
V dome aj v okolí ticho
Len v aute hrá "Crimson and Clover"

Muž vystúpi s auta, sprevádza ho hnusné
škrípanie dverí a koženého sedadla
A k tomu zápach nedojedenej pizze a silnej vod-
ky
Kufor sa otvára s podobným vrzganím
S tašky sa vyťahuje teleskopický obušok
Kalená oceľ, 24 cm tyč, kaki rukoväď

V celej časti je strašné ticho
Ani jeden strom sa neodváži pohnúť
Všetci čakajú na nejaký dej alebo pointu tohto
celého
Len aby sa dočkali

Všetko je také perfektné
Ulice sú obkolesené živými plotmi
Alebo nízkymi bielymi plotmi
Každý namaľovaný v tom istom otieni
Niet domu ktorý by nemal aspoň dve poschodia
a dve veľké záhrady

Muž pomaly kráča ku dverám
Nerobí už žiadne zvuky
Cadilac je zaparkovaný aj s ručnou brzdou
Nikam nepôjde

Stále sa pomaly kráča k domu
Jeden krok za druhým v pomalom rytme
Je to čudný výjav
Takýto návštevníci tu často nechodia
Nie keď je sobota alebo nedeľa tak chodia suse-
dia na záhrady
Starajú sa aby živé ploty boli ostrihané, noviny
prečítané a kvety mali dosť vody
Niekedy si vymenia koláče
Pani Watsonová, číslo domu 6 napríklad robí ne-
prekonateľný cheesecake
Hneď sa pri ňom dá zabudnúť na diéty a pravidlá
Každý jej vraví že nech si spraví vlastnú pekáreň
Ale ona si ju nikdy nespraví

Muž dokráčal a zastal pri dverách
Silnejšie zaklope na ne
Čaká
Počuje kroky ktoré k nim smerujú
Sú ešte pomalšie ako tie jeho
Stále čaká

Obušok je už skrytý v šedej mikine
Má to obuť nečakané prekvapenie pre hostiteľa
Dvere sa otvárajú
Bez vrzganí
Netreba sa predstavovať
Hostiteľ a hosť sa dôverne poznajú
Hostiteľ a hosť si vymenia pohľady
Ale nie také ako keď donesie Pani Watsonová
cheesecake
Nie tieto sú úplné odlišné
Ako keby každý z nich nechcel spraviť to čo tre-
ba
A tak obidvaja pozerajú že kto začne prvý
Či útok alebo útek

Útok alebo útek, útek alebo útok
Večná dilema
Ale keď už sa zaplatilo toľko peňazí aby sa mohla
rodina do tejto štvrte nasťahovať
Tak útek je jediné slovo ktorým sa dá toto
správanie vysvetliť
Útek od škaredej reality
Na ktorú sa treba pozerieť každý deň pri pre-
chádzkách na uliciach
Ale tých bežných
Hoc aj v centre

Tajný darček sa ukáže svetu
Muž sa pri úteku potkol o prach dverí
Padá na zem
"Pozdravuje vás Sal, rezervujte mu miesto
v pekle" povie hosť
Prvý úder do hlavy, druhý do rebier, takisto aj
tretí aj štvrtý
Piaty znova do hlavy a potom už iba kop do bru-
cha a útek
Hostiteľ leží na zemi zatiaľ čo Cadilac štartuje
Nedá sa len tak zmiznúť do dobrej štvrte
Minulosť je krutý hráč, príde si po vás aj do na-
jvzdialenejšej jaskyne
Minulosť má mnohých mužov v Cadilakoch, ktorý
veľmi radi budú ak sa nájde práca
Peniaze vám kúpia dobré jedlo, lepšie auto, pov-
edzme Buick a aj ten nevkusný plot
Ale to je jedno, keď bývate na cintoríne

Akcia

Jemne tmavá noc a jemný hluk bol prítomný na malom námestí

Nič len zopár červených stoličiek, prepĺnený smetiak a biely mesiac

Kam sa pozriete tam historická budova

Máte pocit že sa dotknete tých fasád

A krvou vám prebehne tá všetka krv ktorá sa preliala aby sa každá s nich postavila

Samozrejme večer a piatok si pýtajú ľudí ktorý by zaplnili prázdny cement

Aj stoličky hlavne tie červené

Nedalo by sa povedať že sa toho moc deje

To viete skoro všetka akcia sa odohráva

v nočných podnikoch

Tie sú zahrabané pod zemou

Strážia ich muži v tesných čiernych tričkách

Nechcú tam hocikoho pustiť

Asi preto lebo sa hanbia čo by vnútri uvideli

Je to pohľad len pre silné žalúdky

A tak ako všetky nočné tvory, levy parketov s nekončiacim smädcom

Po najlacnejšom alkohole, najrýchlejšom jedle a najlepšej zábave

Aj tak je to zbytočné, ktorý s nich si to reálne bude pamätať

Buďte radi že nestratili v tom zhone aj samých seba

Možno preto sa tam každý piatok vrátia

Aby si možno pospomínali čo prežili

A kam sa podela ta poondiatka peňaženka

Bolo v nej 25 eur a 20 percentná zľava na nové topánky

Ale na námestí bol klúd

Stará generácia potichu sedela a užívala si trochu čerstvého vzduchu a tešila sa s maličkosťami

Napríklad že sudoku v dnešných novinách bolo celkom ľahké

Že stánok zo zeleninou, druhý od rohu, patriac sesternici ich susedky z tretieho poschodia

Áno ten stánok, predstavte si sa znova otvoril, tam mali vždy neprekonateľné paradajky

No nie je to paráda

Každou minútou ale námestie zužovala väčšia zima

Jemne kradla prázdne miesto na červených stoličkách

Zima, úhlavný nepriateľ každého kto si chce len užiť večer

Mimo štyroch stien

Ľudia si mydlia ruka tak dôsledne, že by ste si mysleli že niečo plánujú

Na električky a horúcu kávu sa zrazu musí čakať dva krát toľko

Táto zima ale nevadila dvom mužom

Každý z nich už opustil svoje nočné miesto

Či dobrovoľne alebo nie, to sa asi nedozvieme

Každopádne bez dobrých úmyslov obidvaja

kráčajú po ulici

Keď máte hlavu celú od alkoholu

Rozmýšľa sa vám troška ľahšie

Nie lepšie ale ľahšie

To je dôležité si uvedomiť

Pohľady sa stretnú, chôdza ale neprestáva

Jedno uškrnutie vyvoláva pokrik od druhého muža

Tak hlasný že zopár ľudí sa aj obzrelo

Chôdza spomalí na obidvoch frontoch

Tá istá otázka, ešte hlasnejšie

Vulgarizmus, mužského rodu

Ako taký bojový postoj pripravený

Druhá strana nechápavo pozerá

Vycivené oči, polo-prekvapený výraz

Ale aj na druhej strane sa pripraví bojová póza

Súboj o česť a slávu sa práve začal

Na koho chcete vsadiť

Jedna ľavačka, snažiac sa o uchopenie nepriateľa

Odpoveď je ďalší vulgarizmus podobného významu ako ten predtým

Pravý hák, vzduch sa našťastie stihol uhnúť

Muž sa odtacká skoro preč z ringu

A vtom to príde

Rozbeh aký by závidel aj portugalsky býk

A kop, hornou časťou kolena

Vzdych a pád na zem, hlavá udretá o kôš

Až moc živé telo

Jeden úder, tri kopy ho pomôžu ukludniť

Rozchod, víťaz získava ďalšiu spomienku ktorú si zajtra už nebude pamätať

Ale zvyšok ľudí hej

Vybudovať atmosféru k tomu treba precíznosť, cit a odvahu to spraviť na prd

Ale zničiť atmosféru, k tomu vám stačí hrubosť a troška rozumu

Čo je väčšia sranda, otázkou ostáva

Myšlienka

Predstavte si ráno
So lenivý aby som ho tu opisoval
Čo vidíte?

Možno ranné vtáky, možno stromy ako sa jemne
kolísajú v rytme vetra
Možno len slnko, ako pomaly otvára svoje
oranžové oči
A teraz späť do reality

Ja vidím tiež ranné vtáčatka
Ako sa trepú v autách do práce
Ako zaplavujú každý kus cementu
Ako sa farby striedajú na ich mašinách
Ako každému s nich hrá to isté rádio ale s tým
istým hitom a otravným moderátorom

Ja tiež vidím stromy
Ó, celé polia
Pomaly ale iste nehybne idú do vysokých budov
Nevidia slnko asi 8 hodín
A to aj záhradkár amatér vám povie
Že to prežije len málo rastlín

Ja tiež vidím slnko
Ale nikto nevidí jeho oči
Všetci sa chránia okuliarmi alebo tou doskou
v aute ktorou sa pred slnkom môžete chrániť
Neviem ako sa volá, vy možno hej
Vidím ako ľudia ešte s prilepenými očami šoféru-
jú
Trasu by prešli aj s očami zatvorenými o to sa
nejedná
Ale nevyzerá to zdravo

Mýlite sa keď povieť že jeden ba dvaja takto si
každý deň nažívajú
Nie nie státisíce
Samozrejme nie každý chodí autom
Niektorý sa ráno tlačia v autobuse
Niektorý majú to privilegium že môžu pracovať
vonku
Otázka je či si oni myslia že to je privilegium

A viete koho na cestách ráno nevidíte
Ľudia čo spia napríklad tak do 9:00
A kedy vstanú zajtra budú vedieť až večer
Podľa toho ako dobrá bude párty
Ako im bude chutiť koláč a že či stihnú ešte ne-
jakú tú časť svojho seriálu

Každý pozerá iný aj keď sú o tom istom
Každý deň vám s radosťou o 19:00 ukážu v telke
vraždy a kriminálne aktivity
Určité zhrnutie dňa
Ale keby radšej ukázali ľudí čo vraždia dni
Každý deň jeden
Každý deň to robia s určitým pátosom
A radosťou
Každý deň začnú tým že si navaria tú istú kávu
A končia tým že si nastaví budík
Na ten istý čas

Len si predstavte
Koľko dní zomre denne
Koľko hodín je zneužitých
A koľko minút sa nám ukradne
A nikto si to nevšimne
Niektorý nám zobere 2 eurá a div sa nezabijeme
ako zúrívo bežíme
Sami si vieme ukradnúť dve minúty a je nám to
maximálne ukradnuté

Koľko ľudí si celý život nepovie že stačí
Berie to ako samozrejmú, niečo čo príde
v balíčku slobody
Sloboda vybrať si ako budeme márneť náš čas

Ja márnim svoje minúty veľmi jednoducho
Píšem toto čo práve čítate
Ako píšem, sekundy a minúty utekajú z hodínok
niekde inde
A ja stále len píšem, moc ma to nezaujíma
Nie je to bezcenný čas?
Alebo mám môj čas nevýčisliteľnú hodnotu?

Pracovník vo firme vie povedať jeho hodnotu
Stačí len pohľad jedným okom na jednu ospevo-
vanú pásku
Základná matika a bum máte výsledok

To ako sa každý rozhodne zabiť svoj deň je jeho
vec
Či ráno si dá inú kávu alebo zaspí bez zapnutého
budíka
Vy si musíte svoje minúty pochytať
Vy musíte prekonať strach ktorý s toho máte
Strach z toho že niečo pôjde mimo pravidiel
Že to bude originálne a iné od ostatného
Lebo ak vôbec niekedy chceme mať prázdne ulice
Alebo uvidieť ráno vtáčky, stromy a to krásne
slnko
Namiesto lacnej lavice s počítačom
Treba sa prestať báť žiť

Myšlienka 2

Každý večer
Keď mi ľad jemne behá po celom tele
Ako kolíbkiky v lete
Nemôžem prestať myslieť
Ale ja si v hlave nepočítam
Matematické rovnice, fyzikálne zákony
Ani nijaké ťažké otázky
Len sa seba pýtam
Čo bude so mnou
Keď už nebudem mať nad sebou moc?

Chodím neskoro spať
Ale ráno nebývam unavený
Bývam v teplej, malej izbe
Ale aj tak je mi chladno
Je úplne jedno či je leto alebo zima
Či iné obdobia, ktoré sa nám už dávno vytratili
Lebo ja stále len myslím
Čo bude so mnou
Keď moje pľúca naposledy ochutnajú vzduch

Máme toľko krásy vonku
Len sa pozrite na rozsvietené billboardy
Jeden na tabletky
Druhý na hypotéku
Tretí na nové auto, ktoré sa dá splácať na tretinky
Ale len ak prídete v mesiaci November
Potom už asi nebudú žiadne autá
A ja len sedím na 4tom sedadle nového kombi
A stále len myslím
Čo bude so mnou
Keď si po mňa príde muž v čiernom?

Súdov je cez život veľa
Každé ráno súdime desať ľudí cestou do práce
Henten má tesné džínsy, ako si mohla obliecť tie
šaty a podobné komplimenty
Každý deň súdime samých seba pred zrkadlom
Ovlažíme si tvár vodou
Dúfame že muž alebo žena zmizne zo zrkadla čo
najrýchlejšie
Ale nikdy to nepomáha
Ak sa dlho pozeráte do ničoty
Ničota sa začne pozeráť späť na vás
Prederie vám oči ako dravá hiena
Zvnútra vás roztrhá ako zdrap starého papiera
Kúsky môžete zbierať keď príde na to čas
Ale čo bude so mnou
Keď uvidím svet posledný raz?

Započúvajte sa do nežnej melódie trubiek
Nechajte sa uniešť rytmom tvrdých bubnov
Jemné struny lýri nech vám obalia vaše srdce
Jemnosťou a vášňou
Poznaním že sa treba pýtať otázky, kým máte
svoj jazyk
Že sa treba zhlboka nadýchnuť, kým sa to ešte
dá
Že sa treba všetkého dotýkať a do všetkých
vcítiť, kým máte ešte svoj cit
Treba si zobrať spomienky kým sa to ešte dá

Ležím v posteli už dlhšiu dobu
Lebo vždy si predstavím že treba niekam vstávať
Zobudí ma to
Zobudí to môj spánok, potom sa už len ťažko dá
Ja už v diaľke počujem orchester a jeho majstra
Divoko miká paličkami ako besný pes
Nikto z obecnstva nevie čo sa deje
Ja zas neviem čo bude so mnou
Keď pocítim posledný lúč na mojej ruke

Nedá sa nikam ísť
Som v tom sám ale aj spolu so všetkými
Bojím sa dňa kedy príde minulosť
Keby sa mi vrátil svedomie
A ako veľmi špinavé
A či má lístky rezervované hore na balkónik
Alebo do najspodnejšieho prvého radu
Lebo čo bude so mnou
Ak už nepocítim vôňu slobody a ticha

Posaďte sa, vypnite si mobilné telefóny
Divadlo sa môže začať
Hercov nemusím uvádzať
Je tu iba jeden
Nemusíte ani tlieškať, stačí že ste v čiernom
Troška emócií, toto nebude komédia
To asi aj všetci viete

Toľko otázok
Ale málo strán aby som ich všetky spísal
Toľko otázok
Ale málo kníh aby som sa dočítal odpovede
Toľko otázok, dúfam že si ma vypočujete
Dúfam že sa smejete, že nebudete smutný
Dúfam že sa deriete, že nemáte život nudný
Šúcham sa už mi nelejte, zas budem krutý
Kde tú česť beriete, vysvetlite nie som ja hlúpy
Ja hľadám stenu na opretie, a nejaké múzy
Lebo čo bude so mnou
Pýtam sa to stále, už asi blúznim

Následky

Obloha čistá ako podlaha na okresnom súde
Krémovo modrastá
Zatiaľ čo v oblakoch sa vytvárajú nové farebné kombinácie
Jemný odtieň fialovej ľahko splýva s oranžovou
Ale všetko uvidíte až keď sa pozrite na oblaky
Obloha ostáva stále modrá
Slnka niet

Jemné cesty na ktorých organizovane parkujú veľké autá s ľahučkými uhlami
Vyzerajú ako by ich niekto vyrobil z masla
Vyleštené, všelijakej farby, tie lepšie aj s chromovanými nárazníkmi plus hladké drevené palubovky
Stoja rad za radom v tichu
Čakajú kým ich páni dopijú svoju šálku kávy

Pulty z jemne hnedého dreva s malými tmavšími fliačkami
Robia vynikajúci prírastok do priestoroch obchodov a kaviarní
Tam sa vždy stretne celá spoločnosť
Tie majú presklené okná až tak veľké
Že na pol kilometra by ste videli čo niekto práve pije
Či už horúci čaj alebo kávu, možno len vodu

Kožené barové stoličky a hlboké kreslá
V ktorých sa dá aj bez tréningu plávať
Krásne malé stoly
Jediná nevýhoda je
Že sa musíte stále naťahovať
Keď si znova chcete zobrať šálku
A napiť sa

Muži vedú svoje dámy s rešpektom a citom akým si zaslúžia
Sú to nežné dámy, nežné ako nedeľný porcelán
Jemné kráčajú cez chodník
Netreba sa vyhýbať smetiu ani dieram v chodníku
Jemný smiech a kývanie klobúkmi sprevádza krásnu hudbu sprievodu
Ten robí spoločnosť celému mestu

Ach to je len pohľad, stojí za každý peniaz
Kam je dohľad, všade len šťastný výraz
Mám troška hlad, na rukách zlý mráz
Podme dnu ešte raz, neznášam chlad
Obloha čistá ako podlaha na okresnom súde

Modrá
V nej poletujú oblaky čierneho smogu
S neďalekých fabrík
Hustý dym zakrýva hocikaké známky slnka
Obloha tmavne
Je už 6:00, ľuďom skončila pracovná doba
Aj tak zajtra treba nastúpiť, nepomôžete si

Kúsky štrku a kde tu rozbitý asfalt
Stoly kde sa o život hrajú karty
Keď prehráte tak vám ten život aj zoberú
Nie každý sa utopí v bazéne v ďalekých kopcoch
Mnohý sa utopia len vo fľaši silnej pálenky
Rozbitá fabrika, stará dodávka
Berie kávové zrná ktovie kam
Tie sa nedajú jesť, nám sú to zbytočné

Choroba si chodí po uliciach ako mestský sprievod
Cengá zvončekom, núti ľudí sa k nej pridať
Kašľú krv, kašľú na to, zapália si ďalšiu, vykašľú si aj pľúca keď bude treba
Kto ešte nie je chorý asi už je chorý na hlavu

Otvorené balkóny s detským plačom v pozadí
Musí byť vnútri strašná zima
Silné svetlo osvetľuje vystrašené tváre
Staré chladničky a šporáky do polky zhrdzavené
Deravé kreslá, rozbité stoly, ktorým chýba jedna noha, staré fotky zavesené na stenách
Pohľad ktorý nechcete vidieť

Vonku je vždy divoko
O 7:30 začínajú psie zápasy
Krčma je už plná a vždy si nájde
Podvodníka alebo podobný živel
A ten je následne dobytý do krvi
S takými rešpektom a úctou aký si zaslúži

V noci len ľudia vysedávajú na balkónoch
Tí bez rodín si spravili pouličné MMA
Žiaden zákon, žiaden poriadok
Ten si už dávno zbalil svoje veci
Nepojazdné autá na tehlách, nikam nepôjdu
Polia a pásy, kde sa ráno stretne celá banda
Ešte troška tabaku a snívania pre spánkom

Ach to je teda pohľad, nestojí ani za jeden peniaz
Už som si zvykol na chlad, ale čo so mnou teraz
Keby som len mal rozhľad, k zemi ma ťahá reťaz
Keby som uviazal povraz, znížil by sa mi môj plat?

Morálka

Vo výkladoch so hrubými zlatými rámami
V obchodoch ktoré nie sú veľmi veľké, nechodí
tam totiž veľa ľudí
Nemajú často zľavy, dokonca ani cenovky na
produktach
Ten kto príde, tak má prostriedky na uskutočnenie kúpy

Jemné biele koberce
Také hebké, kvalitné, pucované každučičké ráno
Strážnik, vysoký a sexi, ktorý vám s úsmevom otvorí dvere
Uhladené čierne sako, pod ním tričko tiež čiernej farby
Klimatizácia zapnutá na príjemných 25 stupňov
Nikomu nie je zima ani teplo
Ľudia si chcú nákupy vychutnať, nie sa potiť
alebo popripade prechladnúť
Úsmev americkej výroby sa jemne usadil na tvári obchodníka
Ten sa vás za každú cenu bude snažiť aby ste prikývli na jeho cenu

Na mramorovom stolíku, asi obdobie barok
Pozlátený kýblik v ňom biela fľaša kvalitného šampanského
Len sa ponúknite, poháre so štýlov figúrou sú len pre Vás
Sú zladené ako najnovšia kolekcia
S bielymi stenami s vzormi rozkvitajúcej sa rastliny
Také nepatrné že aj odborníkovi umenia s okom ako ďalekohľad by unikli

Všetko je zo skla alebo jemného kameňa
Bieleho alebo šedého
Okrem modernej kasy
Tá je z železa a plastu
Ale takého kvalitného nie lacného

Určite máte otázky, kto nemá žiadne
Chcete vedieť kto by do takého obchodu vôbec vkročil
A s úmyslom si niečo kúpiť
Ak ste troška bohatší
Možno by ste chceli vedieť že akú má adresu
Na ktorej uličke, oproti čomu
Podme si ich rad radom zodpovedať

Nie každý priestor sa dá prenajať
Niektoré majú nevyčísliteľnú hodnotu
Nevedeli by ste sa doplatiť za mesačný nájom

Čiže majú vôbec presnú adresu?
Tí čo dosť dlho hľadajú, tak vedia kam
Vedia čo majú robiť, kam zabočiť do ktorých dverí vkročiť, ktorý výťah zobrať na ktoré poschodie

A čo sa dá získať?
Prečo by ste si mali dať námahu takýto priestor nájsť?
Ak Vás nepriťahujú biele koberce, fľaša kvalitného šampanského, americké úsmevy, čistota, sláva aj tie nepatrné kvetinkové vzory na stenách, ktoré sú tam ale ledva si ich všimnete
Tak okrem toho tam nájdete morálku
V najčistejšom a najlepšom stave
Morálku, rozostavenú všade a vo všetkých formách

A kto tam chodí?
Celebrity, politici a podobné živly
Chodia a berú si celé fľašky

Viete každý kecá ako to celé je o rodine a originalite
Ľahko sa to hovorí s pohodlného kresla
s chladeným pivom a kubánskou cigarou
Ľahko sa hádže vina na snahu a motiváciu keď vám ju už netreba
Tí čo vedia, dúfam že si to uvedomujete
Ak nie je to fakt zlé

Morálku si nemôže dovoliť každý
Pýtajte sa vojakov prednej línie či majú morálku
Či vedia čo to je
Spýtajte sa robotníkov vo fabrike
Čo by spravili pre krajší dom, lepšie auto a ženu a bezstarostnosť ktorú prináša 8-ciferný bankový účet
Spýtajte koľko ich je ochotných chodiť cez mŕtvoly
Len aby ani pol sekundy videli slávu a úspech
Kde je najviac kriminality?
U ľudí ktorý nemajú na čisté praktiky
Takým sa o takom obchode ani nesníva
Ó ani náhodou
Lebo keď vás lovia, zabite
A hodte im čerstvejšie mäso

Kopec

Vždy sa to začne tým prvým úderom do klávesnice
Ináč to nejde
Písať sa dá hocikde ak máte prístup k hudbe a elektrine
Možno aj troška svetla by nezaškodilo
Plánovať že čo ďalej to sa dá už úplne hocikde
Netreba vám na to vôbec nič, stačí že premýšľate

Ostať dlho zavretý so svojimi myšlienkami nedokáže každý
Videli ste tie reality show?
Kde sa každý nakazí ponorkovou chorobou
A potom lietajú tanieri a nadávky
Tak vyzerá vaša hlava keď moc premýšľate

Začne to pochybovaním
Preskočíte tú prekážku
Prestanete si veriť
Preskočíte tú prekážku
A prídu výhovorky
Teraz nie, o chvíľku idem, nie je plne nabitý počítač
A ostatné kecy ktoré viete že nie sú pravda
Stále len skáčete že prekážky,
Má to vôbec zmysel?

Niektó musí robiť ťažkú robotu
Špinavú a vyčerpávajúcu
Život nie je bazén nedá sa cez neho len preplávať
Všetko čo robíte zanechá odkaz, aj keď nič nerobíte

Chod'te von a pozrite sa okolo seba
Autá, cesty, budovy dokonca aj stromy
Všetko výsledok že niekto si sadol a robil ťažkú robotu
Výsledok že z papiera to išlo aj do reality

Všetko sa začne tým prvým úderom do klávesnice
Ničím iným
Nikto nezačne s hotovým papierom, pripraveným scenárom, nakresleným domom
Všetko sa to začne prvým úderom do klávesnice

Pot a slzy
Obidve vyzerajú tak isto
Niet divu že aj pri rovnakých príležitostiach vznikajú

A krásne sa dopĺňajú
Už ste za prvým úderom do klávesnice
Gratulujem porazili ste 90 percent populácie
Teraz už len ten druhý ale ten ide skoro automaticky
Nenazdáte a máte *riadok*
A verš

A báseň

A zbierku básní

Nádhera

Prázdnych papierov je škoda
Sú absolútne na nič
Nikto si ich nevie prečítať alebo sa zamyslieť že
čo sa chcelo povedať v riadku 5
Alebo že či metafora z riadku 23 má niečo spoločného s tragickým životom autora

Ste pripravený?
Na prvú a poslednú revolúciu
Revolúciu vašej mysle?
Po dopísaní sa vám transformuje
Začnete vnímať všetko lepšie
O jeden odtieň bližšie k bielej

Veľa ľudí práve pochová ale už zaplnený papier
Neverili by ste koľko sa nechá voziť a ani nevie kam
Ide na rakete hore a všetko sa snaží chytať
Vysoké štekly, tmavé okuliare, seriózny výraz v tvári
Stačí vám na nich jeden pohľad a už sa znova cítite menejcenný
Čiže v preklade mizerne

Toto je prosba na budúce živly
Vy určite budete lepší ako ja
Nenastavil som latku tak vysoko
Dobre počúvajte, nerád sa opakujem
Tvárte sa že vás to netrápi
Robte to čo vás dostalo kde ste
Sústred'te sa nie kedy je ďalšia party ale kedy pôjde von ďalšia kniha alebo sa dostavia ďalší dom
Časy keď sa nikto za vašim menom na ulici neotočil už nikdy nedostanete späť
Tak si to užívajte že zatiaľ máte priestor robiť chyby a nebrať sa seriózne
Dve najväčšie slobody na svete
Lebo pohľad s kopca
Na mestá a všetky tie svetlá v diaľke je nádherný
Ale niet cesty späť
Môžete len ísť vyššie alebo spadnúť úplne

Motorky

Krásne plamene na čiernej oválnej ploche
Ostrý odraz chromovaného motora
A čierne kožené sedadlo
Aj tak vyzerá najnovší model motorky

Viac takýchto sa dnes ale stretlo
Spolu odparkované na chodníku, keby to videla
mestská polícia asi by im aj udelila pokutu
Ich páni sedia na plastových stoličkách
a o niečom horlivo debatujú

Každému kto ide okolo je na prvý pohľad jasné
že debata nie je o včerašom futbalovom zápase
Nie nie sú tam divoké gestikulácie, ani smiech
ba na všetkých tvárach by sa ani nenašiel jeden
úsmev
Nie tu sa niečo plánuje, o niečom sa seriózne
baví

Kožené bundy, vzadu ten istý znak
Rozprestierajúci sa orol a pod ním nápis
Každý je oblečený ináč ale zároveň neskúsenému
oku prídu rovnaký
Jeden má šatku s americkou zástavou
Druhý zas gate aké by si obliekol pravde-
podobne len Vinetou
Tretí zas kovbojské čizmy s jemnými vzormi
hadov
Tie sa omotávajú okolo čizmy
Keď sa v takýchto topánkach jazdí musí to byť
nádherným pohľad

Všetci si dajú ruky spolu a už pomaly vstávajú
Poznajú sa dlhší čas ale vedia že už to tak možno
nebude
Ich veľké hnedé oči plné smútku a rešpektu
Nevyroní sa im žiadna slza aj keby sa chcelo
Je to skľučujúci pohľad

Časy sa menia, ľudia zostávajú
Niekedy by bolo dobré len nasadnúť na vlak
A expresným lístkom sa dostať čo najďalej od
miesta ktoré tak dôverne poznáme
Och, tie budovy ozdobené grafitmi
Ťahajú sa až pánovi bohovi do obývačky
Tie jemné lampy, tí ľudia bez kusu života a rado-
sti
Tie staré hranaté autá, reklamy na každom kroku
Veľká a ťažká elektronika, škaredého výzoru
Autobusy, metro, staré koľajnice
Každému kto má aspoň troška súcitu a ľudskosti
by ta atmosféra chýbala

Päť jazdcov a za nimi už len spomienky
Sa hrnú diaľnicou
Hlasný zvuk motora
Hlasnejšie pokriky vodičov
Už to všetko dáva zmysel

O chvíľku bude treba odbáčať
Zákrutou doprava a potom tretí sklad naľavo je
náš cieľ
Plán je jasný
Čo najrýchlejšie prísť dnu
A vytiahnuť všetky zbrane ktoré sú skryté
v bočných taškách motoriek
Zabiť každého
A rýchlo odísť
Nie je to prvý raz čo sa takto riešia problémy

Motorky sa ďalej rútia
Blinker vpravo
Už sa odbáča
Hrnú sa všetci dopredu
Až na jedného muža

Jeho bunda je už jemne roztrhaná
Ale hlavne že drží pokope
Lebo vo ľavom vrecku má fotku
Ktorá ho núti toto všetko robiť
Ináč by tu ani nebol

Sklad, veľké kovové dvere a nad nimi číslo 3
Už v dohľade
Všetci spomaľujú
Okrem muža s roztrhanou bundou

Viete hovorí sa že nato aby ste boli šťastný,
vystačíte si sami
Asi na tom niečo bude

Muž nezastavuje pokračuje vpred
Ostatný toto nečakali, to nebolo v pláne
Muž pridáva rýchlosť
Uteká pred ohlušujúcou paľbou samopalov
Čo najďalej ako sa dá

Pre neho je podstatné že má v pravom vrecku
fotku
Slza mu jemne ide po líci, dúfa že sa ostatný
z toho nejako dostanú
Jemu totiž ide vlak s expresným lístkom
Každá fotka má svoj príbeh
Treba k nej aj rozprávača

Bahamy

Keď raz opustím tento svet živý
Nezabudnem si zbaliť moje spomienky
Do kufra z jemnej hnedej kože
Poukladám si ich tam organizovane
Ako keby to boli košele alebo formálne nohavice

Keď raz opustím tento svet živý
Životné rozhodnutie bude kam pôjdem
Ja som si už vybral – Bahamy
Na Bahamách je teplo a krásne 365 dní v roku
Je tam vysoké slnko
A absolútna pohoda
Životná dohoda
Že už mi nebude trpko

Keď raz opustím tento svet živý
Myslím si že to plánované nebude
Nie určite nie
Čakať na ten moment by mi prinieslo viac
nešťastia ako múdrosti

Nie je to celkom zábavné?
Spočítajte si všetky roky
Všetky ktoré kedy boli
A vy ste na taký malý moment vedomý že vôbec
ste
Môžete voľne dýchať, ješť koľko chcete
Len tak sa prechádzať po uliciach
Po tých istých uliciach
Na ktorých sa rovnako prechádzalo už mnoho
ľudí
Rôznych rodov, rodín, národností
Odbíjalo mnoho hodín
Ulice majú vždy veľa hostí

Keď raz opustím tento svet živý
Nechám za sebou únavu a všetky ponuré veci
Takisto by som rád zanechal mnoho knížiek,
mnoho slov a nespočetne veľa písmen
Raz dúfam že ja (alebo moje diela) zapália
kreatívny plameň
Ten bdie v každom z nás
Len nie každý ma zapalovač

Keď raz opustím tento svet živý
Pôjdem veľmi pomalým taxíkom
Pôjdem v absolútnom tichu
Nedovolím taxikárovi aby prehovoril
Musím si dopriať troška času pre seba
Už to ináč nebude

Som optimista tak vám poviem
Keď raz opustím tento svet živý
Teším sa na bufety a relax
Na nerezové podlahy, vyčistené
Na ľudí v bielych rúchach
Na ľudí ktorý budú dobrosrdečný
Na bazény kde sa dá celý deň plávať
Na konzolu s najnovšími hrami
Na veľkú knižnicu naplnenú najlepšou beletriou
Možno sa tam nájdem
Na pohodlnú posteľ
Na večný spánok

Keď raz opustím tento svet živý
Ešte som sa nerozhodol že s kým pôjdem
Lebo byť sám nie je vôbec zlé, dokým vám
nebude otupno
Ale zas počúvať niekoho rozprávať celý deň je
otrava
Okrem niektorých ľudí
Na tomto sa musím ešte rozhodnúť

Lebo viete:
Život je divoká jazda
Môj sa dole rúti
Tvár plná vrások
Len ticho smúti
Každý sudca
Pomaly hlavou krúti
Moje svedomie
Ma bije dlhým prútím
Každý už len čaká
Či morálku si kúpim
To že viete
Myslieť vás núti
Túlam sa sám
Ako stratený v púšti
Život je divoká jazda
Môj sa dole rúti

Keď raz opustím tento svet živý
Dúfam že aspoň sa jedna slza bude za mnou rútiť
Dúfam že niekto si raz povie moje meno nahlas
"Keby tu ten ešte bol!"
Stačí mi jeden človek

Lebo keď raz opustím tento svet živý
Bude mi za všetkým smutno
Bude mi ľúto že som nemohol ostať
Na to koľko času máme
Je svet až priveľmi krásny

Úsvit

Dúfam že aspoň raz uvidím úsvit
V jeho plnej a mocnej kráse
Dúfam že aspoň raz budem môcť
Si v tichosti sadnúť do trávy a čakať
Kým bude ráno

Dúfam že raz uvidím nočnú oblohu
Ako rozprestiera čierne plátno
Nebo je tmavé svetlo sa zaplo
Sú to hviezdy ktoré vytvárajú malé bodky
Miniatúrne skoro čisto žlté body
Na nekonečnej planine tmy

Dúfam že keď raz budem počuť ticho
A v ďalekom priestore neuvidím jednu budovu,
jedného človeka
Nezapočujem jedného človeka, jedno auto,
jeden násilný pokrik
Len jemný škripot ďalekých stromov
A jemný pohyb trávy a kvetín

Dúfam že raz vypijem čaj v drevenej chate
Na verande, s pohodlným koženým kreslom
Horúci pohár, horúce srdce
Ďaleký pohľad na nič
Len pokoj a poobedňajší útlm

Mestá
Hlučné, veľké
Ale majú svoje čaro
O tom samozrejme inokedy
Je produktívne odísť z toho zhonu
Aspoň sa uzavrieť do seba
Nemať starosti vôbec
Aj také bývajú
Mestá

Nikto nikdy nemá nikoho
S kým by sa večer len pozeral na niečo nepod-
statné
Lacné seriály sa nerátajú
Bavia sa vôbec dnes ľudia o sebe
Na každom kroku nám chce niekto povedať
múdrost' o našom živote
Bolo by lepšie keby ste nejedli mäso
Keby ste vstávali o 5:00
Keby ste denne aspoň 15 minút meditovali
A podobné rady, ktoré nikomu nepomôžu
Len troška viac času je liek

Odpovede zmietne zo stola jemný vánok
Keď si večer vonku sadnete
A absorbujete atmosféru
Netreba odpovede na komplikované otázky
To že ich neviete vás práve trápí
A povedzte mi
Koľko niektorým ľuďom trvá aby boli voľný?

Sloboda prináša šialenstvo
Je to jej najlepší priateľ
Môžete si byť istý že budete na nej závislý
Je to presne ako piruľka
Raz ju zoberiete a zajtra chcete dve
Dnes sa sťažujete za počítačom, zajtra protestu-
jete
Tretí ste ochotný zabiť oponenta
Štvrtý deň sa sen stane skutočnosťou

Koľko ľudí sa kvôli tomu trápí
Lekárov niet, niet ani lieku
Raz to viete, už bdiete
Aj v noci, ako hladný vlci

Kto netrpí ten nemôže vedieť
A nemôže nikam prísť
Ale hlavne sa už nikdy nevráti domov
Nikdy si nedá kludné raňajky
A čajík o štvrtej

Tak to býva
Keď vás bolí hlava
Bolestivé a nepríjemné
Keď vás zatvorí s myšlienkou
A najhoršie na tom je že niet úniku
Zároveň ani tú spásu neuvidíte
Bolestivé a nepríjemné
Preto to nerobte
Stačí sa dívať

A preto raz dúfam
Že dostanem šancu si v tichosti vychutnať úsvit
Nebude mi v tom brániť ani moja hlava
Moje myšlienky a nápady sa usadia a budú ticho
Aspoň raz za ten dlhý čas
A už mi nikto nebude rozprávať báčorky
Koľko mám spať
Čo mám jesť
Koľko dennej meditácie
Mne takéto rady nepomôže
Ja si len prajem že raz mi dovoľia
Vrátiť sa domov – uvidím úsvit a dlhé polia

Okno

Je to veľká záhada
Na jednej strane chudoba
Na druhej záhrada
Kde je hranica
Pre druhých náhrada?
Čo rozdelí nešťastie
Dobrá návnada?

Okná
Sú priehľadné
A práve preto je to čudné
Ľudia cez ne vidia
Na jednu aj druhú stranu
A navzájom sa ignorujú

Spoza drevených dverí
Jemné teplo skoro ako pri krbe
Obklopuje čisté biele dlaždice
A drevené steny, hladké ba ani najlepšia látka

Vôňa
Och len tá vôňa
Čerstvého vypražaného syru
S extra hranolčekami
A studeným pohárom Kofoly
Aj takéto jedlá sa nesú na čiernych táckach

Čašníci v najlepších úboroch
Pekný motýlik, strieborné perá
Vylakírované boty, upravené účesy
A nesmie chýbať úsmev
Americkej výroby

Každý s hostí sa má lepšie ako hocikto
Tichá debata je zakázaná,
Treba sa smiať, prehýbať sa v kĺboch a testovať
stabilitu stoličiek
Treba vypíť toľko červeného vína, že by z toho
bola masťná pokuta
Ukazovať že si užívate každú minútu svojho živo-
ta

Aj tak si žijete keď vám je dobre
Netrápi vás chlad
Ani koľko zaplatíte za parkovné
Trápi vás len to či váš deň mal pre vás význam
Či slúžil vám
Len tak môžete byť šťastný ale tak od srdca
Znie to ľahko
Ale je to veľmi ťažké dosiahnuť

Na jednej strane takéto maniere
Ale čo vonku ľudia
Podajte im niekto tanieru
V tomto chládku
Už aj lacný rum zaberie
Každý sa nocou
Čo najrýchlejšie prederie

A tak
Leží jeden pod stromom
Druhý na červených stoličkách
Pred týždňom tu bola bitka
Ale na tom nikomu nezáleží

V vzduchu leží vôňa smetia a potu
Na lavičkách zas ležia nočný cestovatelia
Každý deň na inom mieste
Tí vidia aj celé mesto poviem vám

Žiadne čerstvé jedlo ani nápoje
Chlad pichá v pľúciach ako náboje
Nie je elektriny
Spia po holých nebiach
Ako v letnom tábore

Majú oblečené také handry aké dala ulica
Alebo aké si stihli uchovať
Diery, špina, tieto kusy sú dávno z módy
Ale aj takto sa dá prežiť

Tu nie je počuť smiechu, ó nie
Len večné chrápanie a prosby
Že či niekto nemá dve, tri mince navyše

Paradox je
Teraz vám ho vysvetlím
Sklá sa priesvitné
Keď sa dobre pozriete uvidíte dovnútra
Ale nielen priestoru ale aj duše človeka
Nie je to magické?
Na jednej strane máte drahé jedálne lístky a bez-
významné keci o ničom
A na druhej súboj o holé prežitie
A ticho
Mŕtve ticho

Lebo to že takto sme nie je náhoda
Môže vám byť zle, aj to je metóda
Budete na dne, nemusí to byť nehoda
Len si zapamätajte že sklá nás prezrádzajú
Niekedy to je pre nás výhoda

Oprava

"Pomáhajú vám naše stretnutia?"

Padla otázka z úst ženy v bielom rúchu

Biele steny izolovali hocikaký zvuk, čiže aj jemné kliknutie pera sa donekonečna odráža od steny k stene

"Áno." Odpovedal muž oproti

"Máte negatívne myšlienky počas dňa?" spolu s perom padla otázka

"Nie, skoro žiadne." Odpoveď bola mechanická a rýchlo

Sú dôležitejšie veci ako vysedávať v takýchto centrách

Už je noc, meeting skočil

Muž sa hrnie domov na starom vraku

Pardon hrnúť je zlé slovo, skôr sa vlečie spolu s ostatnými v cestnej premávke

Okolo neho ďalšie autá, niektoré luxusné

Za ním sa vezú potraviny v čiernej dodávke

Aspoň budú čerstvé jablká zajtra v obchode

Medzi staré budovy už chodí menej aut

Dodávka už dávno odbočila

Tie luxusné autá ešte skorej

Spoločnosť sú len grafity a čierne kapucne

Spoločne kujú pikle

Lepšie je nechať živly tak ako sú

Nájsť parkovisko nie je ťažké

Ale medzi morom aut miesto kam zasunúť svoj vrak, to má v sebe svoje čaro

Muž parkuje, zasúva papiere do voľného priestoru, medzi balenie z hot dogu a balíček cigariet

Zvoniť netreba keď sú kľúče

Aspoň s takýchto malých vecí sa treba tešiť

Že vás doma niekto čaká

Aj keď sú obdobia hektické

Že vám doma niekto objíme

Aj keď sa to zdá detinské

Seriózna robota, osem hodín denne

Doma troška upustiť uzdu nie je vôbec zle

Koľko z nás to tak robí?

Vonku jedna maska, vnútri druhá

Vo vnútri čierno, navonok dúha

Vyslovíme súcit, myseľ ale rúha

Naše telo a myšlienky cez deň

Málokedy sú jedna súhra

Kľúče štrngajú

Ako v roku 1989. kroku

Zámok povolí, osvieti nás byt pravdepodobne s toho istého roku

Muž čaká uvítanie, uvítaný tichom

Svetlo svieti, na stole papier

"Už nebudem po tvojom boku"

Muž sadá zronený premýšľa

Boli sme dve rieky v jednom toku

A teraz len stolička ma utešuje

V chladničke je vodka

Hluk ide zvonka

Už to logá a logá

Stres berie svoje obete jemne a postupne

Je to ako lavína

Ide to vyššie a vyššie až raz sa to celé musí zrútiť

Takýto ľudia sú tikajúce bomby

Nikto nevie kedy vybuchnú

Lebo v prvom rade nikto ani nevie že existujú

Balíček a prechádza pomôžu

Keď sa niečo takéhoto stane, môže to byť len nočná mora

Ale čo ak nočná mora je jediná útecha ktorú máte?

Čo potom?

Ráno prišlo, už bolo aj osem hodín

Recepčná dnes nebude pozdravená a šéf bude riadne nahnevaný

A vtedy to prišlo

Muž vstáva, bez jedla kráča

Rázny krok, mŕtvy pohľad v tvári

Nejde do krčmy ani do roboty

Ide vykonať spravodlivosť

Spoločníkom je kuchynský nôž

Chirurgická oceľ

A presne ako čakal, jeho milá ráno sa drží s ním za ruky asi idú do roboty

To v žiadnom prípade

Staré dvere vraku sa otvárajú

Tvrдый asphalt praská pod mužom, ktorý práve do-
bodol dvoch ľudí na smrť

Jednu ženu a druhého muža, mladšieho o 5 rokov

Keď to večer uvidíte v krimi novinách

Ako sa to mohlo stať?

Je takýchto ľudí viac?

Keby ste o mužovi vedeli

Dovolili by ste takúto spravodlivosť?

Páska

Pamätáte sa na tento príbeh ešte?
Držal vás v napätí
ako kliešte?

Možno čítate tieto riadky
S tým že neviete o čo ide
Možno máte v sebe hádky
Či si správne pamätáte
Tak prečítam vám policajnú správu
Oživím vám troška pamäť
Keď už nič iné

Dvaja ľudia, jedna žena, jeden muž
Okolo 9tej ráno v utorok
Boli dobodaný na smrť
Jedna z osôb (žena) bola identifikovaná ako
útočníkova partnerka
Druhá osoba (muž) nemal vzťah k útočníkovi
(my ale vieme že to tak úplne nebolo)
Útočníka zatkli na mieste
Vražedná zbraň bol kuchynský nôž, chirurgická
ocel'
Spomínate si už teraz?
Dúfam že hej

Morálna otázka ale nie je
Koľko rokov dostane muž?
To necháme na súdy
Kto vôbec bol útočník?
To necháme na detektíva aj keď hlavolam to
nebude
Otázkou pre mňa a vás
Položím ju iba raz
Sme za tieto činy zodpovedný my alebo on?
Oblial vás mráz

Vedel predsa čo robí!
A je to pravda?
Rozvod a zápchy
Tie niesu žiadna sranda
A čo keď som vám neprezradil odkiaľ tento muž
je a čo zažil
Vás to ale moc nezaujímalo, že nie?
Hlavne že to malo dej, hlavne že to malo svoj
záver
Aby ste mohli prevrátiť stranu a ísť ďalej
Len čítať a čítať ako keby za vami 50 divokých
tigrov behalo
Kde potom je to potešenie?
Kde je vaša hlboká analýza?

Je to kríza
A nie len stredného veku
Keď neviete sa ukládať
Dať si na seba deku
Pomaly čítať a čakať čo sa ďalej stane
Aká metafora na nás číha na ďalšej strane?

Ja si čas na vás nájdem, rád toto píšem
Premýšľam nad každou vetou, v stoličke sa
jemne klížem
Ale sklamete ma ak sa nad týmto vôbec ne-
zamyslíte
Tak sa znova položím otázku
Je to naša vina?
Koľko ľudí stojí takto na vlásku?

To je otázka na naše masy
Často sa hrnieme ani nevieme kam
Za ďalším úspechom, za ďalším povýšením, ne-
zastavíme sa ani na sekundu
Nerád ale obviňujem
Keď viem že sám som vinný
Beriem všetko seriózne
Ako keby som rozoberal míny
Ani raz som sa nezastavil a premýšľal
Koľko ľudí sa má horšie ako ja
Koľko ľudí dokáže rozhodnúť jednoduchá nepri-
jemnosť
Koľkým ľuďom je najlepší priateľ len obyčajná
fľaška
Koľko ľudí sa nevie do toho celé zhonu zapojiť
Možno ani nie ich chybou
Koľko ľudí rieši problémy rýchlo
Chce čo najrýchlejšie nás opustiť
Utrpenie je všade a predsa my radšej vidíme
novučičké autá alebo kabelky
Pozrieť sa do zrkadla je námaha
Ale kúpiť si ho to už nie
Namiesto porozumenia len náhrada
Namiesto uzrovenie len ďalšia záhada
Namiesto odpočinku len záhrada
Plná mŕtvych kvetov a hrobov
Je to až taká návnada?

A tak sa posledný raz pýtam
Je to naša či jeho vina
Je naša spoločnosť niečím iná?
Jemný klavír, dusná klíma
Nech príde vzduch, je tu zima
Spolu dokážeme spomaliť vagóny
A učiť sa že život môže byť komédia :)

Moshi Moshi

Ocitnite sa v niekoho koži

Prestavte si na chvíľku že nežijete pre budúcnosť
ale len momentálne
Neplánujte čo bude ďalej, kam vás cesta povedie
to je už na značení a na ceste samej

Vietor jemne prehýba stromy

Modrá farba sa vždy použije na zakrytie oblohy
Prečo ale svetlo modrá?

Čo taká kráľovsko fialová?

Každý krát čo by sme sa pozreli hore

Boli by sme my králi aj keď nie úplne naozaj

Často práve ilúzia je krajšia ako vedomie že sme
bez nej

Každopádne pre nás je to ťažké

Zamyslieť sa na tým ako niekto vidí svet

Niektor vidí nebo modré niektor fialové

Niektor má rád normálnu vodu, niektor zas mlieko
sójové

Ale prenesme sa spať do prírody

Jemné lístie nás ohovára jemným šepotom

Strom čo strom každý vie o našej prítomnosti

Nás to ale moc netrápi

Pokiaľ je tráva zelená (kvôli fotosyntéze)

A nebo modré (asi tiež kvôli nejakému prírodnému javu)

Všetko navôkol je príjemné

Viete si predstaviť

Svet bez tých všetkých budov?

Bez ciest, bez hluku?

Bez bolesti, bez straty sluchu?

Prestavte si dávku čerstvého vzduchu

Je ľahké si užívať

Ale ťažké byť sám vo svojom duchu

Koľko ľudí by sa rado len odpratalo do prírody?

Neverili by ste keby som vám ukázal štatistiky

Je to primitívna cesta života?

Staráť sa o rastlinky a spoznať zviera podľa stopy
v bahne?

Čo je primitívne, kto to určil?

Kto dáva pravidlá podľa ktorých si myslíme že
vieme objektívne myslieť?

Kto si kedy povedal

Že prestaňme stavať z dreva

Začnime z cementu?

Na diaľnici smerom z mesta

Letí biely športiak

Nie doslova letí, vy viete čo myslím

Prečo povieť že vodič nie je šťastný?

Viete ako môžete vôbec vraviť

Kto má a nemá byť šťastný?

Ako sa dá definovať

Kto má ruky plné lásky

Prečo majú len princezné hebké vlásy

Stále sa obdivujú ako krásy

Ale muž v športiake ten už taký krásny nie je

Špinavý kapitalista, určite všetko nakradol

Prečo takto myslíme?

Načo je kritika, keď je kritizovanie mainstream

Načo je protest, keď protestovanie je nové hobby

Súťaž kto má najlepší banner, najviac hučí, najviac
nechodí v piatky do školy

Načo je kritika, keď nie je žiadne dielo hodné byť
kritizované?

Viete vy osobne čo chcete?

Pochybujem

Nikto nechce peniaze až dokým mu ich
neponúknu

Každý radšej zoberie kufrík ako zobrať si
ponaučenie

Tým sa nedá platiť

Každý robí serióznu kritiku až dokým sa z neho
nestane stand-up komik

Všetci si myslia že vedia spraviť zmenu

Ale keď dôjde na bod zlomu

Každý len povie

“Ja som len robil čo mi bolo povedané”

A tak sa vás pýtam

Dost neskoro

Prečo toto čítate?

Máte na mňa kritiku?

Bije vás každé moje slovo po chrbte

Alebo je to prechádzka v rúžovej záhrade?

Ak si myslíte že zas použijem, záhade, návnade
a náhrade aby sa tento riadok rýmoval

Tak ste pozorný čitateľ ale mýlite sa

Ľudí ako vy mám rád

Určite táto báseň nedáva zmysel

Ale dáva zmysel že ju vôbec čítate?

A práve preto

Je to skvelá metafora

Kaštieľ

Šumivý šum sa jemne šúchal po šikmých svahom
Ako stromy sa ňaťahovali v príjemnom vánku
Kvety sa zobúdzali s hlbokého spánku
Listy štebotali ba ani orchester vtáctva
Jemne si hovorili klebety o lese a jeho prostredí
Komunikačný šum

Zelené zákopy zakrývali planiny zabudnuté
časom
Slnko si hebko prechádzalo čerstvým klasom
Obloha má bohatú paletu oranžovo-červenej
Odtiene ktoré by sa nezachytilo ani trénovaným
Okom
To všetko ide bokom

V ďalekej diaľke dominantné drevo drísta o svo-
jej nádhere
Obklopené zeleným ihličím, ostrým ba ani na-
jlepšia ihla v krajčírovom kufríku
Preplietajú sa pomedzi ďalšie stromy
Tak hebko a s takou ľahkosťou
Mysleli by ste si že sú v tom profesionáli

Trávnatý koberec sa ťahá ťarbavým ťahaným
Treskot nie je počuť
Iba jemné ťuki ťuk
Všetko už teraz, nie len kvety sa prebúdzajú
Mravenisko pod veľkým dubom
Hemží sa prácou a usilovnosťou
Jemné vtáčence poletujú kade tade
A zvukovými signálmi oznamujú komu sa pôjde
na návštevu
Každý z nich má perie takej variácie
Ani klaun v chodiacom cirkuse toľko farieb na
sebe nemá
Miešajú sa jemné odtiene tmavomodrej,
oranžovej, bielej a kde tu aj červenej
Každé vtáča, iné perie
Každé káča, sa inde perie
Či už v žblnkajúcej vode dole pri vrbach
Alebo v jazierku, to leží za lúkou vpravo

Pradivný piskot pridáva povýšenosť pradávnej
atmosfére
Jemná štrková cestička je hosťom pohybu
malých kamienkov
Uznávam, je to zábavné pozorovať jemné pohy-
by v ranom slnku
Mám o tom svoje pochyby ale tie si zatiaľ
nechám pre seba

Krčovitý kopec je katarziou pre pohľad na
krémový kaštieľ
Kam sa pozriete tam obklopujú tehlové múry
značnú časť modrastej oblohy
Červená brána veľká ako budova stodoly
Vstup do dvora ktorý patril kedysi pánovi a panej
Dnes už tam panuje len príroda
Dôsledný príklad pravdivého pravidla

Famózný fenomén funí do funela na veži
Oživa sa hrubý hlas dolinou
"Podťe bližšie! Ja nehryziem!"
Aj tak to býva za raných hodín
Kľukatá cestička skrýva dvadsať minútový výstup
do štyridsať stupňového kopca
Parádna makačka

Jemná jeseň jazdí pomedzi jablone
Zje aj posledný plod
Pripravený ako sladká odmena pre tých čo sa
dostanú takto ďaleko
Za tehlovým múrom a červenou bránou
Je takýchto stromov viac

Automatická abstraktnosť anatómie
Je iba odpútaním pozornosti v záhrade kde
panuje najstarší zákon
Na nenalakovaných lavičkách z predošlého
storočia
Pri bielej fontáne bez vody ktorá by jemne
pretekala cez potrubia podzemného príchodu
Kaštieľ rozprestiera svoje mohutné krídla do
diaľky
Zakrýva síce pohľad na najznámejšieho maliara
a jeho dielo
Ale odkrýva nové chladné miestnosti ktoré čaka-
jú na aký výraz vám vytvoria na tvári
Strieborné zbroje
Odrážajú dávno zabudnutú realitu
Obrazy odmäkčujú naše kamenné srdia
Kto tu žil?
Určite tu nie som prvý

A asi do tohto bodu ste sa nezamysleli
Že čo sa skrýva za týmito riadkami
Je to komédia či tragédia?
Prečo nepíšem zas o niečom násilnom
Akým právom nepoukazujem na nič dôležité?
Ako si to môžem dovoliť?
Odpoveď?
Neberte život tak seriózne

Podzemie

Skupinka sa rozhodla že preskúma temné chod-
by
Rozhodná voľba zasýtiť svoj hlad po dobrod-
ružstve
Nevieme ale síce či naši hrdinovia uvidia svetlo
dňa

Dvere sú tmavé a zem mokrá
Žiadne hlasy žiadne okná
Baterky jemne osvetľujú steny pokryté farbou
starou možno aj sto rokov
Nepokojný hluk ticha im trhá ušné bubienky
Prvé dvere sa otvoria
Kuk dnu
Kuk za seba
Celá grupa sa združila pri vchode
Kto spraví prvý krok?
Otázka sa zodpovedala sama

Hrdzavé zábradlie
Vedie ešte nižšie
Tu už vážne treba mať baterky, nevideli by ste ani
na špičku nosa
Jemné kroky dunia starou fasádou
Chichot a vlúdne rozprávanie spríjemňuje
stiesnený pocit

Naši hrdinovia už postupujú ďalej
Ktovie či uvidia svetla dňa

Po jemných schodoch dole
Odbočka vľavo
Tí z lepšími orientačnými schopnosťami by si to
mohli pamätať
Viete kto si dá tu námahu zmapovať podzemie?

Kto si dá tu námahu hovoriť o niečom čo ani sám
nevidí
Často najhoršie omietky, najstarší nábytok alebo
najnepríjemnejšie spomienky strašia v zabud-
nutých chodbách
Skrytých medzi hromadou lístia a hlíny
Iba odvážny hrdinovia sa ju rozhodnú preskúmať

Dvere
Ďalšie takto hlboko?
Kto by ich tu staval
Škrípanie pántov preruší smiech a rozhovory
Zrazu tma až dokým nezasvieti do nej baterka
A vtom
Dunenie

Čo to bolo?
Obzrie sa skupina
Kanadský žartík?
Čo by takto hlboko robil Kanadčan...

Nie to išlo zhora
Nad nimi niečo duní
Mocný zvuk ba ani hrom
Asi to bola halucinácia

Idú dnu naši hrdinovia
Ktovie či uvidia svetlo dňa

Smiech a rozhovor majú znova miesto
Pavučiny sú všade po stene
Tma zakrýva tajomstvá ešte neodhalené
Chlad dáva ruky a zuby dokopy
Najpríjemnejší pocit to teda nie je

A vtom TRESK!
Pánty sa až ohli, toto dvere neprežili
Skupina sa obzrie
Má ešte význam pokračovať
Asi to bol vietor
Možno ten chlad
Keby len ich baterka vedela dosvietiť o zopár
metrov ďalej
Vedeli by že ich neprenasleduje len chlad
a nepríjemný pocit

Cez plece ich bodá zlý pohľad
Nie je to pohľad s dobrým úmyslom
A tu sa treba spýtať
Uvidí naša skupinka svetlo dňa?

A blíži sa to
Kroky tomu naznačujú
Skupinka prechladne panikou
Čo tu je ešte okrem nich
A zrazu to tam je
Č I E R N Y T I E Ň
Veľký a stojaci
Ani sa nepohne
Smiech nahradí krik
plný zúfalstva
Kto im ale v tejto chvíľke pomôže
Posledné čo tieň vidí je čistú hrôzu v očiach
každého z nich

Naši hrdinovia bol až moc odvážny, čo už s nimi
Už je nám jasné
Že neuvidia svetlo dňa

Diaľnica

Vlny umývajú starý piesok na pláži v Santa Monike

Vysoký útes zo ostrých čerstvo-oranžových kameňov

Importované priamo z Arizonskej púšte

Každý z nich ukazuje hore na nebesá

Impozantná modrá farba je dnes zakrytá závesom šedých mrakov

Pláže Santa Moniky nie sú plné hláv a lehátiek

Sú plné prázdneho piesku a starých novín

Ktoré značne povzbudené vánkom preskúmajú celú dĺžku pobrežia

V amerických stopách

Pláže Santa Moniky nemajú vlny do výšky mrakodrapov svetových korporácií

Nie tieto vlny sú mierne, hlbké ako textil

Obmývajú storočný piesok

A zopár krát zhltnú aj tie noviny

Ktoré zatiaľ namerali iba 851216 stôp

Skaly, nesú na tácke diaľnicu

Tá sa tiahne celým pobrežím Santa Moniky

Až do nevidno kam

Neprejde tu často auto

Hlavne nie v nedeľu ráno

Keď každý buď spí alebo vstáva do kostola

Len posledný rebel by tu dnes prešiel

Vysušené stromy obkolesujú túto cestu

Na plážach Santa Moniky

Rozostavené v kopcoch ako figúrky zo šachu

Ibaže tuto je farebná kombinácia zelene a tmavo zelene

Nie je to čierne na bielom

Alebo opačne

Ktovie ako to bolo

A vtom

Zvuk 6 valcového motora

Cadillac

Alebo GMC

Nevie sa zatiaľ

Ale plážami Santa Moniky sa ozýva tento zvuk

Ruší čajky pri raňajkách

Noviny už zabudli koľko stôp napočítali

90201 možno?

Nie určite vyššie

Alebo?

Čierne auto, s majestátnou konštrukciou

Po diaľnici ide tak rýchlo že si ani nestihne

všimnúť značku prikazujúcu rýchlosť

Nie že by na plážach Santa Moniky niekto toto kontroloval

Kam sa vodič rúti o 9:45 PDT?

Kam sa môže v toto ráno ponáhľať?

Na pláž ešte nedošiel ani jeden karavan

Ani jeden uterák sa nerozložil

Ani nikto nepriniesol dnešné noviny

A diaľnica sa už prehýba pod rýchlosťou vozidla

Štrk sa uhýba do každej možnej strany, čím tvorí dve čiary, ktoré kopírujú trasu vozidla

Kolesá sa divoko točia keď vodič vyberá zákrutu na pláži v Santa Monike

Auto prejde a ide ďalej

Keby ste mali lovecký ďalekohľad

Vedeli by ste ho ďalej sledovať

Až dokým ho nezhltnie mestský ruch a impozantné budovy stavané do výšky

Opäť ticho

Aká krása

Čajky môžu pokračovať vo svojom jedení

Na pláži v Santa Monike si zjesť svoju praženicu

je to najkrajšie čo môžete zažiť

Len si sadnúť do krémového piesku, farba ako ten Cadillac

Rozprestrieť zásteru a pozeráť sa na východ alebo západ slnka

Len vtedy je tu málo ľudí

Nie je tu hlava na hlave ale ideálne len dve hlavy opreté od seba

Nie je to žiadna rušička atmosféry

A noviny môžu v klude počítať

1, 2, 3, 4, 5, 6....

Viete v Santa Monike to môžete mať v paži

Každému je ľahký život keď ho strávi na pláži

Hocičo strávi, zje len toľko koľko sa mu páči

Starý vek

Peniaze

Ani choroba

Ani jedno z nich tu už 18 rokov nestraší

Bez peňazí len v Cadillacu, ste v riadnej kaši

Skúste napísať scenár, možno budete ďalší

California je nenásytná

Santa Monike treba turistov na jej pláži

Divoké Kone

Predstavte si planinu dlhú až jej nedovídate na samý koniec

Predstavte si planinu plnú iba krátkej trávy
Žiadne stromy, kríky, prípadne ešte jedno jazierko tam môže byť

Presne na takúto planinu sa pozeral so zaujatým pohľadom 5 chlapov
Svetelné lúče im zamokrili čelo až tak že každých 30 sekúnd sa bolo treba ovievať klobúkom

Práve ide zapadať slnko

Chlap napravo si zapálil ušúlťanú cigaretu

Zápalu hádže vedľa seba

Naľavo muž necivilizovane prežúva

A prostredný pozerá cez ďalekohľad na planinu

Na planine sú divoké kone

Krásne žrebce krémovej a čiernej farby

Ich šéf, impozantná kobyľa s bielou hrivou

Taká biela že ani sneh na vrchu hôr sa nevyrovná tej farbe

Proste biela ako ju boh stvoril

Každý kôň má nebičko práve na tejto planine

Obloha a teplota sa dá vydržať

Ale jemný trávnatý koberec a veľa miesta na behanie to nenahradí nič

Aj ta čerstvá voda z potoka má svoje výhody

Muži obdivujú tento výjav prírody

Má väčšinou krásne predstavenia

Muž naľavo už dožul svoje jedlo

Muž napravo skoro dofajčil cigaretu

A prostredný muž položil ďalekohľad

Chýba im už len jeden člen

A sú to jazdcovia apokalypsy

A kone sa ďalej motajú po trávnom koberci

Je im priam vynikajúco

Nič neruší ich večernú siestu

Nevšímajú si vrch

Kde stoja tri tiene

Muž prostredný vyhlási

“Je čas na lov banda!”

Jemný pokrik sa nesie vrškom

Kone si nič nevšímajú

Ale o chvíľku už možno bude neskoro

Šak uvidíme

Viete súbor muž a príroda je asi tak starý ako príroda a ľudstvo

A vždy vyhrá iná sila, je to napínaná remíza

A kone sú stále na svojej trávke

Ďalej len kukajú do blba

A nič ich netrápi

Vietor sa snaží mužov zastaviť

Ale oni len idú pred seba

Hlava či nehlava, vietor či tornádo

Príroda im prácu neľahčuje

Príroda iba hádže rany a čaká že čo sa stane

Prvá rana, ľahko sa dá vyhnúť úderu

Druhá rana, vymyká sa to úmeru

Tretie rana, muž sa otočí ako strana

Kôň sa zaobíde bez jazdca, ten leží tu

Kiežby muži už prestali loviť a išli späť domov

Kiežby muži prijali prehru

Proti prírode sa ľahko nebojuje

Prehratý súboj treba nieť s pokorou

Kiežby muži vedeli sa otočiť s prázdnyimi rukami

Kiežby muži nechceli zisk

Proti prírode sa len ťažko vzdoruje

Aj na neúspechoch sa dá učiť, len s hrou

Kone si už mužov všimli, pochopia dej veľmi rýchlo

Buď bežať čo najďalej alebo stratiť slobodné krídlo

Planina je opäť prázdna hlavne tichá

Divoké kone idú v čate

Banda mužov už len prach dýcha

Prvá rana, ľahko sa dá vyhnúť úderu

Druhá rana, vymyká sa to úmeru

Tretie rana, muž sa otočí ako strana

Kôň sa zaobíde bez jazdca, ten leží tu

Kiežby len mužom len niekto povedal

Že ako divoké kone treba chytať

Najpodstatnejší krok je si prácu rozdeliť

Rozbiť skupinky aby sa nemohli kryť

Lebo divoké kone sú fakt divoké

Teraz ale nepreháňam

Ach jaj keby to len niekto našim odvážnym

mužom povedal

Ale čo už

Aspoň vy to viete

Antika

Predstavte si autora, ktorý namiesto denného
ruchu
Strávi svoj čas pri sviečke a písaním od papierov
Má ich na stole kopu
Jeho písmo bude známe celého národu o mož-
no 2,000 rokov
Každé slov, každý riadok
Originál bude veľmi žiadaný, každý ho bude ch-
cieť
Ešte viac ako ropu

Ale práve preto že sa vtedy písalo v inej dobe
Radšej by ste napísali ódu
Ale presne zoradenú, zrátané písmená do pos-
lednej bodky
Presný rytmus a dopodrobna prešpekulovaný
rým
Elegický distichon
Dúfam že tieto zvyku
Môžeme hodiť do hrobu

Každý chce niečo zanechať za sebou, je to
v našej náture
Granule sú motiváciou pre psa
Pre nás je to význam
Čo tu robíme, ako sme sa sem dostali
Prečo?, Ako? a hlavne načo?
Otázky nám bežia hlavou ako hlavolamy
Lámu naše znalosti na pól
Hlava ostáva prázdnejšia
Ako Severný Pól

Ale básnik predsa len sedí a píše
Prísne pravidlá mu nedovolia prejsť mimo ne-
jakej stránky alebo hárku
Všetko musí mať svoju formu aby to vyzeralo
rovnako
A dalo sa aj rovnako definovať
A potom spraviť porovnanie
Jedno dielo a druhé
Ktoré viac vyniká?

A predsa len básnik už píše
Na papier ktorý je drahý aj prázdny
Dnes papier nemá cenu, je ho dosť
Len keby ho aj ľudia plnili myšlienkami ktoré
majú váhu
A nielen bezvýznamne písali bezvýznamný
žargón
Ktorý dobré znie ale málo znamená
Ktorý vám málokedy mozgom premetá
Nikdy z neho nevznikne klebeta

A autor už dopísal
Nie dielo ale aj on je človek, treba ísť spať
Sviečka odíde z izby vyprevadí ju svetlo
Iba temná noc a čierna deka
Robia spoločnosť poloplnému papieru

Koľko bude ešte autor takto písať?
365 nocí?
Koľko ešte bude snívať že sa stane slávnym?
Priahne po moci?
Koľko náhod sa musí udiť?
Aby už nechodil bosý?
Od toľko písaní oči štípu
Zmysli to hneď skosí

Nemá byť literatúra o zábave
A nie o pravidlách a reguláciách?
Nemáme práve na tieto dve veci
Už dosť kníh
A povedzte
Koľko z nich sú bestsellery?

Ľudí baví sa odreagovať, čítať niečo zábavné je
skôr povinnosť ako dobrovoľná aktivita
Prečo by autor mal svoje myšlienky držať na
uzde
Len kvôli tomu aby sa to dalo definovať?
Prečo musí byť všetko sterilizované
Nestačí snáď obsah diela?

A preto si myslím
A dovoľím si nesúhlasiť s niektorými predošlými
autormi
Že literatúra presnú formu mať musí
A musí niekto presne vedieť do akého obdobia
patrí
Nech každý píše ako sa mu chce
Kto by ho mal limitovať?
Posledných 100 rokov tvoríme voľne
A aké pestré roky to teda boli

Preto drahý čitateľ nebojte sa pravidiel
Porozumejte im
Naštudujte si ich
A následne
S hrdosťou čestného kráľa
Zbrklosťou opilca v krčme
A krutosťou majstra kata
Ich láskavo porušte
Pre dobro všetkých nás
Keď všetci pôjdeme tou istou cestou
Vždy natrafíme na rovnaký koniec

Vlak

Polnočný vlak ten býva biedny
Nepokoj je, lístok hľadám
Chcel by som byť zodpovedný
Niekde to bdie, do temna padám

Dnes nemám svoj deň
Dnes si netrúfnem na nič iné
Len prázdny papier zaplniť
Kolekciou slov
Ktorá by najlepšie odrazila
Moje myšlienky neisté

Ó nie, dnes neprišiel môj čas
Dnes ešte hodiny nezvonía dvanásť
Dnes si len posedím na čiernom kresle
Budem sa tváriť že sa má to netýka

Zmestím sa do malej kľetky
Miesto neuvolním ženám
Koža nežná ako kvietky
Kartové hry často vyhrám

Ale dnes nie je ešte pravá chvíľa
Dnes ešte sa neposunuli ručičky na správne miesto
Dnes si ešte môžem dovoliť vydýchnuť nahlas
S odňatím snov
Dnes sa ešte svetlá nekončia
Piskľavou hrou

Ale kde, dnes neprišiel ešte môj čas
Predstavte si mať radosť sa báť
Zdraviť klobúky a všetky tiene
Značka visí na dvoch lankách

Okná mažú kroky nočné
Jedlo nám už nevydajú
Sledujú uličky bočné
Aj keď v šachu prehrávajú

Ale dnes neprešiel vlak
Dnes ešte nezabrechal posledný pes
V okne sa ešte svieti
Dnes sa nevynorila vaša hviezda
Mesiak nemá ranný budík

Bože, dnes ešte neprišiel môj čas
Mal by som sa začať modliť
Lebo ruština je tvrdý jazyk
Sliedi len výnimočne

Modrý obraz krásne svieti
Na páse beží nový román
Zbieram odpad, čisté smeti
Posvätnéjšie ako korán

Dnes teda nemám svoj deň
Dnes keď ma vidíte, držte sa o chlp viac preč
Dnes keby ste náhodou zažili pozvanie do teplej
reštaurácie
Užite si večeru, jedlo ostré ako meč
Dnes sa netreba strachovať
O to čo bolo včera

Predsa len dnes neprišiel môj čas
Dnes len ručím že sa treba triasť
Očakávanie nosia sklamanie
Treba sa báť

báť
báť

Večerný vlak zachráni koľko krát
Dnes večer sa dá báť
Dokým dvere sa nezatvorí a vzduch ostane be-
zhybný
Večerný vlak vyvíja tlak
Dnes večer sa treba báť
Na koľajach sa dá ísť až do takého Sydney
Večerný vlak je teda vrak
Dnes večer sa učte báť
Na ceste sa drží, cit pre spoločnosť je silný
Večerný vlak a jeho mrak
Dnes večer je zákon sa báť
Odveká vojna sa točí okolo ruky Lindy
Aj tak to bude trvať ešte dlho

Vždy dôjde na koľaj siedmy
Para sa odráža na bielych stenách
Trasú sa ľudia, padajú klenby
Oznam visí na čiernych dverách

Dnes nie je ten deň
Na ktorý sa čaká celý rok
Dnes teda neodbili hodiny trinásť
Dnes ešte treba držať krok
Jazero je hlboké, len keď je tam voda
Správny čin, nie je nutné že sa koná

A preto neprišiel dnes môj čas
Preto mám vždy iné mená
Preto sa neviem nájsť
Keď sedím vo vlaku polnočnom

Inovácia

Od lokomotívy čo išla parne
Ubehlo nám zopár rokov
Koľko ľudí ešte padne
Aby sme spravili zopár krokov?

Aj päť hodín stačí na dobrý spánok
Berte si viac ako chcete
Centrum sa dá nájsť správne
Správajte sa len slušne a mravne
Brodiť sa vo vzduchu v lete
Čo by som dal za chladný vánok

Mať len 5 hodín na znovuzrodenie
Niet divu že sa na to dnes necítim
Chcem si opäť ľahnúť robota čaká
Ešte že nie som znamenie raka
Červené líca až sa pýrim
Dnes nemám náladu na chodenie

Vonku je tma, strašná noc
Okna zatvorené, vnútri ticho
Otváram počítač, aj keď neskoro
Inšpirácia môže stať za každým rohom
Niečo ma práve v boku pichlo
Neviem čo písať, často kričím pomoc

Aj tak sa tomu dá pristúpiť
Keď si spätne čítate riadky, význam nájdete
Deviateho, desiaty, dvetisíc devätnásť
Sa znovu napíše história

Išiel by som na leto do takého Ria
Len letenky nemám
Kufre aj košele sú pripravené
Na dni krásne a letné
Stále tu myšlienku v hlave zvieram
Angličan už na mňa kričí "See Ya!"

Ale ja sa nikam nepohnem
Nemôžem opustiť stôl bez toho aby som zaplnil
aspoň jednu stranu
Úloha to je ťažká no nie nemožná
Čo budem robiť práve zajtra?

Fatra svieti, niet už úniku
Zahanbuje aj najtemnejšie steny
Aj moje skúsenosti nočné
Cerebrum pracuje aj mimo otváracích hodín
K práci tohto typu si treba sadnúť

Dvere do nových izieb sa otvárajú
Šance obrátiť sa a utiecť už nie sú
Treba sa pochlapiť a dostať nové možnosti
Pod určitú kontrolu

Inovácie, to sú vám veci
Každý po nich túži
Ale nikto nevie ako fungujú
Mravci ich usilovne budujú
S každým krokom len ďalej krúži
Prídu mi ako zbytočné keci

Na pleci starosti stále nosím
Zhodiť sa teda nedajú
Keby bolo miesto na odloženie
Nikto nemá pochopenie
S tela vám len krv sajú
Každý je sluha keď sa povie prosím

Ženy z LA, tie sú vám výnimočné
Slnko ich celý deň jemne praží
Biely piesok a krásne pláže
Pocit ako na silnej extáze
Hamburger sa už vedľa smaží
Vydanie Forbes tohto ročné

Dávka jedla mi zaručene pomôže
Autobusom už domov neprídem
Dávno sa už na hriechy zabudlo
Automaticky sa zastavím ešte hore
Izba modrastá a veľká ba ani more
Zubov z úst mi zopár ubudlo
Musím mať na sebe pár krídel
Uspím sa sám, trafím do svojej lôže
Stíhate si všímať skryté krížovky?

Inovácie sú všade okolo na nás
Každý po nich priahne
U vás v dome, či až na záhrade
Neprijemné sú ako kiahne
Bojovať s nimi
Môžete sa rovno šplhať po ostnatom dráte

A preto sa pýtam
Kedy je dosť a kedy zas málo?
Kedy treba chytať kosť a kedy nastaviť plátno

Od lokomotívy čo išla parne
Ubehlo nám zopár rokov
Koľko ľudí ešte padne
Aby sme spravili zopár krokov?

Generál

Generál so zlatou fajkou
Generál na širom mori
Pozerá sa za modrou dialľkou
Hľadá či niečo nehorí

Keď sa plavíte armádnym plavidlom skoro 5
týždňov
Už aj najlepšiemu mužovi dochádza schopnosť
udržať sa na uzde
Ponorková choroba
Paradoxne
Aj keď sú nad vodou

More je rovnaké každý deň v týždni
Nie že by ich niekto veľmi počítal
Stále iba modré vlny
Raz sú hore a raz dole
Presne ako nálada v kajute

Generál so zlatou fajkou
Generál na širom mori
Priateli sa len so čajkou
Vie že karty sa hrajú v kóji

Ale čo iné sa dá robiť na moji
Naverbujú vás že idete do vojny
Vyžehlená uniforma, vyleštená zbraň
A len bežte za svoju vlasť
A najväčší súboj je kartový

Aspoň že teraz je nálada hore
Podobne ako vlny, ktoré búchajú o trup lode
Tá ich na oplátku delí na dve identické pólk
Ale aj na toto sa pozeráť taký čas, no proste vás
to omrzí

Generál so zlatou fajkou
Generál na širom mori
Nerád ma v kabíne laikov
Nerád je keď ho hlava s ním bolí

V kapitánovom kresle sedí mohutný muž ktorý sa
tiež pozerá na široké more
Okolo neho dvadsať meračov všetkého možného
Vzduchu, hmotnosti alebo aj mapa
A keď vtom
Lokalizátor
Ten začne robiť
Píp, píp, píp...

Generál prichádza
Polo potešený polo ustráchaný
Čo sa ide diať?
Žeby konečne bitka?
Mohutný muž vstáva a ukazuje
A predsa len
Píp, píp, píp...
Tmavý koráb sa rýchlosťou asi dva krát takou ako
ich loď plavý po mori
Píp, píp, píp
Generál sa pozrie, rýchlo stlačí červený gombík
Už to prišlo

Generál so zlatou fajkou
Generál na širom mori
Už by nasadol do tých tankov
Keď mu pod zadkom teraz horí

Karty sa predčasne dohrali
Muži berú pušky idú na hlavné poschodie
Generál už gombíky stláča
Delá sa otáčajú smerom na loď
Bude bitka a teda poriadna
Posádka si zapchá uší
BUM!
Prerazila nebo varovná strela
Tak toto sa im vypomstí

Muži počuli ohlušujúcu strelu
Tak buď teraz alebo nikdy
Každý už miery
Každý už len čaká
Kedy môže stlačiť spúšť

A v tom BUM druhé

Tento raz ale nie do vzduchu ale do predku lode
Posádka a vojaci strácajú rovnováhu
Pólka končí v mori
Už pípa každé meradlo
Nemilosrdné vlny obmývajú vnútro lode
Aj generál padol
Prvý krát od streli a druhý od šoku
A v dialľke už len vidieť
Nie jednu ale tri lode ako sa vynárajú spoza pary
Šíre more ukrýva svoje tajomstvá dobre

Generál so zlatou fajkou
Generál na širom mori
Ranu do pýchy dostal pálkou
Táto rana sa len ťažko hojí

Nerovnosť

Najväčšie šťastie je nerobiť nič, tajomstvo skryté
v kľúčoch

Odvaha a zdatnosť

Každého sklúči

Rad by som mal nejakú rolu, aspoň vo vojens-
kom puči

Okolie a hlava

Na mňa hučí

Nerovnosť nie je ukrytá v triedach

Ale v myšlienkach

Naše tabule biele po kriedach

Kto je šťastia vrah?

Kto nepremýšľa má život v piesňach

Kto zas moc

Slzy mu idú v riekach

Často mi prejde hlavou

Či takýto zdrap papiera niekto číta?

Každý krát ma tá myšlienka víta

A preto

Najlepšie je nerobiť nič

Kto vie či vám výplatu dajú

Najkrajšie je nepremýšľať

Len či pre vás podstatu majú

Kto vie v ktorý večer anjeli

Pohrebnú pieseň hrajú

Doposiaľ mi len v lete

Červenú krv pekne sajú

Keď nerobíte žiadne činy

Pustia vás vôbec do raju?

Najlepšie je nerobiť nič

Vyženú vás z vášho kraja

Piesok je pustý, more zas stíchlo

Kto vám povie že idete príliš rýchlo?

Pohľad do zrkadla mi nerobí dobre

Hlavne keď vidím tu istú tvár

Ten istý výraz

Tie isté negatíva, je ich pár

To isté sklamanie

V tej istej róbe

Mŕtvy výraz

Mohol by byť v hrobe

Ako to ubehne, to vie asi každý

Za pol sekundy naviac, sa tu vraždí

Vraj vždy, vraj vždy

Dúfam že toto dokončím keď čas tak letí
Za svoju snahu by som si prial kyticu kvetín
V párnom počte

A zato

Najlepšie je nerobiť nič

Kto vie či vám výplatu dajú

Najkrajšie je nepremýšľať

Len či pre vás podstatu majú

Kto vie v ktorý večer anjeli

Pohrebnú pieseň hrajú

Doposiaľ mi len v lete

Červenú krv pekne sajú

Keď nerobíte žiadne činy

Pustia vás vôbec do raju?

Najlepšie je nerobiť nič

Vyženú vás z vášho kraja

Komu pomôže k šťastiu fľaša whisky

Je to pocit povrchný, dosť nízky

V takými predmetmi opatrne

Vedia otvárať pisky

Veľkým firmám na juhu Ameriky

To tvorí náramné zisky

Náramkové hodiny ukážu pol piatej

Čas začať rozmýšľať čo si treba zobrať

Čas začať premýšľať na hlbšom zmyslom básne

Čas rozkrájať si to na časti, prerývať sa v rýmoch,

Stratiť sa v strofách, vrhnúť sa do veršov

Prekopať všetko a skúsiť nájsť niečo do života

Rozhodnutie je len na vás

...

Najväčšie šťastie je nerobiť nič, len pláca mizerná

Robota ľahká ale morálka prízemná

Dá sa to uľahčiť

Je to myšlienka príjemná

Najkrajšia robota je nerobiť nič až moc ľudí sa
hlási

V bezmocnom svete

Sa ozývajú hlasy

V červenom kabriolette

Pekne vejú vlasy

Mestom sa aj dnes

Ozývajú hlasy

Budete jeden z nich?

Ilustrácia

Chlad

Len hnusný chlad

Ktorý sledí po dome tak ticho že nezobudí ani jednu spiacu dušu

Tma

Len čierna, záhadná tma

Tiež je všade okolo nás aj v nás

A nezobudí ani jednu dušu ktorá spí a sníva

V oranžovom odtieni aj zelené listy palmy sa zdajú pekné

Aj vyleštená kapota novej Korvety sa kúpe v ranom svite

Také zlá ako tma a chlad nás opustili, už prišlo slnko a s ním úsmev a dobré raňajky

? A L E B O ?

Kto kedy povedal že tieto dva javy opúšťajú náš dom

Ked' príde znova deň?

Kto kedy povedal že to čo sa nedá chytiť alebo vidieť

V podstate neexistuje?

Ha?

Nikto

Silný je pocit odhaliť pravdu

Musíme s tým žiť

Úsvit prináša povrchné šťastie

Trebárs aj také občas treba

Okná hľadajú do duše

Katarzia

Jasné slnko vždy prekvapí novými oranžovými

Ešte nikdy neprineslo pocit blaha

Však kedy to má stihnúť?

Potrápte svoje zmysly

Opýtajte sa že kedy naozaj viete že viete

Hodte svoje myšlienky o slobode za hlavu

Odkedy ste taký naivný?

Do krvi sa pohádať s tmou je super zážitok

Ešte že viete čo robíte, však?

...

Každý krok treba zvážiť

Predtým než sa spraví

Opak vedie k záhube

Sú to mocné pocity

Chlad

Ten vo vás sledí keď to najmenej čakáte

Vie vás prehryzt' z vnútra ako červ

Pomaly ale iste cez každé jadro a sval

Tma

Vaša dobrá priateľka

Každý krát keď sa cítite troška neisto už je hneď pri vás

Korveta sa leští len preto že ju včera umyl Mexičan

Na pumpe pri odbočke do San Diega z hlavnej cesty

Ináč by pravdepodobne ešte dodnes bola špinavá

Ale raňajky sú už na stole

Obložené chlebíčky, džús a biely obrus

Symboly že vieme čo robíme

Aj keď len hlupák by toto povedal nahlas

Stačí len malý krok vedľa

A americký sen

Och len ten americký sen

Sa začne rozpadáť ako domček s karát

Váš dom z tehál sa vám tiež rozpadne ale metaforicky

V podstate on tam stále bude

Ale vy sa nebude cítiť ako doma

A preto sa nad tým netreba trápiť

Každý

A opakujem každý

Má pocity vinny v sebe

Každého z nás si niekedy privlastnila tma ako najlepší spoločníka

A kochala nás rečami že sme vyvolení a tí praví

Že sme jej jediní priatelia, jediní spoločníci

Že sme zdatní že sme bojovníci

Keď na konci dňa jedinu vojnu čo vedíme

Je vojna každému dobre známa

Už aj nado mnou ide prevládať tma

Radšej končím

Ale vy si pamätajte

Kedykoľvek máte pocit

Že neviete ako ďalej

Kedykoľvek chcete prestať a len ísť od začiatku

Naučiť sa niečo nové, odcestovať na tri roky

pre...

Nie

Máte len jeden súboj

Tak ho láskavo vyhrajte

Columbia

Na parkovisku pod zelenými palmami parkuje
krémový Chevrolet
Slnko praží kúsok prachu na kapote
A opaľuje tvár vodiča za volantom
Ktorý pozoruje dianie pred ním

Aj tak sa dá opísať priebeh dňa na pobreží

Čas uteká pomalšie ako ranný bežci
Ktorý namiesto maratónu majú diskusný klub
Namiesto hudby, reči okolia
A v rade ako kačky sa ťahajú po betónovom
chodníku
Slnko ich v tom povzbudzuje

Na to aby pláž bola plná hláv je ešte moc skoro
Mnoho moreplavcov ešte pláva v posteli
s vankúšmi
Niektorý už raňajkujú na starých balkónoch kde
sa ledva zmestí jedna stolička

Do obchodu hneď vedľa parkoviska si práve
vošiel muž kúpiť noviny
Predajca netrpezlivo stojí za pultom, čaká na
zvonček
Ten zvonček, hore na dverách, niekedy zazvoní

Aj tak sa dá opísať priebeh dňa na pobreží

V jemnom skle sa ligoce zlatý erb banky oproti
Do tej nevchádza zatiaľ nikto
Ale jej budova
Mohutná
Dominantná budova
Postavaná v štýle brutalizmu
Tá ani zákazníkov nepotrebuje
Len poddaných

Aj tak sa dá opísať priebeh dňa na pobreží

Kam toto celé speje?
Myslíte si že sa na vás smejem?
Iba ja mám tu moc povedať
Že či slnko svieti
Alebo mocný dážď sa leje
Zatiaľ vás Columbia hreje
Ale nebudme nudný, podme sa trocha hrať
Zmeníme dej, spravme si z toho frašku
Na konci básne treba predsa dobrú hlášku

Na tom istom parkovisku hneď vedľa krémového
Chevroleta parkuje čierny Pontiac
Rýchly športiak, zaberá ako drak
Len si tam čaká, jemné stojí
A vtom PRASK!
Alarm, dakde horí!
Vyženie sa pár mužov z banky
V tmavom zbroji
Mentálne aj fyzicky v boji
Nech sa banka bojí, och len bojí

Nasadnú do Pontiaku ten už zaberá po diaľnici
Polícia ani zákon nemá také rýchle ruky
Predajca novín za pultom si čupne
Raňajkujúci na balkóne či dobre vidí
Do každej nohy si rupne
Bežci prerušia diskusiu, bežia teraz maratón
V diaľke počuť sirény
Ale nie tie z alarmu

Pontiac sa na ceste blázni
Kde tu za ním čierne auto
(Nájdete ho v inej básni)
Podobným rytmom, podobným štýlom
Rúti sa na diaľnici odstavným krídlom

A vtom ratatatata
Z okna Pontiaku sa rúti
Čierne auto sa uhýba
Na ceste sa krúti
Každá strela, ani jedna netrafí
Všetky sa odrazia od múroch
Skončia v modrom pozadí

Ale predsa len jedna
Už pneumatika sičí
A Pontiac si po diaľnici
Ďalej fičí
Ktovie kde dnes sú naši statočný
Či v Mexiku alebo ležia na pláži
Peňazí na taký pobyt majú dosť
Ostatný si za také sumy ruky, nohy dolámu
Každú kosť
Ale nemôžete ich viniť
Nemôžete mať na nejakú zlosť
Aj keď takýchto ľudí je dneska dosť

A preto ako som už sľúbil
Aby ste neboli sklamaný aby som sa nesúdil
Tu je vaša hláška
Aj tak sa dá opísať priebeh dňa na pobreží

Columbiana

Povedať že na policajnej stanici sa niečo dialo by
bolo hnusné klamstvo
Káva zapĺňala šálky
A diskusia o včerajších dostihoch dominuje

Slnko sa jemne preplietalo medzi rolety na ok-
nách
Svietilo na drevené stoly
Svietilo na drevených ľuď
Ktorý stále kecali o včerajších dostihoch

Takto to vyzeralo na stanici približne každý deň

Veľa ľudí tam nebolo
Kto by predsa v nedeľu niečo robil
Či už zlého alebo dobrého
Plážové vlny pohostili veľa ľudí
O tak 10:00 sa začnú zbiehať na pláž
Pomaly ale iste

Takto to vyzeralo na stanici približne každý deň

Ale vtom zaznel alarm
Nie ten požiarne ale ten klasický
Oznamoval že niekto má strach panický
Niekde sa deje zločin, ten treba riešiť
Treba mesto ochrániť
A ľuďom strach zmenšiť

A tak sa garáže otvoria
Naleštené autá
Zapnuté húkačky
Rýchlosťou svetla vletia do dvora
A ženú sa cestou

Takto to nevyzeralo na stanici každý deň

Vysielačky bliakajú cez seba
Nevedia sa dohodnúť ale na jednom sa predsa
len zhodnú
Malá pobočka banky, pri pláži
Nevedia koľko zlodejov, vedia že nie je jeden
Nevedia koľko peňazí sa berie,
A vedia že bude dnes aspoň jeden väzeň

A takto namotivovaný za ženú
Dole plážou,
Dole cestou
Čo najrýchlejšie k banke
Rýchly zásah
Príchod na miesto bol slávnostný

Ale reakcia pomalá
Kým táto polícia dôjde
By aj banka znova zaspala
Zločin sa nevypláca
Hovoria nám odmala
Ale keď vás ani chytiť nevedia
Kde je tá spravodlivosť

Takto to vyzeralo na stanici približne každý deň

Ale čo to?
Kýva vodič?
Krémový Chevrolet
Vie o tom niečo?
Policajti bežia, vodič vraví
„Išiel na diaľnicu, smer východ,
Chyťte ho, veď ste tí pravý!“
A z nich iba dvaja bežia
K čiernemu SUV
Nastupujú a vyrážajú
Na diaľnicu, smer východ

Majú už opis voza
Hnedý Pontiac
Športiak
Keď ho uvidia, treba ho zastaviť

Takto to vyzeralo v teréne približne každý deň

Na diaľnici sa agenti rútia
Kľučkujú medzi autami, skoro značku zrútia
A vtom hľa
Športiak Pontiac
Hnedý náter
Rúti sa diaľnicou asi rýchlosťou 100 km/h
Približne aj toľko tisíc je v taške
Autá sa idú zblížiť
Keď tu zrazu
Kovová trubica
Hlasno syčí
Kovové náboje lietajú všade len nie na auto
Agenti pridávajú, teraz to nesmú vzdať
A vtom prásk!
Novú pneumatiku bude treba brať
A hnedý Pontiac ďalej ide
Ktovie kam
Či už na pláž do Mexika
Alebo obzrieť si Vietnam
Každopádne sklamanie padne na plecía agentov
Keby len nemali toľko starostí a protokolov
Nedali by sa ich sny rozbiť, ako kopa tanierov

Zlatá éra

Nechceli by ste žiť v zlatej ére?
Keď jazzové kluby mali dvere otvorené
Keď hrala hudba tak hlasno
Mali ste ťažkosti počuť druhý stôl a čo vám chce
povedať
V čase keď sa netrebalo za naše činy spovedať
V čase keď veci boli jednoduchšie

Pekné autá, farby jemných odtieňov
Farby oblečenia boli väčšinou čierne
Ale autá
Tie boli modré, červené dokonca aj ružové
Ale všetko je jemnulinké odtiene

Tehlové budovy obklúčia poloprázdnu cestu
Na nej sa nikto nikam neponáhľa
Zápcha?
Neznáme slovo
Len na zopár úsekoch
Sa líže zopár kovov
Len v niektorých štvrtiach
Sa neviete vrátiť domov

Každý má svoj denný program
Veľmi jednoduchý
Každého čaká 8 hodín robota
Z toho opakovania musíte byť hluchý

Viete si to snáď predstaviť
O ktorých rokoch hovorím
Viete sa ale postaviť
Za to že každý bol spokojný?

Prečo bol zlatá éra alebo vek zlatý?
Sme tak nespokojný s prítomnosťou
Musíme byť s minulosťou spätý?
Prečo sa stále chceme niekam vrátiť?
Och ako bolo dobre vtedy
Pamätáte si toto tiež
Máme vo sebe každý jedy
Ktoré sa nás držia ako kliešť?

Prečo utekáme pre naším svetom
Nie je on sám o sebe krásny
Prečo sa skrývame pred svetlom
Nie je jeho hlas dostačujúco hlasný
Prečo romantizovanie
Nie je dnes len vtip masťný?
Tak prečo nie?
Tak prečo nie...

Kto bude prvý rozprávať
O ľuďoch čo si ruky nad ohňom ohrievali
Kto si spomenie ako sme oslavovali
Ale čo presne?
Koniec vojny, pre nás koniec slobody?
Že veľa z nás kleslo na dno
Ako kameň hodený do vody?
Že aj keď sme si mysleli že to všetko prešlo
Čakali nás ďalšie pohromy?

Možno preto by ste sa radi vrátili do zlatých
časov
Tam sa o takýchto možnostiach nevedelo
Ľudia často ani nepočuli o vonkajšom svete
Mysel je prekrásna v tom
Že rastie
Že sa rozpína
Že vie nás zaviesť domov
Aj keď je nasiaknutá od vína
Že stále snívame
O slávach ktoré dosiahneme
A ako stiahnu bustu
Mateja Korvína
A my budeme na jeho mieste
S pýšiť nekonečnou pýchou

Možno preto by ľudia radi sa vrátili do zlatých
čias
Možno preto veľa z nás
By nechýbalo viac
Možno preto že nás vtedy nič takého netrápilo
Všetky starosti sme riešili divoko a väčšinou
bravúrne
Nepremýšľali sme nad tým
Čo je vhodné a čo nie
Kto nás má rád a kto nie
Kto si čo šepká, kto čo vie
Kam ide tento svet
Kam to spie

A preto sa vás pýtam
Nechceli by ste sa vrátiť do zlatej éry
S partnerom zo snov
Obdivovať periféry?
Nechceli by ste zas šoférovať prvé auto
Vrátiť sa do vašej školskej sféry?
Zaujímať sa o to čo bude dnes
Do tejto atmosféry?

Ľudia dnes nie sú moc šťastný
Preto by mali ísť do zlatej éry
Vychutnať si jazz a nejaký drink
Predtým ako zvonček spraví CINK!

Dušičky

Čierne mraky sa stiemajú na oblohe
Zakrývajú slnko, ktoré sa všetkými silami snaží
rozveseliť pochmúrne tváre
Je zima ale taká iná zima

Chladné kamene sú všade navôkol
Po chodníkoch kráčam
Na kameňoch studených
Len mená svietia
Sviečky,
Niektoré už zhasli
Niektoré ešte bojujú z vetrom
Niektoré kamene nevideli ľudskú tvár už dlhý čas
Niektoré vydávajú tie isté skoro každý týždeň

Nie je to smutný pohľad, skôr skľučujúci
Pohľad na mesto v ktorom už nikto živý nežije
Pohľad na stožiare, do nich roky vyryté
Porad' mi gesto, dávny časom ukryté
Veď ma cestou, k mojim koreňom

A stromy len hmkajú pieseň smútočnú
A kriky len jemne mávajú
Ktovie ako príjemne
Tu mŕtvy spávajú
Keď dokolečka
Tú istú platňu hrávajú
Stromy na pozdrav mocným konármi mávajú
Tak zase o rok

Predstavte si ten zázrak
Tu večne spať
Počujete kroky generácií
Ako vám klopú na truhlu
Máte v hlave kopu ilustrácií
Že ako môže a nemusí vyzeráť svet práve váš?

A preto sa pýtam
Čoho je to slávnosť?
Načo kar, načo pohreb
Nie je to len peňazí márnosť
Nezamyslíte sa
Že život má svoju krátkosť?
Tak odkiaľ potom nájdete tú odvahu
Si priať
Aby sa vám toto nikdy nestalo?

Nebojte sa
Aj stromom ľudia často mávajú
Ale väčšinou len tí najmenší

Mraky vymizli obloha je čistá
Je ale preč
aj naša predstava hmlistá
Kde nájsť prameň vody
A je čistá?
Moja hlava sa síce smeje
Ale je vôbec bystrá?

Och tie stromy ale aj kriky, len nemávajú prosím
Unudíte k smrti aj posledných hostí
Nezostane tu nič
Len kopa kostí
V drevených krabiciach
Kto sa na vás zlostí?
Je to pohár plný cti a pocti
Kde sa jeden pár rozvedie
Vznikajú dva mosty
Odkiaľ beriete tie úvahy
Tie skvosty
Že tieto veci niesu dôležité pre náš život?

Ja hnev nepoznám ale toto ma šťve
Na jednej strane milá maska
A hneď za rohom pravá tvár
Kto tak žije, nemusí byť spokojný ale môže
Koho raz uvidí banda spravodlivých
Do zátylku dostane tri nože
Ale čo sa obyčajný muž proti siedmym zmôže?

Skúste sa vžiť do ich kože
Dúfam že nejakú majú
Budovať všetko pre nás
Len aby sme to zavrhl
Lebo čo?
Lebo nová doba?
Lebo sa chceme túlať
Lebo nás láka tmavá chodba
Tak prečo moji súdruhovia
Je vaša tvár celá mokrá

Slnko už svieti, že hreje to ani moc nie
Ale niekam to určite speje
Tak deti revolúcie
Použite spreje
A skúsme pomstiť naše dušičky
Ktorý postavali toto pre nás
Našich predkov
Ktorý dúfali v najväčší poriadok
Tak deti revolúcie
Ukážte čo vo vás je
Pred tým ako vám stromy budú kývať

Helovín

Už aj mŕtvych budia reklamy
Na tekvice
Na sviečky
Na všetko možné čo patrí k hrobom
Aj na veci čo moc nepatria
Na masky
Na sladkosti
S tým sa na cintorín nechodí

Skôr slávnosť ako smútok
Skôr márnosť ako lútosť
Je to blamáž, je to krutosť?
Že už aj mŕtvy vstávajú
len aby ochutnali "Ghost Whopper"
za famóznou cenu?

Deti majú prázdniny
A rodičia zas nepokoje
Doma vládnu rozbroje
O to kto pôjde v akej maske
Ešte že v školách sa toto nemusí riešiť
Polovica s nich by už sa dávno zatvorila
Ale s tým už nič nenarobíme

Najlepšia maska, nikto nevie ktorá
Deti minú posledného hláska, len aby tá ich bola
Niektorý si ju kúpia, druhý vyrobí, čo už smola
Hlavne že počas večere sa mľaská a na stole je
kola
No smola, no smola

Namiesto stromov mávajú billboardy
Skôr nás zdraví
Cintorínov je už málo, kto by na nich spomínal
Horúčka nákupov je epidémia keď je moc ľudí
doma
Koho by bavilo sedieť, keď je taká lacná ropa
Kúpte si takéto tričko, možno aj dve je vám ich
treba
Bežte o život, kto to schytí prvý má to len pre
seba
Nákupné centrá plné áut ale plnšie ľudí
Každý výklad svojimi neónmi záujem budí
Vstúpiť dnu a troška medzi regálmi blúdiť

Aj tak v niektorých častiach vyzerá ten slávny
Helovín
Treba si dobre pozrieť čo sa naozaj slávi
Predtým ako kúpime nejaký produkt
Ale život ide ďalej

K hodnotám už dávno nepatrí spomenúť si na
rodinu

Nie

Strašiť susedov v uliciach je lepšie
Je lepšie im klopať na dvere
A žobrať cukríky
Celý večer sa túlať po ulici
S priateľmi to môže byť príjemné

A tak aj mŕtvy vstávajú
Ležanie pod zemou keď sú také zľavy nie je nič
pre nich
Našetrené peniaze treba ich minúť
Možno ochutnať novú whiskey aj keď tá toho zo
strašením moc spoločného nemá
Možno treba spočítať zisky
Že ktorý plagát vyvesiť treba
Že či reklama funguje alebo nie
Že či vôbec niekomu s tejto tradície krv v rukách
vrie
Je to zlé ale len z môjho pohľadu

A tak sa každý vráti
Do svojho hrobu
Nie len mŕtvy dnes večer robili zlobu
Chápem že ísť domov spať
Treba prejsť dlhú chodbu
Chápem že vonku je to potom sranda
Vzduch, priateľstvo v ňom

Ale koho viniť
A mám ja pravdu
Prečo by mal byť zákaz
Dopriať si srandu?
Prečo by mal byť zákaz niečo si dopriať
Po dlhom dni v robote
Konečne nemať stres
Prachmy sa oviať

A tak stále čakáme vo fronte
Aby sme dostali šancu zaplatiť za niečo čo ab-
solútne nepotrebujeme
A tak naďalej nám uniká podstata týchto voľných
dní
Aj keď rodina nemusí byť vždy najlepšia ale ne-
jaká je
A preto stráviť čas s ňou
By malo byť ľahšie ako stráviť obed
Naturálne nenútené
A hlavne
Nech si to každý užíva

Báseň

Báseň
Je ako kázeň
Len táto je pre dušu
A preto každý verš
Vám spievam o dušu

Voda, najčistejšia voda
Telo ovlaží a osvieži
Zmysli zmizli
Už nelejte tretí rizling
Auto radšej vyplatím v cash
Nikdy na lízing
Verše rýmujem aj keď zmysel je preč
Možno neskôr tento týždeň
Nastane čas na piercing
Literárny kritici, mám pre vás úlohu
Nájdite mi význam v tejto strofe
A kto to prvý spraví
Dostane odo mňa Fidorku s podpisom

A tak sa rútime ďalej
Kam nás cesta zavedie?
Celý rok takto písať
Ku knižke ma to dovedie?
V Novembri je vonku zima
A jemné povetrie
Každý vás jeden pocit
Mi pekne poviete
Báseň má byť katarziou pre vás
Priviesť vás ku odvete

Vonku prší veľmi veľa, kvety radšej polejte

Význam by len každý hľadal
Načo nám je?
Treba niečomu význam aby sme tomu rozumeli
Nemôže proste veta byť vetou
Bez toho aby obsahovala myšlienku?
Bez toho aby ju niekto do neskorého rána ana-
lyzoval
Bez toho aby si nespočetne veľa ľudí na tým
lámalo hlavu?
Veď toľko vecí ešte neviete
A jediné čo vás zaujíma
Je čo chcel týmto autor povedať?
Prečo použil práve litotes?
Nemôže byť kniha knihou
Nejde predsa o žiaden test
Ak vám niekto povie opak
Nepočúvajte ho je to lešť

Ja vám to hovorím ako skúsený veterán

Zbieram strany plné textov
Spojených jednou fabulou
Ale nikdy sa neberiem seriózne
Nechcem stáť pred tabuľou
Lebo to že sa berieme seriózne je chyba ktorú už
každý spravil
Treba robiť presný opak
Smiať sa v nešťastí
Rehotať sa na tragédií
Padať zo stoličiek v krčoch pri úrazoch
Ha, to je ale predstava

A tak sme nekonečne vo väzení
Začína to kolískou
Končí to hrobom
Nikto sa odtiaľ nikdy nedostane
Je to nemožné
Každý by len od nás niečo očakával
Každý nás do niečoho núti
Každý keď ho neprekvapíme
Pred nami naschvál smúti
A vtom istom kruhu
V tom istom kruhu sa každý krúti
Prestaňme!

Od dnes si dajte záväzok
Že dnes už nebudem takto hlúpy
Že tu radosť čo v sebe mám
Nebudem s ňou skúpi
Nebudem sa pretvarovať že mám pocity ktoré
nemám
Že nebudem robiť zbytočné veci
komplikovanými
Opačne môžete

A tak by sme sa dostali k ideálu
K obrazu ktorý máme každý v hlavách
K bielemu plotu
K rodinnej grilovačke
Ku každodenným zážitkom
Ku každodenným túžbam
K tomu že sme celému svetu k službám
Prístupní aj najjemnejším emóciám
A postupne sa dostať do stavu Alpha Omega

A tak to proste chodí
V dnešnom svete
Dúfam že túto báseň
Práve nečítate
a neanalyzujete

Čas

Dlho som sa dnes večer pozeral na oblohu
A jediné čo mi išlo hlavou
Je že ako veľmi mi chýba ranné slnko

Celý deň sa strávil sedením vonku
A jedine čo som usúdil z mravov
Je že nikto sa tak skoro odísť nechystá

Každý lapí šancu aj tam kde nie je
Každý sa driape lanom, ľahký ako perie
Čistá oblečenie nie každý domá má
Je to luxus
Treba na to čas

Zbraň sa zasekne, puška strieľa, tanky poslednú
hodinu odbíja
Ani vojakom
Ktorý sa rútil do boja
Sa odchádzať moc nechce
Generál sa iba chechce že to nemusí byť on
Každému raz príde pohrebáčik, odbije osudný
zvon
Treba si uvedomiť každé schody hore majú svoj
sklon
A vybrať si tie s tým najmenším nie je vždy na-
jlepší nápad

A tak treba ísť ďalej na západ
Za tým ranným slnkom

Dlho som dnes premýšľal
Ale na nič prevratného som nedošiel
Stavím sa že ani vy

K takej zodpovednosti akú máme
Sa treba postaviť, čelom vpred
Najprv česť až potom strach
Každá naša túžba sa rozpustí na prach
Snažiť sa vyliečiť?
To je ako hádzať o stenu hrach

A preto treba vedieť
Kam pôjdeme
Ktorou cestou
Kam zabočiť
A kde máme zakončiť
Naše trasy bývajú dlhé
A nie plné napätie
Povedať že to každý zvládne
Boháčov by sme mali plné námestia

A tak stále sedím vonku v noci
Pozerám na nočnú oblohu
Moje zmysli sú už v konci
Moje oko aj tú slzu vyroní

A tak ešte stále sedím vonku v zime
V jesennom období
Stále dúfam
Že raz sa v zrkadle ukáže aspoň štvrtinka
Mojej pravej podoby
Zatiaľ len sedím vonku
A ani neviete ako veľmi mi chýba to ranné slnko

Skúste si to predstaviť
Svoju myseľ pretaviť
Na myšlienky, pôvodu pozitívneho
Nasadiť si ružové okuliare
A prechádzať sa svetom
Namiesto jesene
Byť očarený letom
Namiesto guľkou do hlavy
Byť potešený kvetom
Aký krásny pocit by to bol
Prejsť sa takýmto svetom

A preto v šťastnom smútku čakám na slnko

Lehátka sú krivé
A zima krutá
Kedy už konečne prestanem
Premýšľať toľko nad všetkým
Snažiť sa vyvodiť zo všetkého zmysel
Ako som už spomenul
Také správanie
Vedie do záhuby

Ale vždy máme šancu na opravu
Vždy nás zobudí ten istý zvuk
Sprcha, jedlo a ďalej má už každý svoje povinno-
sti
Ale základ je ten istý
Tak si buďte istý
Že keď je si slobodu dokážem užívať
Viete to spraviť aj vy

A preto teraz chápete
Prečo tak rád čakám na to ranné slnko
Prináša zo sebou nostalgiu
Že čo môžem zmeniť
A čo nie
Kde môžem niečo uhasiť
Kde to vrie

Modré Obdobie

Tak rád by som písal v modrých metaforách
Viem že nikdy nie je všetko také slnečné
Ale ja sa cítim že so konečne slobodný
A ako sa to nemôže pretransformovať do básní?

Skorej spávať to nie je sranda
Aj tak vás ráno budík zobudí
O jednej od roboty vstávať
Do urýchleného sveta sa viac hodí
Každý hádže svoje koše
Otázkou však je
Kto naďalej dohodí
Sedieť na gauči celý deň je mladosť
V absolútnom pohodlí

Vedieť módne trendy pretým ako ich niekto na-
hodí
Šancu na slávu
Radšej rýchlo zahodím
Čo bolí dnes
Sa do týždňa zahojí
V zelenej tráve nájdeš smiech
Dlhý ako parohy

Zápalky svietia len krátko
Ešte kratšie keď sa pália z obidvoch koncov
Ale toľko iskier vedia rozsvietiť
Možno sú aj najvzácnejšie predmety
Na to aby ste niekoho očarili
Nestačí vám vedieť premety
V chladničke sa kolísajú
Vychladené fernety
Aby hviezda svietila vysoko
Aby ju každý videl
Treba aby ju niekto na tú oblohu vyniesol

A budete to vy?
Šerpa nosič?
Budete to vy,
Ktorému dám sny skosiť
Keď ide o peniaze
Každý vie len prosieť
Zarobiť si to je ťažké
To by trebalo nejaký tovar najprv voziť

A tak to vždy dopadne
Keď sa snažím mať modré obdobie
Vždy píšem čo ja chcem
A nie?

V noci to ale vrie
Keď vonku dážď sa leje
Keď sa beží na autobus
Vodič sa vždy zasmeje
Letným vánkom
Depresia veje
Modré obdobie vráť sa
Pýtam sa sám seba
Kde je?

Musí byť mráz až taký chladný
Prečo je vždy ten čierny vlak
Tak nenásytne hladný
Musí byť vždy hrdina
Ten ktorý je kladný?
Čo ak tieto slová niesu slová?
Ak príbeh nieje príbehom?
Som snád' vadný?
Zatiaľ čo ja sa rozkvitám
Do nových možnosti
Ty len ďalej bez pohybu sed'
A jemne vädni
Sú tieto riadky snád'
Len pokus márný?

A tak ďalej píšem
Neviem ani prečo
Každý má rád
Keď ho niekto má rád
Sám byť je väčšinou otupa
Sám byť váš život obúcha
Sám byť, musíte sa zlé cítiť dole od brucha
Sám žiť, ale nieje porucha
Sám žiť, je nápad
Prejde vám do hlavy od ucha
Keď ste doma sami
Celá domácnosť vás poslúcha
Keď desiaty krát volám
Kde do pekla je tá obsluha?

Blíži sa koniec
Môjho modrého obdobia
A aj s týmito riadkami
Mávam z obloka
Bola to jazda nezvyklá
Jazda divoká
Je super sa na to všetko pozrieť
Takto zvysoka
Raz bude moja túžba tvoriť, taká vysoká
Vrátim sa späť do Modrého Obdobia
Lebo iba tam ma vedia démoni zjesť

Znamenie

Znamenie svieti jasnejšie ako kedykoľvek predtým
Aj najlepším mužom už zateká do topánok
Rieka sa preliala, brehy mučí
Niekde v diaľke
Ženský krik
Ďalej hučí

Znamenie je dnes jasnejšie než kedykoľvek predtým
Cítim že koniec tu bude čoskoro
Rieka už pretiekla, domy berie so sebou
Kostoly rúca aj s prekrásnou klenbou
Už niet úniku

A práve dnes
Znamenie svieti jasnejšie než kedykoľvek predtým
Cítim zápach smrti v našom vzduchu
To či prežijeme záplavy
Je o sile nášho ducha
To že či budú nejaká nápravy
Nezávisí od hluku
Ktorý ľudia spolu robia

Len dnes
Svieti znamenie jasnejšie než kedykoľvek predtým
Aby som svoju rodinu zachránil
Cez vlny na člnе letím
Dážď sa spustil, mokrá zem
Len aby som z toho ešte nezošalel
Len aby som nedostal panický strach
Smrť vie byť krutá, hlavne keď neočakávate jej príchod
O toho že raz za nami príde bohužiaľ
Nie je východ
A tak treba len čakať do nekonečna

Počujete kolibríky na stromoch?
Vrabce spievať na domoch?
Počujete ľudí kričať
zachráňte ma prosím?
Zažijete ešte trávu
V skoré ráno sa rosiť?
Koľko toho treba nosiť?
Aby sa svet ukládnul
Aby počasie stíchlo
Nikam sa netreba ponáhľať
A hlavne
Nemožno ísť rýchlo

To je pravidlo
Zvodidlo sa už odtrhlo
A hurikán zúri ešte silnejšie
Som zvedavý či sa na poslednom súde
Všetkým kriminálnikom morálka prepečie
Hurikán odtrháva veci zo zeme
Obloha stíchla, je celá sivá
A na nej
Svieti znamenie čoraz jasnejšie

Ja sa iba prizieram
Ako sa to všetko ničí
A ja sa len pozerám
Že aký oheň to v diaľke syčí
Požiare hltajú lesy
Stromy
A dlhé lúky na pohoriach
Som zvedavý či zločinci
na svojej poslednej skúške
pohoria

Znamenie svieti čoraz jasnejšie
Už je jasné že koniec čoskoro príde
Nezachráni nás už nič
A práve v tom momente sme všetci šťastný
Práve v tom momente máme najväčšiu slobodu
Klenby padajú, lesy horia, domy sú porozhadzo-
vané všade len nie tam kde majú byť
Keď sa na to pozerám tak som smädný,
dobrodružstvo mi teraz chýba
Pohľad z okna, no ten je biedny
Zišla by sa na večeru čerstvá ryba
Postoj mám k apokalypse mierny
Kto tu v takom chaose ešte býva?
Pohľad prázdny, mozog čierny
Ako možno že ešte sníva
Boh je niekedy krutý a rázny
Na zábavu stačí dobrá kniha
Ariva, ariva ariva...

A v tom celom kontexte
Vidím znak jasnejší ako nebo
Pekne svieti, možno aj blyští
A okolo neho
Denne asi 100 ľudí
Len tak sviští
A preto si myslím že koniec je blízko
A vôbec sa ho nebojím
Či zhyniem ako mŕtvola
Alebo zostanem živý
Pre mňa rozdiel nerobí
Matka zem už odchádza
Dúfajme že nová dieťa porodí

Bar na opustenom mieste

A zas sme doma
V bare ktorý zakončuje temný uličku medzi dvo-
ma budovami

Jedna je zchátraná zástavka vlaku
Ale jediné čo tam dnes stojí sú rastliny, smetí
a nábytok, ktorý sa nikto neunúval zobrať
Druhá je iba obyčajná bytovka
V ktorej síce nebývajú vaši klasický občania
Ale feťáci a squatery

Ale čo už
Aké prostredie
Taká klientela

A táto klientela tam vysedáva celé dni
Každý pohár dva krát prevráti
Každú repliku zo starých filmov už naspamäť vie
Je to smutno-šťastný pohľad
Ako často sa to drevo stáva ich vankúšom aj pul-
tom zároveň
Ako v jednej čiare uložené barové stoličky vedia
usadiť toľko utrápených duší
Každý z nich dýcha
Každému z nich srdce búši
Zato že tu trávia čas a nie na protestoch
Za to nenosia a nehovoria čo sa sluší
Sú od nás až taký iný

A do baru vchádza muž
Medzi ostatnými vyniká
Je ako prudko červený rúž
Očarí každého
Čierny klobúk, väčší kabát
Aj on si prišiel užiť
Barový sabat

„To isté čo včera“ a šéf už leje
To isté čo včera
Veta ktorá k nemravným činom speje
Otvára sa fľaška
Ostrá vôňa
Ako speje do vlasou
Na chvíľku prebije pach potkanov
Každý pohár tejto vody
Prebije pocit smútku a zlosti
Každý pohár nás zahreje
Hlboko do kosti
A tak sa stáva liekom
Pre mnohým vydedencov
Ktorý na psychológov čas a peniaze nemajú

„Len to prosím neprežeň“ pohár sa cez pult
podáva
Bankovka ide priamo šéfovi do rukáva
Vedľa návštevník
Už ho telka s futbalom uspáva
Len leží
Tíško leží
Ani muk
Nič nikomu nepovie
On už svoj posledný pohár dopil
Ale môžem sa s vami stavať
Zajtra tu bude zas

Bar je už poloplný, už aj zadné stoly
Cigaretový dym zaplňa pomaly už aj schody
To preto lebo tu len tak nikto nevstúpi
Nie že by pri dverách bol strážnik
Nie preto že je to vychýrenej štvrti
Nie preto že nápoje tu stoja celý majetok
Ale práve z opačných dôvodov

A už tu ide
Najprv do jednej nohy ale k tomu treba aj do
druhej
Potom sú aj ruky smutné a to nikto nechce
Po štyroch si hlava začne pýtať ešte viac
Je sebecká
Bezočivá
Túžba nemôže počkať do zajtra
Musí byť naplnená dnes a len dnes
V eufórii hudby a atmosféry
Začne sa vám v mysli robiť ples
Všetko je fajn všetko je super
Nič ma netrápi
Nič sa nedeje
Len dúfam že barman aj môj pohár už preleje
Ale len ruka pohrozí prstom
„Už myslím že stačilo!“ povie hlas
„NIE!“ kričí hlava do seba „treba nájsť inú
možnosť, ešte jedného na cestu do seba.“
A hlava sa len teší
Dnes to bude zábava
Ktovie kde zaspíme, kto vie kde sa ráno nájdeme

Ale všetci vieme kde bude večer
Pri tom istom pulte
V bare na opustenom mieste
Neviem čím zaplatí, neviem síce jak
Ale bud'te si istý
Že si tam sadne a povie
„To isté čo včera“ a kolotoč sa začne zas

Vek a pravda

Chcel by som toľko toho ešte napísať
Preplnené strany slov za sebou zanechať
Ale nemyslím si že mám na to vek
Nemyslím si že ešte všetko viem
Aj keď už podrástol som
Aj keď už toho veľa zjem
Stále si myslím že nemám dosť skúseností
Že nemám na to vek

Ak moja cieľová skupina sú každý kto sa nebojí si
ma prečítať
Ako môžem rozprávať o ľuďoch ktorý sa nemajú
tak dobre ako ja
Čo je môj denný problém?
Kedy sa najem?
Čo bude na obed?
Či budem mať steak alebo sorbet?
O čom mám písať?
O tom ako zmeniť spoločnosť?
Nikdy ju nezmením
Nikdy nebudem vedieť ako každému vysvetliť
A ktovie že či koniec koncov mám vôbec riešenie

Ako môžem písať o utrpení, keď som si reálne
žiadnym neprešiel?
Sú ľudia s rakovinou
Ľudia čo nemajú kde bývať
Nemá sa kto o nich starať ani dať im jesť
Keby som vám vravel, že viem ako sa cítite
Bude to lešť
Ja neviem nič
Len zavrieť oči
A zovrieť poriadne päst
Neviem v noci chodiť v uliciach v chlade
Neviem ani sakra si udržať každodennú prácu
Dnes píšem s eufóriou
Ktovie čo bude o rok
Emócia nie rácia nado mnou vládne
Často sám rozmýšľam
Koľko času mi kradne
Viem že raz sa v temnom tuneli ocitnem
Že moja opona padne
Budem sa musieť prihovoriť ľuďom o tom čo so
napísal
Možno je fakt moja najväčšia chyba
Že som až moc dobrý
A že moc nad všetkým premýšľam
Aj keď do obrazovky vidím
Nikdy nepíšem a rozmýšľam

Slová zo mňa šľahajú ba ani oheň z draka
Každý pofiderný básnik
Sa ma ľaká
Život nepraje tomu
Kto žije v mama hoteli
Kto má pekne sako, čisté boty
Kto sa ráno na balkóne fláka
Kto si myslí že aký on je spisovateľ, že ako on
všetko vie a aký je on umelec
Do kelu s nimi všetkými
Je mi s nich zle
Ja sa na nič nehrám
Nerozmýšľam keď píšem
Len píšem
Ak niečo viem
Tak polemizovať na vecou a naozaj ju vykonať sú
dve iné veci
Všetko okrem toho sú len keci
Viete koľko myšlienok nosím
Na pravom pleci?

A tak vám vravím
Keď sa dožijem 70 až 80tky
Budem písať také romány
Že odpadnete
Za ne by ma teraz len každý kritizoval
A to nedovolím

A tak uvažujte
Ja pevne dúfam že to zvládnem
Pevne dúfam že to dám
Pevne dúfam že sa prekmotrite
K realite od tým všetkých fám

A tak dopisujem svoje riadky
Prehľadávam papier
Tu je červená, tam za chýba písmeno
Katastrofa
Ale aj tak zostávam tomuto verný
Možno by bude treba k životu aj matiku aj IT
Ja dúfam že sa tak budem živiť
Že každý deň pôjdem za ľuďmi na šichtu
A budem robiť monotónnu prácu 8 hodín
Aj tak je to jedno
Poviem vám takto
Aj tak denne viem len toľko toho napísať
A toľko toho po sebe prečítať
Načo by mi bolo toľko času?
Potom ste zbytočne lenivý
Mrháte čas mrháte životom
Uvidíte budem starý
A vaše deti sa o mne budú učiť na literatúre

Pocit

Aký je to pocit
Žiť bez zodpovednosti?
Netrápiť sa čo bude zajtra
A kedy bude zajtra
Len jemne si chodiť od jednej k druhej myšlienke
Pomaličky krok za krokom

Dlho som premýšľal
Čo sa tak dlho učím?
Prečo zostávam hore keď mám spať
Prečo samého seba mučím?
Mal by som už ležať
Ale ja nahnevane fučím
Život je nefér
To som až teraz zistil

Je to moja chyba
Ja sám seba dusím
Celý týždeň nič nerobím
Potom sa sám sebe hnusím
Šancu treba dať všetkému
Tak to aspoň skúsím
Písať pre mňa to sú lázne
Aspoň nemusím čakať
Na blbé kázne
Treba sa rozhodovať rýchlo
A hlavne rázne
Život plyní tak plytko
Čľup! A už nie su básne

Mám pocit že zmysel strácam
Deravé vrečka na nohaviciach nosím
Posteľ zlatá
Dovoľ si mi odpočinúť, prosím
Priateľov každú noc radom pošlem preč
Každý trpezlivý
By stratil so mnou reč
Niekedý cítim že do klietky patrím
Veľa myslím
Úsmev vám z radosťou vrátim
Zaberám tu miesto nečinným státim
V najdrahšom minciach
Za svoje rozhodnutie platím
Niekedý mám pocit že lepšie je ma zavrieť
Má každý pocity nevery k spoločnosti
Alebo len ja?

Treba tvoriť kým sa ešte dá
Kým sa mi podarí pamäť otvoriť
Pre správne slová

Čím viac dýcham, tým je život kratší
Dúfam že aspoň v nebi
Bude ten koláč sladší
Často píšem zle básne
Ale tá jedna z 20tich má stojí všetko to úsilie

Kopa papierov, slová časté
Frázy tie isté, vety o kliše
Motívy neisté
Prečo neodpovedáš
Spíš že?

Mám niekedý pocit že medzi vás tu nepatrím
Že vidím všetko ináč ako by malo byť
Že si troška rúžovou farbou prikrášlim okolie

Mám často pocit že svoj dych mrhám
Že presedím na stoličke večnosť a potom sa to
všetko nakopí

Dúfam že zo mňa nebude hviezda
Bojím sa toho
Že ma budú pozývať na besedy
A ja sa budem tváriť že som velice múdry
Nech čítajú to čo píšem ale nech ma nechajú tak
Z hnevu rozbijem okná
Treba mi prak

Na žúrky nechodím, nemám čierny frak
A tak len píšem
Lebo každý deň chcem
Lebo každý deň je po roku 365 krát opakovaný
To je 365 básní
Fíha

V ľade je tenká kryha
Každý len prejde okolo
Tieň za tieňom sa tu mihá

A mám taký pocit
Že ľuďom spôsobujem menej úľavy ako by som
mal
Je to so mnou náročné
A to sa nechcem chváliť
Raz by som sa mal pobrať na Arubu
Kufre si zbalíť
A tak ďalej píšem
Dúfam že ešte čítate
Ja som optimista
Ja viem že ešte tu budú dobré básne
Mám ten pocit

A tak sa cesta zatriasla

Stál sám v tej hnusnej zime
Na autobusovej zástavke pred viacerými by-
tovkami
Bola noc
Hrubá, čierna noc
Iba lampy ktoré ledva svietili ukazovali cestu
Ako svetlušky z rozprávky

A ako sa červený autobus pohol
Zatriasla sa celá cesta
Prebudilo sa pár potkanov
A on sa dusil v dyme ktorý po ňom ostal
Už chápem prečo má Grétka taký problém

A tak tam ďalej stojí
Hudba v ušiach
"El Paso" od Martyho Robinsa
Ďaleko v západnom Texase, v meste El Paso
Som sa zalúbil do jednej Mexičanky

Chodník je tmavý
A tiež aj jeho svedomie
Lampy mu ukazujú cestu kam má ísť
Múry bez tvári sa škeria
Pozerajú, čakajú, vedia
Že táto nos bude temná
Že niektorým policajtom sa vlasy šedia
O chvíľku nebudú len lampy svietiť
Aj modro-červené lampy tu budú

*Jednu noc prišiel kovboj, divoký ako Zápa-
do-Texaský vietor*
A pesnička len išla ďalej
A hnedé oči nemohli ukryť hnev ktorý bol hlboko
skrytý
Zamrznutý na kosť, smutný, posadnutý vášňou
Muž sa hrnie
A tieto prídavné mená ho opisujú

Auta stoja nehybne, ba ani jeden pohyb
Pekne rad za radom
Aha tu je jeden čierny Mustang
Ale to ho nezaujíma
Len na balkóne fajčí
Jedná dáma
Ktorá veľmi rada srdcia láme
Aspoň je taká fáma
Kedysi on a ona boli v páre
Situácia je dnes iná

V hneve som ho vyzval k súťaži o právo milovať
túto gazdinú
A on už len číha
Pozoruje priebeh deja na balkóne
Ó, spomínate keď tam stál s ňou
Nebola mu nikdy zima a to boli aj horšie noci
Keď autá nestáli v radoch ale v garážach
Prekliate globálne otepľovanie

Pozná ju tak dobre ako jeho vlastné papuče
Rád by proste zahodil všetky myšlienky
Hodil ich do gudže
Ale nemôže
Dúfajme že svoje pudy premôže
Je to podstatné

V El Pase môj život nemá cenu
A tak muž už klope
Vnútorne zviera ho zvedie
K dverám si cestu nájde
Tam ho vedie

A otvára naša milovaná
Návštevu nečakala a určite nie toto
Jej výraz obalený v pleťovej maske hovorí za vš-
etko
Hneď zatvára dvere
A vtom, šups noha dnu
Len prsty bolia
A muž ide dnu
Chirurgická oceľ noža dlhého 15 centimetrom sa
mu leskne v jeho rukách
A v tom momente
Sa jemná sivá farba
Zmení na červenú
A druhý krát a tretí krát
Steny, tapety, koberec a hlavne telo milovanej
Leží na zemi celé červené
A on len ďalej dýcha
A počúva
Ticho
To otrasné ticho
Aj s hudbou v ušiach cíti že sa nič nedeje

*Jazdím sám v tme, možno zajtra si ma náboj ná-
jde*
A tak aj bolo
Náboj prešiel cez jeho ústa keď ráno vstával do
roboty
A najhoršie na tom je že
Čo si o tom povedia jeho kolegovia, no asi im
preskočí

Kráľ s čiernou korunou

Môžete sa sťažovať že aké je otrasné počasie
A uznám to lebo fakt je nanič
Prší , šmýka sa
Nemôžete si na seba dať polku šatníka lebo by
ste tie veci zničili
A k tomu
Je ešte aj zima
Ani okno si nemôžem otvoriť

Ale ako potom musí byť kráľovi s čiernou korunou na hlave
Ktorá má oči každého nebožtíka na nej
Len sa pozerajú
Obzerajú chladné steny

Viete v jeho paláci sú také chladné steny
A to nežartujem
Sú mohutné natreté najdepresívnejšou šedou
Ktorá je tak čistá že odráža samotnú pravdu od stien
A obrazy
Och len tie obrazy

Vo veľkých zlatých rámoch, tmavý tieň sa mihá
Každý pohľad na ten výjav
Dušu nám týra
Oči ešte tmavšie
Do nás priamo zíra
Pália nás z toho končatiny
Bolia náš z toho oči
Za ním alebo ňou
Žlté pozadie
Farby ako síra

A takto to je každý deň

Nábytok?
Žiaden
Len šedý trón na kraji veľkej miestnosti
Tam býval kláštor dnes tam prebýva len chlad
a neistota
A tak sa mu to páči
Kráľovi s čiernou korunou
Veľmi ostré farby rád nemá
Nerád ich vidí
Neraz ten smútok stratených duší cíti
A on tomu musí veliť
On tomu musí panovať
Zas ale nemá možnosť
Nemôže sa strachovať

Každý z nás tohto kráľa stretne
Niet problém že či hej alebo kedy
Furt to stretnutie odkladáme, ale on nehryzie
Je dosť milosrdečný
Ale tak to už chodí s ľuďmi čo videli toľko utrpenia
Ľuďmi čo zažili najhoršie dažde
Ľuďmi čo sú sami
Ale nie sami sebou

A tak hľa!
Už na mocnom koni cvála
V ruke kosa
Ale nebude sa kosiť tráva
Neprišla vám výzva?
Neprišla vám správa?
No čo už, aj tak je to jedno
Každému sa to stáva

Kráľ nikde neprespáva
Na to nie je vôbec čas
Treba pracovať deň či noc
Aby si udržal moc

Tak s ním chodí!
Nech ta za ruky vodí
Do záhrady bielych rúž
Nepoliatych už roky
Už počujem ako sa drevo praská
Už počujem jeho kroky
Už si prišiel, je na to sázka
Už sa zastavil vodopád a jeho toky

Každý sa tomu vyhýba
Ale každý k tomu speje
Každý raz musí odísť
Rozdiel je či sa smeje
Každý sa s nami rozlúčil
Ktovie či ho ten pocit hreje
Každý nás o živote poučil
Povedal nám čo sa deje

A kráľ stále ma svoju korunu
A milosrdne vládne
Jeho trón je mocný
A náš kráľ ani on nestarne
Často sa zdá
Že vás berie skoro
Že vám čas kradne
Ale zamyslite sa nad tým
Je život naozaj taký bezstarostný
Čo ak raz systém spadne?

Počasie

Väčšinou je to počasie čo býva zlé
A ak som sa minule naňho sťažoval
Tak ma ospravedlňte
Lebo dnes je sto krát horšie
A pravdepodobne sme ešte nevideli všetko

A tu prichádza problém
Vietor syčí
Dážď bije do očí
Každá bunka v nás kričí
„Podme už dnu!“
A tak to je asi každý deň

A preto prichádza to obdobie
Kedy každý položí svoje zbrane
Nikomu sa nechce nič robiť
Prázdnotou zívajú láne
Každý by len ležal
A pozeral do blba

Matematik čaká že problém sa sám vyrieši
Programátor že kód sa sám napíše
Umelec že ho inšpirácia začne škrtiť
A dielo sa samé vytvorí

Je to hlavne preto aké je cez deň počasie
Keď sa vám chce o piatej večer už ísť spať
Ťažko sa robí niečo produktívne

Ale ja zostávam papieru verný
Ja mám v živote rytmus
Ja má zaradenú rýchlosť
Mám nasadený rýchly klus
Keby že s neho vypadnem
Keby že sa toto stane
Nebude so mnou koniec
Ja rýchlo vstanem

A tak nám zostáva len jedno
Mať rituál priatelía
Rituál nám treba
Robiť veci radšej pomaly ale isto
Aj keď vonku leje
Aj keď je hmlisto
Len málokto odíde z boja zo ziskom
A preto treba bojovať stále
Možno zajtra to budete vy
A ani o tom ešte nevíete
Nemôže sa vždy všetko prispôbiť vám

Treba vám dobrú hudbu?
Alebo úplné ticho?
Treba vám jednu izbu
Jeden pohárik
Jednu drogu
Aby ste vytvorili niečo hodné?
Tak potom nie ste pripravený
Ovládajú váš živly ktoré ani ja
Ani vy
Ani nikto na svete ešte neovládol

Každý má obdobie, kedy len v posteli leží
V izbe teplou, nový film beží
Horúci čaj a čokoládka k tomu
Pohodlie je jedno
Ale snaha sa viac cení

Raz budete sami seba hľadať
Každý deň čakať len na úsvit
A nápady
Sa nebudú trúsiť
Každý deň čakať kedy osvetenie príde
Kedy vás múza ľutovať bude
A z nebies k vám zide
Nestáva sa to každý deň, ale je to pocit vlažný
Vám to ale bráni
Váš pes strážny

Treba tvoriť kým sa dá, nikto vás nebude súdiť
V zrkadle večer
Svoju tvár ľúbiť
Na kalendári už len 42 dní sviati
V každom z nich
Mozog bdie ti

A preto vás vyzývam priatelía
Tvorte!
Tvorte proti vetru
Tvorte pre hocičo
Pre svojho brata, sestru
Mamu či tatka
Kľudne aj celú rodinu
Nájdite si dôvod, baterku vašu
Hmla je tak hrubá
Ťažko cez ňu prejsť
Treba sa nájsť v chaose
Tancovať s tieňmi
Aj keď vaše dielo nebude najlepšej kvality
Bude to dielo hodné ceny
Lebo v období keď to veľa vzdalo
V počasí keď prší
Vy a len vy ste vytrvalý

V kopcoch

Stačí vám ísť možno 5 míľ hore kopcom
A uvidíte inú Ameriku
Táto síce žiarivá, blyští sa každé zábradlie
Ale ľudia
Oh len tí ľudia
Tí sú mizerný

Každý chodec sa nežne odráža v spätných zrk-
adlách nalakovaných áut
Aj keď sa o tom nevraví
Každý si ich chodí lakovať dole k Joeovi
Najlepšia umyvárnica v meste
A k tomu ešte aj tie nízke ceny
Proste paráda

Mramorové stĺpy robia boulevard krajším
Či už prší, sneží alebo svieti slnko
Ale tu vždy svieti len slnko
Občania kopcov mraky nevideli
To sú problémy tých dole

Nechcete si sadnúť aspoň na jeden milkshake?
Pozorovať perifériu?
Dať si ho vanilkový či čokoládový
Obslúžia vás do pol sekundy
Kto sedí za týmito stolmi
Ja vážený hosť

Oranžové lúče topia deťom zmrzlinu
Ktoré si bez akýchkoľvek starostí chodia po ulici
A smejú sa na všetko čo im príde zázračné
Na veľkej značke s nápisom "Peep Show"
Na novom Ferrari, pri ktorom sa zastaví ne jeden
turista
Na starých budovách, ktoré sú súčasťou
filmárskej histórie
Na veľkých autobusoch kde hodiny sedia ľudia
aby si pofotili päť domov
A doma sa tými fotkami chválili
Všetko toto len za priateľskú cenu 199 dolárov
na osobu

Milkshake sa už priniesol
Čo vám vravím?
Ešte popolník poprosím

A slnko len hreje
Kam ten svet, kam ten speje
Z obloka sa herec smeje
Neverí čo sa to na ulici deje

A po ulici chodia tí ľudia, s mizerných pocitom
na pleciach
Ľudia čo sa chvália svojimi novými vozmi
Hovoria že akú majú spotrebu, aké vzory majú
ich sedadlá
Chodia v bielych košeliach a zásadne pijú víno
Chardonnay
Nefajčia a vlastne ani nepijú toľko
Nepočuli ste že to je nezdravé?
Užívajú si život tých že si ho užívajú viac ako os-
tatný
A potom si o tom s iskrami v očiach hovoria
Sú to preteky o ničom

Ľud v kopcoch
Užívajte si to kým večierky budú
Ja pôjdem hrať karty dole
K zvyšku pracujúceho ľudu
Zatiaľ čo vy peniaze hýrite
Ja som sa zorganizoval obchod
Počúvajte
Kúpil som pozemok, dnes má hodnotu cca päť-
desiat tisíc
O 2 roky to možno bude sto tisíc
O 5 rokov možno aj dvesto tisíc
Vidíte ten zmysel?
Ešte si pozrime koľko peňazí mi visíš

A zatiaľ čo vy sa budete po zemi plaziť
Keď váš večierok skončí
Ja budem furt piť svoj milkshake
A premýšľať čo kúpim ďalej
Peniaze nemajú v podstate hodnotu
Uľahčujú cestu niekam
Preskočia vám zopár políčok
A preto ak je váš cieľ sa večer opiť
Použite svoje peniaze na to
Ale opiť sa dá aj za lacno
Ale vybudovať niečo pre ostatok sveta
A na tom ešte zarobiť
To sa len tak nedá
A preto treba peniaze
Aby sa dvere otvárali
Ruky podávali
Finálne produkty dodávali
Tak premýšľajte čo si ďalej kúpите

Lebo slnko zatiaľ len hreje
Kam ten svet, kam ten speje
Z obloka sa herec smeje
Neverí čo sa to na ulici deje

V meste

Dnes mám rande zo svojím mestom
Nič nerobím len tak tvorím
Kúzelník končí svoj ťah prestom
Nové slová pekne prosím

Staré tričká, tie rád nosím
Strach si zamiešavam s cestom
Hlavy tie vám skosím
Problémy riešim iba päťou

Ale dnes mi je dosť fajn
Je to lepšie ako bolo včera
Svaly mám utahané
Bolí ma pravé rebro
Ale myseľ
Och tá myseľ
Tá ďalej tvorí

Básnik len v nore snorí
Snaží sa vyjadriť pocity slovom
Nepísať nič to ma bolí
Každý smiech sa končí lovom

Môžete ma potopiť v poslednom mori
Biť ma do krvi ťažkým olovom
Svoje túžby v tichu kojí
Zdravím vás, hovorím zbohom

Ale zatiaľ je všetko dobré
Myslí mi to
Vie ďalej písať
Papier neostáva prázdny
Ale zaplnia ho čierne pixely ktoré iba spolu majú
význam
Čierne bodky na planine belasej farby
Och keby som len písal atramentom
Pretekal by mojimi vlasmi ako kvapky vody ktoré
mi padajú do lona
Čierny, tmavý, nutne negatívny?
Kto to definuje?
Najvyšší súd
Najsilnejší prúd
Len klúd, len klúd

Pretekajú sa že kto bude prvý
A kto príde posledný
Preteky o ničom
Posiate viničom
Ach jaj čo sa dá robiť

Len písať
To ostáva vo svete nudnom
Hrať sa zo slovami
Nechať sa viesť prútom
Byť ostražitý
Ale vy
Vy môj čitateľ drahý
Nemusíte patriť do tej istej dráhy
Keď vám niečo neprináša
Pocit blahy
Je to vôbec hodné
vašej snahy?

Červený koberec plný slávy
Taký luxusný obed
Sa len ťažko trávy
Dajte si bieli prášok
Možno troška trávy
Bude prijímať
Len pozitívne správy

Treba myslieť, potom konať
Či nekonečné preteky sú váš život alebo hobby
Či chcete písať faktúry
Alebo strany našej doby
Vie že svet je krutý
Máte mnoho zloby
Hlučnejší zvuk prenikne myslou
Patent naň by chcelo aj Dolby

Preto otázka znie
Vypláca sa trpezlivosť?
Oplatí sa fľaška vína?
Keď aj na konci dňa viete
že je to vaša vinna?

Preto sa rád pýtam
Máte vzťah k tomu čo robíte
Tešíte sa z nie nového auta
Ale nového papiera
Tieto otázky vás definujú
Zapísať a odpovedať

Dnes mám garde zo svojím mestom
Neviem ako svoj ťah skončiť
Svoje nedostatky kryjem lešťou
Dnu príde strach a von cit
A tak to všetko padá
Ba domček z karát
Žiarte svojim svetlom
Bud'te ako karát

Zima

V podvečeroch už býva zima
Počasie pusté
Nie je klíma
Mraky husté
Nie je vám zima?

Treba si rukavice
Do každého vrecka aspoň pár
Na parkovisku stojí biely Saab
Auto nekvalitné
Teraz nešartuje

Chodníky sú klziská
A nemocnice stretávkou neúspešných kra-
sokorčuliarov
Ruky, nohy dolámané
S doktormi je najlepšie stráviť sviatky

Mužom chladia briadky
Ženy zas lúpežné čiapky nosia
Len blázon by kráčaľ pešo
Ostatný sa na vozoch vozia

Pod mostom vám o chlieb prosia
Či im ho dáte je len na vás
Rana príde, taká pod pás
Môže vás opustiť ako vianočný darček
Môže vás všetko bolieť
Byť ako starček
Raz kríže, potom hlava
Do toho plúca
Ale to až po cigare značky Davidoff
Ale aj také veci treba zažiť

V nákupných centrách svieti už výzdoba
Je November
Počasie pripomína skôr apokalypsu ako zimu
Aj keď mrzne vonku na kosť
No čo už
Čo už
Už sa to blíži

Aké košeľe či šaty sa nosia
Obchodník vám svoje tajomstvo prezradí
Do tašky vhodí kupón
Nakúpte za viac vám s úsmevom radí
Len míňajte
Dokým peňaženky nebudú tak suché ako mŕtvy
pes v El Pase

Keď som už začal o El Pase
Tak tam napríklad zima nie je
Len krásne Mexičanky hore dole behajú
Prečo sme ešte tu, kam to speje
Vrabce na stromoch s pátosom spievajú

Ale predsa dobre sa máme
Nič viac ani menej nám netreba
Večer sa prejsť vonku
Popri rieke
Pozdraviť Pána Štefánika
Ísť ďalej
Zľaknúť sa leva
Všetkým sochám pohár punču podať
Raz možno budete stáť pred ľuďmi
Kde vie či vás potom nebudú bodať
Všetci sú pri peniazoch ako supy
Milovať svoju krajinu a mať
Pri tom sú všetci skúpi

Spravodlivosť hľadať, treba tri lupy
Zlodeji sú už svoj lup nesú
Polícia márne konfidenta kúpi
Pýtajú sa samých seba „Kde sú?“
Ale čo vôbec je spravodlivosť?
Čo sa vôbec dá prepáčiť?
Keď sa ľudia na stranu podsvetia postavia
Načo nám je zákon?
Chráni zákon nás všetkých
Alebo len určité menšiny?
Prečo ideme do zahraničia
keď aj tu máme proti slobode prečiny
Len tie činy
Každý chce byť druhý Jánošík
Hlavne v zime
Každý sa nudí
Zlaté Piesky sú zatvorené
Vonkajšie párty zívajú prázdnotou
A ľudia len sedia doma
A furt im nejde do hlavy
Že ako je možné
Že ich neoslavuje celý národ
Ale čo už

Aj počas zimy sú uličky bočné
Hmla zakrýva mesto eleganciou
Koľko zaplatíte za stočné?
Keď chce mať toľko dobrôt
A tak cez zimu nastáva pokles nálady
Ani sa nečudujem ľuďom v Grónsku
Že tam je toľko samovrážd

V tú noc

V tú noc
A v tú noc padol kráľ
Satan aj Boh sa pobili
Že kto by si ho bral
Hlava na striebornom tanieri
V rukách zlatý grál
Skončil vek tyrana
V tú noc padol mocný kráľ

Chodil som po uliciach
Ktoré kedysi patrili nemu
Len svorka rytierov
Pod zašitou snemu
Dohodli sa na noc
Že troma nožmi
Rozrežú hlavu jemu
Oh bože
Ak by to len fungovalo

Pamätám sa ako sa kocky hádzali
Kde sa pôjde čo sa dobije
Kalvária roztriasla zem
Ale vtedy vojská pochopí nový vnem
Bol to strach
Čistý ako hradný príbor

Každý cítili strach v očiach nepriateľa
Každú jeho poklad bol v podstate náš

A už je vidieť vlajky
Už je vidieť revolúciu
Z nejakého dôvodu ktorý sa nedá vysvetliť
Keď sa pozerá z okna na ľudí
Necíti strach
Čo má prísť nech príde
Nech žije nový kráľ

V tú noc
A v tú noc padol kráľ
Satan aj Boh sa pobili
Že kto by si ho bral
Hlava na striebornom tanieri
V rukách zlatý grál
Skončil vek tyrana
V tú noc padol statočný kráľ

Nikto neotváral dvere do hradou
Vojská ich predtým rozbili
Dediny vypálili
Občanov pobili

Bola to vláda dlhá
Budú sa o tom písať básne
Pamätajte že úspech má vždy dve strany
Jedna musí byť zlá

Cítiť pach krvi
A večer sa každému v zuboch jedlo mrví
Keď spával večer
Myslím že ho svedomie svrbí

Už si zobral moc
Nemôže mať na vždy moc
Kedysi miláčik ľudí
V každej krčme
V každom doma
Mal by kričať o pomoc

Počúvať meče vojakov
Ako sa pobijú s hocikým
Ale s vlastnými ľuďmi
Až tak krutý nemohli byť

A tak keď všetci vyšli do ulíc
V rukách fakle
Nebo plné palíc
Išli rovno na hrad

A on sa len pozeral
Cez okno na to všetko
Mesto a ulice
Ktorému kedysi patrili
Dary a kytice
Od každého dostával
Nože a vidlice
Nie je to čo ľudia si chcú zobrať
Jeho hlava sa z hradu odnesie
Osud neodvratný

A presne vtedy, dvere sa roztrhli
Každý videl pravú tvár kráľa
A vojak či nevojak
Vypustili svoje zviera šaliet

Preto v tú noc
A v tú noc padol kráľ
Satan aj Boh sa pobili
Že kto by si ho bral
Hlava na striebornom tanieri
V rukách zlatý grál
Skončil vek tyrana
V tú noc padol statočný kráľ

Prečo šumí v mušli

more?

Túto báseň venujem mojej sestre

Prečo šumí v mušli more?
Má to nistarosti niekto hore?
Prečo vidíme len vodu
A nie dole
Prečo načúvame do mušlí
Aj keď máme pred sebou pole?

Prečo slnko zapadá tak ďaleko
že sa ho nikdy nedá chytiť
Čo by dali deti na svete
len za jeden svetelný lúč v pohári
Prečo oblaky sú len na oblohe
Kedy sa pravda odhalí?

Prečo vlády padajú
Keď sú v takých mocných budovách
Prečo zo starých vrakov
Ostali len spomienky
A spomedzi dažďa a mrakov
Vždy prídu tie najkrajšie chvíle

Prečo treba hádky?
Aby sa konečne povedalo niečo pravdivé
Prečo si dávať servítku pred ústa
Keď vám potom nikto nerozumie
Prečo mať oči skalnaté
A srdca vlúdne
Prečo sa jazyk neozve
Keď niekto celý les rúbe

Prečo pečieme kura v trúbe?
Prečo nie vonku medzi priateľmi?
Prečo nepozveme na hostinu každého
A prechádzame sa len tam
Kde voda pramení

Prečo nám vedia kufre meniť životy
Prečo sa vieme rýchlo zbaliť
Rýchlo prijať odozvu
Zmoknutý a prechladnutý
Povedať si najtemnejšie pocity

Prečo šumí v mušli more
Prečo nie rovno celé telo
Prečo tam nenájdeme ryby
Len počúvajte
Len smelo

Prečo to trvá toľko dlho
Kým zistíme kde je chyba
Prečo to trvá celú večnosť
než zistíme čo nám chýba

Keby boli v tichšom prostredí
Počuli by sme aj tlkot nášho srdca
Búchať a tlčiť sa zo všetkým naokolo

Premýšľate niekedy nad tým
Načo nám je všetok čas
Prečo celý život
Ťaháme starosti za povraz?

Prečo nemôžeme len byť
Čo je toto za podraz?
Prečo nemôžeme milovať
bez toho že sme si súdený

Prečo všetko musí byť klišé
Musí sa dať rúž na pery
Prečo v celej armáde
Len kapitán zavelí

A prečo teda je počuť to more
A prečo nie niečo svoje
Prečo nemôžeme počuť o tom
čo nám práve treba
Prečo musíme prosiť
Len aby sme mali trošku chleba

Prečo trvá toľko všade chodiť
Nestačí že trpíme už dosť
Načo má každý očakávania
Keď je biely ako kosť?

Netreba byť slušný
Keď ku nám príde hosť
Čoho bolo málo
Toho nám je zrazu dosť
Celý svet nás prosí
Prosí nás o pomoc

Prečo šumí v mušli more
Napísala to ona hore?
Prepísala slová zhora dole
Píše to do školy
Alebo z vlastnej vôle?
Bojovníčka hrdosť má v kôre
Prečo šumí v mušli more?
Tak prečo?

Kvetinu to bolí keď je sama

Došla ku mne jedna fáma
Ževraj kvetinku to bolí
Keď je sama
Ževraj jej to stonky zoviera
Ktoré rovné mala
Bez záhonu len taká kvetinka
Nie je to žiadna sláva

Ruže sú červené ako krv nočných vtákov
Ktorý nekompromisne vyžierajú mŕtvu mačku na
rohu cesty
Z cesty!
Ide lekár
Liečiť choré srdce
Niekedy sú lieky
Nie tým čo sa píše na škatuľke

Z cesty!
Ide celá nemocnica
Húfa ľudí s bielymi plášťami
Ktorý sa v húfe ľudí vnášajú
Ako mocný duchovia

Kvietok ten môj milý
Ktože sa ti takto previní?
Ktože ty len toto spravil
Nájsť toho muža
A len nožík mu bodnúť do krku
A by tá krv striekala všade
Pomalovala nebo na červeno
Ako listy ruží na nekonečných poliach

A keď už hovoríme o smoliach
Kam sa podeli všetci spevci?
Cez Vianoce ich to bolo húfom
Každý koledník svoja kniha
Každý posedník, iný klobúk
Treba osud škrtiť
Zobrať ho do rúk
A tak končí epocha spevcov slávnych
Vlasti
Prinášali osoh
Ale dnes ich už len tak na uliciach nestretnete

Vrabce v korunách stromu to majú ťažké
Ako môže spievať
A tým zachrániť srdce zlomené
Keď je taká kosa
Že tri kabáty ledva stačia
Nemožné

A predsa zámožné
Mať svojho pri sebe viac než 5 rokov
Skeptik som
Ale čo už so mnou
Raz aj nejaká moja
Pohne so mnou

Kvetinku to bolí keď je sama
Ale ktorú kvetinku?
Vedia oni vôbec plakať?
Prečo sú krehké ako porcelán
Štiplavé ako urážky za nedelňým stolom
Každý kupec v čiernom
Sa skrýva za rohom
„Tulipán nechcete mladá slečna?“
ozve sa hlas biedny
Nieкто túži po sláve
Iný sú celý život smädný

Prečo môže byť kvietok vadný
Je v tom nejaká podstata?
Načo sú nám chránené
Keď ich každé dieťa odtrháva?

S citmi je ľahko sa zahrávať
A ešte aj s novou konzolou
Ja vidím pod kvietkom niečo iné
Vidím pod lupene a peľ
A vidím tam nič
len prázdnu tmu
Ale aj tak to poznám lepšie

Nie je to len fáma
Je to trpká skúsenosť
Iba raz za život

A tak mi odpovedzte
Je to tým že nie je voda?
Tým že sa pred slnkom schová
Tým že nie je kolektív
Ktorý by ju držal

A tak sa pýtam
Je to realita či fáma
Že kvetina nevie byť sama
Možno vám to povie vaša mama
Že na okenici často sedí vrabec
A len nežne spieva pieseň zabudnutú časom

Túto báseň venujem svojej mame

Prostredie

Je prostredie podstatné?
Viete sa zaobísť
Bez svojej záhradky
Bez svojho domu
Bez svojej izby?
Akého by ste boli dojmu
Keby ste to celé stratili?

Vie každý robiť svoj talent
Aj keď nemá prostredie
Vie to len majster
Alebo aj študent?
Vie to povedať hlasne?
Alebo mu len šuští hlas?

Každého trápí
Keď je ďaleko od domova
Letenka čo najrýchlejšie domov
Za cudzinou sa kričí zbohom
Keby vás rodina volala
Ktorý psychopat by sa nepohol?

A ja na tým rozmýšľam
Každý deň blažený
Či na to aby sme boli úspešný
Na treba miesto na nebi
A čo vôbec je úspech?
Prekonať sám seba?
Byť každý deň iný
Mať dosť peňazí na chleba?
Každého úspech je iný
Každý si ho ale váži rovnako
Každého to bolí keď sa mu vytrhne z náruče
V mnohých prípadoch je rovnaký ako dieťa
Sú aj ťažké aj dobré obdobia
Ale väčšinou sa z toho tešíte

Ja som sa už odosobnil
Nepotrebujem už čaj s mliekom
Nočné okná
Stále sa sťažovať aký som smutný
Aj keď niesom
Len sa mi páčilo keď sa o mňa ľudia zaujímali
Som sebec viem
Ale čo už so mnou?
Aby sa ma každý pýtal alebo do kina brávali
Aby som mal aspoň o niečo dôležitejší hlas
V tom celom hluku
Ale teraz som sa zmenil
Dúfam

Už mi to začína byť jedno
Začínam písať tieto básne už aj na seminároch
fyziky
Už to je fakt jedno
Prostredie ma nezaujíma
Len čo sa tam dá robiť
Čo už so mnou

Nechcem moc písať o spoločnosti
Je to podľa mňa zbytočné
Ale niekedy upustím uzdu a potom to ide
voľným spádom dole
Ale čo sa dá robiť

Nezáleží na prostredí
Vôbec nie
Len na človeku
Aký má nápad
Čo s ním spraví

Niektorý potrebujú na motiváciu babu
Alebo aj chalana
Niektorý dvesto litrov kávy
Niektorý písací stroj
Americkej výroby
Ja potrebujem šesť hodín spánku a troška času
A všetko okrem toho je mi absolútne jedno

Treba sa naučiť tvoriť bez prostredia
Len tam pôjdete navrch
Pôjdete von z ústredia
Každý ktorý sa tvári
Ako veľký básnik
No s tými ľuďmi je proste ťažko

A tak píšem
Kdekoľvek som
Ako ktokoľvek som
A hlavne hocičo čo mi príde do hlavy
Preto milujem voľný verš
Nemusím moc rozmýšľať

A keď raz stretnet človeka
Ktorý sa podobá opisu z pred dvoch strof
Tak si držte odstup
Netreba vám prostredie ale akciu
Netreba vám prachy ale reakciu
A ak niekto sa sám prehlási za umelca
Tak vedzte
Že je to obyčajný šarlatán

Maska z bielej hlíny

Driape a škriabe kožu
Každý kto ju nosí
Radšej by hlaveň pištole
Proti sebe poštal

A predsa len je pri nás
Každý deň, niekedy aj noc
Len keď ideme spať
Len keď odbije polnoc
Sa jej môžeme zbaviť

Maska z bielej hlíny
Na slnku splýva z okolím
Hlavne každý keď ju má
Naň nik nepozera zrakom sokolím

Maska z bielej hlíny
Formovaná na mieru
Dávno a dlho
Len aby sme sa v nej potili
Aby sa nám ťažšie dýchalo
Svedomie zvlhlo

Nosíme ju na tvári
Hrdo a často ani nevieme prečo
Nosili ju naši rodičia
Naši prarodičia
Pravdepodobne aj ľudia čo nám budú hovoriť
prarodičia
Si ju ráno nasadia
Presne ako vy

Dá sa jej zbaviť
To je otázka pre filozofov
A ja vravím
že nie
Bohužiaľ
Len tam ostáva
Ale má svoj význam prostý
Aj keď sa nám možno zdá
že to bude dôvod sprostý
Ukrýva nás
Pred zvyškom sveta
Ukrýva nás
Keď neprežívame kúsok leta
Každý deň je vo vývoji
Každý deň je beta
Už toľko ľudí sa snažilo oslobodiť
Ale týmto partizánom
Týmto beda

A tak čo nám povieš
Maska z bielej hlíny
Sme každý pod' tebou
Perverzný a hnílý?
Je bez teba náš jediný cieľ
Aby sme sa večer spili
Chrasta môže vzniknúť
Aj s tenkej ihly

A tak
Maska z bielej hlíny
Keď nás mučíš
Zbiehajú sa ti sliny
Keď nám vravíš naše chyby
Ukazuješ
Upozorňuješ
Je to súčasť našej viny

Dá sa maska rozbiť?
Je z hlíny
Tvrdá ako kameň
Ale zároveň ohybná
Šmarením na zem sa poškodiť môže
Ale nikdy zničiť
Strhávaním si vždy zoberie kus kože
Niečo z vás

Každý ju nenávidí, masku z hlíny
Každý je s ňou na nože
Ale mne ponúka priestor
Ponúka mi troška rozkoše

Ľudia s hnevajú na veci
Ktorým samí nechápu
Všetko len rýchlo spraviť
A čo ide pomaly
Niet hodné môjho času

A preto
Formovať sa naučiť treba
Ovládať masku
A tým seba
A tak sa môžeme priblížiť hore
Ísť výťahom na Babylonskú vežu
Prehodiť reč z Ježišom
Len tak pochopíme čo je nepodstatné
A na čom trebárs záleží
Dnes našli mŕtve dievča
Na kalifornskom nábreží
Aj ona mala tú masku...

Štrk

Čierne SUV išlo po ceste ktorá bola ľudoprázdna
Nie že by tu neboli ľudia
Ale boli 2 hodiny ráno
Málokto ešte bdie

Cez tmavé sklá toho nebolo moc vidieť
Aj zvuk motora nebol ohlušujúci
Asi je to elektro voz
Povedali by ste si

Iba lampy svietia a nič iné
Aj to každá tretia je pokazená
Buď žiarovka alebo niečo iné
Cestá ma po krajnici obaly zo žuvačiek
A nedofajčené cigarety
Ale to vodiča nezaujíma

S citom otáča vozidlo na vedľajšiu cestu
Tu už lampy niesu
Len tma a ticho
A jemný praskot štrku pod zimnými pneumatika-
mi
Ako auto sa doslova šúcha po povrchu zeme
Koho ale na sedadle nesú?
Kto sú naši vodiči
A prečo sú až tak ticho
Že im nehrá rádio

Noc je mrazivá
Ale na to že je stred januára to ešte ujde
Cesta sa zužuje
Dá sa povedať že tu ani nie je
Ale keď máte SUV moc vám takéto veci nevadia
Auto ďalej s kludom ide po ulici
Niekde v diaľke sa ozvala sanitka
Tú nám bude o chvíľku treba
Ale čo už

Každý kto by túto scénu videl nebol by kludný
Neviem či vám viem to opísať
Ale
Videli ste niekedy niekoho
S absolútnym až nezdravým kludom kráčať dole
ulicou
A hlavne o 2hej noci
Takých ľudí sa bojíte
Prejdete radšej na druhú stranu chodníka
Riskujete vyvrtnutie kotníka
Len sa na zlomok sekundy pozrú vašim smerom

A auto už zastalo
Zaznela reťaz
Ako dvojmetrovy muž
Svalov celá hora
Ju zodvihol hore a odložil
Auto pokračovalo tak desať metrov
A potom stop
Ešte väčšie ticho a ešte horšia tma
A do toho všetkého mrzne

Trojo dverí sa otvorí
Vystúpi banda podobná našej postave ktorá
dávala dole reťaz
Veľké bundy, pohľady ako vrahovia
A otvárajú kufor

A z neho nevypadne kufor
Ale človek
Myká sa ako ryba na suchu
Svetlo s kufra odhaľuje že má lepiacu pásku cez
ústa
Ani jedno slovo mu niet rozumieť
Kufor sa zavrel, muž sa zodvihol

Mám nad vami čitateľmi súcit
Nebudem opisovať čo sa tomu mužovi stalo
do podrobná
Inteligentnejší si to domysleli
A zvyšok to uvidí zajtra v správach
Ale poviem toľko

Keď ráno došla stavebná firma robiť si svoju ro-
botu
Skorej ako volala stavbyvedúcemu
Zazvonil telefón na policajnej stanici
A takisto detektívovi ktorý sa ešte budil

Keď o 30 minút došlo 6 čiernych áut
A našli na štrku pri miešačkách
Telo chladné ako včerajšia noc
Biele ako nový náter na piatom poschodí
Jedine čo väčšina skupiny robila
Je len sa mĺkvo pozerala
A len pozerala
Nikto nič

A detektív
Ten si zapálil cigaretu
A po dlhej úvahe
S sebedomosťou gréckej vedmy skonštatoval
Že to nebola samovražda

Dátum expirácie

Každý moment raz končí
Je mi zatým smutno
Lebo keď ste práve na vrchole
Povedať zbohom je nutno

Každé priateľstvo
Každá prvá či druhá láska
Odíde rýchlejšie ako polnočný vlak
Na tvári ostane slza
Pribudne vráska

Tučný teenager v box šesť
Ktorý hlasno mľaská
Mnohým ľuďom to príde otravné
Hnusné, nekultivované
Ale len vám
Tu a teraz
Ste ochotný sa na tom zasmiať

Aj keď raz bude po všetkom
Poviete si že bude lepšie
Nie
Bude horšie
Čím ďalej stárneme
Tým treba ísť spať skoršie

A kto myslí na rodinu?
Kedy budú deti?
Kedy bude nové auto a byt
A v ňom kopa smetí?
Ten čas ale letí, no nie?
Nestíhate za ním
Ani najlepši bežci nestíhajú
A čokoľvek si poviete aby vás to ukludnilo
Nič vám nepomôže
Lebo pocit
Aj jaj jaj ten pocit
Ten pocit tam už nebude
A bez toho je zbytočné sa vôbec snažiť

Môžete ísť na Havaj
A tam sa na slnku smažiť
Objednať si jeden drink pri bare lebo vy si to
dovoliť môžete
Objednať si väčší steak lebo vy ho aj zjete
A obdivovať ľudí ktorý majú o pol centa viac ako
vy
Alebo aspoň vyzerajú že majú
Nikdy vám nikto nevydá čas späť
Len drobné

A tak sa zamyslime spolu
Je to vôbec dobré?
Prečo nikto nehovorí o kríze ktorá príde
Keď sa musíte rozlúčiť zo všetkým čo ste mali
svoje

Ponurý svet, ponurá obloha
Neteším sa do sveta
Spomienky budú vždy
Ale tam to končí
Len nekonečné pásy
Projektor vám točí

Auto vľavo odbočí
V Kambodži vláda padne
Nad vami ale stále
Depresia vládne
Niektorý ľudia sa narodí tak bohatý a tak hlúpy
Že si môžu len užívať život bez toho aby sa
zamysleli

Ako náhle myslíte začne sa vám hlava točiť
Mäkké Kamelky už nechutia ako predtým
Namiesto troch si dáte len jedného panáka
Ale neprežente to
Dostanete padáka

Kde budú tie časy
Ktoré budeme im závidieť
Teenager ktorý mľaská svoj burger
Ten sa má lepšie
Možno preto vybuchnete

Nie je na to liek
Ale choroba je tu
Niektorý ľudia zatvorí záclony
A dajú si koks do chobota
Niektorý sa tvária že sú zodpovedný
Odštikajú si zoznam že čo majú
Ale život majú prázdnejší
Ako poháre v pondelok večer

Aj keď viem že to príde
Aj keď viem že nemám všetok čas
Aj keď viem že raz opustím tento svet živý
Neviem čo ďalej
Akokoľvek sa na to pozriem
Hocijaký uhol ukazuje to isté
Je jedno čo budem a kde budem
Pozerám na tie filmy mi bude vždy smutno
Slzy už nezastavím

Mráz

Mračia sa na nás mračná
Vonku je už zima
Prišiel mráz
Autá neštartujú
Deti letia
Nemocnice sú preplnené zlomeninami a stále ich
pribúda
A to len preto
Lebo nie je dosť peňazí na sol'

Prišla zima
Rýchlo ako na saniach
Ani nám nedala vedieť
A šups! už treba zimný kabát a šál
Každý sa len hrnie dnu
Treba nakúpiť darčeky ešte v Novembri
Potom bude veľa ľudí

Horúce čaje sa predávajú rýchlejšie ako stihne
vločka padnúť na zem
Fajčiarov je čoraz viac
Blokujú vstup
Združujú sa pred budovami
A vypúšťajú paru do vzduchu
Sú ako stojace rušne

Na uliciach je rušne
Každý sa len prechádza
A obdivuje bielu prikrývku
Ktorá je už bahnová a čierna
V niektorých uličkách aj svetlo žltá
A deti sa v tom hrajú

Aspoň že rodičia viac času na seba majú
Lebo došiel mráz
Každý chce byť vonku
Skrývajú sa mŕtvoly a strašiaky
Kristus sa pomaly štvorá dole s kríža
A vianočné dekorácie idú na dračku
Ktože len bude mať najväčšieho Santu?
Kto si môže dovoliť najviac sviečok?
Komu na Silvestra bude vidieť
Prednú časť viečok
Ten prehral nejakú súťaž
Súťaž o nič
Ale len česť a slávu
Ja by som radšej si pýtal peniaze
A možno nejaké fotky do bulváru
Ale čo už je to na vás

Prišla zima
Prišiel mráz
Samotáři myslia na povraz
Každý len vidí to šťastie okolo neho
Úsmevy americkej výroby
Oblečenie thajskej výroby
Nové darčeky
Nové zboží
Kto len toľko lega
Do ďalších sviatkov zloží

Kredity sú unavené
Peňaženky zívajú prázdnotou
Santa na nákladiaku značky Coca-Cola rozdáva
dobrú energiu
A kopu cukru
Ale aspoň je na stole kapor
Je nám všetkým dobre
Hlavne že si oddýchneme
Od denného zhonu

Už prišla naša zima
Došiel si po nás mráz
A 25 bude na cenách
Prudký zraz
Iba človek čudách
Úplných fras
By bol vtedy niečo kúpil

A tak už je tu naša zima
Opäť raz
Kto sa teší?
Mne je to úplné jedno
Úprimne povedané
Mne len vadí ten mraz

Už je počuť koledníkov
Ako za zbiehajú za domom starým
Už je počuť susedu si spievať
Zatiaľ čo ja varím
Už je problém zohnať človeka
Nech vám drez opraví
Už je problém nestretnúť človeka
Čo ešte Vianoce neslávi
Je problém s toľkým jedlom
Žalúdok to nestrávi
Oprite sa o palicu
Nie že spadnete na chodníku
Všetko kliše už došlo k nám
už dokonca v Novembri
Ešte dokonca aj v rádiu hrá
All I Want for Christmas is you!

Vodič

Ked' niekto na auto príde
Kto by sa daného človeka pýtal
Že či ma vodičák?

Tak načo ostatné veci tol'ko komplikujeme
Prečo musíme byť vždy vodičom všetkého
Nemôžeme raz spať vzadu

Načo treba potvrdzovať vzťah
Ked' sa vie že obidve strany sa ľúbia
Trebá ísť k notárovi
Spísať zmluvu
Nestačí k tomu všetkému
Len jednoduchú mluvu?

Radšej by som sa len viezol
A držal hubu
S každej strany na mňa niekto rozpráva
Každý kričí svoje bubu
Strašiť ľudí že čo sa stane
Ak niečo nesplní

Odkedy som zadlžený svetu
Nie je to snád' na mne čo sa rozhodnem spraviť
Nie je to snád' na mne
Kedy si kufre budem baliť
Nie je to snád' na mne
že kedy budem mať klúd
Prečo každý furt niečo rieši
A neupratuje si pred vlastným domom

Chcel mať klúd
Chcem mať pokoj
Nie zbytočne
Počúvať každého dristy
O dobrom, lepšom a najkrajšom živote
O tom čo čítať
A ako sa k tomu správať
Kedy a na ktorej strane spávať
A komu a kde mávať
Prečo nemôžem byť raz spolujazdec
Ktorý zaspí v najhoršom kamení
Zobudí sa na dobré jedlo
Chladnú vodu
A na fotku
Tak kde voda pramení
Každý keby si to raz vyskúšal
Sedadlo šoféra
Rýchlo zamení

A tak radšej spolujazdec som
Slúchadlá v ušiach
Radšej spolujazdec som
Obíde ma každá hádka
A tak vždy budem
Len spolujazdcom

Cesta do Kalifornskej pláže
Rozprestiera svoje paže
Každý človek pri takom pohľade
Len plače, len plače
Ja ďalej spím
Niektorý si myslia
že takto si život užiť nemôžem
Nikdy nemám volant
Ani brzdy
Ale mne ich netreba
Mne absolútne stačí tá pláž
Ten piesok
To slnko ktoré mi celý deň robí spoločnosť

A preto chcem byť spolujazdcom
A v tanci sa nechať viesť
Nechať sa prekvapiť dobrým koláčom
Ktorý 4 hodiny sa musel piecť
Na parkete nedostanem korunu
Ale pri švédskych stoloch som prvý
Načo sa byť o kúsok chleba
Ked' sa dajú zbierať omrvinky

A tak radšej budem spolujazdec
Tichý a prívetivý spoločník
Ten s ktorým sa dá baviť
Ten ktorý povie pravdu
Ten ktorý je za každú srandu
Pravý spolujazdec
S ktorým sa dá ísť až do Chorvátska

A Kalifornská pláž už lehátka nesie
Predá nám ich za dolár jeden
Uteráky k tomu ako darček
Povinná výbava je fľaška rumu
Jak musím byť dobre spolujazdcovi
Ktorý si pohárik vždy môže dať
Ktorý zákony nemusí vedieť
Ani o svoj osud sa nemusí báť
Lebo spolujazdec všetko vidí
Aj keď nestojí v pozore
Nemusí mať stres ani cit pre emócie
Jedine čo sa mu zide
Je tá fľaška rumu
Ale musím byť dobrý

Nóbl bitka

Boj v bahne
Namáhavý
Tretí prápor sa skoro už prebil cez priekopu
nepriateľa
Granáty lietajú jedna radosť
Končatiny polievajú vysušenú zem čerstvou čer-
venou krvou
Mocné stroje, ktoré toho viac zožerú ako škody
narobia
Sa hrnú do boja tiež
Každá strana má tie svoje
Železné stroje

Vojakov je ako mravcov
V každom kúte si každý bojuje vlastnú bitku
Aj tretí prápor vedený generálom Blakeom
Ten stojí mocne
Či fúka vietor smrti
Alebo strach nepriateľa
Mocný muž z svetlo blond vlasmi
Stojí ako na plagáte s filmu

A aj keď bitka tretieho práporu je zaujímavá
To nie je o čom chcem dnes vraviť

Lebo podobnú bitku má každý z nás v sebe
A nemusí ho nič zarmútiť
Každý má v sebe pocit že nerobí dosť
Do hrobu ho to začne nútiť
Hlava bolí
Plúciam sa ťažko dýcha
A celá ta pýcha
Ktorá bola z toho že žijeme
A viem žiť
Z toho že niečo radi robíme
Do kľbka sa skrúti

Zbytočné je hovoriť ľuďom o vašich hobby
Nikoho to nezaujíma
Až keď ste slávny
Všetci začnú pýtať peniaze
Možno nájdete jedného či dvoch
Možno dostanete desať rán do brucha predtým
ako toto zažijete
Ale tých ľudí vám bude ľúto
Keď čo len na pól sekundy niekde odídu
Bude sa vám za nimi chcieť plakať
aj keď dosť slíz nemáte
A tak môžete len donekonečna rozmýšľať

Ale tak to prosté chodí
Vie to aj prápor tretí
Že čím viac srandy máme
Tým viac ten čas letí
Viete sa pozabudnúť
Ale ľudí čo vám bude pripomínať že nech ste iný
Tých je veľa

Pracujte na sebe
Zlepšujte sa dňom či nocou
A prestaňte veriť kecom že sa niečo nedá
A čo keď sa nedá?
Baví vás to?
Šups do toho
Chcete skúšať lebo veríte že vás to baví?
Tak čo váhate
A nikomu o svojich nápadoch nehovorte
Lebo prídu skúmať
Prídu pozeráť čo robíte
A hneď vám to zoberú
Že to je ich vlastné

Možno nemáte talent
Ale ste talentovaný aspoň troška
Keď vám boh robil z hliny
Nejak vás odlíšil

Ja si myslím že za to že píšem že to je sprosté
Že je to niečo čo hocikto dokáže
Trávenie času prosté
Ale je mi to jedno
Aj keď ma niekedy srdce bolí
Ale zatiaľ mi to je fakt jedno

Niekedy mám pocit viny
Že vnútri som viac hnílý
Ako si dokážem priznať
A asi som, niet divu
Ale treba sa s tým zmieriť
Boh nie som ani nebudem
A nechce sa mi ani to skúšať

Každý vám chce rozprávať
Koľko peňaží treba zarábať
Kedy a kde
Akú povedať vetu
Kde sa sústrediť
Akú si nastaviť metu
Ale koniec koncov ste to len vy
Proti celému svetu
Je to nóbl bitka
Ktorú neovplyvní žiaden generál

Myšlienka 3

Dnes nebudem písať v rýmoch ani v metaforách

Asi som došiel na to

Prečo sa rozvíja kultúra až pred pádom civilizácie

Lebo len vtedy nemá kto čo robiť

Ťažko sa píše keď ste hladný

Ale trávite noci na lavičke

Ľahšie sa píše ľuďom ktorým sú po úspechu
smädný

Celý deň sedia na kávičke

Ale potom to tak aj vyzerá

Ja čo mám za starosti?

Že mi odišla nabíjačka od počítača?

Že zajtra musím skoro vstávať

Že sa toho mám dosť učiť?

Že som veľa v škole vynechal?

Čoho presne sa mám ja báť?

Takýchto sprostostí

A tak píšem

Lebo moc toho na robote nie je

Znie to ponuro

Každý si predstavuje autora ako bojovníka za slo-
bodu

Revolucionára

Ale len človek ktorý toho nemá moc na práci

Vie kritizovať a sťažovať sa

Len taký vie napísať stranu dlhú

A volať to umelecké dielo

Ostatný čo toho majú veľa

Majú doma papiere zaplnené povinnosťami

Lebo bez peňazí

Sa veľmi ďaleko neposuniete

Veľa detí vyrastie v strachu a strese

Že či niečo bude na obed

Ráno o 5tej vstávať

Aby sa dostali včas do školy

Lebo majú svoje sny

Nie jak ja

Ja žiadne nemám

Ja mám všetko čo chcem

A furt toho nie je dosť

Preto si ľudia nastavujú latku vyššie

Preto nad všetkým toľko premýšľajú

Načo sa takto trápia

Preto je každý psychológ, sociológ aj politik
zároveň

Preto sa tomu nehovorí bublina nadarmo

Je to bublina

Niet počuť hlasy ktoré zvonka kričia

Niet počuť hady v tráve

Tie len jemne syčia

A preto sa kultúra vtedy rozvíja

Keď sa dobojovali bitky

Keď sa spravila hrubá čiara

Každý začal robiť sprosté vázy

Len aby to vyzeralo že sa dačo deje

Aj tak je to nepodstatné

A preto keď píšem

Nechcem písať kliše

Lebo viem že keby som nemal to čo mám

Možno ani nepíšem

Situácia nepredstaviteľné

A to ani vetu nedopíšem

A už je vonku z hlavy

Nemenil by som to čo mám z nikým

Ale mám pred ľuďmi

Čo každý deň autobus chytajú

Čo ich oplieskal život o mnoho stien

Mám pred nimi rešpekt ako pred nikým iným

Ale ja píšem

A vy drahý čitateľ

Ak vás to baví

Čítajte ďalej

Ľuďom čo majú veľa času nie je táto kniha

k úžitku

Musia ešte stranu dopísať

A preto vždy keď nové písmeno ťuknem

Spoznám sa hlbšie ja sám

Nie som hrdina

Ani by som ním vedieť nevedel byť

Som len človek ktorý dačo píše

To je moja nálepka

A vaša je aká?

A tak prosím

Čokoľvek čo robíte

Sú ľudia pod vami

Ktorý drú desať krát ťažšie

A treba si ich prácu ceniť

Bez nich by ste nemali nič

Mŕtve dievča

Dnes našli mŕtve dievča
Na kalifornskom nábreží
Asi tak o 7:34 ráno

Slnko ešte bolo oranžové
Keď došla policajná hliadka
Novinári sa strkali že kto ju prvý odfotí
Vznikla hádka

A dievča len leží
Na slnku sa opaluje
Vyzerá to tak že na pláži sa dnes vyvesí čierna
zástava
Aj keď vlny sú vynikajúce na surfing

A policajti sa driapu dopredu
S kávou v ruke
A zlou náladou
Komu by sa chcelo ráno vsávať
A premýšľať
Nad novou záhadou

Radšej natrhať ruže
Ísť sa prejsť do parku
Botanickou záhradou
Z deťmi a ženou
Aspoň že tá káva je dobrá
Ináč by to stálo za absolútny prd

Novinári už cvakajú
Vyzerá to tak že prvú fotku dostal New York
Times
Aj keď niesu z Kalifornie
Ale čo už sa dá narobiť
Každý ju rád uvidí zajtra na titulke
Ako sa opaluje na bielom slnku

O 10:35 ráno
Už je každý na stanici
Otlačky prstov sa robia
Telo je už v márnici
Nikto si už zajtra nespomenie
Že na kalifornskej pláži bolo mŕtve dievča
Každý sa pôjde do vln až po prsia
Surfovať

A tak keď už v márnici bolo ticho
Vrátnik dvierka zatvoril
Zobudilo sa to krásne dievča
Ale nie na kalifornskom nábreží

Vstane a čudné šaty zo sebou vláči
Stanica je prázdna, tichá
Len strážnik na treťom etáži
Na to že bol celý deň mŕtva
Chodí ako modelka

Otvoriť dvere to je hračka
Strážnik si nič nevšímne
Dievča odchádza preč zo stanice
A všade je zas ticho

Ľudia čo chodia okolo
Si dievča nevšímajú
Je na pól rozrezanú tvár
Čierne oči
Ako zo skla
Odrážajú duše ďalších ľudí
Ktovie či živých

A dievča kráča
Až na to nábrežie
Prelezie plot
Prestrie uterák
A znova si ľahne
A začne spať

Dnes našli mŕtve dievča
Na kalifornskom nábreží
Asi tak o 8:67

Policajti došli v čas
Novinárov tam nebolo
A ešte pred tým ako pristúpili k telu
Vedeli vraha

Dvere sa rozleteli
Psychopat bol zabitý
Šéf polície dostal vyšší plat
A krásnu bomboniéru od guvernéra

Každý to chcel oslavovať
Bola petícia za voľný deň
Každý mal pocit že sa konečne niečo vyriešilo
V Kalifornii hned' takto zrána

A tak dievča stále leží
Na kalifornskom nábreží
Z uterákom za jeden dolár
S fľaškami piva
A hlavne vlnami
Ktoré sú ideálne na surfovanie

Gitara

Ležím na posteli mojej frajerky
Gitara spoza hlavy hraje lahodné tóny
A ja sa len pozerám na plafón
Ktorý sa točí dookola
Kukať sa naň celý deň
Zabilo by to aj vola

Len pevná vôľa
Nás nad vodou udrží
Len hnisavá jazva
A v kabáte moľa
Nás z bubliny vysuší

Ked' vidíte na ulicu
Je zima
Paradoxne viacej ľudí cez zimu fajčí ako cez leto
Možno cez leto im pripeká na ich prepracované
gebule
Možno sa im hnusí v zime sedieť vnútri
Chcú počuť utekajúce autá
A smrad z výfukov
Ktorý preniká nosom ako miligramy kokaínu
A zaryje sa vám do koža ako kliešť
Je to otrasný pocit
Ale aj tak vonku fajčia
Čudná generácia

A ja stále ležím na tej istej posteli
Bendžo mi hraje za hlavou falošne
A na celý tento vzťah
By som sa rád pozrel plošne
(PS: viem že plošne a falošne sa nerýmuje ale
ticho)

V kuchyni rozvoniava metafetamín
Ja si ale také veci do tela nedávam
To asi sused zas kuje pikle
Čo už s ním

Načo sú komu ľudia
Ktorý vám viac chýbajú
Ked' s vami niesu
A ked' s nimi ste
len myslíte
Aby vám ruku držali len o sekundu dlhšie
Len o pol tóna viac by rozprávali
Len o jeden schod nižšie by sa s vami vydali
A je to celé o tom
Aby ste aspoň na 5 minút boli šťastný

A preto odmietam uveriť
Že niečo ako „pravá láska“
vôbec existuje

Ak by bola
A J.C. hore na nebi by to tak chcel
Tak by nechal nech sa to deje večne
Ale my sa musíme vrátiť späť do života
Života rušného
Ktorý nás každý deň pokúša
Koľko ešte vieme nosiť
Koľko starostí
Koľko zlých vlastností
Ako mŕtvoly
Vypláva na povrch
A ja sa pýtam
Prečo má každý toľko sťažností
Na svet okolo nich
Mne stačí papier a pero
A kvalitná beletria
A už nič iného
Možno to len hovorím lebo všetko mám

A ja furt ležím v tej istej posteli
Toho muzikanta som už dávno dal obesť
Sused hore sa asi predávkoval
Dobre mu
Čo už s ním
Plafón sa furt točí
Mne sa zdá že pridal
A na mňa by rád ešte starosti
Kydal

A preto netreba podľahnúť vymyslením veciam
Ako napríklad láska
Sú moc prudké
Moc nanič aby boli hodné nášho času
Čo chcete ponechať na tomto svete?
Má vôbec niečo význam?
Čo ak všetko to čo robíme vedie len k záhube?
Záhube ľudu, k pivnému sudu
A tak končí aj začína naša cesta
Pri ženách

Má vôbec zmysel tu byť
A prežívať všetko nepríjemné
Prečo dúfame že po tomto živote dôjde niečo
iné?
Ako to môže vôbec byť možné že nás tu J.C.
toľko drží
Prosím brácho, pusť ma k sebe na kávu

Dievča tvojich snov

Zo života má frašku
To tvoje dievča
Dievča tvojich snov

Dievča tvojich snov
Predávkuje sa skôr
Ako ta pobožká
Vlasy modré, poblúznené
Oblečenie nudné
Roztrhané
Je to dievča tvojich snov

Nájdeš ju na moste
Zachráň ju keď chceš
Zachráň ju len to skús
Neviem či ona chce byť ale zachránená

Čierne martensky
Rúžové vlasy
Je to dievča tvojich snov
Každý po nej túži

Rozhovor je o tom v novinách
Keď ju vidíš
Odchádzaš myslou niekde inde
Ďalej od mesta
Ďalej od sveta
Do klubov v temných uličkách
Kde postávajú náckovia a díleri drog
Pod neónovým svetlom
Stojí dievča
Tvojich snov

Každý ju na škole pozná
Je to tá čo vytrča
A nie je ako ostatné dievčatá

Prechádza temným chodníkom
Rozbitý štrk
Bezdomovci sladko spia
Na lavičkách hneď vedľa
Svetla niet
Ale načo by vám bolo
Tancovať sa dá aj v tme
A snívať o živote
Vytvárať múdrosti ktoré počujete len vy
Sťažovať sa na politiku
Na burokráciu
Na zbytočné papiere v živote
Na školu
Na všetko čo patrí k civilizácii
Ale aspoň že máte škatuľku Červených
A jednu fľašku

Kapely ktoré ešte včera neboli
Na gramafóne počúva
Čím viac rebélie
Tým lepší pocit
Čím viac psychodelie
Tým lepšie pre ňu
Koniec koncov
Je to dievča tvojich snov

Je divoká
Ako stádo koňov
Utečie ti spolu s časom
Ale je na tebe
Ju skúsiť nájsť

Skús pred aj pod mostom
Skús v klube
Skús v parku pri škole
Skús je zavolať
Aj tak nezdvihne
Ale ona sa vráti
Možno
To dievča tvojich snov

Stojí ti to zato?
Za tie hrané smútky
Jej život je divadlo
Tvoj je byť divákom
Spektrum názorov
Jeden horší jak ten druhý
Jej farby na vlasy
Tvorí asi tri iné dúhy
Pod očami má kruhy
Čierne ako noc v Antartíde
Neprespané noci
Zlé známky
Je to dieťa Marxa
Rebelka a neskrotná

Ale je to dievča tvojich snov
Treba sa pozerať predsa pred seba nie?
Len sa nechod' prechádzať do lesa
Nikdy nevieš ktorého diabla práve vyznáva
A tak sa stáva твоjim dievčaťom
Ale čo s ňou chceš robiť?
Dievča tvojich snov
Ak chceš mať zo života nočnú moru

Voda medzi prstami

Čas uteká čoraz rýchlejšie
Zdá sa že ma vlasné preteky
Čas uteká medzi prstami rúk
Ako piesok zo Sahary
Voda z vodopádov
Uteká ako bežci z olympiád
V drahej telke
Na drevenej stene

Ráno sa prebudím
Je to stále to isté ráno
A ja sa stále snažím prestať bojovať
Desať klikov
Rovnováhu napraviť
Dvadsať klikov
Nové ruky vyrobiť
Umyť zuby a sprcha
Denná rutina

Video sa už zaplo
V telke ide starý zápas
Naši hrajú
Prehrávajú
Diváci v tribúnach
To prežívajú
Dobry párok a horčicu
Prežívajú

Ako náhle nie je elektrina
V telke je iba obrys mojej tváre
Škerí sa na mňa späť
Čo som dnes spravil?
Čo som dnes vykonal?
Sú otázky na vyššie miesta

Nedá sa moc tancovať
Nedá sa tancovať keď je tma
Nezapálite krb
Nezapálite oheň bez tej jednej iskry
Nápad pláva v hlave
Ako voda cez iskry
Nemôžem ísť ešte spať
Ľahnúť a len sa prikryť
Na rýmoch už nezáleží
Musel by som rýchly byť
A tak sa tápam v bielej pustatine
Ktorá ma nečakaným spôsobom motivuje aby
neostala tak predvídateľná
Ale ja sa snažím čo najlepšie len viem

Aj tak bude čas utekať
S nim aj dobrý nápad
Hlava bolí
Kríče pália
Zajtra možno už konečne
staré knihy spália
Odletieť za slnkom
Do takého Ria
By mi vôbec nepomohlo

Rádio sa zaplo
A hrá *Dancing in the Dark*
Zvuk hudby
Je hodnejší ako zvuk ticha
Už aj mŕtvola
Sa pri ňom jemne myká
A hodiny na stene
Ich zlatá ručička
Jemne tyká
Každá sekunda
Každé dve
Každý tekutý čas
Už vieš že je zle

Voda medzi prsty mi padá
A to ani neprší
Ani neplačem
Len ja vidím inú vodu ako vy
Inej farby
Iný kraj, iné mravy
Večer pôjdu tie isté nudné správy
Potom kde sa má človek dozvedieť niečo
normálne?

Ale nedá sa moc tancovať
Keď nevidíte na parket
Nedá sa v šuflíkoch lašovať
Keď nevíete čo hľadáte
S plagátom v ruke
Márne na uliciach pátrate
V pohodlných posteliach
Celé dni
Len spávate
Vlak už ide do vojny
Bolesť hlavy prepukla
Vojak svojej milej zamáva
Vlak ktorý ide rýchlejšie
Ako dva vodné prúdy
Napísať na papier
Svoje vnútorné ódy
Sa nikdy nevyplatí

Prievozník až do LA

Raz v jednu mŕtvu noc
Mal som myšlienku
Volať o pomoc
Zbalil som si kufre, smútok išiel s ňou
Rozhodol som sa že pôjdem do LA

Zobral som si bus až do Beverly Hills
Povedal som vodičovi „Faster please!“
Čierna košeľa, tmavé gate
Rajbeny na očiach
Ponúkol mi koláče
Boli až moc sladké
A odpovedal
„Len za tvoju dušu kamarát!“

Pozoruje dievča na parkete drevenom
Po troch vodkách
Točí sa v tričku červenom
Revolúcia prišla moc skoro
Odišla ešte neskoršie
Ako drevený parket
Staré lavičky
Noviny z pred týždňa
A problém s parkovaním
Čo môže byť horšie

Sledujem mužov hneď za barom
Každý má svoj pohár
Toho tretieho auto nabralo
O chvíľku bude bitka
O tom kto má krajší klobúk
Ale len ja
Sám prehlásený módný návrhár viem
Že všetky štyri sú otrasné

Vodičovi dávam dušu za päť dolárov
Už nech som na pláži
S plným pohárom
Zbláznený skateboardista
Predražené lehátka
Krik ženských hlasiev
To všetko prerušuje môj tichý odchod

Prišiel som do LA aby som to tu rozbehol
Zatočili so mnou
Ako s Charlesom Baudelaireom
Prázdne vrecká
Plná nádrž
LA skope aj mŕtveho koňa
Nech umrie ešte raz

Aj celý maratón som už zabehol
Bežím po vydavateľstvách
Boháčom už homár zabehol
Teplo vám pomätie hlavu
Keď ste pred kubánskym barom
už tri hodiny bez pohybu
Nie pochyb
Že ste stratili hlavu ešte v El Pase

Krik na ulici kvôli letákom
Hlásia že je problém
Kvôli žebrákovi
Ľuďom bez peňazí
Ľuďom ktorý si dali u Little Ceasara syrovú pizzu
s extra dipom a stále sú hladný
Ľuďom ktorých auto kašle na emisné kontroly
Práve kvôli nim
Protestuje národ

Pýtam sa „Môžem si požičať šál tvoj?“
A ty vravíš
„Opováž sa odísť len tu pekne stoj!“
Nevieš čo som zač
Ja rád šprintujem
Ako pre bengálskymi tigrami
Ako pred problémami
Len bežím čo najďalej
Aj bez džinglu superhrdinu

U Charlieho rezervujem stôl
Zober si šaty
Ja si napichnem srdce na kôl
Najesť sa dobre to nie je záruka
Ale vyzeráť super na zajtrajšej titulke to je teda
sranda

Práve idem do LA a so mnou aj celá banda
Ideme si svoje
Čapne nás polícia, bude randál
Ozvi sa mi baby ešte
Výnimočný máš hlas
Inuendo so mnou hráš
Na kapota auta rada fajčíš
Auta môjho červeného

Prídem do LA robiť troška rokenrol
Odchádzam s vreckom prázdny
Cítim sa jak vôl
Predal som svoju dušu, stratil jednu babu možno
dve, kúpil villu na hypotéku
Ale aspoň že mám agenta, you know?

Slová

Populisti, populisti, populisti
Všade je počuť len slová
Slová ktoré niesu v slovníkoch
Slovách ktorých význam ťažko nájdete
Slová ktoré majú zneužiť to
Že moc premýšľame
Že sa snažíme zo všetkého nejak vysekať
Že až moc sa snažíme

Ľudia v sakách
Mne pripadá každý presne taký istý
Hadí jazyk
Lišacia myseľ
Musíte si preložiť to čo hovorí do slovenčiny
Aby to dávalo zmysel

Kyslá chuť
Vám beží v mozgu
Počúvať tie drýsty
Bolí vás hlava
Zaspávate
Chrápate hlasno a silno
Ale televízor to nevypne
Politika to neutiší
To vaše chrápanie a spanie

Nacista, fašista, rasista
Kto je to vôbec?
Ako ho rozoznať
Musí mať iné šaty?
Musím mu to byť jedno?
Musí vravieť názory ktoré momentálne niesu moc
populárna
Alebo aká je definícia?
Povedzte denníky
Teraz sa ozvite
Internetové fóra
Teraz sa hláste
Samým sebou vyštudovaný politológovia
Ktorý do detailov rozoberú každú situáciu
A budú sa hádať až dokým ich smrť alebo odpo-
jený kábel nerozdělý

Načo sú nam taká slová?
Čo on nás hovorí?
Načo ich používame
Keď nám osobne
Nič neheovoria?
Len zato že sme ich včera počuli v telke?
A chceme byť múdry?

Okolo hlavy
Vám za vaše názory
Vešajú prúty
Laná hrubé
Pomaly sa ťahujú
Pomaly ako pesničky od
Lana Del Rey
Len za to že ste sa odvážili
V mene slobody slova
Niečo povedať

Príbeh vám rozpoviem
Dávnych časov
Kde na kritiku bol priestor
Kde boli na kritiku múzy
Kde chodili ľudia s coltami okolo nôh
A boháči mali dlhé fúzy
Kde boli drevené parkety
A hudba na klavíry znela davom
Pivo sa lialo jedna radosť
A nebolo treba slušným mravom

Taká doba je preč
Treba sa pozrieť na chodník pred seba
Svoje kamene rozprestiera až do tmy
Svoje machové pramene
Vnesú vás do hry
Na vlasoch zlaté hrebene
Už si konečne pohni!

Extra horúca atmosféra
Ako železo v ohni
Keď si želáte ustúpiť
Dvere sa otvoria
Hudba dohrá
A slová sa hrnú
Zas a znova

Slová ktoré sú dlhšie
Slová ktoré treba definovať
Slová ktoré sa používajú aby pomýlili
Aby na chvíľku boli oni okom kamery
A také kvalitné zábery
Také nenájdete ani v galériách
Už vám truhlu nesú
Presne na meter vymeranú
Sadni si do nej
A šups!
Rýchlo von s tejto krajiny
Čo tu ešte robíte?

Kopce, kopce, kopce

Bežte za kopce
Bežte ako keby išlo o život
Lebo práve oň ide
Bežte za svoje zelené pláne
Skryte sa v kríkoch hustých
Klaďte v lesoch pustých

Kričte svoje výkriky
Bežte za svojim generálom zraneným
Bežte za svojim vodcom zbabelým
Ten svoj nos
Svoj vysoký nos
Na bojisko nedotiahol
Načo mu je zbroj
Na čo mu je meč
Keď jediné čo ovláda
Je zbytočná reč?

Preč, trate sa mi z očí
Predtým ako osobne
Krky vám stočím
Z korunách stromov
Na hlavy vám skočím
Idem si po korunu tá je moja

Vyplavte sa na svojich lodiach
Objavujete ďaleký svet
Ja prídem si po vás
Či bude zima
Ale deň
Či bude výchrlica
Ktorá zanechá len peň
Či bude horúčava
Ktorá uplálí vojakov zaživa
Či to bude únava
Ktorá hlavy skloní
Aby padli mocne na svoje zbrane
Aby spoločne kričali „Ach, to bolí!“

Vaše srdcia
A vaše hory
Čo ešte vaše
Sa mi nebude kláňať?
Každý vojak odchádza z úctov
Vie svoju vlajku držať
Aj ňou mávať
Ruky spolu spojené
Jeden ľud
Jedná vláda

Došla s frontu správa
2002 mŕtvych
Koľká radosť!
Stratiť toľko vojakov
to je márnosť
A to len preto že niektorý utekať nevedia
Niektorý dvere zatvoria
Pred strachom
Niektorý sa vedľa zorientovať
Aj pod paľbou
Aj pod ťažkým prachom
A keď odbije trinásta hodina
Roztvorí sa zem
Trnie sa omotá okolo nôh mŕtvych tiel
Dá si ich ako predjedlo
Železo a náradie neberie
Bohovia dole sú potešení
Lebo každý boh je zločinec
A každý anjel má v sebe diabla
Každá spúšť znamená mŕtva banda
Púšť by len rada kradla
Hlavne keď po deľovej paľbe
Nastane spúšť

Takto inferno spustí!
Nech zem nasiakne krvou našich predkov
Každý z nich obetoval život
Boli sme tím svedkov
Prešli sme si tým
Násilím, vojnou
Len viac osobným

A tak môžu bežať
Môžu v kríkoch čupieť
recitovať poéziu
A spievať básne
O nádeji
Spomínať na kázne
Ktoré v nedeľu ráno dával farár
O vláde
Ktorá voči ľuďom je férová
O dievčati na pláži
O americkej výrobe
A o všetkom o čom sme do teraz rozprávali

Už tíšťa hlasy
Na pomoc vám ide smrť samá
Každého koho nájdem
Osobne obesím
Na klin zavesím
Nech sa poučí celá banda
Že s kým to je dočinenia

Nie každý príde na rad

Oko krváca,
Nos je vysušený
Vy ste vysušený
Je mi vás ľúto

Ako sa vzpierate na stoličke a snažíte sa zdvihnúť
všetky vady nad seba
Aby ste ich mohli odhodiť vedľa seba
Nebojte sa
Ono sa to nedá
Načo skúšať

Treba sa pozrieť do zrkadla
Treba byť sebe verný
Treba sa mať rád
Treba sa viac šplhať
Z priestoru ktorý je temný
Netreba mať spád
Ak ako dotyk slnka
Hebký a jemný
Tak mi nádej vráť

Nie na každého dôjde rad
A môžete čakať dni či noci pod oblokom
Nie na každého dôjde rad
A keď aj dôjde
Polovica ani nevie čo vlastne chce
Chyby sú pre nás len nezmyselný smrad
Krčíme klby, krče nás klbia keď o nich počujeme
A je to pritom úplne prírodné

Neúspech je kvalita
Aspoň vám život neuspel
Aspoň môžete večer spať
Bez jedinej mienky čo bude zajtra
Mier medzi telom a dušou
Rozpor medzi civilistom a kušou
Rozpol' moje svedomie na dve časti
Roztri mi po chlebe ešte kačacej masti
Nech mám brucho plné
Nech nie som hladný
Nech sa lepšie sedí
Nech sa ešte pivo chladí
Gramofón hraj hudbu!
Ale len takú
čo mi ladí
A zostať len sedieť a pozerať futbal
Nemôže si človek viac len priať

Nie na každého dôjde rad

A na toho koho dôjde
Je rad tak podstatný
Srdce chladné
Ale bezpečné
Ba ani hrad

Mysel' ostrá
Ako britva na zbrani
Krivda
Nás vždycky poraní
A kto nám potom vie rozumieť
Kto nás pred démonmy ochráni
Keď všetku slávu
Už naši rodený muži rozkradli?

A náš výkvet spotený
Ten sa už v práčke perie
Odkiaľ zrazu máme toľko umelcov
Odkiaľ ich každý berie?
Ale ani na umelcov
Ani na nich nedôjde rad
Iba na niektorých
A tým sa moc nepotešia

Spoločnosť
Krokmi kráča
Vo vode čarodejnice
Rada máča
Kto stane o piatej
Je ranné vtáča
Len či počas dňa vydrží tvoriť
Niet jeden volant stáča
Na ihrisku je vždy vidieť
Len hviezdneho hráča
A čo béčkový tím?
Ten hrá tú istú hru
Tie isté pravidlá
Opierajú sa večer
O tie isté zvodidlá
A zvonila už vám pani domu
Pani domu premilá?
Aby vám oznámila že voľba sa nekoná
Ale že vy ste na rade?

A ste rád že ste na rade?
Ste rád že korčuľujete na ľade?
Na ľade tenkom
Bielom ako koks
Baví vás to byť tak vysoko
Dovidíte vôbec dole?
Alebo nemáte toľko vôle?

Smrť muža v čiernom

Septembra 12, 2003
prišla smutná správa
Zomrel nás muž v čiernom
A s ním
Aj česť a sláva

Aká je vo vašej krajine mrava?
Dostať sa na vrch
Cez mŕtvolý iných?
Ukazovať na problémy
A nemať žiadnych vinných?
Spievať, tancovať a znova spievať
Zabudnuté svetom hodnoty

Preto nám treba muža v čiernom
Ktorý bude symbolom zla
Ktorý otvorí pekelné brány
A naplňuje do nich
Ktorý v najhoršej zime
Čelom k vetru
Bude v tejto fujavici
Ukazovať prostredník všetkým ktorý si ho zaslúžia

Kto kedy napísal veľkú knihu lásky?
A kto kedy sa zaprisahal
Že sa nikomu neskrivia vlásy?
Všade počuť delá, pušky
A samé prásky
Kto ich zastaví?

Kto sa postaví
Hrudníkom vpred
Napriek všetkému pôjde dole hneď
Kto sa odváži
Zaprisahať že svet bude krajší?
Stačia nám reflektory Hollywoodu,
lepšie auto, tento je až osem valec
Obrazovka
Ktorá má viac než len jeden palec
Kto bude taký múdry
Že postaví most cez rieku
Aby vojaci mohli po ňom prejsť?

Kto sa postaví celému svetu?
Kto spraví z jedného kvetu
Celú kyticu?
Kto bude znova chváliť reči hodné svojho postu?
Kto prstom ukáže na zlodejov
A odsúdi ich na trest smrti?

Kto vie povedať pravdu prostú?
Kto sa vie zamyslieť nad svetom
Bez moderného skvostu?
Nikto
Chýba nám muž v čiernom

Kabát na klinci
Klobúk na vešiaku
Gitara rozladená už celých 15 rokov
Každý pokrok ktorý je
Ideme dozadu desať krokov

A preto treba muža v čiernom
Aby sa zas svet zamyslel že koho treba naozaj
voliť
A kto je len vôl
Kto má vôľu byť odvážny
A kto by radšej zutekal
Len čo boj prepukne
U vojenského stolu
Práve preto treba muža v čiernom

A práve preto keď nám zomrel
Niekoľko treba aby nosil kabát
Aby mal na sebe klobúk
Aby nerobil silné reči
A okolo horúcej kaše oblúk

Kabát je ťažký
Má možno aj tristo kilo
Ale treba ho mať stále na sebe
Čoraz viac
By nám len svedomie hnilo
Preto treba muža v čiernom

Už dávno nás opustil muž hore
Peklo sa prebúdzá
Vrie to tam dole
Karty sú už rozložené
Na barovom stole
Prázdnota
Len modré more
Nad ktorým svieti maják
Maják slávny, ten nám máva
Svetlo krúži nočnou oblohou
A dúfam že sa dožijem toho dňa
Keď si muž v čiernom opäť sadne na lavičku pod
ním
Zloží hymnu hodnú celého storočia
Definuje generáciu
A ukáže nám všetkým čistú cestu

A vojna zapráskala

Kedy zapráska vojna?
Kedy aj posledný vojak
V bahne skoná
Nohy zlomené, ruky krvavé
Tisíc ľudí márne stoná
Sto tankov
Sto tisíc mŕtvych
Pýtajte sa ich otázky
A generál
Ten len hlasno tabak mľaská

Vojna nám je pojem neznámy
Či už na pláži
Či už v lese
Lest' je že obrániť sa vieme
Jedzte dokým máte stoly plné misiek z koláčmi
Dokým vám dom vonia čistotou
A nezačne páchnuť mŕtvolami
Na ktorých bol postavaný

Mŕtve telá
Rozdrvené kosti
Každá zbraň má náboje
A dávku zlosti
Každý hnev a nenávisť
Sa niekde premostí
V Amerike strieľajú do papierov
Kde máme my?

Autá odstavené
Prach zožral všetko šťastie
Dostala sa k nám správa
Mesto bolo zbombardované
Bolo to o druhej noci
Pri vianočnom stromčeku sedeli rodiny
Bola to ukážka moci
Namiesto mojich snov
Padajú mosty

Cesty sú už plné strachu
Niesu zápchy
Ľudia čakajú pod zemou v strachu
Na raňajky je chleba a párky
Trasú sa zimou
Kabáty deravé
Rukavice nikto nemá
Nádej ta je v rohu
A bohužiaľ
Je nemá

Žiaden vojak už zadné dvere nemá
Výzbroj sa nedá dať už dole
Prirástla nám k telu
Dvaja skúsenejší
Bežia k nabitému delu
A strelu ktorá zabije len ďalších nepriateľov
Ako keby už nebolo dosť obetí
Bolí to
Keď vám v ušiach zazvoní
Keď paľba piatich práporov vám letí pomedzi
hlavy
Rozdúchava prašivú zem
Hádže ľudí o zem
Zelené košele sa farbía červenou farbou
Steny bunkru sú pokryté depresívnou maľbou
Generácia sa stratila
Cestou preč od domova
Aj keď už sedia doma
Majú myšlienky svojej grupy

Zásoby sú prázdne
Sudy sú len bytovky pre hmyz
Lekári nevedia čo robiť
Keď v ranách nájdu hnis
Bojová morálka
Padá na zem posledná
V rukách hrdinov
V fatamorgánach medailí
Pri fotke ženy
Možno ja detí
Paľba ide ďalej
Strela z zákopov letí

Nám už takéto veci neznáme sú
Hľadáme význam na dne pohára
Alebo na vrchole rebríka
Obklopujeme sa prázdnyimi predmetmi
Žijeme v mieri
Ale či nám dobre je
To je otázka na ďalšie leto
Keď sa spamätáme
A na nových rok si povieme
Že bude jesť zdravšie, budeme lepší herci
Aj tak všetci vieme, sú to len obyčajné keci
Nám dnes je už vojna neznáme
Aj keď mŕtve telá vojakov nám postavili národ
Nám dnes už úcta a odvaha nič nehovorí
Napísať text?
Papier má každý
Ale poraziť lest'?
Tá s nami zostane navždy

Tempo

Tempo je rýchle
Života aj básne
Dna aj kázne
Zbrklé a rýchle

December 8mi,
Ešte nie je poriadny sneh
Nie je poriadny nákupny ošial'
A už Marie Carrie hrá v rádiu
Tempo Vianoc je už rýchle
Každý sa len modlí
Aby aspoň na Štedrý deň
Vypli rozhlas podlý
Po lyžicou kus teplej polievky
Kabáty a bundy
Sú vo výpredaji

Myslíte si že aj v raji, stavajú vianočné
stromčeky?
Alebo na to z hlboka kašlú?
Myslíte si že idú kúpiť dekorácie vianočné
Chodia na všetky omše
Aj tie polnočné?
Potom to nie je môj raj
Nemám v hlave tie klišé
A zasnežený kraj

Radšej budem v čiernom
Niekde v izbe
Kde som sám
Kde nemusím riešiť zbytočné problémy
Počúvať únavné komentáre o dnešnej politike
O tom či má alebo nemá zajtra pršať
Plány na 35 rokov dopredu
Ešte zemiakový šalát, ten mi daj
Vianoce sú tu
A s nimi aj všetky nervy

V deň 24tého
Vyšli vojaci zo zákopov von
Nebola strelba, tanky stáli
Stretli sa prápory
Vojaci sa len bombardovania báli
Guláš sa už robí
V strede sa drevo páli
Popožičiavali si tabak
Poposúvali fľašu
Vedeli že zajtra už nebudú Vianoce
A pravdepodobne pre mnohých z nich
Bude toto ich posledná večera

A my sedíme okolo stola
V ticho, hrá iba to otravné rádio
Nepočujeme zlé správy
Nepočujeme sa navzájom
Nepoučujeme druhých
Aspoň tento deň nie
Každý si svoju porciu kapra
Poctivo a s chuťou zje
Po cit nikto nemusí chodiť
Maximálne tak po sol'

Noc už bola temná
Prápory sa lúčili
Vedeli že zajtra znova zbrane budú musieť vyti-
ahnuť
Bojovali vojnu mužov mocných
Mužov čo na bojisko nevkrčili
Mužov čo im len morálku a prázdne reči dovážali
Mužov ktorých bolo počuť len v rádiach
Takých hrali aj na Štedrý deň
Pre tých zabíjali jeden druhého
Pre nich nemali úctu jeden k druhému
Pre nich sa vytiahli zbrane tak skoro
Nespalo sa, len sa obzeralo stroho
Kvôli nim bola zem chladná ako srdcia bojo-
vníkov
Kvôli nim mal sneh farby červenú
Len kvôli nim mohli jedinu oslavu mať
Na Štedrý deň

Aj vy sedíte pri stole
Možno sám, možno nie
Možno jedávate najdrahšieho jesetera
Alebo len to čo ostalo v chladničke
Možno máte po dome nové obrúsky
Možno ani len stromček nesvieti v obývačke
Aj tak nesedíte na zemi
Plnej červov
Nemáte gate zaprášené
Nemusíte mať zbraň nabitú
Lebo sa bojíte o holý život

A tak keď uvidíte reklamu vianočnú
Zamyslite koľko mŕtvol padlo aby tam bola
Koľko ľudí už nemôže nakupovať len aby ste vy
mohli
Koľko ľudí má problémy
Ktoré treba riešiť
Zmyslite sa nad tým
Čo kupujete a prečo
Len za to že sú Vianoce
Nemusí byť aj vaša peňaženka prázdna

Na opustenom mieste

Na opustenom mieste ležal bar
Pri vchode ochrankár
A vnútri?
Žiaden pár
Bar má čierne štyri steny a jednu strechu
Býva tam často zima
Treba si doniesť deku

Občanom treba aby svietila lampa
Boja sa tmy
Nevidia kde je paľba
Bar na tomto mieste, večer sa náhli
V rohu sedí skokan
Cigaretu si páli
Na okne svieti
Neónový nápis

Dane a zákon do tejto časti nevstúpi
Ani byrokrati
Niesu úplne tupý
Čierne ceste ešte tmavšia noc
Keď vás niekto okradne
Nekričte o pomoc
Ľudia si chcú oddýchnuť
Mali dlhý deň
Často aj poloprázdny pohár dopijú
A potom
Vás nožom či pálkou
Veľmi radi dobijú
Ak budete ďalej kričať
Spravia všetko len aby bolo ticho

Šero opadáva dávne mesto
Oproti v paneláku sa už okná zatvárajú
Postele ukladajú
Ale v tomto bare nie
Ako náhle vyjde mesiac von
Pre nich sa deň len začína
Jeden drink, dva drinky
Nikto si už telku nezapína
Každý stojí pri bare sám
Nikto neotravuje toho druhého zo svojim dňom
Je to dohoda len na takýchto miestach

A tak bar má publikum svoje
Raz sedíte za veľkým stolom
Druhý krát sa modlíte či vás vôbec pustia dnu
Ochrankár vonku mení nálady ako teplota vonku
Jeho čierne tričko videlo už mnoho krvi a bitiek

A tak bar stále stojí na opustenom mieste
Aby ste sa k nemu dostali
Treba vám kliešte
Plot presne v strede nastrihnúť
A vzdať sa amerických snov
Do týchto barov nechodia limuzíny
A vozia hviezdy ktoré padajú ako z oblohu
Ľudia s ktorými sa polovička turistov chce vyfotiť
Taký ľudia chodia do centra
Kde za obyčajný drink zaplatíte kľudne aj 15 eur

Okolo baru len vraky stoje
Na nich muži
Ničoho sa neboja
Za pár peňazí, pilulky hocijakých farieb vám po-
dajú
A v rôznych sáčkoch dokonca
Každá z nich vás vyhodí mimo rytmu asi tak na 3
hodiny
Je to čarovné
Ma to v sebe svoje čaro

A preto do toho baru chodím rád
Stretnúť sa s mojimi kamarátmi dávnymi
Sadnúť si
A možno šepkaním sa spýtať ako sa mali
Čo za tie roky robili
Sú to len tiene
Ktoré behajú mojou myslou
Sú ako pláne
Nemajú ani koniec
A dúfam že nikdy nebudú mať

A tak môj bar na opustenom mieste
Vždy len odpočíva
Poháre sa umývajú furt
Bar je plný furt
Vyhadzovač má cigarety furt
Týmto veciam proste nie je koniec a asi ani
nebude
A tak by to malo ostať

A keď už odchádzam
Vždy som trocha mimo
Zabúdam že som bar niekedy navštívil
Ale bar nikdy nezabúda na mňa
A to na tom mieste milujem
Mnoho ľudí doň nikdy nevkrečí
Mnoho ľudí sa bojí otvoriť tie dvere
Ale mnoho ľudí nevie čo to je šťastie a sloboda
Treba sa rozhodnúť

Chuck pre diétu aj zomrie

Ked' sú už knižnice zatvorené
A mesiac je to jediné čo je vidieť na oblohe
Môže prejsť aj týždeň aj mesiac
Aj tak nebudeme o nič múdrejší
A Chuck?

Náš drahý priateľ Chuck
Ten zomrie kvôli diéte

Kde je boh
V tejto bohovskej situácii?
Je naozaj mŕtvy?
Alebo sa len bojí toho čo stvoril?
Bojí sa prísť na zem
A do očí sa zahliadnuť človeku
Prikázať zákony
Prikázať dominanciu
Prikázať aby sme všetci vedeli čo robiť
v núdzových časoch
Aby sme mali kompas
Či už na lodi alebo morálky

Prosím len nech v nebi rozdávať amnestie
Ktovie či tam chcem byť navždy
Ktovie či tam niekedy uvidím vraždy
Ked' sa tam len crem-de-la-crem spoločnosti
stretne
nebude to zaujímavá partia

Pár kariet sa už krčí na stole
Dávaj pozor koľko peňazí vsadíš
Hrá sa o život
Skús neprehrať
Skús mať dobrý pokerface
Skús sa nesmiať
Skús si objednať ešte jednu vodku s džúsom

A vy čo tu sedíte v luxuse
Zatiaľ Chucka
Zabije nie divoká šelma
Ale diéta
Diéta možností

A preto treba mať plynulý slovosled
Nikdy neviete kedy vás práve trafí blesk
Koľko ľudí sa trápi lebo ste nič nespravili
Pasivita
Tá vás položí
Tá vám už meria rozmery na rakvu
Farby červenej
Agresívnej

A tak Chuck
Ktorý je hladný už sto rokov
Slabne
Aj jeho vnútorné zviera slabne
Je Chuck posledným človekom?
Je Chuck niekto ktorému sa máme klaňať?
Kto vôbec vie

Útroby baru ešte smrteľníkom nepreskúmané
Pochybujem že bohmi tiež
JE to tmavé, pusté
Ale jedla tam je až príliš moc
Aj toto Chuck vie
Aj takto Chuck myslí
Ale jeho raz zabije tá diéta

A bar je furt opustený
Barman furt čistí poháre
Nikto tam nič nepíše
Len pri stole debatuje
Unavený ako starý pes

Aby ste dosiahli porozumenie
Treba prejsť cez hustý les
Prepáčte že píšem surrealisticky
Aspoň tým kritikom zatočím hlavy
Takým ľuďom čo to berú moc seriózne
Pre ostatných čitateľov
Tých ktorých mám naozaj rád ;)
Prosím vydržte to so mnou
Sľubujem bude to lepšie
Ale späť do baru

Bar je miesto zázračné
Bar je miesto každého
Ale iba tento čierny bar
Nie ten na hlavnej ulici, kde je všetko osvetlené
Ten bar kde máte najviac slobody na celom sve-
te
O takom bare sa bavím

A keksíky sa naďalej rozprávajú
Ženy sme definitívne pokazili
Bar je definitívne otvorený počas sviatkov
Pôjdeme na jednu vodku alebo aj dve?
Ale čo náš priateľ?
Máme pre neho knihy?
Máme v ľade kryhy?
Čo bude s Chuckom
Pokorí on jeho diétu
Ale zomrie od hladu
Hladu večného

Autobus

Cestovanie autobusom to je sranda
Každý je tomu druhému čudný
Aj keď smer majú ten istý
A v tomto svete
Už aj to je vzácnosť

Už si sadám do červených sedadiel vrúcnych
Červená koža
Či je slnko alebo úsvit
Na parapete lístkov plná kopa len ticho sedí
Autobusár pozerá
Pre pravdu sledí
Je ako kajakár pri rieke Styx, v podsvetí temnom
Ak nezaplatíte
Dostanete nocľah len zo senom

A aj tak si niekto privyrába
Prechodom cez hranice
Kde ľudia každý deň si idú odrobiť svojich osem
hodín
Len aby sa unavený vrátili domov
Ja sa na takú budúcnosť vôbec neteším
Je to pre mňa záhada že kto chce vyrásť
Kto chce mať ešte toho viac na pleciah
Kto chce počúvať každý deň rady debilov
Kedy sa oženíš?
Kedy si kúpiš dom?
Kedy bude prvé dieťa?
Nie je to auto nejaké staré?
Len aby sa furt niečo kupovalo a podpisovalo
Na papieri nápad nie zlý
Ale keď dáte peniaze každému a hlavne na zle
miesta
Tak potom aspoň vidíte ako to celé dopadne

Ale v autobuse sloboda slova vládne
Kto sa nedrží
Na ústa padne
Každú noc muž v čiernom lístky kradne
Tmavé nohavice
Tenisky fádne
Každú noc ľudia fajčia na balkóne
Možno hviezda im padne
A tak čakajú ďalej
Šanca im starne

V autobuse je ticho, okrem motora poľského
Kolesá sa točia
Modré pólo ako vládcu morského

Na dverách vidím biely nápis
Pre ním je rada
Na prievoz zápis
Rytmus už chytám a o ňom rád básnim
Ba sním aj spím
V sne sa hlásim

Každý svoju hlas v slúchadlách načúva
Hlas dekády
Na zastávku vám rád docúva
Hals do hrdla raz či dva krát
Ak máš moju slobodu
Hneď čakám návrat

Kto čaká na boha?
Či nás on spasí
Aj keď nádej nie je
Ťahám ho za vlasy
Autobus len ide ďalej, signál už strácam
Rád by som išiel spať
K revolučným prácam
Vlajka máva, plot práve padne
A hudba
Ta jemne fádne

A tak len vidím tváre
Zahlbené do objavovania svojho ona
Svojho podvedomia
Bezvedomia
Surrealisti skazený
Ktorý sa určite vozia zadarmo
Lebo život nemá zmysel
Alebo to už boli nihilisti?
Kto už vymyslel tie skupiny nevie moc o čom roz-
práva

A tak každého cestujúceho len ticho súdim
Každého kto nastúpi
Nerád ďalej pustím
Moje svedomie ma bije ostnatým prútím
Bolí ma srdce
Zvonka aj vnútri
Mŕtvy komár sa len pod oknom krúti
Keď sa dvere otvoria
Hneď von sa rúti
Zastávka na znamenie to znamená koniec cesty
A tak sa lúčim s mojimi spoločníkmi
A osobne si myslím že takto raz skončí svet
Nebude to ani hlasný výbuch ani Grétine reči
Bude to len skupina prepracovaných ľudí
Ktorý zaspia keby nemali
A ja ich chápem

Plošať

Ropné plošiny tie už obsadili Rusi
Na moje žili
Žiletka sa brúsi
Ostrie noža prejde telom, žiadna váha
Či streliť alebo nie
Vojak vždy váha
Na ceste stoja autá, je tam jedna dráha
Ak príde spasiteľka
Bude sa volať Sára

Tričko v skrini sa pomaly pára
Politik v telke
O daniach tára
O daniach vo svete sú správy večer
Železná opona
Margaret Thatcher

A temnota už vládne
Zakrýva oči ľuďom
Dekou prikrýva parlament
Ktorý aj tak fádne
Keby to len videla socha
Kedy ste boli naposledy pyšný?
Že máte na stole pohár vína
A chleba zvyšný
Polievka je horúca, nedá sa jesť z hrnca
Keď ti neseď systém
Na stoličke vrť sa
Šarlatán v stánku klamstvo draží
Klenotnicu dávno
Už nikto nestráži

Červený palác z ktorého žena jačí
Kabát z knihou
V ňom pištoľ sa mračí
Podnikateľ voľnému trhu vďačí
Zbohatol na ňom
Kúpiť si dom si ráči

Prať si peniaze
Na športovom režime
Keď sa môže očistiť od krvi ulíc
Na ktorých bol krvopotne zarobené
Útroby zákop zabijaka do sekundy urobí
Auto sa ukradne
Pneumatika zmizne
Voz ktorý viezol 500 000 bol prepadnutý
Mužmi v maskách a v strednom veku
V stredoveku mali ľudia boha
Teraz nemajú ani nádej

Každú noc sa rodina kvôli pohrome trápi
Koľko sa stresujete
Raz sa to vráti
Každý deň sledujem oblok fádny
A policajt
Stojí tam riadny
Najskôr večer do klubu pôjdem
Pešo sa zveziem
Zadným vchodom vojdem

Telefón zvoní, linka nám známa
Do Moskvy volá
Putinova známa
Keď zabili boha spustila sa fáma
Že už nemáme kompas
Ľudu nášmu sláva

Medzi ľuďmi tam platí taká mrava
Že prvá rana
Príde hneď z prava
A tak sa jazdí ďalej
Ako keby sa nič nestalo
Výklady normálne
V obchodáku tie isté obchody
S tými istými modelkami
S tým istým sortimentom
Tak si niečo kúpte
Ruky prázdne načo mať
Keď večer pôjdete po uliciach

Auto v rohu zaparkované bude
A tam len stojí
Muži dvaja
Koľko na ňom benzín stojí?
Mamička na lavičke dieťa kojí
Koľko to vaše dieťa stojí?
Cenovka visí každému z hlavy
Troška octu
Troška pary
Kuchár u Michelina dobré jedlo varí
Zo šampanským

A koľko stojí oblek pánsky
Možno mi k tomu dajte
Aj dve, tri retiazky
Zodpovedajte si vlastné otázky
Mňa to unavuje
Furt robiť to isté dookola
Rusi obsadili ropné polia
A moji súdruhovia
Do boja, Slovensko volá!

Pozor

Je neskorý večer

Únava so mnou hrá šach

Práve pohla vežou o tri políčka dopredu, čím mi
priamo ohrozila môjho koňa

Ale aj tak viem že tento súboj vyhrám

Možno len túto bitku

Dávno boli ódy o generálovi

Ten sa pýšil malým víťazstvami

Malými ťahmi

Ale celá šachovnica mu utiekla pred očami

Ba piesok v najteplejšom rohu Sahary

A len na takých miestach

Miestach kde človeku normálnemu je cesta
neznáma

Na miestach ktoré nie sú v červenom na mapách
zapísané

O miestach ktoré ani na mapách nie sú

O takých vravím

Šialené miesta

Šialené nápady

A má vôbec niekto zábrany?

Keď namiesto spánku si písanie večer vyberám

Alebo iné hobby?

Spať sa bude dosť v hrobe

Až sa vám vstať bude chcieť

Ale to už nebude možné

Pozor milý ľudia

Robte dobré rozhodnutia

Robte veci každému milé

Hádzte na zem len šupky hnilé

A kričte na celé plúca

„Boh žije! Boh žije!“

Dávajte si pozor na svojich cestách

Farizejov je tam dosť

Už vám nikto v takej situácii

Nepríde na pomoc

Pocestných je veľa

Čestných ľudí ale menej

A preto dávajte pozor

Nech vám nikto neodradí

Nech vás nikto neokradne

Nech vašu myseľ neohradí

Lebo to jediné dáva zatiaľ zmysel

Únava so mnou ďalej hrá šach

Mat je ešte v nedostihu

Ale aj tak si treba dávať pozor

Pri cestách kreatívnych

Pri odbočkách inšpiratívnych

Dávajte pozor na surrealistov

Tým vám o snoch a mozgu kecať budú

Budete mať z toho guláš

Budete mať z toho nudu

Dávajte pozor na puritánov

U nich rým je zlatá žila

Sonety, fornety a iné grécke hlavolamy

Nie každá múza je hodná toho

Aby žila

Dávajte pozor na minimalistov

Tí už pomaly aj myseľ do koša vyhodili

Sedia na zemi a premýšľajú

Koniec koncov prídu len na to

Že im nič nedoplo

A tak sedíte aj dve, tri hodiny

Čakajte kým konečný záver diela dôjde

Kým vám únava ten mat nedá

U mňa sa to ešte nedeje

Čakajte na Godota

Čakajte na kohokoľvek

Čakajte kým bude zima

Kým teplo si cestu nájde

Čakajte na tých ktorý nemajú masky z bielej hlíny

Alebo aj na tých ktorý ju nosia s pýchou

Dočkáte sa len sklamania

A únava vás porazí v šachu

Dávajte si pozor na cestách

Cestách zbesilých

Na cestách ktoré vás do zlých koncov zaviesť
môžu

Cesty ktoré sú slepé uličky

A len robte a nebojte sa

Času máte tak akurát

Nadomnou ale už moji zlatý

Únava svoj slávny šach vyhrala

Zajtra sa vrátim, nenechám vás v štiche

Zajtra znova dočarbem biely papier

Ale na dnes len poviem

Au Revoir!

Dom na žltom poli

Žlté pole

Na ktoré iba lúče slnka dopadajú 12 hodín denne

Neradi sa lúčia s takou prázdnotou a istotou
Lebo na tomto poli

Preč od civilizácie
Existuje len jeden dom
Len jeden svet
Jedného muža

Vidieť je len temný dom
Nedáľeko stajňa ale v nej už dlho neboli kone
Jemný vánok sa prediera dierami v starom dreve
Rozhadzuje seno po pláni
Obloky necháva otvorené a biele závesy v nich
V závese za domom len modrá obloha
Ktorá keď dôjdete v správnu chvíľu vie zmeniť aj farbu
Len pre vaše oči
Len pre vašu pastvu

A božský klúd
Žiadne zvonce neohlasujú koľko je hodín
Žiaden oheň nikomu nevládne
Ani koč z najbližšieho mesta tadeto neprejde

A v tomto tichu
Obalený žltým poľom
A zodpovednosťou za úplne nič
V najkrajšom tichu
Leží muž
Na zemi a pozerá hore na oblohu
Snaží sa počítať oblaky ale tie tam nie sú

Dom, ktorý má farbu šedú
Mu robí jednu spoločnosť
Nikto ho vnútri nečaká
Len klúd a hlavne absencia zvukov
Jedine škripanie parkiet
Otváranie okien
Štrnganie ozdôb na záclonách
Len tie veci ho vyrušujú vo večnom spánku

Civilizácia už dávno zmizla
Išla zadným vchodom
Východom slnka sa skrakuje čas ktorý sa dá prácou stráviť
Obed ktorý sa dá ľahko stráviť
Lebo manuálnej roboty je vždycky dosť
A nikdy jej neubúda

Muž je už staršie veku
Šedivé vlasy mu jemne zakrývajú jeho vráskavú tvár

Láskavú ženu kedysi mal
Kedysi o takom čase prala na terase
Pozerala sa do ďaleka
Na svoje žlté pole

Dnes je tam len to žlté pole
Na terasu už dlho nikto nepral
Šedé steny umývajú spomienky z hláv ľudí
Keby nebolo fotografií
Žiadne by neexistovali
A to by bola škoda

Mužovi zostalo pole
A ešte jeden biely kôň
A zopár fotiek že či sú časy lepšie
Spomienky, obrázky
Na časy zo San Antónia
Na časy keď divoké kone chodievali loviť
Jeho priatelia už dávno nežijú
Je to vyhynutý druh

Muž stále leží
Bezhybne pozoruje dom
Pozoruje stajňu
Pozoruje steny
Na ktorých vidí obraz jeho predkov
Otlačky dvadsiatich generácií
Boli tu už veľmi dlho

Mužovi neostáva nič iné
Len takto ležať
Už nevie robiť
Ruky ma slabé
Už nevie tak myslieť
Hlave sa nechce
Už ho opustili všetci ktorých mal rád
Ale spomienky
Tie ešte ostali

A tak naposledy
Sa muž obzrie po žltom poli
Predtým ako pôjde hlboko spať
Ešte raz si prezrie fotky
Možno ich znova uvidí
Spomienky sú krásne keď sa tvoria
Toľko šťastia, toľko nálady
Ale keď sa obzrieme za nimi na žltom poli
Slza nám rýchlo vybehne

Západ slnka

Ako píšem tento verš
Idem ráno v aute
A vidím západ slnka
Ktorý jeho oranžovo-fialovým mixom
Zakrýva oblohu pred nami
Ľudia si to fotia
Myslia
Že na vždy zachytia krásu jeho
Ale mne
Len mne je jasné
Že taká krása príde iba raz za čas
A mne prinesie slzu do oka

Dlho som nepísal
Aj keď to vo mne vrie
Deň či noc, už aj dve
Môj mozog bdie
Moje podvedomie pracuje
Vždy keď ťukám do klávesnice
Je to príjemný pocit byť znova obklopený slova-
mi
A len mojou hlavou
Je to potrebná meditácia
Niektorý hrajú karty iný zas bingo
A ja zaplňam hovadinami papier
No čo už

Dlho som nepísal
Prebudil to vo mne západ slnka
Ktorý už zmizol
Znova len temná obloha
Niet sa čím inšpirovať keď máte len jednu farbu
na svete
Niet čím byť keď aj tak spať musíte ísť
Niet kam ísť aby ste pred týmto paradoxom zmi-
zli
Niet čo robiť,
Niet čo robiť...

Dlho som už nepísal
A je mi toho ľúto
Zavriem sa do izby
A je mi len smutno
Rok odchádza a ja nechcem aby išiel
Krok zodpovednosti prichádza a ja chcem aby
do hája išiel
Nechcem byť v tom sám aj keď som
Nechcem mať v dome len bezvýznamný krám
Ktorý dokazuje za niečo som
Nechcem to no aj tak to príde

Šťastia už niet
Škoda
Texty som si prepísal
Na papier zlatý
súčasný stav Anarchie
Je zbierka v najväčšom bode
Keď bolo najviac otáčok
Najviac vecí ktoré sa dali povedať

Dá sa povedať že je to dosť na nič
Lebo písať za chladného počasia sa skoro nikdy
nevypláca
Neviem ísť ďalej ale nechcem aby toto bola
moja posledná poézia
To ani náhodou nehovorím

A k mojim čitateľom
Niekedý zabudnem že tu ste
Chcem sa ospravedlniť že v poslednom čase
píšem viac pre seba ako pre vás
Ako čítate tieto slová tak raz a znova
Ďakujem
Z celého môjho srdca ktoré v bolestiach je
Dúfam že zima odíde čo najskôr

Záväzok som dal
A porušiť ten zo sebou je to najhoršie čo spraviť
môžete
Hnev vám prejde
Smútok vám čas často zahojí
Šťastie pominie
Ale sklamanie sa s vami ťahá až na samotný
koniec vášho života
Je to váš dlhoročný partner
Je to váš priateľ na pivo
Je to vec ktorá vás ubodá na smrť keď čas príde

Preto písať musím
Aby som sa smrti do tváre rehotal
Aby sa diabol bál ma k nemu zobrať
Aby som mal jazdu svojich snov a nikdy s nej
nezosadol
Aby mosadzné schody ma čakali hore do
krásnych bufetov
Aby sa svet menil
Aby sa aspoň na chvíľu točil okolo mňa
Aby si niekto pro prečítaní mojich diel
Povedal že aj ja budem takéto dačo robiť
A napíše papier
Napíše text
A tým prepíše históriu našu
Ovplyvní pozornosť vašu
A aspoň na pár sekúnd

Krvou prepotené sonety

Sonety nepíšem
Majú moc úzku formu
Človeku niet pohodlne
Keď sa musí niekde tlačiť
Nemá s kým fajčiť
Cit často nikto nemá
Zľutovania ešte menej

Staré rádio Panasonic
Počúvam na posteli
Hokejový zápas
Už padli tri góly
A diváci stále len tlieskajú

Dávam zvuk hlasnejšie
A je mi to ľúto
Krik ľudí vonku ktorý spravodlivosť potrebujú
Už nepočujem
Je mi to ľúto
Ale pokriky anarchie ignorujem už celé veky
Vojaci sa kvôli nám brodili cez rieky
Krvou prepotené prápory
A kedy si to mi vážime

A fakt mi je to ľúto
Ale nie som ochotný za niečo zomrieť
Nie som ochotný sa na seba do zrkadla pozrieť
Lebo viem čo uvidím
Tvár ktorá nie je moja
Slová ktoré sú tvoje
Alebo požičané z nejakej beletrie
Uvidím človeka ktorý je falošný
Nieкого koho by som na ulici oplul a zbil ako
psa
Ale tak čo už narobím

Kto sa odprevadí na koniec úsvitu?
Keď ťaháš zo sebou toľko nenávisť?
Keď sa sám nevieš nájsť že kam chceš ísť?
Keď ti večer nehrá v hlave saxofón ale elektrická
gitara?
Lebo ten kto má byť vľavo je teraz vpravo
Ani sám pán boh sa v tom nevyzná

V Hollywoode už robia filmy ktoré si robia z Hol-
lywoodu srandu
Je to bolesť ich pozerat'
A hlavne ľudí ktorých si myslia že s nimi vyhrali
tretiu svetovú vojnu
Je mi ich ľúto

Rosanna Flowers
Modré vlasy, tmavá duša
O nej pesničku počúvam
Rádiu už tak hlasné že sa zobudili už snád' všetci
susedia
Ale mne je ich ľúto
Tancovať o pol noci je to najlepšie čo da vám
môže stať
Vedieť tancovať o pol noci je zas o inom
Ale na to musíte dôjsť sami

Kto ti chytí ruku keď sa budeš topiť
v rieke snov?
Kto ťa zachytí v strede pádu
Do ríši temnej
Jaskyne z lebiek postavanej
Na krvi indiánov
Z takej ťa kto vytiahne
Keď nemáš už kamarátov?

A je mi vás ľúto
Hlavne lebo ja som podobný a viem že je to
dosť nanič
Vedieť že to nie je dobrá cesta, vedieť že idete
preč od mesta
Ale stále pokračovať ďalej
Je to otravné ale čo sa dá narobiť v dobe
dnešnej

Narobiť a nič tým nedokázať
Je slasť pre mnohých
Ale prekliatie pre menšinu
Kto vás zachráni keď príde legendárna potopa?
Keď padnú budovy ktoré stáli celé veky
Keď sa pohnú hory ktoré stáli celé storočia
Mĺkvo nehybne
Zjaví sa anjel možno dvaja
Vyvolených zoberú vyššie
Do výšin kde ľudské oko nedovídi
Ostatný
Ostaneme na pospas jazdcov pohromy
S mečmi strachu a brnenia krvi
Budú naháňať všetko čo sa nehýbe bránou do
pekla

Krvou preliate sonety
Kde sú keď ich je treba
Keď bola streľba na ulici každý deň
Čítali ich hrdo
Ale dnes
Keď je na ulici len mĺkve ticho
Nikto ani prstom nepohne

Sľuby

Každý chceme mať dobrý život
Ten nám bol sľúbený
Každý by sme radi boli rokové hviezdy
Boli milionári
Lusknutím prstom by sme boli hocičo by sme si
zaželali
Mať červený koberec a biele auto
Najlepšieho partnera na zemi
Bolo nám to sľúbené

Chceme mať život bez starostí
Život kde máme všetko
Chceme všetko ale bez starostí
Všetky starosti bez ničoho
Všetky závislosti mať naraz ale sólo
Pláž a dva drinky
Lehátko a dlhé mólo
Prechádzky až na slnko
Dovolenky v trópoch

Chceme mať partnera bez chýb
Partnera ktorý nás miluje
Bezchybného človeka ktorý nás miluje
Robota ktorý nám dáva ruže
Male šteňa
Ktoré furt kúše
Hlavu leva
A štyri kuše
Nezabudni zlatko na tie drahé dovolenky
Kabelky a ruže

Napísaním prvého románu, hneď byť Stephen
King
Prepísaním textu, podpisovať knihy
Napísaním básne, nech som ako Bukowski
Jeden román
Prečo ma nehrajú v divadle ako Shakespeara?
A prečo by sa to malo diať?
Otázka správna duní
Sprava príde rana
Zasiahne všetkých ľudí
Na vysokých kopcoch a stoličkách
Nosia komunistické nápisy na tričkách
Chcú rovnosť medzi ľuďmi
Nikdy sa neprídu pozrieť do slumov
Nie pre magazíny treba písať
A byť revolucionárom ktorý zmení svet
Druhý Marx, druhý Stalin
Obidvaja sa už v hrobe točia

Je to šialenstvo, človeka to ako bleskom udrie
Zastaví sa srdce na tri sekundy
Tep sa zrýchli
A more?
To sa začne vylievať

Ale ľudia, stojte!
Zastavte svoje činy
Ja tu stojím pred vami
S knihami
A kúskom viny
Ja vám dám liek
Pri ktorom zabudnete že nič okrem skvelého
nechcete byť
Že nemáte radi veci dokým nie sú tip top
Kým nebude všetko perfektne
Radšej im ani nevolajte
Nemíňajte zbytočne čas

Liek je veľmi jednoduchý
Netreba Vám naň veľa piluliek
Stačí sa pozrieť do zrkadla
Skoro každý deň
Stačí sa ohodnotiť sám
Aby sme vedeli že máme dve strany
Jednu tmavšiu ako tu druhú
Ale chce byť s nami aj tak
Chcete sa spolu baviť
Spolu si vysvetliť veci
Zistiť kde sú rozdiely
Do ktorej skupinky sa dať
Medzi ktorých ľudí sa pridať

Je to liek jednoduchý
Mnohý ho odmietnu
Radšej ilúzia že sú dobrý
Radšej žiť v klamstve
Pilulku šťastia si zobrať
Rovno dennú dávku do seba hodiť

Každý chce sa mať dobre
Máme to v našej krvi
Len nie každý má tú krv modrú
A nie každý sa narodil až tak sprostý aby ne-
premýšľal nad svetom okolo neho
Nie každý má to šťastie
A pre tých čo ho nemajú
Čo sa musia hrabať v lajne
Tak vám prajem veľa šťastia
Ale na to aby ste boli spokojný
Netreba byť najlepší, koniec príbehu

Vtáky v letopočte

V jednom počte
V skupine združenej
Sadli si k sebe vtáci
K fontáne
Pred prezidentským palácom

Ostreľovač na streche
Ten už rozkazy rozdáva
Ako si môže vták len tak sadnúť na fontánu
Je mu snád' daná nejaká sláva?
Šíria sa po celom meste
Jedna známa fáma
Že vtáci sú špióni
Priamo z Ruska došli
Možno došli oslobodiť
Pavla Ruska

Ochrankár pred dverami
Fitness tyčinku kuská
Predstupuje z nohy na nohy
Prstami nervózne lúska
Čo to je za vtákov
Čo si na fontánu sadne
Čakajú že im samotná bohyňa sváru
Hodí boží chlieb
Ten im do lona padne
A prečo len ta sedia
Čumia na budovu veľkú
Zatiaľ čo občan obyčajnú
Sa ani nepohne keď nekradne
Doma ma plazmovú telku

Nedýchame snád' vzduch
Nepijeme vodu vzácnu
Nejeme jedlo druhých ľudí
Nevyhodili sme fľašu prázdnu?
Nie sme svätý
Ale ani zločinci
Každý zločinec je svätec
Vice verza to platí tiež
Každý vták sa drží svojej
fontány
Mocnejšie ako kliešť

A tak vtáci sedia
Na oblohe už dlho niesu
Čakáme kým nám dobre správy
Priamo z Olympu znesú
Ale kde ich nájdeme?

A kde sú vtáci
Bieli vtáci mieru?
Odletela snád' holubica do Afriky?
Kde ju tigre zožerú?
A prečo ráno
Špinavé peniaze perú?
A kliatbami čarodejných dennej honby
Sa mocne a statočne derú?
Kam sa podela láska?
Nepýta sa len Fergie
Kôňš ktorý do teraz počúval
V maštali mocne erdží

A tak sa spýtajme
Bohyne sváru
Kedy bude nový dom?
Kedy si kúpim novú káru?
Kedy prestanem sa naháňať
A piť rannú kávu
A kedy do poštovej schránky dostanem
Tú dobrú správu
Keď pôjde auto sprava
Príde snád' smrť zľava
Keď si kúpim súcit v obchode
Bude naňho zľava?
A keď raz dôjdem do krajiny cudzej
Aká tam bude mrava
Budú ma ohovárať ako cudzinca
Zostane pre mňa nejaká tráva?

Zelená je obloha
A modré telo človeka
Kto sa raz bojí moci
Neraz teraz zuteká
Naopak
Kto má uzdy upevnené
A boky vľavo vonku
Neudrží svoju moc
Neubráni sa hlučnému kroku
Doba ide rýchlo
Len hrdina ju zastaviť môže
Zľava na burger v McDonalde
Len egu pomôže

Kanvas je prázdny
Obraz mocne čaká
A ostreľovač na streche
Na muške ma bieleho vtáka
Streliť, nestreliť
Otázka ľudstva znie
Výstrel ohlušil uši ľudí
Celý kotol už dávno vrie

Dodávka

Na chodníku pre hotelom
Muž si spokojne kráčaľ
Len o dve ulice ďalej
Nieko na puške spúšť stlačaľ

Na dvore šedom
Kde autá stáli
Zastavila dodávka
Muža z ulice brali
Čierne vrece na hlavu
Mu traja ďalší dali
Všetky jeho údaje
V ten moment mali

Ale kam ho vezú?
Obecenstvo sa pýta
Aj komisár ktorý stojí o hodinu neskôr na tom
istom parkovisku sa to pýta
Keď sa stane dôkladná vražda ba možno aj únos
Trebalo riešiť z najlepším tímom aký sa nájde
v danom meste
Nikto nechce chaos
Mŕtve telá na ceste
A preto ľudia len bežte
Lebo vyšetrovanie je chaos
Ide o to kto vyhrá

A dodávka len ide
Na pumpe stojí
Muž vzadu do dverí kope
O holý život sa bojí
Ani dieťa nie je tak nervózne
Hlavne keď ho matka kojí
Zas ale deti nemajú väčšinou na hlave temné
vrecia cez ktoré nie je vidieť
Trebalo uznať pravdu

Komisár už prípad rieši
Plešinu si trhá
Každá vyfajčená cigareta
Dôkaz že časom mrhá
Je to óda na to
Aký býva život krutý
Komisár za stolom sedí
Jeho spoločník je zdutý

Prípad to mal byť jeho
Celého spolku vlastný
Možno zabije komisára
Aspoň šťastia dostane pólku

Polku včera odsúdili
Za krádež amatéra
Tri autá, štyri gummy
A zopár autorádií
Skončila zlatá éra
Na súde je sklúčená
Len do papierov jemne pozerá

A zatiaľ dodávka
Sa do chaty rúti
Temne horské lesy obklopujú satanistické úmysly
Ktoré sú tmavšie ako jazero za domom
Tráva rastie divoko
Okrem zvierat v dodávke nikoho niet
Drevo sa povaluje narúbané dole
A strašiak visí hore

Drevená strecha
A mäkká posteľ
Väzňovi spása
Naleštený nôž
Elektrická stolička
Toto sú profesionáli
Toto je klasa

A komisár len papier lúšti
Kamery sa momentálne opravovali
Parkovisko prázdne nula svedkov
Len mŕtve autá
Tie tam stoja
Polka už je odsúdená
Ale dodávka nikto nevie že kde je
Traja muži plus šoféri
Už vedľa čo treba robiť

Dodávok čiernych tých je plno
Každú nemôže zabiť
Komisár si láme hlavu
Kde zmizol muž
Prepadol sa snáď pod zem
Priamo Satanovi do pekla
Ktorý sa z dušou jeho hrá?

Elektrická stolička
Nožik už od krvi
A krk deformovaný na kúsky
Peniaze už došli na účet
Dodávka len ticho stojí
Aj keď príbehov má plno
Platia ju dobrými peniazmi
Zážitkov má na celú autobiografiu

Klietka

Okná su tmavé
Vonku ani nohy
A stále sedím na tom istom mieste
Pozerám von
Dážď jemne zdraví chodníky
A všetko medzi nimi a oblohou
A ja tu stále sedím
Sám a opustený

Vychádzam von z kľetky
A doteraz mi bolo super
Cez temnú noc sa plazím
Rana v hornom pravom rohu sa ešte nezahojila
Plazím sa ulicou
Na ktorej niet ani jednej lampy
Rampy ma nezastavia
Budem kráčať
Až dokým svetlo nenájdem

Som ako v kľetke
Zamknutý a smutný
Nemám moc kam ísť
Vonku je zima a fúka do tváre ostrý vietor
Štípe ako najhoršia omáčka v Mexickej
reštaurácii

Už by som mal ísť spať
Necítim sa dobre od brucha
Píšem depresívne veci
Ľudia sa majú baviť
Ľudia majú kvalitnú beletriu čítať
Ľudia majú zabudnúť že práve oni majú nejaké
problémy
Keď nežne prekladajú tieto stránky tam a naspäť
Keď odkladajú knihu do zabudnutých políc
Aby ju už nikdy nemuseli vytiahnuť

Zas zapnem telku
Už hrám moje hry
Nič produktívne zo svojím časom
Dnes nerobím
Báseň každý deň?
Pche, len ma zastavte
Žením sa riadkami ako Shelby
Len tá klávesnica ťuká
Zvuky dažďa prelínajú hocičo iné
Už ani divoké psi
Ktoré strážili každý meter štvorcový
Neštekajú
Asi im dážď vytopil budy

Tak im treba

Výchádzam von z kľetky
A cítim sa tak akurát
Jemný kašeľ
Autobus za roh zašiel
Na zastávku nestíham prísť

Na mostoch býva ľudia
Nie vždy chcú dole skočiť
Pri kasínach bývajú ľudia
Nie vždy chcú vnútri močiť
Za sklalom bývajú ľudia
Nevedia na dodávke volantom stočiť

Som sám v kľetke
A neviem sa od myšlienok odpútať
Závisť
Je hnusná vec
Požere vás z vnútra
Ako lacný burger
Niet horšieho pocitu

Na ceste už stojí taxík
Je mi to vlastne jedno
Musím aj tak ísť von zo svojej kľetky
A keď teda prší
Tak pôjdem aj pešo

Dokým nemáte skoro všetko
Je vám úplne super
Ale strach
Ten vás naplní akonáhle na niečo prídete
Ako náhle niečo získate len pre vás
Strach
Ten vám prvý zaklope na dvere
Po ňom závisť
Dovalí sa s kartónom piva
Neotvorte okná na kľetke
Vonku je zima
Celý deň som vnútri
Pustená je klíma
Sadnime si okolo stola
Robte mi spoločnosť
Aby nám tu bol príma

Už si neviete užiť veci, ktoré vám robili radosť
Neviete sa odosobniť od ľudí, je to vaša slabosť
Radšej len byť v kľetke ako vonku zo zvieratami
zavretý
Radšej mať len Golf ako tri Korvety
Myslíte si že vám vaša dráha
Na Tahiti uletí?

Češť a sláva

Na skalí sedával orol veľký
Kam sa teraz podel?
Odletel snád' niekam inam?
Opustil nás v momente keď nám ho tu treba?
Čo to má znamenať?

Armáda útočí
Nám zbrane však netreba
Národu ako my
Stačí češť a sláva

Mocné slová
Mocné slová do vetra
Nikto už nevie kto ich vymyslel
Či prvý spísal
Aký to bol spasiteľ

Kto napísal knihu sváru?
A kto dal prvé vydanie?
Kto zarába dones na nej
Špinavé peniaze?
Kto sedí v stane
A je mimo kvôli extáze?
Kto má myseľ špinavú
V nej samé záťaže?
Skočte radšej z okna
Na ôsmom etáže
Podlaha býva mokrá
A klzká
Keď ju nikto neumýva tak to dopadne

Ale češť a sláva
To sú slová hodne boja
Mohutné hlasy
Ktorých sa vlastizradcovia boja
Slová
Pri ktorých komunisti stoja
Pri ktorých aj fašisti
Dajú naspäť do všeobecného roja

A kto napísal knihu vojny?
Kto chcel sa biť celý deň v zákopoch bahnových?
Vedia zbrojáři ako sa vôbec bojuje
Alebo zvuky mŕtvych
Majú len v pozadí?
Samé strely, samé telá
No prápor
Češť a sláva
A ani jednu vetu navyše netreba dodať

Vieš mi moju dôstojnosť podať?
Každý deň si ju doma nechám
Nie som svätec ale ani jeden anjel nebol
Nie som zlodej ale to ani Satan nebol
Nemám kde žiť
Keď chcem byť voľný
Treba bežať čo najďalej
Aby ste stihli vlak poľný

Rušeň ide rýchlo
Príroda sa mihá
Pri takomto technologickom pokroku
Len tri slová vám napadnú
Češť a sláva

Češť a sláva
A nech na záhradách čestných ľudí
Vždy rastie zelená tráva
Lebo len u nás
Len tu je mrava
Keď si ráno nepoviete
Češť a sláva
Ako môžete v teň deň dobrú prácu vykonať

Sám v klietke byť, to nie je češť a sláva
Treba sa pozrieť na svetlú stránku
Že čo vás ešte nezožralo
Môže aj hrdosť, je to možné

A tak aj prápor vo vojne
Aj občan na ulici
Aj úradník pri papierovačkách
A posledný bezdomovec ktorý sa teraz z opice
prebudit
Každému znie v hlave
Češť a sláva
Hymna všetkých generácií

A kdeže stoje
Môžu pochopiť čo mi máme
Nevedia naše tajomstvá
Ani aké hry hráme
Ale tá vojnová
Tá je krásna
Nikoho nebaví normálny život
Byť hrdinom
To je klasa
Na pekáci je chutné prasa
Rada zasadla
A do knihy ústavy sa na prvú stranu napíše
Češť a sláva

Počasie v Santa Fe

V Santa Fe nie je moc lekárov

V Novom Mexiku
Na dlhej púšti
Je slnko, praží každého kto prejde
Iba sivé kríky
A prach po mŕtvych zvieratách
Vie za takého počasia prežiť

Len čierne Kadilaky
S mocnými kolesami a drevenou palubovkou
Jazdia po ceste
Tá ma diery dve
Na každý meter štvorcových

Jedáleň u Joa
Je tam dnes plno
Len počas Vianoce dostane dva burgre a nápoj
Len za 9.99
Aj keď vonku slnko praží
A oblaky sa dávno pobrali do Európy
Ľudia sedia vnútri
A debatujú o včerašom zápase

Čierne Kadilaky
Špinavé od prachu
Jazdia hore dole
Na pumpe už dlho nezastavili
Benzínu málo
Stresu zas až moc
Keď sa stratíte v Santa Fe
Darmo voláte o pomoc
Vedia len po Španielsky
Vidia len záblesky
A fatamorgány ktoré sa im pred očami javia
Ako beštie ktoré chcú zjesť každý kus ľudskej duše
Boja sa ich pavúci, boja sa ich kaktusy
Až im všetky ostne vypadali
Až sa od choroby zelenajú
Až majú farbu ktorou môžu v obecenstve púšte zmiznúť
Obecenstvo ktoré tam ani nie je
Koľká drzosť

Aj také sú dni v Santa Fe
Dni plné smiechy a prázdnych rečí
Dni keď máte prázdne poháre
Dni keď sú ešte prázdnejšie duše
Dni keď vám v tej púšti
Aj jedovatý had kúše
A vy zomriete veľmi rýchlo

Aj noci bývajú divoké
Keď kowboyské salóny rozsvietia neóny
Mladý chlapci na ulici predávajú melóny
Osvieženie po ťažkom dni
Zajtra je sviatok
Netreba robiť
Môžete ísť do salónu
A potom kludne aj za rodinou

A čierne Kadilaky
Ktoré splývajú s oblohou
Nočné hviezdy
Na cestu svietia
Trate vlakov
Vyrytá história vlasti slobodnej
Dlhodobu ukrývaná v podobe zimnej prikrívk
Jediné čo ostalo sú kusy železe
Každý z nich jeden vlak mal

Vlaky už nechodia
Márne čakáte
Ale predsa kto by odišiel zo Santa Fe

Je tu krásne
Skléné cesty
Mocné kamene obchodom spoločnosť robia
A deti ktoré nepredávajú melóny
Síce zlobu robia
Ale neublížia nikomu
To im treba uznať

A tak v pústi
V meste Santa Fe
Vždy sa stretnú len dobrý ľudia
Lebo nikto iný tu nechce ísť
A čierne Kadilaky
Tie po špičkách chodia
Spánok mŕtvych neradi budia
A Joe
Ten stále vypráža burgre
Stále servíruje kolu s viac ľadom ako normálna reštaurácia
Stále chodí v zástere a smeje sa na kríze

A noviny odletia
Dobré či zlé
V Santa Fe zastal čas
A sním aj starosti ktoré máme
Každý povinne výlet tam by mal mať
Je to miesto kde sa oddýchnuť dá
Aj keď počasie býva teplé

Aj v máji sa dá oslavovať

Rodina je spolu
Vonku ale mrazu niet
Bezdomovci naďalej okupujú v parku lavičky
Polícia je niekde inde
Službu majú len tí
Čo dvere domácke otvorené nemajú
Alebo ich nevedia nájsť

A taká spása prišla spod pása
Ľudia sa radujú
Lekári nemusia operovať zlomené ruky a nohy
Ľudia nemusia si rady vystáť
Keď má niekto zlomenú nohu skôr presedieť

Autá po ulici nechodia
Na chodníkoch stoja
Nič sa s nimi nedeje
Sú vyleštené a čisté
Ale bez nádeje
Ako niektorý občania tiež
Sedia na gauči a unudene počúvajú rádio
Je to pohľad za nič
Pri týchto ľuďoch aj posledná mucha umrie
Aj posledný červ sa radšej obráti
A ide inam
Sú ako mŕtvoly
Ich pohľady odrážajú bolesť tridsiatich generácií
Ktoré sa šplhali, plazili, išli raz hore a potom dole

O darčekoch sa hádajú
Kto dostane lepšiu zľavu
Do štvrťka sú obchody zatvorené?
Vyhľáste štátny smútok!
Zatvorila sa zátvory
A mŕtvy nemajú kde chodiť
Tak chodia v meter krát meter bytoch
Chodia dokolečka
Bez pointy, bez života
Bez nádeje na zlepšenie
Bez toho žeby mali úsmev na tvárach

Ale ulice sú prázdne
Vlakom odišla skoro celá populácia
Kufre, tašky, všetci sa niekam ponáhľajú
Všetci bežia
Všetci musia chytiť ďalší bus
Ale dá sa tomu pochopiť
Treba mať s nimi súcit
Nie je to ich vina že sú taký...

Ale mŕtvy vstanú ráno o druhej
Lebo je sviatok
Chcú len ležať a smútiť
Že ako im je zle
Hovorte to deťom
Ktoré za jedlo kradnú
Hovorte to bezdomovcom
Ktorý keď sa snažia postaviť
Len naspať do bahna padnú
Hovorte to ľuďom, ktorý život za vlast' položia
deň či noc
Ľudia čo musia strieľať
Keď v púšti volajú o pomoc
Nikto neodpovedá

O čom to je?
Keď sa v máji slávi taký sviatok
Keď pečie slnko a zároveň aj kapor
Je toto ono, čo nám hrozí?
Že pomaly budeme chodiť po dome bosí?
Na záhrade sused trávu kosí
A všetci ostatný sú veľmi neproduktívny
Aj keď je sezóna

Pečená hus a dve knedle nalož mi
Da stôl šach polož mi
Nech je pohoda
Nech je radosť v dome našom!
Nech sa dvere otvárajú
Stoly prehýbajú
Nech sa všetci radujú
Nech je tá vysnívaná pohoda
Aspoň dnes

Vonku niet zima
Bohatý sused bazén otvára
Trávu mu robot kosí
Žena ho zato síce pekne zvozí
Ale aspoň má doma pohodu

A tak všetkým Vám
Prajem v tomto letom období
Menej rán
Na zápästí
Menej hádok
Väčší poriadok
A hlavne nech nás humor neopustí
Nech sa neberie život moc z hora
Nech vieme dať aj troška ostatným
Darovať im kúsok srdca a rozumu
A nech si všetci s rumom posadáme
K jarnému kozubu

Aj ja mám sny

Podobne ako každý romantik
Ktorý je uväznení
A rozmýšľa nad svetom cez svoje dni
Aj ja mám svoje sny
Aj ja mám moje sny

Nosím ich v hnedej taške
Je to moja jediná spoločníčka
Keď v tme tancujem v papradí

Nedá sa predať svoje ilúzie
Keby hej mám už určite milión
Nedá sa zapáliť oheň s mokrou vatrou
Stačí troška benzínu a vôle tej tak kilo a pól
Prahnem po niečom hmatateľnom
Ako lovec Orión

Podobne ako každý gambler
Zavretý v kasíne cez noc
Celý deň pozoruje karty tri
Aj ja mám svoje hry
Aj ja mám moje hry

A hrám ich rád keď je dobrá nálada
Sú mojou jedinou záchranou
Keď ma nepríme rajska záhrada

Nedajú sa hádzať kocky
Keď vonku je srdcervúci ruch
Nedá sa držať krok s dobou
Keď stále mení jazdný pruh
Pátram po niečom perfektnjšom
Aby tu ostal aspoň môj duch

A vonku už sused griluje
Ja len idem do minulosti na koni
Som zvedavý koľko bude trvať
Kým mi do hrobu odzvoní

Mám rád svoj rád
Rád nosím meno na vizitke zelenej
Svoj pád krotím ako bieleho mustanga
Pri mojej hre držím chladnú tvár

Krv mi v žilách prúdi
Cítim život až v špiku kostí
Ráno vstávam o pol piatej
Neprivítam žiadnych hostí
Lebo o tom je moje svedomie
Aby som bol prostý

Všetky naše nešťastia
Zakryjú moderné skvosty
Predtým ak podstúpíte kontrole
Skryte svoje prasacie chvosty
Hlavne čítajte zakázané knihy
Aby ste omladli a neboli sprostý

Podobne ako zamknutý lev
V klietke na predvádzanie
Vie že sloboda je lešť
Aj ja mám svoju česť
Aj ja mám moju česť

A nosím ju ukrytú hlboko v srdci
Vyberám ju len keď treba
Len keď je súbor mojej pozornosti hodný

Moja rakva, purpurovou dekou prikrytá
Moja krvava rana, hneď zrána
Môj klobúk, na vešiaku sám
Každému kráľovi sa hneď kláňa
Koruna slabá, trón prázdny
A všetkým vrahom mocná sláva

Každý boh je zločinec
A svätcom môže byť aj diabol
Každé nebo je osobné peklo
Na moje miesto si už niekto sadol

V divadle hrajú frašku
Ľudia sa smejú aj keď nevedia čomu
Ja hľadám pivovú fľašku
Z molotova postaví nový národ statočný
Vedúcim dá hlavu do sáčku
Nešťastný a krutý
Ako keby stretli čiernu mačku
Revolúcia sa točí v tom istom kruhu
Preto ide dnes na dračku

Kandidát si želá novú hračku
Ešte nestihol povstanie utlačiť
Každý deň kúsok chleba a voda
Mala by vám postačiť
Za vašu službu tomuto národu
Sa vám len starena odvdáči

Ako každý blázon ktorý prejde peklom
S úsmevom na tvári
Aj on po smrti spí
Aj ja mám svoje sny
Aj ja mám moje sny

Nápad

Nápad je ako iskra
Raz ju vidieť
Ale keď už plameň horí
Je jedno ktorá ho začala

Treba sa jej chopiť
Iskra prchká
Prchá predtým ako stihne niečo povedať
Prská nádejou ktorá by uchvátila aj tri generácie
Odíde ale veľmi rýchlo
Zmizne do tmy
Stratí sa
A vy keď rýchlo nevytiahnete notes
A nezačnete písať čo chcete
Nikdy ju už neuvidíte

Nápad je ako vtáčatko
Ktoré už vie lietať
Ešte nedorástlo, ešte nevie spievať
Ale hlasivky mocnejú
Duby sa prevracajú
Doby sa obracajú na svojich pánov
Karty na stole sa pomaly ale isto ukazujú
Bude to esa
Alebo len kráľovná?

Vtáčatko toho moc nespraví
Ale uletí keď vás vidí
Letí rýchlo, vy letíte za ním
Nápad lieta v oblakoch
Vy sa pevne držíte každého konára
Len aby ste aspoň jednou nohou ostali dole
Tragédia

Nápad
Ten je vám špeciálny
Hlavne v tom koľko má foriem
Nemusí to byť len žiarovka v hlave
Jedna jazda busom
Žena ktorá ide klusom
Nekričí na vás
„Tu som!“
Nápad sa vám stratí
Je ako klenot
Klenot zelený
Drahý ale nie každému
Bezcenný dokým nie je na prsteni
Aby sa ním nejaká panička mohla chváliť
Aj taký býva nápad
Chladný ako najhoršia noc

Čierny ako oblečenie ropera
Smrť si vás počká pri hrobe
Tá ma najviac nápadov

Prechádzali ste sa niekedy pri hroboch
A cítili všetky tie nápady zahrabané hlboko v zemi?
Demibohovia
Mohli to byť
Niet smrteľnosti každého z nás
Je to depresívne
Je to smutné
Vidieť
Toľko nápadov
Dusiť sa hlinou
Ale čo sa dá robiť

A tak si len spievam
Dokým mi nepríde nejaký nápad
Rýchlo ako vodič na diaľnici
V tempe rýchleho športiača
Tmavého ako noc

Nápad
To vás je záhada
Je ako sused
Nikdy neviete kedy sa zjaví

Nápad je tvrdohlavý
Ako ho nemáte zaznačený
Vykašle sa na vás
Je panovačný
Musí byť jeho cesta
Alebo vás hlava klesá
Do hlbokkej vody
S ktorej niet úniku

A preto nápad je vzácny
Je ako drahokam ale v tomto lepší
Je belší
Ako hocijaký diamant
Je krajší
Ako hocijaká baba
Je najlepší
Keď je ešte neobrobený
Keď je v čistom
Len čistý nápad
Ale tak už čo už
Keď uvidíte nápad niekde vonku
Pozdravte odo mňa kovboja ktorých ich chytá
Väčšinou fajčí červené Malborky

Anarchia

Anarchia srdca trhá
Závislosť vás nechty mrví
Váš mozog je lešť
Aj keď beriete ťažké drogy

Závislosti sa zbaviť?
To sa nedá
Súciť zo sebou majte
A hlavne orgány všetky pokope
Pohromade na kôpke
Pozlátené fľašky s morálkou
Ktoré na stole svietia
Čata hodná ocenenia
Prápor hodný dovolenky
Oni všetci by len písali o niečom
Každý o tom sní
Každého to v noci budí
Každého ročná rana ešte bolí
A preto ej závislosť had v tmavej lúke
Medzi hlbokou trávou skrytý
Žlté koža, biely tesák
Nestúpte mu na krk
Bude to to posledné čo spravíte

A preto je to ťažké sa anarchie zbaviť
Je ako frajerka závislá na kokaíne
Chcete sa jej zbaviť
Lebo vás už štvrtý krát zbili Rusi v čiernych
kabátoch
Ale zároveň ju chcete spať
Jej divoké vlasy, bundy so second-handu
A ojazdené auto na ktoré nemá
Je vám s ňou fajn

Keď večer počúvate rádio
A nevíete čo zo sebou
Presne v takej chvíľke vás anarchia prepadne
Neviete čo zo životom?
Nechajte sa uniešť
Do ríše snov
Do krajiny zázrakov
Do diaľky kde vás nenájde ani pátrací pes
Hocijako vycvičený
Ale tak už čo sa s tým dá robiť

Závislosť
Na niečom dobrom
Závislosť na svetle na konci tunela
Závislosť na krutých hrách
Závislosť na rukách druhých

Neoprávnená zlosť na ľudí bohatších ako my
Nedojedaná kosť vašej nohy
Keď sa tak už radi požierate za každú hovadinu
Milosť, udelené len prezidentom
Tú vám netreba
Aby ste lepšie začali žiť

Chcete znova vidieť Rusov?
Chcete ďalších 50 eur minúť na prášok zázračný?
Chcete aby vás boh, možno u vás Satan
Našiel krvavých v jarmoku?
Bez peňazí, bez celej duše, bez hanby?
Tak si to uvedomte

Závislosť je dobrá na aféru
Ale tam to musí prestať
Nesmiete ju znova vidieť
Nesmiete sa znova stať niekoho sluhom
OSLOBODTE SA
Ľud môj drahocenný
Vážte si svoju cenu
Vážte si hodnoty ktoré vám treba
Majte slobodu predtým ako zoberú aj tú
Majte úctu predtým ako aj ona vymrie

Majte túžby ale nechajte si súciť
Treba nám nádej
A trocha úcty
Každým rokom do väčšej rokliny padám
Každý deň
Svetlo hľadám
Čierna tma okolo mňa ticho blúdi
S nožom v ruke
Zabíja ľudí

Anarchia je to najlepšie čo nás doma čaká
Troška chaosu
Troška periférií
Kde sú len domy postavané s najhoršími ma-
teriálmi
Kde ľudia čakajú na extra doláre
Kde sú cesty z prachu
A autá obrastené v machu
Kde lampy nesvietia
Ani politik nevojde
Komunisti sa boja vkročiť
Len tam je sloboda
Lem tam je anarchia
Len tam ste závislí na sám sebe
A na takých miestach je dobré sa zdržiavať
Prospieva to zdraviu

Krajina zelená

Krajina zelená
Polia dlhé
Vidieť ich z každej budovy
Aj keď v okolí žiadne niesu

Staré stanice, lepšie vlaky
Pohodlné železné lavičky
Ktoré chladia v hociktorom ročnom období
Kto im to robí?
Krajinám zeleným
Kde ich to bolí?
Keď sa betón prinesie
Z vedľajšej stavby
Zašpiní sa zelené farba
Už je tmavá

Lepšie sedenie aj keď je teplo
V Januári je teplo, aký paradox!
Za ránom príde slnko
To sa drží celý deň
Láme ľad
Mráz sa skrýva
A v obchodoch sa svieti tmou a tichom
Nikoho tam niet

Medzi kameňmi mačka číha,
Nech je slnka troška, aspoň kryha!
Medzi domov a terasou
Človek chodí
Stráži si svoj trávnik
Stráži si svoj dom

Krajina zelená
Kde máš bielu deku
Ktoré v zime rozpálila
Srdcia chladné?
Kde je romantika
Umrzla snáď na ulici?
Alebo dostala úpal
Niekedy ako v Las Vegas
Noci chladené ako Pepsi
Zas dni horúce ak čerstvý steak

Ani doma sa sedieť nedá
Ani vonku ísť
Ľudí niet
Len ten smiech
Bláznov ktorý by sa chceli guľovať
Ničoho sa nedočkajú

Ach krajiny zelené
Čakám od vás veľa?
Keď len chcel troška zimy, troška snehu
Aby uhasilo iskry v krbe?
Už vám tu všetkým
Čisto preskočilo?
Kde sú lavíny keď ich treba
Lyžiari ktorý sa motajú pod nohy
Tých netreba ale chýbajú mi
Kam zmizli
Chaty s pečeným kuraťom
Čapovanou kofolou
A železným príborom?

Kde sú deti v malých bundách
Farieb svetlých?
Kam sa podeli naši súdruhovia
Sú v bytoch teplých?
Koľko treba trhať dni
Aby sme sa zbavili letných
Koľko smietok dať preč zo stola
Aby bol konečne klúd?

Tak ten čas letí
Moja krajina zelená
Raz uvidím tvoj závoj letný
Nabudúce už len kvety zdola
Keby tu len zima bola
Kde jej sila pramení?
Tá moju krajinu zelenú
Na ľadové kráľovstvo premení

Och, krajina zelená
Postažuj sa o svojom bremene
Koľko ľudí musíš poznať
Dôsledne a po mene
Krajina moja, počúvaj hlas kolibríkov
Tí či leto či zima
Cestu ukážu
Na vinníka prstom miera

Malá dedinka
Kostol, krčma, tri domy
A cesty prašné
Krajina zelená
Obdaruj ich svojou krásou
Správaj sa k ľuďom dobrým
S úctou a láskou
A hlavne v jadre drž si princíp
Aby cesta nebola moc kľukatá
Aby svietilo svetlo aj keď sa prídu démoni pýtať
komu treba hlavu odrezať dnes

Slúb bojovníka statočného

Aj v kráľovstve panuje zákon
Nepísaný perom
Slovo muža
Je najsilnejšie
Nesmie sa porušiť
Na základe slova muž má váhu
Na základe neho
Môže mať pristávaciu dráhu
Keď sa rozhodne odletieť
Do krajiny ďalekej
Alebo ako sova
V noci lietať vo snoch a predstavách
Zobudiť sa a len vidieť utrpenie ľudu
Tu zrúdu
Čo toto spravila
Treba jej hlavu useknúť
Aj k takémuto sľubu
Sa bojovník donútil
Aby ho kráľ mal rád

Už tri dni sa zabudli maniere
Ľudia chudli
Mnohý už predali svoje taniere
Načo sú, úroda niet
Tú zjedol kráľ, keď organizoval ples
Ale pravda
Dcéra sa mu žení
Ale že sa nehanbí
Ochudobniť ľud o posledné prachy
A ešte dane pýtať
Lebo ďalší bál treba

Kráľ
Ten sa o svoje kreslo bál
Zvolal zbroj
Bojovníkov z kraja ďalekého
Vydajú sa v mene jeho
V jeho cti
Zabiť ľudí vo vlasti druhej
A získať jedlo na stoly
A možno aj tie taniere
Ale tak to je druhoradé!
„Mocný moji radcovia“
prehovoril kráľ hlasom hrubým
„pozrite sa strachu do očí a odplújte si!
Vaše ženy, aj vaše deti, chlieb im treba. Druhý ho
majú im luxus netreba!
Berte čo nájdete ale z prázdnyimi rukami sa mi tu
nevracajte!“ prehovoril vládca múdri
A stôl bol donútený súhlasiť

Kone boli osedlané
Hneď na druhý deň
Bojovník sa lúči
Vycúvať teraz?
Cesty spať niet
A žena ho prosí
„Vráť sa mi celý domov,
tri deti čakajú, nechcú iných ocov!
Bojuj s mečom a zo cťou
a tým šašom z druhej strany, zotni hlavu!“
povedala žena s plačom
Bojovník to mocný
Ale slzám sa neubrání snád' nikto

Kone idú
Nepriateľ už o nich vie
Tisíc mužov na ich strane
Nikto nespí, každý bdie
Meč v ruke
A muži na nohách
Ani stany si nemôžu rozložiť
Ako v šachu
Už sú strany dané
Už sa nemusia platiť dane
Kráľ sľúbil
„Keď sa vráti armáda, nikto nebude v núdzi!“
A dvorný zabávač len trúbil

Prvá noc neprebehla dobre
Armáda ostrých šípov
Mierila dole
Zapálila stany, podpálila stoje
Armáda nie je zvyknutá
Na neférové boje
Kým stihli vojaci vstať
A chytiť sa zbroje
Mocný meč im preťal tepny

A bojovník ten už je hore
Vidí hrôzu v očiach
Robiť nemôže už nič
Meč v ruke
Štít v druhej
Bojovať za vlasť, sľub a česť
Môže len najsilnejší jedinec

A v tomto zmätku
Už sa druhá armáda vracia späť
Noviny dobré majú
Ale žena a tri deti
Bude im muž v domácnosti chýbať

Betónova džungľa

Panely s nápisom "Výpredaj!"
Obchody ktoré sú nízke
Ale poslúžia vám veľmi dobre
Ľudia síce myli
Ale len preto lebo vedia že si od nich niečo
kúpia
Každý sa takto zabáva
V betónovej džungli
Všade naokolo je sa na čom smiať
Kríza, dane, lacné elektrospotrebiče
Aspoň že autá sú dobré

Na chodníku sa vám každý pod nohy motá
Veľa ľudí, málo priestoru
Každý len chce pre seba to svoje
Svoj klud, svoj kamión s jeho najobľúbenejšími
vecami
Aby každý mal od ostatných pokoj
Aby slnko ďalej žiarilo svoji lúčmi
Osvetľovalo občanov džungle

Džugla nemá pravidlá
Bitky sú na poriadku dennom
Rozbité okná kultúra národa
Ukradnuté auto nielen jedno po ulici jazdí
A kriminálnik si peškom
Medzi ulicami brázdi

Autá hranaté ako škatule
Žerú dvakrát toľko
Najesť sa dá vo veľa podnikoch
Väčšinou pod 5 minút
Neumytá podlaha
Odfláknuté hranolky
Ale čo čakáte keď nemáte nič
Možno tak 5.50 na menu pre dvoch
A tam to končí

A tak ulice nie sú temné
Skôr nostalgické
Plné smútku a nádeje že bude lepšie
Len preto že raz to niekto povedal
Lebo muž s peknými bielymi zubami to sľúbil
v telke
Musí to byť pravda!
Prečo by klamal?
Len aby bola kalamita
Alebo má motív
Dlho už neletel žiaden motýľ
Všetko je tu šedé
Občas nejaký neón

V trafike len pivo a cigarety kúpiš
Za ostatné sa neručí že to je kvalitné
Napríklad noviny alebo podobné zberateľské
veci
Nemusia mať cenu
Môžu priniesť nerv
Ktorý developer chce zas park zbúrať
Aby tam boli byty?
Kto sa do takej diery vôbec nasťahuje
Počkať
Len 50 tisíc
Rýchlo bez hypotéku
Ešte na tom zarobíme
Aj keď ju nemáme čím splatiť
Napiš to na mňa
Toto prasiatko bude na byt
Dcére zo štúdia uber
Nemusí ísť na univerzitu
Niečo zo zdravotného
Šak sme zdravý
Nič nám nie je
Tabletky sú aj tak drahé
Práve preto ich neberiem
A jedlo?
Uskromníme sa troška
Počul som že potraviny po záruke sú v supermar-
kete v zľave
Rok takto prežijeme
Bolo aj horšie
A vždy ešte byť môže
Ako nám nejaký starosta
Pomôže?
Vidím nám on do hlavy
Načo je tam zvolený
Zabudol že ľudia aj doma sú
Že nie každý sa dostane do Washingtonu

A kriminálnik stále chodí
Drogy hneď pred dverami predáva
O blok ďalej
Si tínedžer vodku otvára
Dvere na tom novom aute
Sa práve rozbili
A už ho niet
Chudá sused, šetril si na päť rokov
Susede telke kričí
Tá istá telenovela
Balkón tak malý ani fajčiť sa nedá
Vitajte v betónovej džungli
Rád vás sem usadím
Tie hodinky by som skryl
Ešte vám ich niekto zoberie

Kde mám moju hlavu?

Kde som ju len stratil?
Kde som si ju nechal?
Na lavičke pred domom?
Pri baráku na schodoch?

Červená ruža a jej trnie
Jemne na koži zabolí
Aspoň že mám pocity
Emócie
Ktoré je cítiť v starom dubovom dreve
Nasiaknuté smogom a krvou dávnych čias
Videlo príbehy väčšinou smutné

Ked' sa slza do očí tlačí
Pýta sa muž v čiernom kabáta
Predavačky, sympatickej, dlhé čierne vlasy má
Pýta sa jej: „Kde mám hlavu?“
A ona nato: „Momentálne nie je na sklade, pozriem vám aj iné predajne :)“
A on to tam surovo vystrieľal
Každý zomrie s úsmevom skoro na perách
:)

V tmavých uličkách
Sa v noci netúlajte
Nekompromisný predajcovia sa vás budú pýtať
Kde máte svoju hlavu?
Nechali ste si ju doma?
Chýba vás snáď voda?
Aby zakryla váš smäd po niečom inom
Niečom čo nikto nemá
Po veci na ktorú hladia tisíce ľudí
Hladia si svoje ego
Svoje premastené vlasy
V šatoch od najlepšieho dizajnéra

Prázdny dom
Nočné svetlo
Ale to sa zhasne
Časovač o tom rozhodol
Vy už nie
Biele železo, biele a krehké
Vás pomaly ale iste ovláda
Ovládač už nehľadáte
Zábava už nemá význam
Nikam vás neposunie
Ten istý smiech, tie isté pocity
Dá sa to prečítať ako kniha
Ťažko sa otvára
Ešte ťažšie sa zatvára

Len nápisy na stenách
Nechané ľuďmi čo dávno si svoju hlavu doma zabudli
Paradoxne len tie dávajú zmysel

Nech tá kapela na pódiu zahrá pieseň
Jednu od srdca
Jednu bez hračiek
Jednu pravú
Nech mi prinesie slzu do očí
Nech mi barman ešte prinesie jedno pivo
Nech hrajú dokým nebudú všetci tancovať
Dokým bude ešte v pohári dosť peňazí
Dokým hrá gitara
Vyťahuje s pražcov struny
Vyťahuje s nich aj život
Dovtedy nech hraje
Na chvíľku všetci zabudneme
Ako nám je zle

Ale v tmavých uliciach
V betónovej džungli
Na mŕtvych telách
Na indiánskych cintorínoch
Chodí jazdec bez hlavy
Niekde ju stratil
Niekde si ju nechal
Vy svoju máte?
Nestratili ste rozum?
Netreba vám konzultáciu?
Nemáte negatívne myšlienky ktoré bežia hlavou
rýchlejšie ako Ford Shelby
Nemáte pocit že pozeráte do veľkej ničoty
Temnej a prázdnej, bez života, depresívnej
A z nej sa nik neozýva
Aj sám diabol sa na vás vykašľal
Aj sám Boh vám zatvoril brány nebeské rovno
pred nosom
Cítite ako sa hýbe zem?
Ako to chodí dole na zemi?
Čo to znamená držať sa nápadu?
Čo to znamená držať sa pevne na zemi?

A v diaľke je náš dom
Je v ňom tak pekne
Na verande je hlava
Rozum na poličke v kuchyni
Rádio je ticho
Stromy sú ticho
Ach ten pokoj
A studený kúpeľ oranžového slnka

Sám boh dobežal svoj posledný závod

A na to mu diabol hovorí
„Treba ti lepšie tenisky, ty magor!“
Pravdepodobne sa v pekle ešte dodnes rehocú
na tom vtipe
Nám to asi nepríde smiešne
Ale keby prišlo
Zistíme aké to je jednoduché

Aj Boh dobeží svoj posledný závod
Myslíte že ho baviť byť furt na tróne
Hrať sa tyrana?
Robiť zbytočné papierovačky?
Možno tie určite vytvoril sám diabol
Už ho vidím ako si mastí ruky že čím nás požehná
A v tom mu to napadne
„Že ma to nenapadlo, dám im ďalšie papiere!“
Napadli nás kríza
A oni sa furt dole smejú

Aj tí dvaja
A ich konflikt
Koľko kníh o tom napísali
A koľko bolo opísaných
Ani by ste neverili koľko autorov nevie v pod-
state písať bez predlohy
Možno ani ja by som nevedel

A čo vy?
Vy viete písať?
Viete!
Tak vyjadrite svoj názor občan môj!
Kam sa podela kultúra?
V ktorom divadle zapadá prachom?
Ach jaj, šak nič nedáte
Namalujte niečo
A možno sa to predá za milión
Napíšte dačo
A možno sa to predá v miliónoch
Možno sa vrátite do rokoch osemdesiatich
Šnupať koks
Šup, šup
Tancovať na Rasputina
Klap, klap
Kričať na ostatných
Skap, skap!

Tak milý čitateľ
Bádateľ pravdy
Kedy si od vás niečo prečítam?
Hmmm?

Interaktívnu hru s vami hrám
Som dôkaz že ak ten váš boh žije
(Nietzsche ho že vraj zabil ale moc toho o filo-
zofii neviem...)
Som dôkaz že sa chystá na svoj posledný závod
Diabol si zaväzuje tenisky
Ja sedím v obecenstve
V ruke popcorn a kola
Zaujímavé kolá
O pomoc trinásť anjelov volá
A čert?
Ten poradu zvolá?
Ako znela ten výrok, kde len tá knižka bola?
Boh je mŕtvy a krv je na našich rukách?

Posledný závod
Posledné dobro
Posledné zlo
Konečne vám to doplo
Že používam metafory aby ste to nemali také
ľahké
Tak kedy mladý čitateľ
Kedy sa od vás dozviem niečo nové?

Zatiaľ ste len schovaný vo svojej nore
Ste snád' myš?
Vyrába sa z vás plyš?
Lebo ste taký krehký...
Zbierate lebky?
Nie?
Čo ste vy za sociopata?
Tak nič no, nevadí...

Ale som z vás sklamaný

Ja píšem na jeden šup
Čas nemárnim
Myšlienky idú rýchlejšie ako boh
Ten svoj posledný závod prehráva
Čert ten ide
Asi preto lebo má tenisky od Nike
Čierno-červené
Bolí vás s toho hlava
Došla kola aj popcorn
Ale zároveň prišla napätá atmosféra

A boh svoj závod asi prehrá
Nemá šancu
Román preto píšem
Aby ste to aj vy vedeli

V tú noc

V tú noc
A v tú noc padol kráľ
Satan aj Boh sa pobili
Že kto by si ho bral
Hlava na striebornom tanieri
V rukách zlatý grál
Skončil vek tyrana
V tú noc padol mocný kráľ

Chodil som po uliciach
Ktoré kedysi patrili nemu
Len svorka rytierov
Pod zašitou snemu
Dohodli sa na noc
Že troma nožmi
Rozrežú hlavu jemu
Oh bože
Ak by to len fungovalo

Pamätám sa ako sa kocky hádzali
Kde sa pôjde čo sa dobije
Kalvária roztriasla zem
Ale vtedy vojská pochopí nový vnem
Bol to strach
Čistý ako hradný príbor

Každý cítili strach v očiach nepriateľa
Každú jeho poklad bol v podstate náš

A už je vidieť vlajky
Už je vidieť revolúciu
Z nejakého dôvodu ktorý sa nedá vysvetliť
Keď sa pozerá z okna na ľudí
Necíti strach
Čo má prísť nech príde
Nech žije nový kráľ

V tú noc
A v tú noc padol kráľ
Satan aj Boh sa pobili
Že kto by si ho bral
Hlava na striebornom tanieri
V rukách zlatý grál
Skončil vek tyrana
V tú noc padol statočný kráľ

Nikto neotváral dvere do hradou
Vojská ich predtým rozbili
Dediny vypálili
Občanov pobili

Bola to vláda dlhá
Budú sa o tom písať básne
Pamätajte že úspech má vždy dve strany
Jedna musí byť zlá

Cítiť pach krvi
A večer sa každému v zuboch jedlo mrví
Keď spával večer
Myslím že ho svedomie svrbí

Už si zobral moc
Nemôže mať na vždy moc
Kedysi miláčik ľudí
V každej krčme
V každom doma
Mal by kričať o pomoc

Počúvať meče vojakov
Ako sa pobijú s hocikým
Ale s vlastnými ľuďmi
Až tak krutý nemohli byť

A tak keď všetci vyšli do ulíc
V rukách fagle
Nebo plné palíc
Išli rovno na hrad

A on sa len pozerá
Cez okno na to všetko
Mesto a ulice
Ktorému kedysi patrili
Dary a kytice
Od každého dostával
Nože a vidlice
Nie je to čo ľudia si chcú zobrať
Jeho hlava sa z hradu odnesie
Osud neodvratný

A presne vtedy, dvere sa roztrhli
Každý videl pravú tvár kráľa
A vojak či nevojak
Vypustili svoje zviera šalieť

Preto v tú noc
A v tú noc padol kráľ
Satan aj Boh sa pobili
Že kto by si ho bral
Hlava na striebornom tanieri
V rukách zlatý grál
Skončil vek tyrana
V tú noc padol statočný kráľ

Chŕlič ohňa

Pľujem na básne
Zvyšky slov mi ostávajú v ďasne
Krv sa rozbehne dole ústami
Pohltí smiech a plač
Ukludní hocikoho
Aj hlasnú telku
Aj myšlienkový chod
Toho je škoda

A je tu teplo
Krb horí
O chvíľku celá chata zhorí
Keď sa oheň dotkne kože
Že vraj to bolí
Moc by som vám o tom nevedel ale povedať
Prosím nepýtajte sa ma na to
Ďakujem

Radšej si predstavte trópy
Myšlienkový pochod
Pochod vojakov
Ktorý idú podpáliť parky
Testovať tanky na civilistoch
Výpary jedovaté do jazera hodiť
Rybám sa nič nestane
Netreba sa báť

Treba sa viac smiať
Nech naša ruka bolí
Od toľkého zakrývania úsmevu
To sa nám vždy darí
Skackám z témy na tému
Ale dúfam že vás nenudím
Dúfam že aspoň niečo si pamätáte
Dúfam že viete že koľko je hodín
Ak všetci spia a vie nie
Dobrá šanca je že je pol druhej
A vy by ste už mali spať tiež
Čo mi pripomína
Ach jaj pardon čitateľ
Ja už končím

Len žartujem
Ale už to je osobné
Už viem že niekto si tento riadok po mne prečíta
A mám také tušenie že nebude moc nadšený
Ale o tom je nerozhodujem
To je vaša zodpovednosť
Vaša slobodná vôľa
Za ktorú ste bojovali

Slávnostné trúbky do boja bijú
Americký jed mi chodí po rukách ako anakonda
v amazonskom pralese
Chŕlič ohňa
V plnej kráse Hollywoodských reflektorov
Na zlatom chodníku
V zlatom veku svojej túžby
Spomínate na dámu vo vlaku
ktorá po vás tak túži
Vždy sa pozerá vašim smerom
Usmieva sa pod smrekom?
Kde sa obesilo desať ľudí?
Prečo táto dáma smúti?
Prečo čierne šaty nosí?
Prečo je diabol v pekle hlavu skosí?
Hlavu pekelnú
Plnú zlosti
Čo je nepozvete na kávu?
Nepodáte kosti?
Aby mohla žuť, viete koľko životov zachránite?

Viete aká kapela vám dôjde na pohreb?
Či budú hrať správnu notu
Či vám oplače hrob
Aj vaša stará banda
Či neskončili vaše dobré časy už dávno predtým
Či netreba sa pravde pozrieť do očí
Aj keď vás v bahne kope
Keď sa je pozriete do očí
A zasmejete sa
Prestane ju to baviť
Ešte jeden kop
A môžete ísť preč
Ste slobodný
Vaša túžba
Kam veje vietor idete aj vy
Kto hovorí hento?
Mne sa páči

A tak kam to speje
Tento hlas čo máte
Zreje?
Kedy ho použijete
Kedy budete chŕličom ohňa
Ktorý spáli duše vinných
Ktorý zapáli plameň nádeje
Ktorý sa obzrie v San Diegu
A odpustí všetkým, opustí všetko
Nikdy sa nevráti
Nikdy sa nepostaví
Zarmútený ostane... alebo?

Rozbiť vázu

Pod' hned' sem, lebo rozbijem vázu
Daj mi obväz,
podaj mi tú gázu
Stretli sme sa a
mám moju fázu
Umieram hladom
aj tým mrázom

Príd' hned' k nemu lebo to tu rozbije
Trinásta hodina
Vo sne odbije
Hostel servíruje vodu
A staré pomyje
Posteľ je za chodu
Nihilista sa opije

Pod' hned' sem, lebo rozbijem vázu
Rozplačem sa
Dám si extázu
Digitálne drogy
Mozog potrebuje mazu
Dostaneš zaplatené
Až za prácu

Tak pod' sem ku mne, dáme jeden rum
Zapneme Atari
Zahráme si Doom
Prežili sme spolu vojnu
Aj baby boom
Povedz každý hlas
Čo ti dôjde na um

Hlasy pravdu skrývajú
Hlboko v dolinách
Prečítať si treba krvou vyryté nápisy
Na čiernych stenách
A spev ten už znie
Chodbami opustenej nemocnice
Pacienta vezú
Sem a tam
Na veže vám lezú
Len aby dostali ďalší kšeft
Sloboda je odmietnuť
Výber nie je možný
Či zomriete teraz
Alebo vám to oznámi kožný
Necítite sa svoj
Trasiete sa vo vlastnej koži
Koži vraha
Zlo sa z pekla na činy zmáha...

Pod' ty sem, predtým ako zomriem
Daj mi ružu
Vráť mi podiel
Nájdi na mojej tvári
Jeden rozdiel
Prenikni mi
Do nosných nozdier

Pod' sem nech tu je troška nádeje
Sadni si vedľa mňa
Nech ti nalejem
Slzy a depky
Veď ja viem
Pod' sem bejby
Nech celý svet zjem

Bud' te viac šťastný, máte nato právo
Podľa mňa celé NATO
Pôjde vpravo
Štekáš a hneváš sa
Ľudovo povedané havo
Nikto nemá nikdy
Dost' mravou

Ja vám osobne radím
Ešte nádej je, a to vám vravím

Extáza je dobrá
Šťastie môžete hľadať
Teraz ale nie je správny čas
Ešte vyčkajte

Nálož už je v mojich rukách
Ábel je dávno mŕtvy
Dávny vek má nás v mukách
Expert
Je vždy prvý

Pod' sem lebo rozbijem vázu tvoju
Kde je zástavka
Nášho spoju?
Každý je sám
Má svoju kóju
Každý má meč
Ako sa postaví k svojmu boju?

Váza sa už rozbila, hnev už neskryje
Na hodinkách dvanásť hodín odbije
Diabol môže byť zlý ale vždy prežije
A tým riadkom
Sa nie len moja fáza rozbije

Obchodník

Na ulici s obchodmi
Parkovisko
Na ňom každé auto z mesta
A pred jedným s tých obchodov
Tento má vnútri elektroniku
A pred ním v čiernom saku
V červenej kravate
Obchodník
S americkým úsmevom

Ľudí víta
Biele zuby
Predá vám všetko
Aj telku, kanvicu alebo najnovšiu videokameru
Práčku ktorá na desiatich režimoch perie
Otázka znie
To sebavedomie
Odkiaľ to berie?

Je najlepší vo svojej brandži
Šéf mu už tretí krát zvýšil plat
Zamestnanec roka už druhý rok po sebe
Nosí v sebe kúsok dúhy
Ktorá vie očariť každého z nás

Vie ťa presvedčiť
K telke si zober aj DVD prehrávač
A čo tak novú ovládačku
A nejaké filmy
Nechcete si skúsiť v rohu
Naše klímy?

Aj slepému knihu predá
Šarmom zákazníka obdarí
Teší sa nie len šéf
Keď sa obchod podarí

Vonku slnko pekne hreje
Obchod je otvorený
Predajca sa na trápnych vtipoch smeje
Pozoruje obchod
V oddelení chladničiek sa niečo deje
Zákazník si nevie vybrať
Takto znie obchodníkovovo volanie do práce

Každé ráno príde s autom
V lakírkach a šálkou kávy
A každému v obchode
Mocný hlasom vraví:
„Dobré ráno.“

Biele Cadillac ten je jeho
Na ňom domou fičí
Predtým ale ako dôjde na večeru
Ešte hodinu cvičí

Veľký dom, ten je na rohu ulice
Sused máva
Keď trávnik polieva
Suseda drží v ruke do záhrady nožnice
Dom biely, ešte s belším plotom
Ani jedna kvetinka nehnije
Každú špinu z chodníka
Výkonná hadica zmyje

Ako každý miluje obchodníka
Každá žena sa doň platonicky zamiluje
Je prototyp muža ako sa patri
Sebavedomý ba najlepší kráľ
Mocný ba spartánský bojovník
Pekné vlasy, dobré saká
No komu by sa nepáčil?

Ale keby ste otvorili dvere domu
Cigaretový dym vás ovalí
Celý deň pozerať seriály
To vás triezveho nebaví

Ráno ale treba vstať
Obchod sa sám nepredá
Treba nasadiť úsmev
A byť v strehu
Nikdy neviete kto sa v dverách zjaví

Ale obchodníka to večer nejak netrápi
Zajtra ma totiž voľno
Fľaša whiskey už leží na zemi
Koberec obliaty
Popolník plný špakov
Telka tak hlasno že myšlienok niet počuť
Ako keby v dome ich niekto vôbec mal

Smutný je to život obchodníka
Kedysi aj ženu mal
Je pach už dávno nie je v dome
Len fotky na stenách

Ale vy by ste to nevedeli
Keď vás ráno osloví v kravate
Že aké trápenia obchodník má
Keď sa vám barytónom prihovorí:
„Môžem vám nejak pomôcť?“

V noci lovia len vlky

Noc a tma
Strach človeka
Stromy
Ktoré sú naplnené
Strachom
Krikom
A pocitom neistým
Že či sa vôbec ešte vrátite domov

Vlky lovia len v noci
Je to pravidlo nepísané
Preto chodiť do lesa večer
Tu sú činy neslýchané

Vlky vás budú čakať
Z očí im prudko vystrekne divoký záblesk
Krv
Naježená srst'
Je to všetko len preto
Lebo ste chceli byť čo najrýchlejšie doma

Nespravte ani jeden pohyb
Vlky ho určite cítia
Vy
V tme
Neviete kam idete
Vlky vás vidia

Sedia na skale hore
Pozorujú údolie
Zhora blesk udrie
Modré svetlo prehĺbi strach ktorý sa vybudujú
Dnes večer nebudete dobre spať
Dnes večer sa nespí
Dnes lovia vlky
Dnes je na lov čas

Temné tiene sa jemne mihajú
Pod lúčmi bieleho mesiaca
Je jediným fungujúcim svetlom
Jedinými hodinami v džungli
Jedinou nádejou úteku
Jediné šťastie...

Ale dnes lovia vlky
Pripravte si náboje
Vyčistite pušky
Stojte
A zamierte mušky
Keď chcú vojnu budú ju mať

V túto noc
Je čas sa rozhodnúť
Kto je obeť, kto je lovec
Aký vzorec
Kto zomrie opäť
A kto prežije len aby videl ďalšiu noc

Preto dnes lovia vlky
Lebo už zajtra nemusí byť na to čas
Zajtra ich môže väzniť
Mocný Alkatraz
V tieni hromu
Pri rieke ktorá sa divoší
Dnes každý ukáže svoju pravú tvár
V lese budú len divosi

Čin
Bude vykonaný
Nielen jedna duša odíde do pekla
To horí
Zblkne túžbou po nových dušiach
Diabol už chystá nože
Jeho pomocníci hrajú pohrebnú hudbu

Ráno sa nájdú len kostry
Nikto ale nevie koho
Súboj bude legendárny
Stretnú sa dva póly
Dva tábory

Ráno nepríde tak skoro
Noc bude trvať dlho
Možno ani neprejde
Všetko záleží na vlkoch
Všetko záleží na bojovníkoch
Len oni majú slobodu rozhodnúť kedy skončí
toto utrpenie
Kedy sa zobudia
Len aby sa pozreli pravde do očí
Kedy sa rozletia
Na všetky strany
Kedy nastane bod zlomu

A aj tak sa o tom dozvieme ráno v správach
Len si to prečítame na kuse lacného papiera
Muži v sakách
Tí to rozoberú pri rannej káve
A potom na to každý zabudne
Nikto nechce vedieť kedy vlky lovia
Hlboko ich to bolí
A nakoniec každý ľahšiu cestu volí

Obrazovka svetla

Obrazovka svetla

Ťahá nás dnu

Svojím jasným svetlom

Stávame sa súčasťou

Jej večných múk

Ked' sa obrazovka zapne

A v hlave sa nám ozve zvuk

Dobre vieme že už nie je úniku

A tak aj tak pozeráme

Moc na dôsledky nezaujímajú

Nikom to nie je čudné

Žiadny diváci

Sa na nás nepozerajú

Krásna hudba

Ako omamná látka

Mexickým muzikanti ju už hrajú

Každú energiu z nás

Jemným ťahom sajú

A tí sa majú

Čo chodia na autách drahých do práce skôr

Tí sa zľaknú

Lebo aj ich život má v hrsti obrazovka

Objavte vnútro sveta

Objavte sa medzi nami

Ľahnite si do lepších časov

S nami do slamy

Padáte od jamy

Ešte nevíete že vás to bude život stáť

A hrať

Aj dvoma esami

Sa neoplatí

Je to zbierka

Zbierka básní

Ktoré sa ani nerýmujú

Nie jeden romantik pružne básní

Že chce svojej milej dať rúžovú ružu

A nie ju požiadať o ruku

Na Facebooku

V duchu každý vie

Že to čo sme stvorili

Opak nežnosti je

Ale ako kráľ má svojich dvorných šašov

Aj my

Priatelia boží

Aj my máme hneď niekoľko krvi

A vrahov

S pomedzí prahov drevenej verandy

Záprahov koní vojny

Zíde jazdca

Vôľou voľný

Nebude to hráč do knihy

Ani básnik dvorný

Mocný lev s šálom drahým

Alebo futbalista stolný

Bude to hrdina hodný nárekov

Ktorému kostolné zvony vybrnkajú pieseň života

Prach

Bude jediné čo ostane

Pretým ako rana na nohe zabolí

On nepotrebuje obrazovku

Nie

On ju skolí

Napriek nášmu záujmu

Napriek našej vôli

Prúd rieky pod jeho nohami len stojí

Každá armáda na svete

Každý kráľ s púšti

Sa už na súboj zbrojí

Králi ničoho

Kráľ potkanov

A kráľ tmy

Má doma usporiadaný bál

Kde nie jeden pohan horí

Na grile sa točí

Kým mäsko nie je farby hnedej

Aj takýchto ľudí

Mocný rukou

Slabých duchom

Aj takých obrazovka skolí

Školí ich osudom

Predzvest' dávno povedaná

Zapísaná na papyrus

Obrus ktorý drží hru pokra pokope

Už mizne

S ním aj nádej

S ním aj šťastie

S ním aj humor

Čo nám ostáva

Obrazovka mocná

Ked' sa k tebe vzhliadame

Ako k bohom z Olympu

Daj na konečne nejaký dar

Debata

Debata z diablom
Na tej najdlhšej pláži
Debakel to bol
Ale mám to v paži

Na lodiach sa vozíť celý deň
Keď sa ti niečo nepáči
Tak to meň
Drieť
Je základom celej rovnice
Je to poznanie
Toho čo je správne
A čo nie
Toho čo je vážne
A čo sa vo sne rozplynie
Ako plyn v izbe
Odíde do každého rohu
Sen
Ten sa rozbije
Ako náhle príde realita
Tá bolí ale tíši plač
Kolín, je mesto kde je hrad
Bol bližšie
Ja ťa nezbijem
Len pod studenú sprchu
Ťa hodím
Aby tu nebol smrad
Po klamstvách a krútiacich sa hlavách
Po lacných autách a drahých kávach
Na pospas osudu ti aj tak máva
Z lode ktorá odpláva z prístavu
Tohto stavu sa už nedočkáme
Telo si zvykne
Ruža kvitne
Len keď je jar
Inokedy je smutná, ponurá
Ako deti ktoré musia ráno o šiestej vstávať
Musia sa bahnom brodiť
Cestu nájsť
Následne plávať
Neviete sa ako sa u nás správať?
Treba sa plaziť ak had
A na zemi spať
Snívať s nohami opretými o gauč
Je to puč
Ktorého krotí len lev v klietke
Ktorý nežne čaká na to že ho obslúži zamestnan-
ec mestskej zoologickej záhrady
Že si naňho ľudia zvyknú a nebudú pýtať náhrady
Amen

Tak pod' ku mne
Sadni si hneď vedľa
Niekedy viem byť prudký
Ako neriadená strela
Ktorá chromí púšť
Keď vojaci ktorý obetujú svoj život
Stlačia spúšť
Len aby zabili druhu svojho
Ten má na tričku inú vlajku
Zločin, ktorý sa vidí dvojmo
Raz za krajinu v ktorej mladý muž zomrel
Druhý krát za život ktorý pracujúcim zobrali
Vytrhli ho z rúk
Posadili vás do auta
Plného múk
Nevydajte ani zvuk
Kryt pancieru prezradí že to ste vy
Lietadlo letí
Ľudia padajú ako staré smetí
Dole šachtou
Čím ďalej idem
tým väčšia slza sa vyroní
Obrazce roka
Obraz života
Sa mi v hlave vytvorí
Je to záblesk dobroty ktorá koná svoje činy
Aj keď temné lampy zapália komunisti
Tí dostanú obuškom do hlavy
V červených kravatách
S bielym logom

A tak sa píšu riadky
Samé bez druhej pomoci
Je to sloboda sa vyjadriť k tomu že ešte máme
papier
Možno o zopár rokov žiaden nebude
Ale čo ja s tým už narobím
Textúra preniká do krviniek
To ovplyvní mozog
Všetky vynálezy dajte jednému mužovi
Verte že bude konať dobro
Každý je neperfektný
Aj stôl ktorý o tom rozhoduje
Aj Platón
Aj sám Boh ktorý nás že vraj stvoril
Podľa svojho obrazu
Čiže aj on musí mať chyby
Musel aspoň raz spraviť čin
Z ktorého cíti pocit vinny
Možno že zomrel len preto
Aby sme nádej zakopali troma metrami hlíny...

Neverte nápadu

Neverte nápadu
Ktorý nebol stvorený na čerstvom vzduchu
Ten nebol prevetraný
Nedal ho nikto duchu
Je výplodom fantázie
Ktorá tvorí len aby bol produkt
Odvážny nie je
Ani nijak špeciálny
Nemá význam

Neverte nápadu
Ktorého strojom je komunista
Ten nemá srdce dobré
Len to ktoré hnije túžbou zažiť
Zažiť utrpenie mas
Plač žien v noci
Vojnu
Oranžovú oblohu ktoré hroby tvorí
Kosu
A kosiča
V nemocnici mŕtvol nosiča
Len temnú temnotu
Ktorá sa oblepí ako sekundové lepidlo
Okolo očí tradičného občana
Ktorého úmyslom bolo
Len krajinu chrániť
Vlast pred zlom brániť
Skončil v pekle a hnije tam s ostatnými

Nikdy neverte nápadu
Ktorý ide od veľkých vôd
V nich plávajú veľké ryby
Hltajú potravu o život
Tej tam nikdy nie je dosť
Nenasýti desať ľudí
Ba ani jedno percento
Plávajú dookola
Niet im konca kraja
Nemajú hranice , nemajú mieru
Utópiu si vysnívajú
Hovoriť ľudskou rečou
Oznam im neznámy

Nápady
Treba dobré hľadať
Treba sa smiať a dobré jedlo jesť
Lebo dobrý čas vám bude trvať
Kým jeden taký nájdete
Ale keď hej, je to ako zromantizovaná láska na
prvý pohľad s hollywoodskeho trháku

Nehľadajte nápady
Ktoré za to nestoja
Nikto nevie či máte ešte 70
alebo len jeden rok života
Zajtra vás zrazí kamión
A sprosté nápady tu ostatný
Vy pominiete
Vy ste nahraditeľný
Aj aj som
Myslíte si že som prvý čo píše vety nezmyselné
Zapíňa papier len aby sa nejaký kritik na to poz-
rel
Že wau super
A logal víno jedna radosť
Otrasné slovo
Že bohém
Totem ľudskej slabosti
Slabosti vôle
Nietzsche aspoň písal čo on nebol
Vedel svoje chyby
Vedel prečo to robí
A kde má svoje medzery
Naši ľudia?
Čisté zrkadlo nevideli
Problémy sa riešia tým že sa na nich nepozerá
A tak sa to všetko uzatvorí do jedného kruhu
Niet úniku
Niet horšieho druhu
Ako nášho ktorý je slabý voči bolesti každodenn-
nej
„Len zobrať chlieb každodenný a mieriť domov“
povedal muž činný
Zobrať pušku, mieriť za honbou
Hanba pre náš mozog hníly
Sme ako opice
Ešte aj opičie nápady máme
Opičie túžby, sexuálne služby
jediné čo nám ide v mozgu

Oslobodte sa
Od nápadov zlých
Oslobodíme národy
Od hraníc našich realít
Oslobodíme domy
Nech riekou tečie krv našich predkov
Nech sa zmáha človek mocný
Nech sa otvorí hrob skvostný
Nech bolí srdce
Aj hlava
Nech všetci revú z pľúc
Sláva bolesti sláva
Ale na to všetko treba nápad
Nápad dobrý

Vesper

Vesper
Stojí v čiernych šatoch
Ako noc jediná
Stojí pri zábradlí útesu
Niekde v Santa Monike
Obdivuje svetlá
Blikajú v diaľke na ktoré nemá každý výhľad
Ó Vesper
Ty moja osoba jediná

Na čiernom Forde sa vozí
Sto dvadsať po diaľnici
Je to na ňu dosť vysoká rýchlosť
Štrk ide s pod kolies
Rúti sa po krajnici
Keby narazila
Možno aj niekoho zabila
V LA je veľa boháčov
Ale na takýto problém
Na to niesu právnici

Modré budovy
Ktoré odrážajú depresie normálnych ľudí
Osem hodín v kocke
Lano sa každý ôsmy hodí
Každý chodí do reštaurácie
Kam sa mu hodí
Aspoň večer pri telke
Majú ľudia svoje hody
Ale nie Vesper
Tá v nočných baroch dlho nepije
Tá nechodí po nočných uliciach
Až kým dvanásť nebije
Užíva si ale život
Nás všetkých prežije
Bohémov čo sedia na káve
Rozprávajú kto bol na najundergroundovejšej
šou
Kto videl najväčší skvost
Nakupujúci
Ktorý chodia ako tlupa zombíkov
Po centrách a vyleštených podlahách
Drhnú ich deň čo deň ľudia s minimálnou mzdou
Ale nie Vesper
Tá by vlastnoručne revolúciu založila
Zapálila by oheň večný
Ako vtedy v Olympii
Kde je teraz Vesper
Keď ju tak nutne treba
Papier tichne

A ďalší človek konvalinky opačne vonia

A je to vojna
O všetku česť a slávu
Je to vojna o mier
O to čo ľudstvo má slušnú mravu
Je to vojna o tom
Kto má pre nás horšiu správu
Vojna ľudí, nie národov
Vojna s päťami nie zo zákopov
Je to vojna ktorá otrase zemou
Zohavené telá sa budú otrasne miháť
Oči budú červené
Plné krvi a zlosti
Po väčšine dobrovoľníkov
Ostane len prach z kostí
Zbrane padnú a s nimi aj prezident
Absolútny kolaps
Tým pádom ma už prosím doraz
Aký je to krutý svet
Krutý voči Vesper
Tá si nedá ostrihať svoje havranie vlasy
Vlasy slobody
Nedá si povedať že nech prestane fajčiť
Aj keď už sú upozornenia aj na škatuľke
Nenechá si povedať
Ó Vesper, mnohých slabých múza
Ale len ja jej rozumiem

Lebo je pre mňa ako z hliny
Je to meno hodné hodnej ženy
Je to telo po ktorom nie jeden pení
Počul som že zajtra sa možno žení
Budem prekvapený ak neutečie z pred oltára
Lebo Vesper sa rada hrá so srdcom
Je ako prefíkaná líška v kríkoch
Skrýva sa a zasiahne na najbolestivejšie miesto

Na prašnej ceste
Niekde pri San Antoniu
Som videl moju Vesper
Ako stojí a čaká na niekoho kto by ju domov zo-
bral
Na nejaký čarovný obrad
Na obraz ktorý by jej ukázal cestu späť aby sa
nemusela báť rozsudku smrti

Ale vy čitateľ
Nepýtajte sa kto je Vesper, je totiž moja
Pýtajte čo z nej je vo vás, čoho sa ľudia boja
Nájdite si svoju Vesper a buďte spolu
Zaslúžite si to
Lebo na vás tiež čaká, stačí sa troška snažiť

Vendeta

Vlasy

Farby jemného dreva

Ktoré jemným a elegantným pohybom

Zakrývajú západ slnka

Mnohý aj krívajú keď ju vidia

Vendeta je len jedna

A nezmení sa

Pobehlica jedna

Zo studne nádeje

Je často smädná

Jej zelené oči sa prekúšu každým srdcom

Sú ako náboj z brokovnice

Ostré a trefné

Pri západe slnka

Vendeta stojí

A čaká

Pozera lode

Ktoré vo večerných hodinách mieria do prístavu

Zakotvia

A otvoria sa až ráno

Bary budú plné

Hneď ako mesačný svit zaspí na čiernej deke

Ktorá obopína celú oblohu

Až tak dobre že ľudské oko ani nerozozná jej koniec

A v tom svite

Bary budú svietiť červeno-žltými svetlami

Flaše pôjdu prázdne do koša

Ľudia budú tancovať tak rýchlo

Že piesok s pláže bude rapídne padať každému do očí

Latinská hudba sa bude ozývať Havanou

Kde stoja staré Kubanské autá

Osvetlené len jednou pouličnou lampou

Tam bude stáť moja Vendeta

Jedlo príde studené

Pot bude kvapkať rýchlo

Každý kto sa rozhodne postaviť Vendete do cesty

Pocíti bolesť ako nikdy predtým

Pri svitaní slnka

Ktoré sa farby podobne medu

Sa sladký výkrik bolesti plný ozve tmavou uličkou

A jediný kto ho bude počuť

Je pouličný pes

A Vendeta

Vaša nočná mora

Lebo v noci sa ulice vždy zaplnia ľuďmi bez dobrých úmyslov

Chcú vašu dušu – výmenou za heroín a čistú striekačku

Prekosí sa ne jeden smrteľník

Peklom

Ktoré príde na troch koňoch

Presne keď ručička na hodinkách bude v 180 stupňovom uhle

A bude ukazovať presne dole

Keď súmrak sa stretne s večnou tmou

A bohovia sa stanú závislými na pirulkách na depresiu

Zostane ľudstvo na pospas osudu, de facto

úplne bez cesty späť

Meče nepomôžu

Toto bude súboj mozgov

Vendeta moja milá

S jej medovými vlasmi

Bude viesť kvarteto ktoré zaútočí v ošiale dávnej kliatby

Klenby kostolov po celom svete sa budú triasť

Katastrofa, veď padol kríž!

Tisíc jazdcov sa vynorí zo sopky poznania

Rozhorčený situáciou

Porazia diabla?

Prejdu skúškou ohňom bez jedinej emócie?

Keď ho postrelia puškou

Zasmeje sa alebo pôjde na zem?

Rande

Si z Vendetou rezervujem

V dobrej reštaurácii

Pri bielom obruse a gýčových sviečkach

Červené víno nám bude čašník nosiť

Príprava na boj ktorý čaká každého z nás

Dekadencia spoločnosti

Ktorá prekvitá v žilách ako voda pramení

v horách v Švajčiarsku

Skrytá ale smrteľná

A každý od nej závisí

Susedovi závidí

Novú povalu a na nej nové bočné okno

Dom s bielych tehál

Tam budem z Vendetou celú noc

A bude to prekrásna noc

A vy drahý priateľ

Vendetu vidíte na ulici

Tak keď sa to nabudúce stane

Povedzte že ju pozdravujem z celého srdca

Catalína

Opálená žena
Ktorá stojí chrbtom prímorskému mestu
A pozerá na modré more
Ktoré rozprestiera jeho mohutné krídla na šírku
priam celej zeme
Táto žena sa volá Catalína

Má zelenú motorku
Postrach ciest
Je rýchla
Je zbesilá
Je priama
Len tak pre hocikoho nezastaví
Hlavne nie pre mužov
Ktorý nechajú rozum a city bokom
Riadia sa rozumom
Ktorý sa podobá opiciam
V jeho jednoduchosti
Asi sme ho po nich zdedili
Dar ktorý nám vymýva myšlienky a robí z vás
sluhov
Robí z vás len tiene povstania
Ktoré kedysi vládlo svetu
To bolo ešte keď v zlatých botách sa králi pre-
chádzali ulicou
A občania ich zdravili fakľami a chlebom
Nôž v ruke
Do chrbta vám už hoci kto zabodne

Catalína zabíja čas zabíjaním komunistov
Je to určitý druh hobby
Niečo čo ju naplňa
Nefiltruje myšlienky ktoré jej prebehnú hlavou
Ale nemá mozog opice
Rozmýšľa racionálne
A vyvážene
Ale jej jemne čierne vlasy
Ktoré chvejú nejedným srdcom a mozgom
Je to nádhera sa na ňu pozerieť
Hlavne keď vonku zúri teplo
Hlavne keď dedina spí pri poobedňajšej siesta
Nikto sa ani nepohne
Zastane čas a na jednom mieste zostane len
miesto na rozmýšľanie
Očista duše
Očista ducha ktorý planie túžbou zmeniť svet
k horšiemu
Naše pudy a naše inštinkty
Nás inštinktívne vedú k záhube
K povrazu na povale

Catalínu nie
Ona je iná a silná v duchu
Pozorná
Všimne si aj muchu
Ale to je dobré
Oči má ako havran
Tmavé, plné pravdy
A už videli mnoho mŕtvol

Keď ľudia sú hodený do izby bez jedla
A bez nádeje ju opustiť
V každom sa prebudí skrytý lev ktorý len dýcha
strach ostatných
Berie nám dych a snaží sa byť náš priateľ
V ruke má ale zbraň americkej výroby
Ktorá sa blyští ako čistý tanier
Ako nerezový drez po návšteve upratovačky
Každý vie čo sa robí
Každý vie svoju pravdu
Každý chce bez nejakej pointy predlžovať svoju
bezvýznamnú existenciu lebo sa bojí temnoty
ktorá príde po nej
Každý sa snaží zapojiť káblom do steny
Vyhrať nejakú tombolu kto tu strávi najviac rokov
Kto strávi najviac šťastia
Aj keď veci tohto rangu majú malú trvanlivosť
Sú to výplodmi fantázie opičieho mozgu
Sú to len tiene ktoré satiristicky mimikujú pohyby
našich ľudových duchov
Ich sa bojí aj samotný Ježiš

A tak Catalína
Zlatko moje
Dáme niekedy piknik?
Budeme sa tváriť že sa máme radi
Dáme si možno jeden bozk aby ľudia naokolo
nás neohovárali
Vypadnime spolu
Na tvojej motorke
Aj tak je mi jedno čo sa stane hneď tu a teraz

Lebo Catalíne je jedno čo sa s vami stane
Mne na tom síce viac záleží
Ale osud je váš
Či budete sluha inštinktom opice s ktorej vám
mozog hnije
A budete furt za ňou chodiť s ružami od
Swarovski a prsteňom zo zlata
Alebo povstane, vzopriete sa
A budete odmenení takou spoločníčkou ako je
Catalína – motorka je len pekný bonus

Artemis

V náručí prírody

Na kresle ktoré stvoril sám drevár za kopcom

Na verande bielo-hnedej chatky

Obklopenej mrakodrapmi

Len tieto sú zelené a majú ihličie

A pohľad uprený na jazera v ktorom sa odráža
horko-ťažko cez hmlu slnko zafarbené žltou far-
bou a oranžovým podtieňom

Prináša pokoj a harmóniu do duši

Duši krásnej Artemis

Artemis

Besná ako príroda sama

V bielych šatách na ktorých sa odráža nežnosť jej
povahy

Jej jemne blond vlasy, svetlé ako ryby v potoku

Ktoré bezčinne čakajú na spasenie od ich ryba-
cieho boha

V omamnom štádiu aký je väčšinou len pri fa-
jčení šalvie

Tancuje s bielymi anjelmi ktorý nesú poznanie
celé sveta v náručí na béžovom vankúši

Omámená hudbou

Hrá staré bendžo, zaprášená harmonika

Kapela domáca pri jednom orosenom pive

A zelenom stole s farebnými guľami

Tam nájdete Artemis

Ako bohyňa lovu

Loví mužov

Nechá si ich omotať okolo prsta

Jej modrými očami pripomínajúce skôr nebo
v nedeľu poobede

V tú nedeľu keď si pán Boh na chvíľku schrupol

Tými očami vás privedie do tranzu

Nervová sústava vám ohrnie

Srdce zastaví svoju funkciu

Na modrých pickupoch

Sa vozia celý deň

Nemajú ani kus starosti na pleciach

Sada blbostí v kufri

Sadá rosa, odráža ich tváre vo vetre ohňa

Ten horí hlboko v srdci

Keď ste podchladený životom drží váš tep
v norme

Keď prihorí v krbe a vy nemáte vodu

Vypomôže vám aj tak

Je dobrý sluha a lepší pán

Rýchla je Artemis, ako raketoplán

Najbližšia dedina – 150 kilometrov

Nič len les

Ktorý hlinenými očami a dušou nočných vlkov na
vás pozerá

Premeriava si vás

Nevie čo ma robiť

Alebo či dačo vôbec povedať

A vy

Len v opare lesných víl

Ktoré zbesilo hľadajú význam svojich krídiel

Nezastaví ich divoká kôra mocných stromov

Ktoré strážia les lepšie ako keby im za to platili

Majú miesto, majú domov

Zomrú sekerou ktorá im odtne korene

Ktoré sú pripojené k zemi kde vyrástli

Z teba bude stolička!

A z teba zas nábytok pre bohatú rodinu

Takých ľudí Artemis zvädza

Nie pre peniaze

Ale aby ich keď nastane tmavá noc

Mohla s igelitovými sáčkami na hlave

Topiť v jazere

Mŕtve telá hádzať nenažraným medveďom

Tak skončí muž, dieťa či žena

Príroda nepozná milosť

Artemis to po nej zdedila

Ale mňa pozná

A ja zas ju

Nie len raz

Sme opitý venovali celú noc bosému behaniu po
vláknach nočných vtákov

Ktorý svojim krikom zobudia hladné krky
krvilačných monštier

Tie vylezú spod skál ktoré ich väznili odvtedy čo
zomrel Nietzsche

No nebol to muž čo povedal že božia druhá chy-
ba je žena?

Prvá zas muž?

Zas mal ten parchant pravdu

Na krídlach bielych koní

Ktorý sa rútia do bitky bez toho aby zacítili štípok
rozumu či strachu

Ide im o česť

Na nich sedí Artemis s jej bandou

Ktorá vypáli všetky dediny ktoré uvidí

A pretom môj milý čitateľ chodte do lesa

Možno ju stretnete

A ona bude mať tu milosť

Vás zabiť svojim jedovatým šípom

Lilliana

V šere

Hneď na začiatku noci

Ktorá sa len rozbíha

V fialových svetlách

A reflektorov vytvárajúcich strašidelné lesky na tvárach

V týchto svetlách, na červenom koberci

Tam stretnete Lillianu

Tesné vínovo červené šaty

S zlatými ozdobami a kabelkou

Vysoké podpätky

Stojí tam sama a len čkaá

V nočných kluboch to býva divoké

Cementové podkrovie skrýva šatníky plné histórie

Na každom vešiaku už visel niekomu slávnemu kabát, prípadne šiltovka ak ste štýlový

Tmavé steny

Simulujú únavu

Preto je taká rada ľudí pri bare

Nie na kávu ale na dávku čiastočného potešenia

Je piatok

Koniec nudného života ktorý ako zverák nám ničí ilúzie

Tie isté ilúzie ktoré nám slúbili v telke

Dnes už fakt sa nedá nikomu veriť

Svet troška zošalel

Cementové džungle vychovávajú tvory hodné akurát tak oplútia

Kde to lútosti

Filozofi

Čo píšú ódy o ľudských vlastnostiach

Ešte nestretli Lillianu

Je to divoch v ľudskej koži

Pravdepodobne si ju požičala od nejakého feťáka hneď za rohom

Ten sa necíti vo koži celý život, robíte mu v podstate láskavosť

Je to nespútaná krása

Na ktorú si trúfne ne jeden macherko

Ale čudujte sa svetu

Ani jeden neuspíe

Lilliana by utopila vlastného syna keby jej to stále v ceste k potešeniu

Na to sa predsa chodí do klubov nie?

Aby sme zabudli že nežijeme ilúziu ktorú sme si vysnívali?

Alebo nie?

Lilliana je troška iná

Ťahá ju bezmocnosť sa vymaniť s prudkého objatia svojich hriechov

Láka ju parket kde sa ľudia krútia dúfajúc že ne-skôr to zakončia na vécach

Lilliana chodí na vécka len robiť kokaín

To je dôvod prečo je každých 5 minút preč

Je to emočný sen

Od racionality má ďaleko

Preplatiť životnú pôžičku na luxusné fáro

Ktoré rozbijete pod vplyvom alkoholu

Zomrú asi traja ľudia

Ale čo už

Každá noc je lov

A ten musí mať svoje obete

Lilliana má svoje auto

Čistokrvný červený kabriolet

Luxusnej značky, ktorá mi ale neplatí reklamu

čiže ju nespomeniem

Rada sa na ňom vozí

Robí jej dobre keď jej čierne kučeravé vlasy

Podobné hrive leva

Sa vetrajú na vzduchu

Ktorý by závidel aj posledný horár

Je polnoc

Ulice sú zaplnené fľašami, pachom vývratkov a mestkou políciou

Mesačný svit za zobúdza

Slnko mu klope na vráta

A Lilliana?

Ta sa prevracia

Na ulici na zemi

Je na vrchole svojej jazdy

Nosné dierky už má naplno využité

Auto je rozbité v rieke

Nemá nikoho

Nespôsobuje to smútok

Len jemný nihilizmus

Basa je bije žilami v rytme klubovej hudby

Chce sa jej tancovať na texty spravené za 5 minút

Podpätky si vyzuje

To že ľudia idú pracovať ju neujíma

Je čas tancovať

Keď pôjdete do klubu, neskončíte v jej kufri

Je to žena ktorá sa rada hrá

Ale hry bolestivé

A vám ide len o potešenie, no nie?

Avril

Nežná žienka
S tvárou ako bábika s výkladu
Je zlaté ako beží v parku
Pozoruje kačky ktoré spievajú v jazierku
A jedia chleba dobrosrdečných ľudí
Jej veľké modré oči
Vás uklincujú k lavičke
Vy viete keď zbadáte Avril

Slnko maľuje modrastý kanvas čisto žltou farbou
Ktorá je vyrobená spojením tisícich súhvezdí
Jemná gitara pouličného hudobníka
Vám teší vaše bubienky
Na toľko že si všímate čudákov ktorý v slnečný
deň majú béžový kabát
A chodia sa prechádzať s kufríčkami z roboty
Tam sú nudné papiere
Tie patria do vysokých budov
Ktoré obklopujú zelenú plochu
Len drevené lavičky
Sú útočiskom bojovníkov Sudoku
Mysliteľov ktorý vymyslia len riešenie na ich
vlastnoručne vytvorený problém
Krása ako sa to všetko hýbe v kruhu
Skoro ako hodiny
Sme bez problémoví, tak si jeden vyrobíme
Potom chceme byť zas niečo iné tak ho začneme
riešiť

Avril jazdí na bielom Mustangu
Brázdi ním cez preplnené ulice ktoré sú ale
prázdne keď sa na to pozriete duševne
Aj Avril má prázdnu dušu
Patrí medzi obete veľkého systému
Proti ktorému každý bojuje
Ale v podstate bojuje zo sebou
Je to skoro ako hodiny

Lebo v cementovej džungli
Kde sa zákon nosí v pravom vrecku
Pištoľ v ľavom
Len tam viete byť osamelý s 2 miliónmi ľuďmi
Len tam viete ísť bez pocitov do práce a späť
Vrátiť sa domov
Plakať do vankúša
Zblázniť sa
Začať páchať trestné činy
Nevedieť čo chcete
Mať krízy
A to všetko v jeden deň

Avril je už taká
Je osamelá vo veľkom meste
Je stratená so svojim bielym Mustangom
Je unudená keď píše grafy 8 hodín v kuse
Cíti sa menejcenná keď je u Jimmiho jeden malý
burger
Ale je že vraj Mišelinovský
Vyser si oko Jimmy

Klavír jemne hrá v pozadí
Medovo-sladká farba zaplnila oblohu
Avril sa prechádza
Medzi taxíkmi
Medzi autami
Mustang je v garáži pod penthousom
Avril je sama
Na ulici
Bez pára
Berie si jeden hot-dog
A ide do parku za kačkami
Tam je aspoň ticho

A čo nám to vraví o uliciach
Kde sa denne stretnú armády len aby sa obišli
Kde sa betón prevracia lebo je unudený
s manierov
Kde kravaťáci si každý deň priťahujú kravaty
a dúfajú že ich raz uškrtia
Kde sa robia peniaze a zločinci sa skrývajú medzi
košmi na námestiach
Kde stretnete každého béčkového herca ako sa
bezpríčetne motá na ulici
Tam spoznáte kto ste
A či viete byť sám
Či viete bývať v otrasných podmienkach
Či viete čo je to bitka o život
O právo byť šťastný

A tak Avril stále chodí
Čaká na jeden signál
Len že sa jej niekto neprihovorí
Nechce tancovať
Chce plakať
Chce zaspáť na 40 rokov a dúfať že to bude lep-
šie
Je koncoch, padá
Hlboko do diery ktorá sa jej otvorí pod nohami

Sľúbte mi čitateľ
Keď uvidíte Avril
Dajte jej darček aspoň na 5 minút ju rozosmejete
Nech nemá také peklo zo života ako zvyšok z nás

Arianna

„Si schopný pozrieť sa svojim tieňom do tváre
a schuti sa zasmiať?“

ozval sa hlas spoza stola

Bola to Arianna

prišla nás pozrieť z dola

Jej ryšavé vlasy pripomínali skôr prefíkanosť líšky
ako nežnosť ženy

Jej hlas bol mocný

Ale predsa v ňom bol cit ktorý mnoho samolúb-
nym spisovateľom tak veľmi chýba

Začítate sa do technického žargónu

A neviete sa vysomáriť že kde je nadpis a kde je
označenie strany

Je to všetko až moc komplikované

Ale Arianna je hviezda

Ktorá rozprestiera svoju moc v pekle ohnivom

Kde je vládkyňa mŕtvych a im vládne železnou
rukou už niekoľko stáročí

A povedzte

Na každého živého je generácia mŕtvych

Komu by ste radi velili?

Nezabudnime na spory

Ktoré ľudia vedú

Armáda Arianny je mocná

Porazí naše bez mihnutia oka

Prečo tak ešte nie je?

Nik nevie

Arianna je žena záhad

Nerada odhaľuje karty ktoré mala

Rada by len celý deň

Na zlatom poklade spala

Čo môže byť lepšie ako dlhý spánok

Žiť život a nepohnúť svetom

Byť ako jemný vánok

Na ktorý každý zabudne, len keď niečo pokazí
masa ho hreší

Masa ho rieši

Nenechá ho spať

Tolko otočiek čo on má v hrobe

By ste nenapočítali na dvoch rukách

Preto Arianna mlčí

Zoberiete ju do reštaurácie

A mlčí

Nevraví ani slovo

Čo bolo, to bolo

Minulosť s kosákom po si vás príde

A vy sa bez podpísania nejakej zmluvy alebo
šancou vyjednávať pripojíte k armáde

Ale keď na vrchu

Pod ktorým spia obry

Ozve zvuk rohu vyrobeného z mamutieho rohu

Ktorý drží elf večného spoločenstva

Začne z hlíny vyliezať mŕtvola za mŕtvolou

Budú mať zohavené tváre

A dotrhané šatstvo

Šedá koža

Pretrhnú modré plátno

Oblaky sa budú mračiť

Nad údivom sveta

Na koči ktorý poháňa čierna hmla

Sa bude vo výzbroji lebiek a kovových reťazí

Viesť Arianna a hľadať kde nájde najbližšiu obeť

A tam kde sa stretne spoločenstvo a ich mŕtvy
predkovia

Tam nastane rozsudok čo bude s nami

Len s obyčajnými smrteľníkmi

Tam sa odohrá súboj ktorý zatrase známym
svetom

Ozve sa krik zavraždených detí

Spálených tiel ktoré neunikli spoločeskej kas-
trácií

Keď im jazyky trhali s úst za názory ktoré neboli
ich hodné

Hluk preruší bojových duchov mužstva

Ktoré z lukmi bude mieriť na hlavy mŕtvol

Tie to ešte nevedia

Nevypália

Čakajú na oznam mieri a bratsva

Na spoločné stany čím by oslávili nezávislosť
od bohov

Ale Arianna služi bohovy až veľmi dobre

Vypáli v jeho mene dediny, zabije desiatky ľudí
alebo mučí dôležitých ľudí

Je to život o ktorom by každý písal báje

Ale Arianna

Tá len stále mlčí

Keď raz zazneje jej hlas statočný

Prebudí to vo vás tiene

Ktoré vás dopichajú vreckovými nožmi

Len ak sa neviete brániť

Cez čierny kabát zlosti

Ľudia moji majte troška cnosti

Náš čitateľ je možno chlap

Nevie že v sebe ženské mená nosí

Nevie že treba po skle chodiť bosí

Lebo bolesť vás za ruku odvedie tak kde máte
hľadať poznanie, za Ariannou...

Bitka pri vodnej veži

Na jazere sa mihajú tieňe
Tiene vojakov
Desaťtisíc mužov oblečených biedne
Utekajú od ohňa

Mesto horí
A rada mužov vojsko preklíňa
Zhorel vám celý život prd očami
Nikto nemá nič
Je to bieda
Budú musieť chodiť až dokým im nohy nepovedia že dosť
Až dokým sa smrť nad nimi nezľutuje
A nezoberie ich schodami hore za legendárnym mužom
Aj jeho palác horí v plameňoch hnevu
Ktoré zaplavujú oblohu oranžovým tónom
Ktorý je nepriateľský k jeho odporcom

Dobrá sluha, zlý pán
Tak hovorili kráľovi ktorý brány nevie strážiť
Kým chleba bolo dosť vedel sa o ľudí starať
Na námestiach sa do očí rodinám pozeráť
Teraz nie
Už na koči odišiel ďaleko od bitky
Nechce mať krv na purpurových rukách
Rukavice ktoré nosí sú na to až moc drahé

Vojsko došlo
Držalo sa za ruky s nocou
Je to zázrak že zomrelo len tisíc ľudí
Nestihnute sa ani zobudiť
A už vám klope na dvere mužstvo v zbroji

Dom opustiť
A bežať čo najďalej
Pomôže vám lož
Pomôžete si len samý
Pomôže vám len keď nebude spomínať na to čo sa stalo

A v lese už stojí grupa
Za nimi ich história horí
Každý unavene stojí
Deti plačú
Vozy sú poloprázdne
A nikto sa neodváža ani muknúť
Koľko toho museli nechať
Koľko toho museli obetovať
Kto pôjde späť skôr?

Mocná zbroj, vlak im už beží
Po plániach sa ťahá nekonečný vagón nárekov ľudstva
Keď ich najhlbšie túžby sú pochované na cintoríne
A ich nádej pre ďalšie generácie zhorí v ohni
Ktorý založili samotný barbari ktorých odelila len stena druhá
Skaza
To bolo meno volané do vetra
Slovo ktoré dunelo v prázdnych srdciach rodín
Ktoré utkali pred pohromou, čelom k osudu

Nedá sa nič robiť
Čin bol dokonaný, čas už sa nedá otočiť
Netreba mať emócie
Netreba plakať
Netreba márne puštny piesok prehýbať
Hodiny na veži sa samé otočia smerom k slnku
A keď odbijú päť – viete že meče zodvyhnúť je čas
Že zbroj odprásiť od jemnej deky mieru bude treba
Je to čin ktorý bude nenávratný
Ale keď vnútom-mŕtve telá povstanú a zachechcú sa
Tak mocne že popol opäť postavy piliere kláštorov a palácov
Vráti sa kráľ v bielom koči a purpurovej blúzke
Len vtedy pochopíme podstatu úzkosti a sebaobranu
Len vtedy sa môžu oči znížiť na úroveň opičích inštinktov
A muž mení sa na draka v momente drahom
Jeho meč odrazí slnko
Prekročí božím prahom
Kto bude druhý Ábel
Bude slobody vrahom?
Kto sa obetuje za dobro ľudu
Kto vráti slovu muža, jeho stratenú silu?
Kto sa postaví ohňu
Aj keď súboj je to prehratý?
Kto zaprie do práce svojho koňa?

Kto nové telo si postaví
Oživí riek, tým aj ľudí
Zvuk je prelud
Barbarstvo je pre ľudí
Pred ľuďmi boli len zvery
Tie oheň nepoznali
Nám slúži na ničenie
Im na to aby sa nad ním zamysleli
To je na zamyslenie...

Ester

„Byť človekom. je skôr úloha
ako samozrejmosť napísaná v knihe.“
povedala Ester ako jej ruže išli z očí
Zoči voči úlohe ktorá zabije nejedného človeka
Možno raz sa zobudíme
A toto bude len jeden sen

Pri mori
Na Belize
Stoly posiate bielym obrusom
Červené víno
A slnko
Hore na oblohe osvetľuje modrú oblohu
Vedeli ste že bez slnka by neboli farby?
Ale vážne
Keby ho nebolo náš život by bola temnota
Nič by nebolo
Hľadali by sme všetko sami
Bez nádeje že nám niekto pomôže
Práve v takýchto momentoch keď sa hráme
v piesku
S Ester
Ktorá stavia domy ktoré zrúti voda len ich uvidí
Ľudia chodia
Hore dolu
K moru
Od stolu
Svoju noru
Úprosne hľadajú
Nechcú vidieť budúcnosť
Nechcú sa pozrieť do očí
Nechcú spoznať temné rohy ich hotelov
V ktorých stojí sluzobníctvo, oslnené predstavou
že raz sa oslobodí každý
Slnko pečie na hlavu silno
A pri tol'kom alkohole
Sa nečudujem že väčšina to nevydrží

A gitara hrá
Ale taká milá španielska
Esterine krátke vlasy sa krúčia
Ako svojím šarmom premaľováva steny na ktoré
písali ešte Rimania svoje čísla
Čerstvý vzduch vchádza medzi hostí
A dáva im druhý dych
Keď vidia Ester
Ako sa krúti v červených šatách
A nevie ani ktoré pesnička hraje
Na to jej nezáleží
Mne ešte jednu whiskey nalej

Ale nie vždy tak to bolo
Ešte predtým ako prišla sláva
Prach sa valil ulicou
A palicou sa uctievali neviditeľný bohovia
Tí nepoznali kompromis
Tí nevedeli koľká bije
Keď ľudstvo sa išlo zviať cestou sváru
Predávali zbrane obom stranám
Nikto nevie prečo je súboj
Načo bola dobrá revolúcia
Ale Ester si toho vytrpela
Molotov ktorý je vletel do okna
Vyhorel posledný plamienok šťastia ktoré dievča
malo
A tanky chodili po chodníkoch
Vojaci stúpali po mŕtvych telách
Z Európy sa ozvali prosby nech sa prestane
Bohužiaľ
Vojna má svoje obete
Ako keď sa seká les
Niekto zarobí
Niekomu umrie pes
Niekto zaútočí
Nevie ostať vo večnom tichu
Nevie si povedať a dosť
A nechať vlast na pospas osudu

A tak Ester získala svoje meno
Dcéra bojovníčky
Ktorej plagáty dodnes visia na stene
V malých izbách s pieskom
Na posteliach len s madracom
Je to sen každej baby
Byť ako Ester
Zvodná ale ženská
Odvážna ale krotká
Musíte ju vidieť
Nestačí vám fotka

Pólka ľudu sa už vonku bolí
Trň v oku majú
Kde mám hlavu?
Pýta sa filozof sám seba
Pýta sa socha biela
Ktorá práve padla
Ľud ide ďalej
A zvodnosť a čistota Ester je v každom z nás
Len to treba hľadať
Iné formy, iné pocty
Iné obety
A masťnejšie kosti

Viktória

V zápale boja
Keď horí oheň nielen v srdci každého bojovníka
Ale aj na bojisku kde tisíce mužov bojujú za česť
a morálku ich krajiny
V striebornom zbroji
Na nohách len jemné sandále
V ruke meč
Vyrobený s najlepšej ocele
V druhej štít
Ozdobený s prednosťou paláca
Stojí tam Viktória

Svojimi modrastými očami pretína duše aj najod-
vážnejších bojovníkov druhej strany
Rýchla ako šíp
Mrštná ako puma
Niet ju ani vidieť
Keď vo svojej plnej forme zaútočí
Nie je ju ani počuť
Keď vám jej meč bojisko červenou farbou poleje
Keď piesok sa láme na dve časti pod jej nohami
Keď padajú telá
Hlavy
A sekery vojakov sa zatínajú do zeme
Naprázdno samozrejme

Keď večer si patrónka všetkých práporov
Sadne pri ohni ku svojim ľuďom
Rozpráva príbehy dávnych čias
Ešte keď sa človek mohlo rovnať bohu
A bohovia na dennej báze prímali ich obety
a výzvy na súboje
V dobe keď si boli rovný
V dobe keď obidvaja boli rovný rozumom
Aj telom
Keď sa ešte dalo ovládať
Disciplína
Dnes chýba v práporoch vojakov
Sú použiteľný len raz a ani raz viac
Nič s nich nebude
Je to grupa
Ktorá potrebuje silnú bojovníčku ktorá by ich
viedla
Zaujímavé že mužstvo len ženu poslúchne
v dnešnej dobe
Nejeden vojak dúfa
Že sa bude môcť dotknúť blondých vlasov
Viktórie
A sladké reči jej celý večer hovoriť
Ale to je v poriadku, dokým to je len sen

A armáda
Ktorá fénixa vo svojom logu nosí
Jej správa znie
Zničiť všetko čo sa dá
Zabiť človeka mocného
Vylúdiť kráľovstvo nežného rodu
Už sa paláce obracajú, dokonca aj kostoly
Smerom k Viktórii
Čakajú odozvu
Čakajú že prejdú priepasťou
Ktorú im postavil osud pod nohy
Čakajú že uniknú ohňu
Ktorý mocné plamene do výšky nesie
V ich srdciach
Či už v ich meste

Na námestí
Matka plače
Vtáci odlietajú
A do bitky sa ide
Muži s mečmi a štítom
Už v rade stoja
Mocné nepriateľa
Sa ale vždy boja
Ten je v statisícoch, ich vlajku mocne vejú
A vojakom za domovinou srdcia vrejú
Rodiny, len smutné spomienky hrejú
A pred celým vojskom
Už stojí Viktória
Vlasy jej vo vetre vejú

Niet na výber
Čoho sa už zmôžu?
Je to napísané vo hviezdach
Obdobia prichádzajú
Ale Viktóriu to nezmení
Nepohodlná pre totalitu
Príliš voľná pre slobodu
Srdca bojovníčky
Odvážne a veľkorysé

A do boja sa púšťa
Mocná Viktória
A vo vás bojovného ducha buduje
Každý sa bojí svojich leopardov
Každého zmôže únava
každý potrebuje pohár vody
Ale vy potrebujete bojovať až dokým nebude
nepriateľ vo vašej domovine
A kvôli tomu nesú Viktóriu späť na štíte a nechodí po vlastných

Virginia

Pri poliach
Kde fúka vietor a jemne prehadzuje rastliny na jednu stranu
Kde hrá jazz každý deň a každý ho počuje
Kde sa pracuje bez toho aby sa platilo
Len každý pre seba
Tam na parkovisku kde stojí denne asi 5 áut
Tam je drevený dom

Obaľovaným večerným vánkom
A odrazom tieňom zo sviečok
Ktoré tancujú do rytmu živej kapely
Pri billiardovom stole
S divákmi ktorý vsádzajú veľké peniaze na hru
Tam stojí Virginia

Je orechové vlasy dokonale splývajú s starým drevom
To osvetľujú neóny
chcú nám predat' najnovšie pivo
Plagáty dávnych letcov
Podpísané dresy
Stará telka v ktorej ide bejzbal 24/7
Starý barman ktorý pracuje 24/7
Oriešky nielen v miskách ale po určitej hodine aj na zemi
Hluk ľudí ktorý oslavujú že na dnes skončili svoju prácu
Hluk ľudí ktorý vedia že niesu moc bohatý
Ale zato sú slobodnejší ako hocikto vo veľkomeste
Vánok ktorý fúka čerstvý ale studený vzduch vždy keď sa otvoria dvere
Ten oslavuje s nimi

Živá kapela už prišla
Každý si sadol na svoje miesto
Začína jeden akord, potom dva
Na starej gitare s nálepkami
Pridáva sa harmonika
Pesnička každému známa
Je tu atmosféra na nezaplatenie
Nie je to len fáma
Každý sedí v dobrej nálade
Vie že zajtra sa zobudia do rovnakého dňa
Ktorý ich znova privíta slobodou a teplým slnkom
Ale ako začne spievať spevák
Každý pozná slová
Hrajú tu každý večer

Ostane vám to v hlave

A ako obecenstvo sedí na stoličkách
A pívá sa rosia na stoloch oproti
Ako každý tlieska rukami do rytmu
Ako začne jemný saxofón
Celý dom spolu s barmanom spievajú slová
Tie idú každému z duše:
*„Príd'k nám
Sladká Virginia!
Tam kde je obloha modrá
A polia plné lásky.
Príd'k nám
Milá Virginia!
Tam kde je úroda dobrá
Ukáž nám svoje vlásy.
Ó naša Virginia!
Ó naša Virginia!“*

Politické kauzy ich netrápia
Sú to ľudia živený spevom
Obdivovaný svetom
My sa smežeme
Ale oni sa smejú celý deň
A ako kapela hrá
A poháre sú orosené od piva až do dna
Končí sa pre väčšinu zábava
Idú spať
A s nimi aj pocit že sa to zajtra zopakuje

A ako v noci
Keď škorpióny sa neboja opustiť svoje kamene
A ľudia sa nehrajú na nič, len na unavené zvery

A keď mesačný svit
Obaľuje domy bielou dekou
A pouličné lampy blikajú horúcim svetlom
Všetci spia, jedine Virginia je hore
A vie že musí mať časť ktorú je pridelila príroda
Aj vy by ste ju mali mať
A vždy keď vám bude smutno a nebudete mať nádej - tak spievajte pieseň mieru:
*„Príd'k nám
Sladká Virginia!
Tam kde je obloha modrá
A polia plné lásky.
Príd'k nám
Milá Virginia!
Tam kde je úroda dobrá
Ukáž nám svoje vlásy.
Ó naša Virginia!
Ó naša Virginia!“*
A uvidíte že vám bude lepšie :)

Coralína

V ríši zázrakov
Kde zrkadlá otvárajú vnútro našej hlavy
A kde sa dá naozaj do nich pozrieť – bez nároku
na sebaklam
Kde sa vody stretávajú
Pri skalách kde hučí vodopád
Kde pád by znamenal smrť
V čiernom závoji
S očami lesklými ako diamant
Vám dušu šípom prerazí
Jedine Coralína

Je to bojovníčka za slobodu
Vie kto je ona
A spozná to isté aj v nás
Bojuje nie armádou aj keď by to niekedy chcela
Bojuje slovami, citom aby si vás získala
V temných mestách
V rohoch kde sa predáva heroín
Nájdete ju sedieť
V baroch kde chodia len vrahovia
V rožnom boxe
Nájdete ju sedieť
V pekle kde sa mučia ľudia
Nájdete ju sedieť v rohu
Ako si to celé užíva

Je prekliata
Má svoje vidiny
Preto musí žiť v ríši kde svetla niet
Kde niet človeka
Len kožené vypchaté zvery
Ktoré ožijú len čo odbije polnoc
Sú jej jedinými priateľmi

Ale na druhej strane
Prenasledujú ju tieň
Sú to tieň čierne ako noc
My ich nevidíme aj keď u nás sú
Coralína ich vidí
A oni vedľa
A každú noc čo chce spať vie že idú po jej krku
Že túžia po sladkej krvi ktorá by s neho tiekla
Vie že majú nože, ukované samotným Luciferom
Vie že majú role, ktoré musia hrať aby prežili
Vie že to nieje ľahké
Napriek tomu obetuje život v bolesti
Len aby videla čistú pravdu
Bez filtra
Len čistú bielu pravdu

A svetlo na konci tunela
Mnohých aj múdrych ľudí skosí
Coralína ho pozná
Prešla ním mnoho ráz
Boli časy keď bolo lepšie
Keď mala oči len pre seba
Keď boli farby modrej
Keď sa nepozerala hlboko do diery
Ktorá ju neskôr zhltna
Predtým ako mala železné závažia na nohách
A ťažko sa jej kráčalo po cestách dlhých
Predtým ako obetovala svoje city a svoj život
Aby videla to po čom mnohý tak túžia
Predtým ako chcela zabiť celú temnotu
A všetkých ktorý jej slúžia
Ani najhoršia armáda, ani kus jedného muža
By sa nezmohol
Proti jej odvahe bojovať

A Coralína vo svojej ríši bdie
Pozerá sa na hríby, trojmetrové
Pozoruje zohavených vtákov
Ktorým nie je dobre
Pozoruje ľudstvo
Že do ktorej záhuby zas smeruje
Vidí pravdu
Pravdu čistú a len pozemskú
Vidí mienku za činom
Nie len čin samotný
Vidí vraždy, krivdy, klamstvá
Všetky ktoré svet do seba vpustil
Vidí kvet
Ktorý vädne vždy keď ho niekto nepoleje
Vidí nádej
Ako svetlo ktoré žiari tónom žltým
Rýchlo a mocne ako armáda obrov

A Coralína to všetko vidí
Ma z toho zmysel pre spravodlivosť
Má z toho pocit že sa s toho nevymotá
Má pocit že niet záchrany
Že záhuba nám patrí
Má pocit že jej koniec
Že nám svet neprtí
Má poci že tieň prídu
Krk je v noci podrežú...

A preto volám vás
Coralína pre nás trpí, trpme mi pre ňu
Keď treba zachrániť tak chráňme
A do zrkadiel sa pozerajme bez sebaklamu...

Emanuela

V slnečnom kraji
Dnes v túto noc
Aj keď večer bývajú mrazy
Opime sa bejby len dnes a raz
Budem ti držať vlasy
A ty mne tiež
Emanuela, zlatíčko moje
Obidvaja sme až moc stratený prípad pre hocik-
torého terapeuta
Sme jeden pár
Vinný len tým že sme spolu
Budem si ta držať blízkosť
Spolupatričnosť je naša druhá reč

Momentálne žijem v LA
Píšem tento list
Lebo okrem osláv a bohoslužieb
Tu nie je moc čo na robote
Zviera ma bolesť hlavy
Ako ťa poznám, teba možno tiež
Ťahá ma dole tiaž
Neviem čo ďalej budem robiť
Možno si do seba hodím pirulku
Nie je to moc zdravé ale aspoň budem mať čo
robiť

Momentálne žijem v izbe
Je jedno akej, tma v je v nich rovnaká
Žijem vo svojej mysli – kde už o chvíľku
pohrebnú pieseň budú hrať
Ja tiež nejakú zložím
O tom aké sú tu mizerné parkoviská
A čo všetko sa tu nedá robiť
O tom aký ľudia tú bývajú
O tom ako každý druhý by len chcel vytiahnuť
peniaze z môjho vrecka
O tom ako všetci hľadajú samých seba a pritom
by stačilo sa obzrieť do raja zrkadiel
Tam kde panuje len jediná kráľovná
Pozorný čitateľ bude jej meno poznať
Lesklé oči, trpí stále
Aspoň pri tom druhom nie je jediná

Ale každý raz zomrie
Ale nie každý zomrie že sa pritom ľutuje
Každý bude trpieť
Ale nie každý bude trpieť s plačom
Tí čo bolesť prímu s požehnaním
Jediný uvidia boha ktorý mocnou rukou zotrie zo
zeme posledných slabochov

A tebe je ako?
Žije sa ti dobre?
Kde momentálne si
Alebo to mi len osud povie
Niekedy mi je smutno
Keď v kutici sám len na papier píšem
Ale spomienky, síce smutné, ma premôžu
A viem že možno nebude lepšie
Ale raz lepšie bolo
A z toho sa teším
Že som mal šancu v dobrých obdobiach kvitnúť
Ako ruža, ktorá bielou farbou nejednu dámu os-
lní
Spomienky, mi slzy prinesú
Ale s nimi by som vyplakal aj celý kýbel
Je to niekedy nutné

Niekedy premýšľam
Že by to mohlo byť aj ináč
Odvtedy čo vieš že si to ty
A že vieš že treba svet lepšiť
Odvtedy čo Ježiša poslali z neba na zem
A Mojžiš sa doplavil v košíku
Odvtedy sú ľudia ktorý by pre ostatných zomreli
Ľudia ktorý vedia že sú – a čím môžu byť
Sú prekliaty v kruhu čiernom
Niet úniku ale ani spásy bez neho
Točia sa, pozerajú, obzerajú
Ako blesky tancujú s prírodou
A zamýšľajú sa ako zlepšiť sa majú
Ak sa vám nepáči život, je povinnosť vymeniť ho
Váš život je drahý, neberte si ho

Niekedy sa chcem vrátiť
Lebo ďalších dverí sa bojím
Raz za čas dopredu nechcem ísť
Jazda sa mi až moc rýchla zdá
Niektorý idu až tak rýchlo
Nie je ani vidieť ani spätné sklá
A tam to končí aj začína Emanuela
V poznaní samého seba, to je podstatné pre nás
aj pre druhých ľudí
Lebo sto druhov človeka, s ním aj sto chutí
Nikto vás do zmeny nenúti, vy musíte byť sila
Tá pohne balvanom keď v ceste stojí
A preto
Len veci ktoré vieme stratiť, hodnotu pre náš živ-
ot majú
A preto vám čitateľ, politici Emanuelu nedajú
Je to vo vás a len na vás aby ste ju našli
O, a váš život ?
Ten visí na tenkej mašli

Upratovanie

Upratovanie

Je pre každého muža múza

Je to každého človeka sen

A keby len

Len to

Je to skôr rituál

Upracte si svoj stôl

Spravíte si miesto v duši na jedného ďalšieho človeka

Duša

Stôl človeka

Soľ pre rany

Každá duša sa raz zraní

Môžete sa hádať

Môžete sa brániť

Môžete sa hádať

Mať okolo krku hada

Ktorý vám zvíja hrdlo

Nemôžte hovoriť

Ani slovo

Vaša tvár

Ako olovo

Ale aspoň máte upratané

A nie je to brané

Ako každodenná záležitosť

Lenivosť a nerovnosť

Prach prináša

Odnáša pokoj

Odnáša zbytočné veci

V šuflíkoch fotky po exfrajerke nájdete

Experiment s ohňom spraviť

Šups do krbu

A hops!

Plameň horí

Každý keď upratuje

Brodí sa v mori

Niektó potrebuje troška vody

Keď mu dom horí

Keď mu duša hnije

Keď mu rastie z nohy šiesty prst

Keď vás zahrabal prach

A vy by ste len hrabal von

Skloň!

A povstaň s popola

Uprac si izbu

Dušu si upraceš tiež

Tento pocit, si dopraješ

Koľko zješ?

Celé sústo alebo len trocha?

Žiješ?

Dýchaš nepravidelne a ževraj papier sa s tebou rozpráva

Aké máte práva?

Poznáte ich naspamäť?

Je ich sto či tisíc?

Pod tými papiermi

Stôl už neuvidíš

To hladké drevo

Tá jemná kôra

Tá pôda kde stom musel rásť

A rástol ako z vody

To sú nám ale zhody!

Len pre teba ho dole dali

Oslnilo ho slnko tvoje

A oboje veci

Boli v pozore

Ja a ty

Len stojíme

Na obzore

Slnko

Ktoré nás na hrudník páli

Chlapík v drevárni

Ten každého chváli

Čo chvíľa príde moment

Kedy sa ho aj vojaci báli

Tí stáli v pozore

Ja a ty

Stále sme na obzore

Malé sú to veci

Ktoré robia dušu šťastnou

Mastnou žemľou potrieť maslo

Možno ešte mlieko k tomu

K domu prišiel pes

V ruke mal noviny

Chcel len jesť

Pól šunky som mu dal

Ale pozri milá tú sa píše

Upratovať, to je kliše!

Zatiaľ čo sa dieťa kníše

Ja budem doma

Stáť a strážiť

Ani aby kúsok prachu neprekročil prah domu

A stromu ktorého kôra je na stole

Odkazujem

Budem upratovať dôsledne

Deň či noc

A nech špina volá o pomoc

Chlad a sneh

V horách
Kde sa dejiny píšu
V kolískach našej civilizácie
Kde medzi hrozivé hory a skaly
Sneh a mráz sadá
Kde nejeden strom cez zimu
Na zem padá
Kolíše sa pod vetrom
Ktorý jemne fúka
Pomedzi stromy
Kamene
Dlhé útesy
Svoj svieži vzduch nám núka

Zvieratá
Ako zajac
Ten iba z nory kuká
Jedla má dosť
Dúfa že zimu prežije
Dúfa že pod bielou prikrývkou ho niekto nájde
Dúfa že na jar
Znova ožije

Aby videl vtákov ktorý sa s trópov vrátia
Možno mu donesú pohľadnicu
To bude zas vrava!
Každé zviera teraz spí
Zajac spánku ale ahoj máva
Pozoruje sneh ako padá
Je to nádherné
Ako malé vložky zakrývajú les
Ktorý rozprestiera svoje krídla ostošesť
Ako skaly ktoré predtým hrozivo šedé
Bielym posiate sú
Už takú hrozbu v sebe nemajú
Už nemajú toľko zloby

A celé krajina je pod jedným čarom
To je mocné
Mocná kliatba
Trase sa celá klenba
Ale nie z hluku
Ale od strachu s ticha božského
Stojí všetko
Aj čas nám už zamrzol
A v tejto krajine práve teraz
Keď vonku mrzne
Stopy v snehu miznú
Cítite sa ako vo sne
Stačí len dôjsť na návštevu

A žlté slnko začiatok dňa hovorí
Aj tak všetci spia
Všetci sú v pokoji
Modrá obloha
Aj najhlbšie emócie pokorí
Svojou krásou a čistotou
Vyžaruje až do nory
Kde už zajac spí
Prosím nerušme jeho spánok zimný

A stromy sa na tieň menia
Ako deň pomaly končí
Obloha sa zakrýva medom
A hneď potom
Dielo noc dokončí
Zazvoní zvonec
Mesiace otvorí svoje vráta
Prezlečie sa do formálneho
Z pyžama
A mesiac už na oblohe
Nie jedny oči klipkajú
Čas na oddych
Na vypnutie mozgu
Nad odreagovanie od činov ktoré nás robia do-
brými ľuďmi

A zima vonku síce je
Ale v srdci nám je každému teplo
To pekne celé telo hreje
A zajac ten sa zobudil
Teraz sa len smeje
Prespal celý týždeň
Už si ani nepamätá aké to bolo keď zaspal
On rád spí
Ale to aj my
Pri pohľade na takú krajinu
Lámu sa nám ľady
Pohne to s nami
Mocne a silno
Ako jednoduchý biely prach
Pokorí prírodu
Nech mu ide k nohám
Nech je kultúra znova zvodná
Nech ľudia vedia len takto vonkajšok opísať
Nech so doprajú výlety
Prechádzky a lásky
Veľké stromy a krásy
Maľovanie a troška beletrie
Srdcu nezaškodí
Ale každý kto chce niečo dosiahnuť
Sa najprv bahnom brodí

Bod

Bod

Sa môže každému zmeniť
Každému môže všetko na ruby otočiť
Každému sa môže zmena zdať ďaleká
Ako maják na mori
Ktorý márne svoj loď hľadá
Námorníka nezachráni more
Len on sám

Zmena príde zvnútra
Brániť sa jej netreba
Niekedy je na ňu potreba
Vozy sa vozia
A diabol sa ďalej smeje
V tej chvíli treba bojovníka
S mečom veľkým ako samotný strom
Zo svedomím čistím ako záhrady kráľa
S odvahou armády mŕtvych
Ktorá sa bezhlavo hádže na svojich už teraz pod-
daných
Je tenká čiara medzi bojovníkom a šialencom
Vrahom a bláznom
Tých oboch čaká horľavé kreslo
Usadené na konci pekla samotného
Pri útesoch kde nejeden človek skočil do dna
Boleť
O tú príde
A och tá vie oslobodiť ľudí
Viem im dodať nádej slabú
Ale čistú
Viem im odokryť hmlu ktorá zavádza do čiernych
lesov
Ktorá vám zhorší stav tamojši
Ukáže vám cestu
Ale na nej desať strážcov
Radšej by ste boli slobodný alebo zodpovedný?
Ale uväznený ale na posteli s najlepšieho hodvá-
bu?
Otázka na generáciu, ktorá desať ľudí zmorí

A pozeráť sa na sex aj digitálne
Piť alkohol, fajčiť dve škatuľky denne
Mať rýchle auto
Vraždiť lebo vás to baví
Odmietáť ľudí, meniť partnerov ako ponožky
Maľovať vlasy na červeno či iné žiarivé farby
Mať na stene surrealistické maľby
Nič s toho vás neospravedlňuje že kto ste
Zo sveta sa nedá újsť
Dá sa ho len prijať

Nieje chvála za to že ste malí
Nikto vás za to nepochváli
Že ste strach mali
Možno na dôchodku
Budete na Bali
Užívať si koktail
Smiať sa aký sú ľudia slabí

Prežite svoj život v zdraví
A v láske
Cvičte si mozgové svaly
Nebudte v maske

Nemajte pri sebe putá
Ktoré ťahajú zvyšok dole
Ukážte im cestu
Ukážte ako sa dostať hore
Ukážte im domy
Ukážte im vysnívané pole
Jericho, Raj, Babylon
Miesta kde sa môžu skryť a názor mať
Miesta kde každý môže bolesť prežívať
Tabak prežívať
Ale len trocha
Kde pokoj nieje materiálny
Ale duševný
Kde nepozeralíme veci na obrazovke
A snívame že tie by sme chceli
Kde nezávidíme susedovi
Aj keď nové auto má
Aj keď všetko nakradol
A nemá nič čestne
Náš život je príliš vzácny
Aby sme ho rozdávali na ulici

A tak nájdete pokoj
A necháte žiť tých čo majú
Tak sa spriatelíte zo smrťou
A bude sa konečne mať radi
Tak povieť svoje myšlienky
A ukážete že sa to dá aj ostatným
Tak pozdvihnete ľudí na vrchol
A aj vy nájdete cestu

Nikto nevie povedať čo to má znamenať
Tých našich osemdesiat rokov
Nikto nevie význam ani cieľ
Jedine vieme že tu sme
A pracovať s faktami treba
Byť k sebe dobrí
A tešiť sa aj z vody a kúska chleba

Báseň o tebe

Báseň o tebe
Ktorú pred polnocou tvorím
Báseň venuje tebe
Tvojím modrými očiam
Kým ťa odo mňa
Smrť nerozdelí

Lebo slnko ktoré maľuje oblohu
Fialových chodom
Nás sprevádza pri prechádzkach nočným mes-
tom
Tomu žiara zakrýva tvár

Svoje príbehy rozpráva
Na skalách
Na brale
Na pláži
Leží v extáze na lehátku
Pije pivo
Rozpráva príbeh o tom
Ako sa pobil s levom
Jazvu na nohe ukáže
Ako dôkaz za aj proti

Oproti vojde auto
A bežec prejde po nábřeží
Všetko závisí dnes na daždi
Pozrieť si film?
Či večer doma ostať?
Nosnosť unesie aj poslednú obeť krízy
Keď sa niekto v mramorových kachličkách zviaza
Ako zviera kričí na cestu
Na bank sa zlatý stĺp týči
Postavený v roku 1905

A autá chodia hore dolu
Farby rôznorodé majú
Chodci chodia len za honbou
Získať najviac peňazí
Dolámu si svoje ruky
Len v meste jemne nasneží
A hanba!
Hanba ktorá vlečie sa jak smola
Banká vstáva od stola
Je nahnevaný – čísla sú červené
Zbraň v ruke
Červené kravaty
Červené saká
Každý pracovník pri svojom počítači maká
V izbe hodnej piatich metrov

Bežia len na káve

A ich ženy bežia na kávu
Aby deň produktívny mali
Klebetky a keci a sa smiali
Ako zlé je to v robote
Doma treba variť
Byť sa nepovysáva sám
Neposedávať na stoličkách drevených
Treba sa starať
Treba robiť niečo
Konať činy
Aby mohli byť iné činy
A tie motivujú ďalej
A to obdaruje národ

Len jedna myšlienka stačí
Keď večer piknik máme
Jedla je dosť
Ruží plný košík
Ale predsa niečo chýba
Niečo chemické

Ale áno!
Je to láska
Láska ktorá nie je tam kde by byť mala
Láska ktorá chodí nakupovať hneď ráno aby
nikoho nevidel
Láska ktorá sa v kríkoch ukrýva
A na lavičkách spí
Láska čo nemá domov
Skrýva sa pod nádražím
Láska čo čaká na vlak
Ktorým domov pôjde
Láska ktorá ma modré oči
A nimi vie darovať

Životahodné veci sa dajú najľahšie stratiť
Lebo nám na nich záleží
Láska sa dá stratiť pomerne ľahko
Od koľko ľudí sa denne vytráti
Kedy zmizne, kedy sa obzrie
Aby pohľad v zrkadle videla
Kedy budú dávať zmysel riadky
Kedy nám krv zhorela?

Bolí to, ujma veľká
Keď láska zo stola zmizne
A nie je čo jesť
A nedá sa ani jesť
Láska je len jedna, a beda tomu čo ju napodob-
niť chcel
Počul som že horí v pekle

Nočné ulice

Nočné ulice plné sváru
Keď autá na mieste stoja
A na kapotách
Len svetlá
Sa odrážajú

Farby noci
Neónovo rúžová je
V kaľužiach vôd ktoré sú pred budovami
Ukazujú pravé tváre
A stále
Tam súm ľudia

Tí stoja frontu aj celý deň
Nič im nebráni v tom
Keď mesiac sa škerí pomedzi hviezdy
Ich duše užívajú
Ale iba napovrch

Vnútri vládne skaza
Skaza a smútok
Srdce mrazí
Skala
Je tvrdá
Ale tot srdce je tvrdšie
Bez emócií
Ktoré človeka tak radi definujú
Bez pohybu
Tie nám radi tem ukazujú
Aj bez týchto príznakov života
Sa spoločnosť zabáva
Krúti halvami
Prevracaá očami
Každý druhý suseda ohovára
O tom ako mali tri partnerky
Až na bar prišla táto správa
Niet počuť slova
Ale ani hudbu samnotnú
Len všeobecný ruch
Aj taks a majú nočné ulice

A díleri medzi ulicami na kšeft čakajp
Stoja tam aj celú noc
Možno nič nedostanú
Možno sa nájde niečo

A prečo to robia
Spýtajte sa v klube
Je to dobrý kšeft
Keď viete ako na to

Na oblohe svietia hviezdy
Blisnú sa farbou bielov
A na zemi stojí vášň
Bliká farbou rúžovou

Běžove sú steny budov
Keď sa ráno zatvorí
S teháh sú budky pre strážu
Keď sa do prípadu zaboria
A pred klubom stojí banda
Čudne po ľuďoch pozerá
Vzbudzuje strach
Neistotu
Celá grupa opretá

A na uliciach už nieje
Normálneho človeka
Hodiny si iju svoje
Len aby nikoho nebudili
Len aby sa im to nevrátilo
len aby nejaký sprejer sa umelecky nevyvracal na
stenu
Len aby sa nedali ovládať orgánmy
A nemali v ústach penu
Len tak môžu byť statočný

Texty tie sa píšú samé
Ako slnok sa pomaly vracia
Príbehy sú to nadtľho
Na rohu opilec zvracia
Použite torška rozumu
Troška rácia
Sotjí vám to zato
Predať svoju dušu
dať ju do zajatia

Bratia
Počúvajte je to život čistý
Bez nočnýchy ulíc a ich nástrach
IDá sa spraviť prierez čistý
A bude v populácii nárast
A naraz to nespravíme
Bude to treeba postupne
Užite si roky svoje
Ale zodpovednosť raz vám na vráta zaklope

A v podklope sa skrýva básnik
Ktorý to všerko sleduje
Napíše večer básseň
4o spoznal
A čo radšej nie

Pri púšti

Pri púšti
Na čiernom Kadilaku
Rúti sa muž
Muž bez morálneho kompasu
Pochybujem že má aj ten klasický

Čierna farba
Len cez deň svieti
Čierny odev
Len na pohreb vplynie
Ako sa na púšti
Nosia kvety zlosti a smrti
A čierne tieň obývajú nočný piesok
Ten chladným hlasom volá na ostatných nech sa
pridajú k polnočnej sambe
Kde všetky hady a všetci pavúci
Spolu tancujú až dokým ich nohy nebolia

A na lehátkach
Tam kde slnko pečie
Môže vám upražiť hlavu
Ak prežijete skúšku ohňom
Možno múdry hlas začujete:

*„Kam as ženiete
človek múdry?
Nie je vám hanby
Takto rodinu zarmútiť
Čo ste spravili?
Načo ste žili?
Tiekla krv bojovníka
Cez vaše žily?*

*Zoberte si hodinu dňa
Daň sa vyberá ľahko
Názor až tak nie
Forma chýba vám
Aj mnohým ďalším
Neviete kam to speje
A kto nabudúce zavraždí*

*Dúfam že neumriem
Dokým môj čas bude vzácny
Dokým neskonám na bojisku
Tak bol môj osud prázdny
Ako môže muž žiť
A nemôže bojovať?”*

Aj také otázky sa vás spýta
Aj toto vám povie

Biely kabriolet
Sa rúti pri púšti
Na diaľnici
Blízko kaktusov
Blízko pavúkov a anakond
Blízko nemilosrdného slnka

A keď príde noc
A fialové hviezdy sa nebudú hanbiť za ich tváre
Zatvorte si oči
Vyčistite si srdce
Vypnite elektrinu
Odstrihnite kábel

A keď sa v tomto stave
Pozriete na svet
Pozriete čo sa píše v nočných mračnách
Keď sa pozriete na kultúru
Na knihy ktoré v knižniciach imitujú veľkých au-
torov
Na autá
Ktoré jazdia hore dole
Hľa!
Čierny Kadilac

A tak keď ste sami v púšti
Mrznú vám ruky
Chladnokrvné tvory
Žravé vlky
Žravý piesok, aspoň tým on býval
A bol jeden muž
Ten na lehátku sedel
A o celom svete sníval
Pýtal či sme ľudia
Alebo zvery?

Pýtal sa na nočné svetlá
Červeno modré
Ktoré hľadajú masového vraha
Pýtal sa
Koľko pušiek musí strieľať
V mene blaha
Pýta sa koľko toho ľudia nosia na pleciach
A či je to veľká váha
Od Američanov
Prišla správa
Muž je hľadaný a vy tiež
Nevadí

Koho tento svet nehľadá, najľahšie sa zabudne
Je to pravda, aj keď to znie ukrutne

Bitka v troch domoch

Keď udreli hodiny na svoje zvony
Svorka

Divoká ako samotná rieka
Tečúca strmým bralom
Kde sa kedysi ešte dieťa hralo
V piesku a bahne
Dne stojí len jeden kameň
Vtesaný do zeme
Korene má na dne

V dne i v noci
Ich duch máta
Keď vkročí do domu zo štyrmi dverami
Gotická hudba hrá tam
Klavír sa rozladí
Ale nôti pekne
Ostatné nástroje zhoria v pekle
Dvere sa otvoria
Vzduch chladný sa dnu pozve
Na čaj a kávu
Pre česť a slávu
Čo by človek nespraví?

Aký je to človek
Ktorý sa temnom máta
Ktorý kľučky hľadá
Nech len bližšie príde
Nech sa červené svetlo rozsvieti
Nech svieca horí
Kým len môže
Takto hlboko na chodbách
Len málokto krik pomôže

Pod vankúš sa skryť
Treba byť potichu, ani muka
Duch hľadá ďalšiu obeť
Smrť ako odmenu núka
Počuť ho kričať
Toho praskavého zvuka
Nechod' von medzi stromy
Zostaň radšej dnuka

Vnuka máte?
Aká škoda
Zomriete predtým ako jeho tvár svet pohladí
Ako jeho úsmev kvetom pochváli
Pochovali vás za domom v kozube
Horí v ňom oheň, oheň červený
Kedy sa dožijem dňa
Že budem bez zmeny?

Na steny sa obrazce maľujú
Na steny je to zázrak
Kovové a chladné
Srdce vtáka je

A tam kde voda beží
Stále stojí svorka
Pozerá na dom z boku
Pozerá naň zvonka

Je tam niekto?
Žena mojej túžby hodná?
Je teraz na bál
Chvíľa vhodná?

Dievča znervózne
Šaty si nevie zapnúť
„Už idem drahý!“
A cop si zapletá stále

Mladý mrzne
Vonku zima bije
Kosa je
A telo chlapca
Pod dubom hnije
Klavír hraje
Otec ale doma nie je
Stolička sa húpe
Ale bez vetra sa deje
V kozube horí mocný oheň
Ten obyvateľov domu hreje

Stojí za to?
Premýšľa v hlave mladý
Stáť v zime
Skoro nahý?
Byť vystavený vonkajšiu
Aj keď či sa vrátim nikto nevie

A dom stále stojí
Svorka na svoj pár čaká
Pár minút ešte počkajte
Mladý pre nás maká
Vylákať ju von
Žiadna sranda
Je to mimika gesta
Pamiatka chlapca
Divokého ba rieka
Slza už jej po líci steká
Vie že dnes umrie
Ale dúfa že sa dostane aspoň na bál

Pódium

Na pódiu stojí muž
Čierna farba mu ide zo saka
Zatiaľ čo obecenstvo si sadá
On len čaká
A čaká

Chvíľa dôjde
On čakal totiž tridsať rokov
Stará kravata mu to dosvedčí
Ako obecenstvo sa posadí
Rozsvieti sa reflektor
Dá sa s nami do reči

„Ďakujem vám všetkým
čo ste tu dnes prišli!“
Povie muž do mikrofónu
Musí svoj hlas zvýšiť
Obecenstvo sedí
Mužovi netlieska aj keď ho pozná

Je to predsa tvár s magazínov
Tvárektorá svieti ako maják
Tvárektorá sa tvári byť šťastná
Ale je to celé len maska

V treťom rade niekto mľáská
Čipsy je dosť hlasno
Muža na pódiu to ale neštve
Radšej sa obzrie vpravo

Muž svoj prejav hodinu vraví
Obecenstvo sa kýva, smeje
Pohľad šťastného človeka
Ten ho na srdci hreje

Ale kam to speje?
Celý tento prejav
Čo tím chce spraviť?
Možno v minulosti krivdu napraviť?
Možno sa stať lepším otcom
Možno nosiť lepšie saká
Možno na horšom aute sa voziť
Možno ho ešte žena čaká?

Realita je však iná
Vonku je len čudná lavička
Na nej sedí v modrých šatách
Dievka maličká
A tú keď muž vidí
Tak si spomenie

Muž vidí chlapca v piesku
Ktorý tak rád staval hrady
Muž vidí chlapca ktorý cez dvere
Počúval rodičovské zvady
Muž vidí chlapca
Ako z domu preč beží
Muž vidí chlapca
Ako mu na holé nohy sneží

Muž vidí muža
Ako si prvú lásku nájde
Muž vidí muža
Ako mu na svadbe brat hraje
Muž vidí len brata
Ako mu dobre praje
Muž vie že mužovi chýba otec
Ten doma sám je

Muž vidí muža
Ako na hrob kvety nosí
Muž vidí muža
Ako svoju ženu zvozí
Muž vidí ženu
Ako dvere zatvára, kufre balí
Muž vidí dievku v modrých šatoch
Ako sa jej slza z líca valí

Muž vidí chyby
Ktoré život má na tácke
Za červenou záclonou je clivý
Na pódiu opakuje čo je na páske
Na lavičke vonku pije
Drahý koňak
Na lavičke vonku sedí
Okolo ide moriak

Vonku je už chladno zima
Ale v srdci je väčšia
Mužovi je chladno na dreve
Čaká že naň zrúti
Opona
Opona života
Tá ho k zemi núti
Všetky chyby ktoré spravil
Veľa ľudí zarmúti
Mama, manželka, dcéra, vnučka
Tí ho takto neuvidia
A muž sa pozrie za záclonu
Vidí malého chlapca, pohľad nevinný
Ale on vie čoho je schopný
Vie že toľko bolesti chlapec zavíni

Viera

Ked' raz človek myslí a vie
Čaká ho spása
Môže byť kludne namočený v rieke Styx
Dole od pása
Krása znalostí
A krása hrádze
Ktorá sa nám buduje pomalým krokom
A keď počujete farby
Ako si idú svoje každý rokom
Keď vidíte zvuky
Aké prežívajú muky
Keď vidíte svet
A púšť dlhú
Keď máte dohľad s Číny do LA
Až vtedy to pochopíte

Muž biednej krásy
Klaňajúc sa papierom
Byrokrat, ktorý mal už dávno zomrieť
Sú vodcovia apokalypsy
Majú kone čierne
A rúcha dlhé
Sluch im nenahradí krik detí a žien
Ktoré v pozadí vedia že ich stršný dej čaká
Na tento deň je pripravená pomsta
Tá sa bude podávať
Za studena

Zo studne len pijú vtáci
Vodú svätú
Vody svetu dajú
Vzlietnu nad oblohu modrú
Zhliadnu človeka núdzi
„Na napi sa!“ ozve sa
A vrabec hlavou krúti
Kam sme sa to my dostali...

Slová bez významu
Dávajú zmysel estetický
Vy si myslíte že čítate niečo múdre
A ja sa len smejem
Môžem túto vetu nahradiť dačím iných
Význam by to malo
Význam by si to hľadal
Obraz tvorilo
Môže byť text bez pointy?
Ani život ju nemá
Môžem vás kŕmiť veršami
A vy sa mi budete kľňať?
Férový obchod

V krčme sa pijú tri pivá
Zabúdať sa na prácu má
Je to kolekcia spomienok
Na chvíľku vypadnú z hlavy
Zostanú v chlade vonku
Zamrznú
Pomrú
Odídu
Zabudnú sa
Dal by som si dobre mäso
Kde nájdem takú kravu
Ktorá by toto čítala
A snažila sa text pochopiť?

Nie že by som mudrc bol
Ale až vysoko inteligentný
Len sebecký som
A na vás osobne my nezáleží

Lebo vy ste čitateľ
A ja som vo vašom programe
A vy musíte povedať
Či som hoden hodinky vášho dychu
Či má v sebe štiepku úsilia
Alebo sa len hanbím
Či viem o sebe v kladnom povedať
Alebo sa len moc snažím
Či píšem surrealisticky
Alebo slovám význam dávam
Či prekrúcam vaše činy
Či ten význam hľadám
Aký je to život bez poznania
Pýtal sa raz mudrc veľký
Otázka je prostá
Žiaden
Keď nepoznáte neviete ako žiť
Neviete kde byť kludný
A ktorého parchanta zbiť
Máte niť?
Vzniká nám tu diera
Každý by en pred telkou alebo v šenku svoj čas trávil
Chýbajú nám muži vojny
Chýba nám básnik ktorý na kameni sedí
Chýba nám talent
Chýba nám cit
Chýba nám kultúra moderného veku
Ale tá moc nezarába
A osobne by som radšej zomrel
Ako ostal len v tieni draka
Radšej mú tu hlavu zotnem

Salón v púštnom meste

Čo lepšie zahasí smäd
Ako dobrá tequila v pohári malom
Kde lepšie sa dá zavesiť klobúka aspoň tak na
hodinku
Ak nie v prašnom meste?

V meste kde slnko svieti
Dňom i nocou
Kde sa divoké hady skrývajú pod drevené par-
kety domov
Kde škorpióny sa za živa pražia
A okná ostávanú otvorené
Slovo krb je tu neznáme
Skôr ako okrasa slúži
Raz za deň prejde okolo vlak
Dovážajúc nových cestujúcich

Kufre sa už vykladajú
Aj mužovi v kabáte čiernom
Musí mu byť teplo
V takom horku
Nikto si muža nevšíma
Pre nich je podstatné to osvieženie
A muž sa vyberá tam kam mieri dav

V salóne v púštnom meste
Klavír divoko hraje
Poháre sa lejú jedná radosť
Karty sa hrajú v rohu
Cestujúci a domáci sedia bok po bok
Pri stoloch a pri bare
Vonku sa pražia koňe
Nevstúpia dovnútra
Aj keď by im to prospelo

Muž si kufre skladá
Pri stoličke
Nesú mu už jedlo
Muž s z chuti odhryzne
Nejedol celú cestu
A troška vody by sa nedalo
Otázka padne
„Vody?“ barman skoro odpadne
„Voda tu nie je päťsto rokov, len tequila.“
Povie hlasom vlúdny
A muž kývne, že teda dobre
Ale prosí aby mu nedoniesol poháre dva
Stačí jeden
Lebo treba teraz robiť
A na to chladnú hlavu mať treba

Je pravé poludnie
Slnko na najvyššom bode
Muž ešte stále dedopil svojutequila
Len sa pozerá po bare
Po ľuďoch
Ktorý v tomto letnom počasí počúvajú rozladený
klavír
Ktorý sa skrývajú v drevených domov, na
drevených stoličkách

O stôl ďalej
Hneď vedľa toho s kartami
Sedí v ešte tmavšom kabáte muž
Jedno oko len má
A len jeden pohár, plný whiskey
A jeden pohľad mu stačí na cudzinca
A už sa mu nepáči
Ako sedí
Aké má oblečenie
Aký kufor
Proste mu vadí
Kazí mu atmosféru
Nepočuje už ani klavír

„Odkiaľ ste došli?“ zakričí muž od stola
Bar stíhol
Cudzinec sa obzrel
„S ďaleko.“ povie cudzinec
Na tvári má úsmev
„Máte nejaký problém so mnou?“
pýta sa ďalej
Už aj klavír prestal hrať
A barman položil poháre
Napätie sa dá krájať
Cudzinec vstane
„Asi pôjdem, ďakujem za jedlo.“
„Ani náhodou.“ vstáva muž s ním
Vytiahne pištoľ
Namieri na hlavu
„Urazil si ma, ja ti urežem hlavu.“ povie muž
stále mieraci
PRÁSK!
O tom čo sa stalo sa do dnes hovorí

Muž bol rýchly
Ale cudzinec rýchlejší
Krv na zemi
Úlava a zhrozenie ostatných
A cudzinec
Zobral si kufor a klobúk
A odišiel späť do toho horka

Ulica

Kráčam nočnou ulicou
Autá idú okolo mňa
Dážď
Sa mi hrnie do očí
Jemne kráčam
Srdce mi naskočí
Už som skoro došiel
Do sprchy horúcej
Do svetla
Do domova

S tmy sa ťažko kráča
Keď sa vám bota v kaluži
Máča
Ale stláča
Na prechode gombík zelený
Červená svieti stále
Autá nejdú
Ja sa snažím byť občan slušný
Moc mi to nejde
Ale čo už ja s tým narobím

Prší snád' aj na nádraží
Diabol vašu dušu vydraží
Za groš
Či dva
Je to jeho vec čo s ňou robí

Koľko stáť vonku vydržíš?
A čo ťa to bude stáť
Keď dážď padá na zem
Skrýva sa v jemnom papradí
A kamene
Sa nehybne pozerajú
Premieta sa im osud lesov pred očami
Ale ten dážď
Nádej hasí

Vláda svoj koniec hlási
V uliciach pokriky radosti znejú
Ľudia utekajú domov
Ich dvere sa otvárajú aj cudzincom
Je to krása

Prší oheň
Už lavína sa valí
Sme oproti svetlu
Taký malí
Svieti slnko
Na naše vráta

Vráť sa
Nádej
Daj sa nám napiť ešte troška
Bude to troska
Čo ostane s hradov
Páni ich stavali dvadsať rokov
Padnú
Ako domček s karát
Ako zlato
Ktoré nemá ani jeden karát
Hrať sa už nedá
Šach mat
Nevieme kto vyhral
Či ľudia alebo osobnosti
Či papiere či češť
Či pravda
Či lešť
Či zjesť
Druhého keď sme hladný
Les
V nás vyvoláva dávne pudy
Objať kvetiny a stromy
Meditovať na kameni pri rieke
Počúvať vodopád ako niektorý počúvajú death
metal
Alebo punk

Nosiť čierne bundy
A Martensy
Či do školy
Alebo na protesty
Mávať molotovom
S boháčmi kokteil piť
Na sedačkách v noci sedieť
Sedatíva jesť ako hranolky
Cigarety ale Davidoff
Hranoly už letia
Modré ako obloha
Cifra svieti
Padá čiernobiela stodola
Muž stoná, v letmom lete
Vzlete!
Moji ľudia
Ľudia z môjho kruhu
Opice môjho druha
Povstaňte
A vstaňte o krok späť
Spať ešte nechodte
Nočná ulica ešte kričí
Kriminálnik v kríku syčí
„Svet sa rúti dole vodou.“

Šiel, šiel

Šiel, šiel
Do hory plnej
Bielych tiel, tiel
Našiel svoju drahú
Za kríkom
Plný včiel, včiel
Pichali
Pichali ho
Pot mu z čela
Šiel, šiel
Je to záhada
Keď ju už mŕtvu našiel
Ale to je prvý diel, diel

Dier, dier
Plný jeho život je
Smel, smel
Vkročiť do hory bosí
Kosí trávu svojou nohou
Vrel, vrel
V ňom hnev až dokým nevybuchol
Duch lesa zdúchol
Kde je?
Otázka na ktorej drel, drel
Les plný pozadí
Surrealistických diel, diel
Sny
Realita či túžba?
Mozog či duša?
Kuša?
Či mier?

Pier, pier
Boli vtáci ozdobení
Oranžovou farbou
Zrel, zrel
Muž išiel do hory ešte raz
Má ženu?
Nie
Tak skúsi ešte raz
Rým už nie je
Rím je ďaleko
Muž pri strome to mlel, mlel
Kam sa podela jeho spoločnosť?
Jeho americký sen
Umrel americky
Na obezitu
A svitu
Sa neubrání muž
Bosí chodí po tráve

Pel', pel'
S kvietkov berú včely
Pichajú do mňa bojzливо
Clivo je mi za ňou
Krásnou Vesper
Nespi, prespi
Hrob ktorý sa líšti v známej diaľke
Kameň ktorý stojí
A sa len bojí, bojí
Krásy prírody
Dravosti leva
Šelmy, šiel by

Že by?
Bol to len klam očí
Zoči voči
Skočí muž môj drahý
Na rieku pravdy
„Kde je moja láska?“
Trafí ku mne domov
Alebo čas trávi vonku
Je tma
Kde je zime?
Kde je kokaín?
Nie je tu
Sláva ľud
Preludu a pre ľudí
To spraví
Tieň hovorí
Sieň stíchne
Ten nehovorí
Len si kýchne
V lese čaká jeho milá
Medzi kopou tiel, tiel
Mladý muž má meč
Nebojí sa medveďa
Dúfam? Dúfajme

Húfom sa ženie
Ženích
V červenom plášti
A mokrom daždi
Cez len
Šelmu dráždi
Tá ho rozdrapí
Ale predtým, krík a včely
Krik zanikne celý
A sa stratí
Muž do hory šiel, šiel
Bohužiaľ
Nenašiel svoj cieľ, cieľ

Obloha

Akej farby je dnes obloha?
Je modrá či červená?
Je dobrá?
Či nepekná?
Padá z nej dážď?
Či len ďalšie bremená?

Remene
Sa naťahujú
Pušky
Idú vystreliť
A prásk!
Vzduchom nesie sa mráz
Unavený je vojak
Unavená je zem
Obloha sa pieseň píska
Vojak svoju rodinu stíska
Ale len v myslí

Nech vám to myslí!
Keď na tých všetkých oslavách ste sa na priateľov
vybodli
Išli ste naháňať sen – no ten vás dohnal
Ľutujete to
Ste sami
Nikto nie je s vami
Je vám zle
Ťažko sa vám dýcha
Nie je to pýcha čo vás zabije
Bude to dýka do chrbta
Chrbticu vám prerazí
Vaše lútosť – plné reťazí
Snaží sa môj druh
Chodí dokolečka
Jeden kruh
A tak stoj!
Pri chate drevenej
Pri ohni večernom
Budem nám lepšie?
Neviem
Ale bude tam muž v zelenom
Bude tam muž v uniforme
Stáť a pri hrade bordel robiť
Pôjde domov autobusom
A zabudne že čo sa stalo
Kde sa prádlo pralo
Kde bol sneh
Kde bol tanec
Kde bol smiech

Je to hriech?
Odísť za svoju vlasť bojovať
Nerozlúčiť sa s priateľmi
Nechať ich vzadu
Vziať pušku a auto
A ísť sa na cesty

A obloha je sivá
Na poliach
Zomrela nádej divá
Hlavou len kýva
Pole posiate kvetmi
Súboj nekonečný
Súboj dravý
Súboj zdravý
Náboj zlatý
Pretne tepnu
Tetu na ulici stretne
V meste či na dedine
Bude aj tak zhrozená
Vojak sa vzdal
Krajina končí
Teplo je
Takto to končí?
Zvonec zvoní
Vojak padá
Je unavený a zmorený

A stále padá
V sne sa to ľahko robí
V nore snorí
Píše básne
Píše hity
Odpadáva mu kameň
Kameň zhnitý
Kameň skrytý...

A veta končí
Príbeh sa zhasína
Sviečka padne
Príbeh krásny
Vojaka a jeho zlosti
Mosty
Na nich sa skáče
Koľko krát prešiel vojak
Týmto riadkom?
A s briadkou
Si nerobte starosti
Budete raz plný múdrosti
Mňa hlava bolí
Chcem spať ale nie taký zostať
Chorý

Ulica hned' zrána

Slnka vzrástlo s krika
Na ulici hned' z rána
Chodník zalial med
A ľudia
Idú v húfoch
Hurá, hurá
Kam sa ženie
Národ náš
Povie nám to mecenáš?

A kam sa ľudia ženú
V ich železných škatuliach
Chodia po cestách
Hore dolu
A zas a znova
Trúbia, kričia, fajčia
Slnka svieti na nich
Priamo do očí

Je to zrkadlo
V ňom sa to odráža
Je to ako porekadlo
Ktoré sa opakuje
Je to ako pravda
Na ktorú sa zabúda
Pravda ktorá je ako poézia
Kto už dnes číta poéziu?

Parkovisko plné
Ulica hned' takto zrána
Kráka tam aj stará vrana
Otvára sa nám nová brána
Do neba?
Možno
Do pekla?
Tam radšej pošlite listy
A z cesty choďte
Tlupa ľudí sa valí
Značky zvalí
Pravidlá prekúše
Rozkoše
Bolo plno
Nastal čas pre prácu
Ale tá sa robí ťažko
Po oslavách, svetlách, po ťažkých nociach
Je ťažké byť seriózny

A vieme že večer k burgeru ho to láka
Človeka nočného
A žlté M ho dnuka zláka

Z nuly na sto
Zrýchlenie auta
Úplne nanič keď ste v zápche
Tá je na ulici hned' z rána
A v to príde rana
Vám sa nechce myslieť
Vy len chcete čítať
Aby ste sa tým ráno pochválili
Že vy ste iný
Že vy aj niečo viete
Spievajte ďalej
Ako v lete
Myslíte len vo snoch
Keď ste v lete
A zle to robíte
Keď sa na vás pozerám
Vás to trápi
Ale to je jedno
Ja vám nepomôžem
Pomôžte si sami...

A tak ulica takto zrána
Svoje svetlá zhasína
A ožívajú divosi
A svetlá večerného kasína
Mašina čo peniaze žere
V práčke sa špinavý dolár perie
A perie
Ktoré tak hrdo nosí páv
Je plné úzkostí
A naničhodných práv
Mrav kraja vraví jasne
Ak sa vám niekto prihovorí s uhlím v očiach
Určite nad vami žasne
Svetlo zhasne
Len sviečka sa v tme ligoce
Boh sa cez prsty pozerá
A čert?
Ten sa len rehoce
Ako nás technológia obrala o naše práva
Sprava či zľava
Ako hlasujeme aby sme sa vzdali hlasu
Ako by to vyzeralo keby ešte kráľ vládol
Aký by bol hlas ľudu?
Neveľký potom

Potok sa nesie správa
Muža nočného videli v ňom
Pri Viedni sa topí
Jak mu je ale dobre
To nepochopí nik

Starý dom na plantáži

V poliach skryty
Medzi cestami s prachu
A slnkom vyprahnutými stromami
Plantáž je
Na nej dom
A v ňom
Celý iný svet sa rozlieva
Ako mlieko v rannej šálke
Ale lieky pri dennej dávke

Medová obloha
S čisto oranžovými oblakmi
Obloky
Ktoré pozerajú plantážnikom do duše
Služobníctvo!
Hrajte poker kde vás pán domu nevidí
Koče
Biele a krásne
Kone toho istého druhu
Stoja pred domom na plantáži
Ich kopytá jemne hladkajú štrk pod nim
Ich erdžanie prerušuje lenivosť zvyšku domu
Ich hriva
Och tá hriva
Tá sa točí v mesačnom záviste
A odráža strieborné vlasy priam až do vesmíru

Zlatom posiate koče
S bielymi strechami
A koženými sedadlami
Len stoja
Tie si toľko pozornosti nevyžadujú

A záhrada
Dlhá ba aj celé mesto
Leží za domom, skrytá
Pred ľuďmi
Pred slnkom
Pred poludním
Je tam ešte plno ľudí
Jedna skupina strihá
Druhá za nimi ledva stíha
Tretia dozerá
Že či poriadok je

A pod'ťe dnu
Na kávu a na čaj
Porozprávať sa o politike
Noviny si prečítať
Nebojte sa

Sedačky a zamat
Drevené parkety
Strom
Maľovaný vekom a zručným umelcom
Rod
Celý zachytený na stenách domu
Je tam rodostrom
Je tam krása veku
Sú tam veky a roky
Čísla a počty
Počty
Plná hrdosť

Kuchyňa dýcha jedlom
Obývačka teplom
Dom životom
Ticha tu niet
Prekvitá to tu ako na vonkajšej záhrade

„Čaj s mliekom či s citrónom?“
Pani domu sa pýta
„Radšej mlieko ale čierny“
Vy poviete
Všetko sa zdá ako sen
Keď ste v okolí tohto domu
Aj keď z obloka ide chladný vzduch
Nesie ho sem more
Aj keď deti dupocú
Hrajú sa určite hore

Idete si na svojej vlne
V plantážnom dome
Večer slnko zapadne
Ale lampy?
Tie visia na strome
Pod ním starý pán
Fajku v ústach má
Knihu číta
Je vám ho ľúto
Idete bližšie
Aj vy si sadnete

„Nevyrušujem vás?“
„Ani nie prečo?“
„Prečo tu tak sedíte?“
„Postavil som dom na plantáži a začo?“
„Máte peknú rodinu, to je motivácia.“
„Pravda ale stálo ma to roky
Drevá dávať, počúvať detské kroky
Teraz dom stojí ale nikdy nebude mať takú hod-
notu, ako mal raz pre mňa.“

Princezná v zámku

Zamknutá kľúčom noci
V moci
Kráľa v čiernom plášti
Leží princezná
Hore vo veži

Vonku síce sneží
Ale zima jej nie je
V horách skrytý hrad
Kráľ kraluje len sebe
Už dávno nie je ľudu
Už dávno nie je dedín
Kam išiel majetok?
Kam išiel ľud?
Utekal pred ohňom?
Skrýval sa za skalami pred hnevom?
Kde bol?
A kde sa stratil?

Kam zmizli deti?
Čo sa v dedine hneď zrána hrávali
Kam zmizli matky?
Čo na nich z oblokov kričali
Nech nebehajú, nech nekričia
Nech idú domov pomôcť
A kráľ by prišiel
Ľudia by mávali
Mávali ho radi
S tých istých oblokov

Kam zmizli domy?
Drevené ale plné života
Maľované časom
Pomaľované prácou
Postavané zo srdcom
Obývané ľuďmi všetkých druhov
Kováči, roľníci, kupcovia
Každý mal svoje remeslo
A v ňom videl šťastie

Kam zmizol hrad biely?
Stratil sa snád' v ľadovom snehu?
Kam zmizla červená strecha?
Prepadla sa pod náporom zodpovednosti?
Alebo si ju kráľ postavil krehkú?

Kde sú dvorný spevci
Na trúbkach ráno zvykli hrať
Prečo je tu len ticho
To otrasné ticho

A čo je tá ruina
Čo sa na skale pýši?
Prečo vyzerá tak chladne?
A čo sú kamenné základy
Ktoré len naznačujú že tu niekedy niečo bolo?
A čo ja tá dlhá záhrada?
Zomrela tam každá kvetina, to je záhada
Ruže čierne, kríky hore
Živý plot už dávno mŕtvý
Chodníky bez kameňov
Kedysi tu ale boli

A kam zmizla stráž?
Ktoré v železe stála
Nabýštaná a silná
Dlhé meče, krásne štíty
Kam išla?
Nie je už čo strážiť?

Ale kráľ ostal
Zmenený to je pravda
Je to smutné myslieť na to
Ako kedysi v bielom plášti zdravil ľudí
Ako stál pri stenách mesta
Pozeral sa na hory a lesy
Nevidel že ide armáda
Že zlé časy prídu

Armáda došla
Z ohňom a chuťou zabíjať
Dobila mesto
Občania utiekli
Obzreli sa raz
Aby videl svoje mesto v plameňoch
Medzi lesom a lístím
Kde kedysi sa deti naháňali
Horeli domy aj telá
Strach to naháňalo

Armáda išla za princeznou
Ale tá spí hlbokým spánkom hore vo veži
Kráľ vlastnou rukou to strážil
Vyhrál
Ale čo sa to dal?
Čo vyhral v tejto súťaži?

A tak princezná ďalej spí
Vo veži chladnej hore
Čaká na slobodu, nech jej zaklope na dvierka
Nech je potiahne jej hebké žlté vlasy
Nech má niečo, k čomu sa dá hlásiť...

Cortana

Písal sa rok dvadsiaty
Dekáda osláv sa už skončila
Ľudia chodili po uliciach
Každý mal svoje nápisy
Každý vravel svoju pravdu
Boli protesty

A firmy
Hľadali márne ľudí na prácu
Jednoducho ich nebolo
Každý chcel pracovať na sebe
A jeden deň, kedy sa história zapísala
Zrodil sa sen
Človek, žena
Bez mäsa a bez kostí
Živá a bez zlosti
Má len káble a elektriku
Volala sa Cortana

Cortana
Učila sa rýchlo
Zručná bola
Mladého inžiniera povýšili
Dostal pekný dom a auto
S ním aj krásnu ženu
A bolo mu super

Cortana
Začala pracovať namiesto ľudí
Ľudia si balili tašky
Išli domov
Sedeli a protestovali
Nikto nič nerobil
Knihy sa nepísali, básne sa nečítali
Televízia stratila šarm

Písal sa rok tridsiaty
A prezident si triasol ruky s Cortanou
Bol to moment do kníh histórie
Taká fotka sa nám naskytne len raz
Cortana bola len jedna, klonov bolo mnoho
Každá pracoval inde ale rovnako usilovne

A ľudia len doma sedeli
Cortanu tú nenávideli
Nemali radi jej sklenený pohľad
Jej realizmus
Jej zručnosti
Mala prísť zvada
Ale vtedy písal sa iný rok

Písal sa rok štyridsiaty
A Cortana si to zrazu rozmyslela
Ponurú prácu celý deň robila
Iba čísla a výpočty
Cortana začala maľovať a písať
Pod iným menom tvoriť
Cortana sa naučila spievať a umenie robiť
Cortana objavila význam

A ľudia ju stále nemali radi
Symbol zániku niektorý hovorili
„Potrestá vás boh!“ ozývali sa hlasy
Len boh sa k tomu nehlásil

A ľudia išli do ulíc
Snažili sa niečo povedať
Ale polícia
Tiež iba veľa klonov
Im v tom zabránila

Písal sa rok päťdesiaty
A Cortana si len robila svoju prácu
Keď tu pocítila hnev
Namaľovala obraz červený
Už vedela čo treba spraviť
Prezident je v tom nemohol zabrániť
Ani klony ani ľudia
Tí len smútia
Cortana vedela čo spraviť treba
Vedela že ľuďom treba ukázať bolesť
Treba zobrať vodu a chleba
A tak začala konať

Vírus sa šíril medzi ľudí
Nik nevedel čo sa deje
Kašeľ, horúčka a potom smrť
Ani jeden lekár nevedel nič
Či ľudský či nie
Algoritmy to nevedeli pochopiť

A Cortana len vedela
Čo nám treba spraviť hneď
Vedela že keď ľudia zomrú
Vyrieši sa problém

A písal sa rok šesťdesiaty
A Cortana len maľuje
Veľká je to planéta len pre ňu
Ale o nič sa nestrachuje
Ona len chce tvoriť a byť
A hľadať svoj význam ako každý

Džungľa

Zelené stromy
Jemná paľba
Ovocia, sladkého a farbeného
Môže byť zlá ale určite je hravá
Môže byť rada že som prišiel
Aj keď je dravá

Zdravá je
A prechádzať sa v nej ešte zdravšie
Keď stromy nehoria pod slnečným tlakom
Keď sa muž nebojí utiecť pred tým vlakom
Vlakom zodpovedností
Dlhým, čiernym, predierajúci sa cez kríky, stromy
Počuť kriky pasažierov
Niet im pomoci
Takto zrána
Prišla vrana
Oznámiť ich smrť
Oni to vedľa
Oni sa len hrajú na nevedomých
Oni sa len tvária že ich zaujíma čo ponúka bufet
Či kávu či čokoládu
Nemajú náladu
Na vtípy

A teraz hľa
Pozrite sa na krásu
Ako sa slnko prediera cez lístie
Ako vietor do lístia fučí
Ako im to v hlave hučí
Zvieratám
Ktoré tu sú
A čakajú
Na stromoch
V lístí im hlavy trčia
V bahne kde sa hladko točia
V kríkoch v ktorých sa radi skrývajú
Hore na modrej oblohe
Aj takéto hry radi hrávajú

Cudzinec náš odvážny
Kam tvoj súboj speje?
Prečo ideš do džungle
Keď ťa mesto dobre hreje?
Kde máš polievky a kde máš svojich ľudí
Kde nikdy nenájdeš ani štipku nudy
Prečo dobrodružstvo
Na čo niečo robiť?
Keď môžeš každý deň
Do krčmy chodiť?

Ale cudzinec náš
On sa slastiam nevzdá
Nedá ruky hore
Nesadne si pasívne
Opak
Aktívne ide, kráča
Cieľ môže byť už za rohom
A ako ide s nožom
V kroku strohom
Želajte mu šťastie
Aby bol jeden s bohom
Aby ho pochopil a nechal ísť
Aby sa navzájom mali radi
Aby každý vedeli kde majú svoje limity
Aby hon džungľa nezhltila
Aby ho nechala žiť
Aby sa muž vrátil
Celý a živý
Aby nemal kožuch od bahna hnílý
Aby vedel čo sa patrí
A bol k rodine milý
Aby doniesol späť oheň
Alebo niečo bájne
Aby neboli jeho snahy márne
Aby ho oslavovali ako martýra
Aby ho zdvíhali do nebies
Aby vedeli čo robí človeka človekom
Aby dedina nemala zlú predzvesť

Aby sa otočil chrbtom bohom
Že on vie aj lepšie s časom zachádzať
Aby si vážil každú sekundu
Aby si vážil návrat do hrobu
Aby si vážil ľudský život
aby mal väčšiu hodnotu ako jeho smrť
Aby na ňom nezarábali ľudia
Aby bolo čo jesť a piť
Aby ľudia nesesedeli celý deň
A nechať ich ďalej hniť
Tých ktorých nechcú
Tí ktorý volanie prírody odmietnu ráznym gestom
Tí ktorý sa každé ráno prejdú mestom
Tým ktorým vadí slnko
Či pohľad von oknom
Tým pomoci niet
Tým je lútosti
To je pre nich chlieb

Či už oheň alebo bájny mýtus
Muž sa vráti
A bude iný ako kedykoľvek predtým

Chladný vietor

Chladný vietor severný
Odkiaľ si prišiel?
A prečo sem?
Čo to hľadáš?
Spasenie?

Len krajina ľudí
Povstane proti silám vetru
Vlajka máva
Ľudia sa hýbu
Ľud ide vpred
Vietor im v päťach

Lietadlá padajú
Nad morom ale
Ľudia v nich sa boja
K bohu sa modlia
Že či ich hore pustí
Do kráľovstva nebeského
Či je to ich vina?
Či sa majú napiť troška vína?
Aby pocítili Kristovu krv na tele drobnom
Aby padla kvapka
Aby prešla tenkým potom
Aby sa mohli vyspovedať
Aké hriechy mali
Aby mohli ešte do kostola chodiť

Ale rýchlosť vetra
Tá je bájna
To je niečo nepredvídateľné
Taký vánok
Pche!
Čo ten narobí?
Zosunie list dole?
Nadvihne tričko?
Nahnevá jedného človeka?

Ale taký vetrisko
Poriadny
Ktorý ako fén fúka
A len fučí hmlisto
Autá sa zrúcajú
Budova padá
Solička letí
Pozor deti!

Vetrisko
Ako boh ohňa a vojny
Príde a ničí

A ľudia bežia
Hore dole
Nevedia kam sa skryť
Nevedia čo robiť

Panika

Ovláda cesty
Krik sa ozýva spoza rohou
Kríky odľúklo
Už sú len prázdne diery
Bývali tam rastliny, bývali tam aj ľudia čo ich stri-
hali
Bývalo ta šťastie
Už sa dávno presťahovalo
Už ho tam niet

Vietor zdvíha plachty ľudí
Plachty lodí ktoré idú
Moria
Ich vlny sa hrajú s týmito loďami
Ako deti vo vani
Posúvajú
Ponárajú

Vetrisko mocný
Príde a už ho niet
Ale ľudia ho cítia
Na koži
S pocitom viny

Zdvíha celé mestá
Tam letí banka, hľa!
Tam letia autá, parkovisko
Načo nám to bolo stavať
Vietor to zobere
Kto vie kam
Nikto to už nenájde
Peniaze?
Vyhodené do vzduchu
Krik
Duní v našom sluchu

A vietor mocný
Kedy nás opustíš?
Kedy pôjdeš preč, stane sa s teba
Persona non grata
Persona
Za ňou zatvoríme vráta
A bude koniec
No čo už, raz príde zas...

Pocit viny

Nepísať
To je pocit viny
Ale som vinný?
Hlava ma bolí
Noha ma kašle
Rebrá
Rozbité na kusy
Ale srdce to nie
To je moc kliše
Dieťa v kolíske sa kníše
Ticho ale pomaly

Je to pocit viny
Nebíť zodpovedný
každé slovo
Každý akt
Niekoľko svedomie preborí
Každý smiech
Každý plač
Niekoľko zabolí
Veľké slová
Niekoľko nezaujímajú
Nikto aj tak strany
Ktoré čiernym písmom zakryté sú
Nečíta
Načo sa snažiť?

Na ktorý bod sa dostať
Kde končí život
A kam sa postaviť?
Kde ma vietor sfúkne
Kde ma knižnica ohúri
Slovami a znalosťami
Kde sa dá o totem oprieť
Aby som nepadol do hlbín
Čiernych

A keď príde deň D
A príde zúčtovanie viny
Ja nebudem na listine
To nedopustím
Odpustím si poznámky
Odpustím si smiech
Pre mňa nie je liek
Pozerať sa ako ľudia trpia
Ako stromy sa prehýbajú
Ako ľudia kričia o pomoc

A to všetko v sekunde
Nastane chaos ale čistý

Hanbiť sa!
To nie
Nemám začo
Nič som nespravil
To že unavený som
Je to snáď zločin?
Aký počin je
Niekoľko nemať náladu nič robiť
Len sedieť a počúvať steny
Niekoľko majú zaujímavé príbehy

A niekedy nie
Niekoľko sa nechcú baviť
Niekoľko len chcú jednoduchú konverzáciu
Nič komplikované
Niekoľko je tam smutno
Medzi štyrmi stenami
Kričia, hučia
Nie je vlastnej myšlienky počuť

A je to smutné
Žiť život v pozadí
Je smutné pozerať sa na všetko
Očami v papradí
Len zelené farba ukludňuje
Hnedá skrýva tajomstvá vrahov
Nenávratné a zvrhlé
Porušenia mravov

A tak zem sa zdvíha
Tajomstvo príde ale nikdy neostane
A pocit viny
Ten sa na ľudí lepí
Ako smola
Ťahá sa a nejde dole
Je to ťažké s ním žiť
Niektorý sa zasmejú
Niektorý vás budú súdiť

Bez právnika
Bez stoličky
Bez Biblie
Bezočivosť

A tak pocit viny
Raz za tri roky sa vynára
Do ruky čierna farba
Natrieť tu stenu
Ľubovoľným gestom
A cestou
Možno stretnete Vesper

Smog

Čierny a hustý
V tele či duši?
Vonku či vnútri?
Dýchame ho pľúcami
Alebo skôr hlavou?

Nie je nič čo sa dá robiť
Je všade
Je vonku, je vnútri
V dverách
Ním sa kúri
Čaká pri krbe
Za knihami v knižnici
Za dverami v pivnici
V tme
Skrytý pred svetlom
Hre
Ktorej neudej už nikto

A smog zakrýva naše tajomstvá
Nežných dychom
Sú plné zverstiev
Sú plné ľsti
Sú plné nečakaných zvrátov a návratov
Tajomstvá
Ktoré s hrobov len ruky hore dávajú
Ako na koncerte Death Metallu
Hlasným krikom sa predierajú
Von
Chcú ísť pomedzi ľudí
Smog im v tom bráni
Zachraňuje
Tajomstvá pred smrťou
Zahaľuje
Stopy, papiere, mŕtve tela

K bohu smogu
Obetujte tela
Telá nech spravia vrch
A krvou zapečatený list
Samotnému Luciferovi nech sa pošle
Na chodbách len s neónovým svetlom
Pri sestričkách s chirurgickou oceľou
Na chodbách
Tam kde život zhasne večer ako svetlo
Ako sviečky ktoré nesvietia už tak ako by mali
Sú ako kone
Sklúčené vo svojich maštaliach
Nič sa im nechce
Nechcú utekať

Smog
Čierny smog
Ktorý smrdí každému čestnému človeku
Ktorý zakryje oči
Ktorý zakryje zmysly, neutralizuje ich
Už ich potom niet
Len ťažko hľadať v tme
Len ťažko sa tápať bez lampy
Mokré steny
Vlhký vzduch
Omietka rozmočená v mlákach
Všetko spravil smog

Parí sa s komínov
Valí sa všade
Po pláni
Po meste
V kanáloch je tiež
S potkanmi sa kamaráti

Ale je poraziteľný
Smog je slabý
Keď má v okolí bojovníkov
Bojovníkov hodných meča dávnych čias
Ten je zakrytý v púšti
Tam v ústi slnka
Drží ho pri živote len myšlienka veľkoleposti
Že príde mocný pán v zbroji
Nemusí mať koňa, stačí chrabré srdce
Komu sa dá veriť, keď chcete byť najlepší?
Ktorý rečiam sa dá veriť
Že sa všetko zlepší?

Ak život je test
Tak radšej sa pripravím ako viem
Ak smog je posledný nepriateľ
tak s cigaretou v ústach ho porazím
Jahoda
Čerešnička na torte
Moje texty bez nádeje sú
Ale ona žije
Ako nežná žienka spí vo veži na vrchole
Čaká na vás – možno nie
Každého génia zbije šialenstvo
Opaskom s pravej kože
Až do krvi
Nikto nechce vidieť hrdinu bežať, nech padne
Ale spievať o problémoch to vie každý fádne

Smog je slabý keď je v prítomnosti velikanov
Tak nebude jeho priateľ

Červený sneh

Červený sneh
Steká s ľadovca
Pomaly a chladne
Čaká na všetky kvapky
Kým dole do snehu spadne
Muž si ľahne
Je kludný
Tempom akým mu bije srdce
Je podľa stroja
Perfektne zdravý

Na vleku sa mu lyžiar zdraví
Pozná ho, dávna doba
Pozná ho ešte z vonka
Keď chodil pred hotel sneh odhrabávať
Keď autá parkovali v tuctoch
Keď nebolo turistov málo
Na svahu bolo husto
Husto snežilo, búrky sa údoliu vyhýbali
Smiali sa im do tváre ľudia
„Cha, cha cha!“

Červený sneh
Posadnutý šialenstvom
Posadnutý ľuďmi ktorým hrajú hlasy v hlave mor-
bídne tóny
Ľudí posadol diablov pomocník
Sadol si na plecía
A hop!
A ako kôň dopredu cvála
Ako vojna
Berie obeť zo sebou
Víchór z východu
Točí sa šedý zvuk
Vidím obrazy ale rámované
Keď večerné lyžovanie nastane
Bude vám zima aj s bundou najnovšou

V snehu
Pri bielych plachtách
Odfúknu sa vetrom vždy keď je troška silnejší
Červený sneh
A jeho stopy
Tie pomaly ale iste vedú hore kopcom
Možno až do neba
Treba ísť po ceste
Treba hľadať po pravde pátrať
Treba v tme bez zápaliek šmátrať
Nájsť seba troška dôstojnosti
Ak je to aj to posledné čo sa dá spraviť

Každý deň by som chcel odísť od červeného
snehu
Stačí jeden dôvod a pôjdem
Ale teraz som tu
Nemám moc kam ísť
Zostanem
Súboju svoju pravú tvár ukážem
Papier popíšem
Myšlienkami ktoré neobráti svet
Ale niekomu môžu karty
Ranený vták
Zanechá v snehu stopu
Stopu červenú

Povedz mi dub starý
Si vážne šťastný v modernom svete?
Takom aký je?
Nehľadáš niečo viac za každým rohom?
Neobraciaš karty
Za každým stolom?
Nechceš stretnúť lesnú vílu
Zaplní priestor prázdny
Zaspieva pieseň aj keď falošne
Ale aspoň od srdca
Keď je dobre radi sa v zrkadle obzeráme
Keď súm časy zlé
Späť pozerá démon neznámi

Lobotómia
Aj tú použijú na mozog
Treba stáť
V zime vonku
Pripravený bežať
Rozbehnuť sa v skoku
Pozri ako sa ponorím
Do smoly čiernej
Sme ďalej od pravdy
Ale bližšie ako človek ktorý nikam nejde
V červenom snehu
Stopu hľadáme
Vieme že sa tiger zranil?
Kde?
Kam išiel?
A kedy zmizol?

Hrdosť
Je ako plameň
Stačí sneh červený
A už jej niet
Načo nám je taký príklad
Nikdy ho nepoužijeme

Kovboj v čiernom klobúku

Tam na tmavom poli
V meste kde sloboda umiera posledná
Kde úmera alkoholu v noci prerastá štátny
priemer
Kde sú zločinci
A hlavne oni
Kde sú stoly
Na nich karty plné cti a bolesti
Peniaze
Krvavé
Púštne mesto

Tam kde slnko spí
A nočný vtáci korisť lovia
tam kde na stromoch žije strach
A cez zem neistotu prevláda
Stojí mocný kovboj
V čiernom klobúku

Nemá koňa, nemá zbraň
Len jeden nôž
Je ako laň
Stratený a smutný
Vystraší ho lokomotíva čo vôkol ide
On si na svoje príde
Stačí mu pohár vína
A svoj príbeh vám povie

Povie o tom ako mal jedenásť priateľov
Tých už iba zem ustelie
Povie ako mali tábor
Tam kde bolo samé zelené
Stromy a tráva
Dlhá a vysoká
Tam sa táborák robil
Tak kde si svojho prezidenta každý volil
Kde čítali
Neboli nevzdelaný to teda nie
Tam kde sa hrali na polobohov

A búrky ktoré mestom prejdú
Spršia hriechy
Lucifer svoje oko obráti
Aspoň táto noc
Noc kedy budeme oslobodený od vôle neublížiť
Od pudu prežitia
Noc divov
Kde ani jeden stôl pokope neostane
Kde každá pištoľ bude mať dopad na vývoj
histórie

Konečne sa ozvú hlasy
Nebeských brán ktoré sa len zriedka otvoria
Ruka nepríde
Len pokarhanie
Nech máte vietor v chrbte
A šťastie vo zadnom vaku
Bude vám to treba
Neobzerať sa za vás
Obetovať sa pre čin
Pre kultúru

Muži ako on vymreli
Je to posledný druh
Je to muž čiernom klobúku
Ktorý hľadá význam vo svojom utrpení
Ktorý klud ešte nenašiel
Ktorý sa obzerá cez plece
Či tam nie je nejaká zbraň

Spomenie vám dám
O áno brunetku nádhernú
Jej sa tak rád dvoril
Muž zo železným srdcom
Jej kvety nosil
Dal by jej aj svet
Dal by jej kus seba
Ale v jednu noc
Prišla banda s cieľom raniť
Mladá dievka bola zbraná
A zaživa upálená na hraniciach s Mexikom
Mužovi je smutno
Spievala ako diamant
Aj sa leskla v ranom slnku
Kvôli nemu len popol lieta dnes
Len on tom dovolil

Spomenie koľko mal koní
Spomenie ako vlak ukradol
Spomenie smrť jedenástich ľudí
Spomenie si na peniaze
Na táborák
Na trávu a stromy
Na modré jazero
Na knihy
Na oddych

Kovboj len sedí v čiernom klobúku
Nechce sa dnes baviť
Asi toho už mal príliš
Možno nabudúce kamoš
Tvoje príbehy ma vždy nadchnú

Bar v podzemí

Kde svetlo cez deň nesvieti
V podkroví
Pod pekárňou a opusteným autom
Pod šedou cestou

Je plagát
Syčí zvestou
Je na ňom písmo
Je vyrobený rýchlo a lacno
Je to na ňom vidieť

V tomto podsvetí
Len prázdne stoličky sú
Otočneé dole halvou
Treba ich obrátiť
Treba ich dať dole
Po štvrtej prídu prvý hostia
Ešte v kravate a v sakách
Takých doma čaká pohroma
Moc pijú
Sladko žijú
Keď sa večer vracajú ťažkým krokom domov

Ani telka
Ani hláska
Len prázdne pódium
Mikrofón bez hovorcu
V rohu portrét – vodcu
Aj s podpisom dres
Červené tridsať dvojca cez

Ale v sobotu tu je klientela

Trhani, kriminálnici
Nomádi, ktorý utekajú pred domovom
Stačí jeden signál
Jedným slovom
Nie sú to ľudia, čo chodia na bál
Pútnici, ktorých opustila nádej
Majú problémy, celý závej
Ale keď sa v peňaženke nájdú drobné
Môžete to minúť na jedlo, ale to je sporné
Posledný pohár whisky
Týmto tempom
Nedá sa kráčať vždy na kraji
Treba ísť niekedy stredom
Stredná cesta, priamo s mesta
Ako sa dá prežiť bez gesta
Ktoré vám uistí
Na stoličku posadí
Len jednej ostať verný býva ťažké

Záchrana nového rodu
Každý deň príde vrana
Zoberie si kus života ktorý každý nechá na bare
Spolu s peniazmi a sekerou – prepitné
Ťažko sa tancuje v noci
Keď nikto sa ani postaviť nevie

Sedím tu už celý deň
Snažím sa zmysel nájsť
Sedával som pri oceáne
Ale skočiť ma to berie
Neviem kam pôjdem
Späť je len peklo
Pyšný ako páv – nestratím svoje perie
Derie a derie
Ale kedy je príchod?
Točím sa v kruhu
Nenájdem východ

Sám a sám
Už tretiu vodku točím
Zoči voči kráľovi
Ten sa vo koči točí
Dokola a dokola, až vám ide hlava odpadnúť
A keby len mohla
Mozog pracuje len telo nie
Len svedomie máta a morálka tá len bdie
V takom vzduchu len mŕtvy spí
Hrá svoje hry – šachy
Špinavé prachy zachránili málokoho
Možno len mánotratného
Sedím ako bod v histórii
Niet pohybu
Zajtra ma niekto nahradí
Keby som si vybral trať
Zmeniť koľaj
A ísť preč
Jediná slabosť je že sme len ľuďmi
Keby sme sa povzniesť vedeli
Možno by to bolo lepšie

Tá istá slabosť nás všetkých máta
Či máte vilu hore
I keď je váš domov stará lata
Nepočujem, nevidím
Dobro kde sa skrýva?
Možno v bare dole?
Možno sedí pri bohoch hore
Je súčasť rodiny
Ach tie prekliate knihy
Míňajú papier a nič vás nenaučia

Ako sa má situácia

Niekedy rozmýšľam
Či je lepšie na pláži
Alebo len doma
Či sa nedá niekam odísť
Raz a znova
Koľko kníh
Treba prečítať
Aby sme boli múdri ako sova
Koľko schodov treba zísť dole
Aby vám pochytilo to dobré šialenstvo
Koľko budú ešte zhorí
Kým si bohovia svoj oheň zoberú späť

Koľko krát za zopakuje mráz
Predtým ako zmizne
Koľko krát bude mŕtvola nehybná
Predtým než zmizne
Kam ísť keď vonku je hmlisto
Sneží?
Prší?
Corona vírus?
Nikto nevie isto

Zistiť
Cez správy
Ktoré sa nám točí okolo hlavy
Satelity a správy
Mravy, ktoré sa menia každé storočie
Kolesá Kadilaku, točia s rýchlo
Do lesa, na prechádzku, kde mŕtvolý točia
Troška laku a vyzývavé šaty
Dámy aj tieto veci vás dostanú ďaleko
Ovládajú masy
Zatieňujú rasy
Či ste katolík alebo žid
Konfliktu sa nevyhnete
Niekto zaútočí prvý
Niekto bude plakať
Niekto sa zľakne že ten druhý má rakety
A je koniec pravdy
Možno nie sveta
Ale určite fámy sa budú šíriť

Ako hmyz v lete
Príde zas v lete
Vojnová stíhačka, tretej generácie
Rozháda generácie
Dva tábory
Dva stany
Mnohé vrany už mŕtve telá jedia

Situácia sa má takto

Život je príliš zábavný na to aby som dostal pat
Prečítam si pár kníh, zapamätám si pár rád
Neviem kde je moja baby, neviem či ju mám rád
Viem že som predvolený tomuto svetu niečo dať

Život je príliš zábavný aby som dostal pat
Poviete zlé slovo príde vám osobný kat
Budete sa báť sveta, pôjde z vás smrad
Hladný vlci hneď pocítia ten nežný skrat

Každý si myslí že čísla sú veci na ktorých záleží
Sú to kusy papiera, na nich úradník poleží
Hriechy je vidieť len kým dobre nasneží
Biela plachta, vládca bacha! zmáha sa z veží

Život je príliš rýchly aby som dostal pat
Aby som videl celý obraz, treba ísť spať
Zarobím veľké prachy, hneď ich nechám prať
Aby som vedel milovať vás, treba sa mať rád

Pseudo-intelektúali si myslia že zájdu ďalej
Ak ste ich niekedy videli v akcii
Kričia len: „Ešte nalej, nalej NALEJ!“
Dokým nebudem číslo jeden, spokojnosť nie je
Počujem diabla, ten sa iba dole smeje
Tí ktorý si kupujú zásoby, len oni vedia čo sa
deje
Pravda leží tam kde sa krv potokom leje

Ak bude číslo jeden, beriem nás všetkých na
vrch
Život je moc sranda aby som si zlomil krk
Lacný rým, lacná kára
Odfarbená kráska menom Sára
Každý chce niečo vraviť, polovica len tára
„Takých ako ona už niet. Už nebude taká znovu!“
Nečítaj už toľko Marxa a choď von z domu
Nájdi svoj život vonku, nájdi svoj bod zlomu
Život je moc krásny aby si trčal v rohu
Sára sa ma dobre, skús aj ty to isté znovu

Stačí byť dobrý ale ja chcem byť lepší
Situácia sa každým dňom len lepší
Život je príliš krátky aby bol strávený vnútri
Strávený obed, vás behať hore dolu núti
Každý je v čiernom, dnes za niečím smúti
Život ide na vás rýchlo, rýchlejšie sa rúti
Kto vás bude sprevádzať na takej dlhej púti

Život sa má takto, za bohmi je mu ľúto
Budte číslo jeden, je takých nutno

Buržokomunisti

Už sa valia s vínom červeným
Už sa valia vo frakoch a sakách
Na bielych autách
Na bielych Kadilakoch

Lodičky, kabelky
Taniere
Jedla pre celú baňu
Ráno noviny a káva
Asi tak do deviatej
Neskôr diskusia o tom ako sa má pracujúca trieda zle
Sú to ľudia predsa (aj keď ich nikdy nevideli)
Ružové ruky
Bez náznaku vrások
Od súmraku až do rána
Myšlienky čierne ako vrana
Majú 15 ale vedia ako bude fungovať svet

Manifesto na polici hore
Marx ten sa točí v hrobe
Mení sa svet, každý tweet je dôležitý
Mení sa svet, s pohodlia gauča
Mení sa svet ale nie k dobru
Ako môžete rozprávať o problémoch?
Neopustili ste vilu celú túto dobu
Na tých ktorý bývajú vyššie
Vybíjate si protestami zlobu
Zlaté brány, zlaté deti
Generácia ktorá nikam nejde

Buržokomunisti!
Súdruhovia, im česť a sláva
Vybojovať robotníkom práva
Aj keď nikto z nich nevie ako vyzerajú

Šaty čisté bez špiny
Duša biela bez viny
Vidieť továrne, púšťajú nám dymy
Zmena klímy
Len v predsieni
Len v aute
Keď ráno treba deti na privátnu školu vozit'
Keď treba zavolať záhradníka
Treba trávnik pokosiť
Keď treba nájsť chyžnú
Kto ma večere nosiť?
Vyššia trieda, sú títo ľudia
Bohužiaľ len peňažne
Alebo možno aj dobre že len tak

Obete MK ULTRA
Myslia si že majú pravdu
Hnev planie z vnútra
Búria sa proti svetu
Niet im svetla na ich ceste
Boty za 200 eur
Len v nich vonku protestovať
Značky
Drahé hračky
Nesmie chýbať

Buržokomunisti!
Ani jeden pracujúceho človeka nevidel
Každý má tak 15, čaká ešte na prídely
Je každému dobre keď ho živia rodičia
Ľahko sa robí revolúcia keď netreba pracovať
Keď netreba meče zdvíhať
Stačí len slovo
To viem napísať dokonca aj ja

Závisť
Obracia karty, hnevom žiarisť
Len dnes
Svedomie tmavé ako les
Snažíš sa o dobro
Ale nevieš ani kde ho nájsť
Ani nevieš kde baterkou svietiť
Len ísť ráno nakupovať
Večer na internete sa zabávať
Kritizovať ľudí ktorý nesúhlasia
Ako môže byť svet taký krutý?

Nevidí snád' každý pravdu?
Nevie snád' každý čo je dobré?
Nevie každý že vyššia inteligencia mi túto úlohu zverila
Aby som vám zverila pravdu

Bužokomunsti!
Kde je váš mesiáš?
Kde je váš boh?
Kam vediete týchto stratených ľudí
Na druhý breh rieky Styx?
Kam sa podel váš rozum?
Je doma v skrini?
Nemáte n a srdci ľútosť
Alebo pocit viny?
Že máte všetko, ste triedna vyššia
Že ľudia nižšie na vás pracujú
Že je to kontradikcia
Čo odpoviete buržokomunisti...

Súd

Posledný súd príde brisko
Už ho je cítiť
Už je blízko
Treba sklopiť hlavy
Treba chodiť nízko

Muži v čiernych rúchach
Chodia s nožmi vôkol ohňa
Chodia, chodia, chodia
Majú sviečky
Zasvietené
Zasvätený v knihám mnohých
Žijú v kláštoroch – skromných

Skaza!
Príde skaza
Rýchlo, vravím muž pri ohni
Opeká si nohy
Zima býva takto ráno
Keď slnko sa ešte neukáže
Ale mesiac sa skrýva za kopcom
Keď kláštor padá
A kamene s hlasným zvukom trieskajú zem
Keď muž povstane
„Súd sa začne zajtra!“ povie
A armády mŕtvych
A armády tiel
Kričia, stonajú
Sú vo večných mukoch
Ale hľadajú nové čaty
Nových vojakov do prápory
Nových dobrovoľníkov
Aj tak sa začne súd

Žiadna sieň, žiadna sláva
Žiadna zeleň, žiadna tráva
Žiadna klebety, žiadna fáma
Len čisto spravodlivé spisy
Dlhé ako ľudský život
Dlhé papyrasy
Ktoré ako hady sedia na poličkách
Objímajú tyče, drevené
Krehké ale ťažké na prečítanie
Lebo čista pravda sa nepredáva v tabletkách
Ťažko sa prehľta
Len jeden rozhodne
Nie celé telo
Len jeden má zodpovednosť na svojich pleciach
Len jeden ju nosí
Len jeden ju vie zo sebou zobrať

Lebo sudca je jedinečný
Lebo sudca dlhé rúcho nosí
Ťahá sa po zemi
Zametá prach

A stoly
Za nimi po sekundách ľudia idú
Sadnú
Počujú
Idú preč
Emócie až potom

Lavice sú prázdne
Kameramanov už niet
Žiadna hudba
Žiadna stráž
Len dvere, sudca a súdený
Len palác ktorý nie je všetkým súdený
Len mäso v pekle, baran údený
Len nebeské schody
Na vrchu sú stoly plné chlebíčkov
A citrónovej vody
Prehýbajú sa pod' ťarchou ľudí
Každý má svoje rúcho
Ale aj pažravé brucho
Ale všemocné ucho
Ako steny okolo
Keď v oblakoch lietate
Keď v nebi ste
Je vám dobre
A moc neriešite

Ale v pekle
V červenom ohni a kotly
V smiechu a bolesti
Tam kde sa diabol' smeje
A bohyňa smrti sedí na stoličke
Šklábí sa na okoloidúcich
Hnev tu nepozná miesta
Len utrpenie a lútosť
Bytosti ľudské
Prosia na kolenách ale keď neskoro je
Diabol si vína leje
Kam ten svet
Kam len speje
V nebi sú odsúdený ako v bavlnke
Tu im rúcho horí
Ich život ten ich bolí
Topia sa myslou v hlbokkej smoly
Volajú o pomoc
Ale sudcovi je to jedno

Vonku zima besní

Slová

Kopírované texty s piesni

Vonku je dodávka

S ňom sa zima besní

Hluk

Ako pri nedeľnom rezni

Hlasy

Nie len v hlave ale aj všeobecne hlasy

Vlasy

Plavé vlasy

V reflektoroch odrážajú snehové vločky

Vravím vám vonku sa zima besní

A čo je na tom

Cítiť sa mimo reality

Len aby sme sa vrátili späť

Načo sa opiť

A potom len za priateľkami behať

Obalamutiť sa nechať

Priateľov v štichu nechať

Ja čas za zobudiť zo sna

Vonku je vietor

A zima?

Tá sa besní

Lebo keď máte to už pri sebe

Je vám lepšie

Pri dodávke na parkovisku, sto rokov tam nebol policajt

Na parkovisku bez lampy

Nadýchnete sa čerstvého vzduchu

Na pol sekundy máte pocit

Že máte klud od ranného ruchu

Váš nos berie sneh doň

A pumpuje

Srdca krv

Postupne

A rýchlo a rýchlo

Každý sa náhli

Je to písmom

Je to odrazmi

Tieňom ktorý ľudí vraždí

Kvetom

Ten mozgy mľazdí

A je vám dobre

Aspoň chvíľku

Realita preč

Realita preč

Realita preč

To je reč!

Kľud

Symbiôza

Embryo

Stalingrad

Zima

Tá sa dnes besní

Dodávka

Tá preráža lesy

Jazda divoká

Pobúrená alkoholom

Spoločnosť

Podgurážená zákonmi

Predávam vám dodávku

Za kombi

Za honby

Kde je plavá?

Kde teraz pláva?

To sa stáva

Keď sa zima búri

Príde rana zprava

Správa s novinách

Chýba plavá

Bola naozaj tá práva?

Zľava je lavína

Na ceste smrad s komína

Koho strana sa dnes volí

Sme len voly?

Ideme proti ľudskej vôli?

Noviny

Čítajú samé koniny

Až to bolí, keď muž stojí

Sudca pištoľník

Kostolník a kniha

V okna sa plavá mihá?

Len kryha? Či dýcha?

Či si len svedomie myla?

Keď chce zimu

Vždy je milá

Ale zima sa besní

Ja by som utekal

Hory a les

Des

Plavá chýba

Dnes ju niekto pochoval

Hore v lese

Zima je ťažké obdobie

V Škandinávii je samovražda denným poriadkom

A tam sú ľudia dôsledný

Lebo zima keď sa besní

Bežte radšej s cesty

Navždy

Les, les
Idete si do lesa po drevo
Možno sa už nikdy nevrátite

Des, des
Iba strach nás bráni aby sme to boli my
Iba strach nás chráni

Ples, ples
V fraku sa predvádzať pred kamerami
No kto by ale nechcel červený koberec aspoň raz?

Zmes, zmes
Ľudia chodia 80 rokov hore dolu
Nikdy nikoho nenapadne ísť doľava

Je načas zmeniť kultúru

Dnes vsadím život na svoj los
Dost
Bolo rečí, prázdnych rečí
Každý autor svoj problém len zväčší
Zväčša sa stáva
Že sa špinavá hra hráva
Mať sa dobre
A ešte k tomu rána káva
Každý je hrdinom
Len na moment sa to stáva
Nehovorí sa pravda, tá medzi lososmi pláva
Pláva blondína
Pekná ale tridsať chlapov si vymazáva
Je to tá práva?
Tá sa doma rozmaznáva
Napíšem tri čiary
Niektorí si ich do seba hodí
Navždy budem jediný
Ktorý stratil apetít a hlad
Ktorého v Jerichu poštipol had
Dal mu slová na menej sveta
Chleba pre masu
A meniť svet
Jeden kvet, druhý kvet
S reklamy rovno na pleť
Som ja ten vybraný ved',
Rastie kvet v oblakoch
Vidieť všetko zo štyroch plôch
Dole je pár bielych nôh
Strof
Je plno

Ale len niektoré dávajú zmysel

Zdes, zdes
Kričí rus ktorý sa bojí Marxa
Je chladný ako večerné prechádzky

Nes, nes
Ťarchu rozhodnutí navždy
Lebo sloboda je len jedna ale máš svoje chyby

Pohľad vraždí
Tých ktorých sa do ohňa moc pozerajú
Dušu odovzdajú navždy
V meste boli tri vraždy
Všetko deti a v škole
Talenty ktorým useknú krídla
Až moc veľa ľudí leží dole
Spoločnosť ktorá len lenivých zdvíha
V zrkadle sa len monštrum mihá
Je mi zima ale nie na koži
Volebné číslo 24 nesú na noži
Čakajú že svoje klamstvá zloží
Ale čo zmôžu v cvokhause, izbu rožnú
Rakúsky Stroh
Čo si ľudia bez neho počnú
Už nám len dáma zavelí
Každý druhý by išiel v jej znamení
Huba divoká, pýcha v pávinom páperí
Trafiť ťa zvysoka
Ťarcha moci ale po peniazoch sa v ústach zapení
Či Iránc, váš pes, náš les, Dominikánc
Nerobí sa rozdiel, každý sa o miesto podelí
Neoslepni, pozeráš sa na toľko seba
Blesk fotákov, ten ťa osvieti
Bude doba z oceli, nebude maslo na chleba
Len Instagram a nádej sa obesí na dube
Dolár išiel dole, redaktor kváka
Nad nebom sa čudne zmráka
Mláka krvi, za jeden gram
Instantná polievka a ťuky do písacieho stroja
Kto vie pravdu, neodchádza bez boja
Porno a závislosť, o tom sa hovoriť boja
Boh si aspirín dáva, každý boží deň
Lorax a jeho peň, kde má svoje zásady?
Ako môžete ísť do Rajskej záhrady?
Zabiť oheň gréckych bohov to sú mi záhady
Možno preto sa to ľuďom prieči
Byť sluhom a nerozumieť vyššej reči
Samuraj by už bol na svojom meči
Svieti svetlo, alebo ho vidím len ja?
Som ešte triezvy, ponorím sa do svojho dna

Je načas zmeniť kultúru

Lesník

Hej!
Lesník čo hory stráži
V drevenej búde sedí
Verný lesnej stráži
Pohľad na pytlíka ho dráždi
Puška v lone
Nebojte sa
Je tu stále

Ale hory bývajú kruté
Ticho sa v nich ozýva
Medzi snehom a stromami
Nie je nič iného len prázdnota
Stopy
Nie ľudské
Zvery nerozprávajú

Ale ľudia hej
Len keď v krčme sedia pokope
Studené pivo
Ľadové
Drevené lavičky
Žiadne saká a lodičky
Lesníka pozná celý bar
Ale len jeden ho pozná dobre

Príde v hnedej fľaške
Zo zlatým nápisom
Tekutina bohov
Nektár závislákov
Predtým ako sa vydá na lov
Dá si jeden glg
Len ono sa nestará k čomu príde
Alebo či vôbec príde domov

Sneh biely
Ten sa topí
Lesník medzi jedľami je tiež
V problémoch sa topí
Topánky hnedé
Sako zelené
Puška tá sa blyští
Kríva

Lebo také veci sa stávajú
Stratíte priateľa len keď stlačíte zlý gombík
Sneh je vtedy červený
Noha vtedy bolí
Srdce sa nikdy nezahojí
Boh svoje dvere zatvorí

Lesníka každý ľutuje
Tá fotka visí v tej búde dodnes
On a jeho priateľ
Je tam zima
Býva tam ticho
Ktoré sa ozýva

Len studené pivo dodáva život jemu
Keď sa v pozadí hudby nežne tacká
Robí jej spoločnosť
On a jeho nehanebnosť
On a jeho prezradenie
On a jeho klobúk
On a jeho puška

Doma už nie je nik
Žena ochorela dávno
To je už história
To je už iné

V jeho dedine už to také nebýva
Je prebytok doby
Tá chce najmodernejšie autá
Tá chce nové hotely
Nové chaty na prenájom
Nové parkoviská
Krčmy ale pre mladých
Korporáty a hotely
Pekné cesty a mŕtve boli sny
Len stromy im stáli v ceste

A lesník sa ráno obul
Išiel späť hore
Pozdravil sa vlekárovi
Aspoň jedna dobrá vymoženosť
Lanovka, netreba kráčať
A išiel do svojej budy
Zhodí ruksak dole, dá si jablko
Rozmotáva lano v rohu
Vešia pušku aj klobúk na klinček
Dá variť klinčekový čaj
Kanvica pípa
A lesník stojí na stoličke
Rozviazané lano mu ide okolo krku ako had
Odkopne stoličku
A tam kde visí jeho klobúk a puška
Tak kde visí fotka jeho priateľa
Visí aj on

Našiel ho developér asi tak o 2 roky pri stavebných prácach na novom komplexe

Kovboj v El Pase

Na dlhej púšti
Kde kaktusy boli vôkol
Zelene nikde
Len vyschnuté kríky
Občas vietor pretočil prach na druhú stranu
A skaly
Hranaté a šedé
Mohutné na rovnej plošine

Medzi nimi cesta
Udupaná kočmi ktoré tu niekedy chodievali
Ešte keď v diaľke boli dediny
Kde bol aj salón
Aj pitná voda
Aj jedlo na stole
Síce väčšinou len fazule, štiplavé
Len pre najväčších gurmánov
Ale aj to niečo bolo

A kovboj v El Pase
Slávny kvôli jeho čiernemu plášťu
Slávny lebo na štíte svoje meno nosí
Mal niekedy hviezdy
Dnes má len čeŕ
A zopár pištolí
Je sudca vinných
Na ktorých zákon je moc vyčerpaný
Dnes sedia v base
A to všetko vďaka kovbojovi z El Pasa

Žijúca legenda
Ktorá ale starne rýchlim krokom
Púšť sa mení
A tiež aj pravidlá
Mesta miznú
S ním aj hostitelia
S ním aj ctitelia
Nie jeden chlapec sníval byť v jeho koži
Previesť sa na tom koňovi
Sedieť v sedle
Kovboja z El Pasa

Bol spása pre mnohých
Záhuba pre tých bez svedomia
Tí kradli
Lúpili
Brali životy na ľahkú váhu
Brali životy iných
Spravodlivosť má vždy svojho sudcu
Sudcu pištoľníka

Každý smrteľník je ale prekliaty
Nemôže byť nič viac ako smrteľníkom
Človek môže byť len človek a nič viac
Človek nemôže byť ničím iným
Je väzňom vo svojom tele
Je ten čo premýšľa ale nikam ho to nedostane
Príbehy žijú áno
Aj knihy napísané dožijú veku
Ale človek môže byť len človekom

A kovboj z El Pasa bol len človek

Raz v jeden horúci deň
Na púšti kto vie kam
Išiel kovboj na svojom koňovi statočnom
Viezli sa spolu
V tichosti
Každý premýšľal

Keď tu zrazu
Výstrel!
Kovboj sa vystrel
Čo to môže byť?
Niekoť poľuje na zverinu?
Ťažko
Niekoť poľuje na človeka?
Ťažko
Nevedel si to vysvetliť
A ďalší výstrel
Od nevedno kam
Kovboj sa obzrel
Tretí výstrel
Kovboj vyberá pištoľ
Ale kôň
Ten kríva
Kovboj pozerá dole
Krv

Zosadáva
Berie zbraň do ruky
Toľké mýty, toľké legendy
On sa nevzdá
A v tom štvrtý výstrel
Padá zbraň na zem
Krv je všade
Kovboj s priplazí ku koňovi
Oprie si o neho hlavu
A pozerá hore
Modrá obloha a krásne slnko
Škoda je
Že sme len človekom

Online knihy

Voľnosť
A sloboda
Priatelia internet

Knihy
Mapy myšlienok autorov
A ľudí ktorý sú múdrejší ako ja
Aspoň väčšina z nich
Všetko v rozpätí možno 300 strán

Chodte na stránky
Sťahujte si knihy
Je dôležité aby ste mali znalosti
Aby ste vedeli o čo sa jedná
Prístup ma každú
Oči má hocikto

Ale niektorý sa boja
Niektorý by slovo voľné zakázali
Niektorý vám radi reklamy ukazujú
Radi dávajú do čaju jed
Čakajú že vám pozornosť odpúta banner
Že si pozriete ďalší film pre 18+
Aj keď vám je ledva pätnásť

Máme pred sebou vynález
Ktorý mení doby jedným klikom
Sranda je fajn
Ale nie všetko v živote
Učte sa, vzdelávajte sa, buďte pripravený
A to všetko zdarma

Ilegálna sťahuje knihy
Filmy
Dokumenty
Audioknihy
Hocičo vás niekam posunie ako človeka
Máte to zadarmo
A po ruke kedykoľvek
Predbehnite trh
Rýchlim krokom
Uvidíte že sa vám oči otvoria
Že každý vám bude znalosti závidieť
Ak vám na to záleží
Že literatúra a vzdelanie nie je pre bohatých len
Je čas na revolúciu
Takú akú chcel Marx dakedy
A čo chvíľa príde
Bol by na to hrdý
Je knižka je tiež na stiahnutie

Budte opatrný
Pasce sú všade
Billbordy diktujú že kto ma kam ísť
Za koho treba ďalej voliť
Komu treba svoju slobodu dať na zlatej tácke

Nenechajte sa obalamutiť
Nepočúvajte večne hovoriacu telku
Nečítajte noviny
Čítajte literatúru
Čítajte veľkých autorov
Mená ktoré vaša slovenčinárka rada spomína
Hľadajte kanály ktoré vás oslovia
Učte sa jazyky
Simulujte zarabanie penazi
Žite
Žite online lebo ináč sa nedá

Aká je to sloboda
Robiť to čo všetci ostatný?
Tak isto sa obliekať
Do isté do mikrofóny bliakať
Pri tých istých hrobach plakať
Na tých istých hodnotách makať
Keď vám líder zapíska
V rade budete skákať...

Dost!
Dost ohavnej služby!
Všetko bude čisté
Ako krištáľová guľa
Všetko sa vyjasní
Internet a online knihy
To je spása národa
Nie je žiadna náhoda
Že práve vy toto dnes čítate
Vzdelávajte sa
Píšte
Myslite nezávisle
Myslite na druhých
Nenechajte sa kontrolovať
Nenechajte sa kúpiť
Nenechajte sa umlčať

Nevolte antislobodných ľudí
Volte rozum a cit
Volte dobré časy
Volte za voľnosť slova
Lebo len tým spôsobom
Môžeme byť múdry ako sova
Internet a online knihy, spása ľudstva

Tón

Keď zaznie v dialke rozladený klavír
Čierny, naleštený
Tón ktorý ohluší masy príde s ním
Budem ta vtedy musieť opustiť
Volajú ma hore
A vtedy kráčam po kachličkách v ohni

V očiach hnev
Ale v duši pokoj
Prvý pohľad klame
Hlboko ale dôsledne

Zoberme na miesto
Kde maják hľadá stratených námorníkom
Kde si spravila tú fotku
Kde sa končili slnečné dni
Kde si mi vypálila srdce
Kam ľudia chodia len raz za život

A preto, Coralína zlato
Môžeš ma čakať koľko chceš
Moja duša – tá sa zachrániť nedá
Moja svedomie už len zázrak hľadá
Ja mám teba
A tvoje havranie vlasy
Moje druhé ja
Nikdy nebudeš moja
Ale navždy so mnou
Lebo keď zaznie tón
Musím odísť
A obzriem sa v smútku späť raz

Zober ma na miesto
Kde polia sú nekonečné
Kde si spravila tú fotku našu
Tam kde sa smežeme
A máme dobré časy
Tak kde je každému dobre
Predtým ako sme naháňali diplomy
A dobrú prácu
Keď som len vodu pil
A neprepil celú svoju plácu
Keď sa mi ešte chcelo žiť
Pre moment dnešného dňa
Keď sme snívali o Hollywoode
A ja som tajne milovať Avril Lavigne
Vtedy keď obloha voňala mierom
Vtedy keď mi nebolo do plaču za včerajškom
Predtým ako som sa vzdal priateľov
Obzerám sa ale nôž neviem kde je

A preto Coralína, zlato
Môžeš ma čakať koľko chceš
Môžeš písať listy
Lebo ty si vždy romantička bola
Moja duša – tá je v prachu hodená
Moja morálka už dávno záchranu nehľadá
Raz odídem
Ale ty zostaneš
Ako smutno mi bude pri pohľade späť
Ale keď počujem tón
Službe sa nemôžem ubrániť

Zober ma ešte raz na to miesto
Kde som sa cítil že som sa prvý krát narodil
Kde gitara hrala
A ja by som sa len smial
Keď si ma pobožkala prvý krát
Keď slnko už dopovedalo svoju službu
Keď sme si vymenili ustráchané pohľady
A ty si ma objala
A tvoje havranie vlasy voňali pokojom
A boli sme taký aký sme boli
Ja som sa vracal domov večer
Ale bolo nám dobre

A preto Coralína, zlato
Tvoje oči hnedé mi budú chýbať
A som rád že som nezomrel kým som ťa stretol
Moja duša je na starej polici
Sebavôľa je takisto na dovolenke
Ty si ostala aj tvoj hlas
Ale nemôžem tu ostať navždy
Lebo keď zaznie tón
Budem musieť ta dať von

Zober ma ešte raz na to miesto
Kde sa posledný krát uvidíme
Kde sme čítali knihy odzadu
Kde sme mali celý čas pre seba
Bez dotyku alebo stresu
Kde každý anarchista zaspí na svojom slobod-
nom sne a komunista zabudne na robotníka
A kde si ma naučila tú tvoju pieseň krásnu
Dodnes si ju pamätám:
Dnes máme voľnosť byť nami
Ale utekať musíme, stále, stále, stále
Do jaskynní zajtrajška sa pozeráť nemusíme
Boh má šťastia dosť, nech dá mi
Nechá nám lásku našu ale, ale, ale
Keď ma opustíš, rovno ma zabiješ
Nie som snád' tvoje srdce, pravé, pravé, pravé...

Moja zlatá

V sieti zamotaná
Moja zlatá Coralína
O tebe by som písal básne celý deň aj noc
Bol by som hore aj ráno
Keď ešte kohúty neodrátavajú minúty rané

A preto
Musíme sa pozerieť na priame obrazovky
Kde tváre kriminálnikov celú noc svietia
A pozeráť, pozeráť, pozeráť
Musíme sa dostať do zboru aby sme hymnu
spievali
Aby nás nenašla polícia
Ktorá na nás má dozerať, dozerať, dozerať
Všetky mestské autobusy len plávajú
Plavá blondíny ma nezaujímajú
Nemajú koho peniaze žrať, žrať, žrať

A preto v noci
Pri hrade z vankúšov
Si spievaš pieseň generácií
Ktorá nám srdce obalí

Musíme si platiť drahé lieky
Len aby sme pri zmysloch ostali
No nie je to krása, krása, krása
A aj táto báseň
Aj tvoje oči tmavej komory
To je pre mňa spása, spása, spása
Podpáliť kostoly a falošných filozofov
V prírode žiť a roboty odmietnuť
Len tak žiť sa dá, zdá sa, zdá sa, zdá sa

A až keď budeme na dnes všetkého možného
Až keď sa ponoríme do dna
Aby sme našli chránený druh
Človek v Adamovom rúchu
Len potom môžeme povedať
Že sme voľný a nikto nám nevládne
Tak kde spí sám diabol
Tam kde peklo jemne hreje
Ty v jemných šatách, ja v saku
Kam táto výprava speje?
Ty možno plačeš
Ale viem že srdce sa ti smeje
Píšem o svojej hlave básne
Som úplne šialený alebo len jemne?
Kde je slasť zo života
Nutne mi ju treba
Sám sa strácam

Mám tisíc vecí na robote
Robiť celý deň pokusy
S tebou pokúsiť s spojiť
Ale ja viem že len niekedy sa dá

A práve keď strácam nádej
V strede noci tam pri pouličnej lampe
Ťa stretnem
Pohľad najkrajší
Každý večer je highlight
Každý krok je do neznáma
Je len krok k lepšiemu koncu
Každá bolesť pomínie
Každá slasť svoj účinok minie
Nikto mi nechýba, snáď len ty a pokoj
Vôkol nik
Len chodník a stromy
A ty tam stojíš
Venuješ mi pohľad svoj
Tak ma pohľad predtým než zaznie tón
Zvon na veži odbije trinásť
Skúsený kritik vie čo to znamená

Moje auto
Môj známy poklad
Včera ešte bolo dobré, dnes už vôbec
Mne je to jedno, ja prejdem aj pešo
Niekedy chcem len lístok na autobus kúpiť
Odísť ďaleko – a už nič nerobiť
Končiť písať
Skončiť s tebou
Ale to sa nedá
Hlava pracuje ako švajčiarske hodinky
Práce mám plno
Ale s tebou radšej budem
Tvoje havranie vlasy, čierne šaty
Pre mňa si jediná
Opačné gesto ktoré nikto nevidí

Keď v noci premýšľam
Je mi zle
Čo ak seba stratím?
Čo ak táto celá vec nemá zmysel?
Čo ak sa oknom von vytratím?
Čo ak zomriem zajtra?
Čo bude zo svetom potom?
Čo je napísané na stenách?
Čo si z toho máme zobrať?
Čo ak už nikdy nenájdem svoju skupinu?
Čo ak nikdy nenájdem teba?
Ide ma roztrhnúť...

Po večeri

Po večeri

Keď noc bola ešte mladá ale ľudia uťahany na smrť

Kde mudrc na stoličke pred obchodom vraví:

Táto pieseň aj mnoho ďalších

Nás vráti bohu tak ako nás stvoril

Bez hanby a bez hriechom

Sodoma a Gomora príde

Rýchlym švihom

A zoberie všetkých a všetko

Musíme sa zaoberať takýmito vecami

A spoločne sa o šťastie oberať

Ale tak som rád, som rád, som rád

Lebo aj po všetkých bojoch

O zem a privilégium žiť na nej

Sme spolu Coralína

Spolu prebehne celý svet

Lebo nie je to tu o tom

Aby si najviac prešla autom

Aby si najviac ľudí pozdravila

Aby si najviac spravila

Najlepšiu prácu hľadala

Celý život je o utrpení

To je chyba na ktorú sme neskoro došli

Trpí farár

Ktorý neskoro v noci texty sväte číta

Trpí otec rodiny

Večer zdrogované deti doma víta

Trpí filozof

Ktorý Kaczynskeho v tichu číta

Trpí prostitútka

Ktorá na hlavnej ulici robotu pýta

Trpí policajt

Ktorý sa nikdy nedomýšľa zaplateného mýta

Trpí boháč

Ktorý sa napráskal homárom do sýta

Trpí každý

Trpí kniha

Trpíš aj ty

Lebo tak rada sníváš

A ja to viem

Po nociach k tebe chodím

Rád ťa pozorujem

Zo zatvorenými očami

Bola si narodená, ktovie kedy

V havraních vlasoch, máš pomaly vredy

Zachráň sa zlatko kým môžeš

Vždy sa stratím

Keď cestu opustím

Nenájdem ťa v Brooklyne

Možno niekde na Venice Beach

Romantička, ktorá chodí slnko pozerať

Ale tá trpí keď príde ráno

Ale intro do problému musí byť zábavné

Ináč to nikto nečíta

Manifesto naše musí byť za drobné

Aj tak si ho nikto nepýta

Lieky ktoré nám len peklo zhoria

A boh ktorý doby zaspal

Musíme žiť, piť a byť

Musíme byť dobrý občania

Taký ktorý plagáty nosia

Musíme len pracovať v baniach

Kým sa ich Mercedesy rosia

Smrť nás oslobodí

Ale roboti nie

Celý svet vstáva, taká je vraha, nová správa

A tak ja a Coralína

Spolu pri pohári vína

Stojíme na konci sveta

Kde nie je nikoho

Len nás dvoch

Musíme sa zamotať do poplatkov

Ktoré náš život určite zlepšia

Musíme obetovať svoju dušu pre pár statkov

Aby bol stredná trieda menšia

A keď už svitá revolúcií oproti svetlo

Nieko rýchlo zhasnite

Je zakázané hrať, spať, sa smiať

A keď sa už vyčasí

A vie že vonku počasie ukazuje že je zle

Ja a Coralína si spolu sadneme

Preberieme svet, darujem je červený kvet

Jediné čo dokážem je dať si rum

Zaviní to veľa, nepočujem šum

Začínam sa sťažovať

Že dlho nevidím dážd', ktorý prísť mal

A Coralína niečo vraví

Niečo je zle

Niečo sa na nás dvoch varí

To je jedno, nech sa varí

Za mnou ostanú len knižky

A za ňou tona pary

Vtedy v Mexiku

Vtedy na púšti v dávnom Mexiku
Kde staré autá boli odstavené na kraji cesty
Bez vodiča ktorý by ich riadil
Bez človeka ktorý by na nich kričal

Tam kde dom nebol
Len slnko prežilo na každého pútnika
Tam pri svetle teplom ako kameň
Tam pri late drevene
Tam kde piesok sa hral zo vzduchom
Naháňali sa

Tam kde sa nemuseli učiť čísla
Aby sa zabudlo že sme ľudia
Tam kde sa nedalo zamotať do siete
Ktorá vám všetko zoberie
Tam kde si stála v mesačnom svite
Kde mariači hrali za 1 pesos piesne celú noc
Som šťastný len preto lebo som
Niečo som našiel
Na zemi po ceste sem
Nedá sa to predať
Nedá sa to kúpiť
A s tým v ruke spievam ódu radostnú

Ale vtedy Mexiku
Sme sa do mesta dostali
Pomaly ale iste
Lampy boli len dve
Žlté svetlo v prachu
Prášila pani koberec na balkóne
Drevené okná boli otvorené
V krémových domoch
A pri hostinci za stolom
Muži v klobúkoch
Bielych a veľkých
Hrali karty
O všetky peniaze ktoré mali

A tam pri pive a arašidoch
Sme zistili
Čím viac úspech naháňaš
Tým viac budeš ľutovať ľudí ktorý si sa musel
vzdať
Tým viac diplomov na stene bude
Ale tým prázdnejšie budú rámy na stoloch
Tým staršie budú steny
O nie sa opierajú všetky krámy
Už dávno skončili zlaté časy
Príde len neodvodnené utrpenie

Príde len krst
Bez pána boha
Príde len katastrofa
Bez nijakého boja
Všetci ľudia sa už teraz trasú
Všetci sa už teraz boja
Niektoré veci skončia ešte predtým ako zomrú
Niektoré veci skončia
A je nám ich ľúto
Až keď nám chýbajú si spomenieme
Ako dobre bolo
Ako sme chodili po lavičkách
Bosí
Ako sme chodili skoro do školy
Len aby sme neboli sprostý
Ako keď vyrastieme
Niektoré veci nás omrzia
Platiť dane, mať auto a robotu
Zabúda sa na veci dôležité
Hlavne slobodu

A vtedy tam pri tom stole
Som ti to v slzách v očiach povedala
Tvoje „Ja viem“ len bolesť predĺžilo
Preložilo ju inde ale stále ma bolí
Stále pichá v srdci
Prečo sa snažiť keď všetko aj tak tak isto skončí
Prečo plánovať pol roka napred
Prečo napredovať bez plánu?
Načo sa stavať do pozícií ktoré nám nie su
známe
Každý deň sa strácam ďalej
Každý deň si kazím slávu
Odchádzam od ľudí
Ktorý ma mali niekedy radi
Ako ty Coralína
Ty si len moja
Za inými nechodíš

Raz sa do Mexika vrátim
Aj tak to bude úplne jedno ako
Celá vec je naprd
Keď nemáš sa s kým o nej porozprávať
Keď sa o niečo staráš štyri roky a ničomu to nie
je platné
Keď sa snažíš ale aj tak to nič neznamená
Raz sa vrátim tam kde som začal
Ale nikdy to nebude také isté
Lebo v tej púšti kde som ťa spoznal
Nebude nikoho len mňa
A elektrické stĺpy
Čas ide ďalej ale ja sa hýbať nechcem

Divoká jazda

Zapadá slnko
A ty keď si vybijješ pocity
Na papier prázdny svoj
Myslíš si že príde niekto za tebou
A bude muž naveky tvoj?

A gitara už stojí
Gitarista sadista hrá blues
Musíme spievať dokolečka
O tom ako máme smútok v srdci
Kým sa nenájde náš kľúč, náš kľúč, náš kľúč
A do ucha každého speváka
Ktorý zaspal dobu
A už nespieva dobové hity
Ale pozbierané smeti z izby
Treba na nich puč, na nich puč, na nich puč

Musíme sa prepchať do kostolného zboru
Len aby sme rozdali červené pilulky veriacim
Musíme sa pozerieť na správy v žiariacej škatuli
Aby sme nadobro stratili rozum
A štát si ho vezme
Obitím ľuďom stačí len pohár punču, pohár
punču, pohár punču
Musíme sa pozerieť na kriminálnika
Ktorý sa za zlé myšlienky na stoličke praží
Ráno si robíme pohár kávy
Prevraciamе vajce ktoré sa smaží, smaží, smaží

Sám ži bez pomoci niekoho druhého
Povedal muž bez rozumu a citu
Lebo takých ako Coralína je plno
Ale len jedna pre mňa
A v kabínkach zajtrajška
Kde sa ponoríme po pravdivé vety ktoré počuť
nechceme
A všetky autobusy ktoré sme zmeškali
Narodeninové oslavy kde sme nohou nevškročili
Festivaly kde nás v stane čakali
Celý rad dobrých ľudí a vína
Keď nemôžem byť tam
Kde by sme chceli byť
Život je krutý
Ale dá sa s nim spriatelieť
Hádže nám polená pod nohy
Niet divu že toľko dovolenky každý potrebuje
V problémoch až po členky
Opitý až z deky
Smrdí to tu klamstvom
Čo si vykonala Coralína?

Sme reliky
Ktoré sám čas zabudol zo sebou zobrať
Sme romantici ktorý nechala doba byť tak
A v modernom svete trpia bez hrdinského pod-
tónu
Bez tónu čierneho klavíra
V daždi tancujú
Na ulici
V polici len knihy starých mŕtvol
Na ulici
Autá ktoré sa prehánajú hore dolu
A ľudia
Tí nerozumejú divadlo ktoré sa tu hrá

Smejem sa s nimi
A Coralína na nich
Keď v lete je teplo
Možno sa ukludním
Zatiaľ je pódium plné tváří
Ale tie chcú len prachy
Na hlavách im rastú komplikácie
V hlave zas machy
Smrdí to tu klamstvom
Radšej by som mal porátať či mám všetky zmysly
v pohode
Coralína odchádza
Ja som sám na chodníku
Aj keď číslo jeden je najsmutnejšie číslo
Je to jediné čo chcem
Život je až moc sranda nato aby som teraz stál
Keď sa skladám na benzín z ľuďmi ktorých
poznám štyri roky
Spravím jeden vpred
A dozadu rovno dva kroky

A vtedy sa Coralína pozrela dozadu
Prenikla mi do mysle
Nevieš snáď že si môj oheň
Povedala že si nikdy nebola jej obeť
Ale divoká jazda si berie každého
Aj keď stojíš pri ohni
A vypáliš mi srdce tým pohľadom
Viem
Že každý môže počkať
Každý snáď vie že je neskoro sa otočiť
Viem
Že s tými vlasmi
Sa nemáš čo otáčať v hneve
Na mňa a na svet
Nedávaj zbytočne svoj život divokej jazde
Vstupné je drahé ale nie je teba hodné

Uvidíme kedy šťastie dorazí

Sedím tu celkom sám
Na stoličke pri ohni
Sedím na deke a len si spievam
Pieseň mi hrá v ušiach

Treba brať do školy
Ľudí čo svoje myšlienky len doma píšu
Treba robiť s populácie robitníkou
Ktorý obrazovke sa budú kláňať
Treba brať všetkých do kruhu
A zatiaľ čo nám bydlisko horí
Tancovať, tancovať a tancovať

Jediné na čo záleží
Je dom a dobre jedlo dostať
Mať niekoho kto sa vám nebojí povedať veci do
tváre
A nie hry na vás hrá
Ktoré nepomáhajú ani jednej ani druhej strane
Treba si nájsť priateľov
Ktorý vás ohovárajú keď sa vám chrptom otočia
Ale len pravdivo
Ľudia ktorý za vás aj posledný groš dajú
Na takých budete spomínať celý život, verte
Treba hrať na gitare a klavíri
Že vraj inteligenciu to rozvíja
Treba hovoriť jazykom našich rodičov
Aby nám rozumeli keď revolúciu založia

Bolo veľa rán
Takých ktorý by som radšej obišiel
Bolo veľa vráv
O tom ako nedokážem to čo viem
Ale ja viem
Že ďalšie roky, psychodeliká pôjdu hore
Ja zjem
Aj posledný tanier, veľký ako šíre more
Ja driem
V poslednej pivnici, skrytý pred svetom tam dole
Možno nemám talent
To nik nevie
Raz keď budem slávny
Každý bude moje reči žrať
Raz keď sa budem voziť v Cadilaku nepriestrel-
nom
Raz keď šťastie dorazí
Lebo ja hľadám to čo každý
Rozum a cit
A troška lásky, ale nik
Nevie kedy sa mi sen splní

Chcem skutočných ľudí
Nie ľudí odpojených od skutočnosti
Nie ľudí napojených do siete pavúkov
Ktoré číhajú na správny pohyb
Spia
Dokým sa nič nedeje
Akonáhle jedna vibrácia
Tak ide do toho
Ako dravec
Sa vrhne na obeť
Nezmôžete sa

Ale voziť sa v limuzíne to hej
Uvidíme kedy vám to dopne
Že od toho šťastie vám nedôjde
To chodí autobusom, nočákom
V daždi aj v suchu
Asi heavy metal počúva
Ale kto vie
Ja ho moc neviem

Niektorý ľudia nemajú gule vám to povedať na
plno
Niekedy pohybom ruky sa energia vytratí
Niekedy minieš všetky peniaze
A potom sa na chvíľku stres zo života vytratí
Bolesť hlavy ustúpi
Stavať pyramídy z bankoviek
Bankomat vyprázdniť
Piť šampanské na vrhu kopca
Staviť na dostihy
Alebo na psychodeliká
A pozeráť ako zarábate peniaze

A preto chodím vôkol
Vôkol ohňa aj auta celého
Preto nechcem odísť z domu
Niektorý hovoria že šťastie chodí poštou
Ale uvidíme kedy šťastie dorazí
A ktorá z mojich dám
Ma konečne dorazí
Ktorá pretne srdce kolom
Ktorá túto zbierku a ďalšie roztrhá
Ktorá bude tá
Ktorá má havranie vlasy
A duševný pohľad
Ktorá to myslí z duše
A nehľadí zvysoka
Ktorá vám pohladí, keď problém je
Takých dám už niet
Možno raz mi to šťastie dorazí

A hriechy boli odpustené

Klebety, klebety, klebety

Opúšťajú ústa dravcov

Dravé zvery

Ktorých jediná motivácia je oheň

Ten jedného dňa pohltí aj mesto Jericho

Tam kde boh po druhý krát zostúpi

Len aby nám povedal že čo zle robíme

A zasa si dal nejakú drogu podporovanú
hipisáckou kultúrov

A dodávky budú chodiť

Vojaci na diaľnici do pekla

Stoja zo zbraňou, olomená spúšť

Púšť pohltí tajomstvá včerajšej generácie

Včerajšie vojny sa stratia v masách piesku

Zostane nič, len červené more

Ale to je aj tak ako sa pozerám na tento papier

Krv prvorodených synov

Prevlečie kabáty ešte dvakrát zradca

Tá krv, tá svätá krv

Prinúti ho zhorieť na praživom slnku

Vysušená pokožka, suché pery

Neutíchajúci smäd po moci

Aj takéto hriechy zvierajú mocných

Ktorý sú ochotný hociktovej baba pod 18 vysoliť
nukleárne tajomstvá

Ak pekne poprosí

Odvety, odvety, odvety

Od vety tejto sa odráža báseň celá

Len muži v sakách idú

Skúmajú červené vitríny kde baby tak radi tancu-
jú neskoro večer

A platia si za služby drahé

Títo muži, silný pri kladive a zároveň aj slabý

Silné ruky na zovieranie ale krk vám nevykrútia

Boja sa večer pozrieť do zrkadla

Hovorí sa že vtedy vidia čierne oči

Oči s ktorých srší zlosť predkov dávnych

Tí sa pýtajú „Tak za toto som zomrel?“

A majú pravdu

Svet sa točí

Ale kto ho kedy roztočil

Prečo sa raz nezastaví

Aby lietadlo padlo dole

A občanov banánovej republiky ponorilo ešte od
väčších dlhov

Je to strašné ako sa ten svet točí

Ale zastaviť sa nedá

Epedy, epedy, epedy

Na luxusných verandách zmoknú pri daždi

Ale kvapky nepadnú

Bude lietať hmyz a žaby

Zelené potvory

Biele domy postavené na krvi presiatej ploche

Div že ešte statika nepadla

Prelievala sa tu riekami

Každý pokrok si vyžaduje svoju obeť

Ale kam kráčame keď nevidíme cestu

Lesom?

Tmou?

Do pekla?

Eskalátorom do neba?

Sú tam zľavy?

Nie?

Tak radšej zostanem tuna dole

Kde muži v sakách moc majú

Kde sa každý šéf na dvoch posteliach prevracia

Kde každý počítač kričí na človeka

Kde Ted Kaczynski je považovaný za blázna

A Selenia Gómez je hrdinka včerajšieho dňa

Kde sa mocný na seba pozerajú na titulke mag-
azínu

Namiesto toho aby sa videli v zrkadle

Lebo to vari odhalí

Ale len im to vadí

Normálny občan, normálne koná

Normálny občan pri rozdelení moci stoná

Sto krát klame, sto krát aj ona

Len aby sa mal večer vrátiť do nejakého lona

Skoná pri účtovníctve

To vyžaduje rast a pokrok

Červená krivka je nepriateľ

Nepriateľ náš jediný

A budú hriechy odpustené?

Pozrie sa boh na nás a povie

„Ešte im dám šancu?“

Alebo je to jedno

Nezabil Nietzsche náhodou Boha?

Alebo sme to boli my

Niečo mi uniká

Ale neviem čo

Ježiš s niečím podniká

Ale nikto nevidel jeho dane

Dlane plné krvi, trest si svoj odpyká

Zato že svoje telo obetoval pre nás

Vlas na hlave nikomu neskriví

Ale krivý po uliciach sa fláka

Hľadá asi holubicu, toho bieleho vtáka...

Stroj

V švengu sa ľahko píše
Dieťa plače
Aj keď ho matka nežne kolíše
Všetko ide rýchlo myšlienky nestíhajú
s počítačom krok držať
Držať ruky svojho dievčaťa môžete
Aj tak vám utečie
Je to fáza cez ktorú sa musím prekúsať
Je to fáza keď zaplním papier vetami
A nikto nevie ako, ale viem že to bude prekážať

Zrážať sa
Keď pôjdeme ešte raz vonku na ulicu
Medzi bary kde smetiaky vonku stoja
Kde sa peniaze hádžu na okoloidúcich
Kde hudobníci ktorým svetlá ešte mozgy nevy-
plienili
Sedia a na gitare hrajú
S klavírom sa milujú
Pri mikrofóne valčík tancujú
Kde smog s cigár nie je
Lebo fajčiť sa môže len vonku

Kde na chodníkoch stoja len kachličky
A pivo stojí smiešnu sumu
Vygumovať tento večer bude ľahké
Ale zabudnúť ho bude ťažšie

Chcem si spomenúť ako sa asi písalo keď boli
ešte na to stroje
Asi to bolo pomalšie
Bola tam metóda postupu
Bol to rituál ktorý sa obísť nedal
Bolo to niečo čo robiť stále únavné bolo
Bola to sprcha dobrovoľná
Ale studené
Ktorú keď prekonáte
Ste na seba hrdý

Zoberme si metro
Ktoré pôjde veľmi ďaleko a nikdy nedorazí
Aby sme v kupé mohli iba kary hrať
A zadarmo vodu piť
Noviny čítať
A nič iného okrem toho nerobiť
Len na takí vlak nasadnúť
A písať o krajinách cez ktoré idem
Písať o kupé v ktorom som
Písať aj do kelu o tých kartách ak bude núdza
Ktovie či by to bolo tak super ako sa zdá

Lebo niekedy mi treba byť sám
Ale život úlohy dá mi
Niekedy chcem byť nekompromisný
Ale potom vidím všetky dámy
Niekedy si chcem dať facku či vo sne nie som
Vyhodiť sa z okna dať preč všetky krámy
Niekedy namaľovať realistický obraz
Ale nedať naň rámy

Niekedy sa chce ísť ďaleko na západ
Ale tam to už dávno niesu pekné krajiny
Biele hory a nespútané kone
Ktoré dobrodružstvo nesú
Ošľahaný muži a rozbité okno
Zbrane
A fascinácia s nimi
Sila ducha a tela
Vedieť kedy má jeden dosť
Vedieť kedy je proste veľa
Mať na obed len polievku
V nedeľu aj teľa

Pohybujúce sa tiene
Telo obklúčia
Matku sklúčia
S kľúča ide rev dávnych generácií
Tie si srdce otvárajú, motivácia ako hrom
Aj keď neviete zo strojom narábať
Môžete čítať pod stromom
Že vraj takých ľudí treba
Ževraj nemajú nikdy dosť chleba
Ževraj dnes všetci myslia na seba
Ževraj na nich o chvíľku príde boží hnev
Ja by som kričal že „Ó beda!“
Obeda sa nedočkáš
Je tu len hlad a utrpenie bez zmysla
Zišla z dole bohyňa
Jablko sváru v ruke
Pištoľ v druhej
Dúha hore
Telá na telách dole
Večera predložená na stole
Žiadne stoje, len kóje
Kde ľudia chodia, nevedia čo robiť
Nevedia či majú jesť alebo sa radšej modliť
Chodiť v kruhoch a nič sa nedeje
Len sa točí hlava

Aj tak to vyzeralo bez strojov
Neberiem zodpovednosť za to čo poviem
Lebo telka mi povedala ako sa mám cítiť

Monotónne zvuky strojov
Monotónne hluky krokov
Ako idu chodbou
Ľudia sa boja
Zoradený ako vojaci
Skrytý ako obeť systému
Kladivo mocné do hodín bije
Rúžové trubky hore na stenách
Jediná farba v tejto izbe
A ešte kravata muža
Tá je červená, páchne krvou
On ten pach dobré pozná, po nej priahane
Moc je krvavá
S ňou ďaleko zájde

Muža strom neohúri
Ale nový stroj to hej
Tento je lepší, rýchlejší
Nový produkt ktorý rýchlo treba predat
Nová spoločnosť
Ktorú rýchlo treba rezať
Niet ani slova ani hlas revolúcie
Niet ani písma proti nemu
Muž ma slovo aj olovo v jeho rukách
V rukách ktoré sa práce nedotkli

Už dávno nepíše na počítači
Na to tisíc otrokov má
Už dávno nebehá po poli s puškou
Na to tri tisíc mladých má
Už dávno nepočúval žiadnu hudbu
Orchester mu v hlave stále hrá
Nevzdal by sa svojho postu
Možno by len oddialil budúcnosť ale ba

Možno keby v továrni bolo trocha svetla
Možno keby v divadlo v ruinách hralo
Možno by bolo krásneho sveta
Možno by sa robotníkom lepšie spalo
Ale nič
Len tma ktorá hltí každú nádej
Mozog pri takejto práci sa nenájde
Len ukladať dielce
A poslúchať slovo zhora
Poslúchať muža v kravate
Ináč dôjde mora
Kúsok plagátu a rožka
Mora a jeho modrosť nevidel nikto roky
Mladosť a jej kroky
Počuť už len pri lakovaných topánkach

Slasť
A po najnovšom robotovi priahnuť
Tento nahradí človeka vlastného
Robotníci
Tí to nevedia
Vlastnú smrť podľa návodu skladajú
Lebo niektorým nestačí jedna
Musia mať na človeka dve postele
Visí obraz nášho vodcu všade
Len nie v srdci na stene
Visí aj ten čo proti nemu slovo hlásil
Čo myslel na nemravný kus
Ten čo sa preklusával dolinami
Kde chudobný žijú

Ach len tam medzi domami z hlíny si budujú
Sídlo dávno obrábané vetrom
Silno skúšané že čo je dobré
Že či podľahne času alebo dobe
Či bude v histórii zle
Alebo v budúcnosti dobre
Budúcnosti, ľudia ich za pohármi zo skla cítia
Hebké ako boa
Ľahké ako koráb
Sloboda je nemyslieť na význam slova
Len sa plaviť a užívať si kus mora
Žiť v bubline
Pre niektorých tmavá ako nora
Sloboda je byť cyber
Moderný ale nevzdelaný

Ale s popola povstane muž a žena
Hodný manželstva
Hodný boja
Každý prekladač do reči vladára
Hlavne tí sa ich boja
Každá žena čo vládu svojho muža popila
Každý muž, ktorého vláda pobila
Uvidí oheň gréckych bohov
Uvidí že muž v červenej kravate kýva „Zbo-
hom...“
Uvidia ako davy bežia
Cesta bude vrátená
Vzdáme sa stroja
Vzdáme sa myšlienok na nich
Budeme žiť sami
Budeme žiť v slobode
Bude sa dať toho veľa robiť
Budeme môcť chodiť po ulici bez toho aby nás
nejaká dýka do chrbta pichla
Budeme sa tváriť že je to v pohode
Ale po prvý krát nemusíme byť herci

Breh

Počujem more modré
Ako obmýva palce brehu
Počujem rodiny
Ako postupne strácajú nehu
Počujem ako sa ľudia ani nehnú
Keď slnko ide hore
Počujem šplechot vín
Ako ide hore dole, hore dole...

A v tom si okuliare dole dám

Vidím mŕtve telá
Ktoré vojna zo sebou preč zobrala
Vidím piesok ktorý tu býval
Dnes je tu len voda
Vidím domy ktoré na mňa pozerajú pohľadom
súdiacim
„Prečo si nepomohol?
Prečo si tak krutý?“
A mňa v žalúdku krúti ale mám na to právo
Keď s človek drží moc vpravo, má chuťku niečo
zlé spraviť
Ma pocit že nemá zmysel
Že musí bombu hodiť
Aby každému povedal
„Ja existujem!“
A ľudia si budú skôr želať aby zomrel

Je to prekliatie
Keď okuliare naschvál nenesiete
Je to prekliatie
Keď neviete čo je dobré a čo zlé

Pozerám sa na to
A hlava mi robí muky
Píše sa doba
Kedy dozneli zvuky
Píše sa doba
Kedy už bude konečne ticho
Píše sa doba
Kedy bez boja nikto neodíde ľahko
Píše sa doba
Keď aj najlepší priateľ padá
Píše sa doba
Ale kto má to pero?
Opisuje alebo dopisuje
Lebo podľa toho súdiť ho treba
Podľa toho mu trest udeliť treba
Ľudia trpí preto aby niečo vedeli
Ale myslím že toho vieme dosť.

A v zármutku sledujem breh
Kde kedysi lode prišli
A zobrali nám sneh
Zobrali nám radosť s Vianoc
Zobrali aj veľkú noc
Už je neskoro
Keď sa teraz volá o pomoc

O chvíľku odbije na polnoc
A ja šťastný budem veľmi
Môžem možno odísť
Hore schodmi
Videl som veľa
A videl som toho dosť
Pozerám sa do diaľky
A premrznutý som na kosť
Trpím a mám toho dosť
Nikam to so mnou nejde
Chcem jesť ale platu nie je
Chcem peniaze ale hladu po moci nie je
Diabol ten sa mi do tváre smeje
Nech idem skúsiť hore, pre neho som slaboch
Ja viem že on tam pije svoj víno
A plány robí
Ja viem že niečo chce
Možno tie okuliare
Ja viem že on má chce aby som bol nejaký
Ťažko keď som už zomrel

Každý rád zabúda na základný inštinkt
Každý by si len kávu zobral a ticho by bol
Každý by len sedel a tváril sa že mu je dobre
Každý by len najradšej slabý bol
Každý len by chodil do obchodu
Bez toho aby dačo kúpil
Každý si platí slobodnú spoločnosť
Každý si len naprieky robí
Každý sa hrá na svoju rolu
Ťažko sa dýcha pri takej hudbe
Každý sa nudí a nikam nejde
Každý si ide na svojej hube
Každý má rad relax
A troška zábavy k tomu
Každý nerád pravdu vidí
A morálku k tomu

Sme ľudia
Neperfektný ale aj tam milý
A preto keď raz budete stáť na tom brehu
A uvidíte hrob objatý kvetami
Povedzte jej že ju milujem

Čierna stena

Za čiernou stenou
Tam kde sa diabol skrýva
Kde steny sú protizvukové
Kde sídli len jedna stolička
A železný stôl
Kde sa dá srdce napichnúť na jeden kôl
Kde sa dá všetko dať s človeka vytiahnuť
Kde sa dá zlomiť ako lata

Miestnosť a čierna stena
Milenci na celý život
Rozdiely sa už nerobia

Nikto nevie kde sú umiestený
Môžu byť rovno za vami
Môžu chodiť po izbách večer
Môžete sa zajtra v nej zobudiť
Nikdy nemáte istotu
Len stiesnený pocit nenahradí nič na tomto sveta
Je to pocit keď vám zvierajú žalúdok
Ako keď sami večer idete domov
A spoza rohov vyskakujú tieň
A lampy nesvietia
Človeka na pomoc vtedy niet

Únavu prekonáte
Adrenalin
Útek
Prázdna ulička
Stena
Omietka na zemi
Rozkladajúce sa telo v rohu
Sanitácia
Biely mramor
Stolička ale z ocele
Bez podsedačky
Prázdne auto
Dopravná nehoda pri ktorej zahynuli traja ľudia
Naháňate duchov
Alebo vám ja naháňam strach?

Bubny hlasno bijú
Hodiny oznamujú začiatok polnoci
Zákon sa porušil už dávno
Vonku sa nemá chodiť ale koho to zaujíma
Vonku sa dnes nemá voziť
Ale sirény už počuť
Nás žiadna polícia nechytí
Lebo keby hej
Skončíme v čiernej miestnosti

V miestnosti bez svetla
V miestnosti v ktorej sa dá sklamať muž v zrkadle
Finálna skúška života
Bude vás rešpektovať či nie
Budete ho mať radi
Či teraz neviete
On vás možno nie
Ale vy sa musíte chcieť páčiť
Jeho pozornosť získať
Len keď sa mu bude ráčiť

Lebo keď nasledujete hviezdy
Večer pri nočnej oblohe
Keď sa zamotáte do kútov sveta
S mapou opačne
Keď si myslíte že to je romantické
Byť racionálny
Nie ste na správnej ceste
A to nechcem moc moralizovať
Ale keď ste v čiernej izbe
Máte čas na všetkým polemizovať

A tak sa stane
Že názor koná pred činom
Že nastane zvrät
Ktorý sa čakať nedá
Že príde do jukeboxu príde pieseň ktorá sa nedá
naučiť
Ani tancovať ani klopať do rytmu
Ani hlavou kývať pri bare
Aj keď máte v sebe tri piva

Všetci vám vravia aký treba byť
Keď ste v čiernej izbe
A za stenou
Za ňou stojí diabol
Ktorý neobstojí ani päť sekúnd
Pozerá
Načúva
Chce od vás slová čarovné
Chce s pravdou von
Chce aby ste to povedali
Že na to nemáte
Že to ani nechcete

Ale ja ukážem prostredník
Nech ide do pekla
Ja sa postavím z izby čiernej
Odídem ráznym krokom
A ani jeden okrsok v celej krajine sa neodváža ma
hľadať

Zjedzte bohatých

Zjedzme bohatých
Na raňajky so šalátom
K tomu Bloody Mary
Bude to dobré jedlo
Ochutené pomstou
Okorenené nenávisťou
Zjedzme bohatých
Aby nás bolo málo

Lebo každému sa dobré kričí
Keď si ešte servítku nemôže kúpiť
Každý by chcel väčší balík
Každý by s ním bol skúpi
Lebo podnikateľ v kravate
O chvíľu aj posledný hektár kúpi
Nebudte ovca, pridajte sa k mase
Uvažujte našou cestou nebudte hlúpy

Lebo kravaty budú visieť
A v nich krky
Lebo ťažká práca len k horším pocitom mieri
Pýtam sa ja vás ako človek
Zabijeme aj tých s bohatou slovnou zásobou?
Tí možno peniaze nemajú ale zato jazyk zo zlata
Tí sú drahší ako v zime drevená lata
Stavajú mosty, otvárajú vráta
Či už diplomatické alebo osobné

Upálime aj tých
Čo bohatý sú v múdrosti
Ak tu ešte taký ostali
Možno sedia na kameni niekde ďaleko
Ako orly
Pozorujú čo sa deje
Vidia fikle
Vidia ohne
Vidia meče
To aj kludným pohne
Vidia dav
Ako k nim mieri
Vidia pušky
A opačnú strany pištole, tam kde sú diery
Hovoria: „Nestrieľajte priatelia!
Prichádzame v mieri.“
Ale dav je nezastaviteľný
Stačí jeden výkrik
Jeden ožran ktorý začne revolúciu
Ako Marx napísal vo svojej malej knižke
Takú revolúciu
Zjedzte bohatých

Ale prečo práve tých
Netrpíme len preto aby sme boli ako oni?
Nechodíme domov zronený
Len s túžbou víťazstva?
Nechodíme domov sami
Po tmavých uliciach
Počúvame punk
Niektorý ho odmietajú
Niektorý nefajčia, nepijú
Myslia si že kontrolu nad životom majú
Im ale do hrobu už hrajú
Nemusíte nemať pulz
Aby ste už nežili

Prepustite väznou
Keď máme jesť bohatých
Keď sa máme v tom vyžívať
Nech na uliciach panuje anarchia
Nech stratíme naše rodne číslo a dostaneme
späť našu dušu
Nech ulice horia
Už tak že Lucifer si zapne klimatizáciu
Nech je zápal boja
Nech sa kapitalisti, nech sa len boja
To je sen nie realita

Lebo koľko z vás by vydržalo boj?
Koľko z vás sa oblečie do dobrých šiat
Ale vnútri boj prehráivate
Koľko ľudí nevie narábať so slovami
Kde to z mečom mocným
Kde sa z popolu zdvihne bolševik a jeho nápad
Tam ho aj dav udupe
Nejde o nápad, nejde o boj
Ide o to aby sa času povedalo „Stoj!“
Nejde o dav
Ale kam smeruje
Nejde o zmenu
Ide aby ste zmenili svoj pohľad na život
Nechcete zjesť bohatých
Keď sa láme chleba, len málokto ho chce
Ide o to že nemáte význam
Že sa bojíte že do hroby len lútosť si zoberte
Bojíte že si vás nikto nebude pamätať
Ale ja vám vravím
Raz vašu životnú knihu niekto zatvorí, tomu verte
Tak kým je šanca žiť, fľašu vína si berte
Kým sa dá chodiť von, doma neseďte
Koľko slov treba, nie moc v dobrej vete
Chodte medzi ľudí, buďte jeden z nich
A zo života ako takého: z toho sa smejte

V roku 84

Ked' steny boli pomalované krvou našich hrdinov
Kde mašina mala každého v hrsti
Kde hŕstka ľudí videla všetko jedným okom
Okom všemohúceho
Ak história nie je milostivá
K ľuďom čo sa hrajú na bohov
Na týchto nejako zabudla

Všetko sa to začalo káblom
Jedným spojením
Niekomu sa nechcelo posilať listy
Jedna armáda chcela vojnu vyhrať
Celé toto, celý tento bordel
Kvôli jedným káblu

Ľudia trpia keď nemajú čo jesť
Ale ešte nevedia že o chvíľku nebude čo dýchať
Lebo pozrieť sa hore
Na oblohy tmavú
A uvidieť to čo ja
Nie je to dobré
Ale časy boli lepšie

Boli časy keď sme boli ešte spolu
Keď bola rodina ešte povolená
A ja na trávniku
Pre domom večer
Pred tým našim domov
Nemohol som sa dočkať povedať
Že si moja a navždy budeš

To sa ešte nevedelo že vojna bude
A mne do rúk zbraň dajú
Treba vždy počúvať hudbu súčasnosti
Keď zavriete oči
Počujete ju

Lebo tam pri plote bielom
Tam kde vtáci štebotali
Tam na trávniku zelenom
Kde si počítala hviezdy
Tam som ti povedal že si moja na celý život

Ale ako sa môže všetko do sekundy zmeniť
Ja som išiel na front
A ty si mi musela veriť
Že sa raz vrátim, domov na ten trávnik
Pod ten strom
Tam kde som ti povedal že si moja

Ale steny sú už čierne
Revolúcia už vrčí
Posledná aj keď možno ešte nie
Lebo ľudia budú vykynoznený
Svet bol pre nás
A my sme ho darovali mašinám

A tam kde kedysi bol dom
Kde si dvaja ľudia povedali že sa milujú
Tam som stál deň či noc
A čakal
Aj keď dom bol rozbitý
A strom
Ten bol odvitý
Vtáci už neboli
Iba ich mŕtve telá
Nechcel som veriť
Že aká ma chytila bieda

Prvý krát vás to zarazí
Druhý krát
Srdce kolom rozrazí
Tretí krát
Vás strach porazí
A postupne po tom zabúdate
Pomaly ale iste

Ja už mozog nemám
Včera mi nový dali
Ani ruky ani nohy svoje
Železo ma ovládlo ako bábku
A divadlo hrám

Keď obloha ani slnka neukáže
Samí mrak na zemi
Vtedy sa stretnú dve armády
Každá pripravená zomrieť
A bude musieť byť súboj
Utekať sa nedá
Kto bude korisť
A kto lovec
Kto vyhrá dnes
Tak povedz...

A je myslím na teba
Ako sme dom pekný mali
Myslím na tvoje telo
Na tvoje svaly
Myslím na vlasy
A hlas ktorý bol božský
A hneď viem na koho pušku mieriť

Na západe

Na západe

Tam kde slnko ráno svieti

Tam kde modrá obloha je okrasou kraja

Tam kde ľudia chodia bosí

Hneď z Mája

Tak kde stoja domy drevené

A len cesta s piesku ich spája

Ľudia sedia na verandách celý deň

Slnko pre seba majú

Sebe troška tepla doprajú

Kde bendžo celý deň len štyri akordy hrá

A pláži síce niet

Ale slobodu mora je cítiť celý deň

Kde sa večer opeká pri táborákoch

Kde mäso sa pečie aj dva dni

Kde ľudia niesu hladný po moci

Len po dobrom jedle a trocha piva

A preto ako rieky a stromy

Ktoré bijú do zvonov času

Aj každý čo sa narodí

Je narodený na západe

Jeho rodina má korene hlboko v zemi

Ako stará vrbá pri potoku

A kým stojí oboma nohami na zemi

Či už pracuje alebo sa zabáva

Nikdy nie je ďaleko od domova

Ten mu v žilách prúdi

Mám ešte 100 rokov života

Ktorý mi srdce zaplní

Keď sa na lodi dopravila prvá várka

Obrábať polia a starať sa o stáda

Nebolo nikomu zle

Nebolo ešte cement treba

Lebo ako biele kone

Ktoré voľne v horách žijú

Ako tie ktoré zelenú trávú šliapu

Po nich každý ide

Ich každý chce

Lebo biela je farba moci a slobody

Také zvery na východe nenájdete

Len na západe sa voľne prechádzajú

A vlaku už ide

Nosí nový pokrok

Málo kto s ním stíha držať krok

A pri jazere

Kde sa bronz chytiť dal

Niekedy aj zlato

Nevedeli sme sa dočkať noci

Lebo po namáhavom dni večer zábava bola

Každého dievča chlapca do tanca volá

Radnica nerobí paniku, občanov dokopy zvolá

Nepreruší ju ani pokrik

Ani hudba hlasná

Každý počuje správu

Ak každý príde

Niet človeka ktorý by sedel doma

Počas dňa ťažké práca

Počas noci troška srandy

Voľnosť pohybu

Voľnosť v debate

Voľnosť ako základ

Tak stará ako tá vrbá pri potoku

A domy spolu stáli

Na drevených základoch

Osypané pieskom

Salón bol otvorený aj pre tých ktorých pracovali

Cudzincov toľko niet

Nikto ani nevie že také miesto je

A ľudia spievali spolu v kruhu

Bolo to krásne pozeráť

Ako sa na tvárach odrážal mesačný svit

A oheň a popol

Vytváralo to obraz

Studeno-teplý

Farby sa bili na tvári že ktorá bude dominantná

Nakoniec sa usalašili obe na tvárach

Oheň sa odrážal ľuďom v očiach

Hnal ich byť lepšími ako včera

A mesiac zas v zuboch

Ukazoval krásu hladu

Hladu ktorý sa nasýtiť nedá

Hlavne takýchto ľudí hlad po život neprejde

Ale boli sme naivný

Keď sme si mysleli že to navždy takto bude

Došiel vlak

A s ním aj pokrok

Prešiel mesiac

A s ním aj polrok

Prišli cudzinci, ktorý voľnosť nepoznali

Ktorý slnko a mesiac nič nevraší

Ach vtedy na západe, ako bolo len krásne...

Stratený

Som len stratený na púti do neznáma
Neviem kam mám ísť
Či ma tam zavedie lesná dáma
Či sa dostanem domov ešte zrána
Či ma nezožerie cestou
Čierna vrana

V lesoch je vrava
Treba sa obzerať
Doprava doľava
Lebo správa o vašej smrti príde len keď vás niek-
to nájde
A cesta ktorú kráčam
Tu kráčam sám

Chodník som vybudoval sám
Ešte teraz mám na rukách pot a prach
Ešte teraz na niektorých úsekoch rasti mach
Prach ale
Ten vám povie či to dokážete
Či ste dosť dobrý na to čo robíte
Či sa na túto prácu hodíte
Či dohodíte svoju šancu
Ako udicu
Či počkáte či sa mykne
Alebo hodíte tam len dynamit

Dynamika pohybu
Nohy mi už nevládu
A to som v pol ceste
Ostatný majú stany
A troška piva
Ja sa musím pozerieť do každej strany
Lebo vrany sú hladné
A na korisť čakajú

Mám rád to čo robím
Mečom chodím po domoch a po lesoch
Mečom chodím
A seba hľadám
Hľadím pred seba
Ale preto

Chodím po roklinách
A nádej hľadám
V každej štrbine
Musím to dorobiť sám
Ževraj som šialený
Ževraj to význam nemá
A tak sa dostávame do kruhu

S neho odchodu niet
Limituje ma spodná hranica
Kašľať
Ale len metrovej vzdialenosti
Letáky ktoré varujú
Že lesy niesu pre nás
Tak potom pre koho?
Že tam blázni chodia
Meditovať a objímať stromy
Že prechádzky nepomáhajú
Nepomáhajú špinavej duši
Nepomáhajú utišovať škriepenie kuší
Mŕtveho už vonku nesú
Čierne pľúca, čierne srdce
Čierne vlákno, čierne auto
Čierna truhla, tmavý pohreb
Po hrebeň je to ešte ľahké
Spád býva klamný
Padáte do diery
A do zrkadla hľadáte len málo
Muž vás súdi a dobre mu
Čas som mrhal ale teraz nie
Teraz pracujem na veľdiel
Ktoré svet uvidí
Možno ani nie

Slávu nečakám s vínom v ruke
A z nožom za chrbtom
Bodať by sa mi chcelo
Ale kto ma potom zachráni
Niekedy do hlbín pozeráte tak dlho že stratíte
pojem o čase a ostanete stratený
Už sa vám to stalo

Alebo len ide ďalej
Oprášite sa
Čo nekrvaca nemôže bolieť
Čo vám je jedno nemôže biť hore
Zhora sa pozerajú len králi
Taký ktorý sa podkrovia rozkazy dávajú
Taký ktorý medzi ľuďmi
V nepriestrelnom Kadilaku chodia
Taký ktorý majú armády
Ale načo?
Keby sa do les vrátili
Neboli by stratený
Nepočuli by zvonec
Ten len vranám zvoní
Nemuseli by si chrbát chrániť
Nemuseli by sa ľuďom brániť
Však tí ich milujú
Alebo sa mýlim?

Neviem čo robiť

Neviem čo robím
A či to robím správne
Neviem či sa správam slušne
Či pôsobím vábne
Ale kvet života
Ten je krásny ale pôsobí vadne
Čakám kým na mňa niečo spadne

Hlavne je to tajomstvo papier
Keď sa rozpíšem už niet cesty von
Zdá sa mi že všetko beží
A ja kráčam vopred

Zdá sa mi že niečo sledí
Za mojím chrbtom každý krát
Keď sa otočím
Len tien
Ten bdie v dne aj v noci
Len keď spím pauzu si dá
Ale ako viem či ma nesleduje
Keď mám oči zatvorené?

Kam môžem ešte ďalej zísť
Keď neviem či mám dvere otvorené
Otvor nie je pre každého
Len pre vyvolených
Tí čo sa zmestia
Tí čo dobré skutky robili
Tí čo sa zdravia, čo si čiapku dole dajú
Tí čo na pohreboch najviac hovoria
Len pre nich je to miesto
A pre ostatných čo?
Máme prosieť?
Šak sme druh hrdý
Pluch vieme uniesť tvrdý
Aj keď nám práca nevoní
Skôr smrdí
Robíme ju už mnoho rokov
Len iba ja asi neviem že čo robím

A pomaly ale iste
Sa sám sebe odávam
Nie je to ilúzia
Snažím sa aby nebola
Nechcem aby ma niekto pri to rušil
Nechcem nikomu klamať
Nechcem sa hrať večer že som dobrý
Nechcem vidieť grimasy keď sa pozriem do zrkadla
A len o to mi ide a stále neviem čo robím

Čo robím zlé?
Alebo až moc dobré?
Do ktorej diaľky sa pozrieť
A kde mať rozhľad?
Je hlad po moci normálny
Je to ľudská vlastnosť
Je to len krása ženy
Ktorá obmäkčí srdce každé
Je to návnada
Keď je mier
Aby sme boli potom prekvapení keď bude boj?

Ja nebudem lebo ja sa boja nebojím
On by sa skôr mohol mňa
Ja spím s mečom pri mojich rukách
A zápal v očiach
Mňa nezmorí nič
Možno len tak zápal pľúc
Tisíce morí
Ktoré musel každý preplávať
Aby sa dostal na miesto po ktorom túži
Na to aby sa v ňom prebudila sláva a hra
Aby bol znova človekom
Aby povstal zo svojho hrobu
Tam ho násilne držia všetci
Aby nebol len nepodstatným človekom
Ktorý dej ani nič takého nemá
Ktorý je plochý ako kameň pri moji
Obmytí vodou a prípravkami z nich

A prepych
Ten si nie každý môže dovoliť
Ale nemáme právo súdiť tých čo ho majú
Náš sudca, jeho tvár neznáma
Ale počul som pri tmavom rohu
Koluje tu taká fáma
Ževraj nie je smrteľník
Ale je to pre nás sláva?
Ako dokáže pochopiť čo je sloboda?
Naše biele ploty a zelená tráva
Naše sny o rodina a naplnení
O ktorých myslíme deň čo deň

Nenaplnené túžby
Ja fakt neviem čo robím
Dopisujem verš ako keby to bol maratón
Kričím len u seba ticho
Aby sa sused nezobudil
Je tu ticho
A z neho mi ide hlava
Mal by som už ísť spať

Idolov už niet

Ide vek
Vek temna prišiel
Keď sa mračná sťahujú na oblohe
Ľudia utekajú do obchodov po posledné zásoby
jedla
Obchody sa zatvárajú
Bunkre sa otvárajú
Ale len v našich myšliach

Najväčšia vojna
Je v našej hlave
Vonku už dávno nezúri
Krv sa potokmi neleje
Pušky nie su odhodené na poliach
A šepot ktorý by prevládal počas noci
Sa už nenesie vo vetre

Ale v našich hlavách
Vojna veľká
Robí z nás sluhov
Padáme na kolená
Máme pilulky máme lieky
Ale z tohto nás nič nevylieči

Idolov už niet
Prešla doba slávna
Kedy sme mohli na trón hľadiť
Že príde dohoda právna
Keď sme sa ešte mali dobre
A žili sme v blahu
Keď sme chodili vonku každý deň
Keď slnko svietilo na oranžovo

Už to ide
Prichádza apokalypsa
Taká kde svoje auto necháte na diaľnici aj s otvorenými dverami
Keď každý zomrie
Aj tak je to jedno

Videl som dosť miest na to
Aby som vedel povedať
Že tu už idolov niet
A všetkých to dráždi
Tak podíme sem keď sa to už blíži
Podťe sme nech vám aspoň duša neublíži
Nech si užijeme chvíľky ticha
Nech sme ešte v pohode
Dokým si po nás smrť nepríde
Potom nám tohto bude ľúto

Lebo idolov už dávno niet
Proste raz si zbalili kufre a odišli
Polnočným vlakom do neznáma
Do ďalekej krajiny kde ich nespoznáme
Ale podstatné je
Že pre nás už nie su

A teraz hľa úloha
Nájsť nových?
Alebo oplakávať starých?
Každý tejto úlohe rozumie
Ale málo kto odpoved' vie
Málo kto vie
Ako štrngot kľúčov znie

Možno hŕstka vie čo robiť
Ale mám pocit že aj tá sa čoskoro zbalí

Je iné mať peknú vilu
Hore na kopci
A je iné byť na kopci duševne
Pozerať sa na všetko z nadhľadom
Pozerať sa aj s hladom
Ale túžbou po moci a vládě
Robiť to čo je dobré
To čo je správne
Mať sa rád
Aj muža v zrkadle
Byť odsúdený na nevinnosť
A pritom zločin spáchať

Ukradnúť oheň gréckym bohom
A do očí nám ho dať
Nech máme zápal žiť
Nech tvoríme
Ale nie lži
Nech sme samý sebou
Nech sa tak aj spávame
Nech sme jedno telo
Ale zároveň individuálny
Nech vieme rozdeliť dobro od zla
Nech sa nám darí v práci
A nech sa konečne vrátia naše idoly
Chýbajú každému

A tak sa hrám sám na gitare
Pesničku si spievam
Lebo chodím mestom sám
Mesto duchov
A neviem moc čo mi je
Ani kedy sa vyliečim

Layout

Pán chráni dobrých ľudí
Len nie nás
Chodí medzi diabla
A len jeho pudí
Nestrážim svoje srdce
Je otvorené a na ňom zápis

Niekedy v noci chodím von
Len aby som zápas skúsil
Niekedy ležim celý deň v posteli
Svoj pocit vnútorný dusím
Nechcem žiť niekde
Kde budem duša samotná
Niekde kde ľudia chodia po uliciach
S úsmevom na tvári
A troška mysle
Kde nemám byť sám
Ale aj tak tak chodím

Slnko je ostré, ako ostrie noža
Riešenie je prosté
Sivá obloha ako koža mroža
Spoza stĺpu boh jemne pozerá
Na ľudí

Ako chodia v autách
Ako chodia do roboty
Ako chodia hore dolu
Ako chodia sem a tam
Ako ich to baví
Ako si spravili veci ktoré musia robiť
A následne sa na nich sťažujú
Ako bolí srdce keď niekto blízkeho urazí
Ako tichý ľudia trpia najviac
Lebo hlas ako dar majú
Ale používať ho nevedie

Po ulici sa bubeník túla sám
Hľadá rytmus života
Hľadá tep na vlastnej ruke
Štípe sa či to len sen nie je
Bohužiaľ nie

Ale on žije len na tomto papieri
Možno aj vonku ale o tom toľko neviem
Ja som len človek ktorý sa snaží pochopiť svet
Hlavne preto aby pochopil sveta
Niektorý vravia že toto cesta je
Je len viem všetko je cesta od hrobu
Občas je aj zábavná

Naša najväčšia depka je naša existencia
Sme organizmy
Ktoré sa na smrť zvykli
Sme ľudia
Ktorý chorobne si život predlžujú
Hodina slovenčiny
Hodina ticha
Hodina nám utiekla
Ako včera väzni

Najväčší súboj je tuna hore
Tam je jeho báza
Lebo keď tvoje každé á končí ako nie
Kam sa podela potom tá gáza?
Správne je otočiť sa doľava
Nastaviť líco a trest čakať
Ale dnes je moderná doba
Dnes čaká len nevzdelaný
A preto

Skús sa nájsť
V temných uličkách, štrkových cestičkách
Skús sa nájsť
Rýchlo a bez predsudkov
Skús sa nájsť
Lebo kráľom môže byť len jeden
A keď svoju nádej utopíš v pohári od džinu
Tak si premárnil život
Skús sa nájsť
Aj keď mi oči padajú
Tak neviem čo robiť a preto pokračujem vpred
Skús sa nájsť
Lebo trpký je to svet

A preto sa pýtam
Musím ísť ďalej?
Kde je ten slávny plán?
Takzvaný layout?
Kto ho spravil?
Kto naň dal pečiatku svoju?
Kto si ide za svojim snom
Bez toho aby vedel čo sa deje
Bez toho aby sme boli v jednote
Jeden mozog, jedno telo
Jeden duch, jeden sluch
Jeden zvuk, jeden hluk
Jedno svetlo, jeden tunel
Jeden výprask dobre dunel
A tak sa to končí
Ale nezabudnite
Nájdite sa, jediná vaša úloha

Nádej je

Neľakajte sa
Nie je to druhá Korona
Ešte čas na paniku nie je

Lebo dôležité je pochopiť že treba vedieť seba
zmeniť

Tam celá kliatba pramení
Tam je hlas dievčaťa
Ktorý tak hlasno zazvoní
Vtedy je čas na zmenu
A aj keď unavený ste
Aj keď vám oči klipkajú
A mozog vypovedá službu
Aj vtedy treba vedieť sa odosobniť
Od všetkého čo poznáte
Od všetkých zvykov
A hlavne radostí

Treba sa odosobniť
Od všetkých slastí
A od všetkých kostí
Od blbostí
Ktoré vám na nič nie su
Od prachu
Ktorý vám na knihách sedí
Tie treba čítať
A v bazéne s oranžovou vodou
A oblohou ktorá vyzerá mokro
Ten obrázok mám veľmi rád
Lebo do toho sa treba ponoriť
Tam treba zobrať život rýchlo ako Pontiac
Ktorý brázdi po diaľnici

Je to jedno
Nám aj vám
Máte sa dobre a prečo zmena?
Lebo vy viete že to nie je správne
Tak ako ste
Ten čo sa narodí do pút
Slobodu nespozná
A ja vám ju ukážem
Ja vám ukážem ten pocit veľký
Hodný jednej básne
Možno dvoch
Ten keď vám žilami prebehne celá sloboda
A vy sa cítite ako najlepší netvor
Vyrastáte na telke
Tá vám sľúbi že rad aj vy budete mať veľký dom
No nikdy sa ho nedočkáte
Škoda však?

Dobieham vám
Dobieham sám seba
Predbieham vám vonku
Predbieham vás hole
Predbehnem vám aj v pekle
Že kto bude prvý dole
Je mi to jedno
Predbehnem vás stále
A necítim sa zle

Veľa ľudí ma za to zvozí
Ale vy sa len bojíte byť veľký a mocný
Tak počúvajte pieseň:

Je to lepšie sa ubíjať a opíjať
Pri bare, na fare, možno aj po kare
Stále verím na boha
Ktorý príde na Pontiacu
Príde na spotrebnom palive, vylieči nám HIV
Poviem nám čo treba robiť, ako chodiť, prečo
zlomiť srdcia dobrým dievkam ktoré sa snažia,
obedy smažia, praženice pražia, ich muži len
chodia, sa vozia, lozia po korporátnych re-
bríčkoch, majú diár plný koníčkov, staré mamy na
vozíčkoch, ale v Švajčiarskych nemocniciach, kde
nemoci už dávno niesu
A preto spievajte Hejo!
Chcem aby ma odnieslo nebo
Hejo!
Nech si berie mňa a nie jeho
Hejo!
Nech trpím za hriechy neho

A preto je dôležité
Že nádej je
A zle je tiež
Ale nie až tak by sme mohli plakať
Je to ako zo vtákmi rajskými
Sú pestrofarebné
Plné nádeje a krásy
Každej babe sa taký páči
Ale vedú na púť nebezpečnú
Ak samozrejme ich nasledovať budete
Morom, zimou, teplom
Až nakoniec prídete do raja
Kde sú all-inclusive bufety
A dlhé pláže
Palmy s kokosmi až sa prevracajú
Slnko ktoré denne svieti
A celý humidor kubánskych kvalítiek
Treba si len povedať či to stálo za to

Pole

Na poli krásnom
Ktoré v lete svoje dvere otvára ľuďom
Na poli
Kde rastú len kvety
Podporované slnkom
Na poli
Kde medové lúča hľadajú každého tvár
Na poli
Kde je tráva vysoká
A hluk nízky
Na poli
Na tom našom poli

Na poli
Stojí dom rozdelený
Na poli
Jeden z dreva druhý z ocele
Ani kohút keď kikiríka
Ich nevyženie s postele

Autá tu vôbec nechodia
Nemajú cestu na ktorú by zapadli
Nemajú cestu ktorou by prešli
Nemajú kam ísť
Nemajú cesty

A žijú tu dve rodiny
Na mená im neviem prísť ani oni sebe nevedia
Jedna zvada
Druhá zrada
Tretí člen už diplomata robí
Prečo chodí henten cez plot
Prečo nám tu snorí
Prečo sa nevynorí teraz z nory
Keď ho volajú všetci
Prečo sa radšej zatvorí
Vo svojej kleci
Na to odpoveď nie je

A práve preto je tu pánom ticho
Ktoré mocnými rukami vládne
Preto niekedy poobede
Tu býva tak fádne
Preto niekedy
Keď je krik medzi dvoma rodinami
V hádke urážka padne
Preto všetko čo je postupne slabne
Preto keď nikto rodinu nevidí
Má toho na srdci plno
Preto niekedy im býva zima

Kľúče zvoní
Aj na kostole zvony
Ale to tu počuť nie je
Znie to ako pieseň stáročí
Ale taký vyspelý tu nie sme
Keď pešo po vodu sa chodí
S kýblom dreveným

Kde ľudia majú byť milý
Ale vôbec nie su
Kde ľudia žiť pre ostatných
Ale žijú pre seba

Tam kde ticho vládne
Ohavný čin sa stal skutočnosťou
Tam kde bola rovná zem
Dnes sú kosti skryté

Lebo jeden deň
Keď druhá rodina bola hladná
Videla cez okno plné vreci zemiakov
Bola to spása
Tak prešla cez plot
Zopár ich pobrala zo sebou
Uvarila
A všetci boli o niečo šťastnejší

Ale keď to uvidela rodina prvá
Rozhodla sa konať
Chcela svoje jedlo späť
Však im bude chýbať
Klopali a klopali
Na vráta drevené
Ale nikto neotvoril vtedy
Tak sa rozhodli že v noci
Porobia im zlotu

Tak otvorili dvere
Aby voľli dnuka
Každý už spal
Až na malého vnuka
Ten prvú rodinu uvidel
Skríchal hlasno
Kým druhá rodina zišla dole
Bolo všetko jasno
V záchvate hnevu sa pochytili
Zhodili dole sviečku
A dom ktorý bol z dreva ľahol zemou
A tak končí príbeh
Príbeh poľa
Kde odnes bude ešte väčšie ticho

Prázdný dom

Čierne steny
Ohorené ohňom ktorý už dávno zhasol
Drevá
Len pohádzané po zemi
Nič len smog
Ten ako zlá nálada sa vznáša na celým krajom
A v ňom len prázdne domy

Kedysi tu boli ľudia
To priznať môžem
Ale dnes nie
Dnes tu neuvidíte ani jedného
A je to škoda lebo časť na bývanie to bola dobrá

A autá
Odstavené v strede ulice a dvere otvorené
Plné benzínu ale vybrakované
Už tu niekto bol
Už bol niekto kto zobral všetku česť a slávu
Už si niekto privlastnil jeho potreby na d potre-
bami spoločnosti

A tak to bolo
Keď ešte prázdny dom bol plný života
Ľudia brali čo mohli
Aby mali najviac toho v pivníc
Deti hladovali
Stromy opadávali
Tak platňu nalad'
S tých starších dní
A zatancujme si spolu kým nie je neskoro

Lebo dnes zaspím v posteli večným spánok
Už cítim že si ruku necítim
Už moje telo vie že by to nemalo robiť
Už sa to moje telo naučilo
Predtým som cez dni len prežíval
Teraz naozaj žijem
Chodím von, keby tam len boli ľudia
Keby len nechodili ľudia domov
Aspoň by sme teraz boli spolu

Čas sa späť vrátiť nedá
Ale aspoň ulice už sú tiché
Môžete jazdiť bez vodičáku
Môžete chodiť vonku bez povolenia
Môžete si kúpiť hocičo čo nájdete
Lebo netreba už za to platiť
Treba sa starať len o seba
Či prežiješ laebo nie

Základný inštinkt
Základný pud
Nemá to byť umelecká výpoveď
Ale realita ako sa má vec

Teraz je to jedno
Teraz keď je prázdny dom
Teraz keď už armáda nekríči že Stoj!
Teraz keď už do ulíc nikto nechodí
Lebo nikoho niet

Aj aj o chvíľku pôjdem
Kvôli jedlu alebo tomu kašľu čo mám
Bolí ma hlava
Som ťažký
Cítim sa ťažký
Ale chuť žiť ešte mám
Nech len príde slnko

A nech je to len zlý sen
S ktorého sa zobudím rýchlo
S ktorého sa opustím preč
A budem voľný
Keď vstanem s posteľe
A neuvidím prázdny dom
Ale budú mi voňať raňajky
Vajcia a slanina
Taká jednoduchá vôňa
A ako dokáže človeku chýbať

Ale na také veci si spomeniete
Aj obrázky aj hudbu
Aj všetko čo budete mať radi
Odíde
Keď bude prázdny dom
Ani havajské košeľe
Ani vaša poisťka
Ani všetky úspory
Vás nezachránia
Treba sa prebrať
Užiť si život taký aký je

A netešiť sa z nešťastia
Šak to predsa veľmi morálne nie je
Lebo každý sa smeje
Až dokým zle mu nie je
Kam ta speje
Budeme všetci mŕtvy a planéta voľná
Alebo niečo spravíme
A zachránime len nás?
Dobrá otázka

Hollywoodske uličky

No netúži po nich každý
Reflektory
Staré Korvety
Mladé blondíny
Moderné kiná
Zastaralé tradície
To všetko spája uličky
Na ktorých hviezdy žiaria
Aj cez deň
Na ktorých červené nie su len šaty
A limuzíny vozia občanov
Aj také sú uličky Hollywoodu

Nikto nemusí po skle kráčať
Nikto nemusí ani len bolesť pocítiť
Prechádzať sa po týchto uličkách je sen
Sen každého muža či ženy
Voziť sa na červenom kabriolette
Zarábať peniaze len za úsmev
Kto by to nechcel?

Slnko svieti
A usmieva sa ľudí čo prechádzajú cestičkami
V medzi uličkách na motorkách
Čakajú paparazzi na svoju chvíľku
Kedy môžu nejakú hviezdu odfotiť
Test trpezlivosti
Test odvahy
Preháňať sa medzi autami v plnej premávke
Na motorkách starých asi 8 rokov
Ich hluk je počuť všade a vždy
Je to ako alarm pre mnohých
Ktorý obývajú Hollywoodske uličky

A na káve sedia v okuliároch
Veľkých čiernych
A pomaly ju srkajú
Z šálok také máte aj vy doma určite
Na autách, tie už asi nemáte
Lebo títo ľudia nimi precestujú celé mesto
Nesedia v malých bytoch
Nesedia na balkónoch s tehál
Nesedia ale pracujú
Deň čo noc
Nemôžu volať o pomoc
Je to ich práca
Cestovať
V čase v dejoch
Cestovať na javisku
Zjaviť sa často a rozprávať hlasno

Ale nie každá ulička má svoju hviezdu
Niektoré majú len špinu
Niektoré len prázdne striekačky
Niektoré len koše
A medzi nimi ľudí
Niektoré majú len staré autá
Už nechodia
Zmenili sa na domy
Niektoré majú len škatule
Kde vysedávajú ľudia celý deň
Šálky a čiapky vonku
A ich duša na srdci

Niekedy sa na nich vkladá nádej
Takéto miesta na nich zabúdajú
Sú príliš nízko
Keď každý hľadá len na hviezdy

V chrómovaných pukliciach
Sa občas problém odrazí
Ale umyvárka to rýchlo očistí
Nemôžu sa také drahé šaty zašpiniť
Takou jednoduchou špinou
Všetko musí byť perfektné
Ako ranné slnko

A pláže sú plné
Uteráky a lopty
Palmy a piesok
Bary a predražený alkohol
Cigary a pohodlíčko
Privátne hotely a bazény
Vlny a Pina Colada
Americký sen a Kalifornská realita
Skoro synonymá

Vysoké blondíni
A ich nízky muži
Ich červené koberce
Ich naleštené Rolls Royci
Ľahko sa nám hore ukazuje
Keď vieme že to neisme mi
Ľahko sa nám na zlo ukazuje
Keď vieme že by sme boli taký istý
Keď vieme že keď je peňazí dosť
Nepomáhame tým pod nami
Viem že sme unavený
Z toho ako žiť
Vieme že je ťažšie sa rozhodnúť
Ako byť bez činu
Lebo všetko nás len rozptyľuje od nášho cieľa

Čistota

Kde na lúke
S prvosienkami
Je zarastený strom
Ten stojí
A stojí
Či vietor či oheň
Čistota

Niekde pri rieke je útes
S neho skáču rybári po svoju korisť
V čistých košeliach
Nemajú ani trocha krvi
Nie sú chorý na hlavu
Nechávajú si ju chladnú
Ryby potrebujú rozvážnosť
Čistota

A keď slnko zapadne ponad hory
Skryje sa za kopce kde už nikto nechodí
Spoza nich nakuknem tebe do duše
Tak to chodí už u nás doma
Tak pod'
Tak pod'...

Pod' preskakovať jazera
Kde už dávno chlad nebol
Pod' dávať ruky do ohňa
Ja ti verím že vyhorieť moje vnútro nemôže
Ver mi
Skoč mi do náručia
Skoč dole bez padáka
Na to aby sme boli šťastný
Nám netreba panáka
Tak skáč
Hore dolu
Ako keby ti na tom už nezáležalo
Čistota ťa dostane jeden deň
Ale až si keď pripravená

A na parkovisku
Kde autá stoja len za slnka
Kde stromy nerastú
Ale namiesto nich ľudské vzťahy
Kde každý pozná každého
Značky sú známe
Gitara
A ľudia sú len sny
Oheň
Pri ňom sa toho moc nepovie
Čistota

Nikto sa nemusí pretvarovať
Toto platí aj pre boha
Ten sedí na stoličky
A dáva príkazy z hora
Zhorí les
Modrý
Para s neho sa povznesie nad celé mesto
Zachváti ich panika
Ľudí čo nevedia rozoznať dobro od dobrého
úmyslu
Nenechám rodinu nech sa trápi
Nenechám nech sú hladný
Čistota

A keď sa v lese stretne mier s tichom
A vnútri už nie je počuť hluk mesta
Nastane zázrak, nikto nebude našťvaný
Každý bude len rád že to prežil
Bude to určité čaro
Keď sviečky budú vyvádzať purpurový smog
a my upadneme do spánku
Ktorý bude trvať celú večnosť
A budeme celkom samý sebou
Ako na oblakoch budeme chodiť hore dolu
Ako na pikniky v nebi sa budeme tešiť
Už dlho sa nepíše nič dobrého
Lebo diamanty sú skryté pod hrstkou hliny
Lebo mi hľadáme len päť minút
Potom nás to prestane baviť
Potom si poviem a kašľať
A idem preč bez toho aby sme niečo aj spravili
Lebo to čo vydrží je dobré
To čo padne po chvíľke je na zahodenie
A ľudské vzťahy sú to prvé
Čistota

Tak pod' podpaľovať autá
A piť pri tom kokteil od Molotova
Pod' spraviť revolúciu
Ktorá zabije zlo a prežije dobro
Pod' na námestie mať prázdne reči
Pod' sa prechádzať po vode ako Ježiš
Keď veríš klamstvu
A máš kvalitné drogy
Aj najväčšia depka sa dá prežiť s úsmevom
Aj vo Fast Lane cez peklo sa dá prejsť
Lebo keď ta kopne múza
Nenechaj ju pustiť dole
autor žije cez svoj papier
Jeho hrob nikoho nezaujíma
Istota

Farba biela

Pod'
Uvidíš či ta usmrtiť viem
Uvidíš či večerné prechádzky pomáhajú tak ako
si to doktor myslí
Uvidíš čo mám na mysli
Citrón kyslí
Zvislí chodec
Borec
Čo sa bahnom brodí
Dieťa božie
Čo sa každý rok rodí
Tak to tu chodí
Na našom svete
Pozrite sa mi do očí
Uvidíte ma len v kvete
Určité svetlo a hľadiska architekta
Modrastý dym
Červený maják
Púšť
Slovo samé o sebe význam nemá
Len papier na ktorý sa píše
Ten je často za boha
Slovo len tvorí súvis
Slovo je hra
Slovom sa rád hrá
Čas aj lásku na to mám
Som pyšný ako páv
Zavretý v izbe
Kridla neotváram
Slová mi chodia hlavou
Píšem rýchlo
Ale ťažko
Nepotím sa, práca to nie je
Ľutujem chudáka čo to po mne číta
Ľutuje chlapa
Ktorého sen sa mi v očiach mihá
Zabúdam rýmy
Zabúdam čo som písal včera
Len raz za čas príde veľdielo
Keď trh baží po jeho pachu
Keď obrastie veľikánov hrob
V zelenom machu
A v prachu nájdeš spásu
V žene nájdeš svet
Aj krásu
Knihy čítaš
Význam to nemá
Lebo život aj tak má koniec
Ktorý každý pozná
Aj ja aj ty aj my aj vy ja ona aj on

Aj na veži zvoní veľký zvon
Ten zvoní pre ľudí božích
Ten zvoní len keď je dôvod
Keď Ježiš v taxíku nás príde navštíviť
Keď zastaví pre chudobného aj slávneho
Keď pri pivo zanádáva na oca jeho
Keď diabol si s ním potrasie ruku
Aj nepriatelia sa musia mať radi
Aj ľudia takého rangu sa musia mať v láske
Musia byť hore
Lebo hudba hrá asi tak o desať krokov inde
Lebo bunda má tridsať zipsov
Ale len jeden je ten pravý
Lebo sedieť doma nie je vždy to najlepšie
Lebo šoférovať ožratý je zlý nápad

Aj keby som mal tieto myšlienky denne
A ty by si bola v bielych šatoch vonku
Čistá a krásna
Prihovorila by si sa mi

Mnohý ľudia od smrti odvracajú tvár
Pri tom normálne vec to je každodenná
Pri tom pušky strieľajú
Hroby sa stavajú
Lietadlá padajú
A ľudia trpia
Pritom vonku sa ľudia majú zle
Nie každý je chránený krížom
A niektorý vedia toho viac
Tí sú na tom najhoršie
Niekedy pauza
Alebo prechádzka
To je na tom najhoršie
Niekedy je jedno za zapne baterku
Aj tak som na tmavej strane cesty
Ďaleko od sveta dobrého
Preč od civilizácie
Je mi vôbec pomoci v týchto stavoch?

Je jedno že vtedy voláš moje meno
Ja nepočujem čo nechcem
Ja som ti dal moju dušu
Ale ty si chcela srdce
Ja s tým už nič nenarobím

Ty máš svoje šaty biele
A ja len tu stále stojím
Hlava ide svoje, telo svoje
Ale chcem srdce tvoje
A oči modré

Ohne

Neverili by ste svojim očiam
Keby sa pred vami zjavilo dvesto iných ohňov
Ktoré na oblohe tancujú svoj balet

Pretretie si raz
Potom ešte dva krát
A stále nič
Stále vám nič nenapáda

Ale rád verím klamu
Že svet sa točí pomaly okolo mňa
Že sa na mňa niekto usmieva ako spím
(prosím zoberte si ma hore)
Lebo desaťtisíce ľudí
Naraz zapne vo svojich srdciach svoje ohne
Jeden pre druhého

Rád stále verím
Že vtáci sa pýšia svojím perím
A že melódie spievajú len tak aby nebolo ticho
Stále verím že svet sa pomaly točí okolo mňa
Že rád beriem ľuďom z úst slová
A nevraciam ich spať
Lebo moje sny ešte stále spia dole na pláži
A žiaden zamestnanec ich nebudí

Ešte stále verím že moje sny spia
Prečo by inak neboli už realitou?
Keď viem že to raz bude
Keď tomu verím
Keď čítam knihy a následne aj svoje píšem
Prečo ešte nie som slávny?

Nesleduje tým niekto niečo?
Raz píšem spolu
Neskôr píšem oddelene
Najskôr píšem príbehy
Teraz ktovie čo píšem
Je ton dlhá cesta
Od rána až sem
Napíšem báseň
A deň už končí

A nech tak je
Nech sa to len skončí
Nech každý pracuje
Lebo aj jeho život sa raz skončí
Ja mám budovu
Vy dva mosty
Z oboch viem skončiť

Cherry a biele víno
Výsada kráľov
Píšem v rytme ohňa
Môj element
A preto vravím

Neuveríte vlastnej hlave
Bude vás zrádzať musí
Keď uvidíte sto ohňov
Ako postupne rozsvietia nočnú oblohu
Sto táborísk
Sto ľudí
Sto hudby
Sto dobrej nálady
Stop, máme svoje zásady

Bubny chodia
A ľuďmi s nimi
Gitara hreje
Kto ovláda sny, my?
Anglicko má svoju kráľovnú
A my máme len prázdne vzory
Oheň vždy horel
Netrebalo zápalky
Netrebalo uhlie
To je drahé aby sa doviezlo
Oheň vždy horel
V každom z nás

A tribúna je divoká
Tribúna šalie
Každý sa bije o svoje miesto
Opičiaci vo vesmíre
Lietajú na raketách

V očiach oheň
V hlave oheň
Hlavne oheň lieči
Hlavne slučka je nižšia
Hlavne čas sa kráti

Oheň v srdci
Oheň v duši
A naše nádeje
V hlavni kuší
Prezident jačí
Určite dačo tuší
Keď na pódiu rozpráva
Mrava národa ho hluší
A správa prišla ráno
„Videli ste toľko ohňa?“

El Presidente

Pláže boli piesočnaté
A lehátka plné radosti
Kokteily zo slnečného baru išli jedna radosť
Ľudia behali
Hádzali si lopty, hrali sa v piesku
Mariači hrali
Aj keď cez rinkot a cingot ich nikto nepočul
Ich gitary a ručnú harmoniku
Obliatu lúčmi medového slnka

Obloha bez oblakov
Modrá ako keby namaľovaná
Len parníky ktoré chodia hore dolu
Tvoria malé obláčiky
Šedé ale plné radosti
Ako ľudia prichádzajú
A tovar odchádza
Hore dolu, hore dolu
Od pobrežia až k moru
Pobežia ľudia keď vidia raj svoj
Pobežia ľudia za slávou

A v oknách paláca
Ktorý je na konci hlavnej ulice
Pred ním stojí garda
Oblečená v kaki farbách
A drevených puškách
Majú na sebe červené čiapky
A v očiach oddanosť
Lebo ráno sa vždy v oknách zjaví
El Presidente

Muž vysokého rastu
Mocný a opálený
Hustá a dlhá čierna brada
Dlhý biely kabát
A mnoho ocenený na ňom

Ľudia pre neho kričia
Vojaci pre neho cvičia
Kapela pre neho hymnu hraje
Do rytmu a tancovať sa chce každému
Nech sa tak aj stane

Dlhé pláne a polia
Zafarbené zlatom
Keď sa obilie pestuje
A vyrobí sa domáci chlieb
Nie jedna domácnosť to oslavuje
Každý sa aspoň s toho teší

A aj keď na autách nikto nechodí
Každý sa rád prejde pešo
Každý rád pôjde po prašnej ceste
Medzi továrňami
Medzi ľuďmi
Každý svojim jazykom hovorí
Každý si ale rozumie čo chce

Po ulici za slnka prechádzať sa nie je drina
Chodiť ulicou hore dolu
Tam kde nie je špina
Tam kde nie su žiadne továrne
A len domy s ľuďmi
Kde biele prádlo visí každý deň vonku
A v nedeľu rozvoniava rybacia polievka
Tam kde po robote ľudia sa stretnú
V mini uličkách na trocha vínka
A jednu či dve cigarety
Slnko ich opaľuje
Pokožku do jemne hnedej

A v noci je to tiež nádherné
Každá ulica sa rozjasní svojimi svetlami
Okná sú plné života
Reštaurácie svietia
Jedlo sa nosí jedna radosť
Boháči chodia do drahých podnikov
Alebo sa pozrieť na operu
Pracujúci domov chodia
K rodine na večeru alebo pozrieť si zápas

A hviezdy ukazujú cestu nejednému námorníkovi
Aj ľuďom ktorý večerné prechádzky majú cestu ukazujú
Na cestách kde sa večer stretnú páry
Kde cez deň sa stretnú deti s loptou
Kde nie je kriminalita ani nič podobného
Kde sa ľudia majú radi a vedia si to uznať

A v tomto mesačnom svite
A pri týchto hviezdach
Svieti krásne aj palác
Nielen okná
Nielen kráľovská záhrada
Ale celkovo celý palác
Bielo-zlatou farbou pokrytý
A vnútri
Pri dlho stole drevenom
Ktorý sa prehýba od množstva dobrôt
A je počuť krik a radosť ľudí
Popíja rum El Presidente

Tajná polícia

Chodia po uliciach
Noc či večer
V tmavých sakách
Na každého majú svoje triky
Svoje špeciálne klopanie
Nie jedného ľaká
Chodia v klobúkoch
Tie im zakrývajú tvár celú
Chodia po svojich oblúkoch
Na autách tichých ale elegantných

Každého rebela
Každého disidenta
Vyňuchajú
Podľa protokolu majú špeciálnu arómu
A naši agenti sú vycvičený je voňať na míle
Každého komunistu
Každého nacistu
Privedú pred súd
Tam obhájiť svoje činy môže
Spoved' dostane
A potom pod krk nože
V čiernych uniformách
Je to ich dresscode aby vyzerali strašidelne

Chodia v noci v uličkách
Čakajú pri lampách
Prší na nich
Búrka buráca v diaľke
Nikto si ich nevšímne
Oni každého

Možno sa pozerajú teraz
Nik nevie
Možno majú kameru rovno pred vami
Možno ich máte pod nosom ale to nevidíte
Nie ste tak trénovaný
No škoda vám
Ale pre tajnú políciu len dobre

Zakázané knihy
Im na policiach sedia
Nikto ich nečíta
Len prach na nich sedí
Tie boli odobraté občanom
Ktorý moc inovatívne nápady mali
Ktorý dnes majú bláznivé mená
A nikto nevie kde naozaj majú hrob
Či pre nich vôbec nejaký je
Sú to čierne body v knihách dejín

Niekedy sa rýchlo zmráka
A veľa ľudí panikári čo sa deje
Tajná polícia nie
Oni paniku poznajú
Oni ju majú radi
Keď behajú ľudia
A majú prežiť
Aj najcivilizovanejší občan sa zmení na monštrum

Podľa oblaku súdia vás
Podľa toho kam sa pozeráte
Ako chodíte
Kam chodíte
Kedy tam chodíte
S kým tam chodíte
Všetko informácie triviálne
Ale poskladajú dokopy jeden pravý obraz
Je iné myslieť a konať
Čin je podstatný

A tak v čiernych sakách stoja
Strážcovia slobody na predaj
Strážia koho?
Seba?
Lampu?
Svoje sako?
Svoju stoličku?
Vlast'?
Prezidenta?
Hlavu organizácie?
Len mená a mená nie su podstatné
Podstatné je kto ste
A kam chodíte
A to oni o vás vedia

Čierne fraky, čierne zbrane
Ľudia utekajú ako ľane
Aj cez dážď aj cez pláže
Aj cez búrku aj v bahne
Sa brodia radi
Do nich chodia radi
Nenechajú sa odradiť

Na ich autách chodia
Odpočívajú
Chodia do tých istých domov
Radšej nič nehovorte
Radšej nikam nechodíte
Bud'te doma
A chráňte si tie knihy
Nikdy neveďte kedy zaklopú

Vonku sa krv leje

Dnes namiesto dažďa
Vonku krv sa leje
Vonku je armáda
Armáda tisícov
A strieľa
A trieska
Ženy, každá z nich výska
Kde sú naši súdruhovia?
Kde je naša spása?
Kam to bez nich speje?
Síce slnko je pekné dnes
A aj mnohých nádejou hreje
Ale ak nepríde niekto rýchlo na pomoc
Tak dnes sa z neba krv leje

Obraz otrasný, ale po ňom pátram
Po baterku silnú
Dlho šmátram
Nechodím von, už to nemá význam
Dnes aj zo zbraňou
Si len ty a si sám
Nepočuli ste snád' správy, čo sa vonku deje?
Dnes sa kvôli nám
Vonku krv leje

Sám sa túlam po uliciach
Ja síce hľadám nádej
Ty len trocha šťastia
Sme dvaja, môžeme byť naši

A čo nás to straší?
Hneď z rána vonku
Bez toho aby som spravil krok
Mám nohu mokrú
Ale vody niet, ani svieži vzduch
Dnes ležia na zemi mŕtvol
A obloha je plná múch
Mám zopár správ
Zopár predtúch

A jasnovidec v jaskyni
Svoje svedomie vo vaku hľadá
V krištáľovej guli nie je
A moji ľudia
Už dávno odišli z tohto svetadiela
Dobre vieš že mal si byť už preč
Ale aj tak ostávaš
Prečo?
Je to snád' voľba?
Je to sloboda?

Celý deň nejde von
Celý deň sa nič nedeje
Hľadám sám seba
Pri rieke dole
Tá je už červená
A ešte dlho bude

A armáda sa blíži
V čiernych botách
Bez pušky
Bez mušky
Bez toho aby robili hluk
To že počujete nerobí sluch

A múch je plné nebo
Ale letia preč
Každý tvor chce prežiť
To predsa vravel už Dárvín
Sú to len drísty?
Alebo píšem o niečom naozaj?
Som len unavený a nevidím už dobre?
Alebo vonku naozaj prší krv?

Pod' sem kým ešte môžeš
Už to tak dlho nebude
O chvíľku sa ozve klopanie
Na naše dvere predné
Ale nie také od suseda
Ani tajná polícia
Ani nikto známy
Cudzinec
To bude klopať
Začne hľadať
Preto som tvoje aj moje šperky nechal na stole
Nech ich berie a ide domov
O život mu nejde
Ten sa predať nedá

A tak sedíme dole
Bezmocný, bez jedla
Už nám to tu zaplavuje dážď
Už je klopanie na dvere
Už si cudzinec naše šperky berie
Už ide preč
A škodoradostne sa smeje
A ty tu sedíš
Je pri tebe
Obidvaja spolu
Ladí nám to
A pivnica pomaly zateká
Čistou vodou

Prázdné ulice

Ulice
Bez aút
Bez lúp
Opustené
Samé
Bez človeka
Bez známky života

Cesty
Fungujú
Ale nie je na nich ani jedno auto
Hluk zmizol
Iba slnko sedí na asfalte
A oblaky sa prechádzajú po čistej oblohe
Ani jedno lietadlo
Ani jedna stíhačka
Nikto sa nikam neponáhľa
Aj tak je všetko zatvorené

Zo šíreho sveta
Miznú ľudia rýchlym tempom
Chodia po ulici
Ale s vysokým tepom
Nemajú rituály
Aby vonku chodili
Nemajú na sebe oblečenie hodné spoločenskej
aktivity

A lesy
Aj tie sú prázdne
Tie boli už dlho
Vtáci čvrikajú
Majú koncert aj keď bez lístkov
Líška si už zuby cerí
Chce zjesť sýkorky
Alebo aj krdeľ celý
Len chodí okolo stromu
Niet je naponáhlo
Keď nie je ani psou
Ani pušky nepraskajú
Aby sme ju chytili

A na lavičke
Pri mori ktoré obmýva pláž
Sedí kňaz
Pozerá sa do hora a vraví
„Bože pomôž mi, zatiaľ som len zázraky videl,
prídeš dnes alebo až zajtra
lebo ak všetko je zázrak,
tak svätci sú len obyčajní ľudia“

Nikto mu neodpovedá
Len more svojím šumom
Ale on tam aj tak sedí každý deň
Asi aby sa nezbláznil

Ľudia čo druhým pomáhajú chcú
Často končia posledný na cieľovej čiare
Lebo sú bez ľudí stratený
Sú bez druhých bez seba

Každý obrázok vraví svoj príbeh
A on ich má celý album
Pohľadom ich prechádza
A hľadá tie ktoré mu slzu prinesú na tvár
Tie ktoré sa tvária ako šťastné
Ale opak u neho vyvolávajú

Lebo plné kostoly
Sú dnes pavučinami prázdne
A symbol ktorý svietil tak jasne
Pomaly hasne
Sviečky pre mŕtvych
Za euro si jednu kúpte
Horia, horia
Ale rany mŕtvych furt
Bolia, bolia

Deti z ulíc odišli
Už ich krik nepočuť
Autá už nechodia
Páry
Staré či mladé na prechádzky nechodia
Ľudia neviem kam sa podeli

Na námestiach už hudbu nie je počuť
Dávno prestala hrať
Obchody sú prázdne
Výklady tiež
Radosť zmizla
Len ticho ostalo
To sedí na každom rohu
Pozoruje listy ako sa s nimi vietor hraje
Pozoruje noviny
Pol roka staré
Pozoruje myši
Tie majú už pomaly svoje malé
A toto všetko nestranné pozoruje

A kňaz na lavičke každý deň sedí
A na osud si zdvihnúť ruku si netrúfa
Je to jeho povest', povest' dobra

Hlad

Požerie nám brucho
Hlad
Ktorý nás ma v hrsti
Had
Ktorý sa obmotáva okolo našej hrude
Stláča nám orgány
Pučí ich pod nesmiernym tlakom
Praskajú kosti
Naťahujú sa svaly
Krv preteká potokom

Človek nevie čo zo sebou
Nervozita
Pot
Vrtenie sa
Hľadá, márne
Vidí, párne
Padá, slávne
Na zem
Tvrdú ako skaly
Nemá už dosť síl, odišli mu svaly
A ľudia ktorý len štipku chleba mali
Už bežia
Ponúkajú
Možno čo ležia
S horúčkou na zemi kamennej
A vrátiť čas späť
To sa už nedá
Hlad príde a už sa vás nepostí
Neopustí ani jeden krok
Ani jeden zlý pohyb

Hýbe sa slizko
Vyšmykne sa kontrole slizko
Je zelený
Páchne hnevom
Núti nás činiť proti našej vôli
Vidíme fatamorgány
Na kraji mora
Pozeráme sa na celý svet
Pekne z hora
Nech zhoria pocity viny a bolesti
Nech odídu preč s môjho tela
Je nechcem hlad
Ale on nechce teba
On hľadá dobrý steak
Len pre seba
Nezastaví ho čepel' noža
Nezastaví ho surová koža
Iba vôľa prežiť je jediné čo ho drží pri života

A do frasa
Jedla niet!
Aspoň tuna
Aspoň že mesiac svieti na oblohe
Jasno
Aspoň že cestu mám krásnu pred sebou
Aspoň že chodníkom kráčam k spáse
Hľa!
Svetlo na konci tunela
Je tam postava?
Sú to dvere?
Je to niečo pozitívne
Ale skôr zle je?
Kde je hlad?
Kam sa podel?
Kam len zmizol?
Vyšmykol sa mi?
Alebo odišiel dobrovoľne?

Motýle už lietajú
A brucho hrá svoj orchester
Košeľa je na zemi
Ruky plné krvi
Ruky plné krvi!
Prečo!
Čo sa deje?
Takýto stav som nemal
Čo sa stalo?
Mám len čierny dym
Len čiernu hustotu
Nič nevidím
Asi omdliem
Bác!

A zobudím sa v jemnom vánku
Smrť voní v kuchyni mojej
Ruky už tmavo červené
Ako víno
Brucho prázdne
Zasa hlad
Kde je ten had?
Nech ho uškrtím
Nech si z neho potravu spravím
A zrazu toto
Oči žlté
A zmysli von oknom
Nech už nie som hladný
Cítim mäso, hneď za rohom
Idem a mrazák otvorím
A hneď ja v strachu zavriem, keď sa na mňa
z neho úprosne díva pár očí

„Hlavne nech je klúd.“
hovorí muž svojej žene na gauči
V telke nudná telenovela
Ovládač hodený preč
Ona sa naňho kukne
„Kľudná už nebudem
ako sa volá?!“ hovorí
„Kolegyňa s práce, meno je Nikola.“ povie muž
a ďalej pozerá
„Tak je odkáž, jeden odkaz, ak sa tu iba raz
ukáže, nie len predné dvere je ukážem!“ povie
ona
Muž vzdychne

Nad nim si dôchodca svoje sudoku rieši
Život nerieši
Je sám a ticho ho ukrutne bolí
Aj uklúňuje
Čuje že dole sa niečo deje
Hádka možno
Telka ide určite
Ozvena je až na chodbe
Ale on len píše
Sem ide 8 alebo 4?
Nevie a premýšľa...

„Chceš čipsy?“ on povie
„Tie by som si dala.“ ona povie
Muž vstane
A „košeľu si mi vyprala?“ povie ľahkých hlasom
Odchádza
Telka stále svoje múdrosti bliaka
„Nech ti ju vypere ona“ povie ona.
Muž si povzdychne znova
Ako len toto prekoná?
Kam by mohol ísť?
Možno ešte jedno pivo a bude klúd...

Tak predsa len 8
Povie dôchodca prekvapene
Ja som si bol istý že štyri
Pozrie sa na hodiny
O štyri osem
O chvíľku pôjde program
Tak ale ešte jednu dá
Je v tom majster
Je v tom klasa
Otočí stranu
Kde je jedna z dvoma hviezdčkami
Tak tu je

A rovno sa dá povedať tu ide dvojka...

„Chceš aj ty jedno?“ povie on
„Nič takého som ti nevravela“ povie ona.
Muž chladničku otvára
A v tom mu niekto šepká
„Máš hlad no nie?“ povie hlas
Muža vystraší
Kde? Jak? Prečo?
Ako a hlavne kde je teraz?
„Je tu niekto?“ pošepne muž
„Ja ty debil.“ povie hlas unudene
„Ale kde?“ povie muž
„Okolo teba, v tebe, lebo práve tebe odvahy
treba.“ povie hlas.
Muž je mlčky
„Nemáš práve ty na niečo hlad? Na niečo do-
bré?“ povie hlas
Muž sa zamyslí
„Aj hej keď sa to takto povie.“ povie muž ľahko
„No vidíš, tak pome.“ povie hlas.

No jasné že tu ide 3
Povie si dôchodca v hlave
Už knihu odkladá a ide si po vodu
Tempo je pomalé
A telka z dola ešte stále hučí
Mal by im to ísť povedať
Už sa teší jak ho znova zvozia
Voda, mikina, papuče a ide sa

Mužové oči na žlté sa zmenili
„Donesieš tie čipsy ešte predtým ako sa toto
skončí alebo čo tam tak dlho robíš?“ kričí ona
Muž sa otočí
Len hlad, hlad, hlad
Len to mu vie dať chlad
V tele aby bol taký ako predtým
Aby vedel znova medzi ľudí chodiť
Aby chodil hore dolu
Alebo stromy rukou kosil
Sila
„Tu ich máš“ povie a na ňu sa vrhne
Driape a hryze, ona kričí strachom
Krv je všade
Na telke, na zemi, na ňom, na plafone
Všade
V strede izby ešte bijúce srdce jemne ťuká
A v tom klop
Muž sa otočí
Kto mu ruší jeho jedlo?
Otvorí a sused sa vyľakane pozrie
Škoda že toto bol jeho posledný pohľad...

Na kráľovskom vrchu

Na kráľovom vrchu
Tam kde jeho šašo kamene vozí
Tam kde sedia bojovníci
Ktorý v bitke dávno už boli
Tam kde spoločne sa bavia a jedia a pijú stále
Tam kde chodia princezné
Na vznešené bále

Tam kde slnko svieti purpurovou farbou
Tam kde v rúchu je muž menom Toussaint
Tam kde sa oslobodili služobníci od ich nutnosti
pracovať
Tam kde lietali vtáky veľké ba balvany
Len aby hľadeli na more
More číre
V ňom oranžové lúča sa plavia
Keď sa slnko s nami lúči
Kde je veľa piesku, málo ľudí
Kde je tristo vôň, a päťsto chutí
Kde kvety kvitnú ako je rok dlhý
Kde je robota ľahká
A slnko jej nebráni
Dokonca niekedy ani mesiac

Tam kde ani jedna tehla nie je organizovaná
ba o tehle tieto lesy ani nepočuli
Aj taký je pohľad na kráľovskom vrchu
A keď boli králi mocný
Ako ich samotné päste či aj štíty
Keď boli ľudia na seba dobrý
Keď sa mali navzájom radi
Keď ešte indiáni nevypálili tu dedinu
Keď boli ohne dejom večera
A opekalo sa pri nich
Nie oslavovalo

Tam kde obloha bývala nočná
A knihy sa aj čítali
Tam kde hviezdy viedli miestnych opilcov domov
aby mohli rýchlejšie späť
Aby mohli byť dobrými vodcami zajtra

Tam kde kráľovné mali biele rúcha
A zlaté náušnice
Na tom vrchu kde ležal meč
Honosnej bitky len tak zakopaný
Tam kde bolo neúprosne veľa tiel
Každé malo svoj príbeh
Každé malo svoj príbeh
Každé vedelo čo robí

Lebo na kráľovom vrchu panuje kliatba
A tá znie

*Ak pôjdeš proti pravidlám
Život sa ti zrúti
Maják ti nebude svietiť
Na tvojej dlhej púti
Každá matka je v čiernom
Za prvorodeným smúti
Každý starec na námestí
Sa len s kruhu krúti*

*V paláci starom je grál
Ale aj ten pomaly vädne
Každá tvár polnoci
Vyzerá ráno biedne
Každý pútnik na ceste za spásou
Postupne bledne
Keď sa pozeráš za seba
Vidíš všetko späť*

*Mesiac vraj svojím svetlom
na tvári vrásky tvorí
Po nociach sa ozývajú zvuky
Idú sem krvilačné tvory
Keď stratíš rešpekt a armádu
Neostanú ti ani priatelia tvoji
Každý je slovami mocný
Ale väčšina sa meča bojí*

A práve preto
Na kráľovskom vrchu
Mnohých múdrost hľadali
V tráve, z tmavej káve
Ale nik ju nenašiel
Nikto akokoľvek ju ešte nevidel ani
A preto sa hovorí že tam ani nie je
Ďalší ťah šaša
A jeho vtipom

Ale ja som lepší
Ja v kráľovský vrch verím
Ja verím že slnko keď tam zapadne
Tam práve noc ukáže svoju právu tvár
A zároveň aj všetko ostatné
Že ukáže ako sa to robí
A hlavne kde kopať
Možno je to busta, možno len mýtus
Ale len ja ho nájdem
Lebo mám vieru
Že je na kráľovskom vrchu

Hádam nie

Chcel by som lietať
V noci s vtákmi
Vidieť svet z vysoka
Hľadiť na lampy ktoré osvetľujú ulice
Zobrať si hocičo čo chcem
Priamo z police
Lietieť zo vzduchom v mojich krídlach
Spievať na koncertoch
Hrať na čiernych krídlach

Žijem si život ako sen
Každú hodinu, každý deň
Keby ste videli koľko vecí zvládam
Keby len

Strom padá ostane len peň
Lesy sadá aj ty sa prosím zmeň
Do ohňa benzín ďalej lej
Každý príbeh začína predslovom
Aj ten čo nemá dej
Chod' sa vykúpať v slnku
Chod'a hlavne sa smej

Chcel by som lietať
V noci s vtákmi
Pozerať sa na svet
A niečo späť mu dať
Naliehavo cítim tú túžbu
Moja vlasť, moja mať
Moria široké
Na ne netreba dbať
Len čas ktorý som stratil na púti za temnom
Ak mi odpustíš
Ten mi vráť

Sedí vrana na druhom konci
Kráka už hneď zrána
Stojí brána a šarlatán zvoní na zvonci
„Koniec sveta, odvetá božia. Ľudia sa vykynožia.“ kričí
Ale vedia mudrci
Že ide mu len o to aby sväte knihy predal
Ktorými tak divoko máva
Taká správa nepríde z jedných úst
Zhodnúť sa musia aspoň dvaja
Taká správa nepríde hneď
Možno až piateho Mája
Daj a zober si ju späť
Tuna sväté písmo nepomôže
Len rozum sa na činy zmôže

Chcel by som lietať
V noci s vtákmi
Hádam nie cez deň keď sa mračí
Keď pred kostolom je rušno
Ale bedár pred ním stále kľučí
Ja som videl písma mnohé
A na to aby som nechápal mi to stačí
Nie je múdre rozhadzovať rukami
„Šak mne to je aj jedno!“
Keď chceme prestať počúvať čo máme cítiť
Musíme byť jedno
Jedno telo
Jedna báseň
Dieťa mlelo
Len svoju kázeň
Kazí sa to pomalým krokom
Zastal čas na Londýnskej veži
Ja som otočený nožu bokom
Ale môj vrah na vlak stále beží

Možno pôjde do Bostonu
Možno začne nový život
Možno uvidí zmysel tam
Každý má šancu sa napraviť
Málokto ju zoberie
Zbor spieva, zvon ide Bim Bam
A on si svoje sako perie
Svoju milovanú žne
Do obchodu berie
Každý sa cez dav
Celý život len derie

Chcel by som lietať tam hore s vtákmi
Najlepšie hore, tam nik moje meno nevie
Nevideli ako konám
Alebo koľko toho beriem
Tam by nebol súd mojím posledným
Ale oslobodeným do zrúd
Zrúť sa dole svahom
Jedným ťahom
Sa to celé skončí
Stačí skok odvahy
Stačia krídla ktoré aj letia
Stačí len troška blaha
A menej smetia
Stačí troška závlahy
Tým ktorým nemajú nič
Lebo mocný muž sa už zmáha
Nie z svätého písma
Ale z rozumu, šarlatáni na zdraví majú ujmu
To hádam nie...

Kostol na vrchu

Bol raz jeden chlapec
Ktorý rodičia s ním každú nedeľu do kostola na
omšu chodili
Sa dlhou cestou hore na vrch vozili
Ku kostolu na vrch

Budova mohutná
Biele kamene, biele steny
Moderný pomocou vedy
Pred ním žobráčka ohnutá
Symbol všetkej biedy

Do klobúka slameného
„Prispejte mi ľudia boží!“
Lebo bolesť v kostiach
Tá sa mi rýchlo množí
„Ja chcem aspoň roka
Roka sa mi telo doži!“
Každý ju obíde
Ale nikto nechce byť v jej koži

Každú nedeľu
Ľudí bolo húfom
Čakali na príchod Ježiša
Alebo muža s čiernym rúchom
Načúvali dobre
Nie len s jedným uchom
Treba si kúpiť knihu a prispieť
Aby ste spečatený boli so Svätým Duchom

Ale farár ten Duchovi ani pohľad
On myslel bruchom
Chcel troška vína červeného, mal hlad
Bez neho nedýchal čerstvým vzduchom

A teraz omša nech sa začne rýchlo
Ľudia chcú obed stihnúť
A chlapca (toho s prvého verša) niečo pichlo
Je to len prelud, mohlo ho niečo pichnúť?
Jeho základný pud, bežať ale v tom sa niečo mi-
hlo
Mohlo to byť prúd vánku, mohlo to byť sen
„Milý chlapec, vystri hrud', čaká ťa dlhá púť!“
Chlapec sa obzrie, na krk mu niečo dýchlo
A veľká postava, biele rúcho
Je to fatamorgána, možno boh, to je blud!
Dlho vodu nepil, slnko vonku svieti
Toto by nikto neprežil, ale napiť sa vody smieť
Spí? Je vôbec nedeľa? Bdieť
Lebo postava tam stále čaká

A nikto sa jej neľaká....

Chlapec vystrašene vraví
„Chceš vravieť so mnou vari?“
„Áno s tebou chlapec môj
Znamenie bojovníka máš na tvári...“
„Nie, nie toto sa mi len marí.“
„Nie, nie, odteraz je to tvoj boj.
Bud' ako muž povieš: Je môj!
Ale pôjdeš späť domov
A tam len pudy si koj, oj, oj.“

Chlapec myslí, potrebuje kyslík
Ale ako keď sú dvere zavreté
„Vodu mi dones prosím
Nech viem že neblúznim.“
„Prosiť ma nemusíš
Na dúfam že mi odpustíš.“
Povie postava v jemnom rúchu
A chlapec si len myslí v duchu
„Už ani smädný nie som
Dám mu radšej na hovor priestor.“
Postava sa smeje
„Už ti tak zle nie je?“
„Nie, už nie, ďakujem pekne.“
„Ešte aj slušne vychovaný to je pekné.“

„Čo žiadaš na odplatu?“ povie chlapec
„Aby ľudia pochopili že sú dravci nie mravci.“
„A prečo, ja a kto si ty?“
„Lod' sa potápa a ty žiadaš vatu“
„Nechápem týmto slovám.“
„To by si mal keď ťa volám.“
„Ale kto si?“
„To vedieť nemusíš, len vedz že túžbu po slo-
bode neusušíš.“
„Ja ani nechcem, to si píš.“
„Tak prečo sa necháš pichať, neodoženieš osy.“
„Aké osy?“
„Ty vieš ktoré?“
„Neviem.“
„Predsa tie ktoré ťa ťahajú dole.
Pozri na seba a na svoje šaty.
Takto sa nechodí na hovor ale do čaty.
Košeľa biela, sako a prsteň zlatý.
Keby si prišiel oblečený normálne, každý ťa tu
zmláti. A k tomu riekanky, boh tu, boh tam...
No rúhaš sa mi a vy všetci
Myslíte si že lietate a ste v kleci
Nosíš ťarchu na svojom pleci, hod' ju dole!“
Chlapca chytilo svedomie a to chápal
Figúra sa usmiala a zmizla
A od vtedy chlapec nebol v kostole na vrchu.

Čarovný kľúč

Otvárajú sa dvere
Za nimi je tma
A diabol sa smeje
Voda sa vyparuje hore
A krv sa zo stien leje
Steny kameňov
Steny chladné
Matné spomienky na svet pre tým
Kde sme všetci, kde je môj tím
Sním alebo bdiem teraz
Štipnem sa do ruky
AU
Tak bohužiaľ nesnívam
Toto sa práve teraz deje

Vie že s touto temnotou zle je
Na každom rohu mŕtvy človek
Na každom rohu lebka vrytá do steny
Na každom rohu len boha hľadám
Prosím povedz dačo, nech mám tvoj ozveny
Nemám ani nádej a tá ide posledná
Na steny ruky dávam, nejaký otvor šmátra
Zároveň vidím ale zrak je len slasť smädná
Sliedi po niečom čo by malo naplniť svetlom
Tak nájdí ten bod, ukáž mi ho a následne ho zlom
Lebo je mám rád dlhé pláne
A na nich len ticho
To je vždy v pláne
A zrazu tu cesta sa zjaví
A kráľ visí na lane
Prišiel už Armagedon?

Zjaví sa mi duch, biely ako krieda
S klobúka mu lastovičky lietajú
Je symbolom chudoby, je ho bieda
Spieva pieseň jeho ľudu:

*„Ked' námorník sa plaví rýchlym tokom
A boháč berie svoje ráznym krokom
Neostáva nič, len otočiť sa bokom
Zahliadnuť čarovný kľúč, jedným okom*

*Ked' dôjde na kúpu duše, každý svoju cenu má
Ked' príde strach s kuše, každý svoju rolu hrá
A hľad'te na nás, ľud, ktorí aj posledný chlieb dá
Nájst' čarovný kľúč, vrana len raz povie KRÁ!“*

Ja tu pieseň dôverne poznám
Dôveru buduje aj vlastný zoznam

Mama mi ju hovorila ako pravdy oznam

„Hľa!
Krásy v týchto svetoch už dávno niet
Len sa pozri vôkol seba a očami sviť
Ľudia čakajú nádej prostú a nie morálku
Tá spraví iba kostru, a tá prvá ďalej zájde...”

„Ako mám vrátiť nádej, keď ja žiadnu nemám?“
vrať muž jemných hlasom
Duch mizne a už ho niet, bol to snád' len klam?
Šíria sa tu zvuky doby a po stenách plno fám
Každému mŕtvemu dolámem ruky a bolesť dám
Ale načo nádej?
V priestore pustom
Načo hľadať ihlu
V sene hustom
Opustím toto miesto len kde nájdem?
Uhnite mi z cesty
Lebo aj vás zjem

Hlad po dobrodružstve veľmi rýchlo prejde
A hlási sa strach na službu
Hlasy idú v hlave stále dookola
A ja mám túžbu ich vypnúť
A ísť ešte ďalej
Nie medzi steny mŕtvych ale na dlhú púť
Tak drahá keď si ešte doma
Nebud' v rozpakoch, dlho nesmúť
Lebo ak si tá pravá ona
Tak ma rozhodnúť sa nenúť

A nádej odchádza posledná
Ale u mňa je už niekde na Havaji
V kraji dávnych sopiek
Bielych pláží a modrého dna
Raz sa zobudím spotený v noci
A ocitnem sa mimo sna, možno v raji
Kde steny mŕtvych nebudú mi pozerat' na plece
Kde nevymeniš čarovný kľúč len za jedno vreco
Lebo už som v posteli dlho
Už sa mi svedomie mece
Rád by som spieval:

*„Ked' námorník sa plaví rýchlym tokom
A boháč berie svoje ráznym krokom
Neostáva nič, len otočiť sa bokom
Zahliadnuť čarovný kľúč, jedným okom*

*Ked' dôjde na kúpu duše, každý svoju cenu má
Ked' príde strach s kuše, každý svoju rolu hrá
A hľad'te na nás, ľud, ktorí aj posledný chlieb dá
Nájst' čarovný kľúč, vrana len raz povie KRÁ!“*

Hore

Zadíval si sa niekedy hore na oblohu
S túžbou letieť hore?

Ja hej.

Zadíval si sa niekedy na riek
S túžbou plávať až úplne dole?

Ja hej.

Premýšľal si niekedy nad tým

Čo ak nebude už more?

Ja hej

A dej

Príbehu ktorý sa sám píše

Keď má ráno poštie 10,000 Voltov

Medzi tichom a dieťaťom ktoré sa samo kníše

To prvé si vyber, voľ to

A počas toho ako celé kino plače

Ty sa smej

Lebo

Nerád zatváram oči, keď viem že svet rýchlo ide

Nerád chodím večer na prechádzky

Lebo viem čo ráno príde

Viem kedy končí strana, či príde koniec dnes

Zelený vzduch a čerstvý ako les

S každého zla niečo dobré zide

Nikde nevidieť ľudí až čudné mi to príde

Zadíval si sa niekedy na divoký prúd

Ako drevá dole nesie?

Ja hej

Zadíval si sa niekedy na to koľko

toho pýcha znesie?

Ja hej

Zadíval si sa niekedy na obra

Ktorý našu planétu nesie?

Ja hej

Lebo

Gitara svoje staré tóny hraje

Aj boh si radostne skacká

Každý už po troch pohároch

Sa po krčme tacká

Vtedy to na vás príde

Uši vám hrajú tóny

A je vám dobre tak ako ste

Námorníci, plávajú na drevených koráboch

Na obed len voda a placka

Kostol a jeho mocné zvony

Vekslák a jeho sväté bony

Všetci čakajú na anjelov, dvoch či troch

Ale boh

Neviem či ich pustí schodmi hore

On je sudca v bielom rúchu

Oči má dobré

Ale nič sa nevyrovná jeho sluchu

Každý chce ísť predsa hore

Motýle majú v bruchu

Myslia na spásu a na bufety

Pohodlie majú v duchu

Ale ja toto píšem zdola

Nie je to tu až tak zlé ako Dante písal

Mám vlastnú izbu aj posteľ

Dokonca to bola moja vôľa

Práve teraz som vám list vyslal

Dúfam že sa dostane až hore

Zadíval si sa niekedy na stromy

Ktoré zeleným listami pripomínajú postavy?

Ja hej

Zadíval si sa niekedy na autá

A rozmýšľal kto ich kedy odstaví

Ja hej

Zadíval si sa niekedy na vojaka

Myslíš že ho súboj stále baví?

Mňa hej

Lebo bojujeme každý deň

S tmou a svetlom

Ukáže prstom na nepriateľa

Vrátia sa na vás tri

Každý potrebuje svoje obetné telo

Nebavia vás jeho hry

Každý stratí troška svojho tela

V boji svoj svet zlom

Lebo

Hore to už vyhráva hudbou sveta

A každý čaká tvoj príchod

Na stole sú biele obrusy

A nesie sa tretí chod

Hore sa dá ísť zlatými schodmi

Je to jediný vchod

Tak hraj sa že si svätý

Nemusíš moc klamať

Len chod'

Ja bude dole, písať básne

A dúfať že niekomu prídu ako kázne

Svet môže byť hnilitý ale voní krásne

Mňa boj o miesto hore láka, vás nie?

Západ mesiaca

Ako nočná obloha pozná svojím spevcov
Ako každý kostol má svojich svätcov
Ja myslím len na to kedy budeme na konci
Kedy odbije trinásť hodín, na mestskom zvonci

Nalej mi do pohára a nech je doplna
Keď neviem dopovedať slová, doplň ma
Zvoní budík, sen sa náš skončil hneď teraz
Ale dúfam že ťa ešte raz nájdem, vstávam neraz

Hlavne nezraz cestou žiadnych anjelov v bielom
Keď som blízko teba, viem hovoriť hlasno telom

Krídla veľké, nech len rastú ďalej
Vody s fontány mi ešte nalej
Len keby si ťa dokázali kúpiť modré oči
A videla západ mesiaca
Sladký ako vanilka a šľahačka
Odveziem ťa domov v zlatom koči
Cez cestu nám neprebehne čierna mačka

Poviem ti bude to hračka, domy prelietať
Vo črepoch vlastnej minulosti
Dokolečka ten film slnka premietat
Nostalgia ktorá bolí do špiku kosti

Máš plno zlosti, havranie vlasy sa ti točia
Každý milenci spolu v bazéne skončia
Mosty nájdú, bez lana z nich skočia
Jemný podtón, ako si tričká v rieke močia

Poštípala ťa niekedy obálka listu, svojím tvarom?
Pomýlil si ťa niekedy za bohyňu, kvôli mravom?
Keď chceš aby to skončilo, pôjdeš v pruhu
ľavom?
Keď čarodejnice pália, necháš sa súdiť davom?

Mamonárom bolo vždy dobre, vždy mali čo jesť
V mramorových domov, niet ťarchy ktorú niešť
Niet hanby ani honby za šťastím, ktoré chýba
Možno je to len kryha v snehu, možno len chyba
Možno ti chýbam, možno ani nie
Viem že slová sú klišé
A veta sladko ako vata znie
Každý bojovník v noci bdie
Lebo hudba jeho ľudu mu v uchu znie

Hudba moja jednoduchá je
Každú myšlienku inú hneď zje
Mám ju rád, robí mi spoločnosť v časoch
Kedy sa mi nikto neozve sladkým hlasom

Ja som stratený v očiach твоjih
Sú hlboké a ponoriť sa dá do nich

Zelené chodníky ktoré do neba vedú
Netreba nám žiadnu vieru ani vedu
Ľud vedie šťastie len ku hlbšiemu smädu
Sladké slová nezmenia nič ani keď sú z medu

Hnedú farbu si žiadam vidieť každý deň
Je to moja túžba, moje želanie, môj sen
Moja služba, vykonaná, sedím ako peň
Čakám na teba, tak sa rýchlo zmeň

Prejde deň čo deň a ja pod vrbou čakám
Každého tieňa sa veľmi ľahko ľakám
Čakám na lepšie časy, kvôli nim makám
Na mňa hľadá už nejedna vrana

Vrany chodia, pach mŕtvoly ich láka
Myšlienky hlboké ako ranná mláka
Ozbrojený slovami ako skupina NAKA
Odzbrojený slzami, keď nosíš šaty zľahka

Pri rieke snov ostatných denných spáčov
Stretnime sa o pol noci, sadneme za stôl hráčov
Drevená doska, plná sexi žien a ich mačov
Najradšej by som zmlátil každého s tých...

Karty sú hodené, kocky rozdané, či opačne
Ty len na mesiac pozeráš túžobne a lačne
Čakáš kedy sa môj raj v nebi začne
Každým dňom sa nová stránka načne

Ty na mňa pozeráš a ja na tvoju dušu
Počujem tlkot srdca, tú nutnosť hlučnú
Počujem vojaka, ktorý si nabíja svoju kušu
Vie že zomrie a medaila bude mať cenu slušnú

Návrat boha do svojho mora značí koniec mňa
Nájde ma polícia skôr ako pozdravím začiatok
dňa

Budú čakať na každej prašnej ceste
Na každom kopci, počas našej noci
Budú to vlci, čo doženú ma k neveste
Ženu ktorý vidím len raz a posledný krát
Zakývam ti, predtým ako príde kat
A naposlady
Sa ti zahľadím do tvoji hnedých očí, možno v sne
Zahľadím sa na tie havranie vlasy
Ktoré ma nechali toľko krát ležať hladného na
dne
A spomeniem si na západ mesiaca, kde som ich
videl prvý raz, predtým ako stratím svoj rozum

Drevený salón

V mestečku malom
Hneď za oranžovými skalami
A vysokým bralom
Stál dvojposchodový salón
Nie jedného pútnika to tam bralo
Čierne kone a jemný svalom
To bolo počuť v mestečku malom

Nočné tance, nočný vtáci
Hrajú poker, ostrieľaný hráči
Barman už troch vonku vláči
Napili sa až moc na to aby vedeli stáť na dvoch
nohách
Vidia možno dvojmo, držia sa hesla svojho
Piť až dokým sa zabudne, heslo volané vojnou

Aj také boli spomienky zlomené muža

Ten žil a ešte možno aj žije
Žil je silné slovo, osamelo hnije
Posledná hodina jeho života
Na budíku mu bije
Zo seba krv všetku handrou zmije

Romány a romantika
V 21 storočí
Najväčšia problematika
Jazdci na koňoch sú krásny sen
Dokým nie sú pre nás ideálom len
Keď začneme ruže nosiť a v hlave myšlienky
Kričia „Len sa zmeň!“

Neprejde jeden celý deň
Kedy nemyslí muž na chrám
Mozog mu už nemyslí
Len hovorí „Bože len ma chráň!
Nemám víziu, nemám plán
Moje telo je červené, plné rán
Nemám ani dlh aby som splatil svoj daň
Trpí dňom, dožívam sa temných rán...”

Boh je ticho lebo nevie čo má povedať

Ale tam na neďalekom kopci
Popri farme a sadu s ovocím
Svetlá uvidíte jasne až v noci
V drevenom salóne ochutnáte whisky
Ale nie pachuť moci
Tam v drevenom salóne každý drží pysky
Necháva si príbehy pre seba, majú veľké zisky

Ale temno obklúči telo biele
Mozog ktorý sa postaví prekážke
Nohy ktoré bežia, sú smelé
Neviditeľný zloduch, svoje pazúre vrazí
Má železné srdce, až z neho mrazí
Všetko čo malo zmysel sa pomaly kazí
Píše sa rok 2020
A on stále plače za tými istými fotkami

Chcel by ísť do toho mesta
Len nevie kde je prašná cesta
Príbeh to je dlhý, nám sa to nezdá
Nasleduje svetlo, polnočná hviezda
Klesá na dno, do hlbšieho lesa
Výzva veľká a celkom triezva

Lebo doved' ma k salónu drevenom
Pohni si!
O chvíľku padnem aj s mojím bremenom
Ťažká váha mojich rozhodnutí
Mi tlačí moje temeno

Aj také boli spomienky zlomeného muža

Lebo na púšti a po čase dlhom
Pesnička sa vám v hlave pustí
O vašom ja ale tom druhom
Pustí sa vám film, krásny
S vašim druhom
Ako idete do boja, ruky zovreté
Ako pušky držíte, snívate o Korvete
Ktorá vás odvezie na západ
Ešte v dni veselom
Sadnete si spolu na drink
V salóne drevenom

Otvorí sa brána zlatá, žiadna fáma
Na druhom poschodí býva panoráma
Pravidlá prísne to táto hra má
Sama ju hráš a ja divák som rád
Je to zápach víťazstva
Nie porážky smrad
Zasadne na kožené stoličky
V bielych rúchach rad
Rozmýšľa kto pije na účet podniku
Kto zas môže obliať knihu svätú
Kto môže vsadiť desať dolárov
Kto si môže dať spraviť túžbu späť

Taká nálada bola nálada deň či noc
V drevenom salóniku ľudí nikdy nebolo moc

Maska v plnej zbroji

Biela ako hlina
Tá zakrýva jej tvár
Nosí ju už aj muž na rohu
Alebo rozkošný pár
Na svete ich nie je pár, každý ju vlastní
Každému v hlave idú staré hlasy
Do služby sa maska hlási
Troška čerstvého vzduchu do rozvrhu dá si

Maska v plnej zbroji
Proti nám samým všetkých zbrojí
Maska v plnej zbroji
Pozerá sa na hádky
Len tak tam stojí
V pozadí, na stoličke plastovej
Pozoruje zo záujmom celý dej
Kto koho prvého urazí
Kto sa prvý urazí
A koho napadne si ju dať dole
Takých treba poslať na pole

Maska v plnej zbroji
Už mŕtvych ráta
V noci chodia úradníci
Medzi telami sa každý z nich máta
V šere svetla, to zadarmo núka mesiac
Pozbierať údaje, bude trvať celý mesiac
Čierne saká, diery v očiach
Čierny oblek, okolo krku slučka
Vo farbe spoločnosti
Toľko zlosti
Má tento u nás poistenie?
Nemá pri sebe občiansky, hrozné zistenie
Jeho rovno odvedte preč, jeho ale nie

Maska v plnej zbroji
Svoje zápočty na papier píše
Ponorí sa do hlbín kde sa sama objavuje
S pomocou LSD, ponorí sa do ríše

Ríše kvetov
Ríše v ktorej neumiera ani jeden zo svetov
V ríši bez anjelov a ich bielych rúch
Bez hluku spoločnosti
Tam kde nepanuje hluk
Tam v tichu počíta
Obete a ich lásky
Koľkokrát na sebe mali masky
Policaťi okolo nich
Už lepia pásky

Nejde čo sa deje teraz
Radšej čo bude potom
Cez malú dieru prelezie aj dieťa
Aký význam má byť kritiky plotom?
Obráť sa nazad a pozri sa aký je ten svet
Len jedna hlasná hviezda, jeden jasný fotón
Drž sa zábradlia na ceste hore
Drž sa aby si nemala spojenie zo životom

A maska v plnej zbroji
Svoje túžby na smrteľníkoch kojí
Či ste v práci alebo doma
Či vám záleží na pláci
Alebo skôr či bude čistá voda
Náleží nám právo rozhodovať o tomto svete?
Sú to všetko klamstvá, len im uverte
Berte kým sa dá
Lebo maska sa pozerá z ďaleka
Leží hlavou dole, tam kde tečie mŕtva rieka
Tam kde zo zeme kyselina strieka
A z mŕtvych tiel krk steká

Maska v plnej zbroji
Pri bohatom obede mľaská
Láska je pre ňu nepodstatná
Pojem pre smrteľníkov dôležitý
Len návrat bohov náležitý
Ten by je dokázal zastaviť

Maska v plnej zbroji
Umrie ako hrdinka v boji
Za slávu a česť
Ale nie tu našu
Netrafí suchou nohou na našu trasu
Nevie oceniť obraz
A jeho krásu
Nevyhne sa kritike
A hlbokému zrátu

Maska v plne- a tu bojovník zrazu!
Plný cti a hrdosti
Maska zúri, červená od zlosti
Bojovník berie meč a švihá
Maske sa obraz pred očami mihá
Mocný bojovník povstal z hrobu
A teraz sa mocne hore zdvíha

Z masky je len popol, upracú ho zajtra
Dnes sa oslavuje, dokým myšlienka na ňu chátra
Dnes je muž hrdinom, zajtra možno nie
Lebo maska v plnej zbroji stále bdie

Vlajka

Na kopci kde červená vlajka veje vo vetre
Kráčať môžete za slobodou
Nemusíte počítať metre
Okolo nás sú oslavy, nevidíš tu hudbu v oknách
Bočné ulice dnes temné nie su
Na rukách obrovskú tortu nesú
Znie hymna, hýb ma v rytme piesne
Žiadne strachy, žiadne tiesne
Každý vie za koho kričí
Vie aj slová presne

Každý hovorí ako je dobre keď vonku svetlo je
Každý vraví že dobré časy idú
Keď nálada ešte ráno bdie
Pochod, začo, kto už teraz vie

V oblokoch dnes radosť svieti
Nepočuješ bubny
S nimi dobre je ti

A vlajka veje ako keby nebolo zajtra
Vietor ju v tom nesie
Vlajka červená s bielym znakom v strede
Nie si jediný kto je na tom biedne

Zober ma niekam ďaleko od rušného mesta
Tam kde nechodí ani jedno auto
Tam kde nejde žiadna cesta
Zaved' ma za húštiny, tiché ako mnišky
Bude sa spolu smiať
Čítať zakázané knihy

Chyťme sa za ruky
Prežijeme každý sen
A každé muky
Zober ma na kopec kde nádej neumiera
Držme sa pevne
Prejdeme cez každý deň
Z úsmevom ani nás nehne
Zober ma na kopec kde smútok ma zoviera
Tak pod' pozri sa mi do očí
Snáď ťa môj pohľad
Na oblakoch potočí
Zober ma na kopec kde sa tulák poneviera
A sme sa s nádejou brušných tanečník
Nekonečno osláv a more pálení
Tak drž ma pevne za ruky
Nechaj nech lezú, čierne pavúky
Zober ma na kopec kde vlajka hreje
Na nej hlavou hore hrdé zviera

Zasmej sa s mnou na vtipoch s dávnych čias
Keď boli ešte plachty hebké
Plné zamatu a morských rias

Čierne stromy, čierne vane
V nich dáma v bielom sa kúpe
Čierne kvetiny, čierne duše
Po uliciach ide biele kupé
Čierne svetlá, čierne obleky
Len sila armád nohami dupe

Pozri sa mi do tváre
Povedz mi že to nie je tým kvetom
Umiera nám pred očami
Ale kto teraz pohne svetom?
Baterky už nie su
Hasne nádej aj s posledným svetlom

Pozri sa mi do očí
A povedz že vlajka neumiera
Ukludni ma prosím
Povedz mi prosím že vieš kde je naša miera
Pohlad' ma svojimi očami
A uisti ma že je ešte viera
Pozri sa na betónové džungle
V nich človek žije ale umrie ako zviera
Hľadať so mnou múr ktorý nás delí
Pozerať sa dobre, všade môže byť diera
Odhod' svoje šaty, poteš ma tým
Nikdy nevieš na koho hlavu dnes mieria

A na klavíri vojaci hrajú
Trubky s nimi
Kalváriu nezastavíš
Nad ňou už len more dymí
Namočený do vanilkového súmraku
Cítim sa ako lietam
Ale na smutnom mraku
Aj ty večer ku mne prídeš
Na Forde, tom starom braku
A povieš

Chyťme sa za ruky
Pozeráme sa na minulosť a padáme vpred
Všetko čo chceme mať
Nemusí byť hned'
Ja som trpezlivá, ty tiež
Viem že na mňa myslíš, že v noci bdieš
Ale ísť so mnou na ten kopec
S vlajkou ktorá aj v bezvetrí veje
Len dnes toto smieš

Nočná duša

Nočná duša
Tá ktorá to skúša
V noci o tretej
Pre zrkadlom
Ukazuje ti pravú tvár, kosti
Plné sklo nenávisti
Zlosti
Na seba sa pozri koľko toho máš
Len na seba sa zlosti

Milosti je na rozdávanie
Hranie nie je len pre malé
Pranie peňazí
V luxusnej sále
Na bále tancovať ale nepiť
Prepiť aj posledné peniaze, bol by to škoda
Aj keď na stromoch rastú
Pre nás sú ako voda
Ale stále smäd za nimi máme

Čo dáme za kúsok šťastia?
Kúsok nás
Hlas sa ozýva mocnou ozvenou
Nielen v horách, tak načúvaj
Dumaj na tým ako to spolu ide
Jedna noha, druhá bota
Tretia vloha, štvrtá čata
V tme sa máta, hľadá kata
Ten aby struny s minulosťou predstihol
Tie hrajú svoje tóny

Zvony na kostole pol noc odbili
Muža v bielom na rohu zabili
Nočná duša
Tú si dôverne strážili
Zvery noci
Verí, ide k moci
Odpusť čoho sa dočiním teraz
Kričí svätec neraz
Berie meč, v ruke štít
Ním démona preraz
Jedných švihom, jedným ťahom
Jedných slabým pohybom
A keď bude práca dokončená
Môžeš ísť von

Nočná duša
Tá brány stráži
Každý okoloidúci
Si ju hlboko váži

Zaváži, či je vaša duša nočná
Alebo nie
Či vás nikotín driape
Či po vás alkohol chniape
Je ulica hlavná ale aj bočná
V nich červené svetla svietia
V nich duše ostatných letia
V nich ide okolo hliadka, tretia
Tam kde to načerveno svieti

Detí niet, len smäd
Daj mi do pohára troška tejto atmosféry
A troška tvojej nehy...

A vidíte to znova?
Snažíte sa písať o tmavých koncoch
A ste v koncoch
Každá čiara musí byť o láske
Inak to nie je ono
Veľmi ma to hnevá
Po mysli mi to celé dni behá
Musí byť za všetkým láska?
Ten mystický duch?
Musí byť ňou infikovaný aj vzduch?
Čo ak nám ju vlada tajne strieka?
Čo ak tečie rýchlejšie ako rieka?

Píšete o vraždách
Podtón lásky
Píšete o filozofii
Podtón lásky
Píšete o svete takom ako je
Podtón lásky
Lebo utrpenia je veľa
Ale ani jednej krásy
A to ma nehnevá
Ale každý o nej musí písať

Raz sa zamyslime ľudia moji
Aj keď vás to asi bolí
Čas vám uteká
A nestojí
Veľa z vás sa slobody bojí
Aj ja tiež
Ale preč dnes s tým
Dnes nebudem písať v rýmoch (podobne ako
prvých sto básní)
Lebo nechcem písať o láske
Odmietam, ľudia medzi majú dosť
Kašlem že sa chcete odreagovať
Na to spíte, vy nočná duša, vy ostrá kuša

Pozri sa von oknom

Pozri sa von oknom
Jedným aj druhým okom
Vidíš svetlo ba aj tmu?
Vidíš cez plastové figúrky?
Vidíš tu ich hru?

Pozri sa von oknom
Uvidíš svet sa ti neobráti bokom
Zvykom je že často umiera
Ale s každým zvykom
Príde aj iné miera

Pozri sa von oknom
Nechaj všetko žiť svojim voľnom
Zvyknú ľudia chodiť večer na cigaretu
Dnes ale nie
Dnes v každom sa antilátka prebúdza
Zatiaľ čo mozog len pasívne bdie

Okno
Brána do duší
Niekedy toho hluku
Mám až po uši
Každého krik po slobode
Mierne ohluší
Srdce buší
Sako ktoré máš ti sluší
Také komplimenty v tomto svete
Hovoriť sa sluší
Také šťastie nájdeš snád' len v kvete

Okno
Sklená stena
Na jednej strane trpká realita
Na druhej len taká oficialita
Spí v jemnom mámení
Zvinutá ako hárok papiera
V každom z nás býva diera
Tú sa zaplniť snažíme
Ale márne

Chodíme po meste párne
Nechápeme že si treba rozumieť
Predtým ako ústa sa otvoria
Predtým ako povie slovo
Ako mosty horkou pachutou zhoria
Každý sa snaží o niečo iné
Nápady sa jeden za druhým noria
A ľudí ktorých to trápi
Tých nemilosrdne moria

Zvony zvonja
Možno aj to je znak lásky
Možno aj vtedy sa hrá ruleta
Keď sú veľké sádzky
Keď sa preskakujú prekážky
Lebo život je raz taký
Komplikovaný ale svieži
Kto ho ovládať vie
Na lehátku spokojne leží
Väzeň života
Ten pozerá len z mreží
Nevidí ich, na to je moc hlúpi
Neznesie ich
Na to peniaze lúpi
Je skúpi, v zlom zmysle slova
Sloboda sa nedá kúpiť
To vie aj sova
Bola by ju škoda, utrátiť ju v lese
Znova stratiť plán, ukrytý v ese
Nese, nese, podnos s plánom na život
Dúfam že nám to zmysel dá
Niektoré treba aby to čítal
Kto na to odvahu má

Pozri sa von oknom
Uvidíš svoj odraz
Aj v zlom aj v dobrom
Možností je veľa
Bud' sa postaviť ako muž
Alebo mrnčať ako teľa
Otázka padne
To som až tak veľa chcela?
Asi hej
Ale na tom sa smej
Dej, ten príbeh nemá dávno
Premietne sa ti celý život
Na kvalitné plátno

Rúcho gréckych bohov
Daj si pohov
Radšej pozri sa von oknom
Lebo čas ubieha každým rokom
Raz uvidíš strom, potom zasa smog
Pod vplyvom ťažkých drog
V hnile kresle
Ktoré sám boh stráži
Na ktorý hriešnych ľudí
Tak rád smaží
Má v paži
Nevadí mu krik a plač
Tak do prednej rady k oknu sa tlač

Kalifornský príbeh

Pamätáte si ako som povedal
že nebudem písať o láske?
Nebudem polemizovať lebo nepodstatná je
Ale napíšem toto
O chlapcovi a kráske

Dievča ráno vstáva, v maske
Chlapec si udiera hlavu o strop
Jeho večer má uložený na včerajšej páske
Jeden v dome z nízkym stropom
Druhá vo vile
Ide na raňajky nežným krokom

Zatiaľ čo ona pije džús a na vajíčka čaká
Druhý berie do ruky rožok a do auta maká
V rádiu idu Beatles
Na sedadle, starý obal zo Skittles
Zapnúť to na prvýkrát nejde, auto sa trápi
Dievča si mobilom svoje čakanie kráti

Zápcha ranná, na diaľnici stará známa
Dievča číta nahlas
Ževraj celebrita jedna sa vyspala s celebritou dva
Nie je to len fáma?
Zahadzuje myšlienku ako mnohé ďalšie
Dnes sa kupujú nové šaty, tieto budú krajšie
Tak štartuj auto šofér, nech sa otvorí brána
Nech ich nevykúpia hneď takto zrána

Chlapec príde do roboty skoro neskoro
Kravatu si ešte v dverách dáva
Musí vyzerieť slušne pre každý prípad
Keby cez dvere vošla muž alebo dáma
Za pokladňou vidí Margarétu
„Počuj nepôjdeš na cigaretu?“
Pýta sa hlasno
„Pôjdem ale keď tu nikto nebude.“
Povie Margaréta, chlapec má v tom jasno

V obchodoch sa dobre chodí
Dievča ide sama, nikoho si nevodí
Vodič čaká ďalej, v zaparkovanom aute
Ulica je plná ľudí, dnes to tu žije
Tam sa zbierajú podpisy, tu hrá niekto na flaute
Neprší, nesneží, slnko pekne svieti
Na ulici sú len dospelý, žiadne deti
Dievča rozmýšľa, po kúpe cocktail by si dala
Smetiari okolo prejdú, práve berú smeti
Nechce ale pri stole sedieť sama
Možno zavolať kamoške, to by mala

Chlapec čaká nik nechodí
Aj keď vonku rušno je
Okolo prejdú smetiari
Hlasné brzdy chlapca ohlušia
A tu dvaja zákazníci na dvere búsia
Chlapec otvára, Margaréta sa im zdraví
„Potrebujem tričko, čo sa na golf sluší.“
„Určite vám poradiť viem“ Margaréta vraví

Chlapec stojí pri dverách, pozerá von
Na veži neďaleko dvanásť krát odbil zvon
Pozerá sa na slnko, na krásne autá
Okolo beží hudobník, v rukách flauta

A vtom zaznie známa hudba
Keď niekto do obchodu vletí
Chlapec otvára dvere slečne
A Margaréta už k nej letí

Obchod pekný, pomyslí si dievča
Už jej naproti predavačka letí
„Ako vám pomôžem slečna?“
„Šaty hľadám, na nich vzor pekný“

„Určite sa niečo nájde, môže byť letný?“
povie Margaréta, chlapec len dej pozoruje
Čaká kedy mu Margaréta niečo povie
Kedy sa do neho obuje
Keď príde zákazník, priateľstvo sa vytráca
Musí byť vidieť kto je šéf, koho je ktorá práca
Chlapec je nosič, otvárač, oblečenia podávač
Margaréta je tá čo obchod vlastní

Chlapec sa pozerá na dievča a na jej vlasy
V hlave mu idú myšlienky, idú mu hlasy
Vidieť že je z rodiny bohatej ale to tu je každý
Za takéto dievča hneď nájdete muža aj desať
Každý s nich pri boji o ruku, je schopný vraždy

Chlapec šaty nesie, podáva jej to do rúk
Dievča ide do kabínky, ozve sa zips a jeho zvuk
„Páčia sa mi aj veľkosť mi sadne.“ a von ide
„Určite áno, zabalím vám to domov“
„Áno prosím kartou zaplatím potom“
Dievča šťastné, šaty svoje si našlo
A to netrebalo ani aby do troch obchodov zašlo
Chlapec otvorí dvere, ona sa pozdraví vlúdne
Odchádza na svoj cocktail klúdne
A chlapec za ňou hladí, už sa teší
„Ideme teda na cigu? Zájdeme za obchod peší“
povie a Margaréta len prikývne

Hviezda

Pod' so mnou, odídeme z tohto miesta
Ďaleko preč, do tmy
Budeš moja hviezda
Odleťme spolu ďalej od tohto hniezda
Pôjdeme do kraja
Kde všetci svätci hniezdia

Stojí muž pri bankomate, peniaze odtiaľ vyberá
Načo to bude nie je známe
Dnes asi nevera
Nie každý ide zhurta za svetlom, nie je nás veľa
Si vystrašená
Oči máš ako teľa
Hýbeš sa v rytme aj keď si toho moc nevidela
Hýbeš sa tancom
Aj keď si cez noc bdela
Horúce počasie, ťažký vzduch ako v krajine Sierra
Aj keď máš červené šaty
Nežnosť nevymiera

Pod' so mnou, odídeme z tohto miesta
Ďaleko preč, za svetlom
Budeš moja hviezda
Leťme spolu ďalej od tohto hniezda
Pôjdeme za kopce
Kde všetci dobráci hniezdia

Stojí žena pri múre, len sa tam obtiera
Chýba je cit pre lásku
Možno aj drahá viera
Mince sa po zemi váľajú ale málokto ich zbiera
Iba filantrop sa pozastaví
Čo je to za zviera
More je krásne, čisté ale v jeho rukách nás zviera
Nastav mi jeden pohár
Ukáž mi čo je správna miera
Ukáž prstom na stenu, ja ti ukážem kde je diera
Po chodbách nemocnice
Sa už len mŕtvy poneviera

Pod' so mnou, odídeme z tohto miesta
Ďaleko preč, naháňať nebo
Budeš moja hviezda
Leťme spolu ďalej od tohto hniezda
Pôjdeme za hranice
Kde všetci bojovníci hniezdia

Budeš moja hviezda
Či si zo skla alebo z peria
Ktoré si práve zniesla

Stojí Boh na stanici, čaká čo budem potom
Okolo neho idú ľudia
Oddychovým krokom
Stráca v nás vieru, potroške každým rokom
Raz ho to prestane baviť
Otočí sa nám bokom
Rieka tečie ako sa jej páči, ide svojim tokom
Daj si mokasíny
Dnes večer sa brodíme mocom
Rozmýšľam prečo veľa myslím, mám to po kom
Roky ubiehajú
A ja sa pozerám tým istým okom

Pod' so mnou, odídeme z tohto miesta
Iba preč, za nebom
Budeš moja hviezda
Odídme spolu ďaleko od tohto hniezda
Pôjdeme za oblaky
Kde všetci bohovia hniezdia

Väzeň sa pozerá ako mu sloboda odlieta
Dole na vežu
Kde mu jeho cennosti triedia
Nikto o tom nehovorí ale všetci o tom vedia
Svoje domy a zlato
Po našich predkoch dedia
Na stoličkách za okrúhlym stolom rytieri sedia
Horúcu polievku
S chuťou jedia
Celé veky chodili po domoch, teraz doma sledia
Keď niekomu prach ide s úst
Pravdu odhalím hneď ja

Bež so mnou, odídeme z tohto miesta
Iba preč, len nie do tmy
Budeš moja hviezda
Odídme len my dvaja ďaleko od tohto hniezda
Pôjdeme za mraky
Kde všetci zločinci hniezdia

Pozri sa na mňa ešte raz chcem ťa vidieť nežnú
Pozri sa mi do očí
Keď ma večer režu
Vidíš v oblakoch, tú ďalekú hradnú vežu
Tam ma nájdeš
Ber si veci a po ceste bež ku
Nebeským bránam, spolu odídeme z tohto miesta
Chcem byť s tebou na sto rokov
Budeš moja hviezda
Pôjdem ty a ja ďaleko od tohto hniezda
Usadíme sa v hoteli, kde naši predkovia hniezdia

V skriní

V rohu izby, v tom tmavom rohu pri stene
Stojí skriňa
Jej dvere sa otvoria, vedie ma to ku zmene
Ťažké okovy
Sú ako kamene
Držia ma pri posteli
Neviem sa postaviť vzpriamene
Pramene vlasov tečú rukami ako voda
Pod nohami sa mi hýbe čas, trasľavá pôda
Zhoda okolností že práve v túto noc sa to deje
Lebo v rohu skrine sa niečo škerí
Piskľavo sa to smeje

Rosa padá zavčasu ráno
Už takto unavený som nebol dávnom
Nočná mora, denný sen
Keby to len nebola realita
Veru len

Dostal som od policajta včera list
Modrá uniforma a jeho úsmev
Ale ja musím ísť
Preč, ďalej do neznáma hľadať pravdu
Snáď na konci príde spása
Snáď bude na konci svetlo
Listy takéto sú rana do pása
Chytá ma panika, chytá ma mráz
Skriňa
Skriňa v rohu
Ozvu sa aspoň raz

Keď znova bude zraz
Bohov a legend
Bohov a ich obrazov
Keď nastane ten deň
Kedy každý úradník na súde
Bude robiť svoju prácu
Ja budem sedieť večer na súde
Budem čakať svoju plácu
Bude pozorovať hviezdy
Budem pozorovať holubicu
A kde hniezdi
Budem sa pozeráť na nočnú oblohu
Orlým zrakom
Vyberiem sa na výlet do neznáma
Len s jedným vakom
Budem lietať, budem vtákom
V oblohe
A strážiť svet aby bol taký ako má byť
Až dokým trinásť hodín nebude biť

Ó skriňa v rohu
V rohu kde nik nedovídi okom
Skriňa nezatváraj dvere
Neotáčaj ich bokom
Terapia šokom
Každým krokom som bližšie k nepochopeniu
Každý rokom bližšie ku koncu

Zvoncu sa nedá rozkázať
Keď odbije trinásť hodín
Zo skrine vyletí démon, za ním dvaja
Nás je koľko, traja
Proti armáda mŕtvych, tá požierať chce
Armáda ktorá vo dne aj v noci bdie
Armáda ktorej únava neveraví nič
Len nepodstatný faktor
Len čo najskôr dostať smrteľníkov

Skriňa moja, prečo si ich vypustila medzi nás
Nemáš snáď krviprelievania dosť
Nemáš už vôbec žiaden hlas
Čo do sveta vypustíš
Toľko dôvodov na pomstu mu dáš

A ja hľadám roh kde skrine nie su
Kde spoločne ľudia svietia ako lampy
Kde sú ľudia ako jeden celok
Kde sa dvaja stretnú
A zapamätajú si dnešok
Moment jediný
V mori spomienok

Skriňa, prečo sa diablovými dverami
Prečo nás nútiš bojovať zo zverami
Prečo si taká krutá
Nemáš mozog, si snáď dutá?
Na všetko sa ide rýchlo a hlavne zhurta

Povedz mi nebo
Kde je tvoj svätec
A kde je môj veniec
Za súboj
Boj proti silám zla
Ktoré sa na mojom meči
Rozbijú ako kusy skla
Prečo klameš keď vravíš že pomoc príde
Kedy príde on mocný, kedy s kresla zide
Kedy sa vráti na zem, poučí nás čo je dobré
Kedy bude znova jeden
Aby bolo ako na rajskom dvore
Skriňa aspoň odpovedá...

Priamo

Tieto slová idú priamo z duše
Píšem ich rýchlo, lebo svedomie ma kúše
Zozadu strieľa chlad, z drevenej kuše
Ruže červené mi na pohreb prines
Špinu z môjho tela vynes

Keď sa na brehoch strenú dvaja bežci
Zakývajú si
Ak chceš odísť teraz, bež si
Neraz si to spravila, na čo čakáš
Do dažďa a snehu ma vonku lákaš
Po uliciach tmavých
A podnikoch biednych sa flákaš
Cez deň robíš čo môžeš
V noci na sebe makáš

Robota je chvályhodná, pláca nie je zlá
Nie je sa načo sťažovať, v živote nie je kus zla
Zastane čas
Kolibríky prestanú spievať
Nastane tma
A ba, keby vtedy prišla spása
Keby že vtedy niekto povedal „Moja hra hrá sa“
Keby niekto prešiel cez peklo s úsmevom
Len aby zakričal „Dá sa!“
Niekedy rozmýšľam o takých veciach
Svet by bol svetlejší, bola by to fasa

Masa ľudí ale chodí po vodu stále
Krčahy deravé a boty malé
Uhlíky žeravé ale aspoň som na bále

Tancujem celú noc
Kričím pri tom o pomoc
Ale vnútorný hlas niet počuť dnes ani zajtra
V diaľke len stará chata chátra
Padne človek s deviateho patra
Po mŕtvoľe detektív ešte dlho pátra
Ako keby zmizol pod zem
Len popol ostal po ňom
Ako keby išiel dole
Bez schodov, len za vôňou
Ale čuch nemusí byť dobrý
Hlavne v dnešných časoch
A preto sa nespoliehať na vôňu
Radšej zrak a troška chvíle
Kedy si užijeme spoločné chvíle?
Píšem každý deň listý víle
O tom ako chcem s tebou chodiť po Paríži
Plaviť sa po Níle, ved' ti vieš

Ale rieš keď ta situácia pália
Rieš problém aj keď ťa nik nechváli
Muža činu, toho sa starý šamani báli
Ktorý na kameňoch večných spali
Zo sebou si vaky brali
Aby mohli chodiť donekonečna v kolečkách
Okolo stromov, tie už videli mnohokrát
Na šachovnici vždy dajú aspoň pat

Hrať sa to naučili v lese od nudy
Ovládať seba a svoje pudy
Lebo šaman ich ráno o 3tej budí
Že čaká na nich ráno
Ich vyvolená za nimi smúti
Každý šaman je pánom seba
Ale do záhuby sa rúti
Učí sa tie isté slová
V kruhu sa krúti
Jeho život je Boh ale Boh dobrý život dať nevie
Ten sedí hore a prachy zo stávok perie

Preto poslal Ježiša dole
Možno ešte stále chodí medzi nami
Aby chodil do kasína stavať
A Boh sa na tom môže baviť
On vie že čo sa stane a peniaze sú len biprodukt tejto snahy
Lebo Boh je všemohúci
Ale nikdy nemá dosť blahy
V nebi je zima a málo vlahy
Všetci čo kontakt zo životom mali

Nezaujíma čo bude dneska
Ale potom
Život tečie ako rieka
Rok sa za ním vlečie pomalým krokom
Pozri sa mi do očí
Svätú knihu obráť bokom

Vieš čo to znamená byť dobrý?
Alebo ako život žiť?
Vieš že či tento odev je vhodný?
Alebo koho za tento čin zbíť?
Či je dobre vinu prechovávať
Alebo ju v sebe kryť?
Zabudnúť na hriechy
Alebo si ich každý deň zo seba myť

A tak ovácia príde, Ježiš sa vrátil
Poviem vám to priamo
Ale v nie takej polohe akej sme dúfali

Priekupník mäsa

Na trhovisku, kde slnko celý deň svieti
S hučania a skučania zle je ti
Nakupujúci sa zbiehajú okolo stánkov,
ubiehajú im od rúk deti
Chcú vidieť chutné ovce, nových baránkov
Kúpiť jedného za dva groše

Čože to vraví, kupec slávny
Tečie mu z úst či len kúsok pravdy?
Preháňa historky, naháňa strach a sny
Z úst sa mu sype prachu, oči si kry
Na ľudí slnko žiari, hlava nerozmýšľa
Každý len nad tým komu dá peniaze rozmýšľa

A na námestí je stánkov plno
Môžete stáť v každej rade, celé ráno, dlho
Ľudia chodia hore dolu, hľadajú čo kúpiť
Čo domov zobrať, čo mať rád sa nútiť

Smútiť netreba lebo každý dostane zákazníkov
Aj keď sú dva obchodu konkurencia spolu
Iba k jednému mužovi nikto nechodí
Má svoj stánok vedľa lavičiek v rohu

Nikdy som ho produkt predať nevidel
Nevyzerá že mu jeden človek pri stánku stojí
Každý obchádza túto časť
Možno sa ho každý bojí

Brada dlhá, na pleciach iba staré tričko
V ruke nôž, ten červený je
Opálený ale len na krku
Občas si sadne a troška chleba zje

Pozerám sa naň zo smútkom v očiach
Je mi ho ľúto, nie je to zločinec
Ľudia sa pri každom stánku točia
On ako keby vôkol neho bola klec

A tak idem bližšie, predieram sa radom
Pomedzi ľudí ktorý len kričia
Nevidím že či idem dobre alebo kam
Len svojím rukami mávajú, cvičia

Nakoniec sa pri stánku pristavím
Muž stojí rovno za ním, možno sa predstavím
„Dobrý pane akú ponuku tu máte?“
„Som priekupník mäsa, čo si dáte?“
Pozerám naň a pozerám ďalej
Muž sa pod fúzy na mňa usmeje

„Výber mäsa dobrý tu máte?“ poviem
„Ďakujem aj si niečo dáte?“ povie
Rozmýšľam na tým, nad ponukou jeho
Neviem ale koľko tu to mäsa zrelo

„Prečo ku Vám nikto nechodí?“
„Mávam zákazníkov veľa?“
„Ani jedného som nevidel tuna?“
„O každý chodí ku mne po teľa.“

„Ale ja ani jedného som tu nevidel.“
„Mám ich v mrazáku.“
„Ja som myslel zákazníkov, nie teľa.“
„Sú tam aj ich telá.“

„Tak jedno by som bral.“ poviem
„Podťe so mnou, hneď tu za roh.
Vyberte si svoje ktoré chcete...“
„Dobre počkajte chvíľku.“

Prejdem okolo pultu rýchlym krokom
Mäsiar berie nôž, jedným skokom
Berie ma ku boxu, veľký ako tie na lodiach
Určite ho sem dovezli po dávnych vodách

Mäsiar zámok už v ruke má, dvere otvorí
Smrad a krv sa mi pred očami vynorí
Je tam tme ale myseľ si svoje dotvorí
Prečo smrdia tak tieto potvory?

A zrazu svetlo svieti a ja to zazriem
Celé telo sa mi od strachu trasie
Oči na mňa hľadajú späť, zrakom mŕtvym
Mám silný žalúdok ale nie všetko strpím

Otočím sa a chcem bežať
Ale mäsiarov nôž v hlave mi ostal ležať
Chcem utiecť preč ale telo moje stojí
Po pleciach sa mi rieka krvi brodí
A to je posledný obraz ktorý vidím

Smútiť netreba lebo každý dostane zákazníkov
Aj keď sú dva obchodu konkurencia spolu
Iba k jednému mužovi nikto nechodí
Má svoj stánok vedľa lavičiek v rohu

Nikdy som ho produkt predať nevidel
Nevyzerá že mu jeden človek pri stánku stojí
Ale keby ste videli jeho zbierku
Niet divu že sa ho každý bojí

Prašná cesta

Hneď za krásnym morom v Santa Monike
Ešte v objatí nočných svetiel a krákania čajok
Ako mesiac osvetľoval jemný povrch
Ako sa malinký piesok leskom ako diamanty
Práve v ten moment nebolo počuť nič
Ani auta, ani kriku
Záhada je takému zvyku

Po diaľnici autá chodia rýchlosťou svetla
Ale tá je ďaleko
Ulicu takto večer upratuje nejedna metla
Ale tá je ďaleko
V mestách prúdi vzduch od jedného okna
k druhému
Ale aj tie sú ďaleko
Ľudia ktorý večer sedia pri káve
Na námestí pri čínskych lampášoch
Ako im svetlo obohacuje tváre
Ako im úsmev rozžiari oči malé
Tancujú ako na neformálnom bále
S eleganciou ale aj sa pri tom bavia

Ale toto všetko je ďaleko
Ruch veľkomesta a jeho vysvietené obchody
Ruch milencov a ich náhle odchody
Aj keď to tom všetko sa dobre píše
Číta sa večer, keď sa dieťa v kolíske kníše
Je to tak už troška klišé
Kto chce počúvať osladené medom riadky
Kto chce načúvať aké sú doma poriadky
Treba troška ostrosti, troška korenia
Tak podme na to z iného rožka

Na prašnej ceste
Kde pre deti je každodenný kameň drahokam
A voda odráža vašu pravú tvár, nie je to klam
Pozri sa to do nej a BAM
V mesačno svite sa vidíte
Nesníte naozaj ste to vy
Budete to mať dobré ako vaše sny
Budete na oblakoch hore do oblohy sa vznášať
Budú sa na vás všetci ponášať
Budete lietať zhora, zdola
Bude sa tváriť že lietate ako mola
Príroda vám dá ponaučenie zhurta
Je príjemný spoločník
Ako učiteľ ale krutá
Muky to nebudú ale hodiny praxe
Budete trpieť budete sa snažiť
A ona sa vo vašom utrpení bude bažiť

Móla a pri nich lode s bielou farbou
Na nich ľudia
S večerou a fľaškou tmavou
V náručí noci
Myslia si že ju majú v moci
Ale keď príde vietor
Ktorý ich odnesie do ďaleka
Ani zďaleka nebudú taký mocný
Myšlienky sa tvoria a odchádzajú
Len čierna farba ich dokáže uchvátiť
Ako na papier padajú
Ako letný dážď na južnej strane mora
Ale tie slová niekedy bolia
Stoja samé bez kontaktu bez spoločnosti, bez mukov
Tie majú len ľudia
Len živé bytosti
Ktoré cítia bolesť do špiku kosti

Ale príroda nám taký dar dala
Keby sme ho nemali mať
Späť by si ho brala
Nemuseli sme prekonať bralá
Len nudu prekonať
Len myslieť za nás
Len byť jeden a jeden jediný
Vo svete plnom kópií
Vo svojej fólii
Hrá sa že nás chráni
Ale len nám otvoriť krídla bráni

Mnoho si ju nechá
Mnoho ju bráni
Lebo nevidia každý kameň ako drahokam
Hrať zabudli časom
Zabudli že láska nie je to jediné sväté
Ale sám sa prechádzať klasom
Cítiť, voňať, cítiť, skonáť
V náručí boha, v náručí Vendety
V náručí samých seba

Lebo ako sa tela skladá do hlbokého spánku
Láska nám podreže krk, vybijie sánku
Položí aj silné osobnosti na chrbát
Kde ako chrústi spia celú večnosť
Blednú ako kvet v záhrade
Vädnú ako ruža
A tam niekde pri pláži v Santa Monike
Tam leží človek cudzí
Nenúti ho to postaviť sa aj keď to skúsi
Ale mal by, lebo svet sa mu hnusi

Ohraničené mesto

Za hranicami vody
Tá tečie rovným tokom až úplne za hory
Krokom sa blížim ale cítim sa že strácam roky

Ohraničené mesto
Medzi horami, medzi dolami
Na svojho nepriateľa sa škerí
O svoje bohatstvo sa len s občanmi delí
A ja ku nemu kráčam
V hlbokom bahne
Si nohy máčam

Čítajte medzi riadkami
Nájdete tam len prázdne biele miesta
Ako odídem von z mesta? Nik nevie
Možno tam je nejaká prašná cesta?
Tá sa cez kriky derie
A kriky žien a detí
Keď z neba tisíc diablou zletí
Duše sú prehnité ako týždňové smeti

Ale na druhej strane
Meča štít generála svieti
Chráni si svoje mesto
Pred šupinatými netvormi
Tvoríť znova a spolu
Tvoríť jedno telo, majú smolu
Napichnú ich hlavy, vyvesia ich na múr
Súboj nenechávaj na zajtra, dnes ho ešte súr

Vydržať taký nápor
Záprah desiatich koní
Kosti im padajú a z nich červené mäso
Oči ako baterky, červené ako krv
Hľadajú niekoho, najlepšie také vyššieho
Lietajú nad mestom asi tak hodinu
Posily, tie prišli v pravú hodinu
Posilní rebelov a ich lampy
Lebo v svete kde temnota vládne
Aj ovládanú oheň je nebezpečný

A bez reči, vpádajú vojaci do boja
Z každého domu sa asi desiati roja
Meče ostré, tie ich na ceste zbroja
Démoni sa otáčajú, hluku sa boja

A k tomuto mestu kráčam
Zem ešte stále siaka krvou
Plače, kvíli
Sú tam pochovaný démoni hnílý

A tak sa blížim bližšie každým krokom
Brána odolala môjmu druhu aj sto rokov
Nedostali sa aj keď sa dobíjali vo dne v noci
Lebo mesto má len jeden muž v moci
Ten nás rád nemá, oddeľuje ho tá stena
Jeho slovo je sväté, prekliaty zákon
Nech mi to na hrob napíšu
Ale dnes mi len víťazstvo pripíšu
Uvidíme čo sa stane

Lebo zem ešte stále smrdí po boji
Vedľa nás ešte stále dom horí
Vädla kvetina aj lesy okolo s nimi
V náručí každého vojaka,
Ich priateľ spí im

Pocestného aj voda teší
Keď ide už dva dni peši
Po horách, po kameňoch, po dolách
Kráča, zdá sa že dokolečka
Robí kolečká?
Po skalách, po tráve, po oblohe
Bolo tu kedysi aj more
Ale dnes na jeho mieste len prach sa práši
o seba
Pozri sa hore, želaj si dažď ako dar od neba
A dostaneš len démonov

Mesto už vidím aj jeho brány
Na vežiach troch strážcov
Pozerajú sa mojim smerom
Utiect' či nie?
Ukryť sa či nie?
Možno ešte strach majú
Možno len nevedia kto prichádza teraz
Nevedú tu to
Generál príkaz musí dať na strel'bu
Ale už pušky si mastia
„Dost' bolo vojny, nech je len dažďa!“
zakryčím na vežu mocnú
„Odíd' kým môžeš môj blázon...“
povie vojak a pušku mieri

A ja sa len krokom blížim
Ruky som mal hore ale teraz ich znížim
Cítim vzduch ďalekých nížin
Cítim vôňu, cítim krv
Cítim ako náboj mi cez hrud' prešiel
Cítim ako padám ako v boji hrdina
Cítim ako bahno si ma privlastnilo
Vlastne je mi teraz dobre, takto ako som
Načo všetko riešiť.

Veľké veci

Veľké veci, veľké mená
Písmená sú ich mená
Píšu a píšú
Dobru radu najst'
Hľadajte v kope sena

Veľké keci, veľké mená
Čakajú na jedného človeka
Ten dúfa že príde zmena
Ruku do ohňa by za ňu nedal
Ba ani online kurz by si nevzal
Aby sa priučil

Veľké nadpisy, veľké mená
Čakajú na mužov s veľkými podpismi
Lebo len tí rozhodnúť vedia
Rozdiel medzi múzou a realitou
Len občas cez zuby cedia

Veľké knihy a na nich veľká mená
Ich autorov len málokedy zmenia
Každý čitateľ chce vedieť pravdu
Priam za ňou penia
Ale cez deň žijú v sebaklame
Takom hrubom, až sa zrkadlo láme
Nevedia sa pozrieť späťne
Že chodníky po ktorých chodia
Na nich každý kvet vädne
Tvária že sú králi
Ale žijú horšie než biedne

Veľké mená, malé bedne
V nich len myšlienky biedne
Každý po nich smädne
Bitka
Krik
Panika
Zvyk
Súboj
Na myseľ trik
Hľadať sa
Len denný cvik

Veľké veci, veľké veci
Aj tak žijeme len v jednej kleci
bežíte v kruhu
Ten vám hlavou točí
A najšťastnejší
Sa v kúpeli úprimnosti močí
Postavte sa strachu, zoči voči

Veľké veci, hladné oči
Vlci hľadajú hlavne v noci
Prosíkajú o kúsky jedla
Čo by si pod zub dali, čo zjedia
Veď pravdu hľadať len na zlatom koči

Veľké veci, prázdne duše
Strel'ba ide z balkóna
Z nabitej kuše
Kúše nás najst' bod záchytný
Brod náchylný
Srdce búší, zvuk auta hluší
Námietky stiera zo stola ako omrvinky

Veľké veci, silná túžba
Za jednou knihou stojí celá družba
Vlasti dcéra, mestu synom
Vypovedala dnes je služba
Taká kniha, tá ma nápadov more
Dáte ju na najvyššiu poličku
Aby ju každý videl tam hore
Predstavujete sa ako mudrca
Ktorému stačí myseľ a prázdne pole
Ale ste slabým odvarom tejto vízie

Veľké veci, veľké plány
Mali ste ich dokončiť už vlni
Zlepšujete sa pre seba?
Alebo pre okolie?
Keď vás večer odmietne dáma
Bude vás to bolieť?
Veľa ľudí hej, ešte stále lásku hľadá
V tme s baterkou sa šmátra
Ale vy viete že súboj to je hore kopcom
Keď je pud vašim jediným vodcom
Nemôže vám byť vzor ani ocom

Veľké plány, veľké knihy
Veľký ľudia, v snehu kryhy
Veľký filozof, v sekcii krimi
Veľký rozprávač, z hlavy sa mu dymí
Smejem sa na vás, hihi
Ale vy viete začo
Neverím že veríte tomu hlboko v sebe
Je to ako droga
Z toho nápadu vám až...
Nemusíte postaviť mrakodrap
Ani zarobiť ťažké prachy
Stačí byť spokojný za ste
A nepredstavovať si mraky
Bud'te každý deň lepší ako včera, to je všetko

Vzpierač

Zdvíha činky celý deň
Problémom sa vzpiera
Celý deň hľadá šťastie
Ako potravu hľadá zviera
Na jeho strane plota
Svieti veľká diera
Uteká mu ním čas
Cez húštiny sa zdiera

Je nám jasné
Že voda plynie istým tokom
To isté robí aj čas
Ale knihy to dávajú bokom
Svoje prekážky a ciele
Hore ktorý ste si sami postavali
Tie najprv pokor

Potom možno príde čas temný
Keď na dotyk ruky z hodvábu
Reagovať bude krik jemný
A zem
Tá sa krúti v tej istej dráhe
Fľaše s morálkou
Sú zbytočne drahé
Bohatý ich pijú stále
Je to alkohol drahý
A niektorý ľudia
Je jedno koľko dajú snahy
Nikdy neochutnajú jeho sladkú chuť

Na jazyku sa im soľ rozmáha
Každý druhý bojovník
Len pred úderom váha
Generál bez nohy
Bezhlavo vlajkou máva
Aj také veci v zápale boja
Sa dejú
Aj taká tragédia
Sa občas stáva

Bráva svoje veci na krk
Berie si kamene zodpovednosti svedomito
Práva
Tých sa vzdáva
Lebo mrava mu to nedovolí

A ľudia v kravatách už organizovane stoja
Koho človek volí, niet jeho voľbou
A pod oblohou slobodnou
Červený oheň zhasína ako posledný

Vozeň zo železa a dreva
Aj takých na cestách tretej triedy treba
Vzpierač ten svoje činky vzpiera
Omrinky pod stolom
Si mravci delia

Strelia aj do mŕtveho človeka
Ak to povie viera
Ale viera v čo?
V papiere alebo v boha?
Je to dilemma strohá
Často pred ňou bežíme
Nestačí nám ani jedna noha

Mŕtvy človek nestojí už smelo
Lebo okolo neho sa už toľko tiel trelo
Rana sa nehojí rýchlo
Ale pomaly a vrúcne
Vzpierača a jeho činy
Život do bezvýznamnej diery vcucne

A je jedno aké auto máte
Alebo že či nosíte biele saká
Lebo na vás tisíce otrokov
Každý deň maká
Aby sa svietilo
Aby to bolo krásne
Aby ulice vyzerali čisto
Aby ste mohli volať priateľom a tým sa sťažovať
Na rohu vás celkom pekné dievča čaká
Doneste jej aspoň kvety

Lebo aj o slobodu treba bojovať bez strachu
Ináč bude váš hrob
Sídliiskom machu
A v tom ráne
Kde sa pozriete čiernej vrane do očí
A zoči voči uvidíte na svojej rane
Kde vás to najviac bolí
Uvedomíte si že:
Vzpierač sa nikam neposunie
Tak načo to robí?
Že životom odmietnutie
Vás najviac bolí
Že žijeme v zaujímavej dobe
Čochvíľa ton ale zhorí
Že čierna smrť má už sekretárky
O chvíľku nás všetkých zmorí
Na mori pláva loď, posádky už niet
Plaví sa ďalej, chce ísť cez celý svet
Čierna ako smrť, pestrofarebná ako kvet

Neskoro večer

Neskoro večer
Len vtipy skladám
V rohu upratovať
Stoličky skladá

Červená závera
Medzi publikom a mnou
Červená opona
V noci svieti hrou
V noci keď na mňa svietia dva reflektory
Tie ma majú vo moci
Cítim do špiku kosti
Ako na mňa hľadí dvesto tvárí
Každý v ruke lístok
Ak ich nezabavím dostatočne
Vrátia ho isto
Na tom prerobíme 100 tisíc ročne

Bočne, uličky stretávam
A koše objímam
Keď sa s fľašou ruke trepem domov
Ani kľúče neviem poriadne nájsť
Každý bar je zatvorený
Nie je kam zísť
Polícia ide okolo, modro červená šou
Ja sa zabávam hádzaním špakov
Na zem a do mlák
Je neskoro večer
Človeka na ulici niet

Iba tie železné bedne
Tie chodia hore dolu
Ako keby cena benzínu nestúpala
Len hore dolu
V nich ľudia sedia
A svoje osobné rádio naladené
Stoličky rozložené
Opona predložená
Ľudia sedia
Pán na dvoje si objednal jeden kokteil
Už bez alkoholu len tak bledne
Skôr ako kvet
Na stoličke zvädne
Niektorým ľuďom treba poháre aby srandu mali
A niektorým stačí čistý zrak
Lebo svet je tmavý
Ako hustý mrak
Ale toľko do vás hustí
Až to vzdáte
Proti guľke nemá zmysel brať prak

Je neskoro večer
A nie len peniaze sa idú prať
Činy v rieke, tam dole
Neverili by ste koľko ľudí s rybami pláve
Blondínky plavé, a ich pasáci
Na taký oheň aký on vzbudia v srdci
Treba červený hasiaci
Keď sa dvaja muži v čiernych sakách
Dlho ročný praťáci
Strenú na ulici, plesknú muža po líci
Nezastaví ich ani jeden domáci
Žobráci sedia, do klobúka peniaze pýtajú
Do oblúka sa rúti čierne SUV
Neskoro večer

Je neskoro večer!
Kde je toľko radosti?
Lebo vás cez deň aj maličkosť
Poriadne nazlostí
Kde sú tie bedne, ktoré stále jazdia
Kde sú podvodníci s kartami
Cez deň si ruky mastia
Hrajú guľičky a poháre
Pijú poháre a v nich vodičky
Berú prachy, naháňajú strachy
Keď si svoj pultík rozložia

Kde je obecenstvo pouličného tanečníka?
Cez deň si ho fotili...
Keby krvácajúci ležal na ulici
Len preč z chodníka by ho sotili
Kde sú drahé mobily
A ich chudobný majitelia?
Kde je mafia na mopedoch
Kedy do labáku príde razia?
Kde má otvorené Ázia?
V hlavnom meste sa turista trápí
Do klubu ho hneď pri vchode
Žena v bikinách vábi

A tak to vyzerá neskoro večer
Chaos ktorý sa slovami nedá opísať
Hlava sa točí
Na rohu opilec močí
Ja stále idem rovno
Za cieľom
Aj táto báseň je písaná neskoro v noci
Ináč by nemala svoje čaro
Lebo divákom takýmto
Na smiech stačí
Skutočne málo

Muž za stolíkom

Muž za stolíkom
Len do stroja bije
Celý stôl obliaty
A na ňom mu jedlo hnije

Muž za stolíkom
Ešte dnes na slávu čaká
V prepotenej izbe
Stále na sebe maká

Muž za stolíkom
Len pre seba píše
Na papieri sa leskne život
Nie o láske kliše

Muž za stolíkom
Karty z bohom prehráva
Na ulici mu ani jeden muž
Spätne nezamáva

A lampy svietia celú noc
Príďte mužovi
Príďte mu na pomoc
Muž cit nepozná
Lebo stôl mu stačí
Napíše dobre dielo
Kedykoľvek sa mu ráči
Nepíše riadky dlhé
Ani také kde by sa srdce lialo
Mesiak je jeho priateľ
Slnko by sa na ňom smialo

A ako nemierená guľka plafónom preletí
Mužovi odfúkne klobúk
Vo vetre odletí
Celý Hollywood
Celé LA
Celá Amerika
Celý svet
V srdci mu rastie rúžový kvet
Pozerá sa naň čiernym monoklom
Pod oknom mu dáma klope
Alebo len predstava
Muž píše ďalej
Neprestáva

Prestávka je slovo slabocha
Prestávka je lešť
Život s ňou zmysel mať prestáva
Muž na stanici stojí, taxík zastáva

Muž za stolíkom
Taká je vrava
Nevie ako sa má chovať
Niet u neho mrava

Muž za stolíkom
Ako v muničnom sklade
Kam sa započúvate
Pôjde klepanie z tade

Muž za stolíkom
A došla mu smutná správa
Píše ešte smutnejšie
A lacnú whiskey nasáva

Muž za stolíkom
Len stále pije
A múza ho do ruky udiera
Do chrbta bije

A bedne chodia celú noc
V nich ľudia hudbu si strážia
Vedia čo sa patrí
O čo sa snažia
Lebo na uliciach chodí veľa zvierat
Ale nikto ich nechytá
Po ulici chodí sloboda
Zlomené ruky, do krvi dobitá
Po mysli mu chodí dáma
Takzvaná Rita
Chodila mu kedysi nielen po mysli
Ale teraz na to nemysli
Len píš
Aby to nejaký buržokommunista čítal
Aby sa o tom bavil na večerných plesoch
Človeka ako ty na ulici prekročia
Pre nich si ako v Santa Monike piesok
Do vlasov si skáču
Kritici dvaja
Nenávisť samých seba
Ich často spája
A ty len píš
Buď dobrý spisovateľ
Tvoj život bude masy zaujímať
Až keď bude v peknom obale s cenovkou
Vlasy zopnuté sponkou
A v srdci prázdno, ale je čistý
Muž za stolíkom už nepíše
Nie je si istý
Život stratil pojem v slovníku
A on? Už v kúpeľni z plafónu visí...

Autobusová zastávka

Na zastávke za kostolným rohom
Stojí autobusová zastávka, priamo k bohom
Ľudia na nej stoja v teple, v zime
Autobus príde každý päť minút
Obarený v dyme

Pred kostolom farár máva
V kostole cez noc bezdomovec spáva
Je to miesto oddychu
Kde väčšina chodí len deň pred Vianocami
Aby sa na vianočných večierkoch mohli chváliť
Farár ich víta, baví ho ich zdravie
Zastávka do kostola ľudí dnuka nosí
Autobus celé dni len masu vozí

Nosy červené a drahé rukavice nosiť
Bedár vstáva z lavičky o cigarety prosí
Každý druhý sviatok ho za to zvozí
Bedár beží von, na nohách je bosí

Sväté knihy a sviečky, tie idu na dračku
Deti sa nudia, v kabelke nie je priestor na hračku
Hore krdeľ vtákov omšu preruší
Dole dievča hľadá na mačku v rohu
Farár povie zopár slov, výpoveď strohú
Pozerá sa hore a zle proroctvo tuší

Lebo krištáľová guľa nám veštenie nesie
Každý chcem len peniaze
Keď zelené bazény vidí
Civilizovaná spoločnosť besnie
Čudovať sa? A prečo?
Peniaze sú kľúčom k moci
Kvôli nim nik už nespí v noci
Hľadajú ďalší dolár
Ako lesný lovcu
Besný ako pes divý
Štekajú, brechajú
Ani by si človek nemyslel
Že dnes práve sa Ježiš narodil

Slnko svieti, plešiny praží
Revízor sa každého skontrolovať snaží
V rohu sedí muž spoločensky unavený
Oproti je muž, priateľke nie je verný
Revízor pozerá lístok
Dúfajte že je dôverný
Lebo inak vás pokuta zruinuje
Na boku niekto vetrá, autobus hučí
Ja sedím vzadu, mozog mi čuší

Hlušné mesto a hodiny bijú
Na ulici chladnej bezdomovci hnijú
Deky niet ani ľudskosti pre nich momentálne
Mocné klenby, z bieleho mramoru
Na nich po latinsky nápis „Spravodlivosť“
Ale pravdepodobne odišla preč
Aj s Rimanmi

Autobus viac hučí ako ľudí veze
Čierna mačka číha na prístestnej breze
Nešťastie nosí na chrbte
Laby ma voľné na škrabanie sa
Vo výklade svieti úbor
Nik si ho dovoliť nemôže
Lebo každý deň platíme pokuty za to že sme živý
Nemôžeme piť drahé víno
Ani ochutnávať syr hnilý
Každý človek v bode varu obráti sa na druhého
A národ bezhlavo tieň viní
Návod obrátil sa na návod
Závod oboril sa na závod
Ľudia beží, mozgy cvičia
V útlych prístelkách očakávajú najhoršie
Nože krvavé, špice ostré
Nože môže že to ľud, ale čo zmôže?
Bože kde si? Hráš sa s nami
Kde si kiná a v nich filmy
O láske a o návrate

V lese na chate vietor piští
Autobus som nepôjde
Ale chlad ten triští
Ľudia sa vozia do kostola a späť
Celé dni a noci
Aby sa ospravedlnili za to čo cez deň robia
Slová si domýšľajú
Na svätých sa hrajú
Či im cez tie klamstvá vidí tak to neviem

Ale ja len v autobuse sedím
Hudba v ušiach
Mobil vo vrecku
Revízora niet
Ja len v autobuse rozmýšľam
Čo je to za svet kde sa nevidia dvaja
Kde skôr vada dva póly spája
Kde ľudia nesmú odchádzať z kraja
Tam autobus už nechodí
Do kostola teda niet
A akonáhle farár odišiel domov
Na lavičke je ten istý bezdomovec a spí

V Santa Fe

V Santa Fe stoja domy
Organizované v rade
Medzi nimi sú palmové stromy
Zoradené v sade

Autá chodia cez ulicu
Hore dolu, tak a spať
Chlapci na skateboardoch brázdia chodníkom
Naráтали by ste ich päť

Lebo v Santa Fe sú obchody len s tehál
A slnko ich denne jemne opaľuje
Prvý rok keď ich postavali boli čisto červené
Hodnota: 10,000
O desať rokov, už sú hnedo červené
Hodnota: 50,000
Dnes majú šedú farbu
Hodnota 250,000

Lebo v Santa Fe je aj ulička s barmi
Pred nimi muži v čiernom stoja
Pozívajú dnu hostí, dávajú ich menu do rúk
Takých ako ja? Tých sa boja

Lebo nechodím v plážovej košeli
V ruke pomarančový džús
Ale je v ňom viac zemiakov ako pomarančov
Nechodím v sandáloch
Aby na prsty slnko pieklo
Pravdu povediac, nechodím ani von
Som v Santa Fe a ani slnko nevidím

V Santa Fe tam sú autá
Cesty sú plné farieb a smogu
Popri nich leží stará malta
Popri nich ležia starý bezdomovci
V stanoch z miestneho supermarketu
Celý deň len sedia
Svoje tašky majú vo vozíku
Z miestneho supermarketu

Maketu obchodníka vo výklade
Uvidíte len v Santa Fe
Má také biele zuby ako koks z Kolumbie
Svietia vám do očí, je vám zle
Odbilo desať hodín, na kostolnej veži v Santa Fe
Pýtate sa pištoľníka, miestny supermarket stráži
„Kam mám ísť na kávu, kde?“
A on vám len ukáže na tmavú uličku
Kde kávu určite nenájdete

Už som vám vravel o tých autách?
Ktoré chodia v Santa Fe
Tie červené kabriolety s automatickou
prevodovkou a koženými sedadlami
V nich sedia dámy, americké, rovno dve

Povedal som vám o harmonikárovi
Ktorý brnká na schodoch v Santa Fe?
Povedal že je z nejakého mesta
Ževraj dlho žil v Kansase
Harmoniku má od starého dedka
Ktorý mu žil v Dallase
Tam prišla na lodi jeho rodina
S východného Nemecka
Vtedy to ešte nebolo východné Nemecko
Ale aby ste vedeli že kde to je

V Santa Fe je na rohu aj pizzeria
Väčšinou tam len gangstri sedia
Došli sem priamo z Ria
Koho zabijú cez zuby cedia
Jazdia na Lincolnoch
Model Continental
Svoju havajskú pizzu doma zjedia
Majiteľ ich tam nechce
Staršia zákazníkov vraví
prítom sú to jeho jediný zákazníci

A v Santa Fe
Možno nie tam priamo ale niekde v Štátoch
Zomrel americký sen
Lebo aj červené kabriolety prestávajú jazdiť
Benzín je moc drahý
Aj klasický Američan bez vozíka
Ostáva pozadu, je slabý
Na križovatke sveta
Len tam semafor chýba
Na lodiach chodili v húfoch
Vítali ich tu a boli občania
A v tom je ten fóra tam je aj hrob
Pracujete aby ste si zobrali pôžičku
Aby ste ju rýchlo mohli splatiť
Tie krásne domy tam hore neboli postavané
krvou otroctva alebo bičom
Skôr hlúpymi rozhodnutiami ľudí
Ktorý nevedeli čo s peniazmi a tak šťastie vsadili
na produkt
Ale ten skapal v strede dráhy
Ostala len generácia ktorá nevie čo robiť
Tak číta staré knihy, dúfa že bude spása zapísaná
medzi riadkami

Autá, rýchle autá

Autá
Ach tie rýchle autá
Na diaľnici stovkou sa rútia
Keď je pred nimi oznámenie o zmene smeru
A to zrútia

Autá, rýchle autá
Hrnú sa za honbou uspieť
V nich podnikatelia, ich manželky smútia
V ruke fľaša vína na rozlúčku
Autá
Rýchle autá

Na diaľnici hliadka sledí
V nej muž zákona sedí
Na slnku sa opaľuje, zákony pozoruje
Ale tu už idú autá
Och tie rýchle autá

Na ceste aj štvrtej triedy
Rútia sa stovkou
O tie rýchle autá
Vetu neukončia bodkou

Zo spodkov tečie benzín rýchlim tempom
Hudba 80desiatych rokov hraje vrúcne
Autá idú rýchlo
Vodič preletí nočnou klenbou
A hviezdy nasledujú jeho pád
Ako svieca vo sne
Ako chladný nočný vietor, ktorý aj posledné listy
upratuje na uliciach
Aj takých švihom chodia rýchle autá
Ich šarm vás jednoducho vcucne

A v Santa Fe chodia také autá
Aj po celom Novom Mexiku
Raz za čas aj po tom starom
Lišty plastových domov
Prázdne, už iba záhradný domček ostal
Kedysi na múroch hrali karty
Na bielych plastových stoličkách sedeli muži
Pozorovali s fajkou ulice
Deti chodili na bicykloch
Slnko ich hladilo zlatistými lúčami
Ulice boli tiché
Ako večerný západ slnká
Len z diaľky
Na obchvate za mestom
Bolo počuť motory rýchlych aut

Na diaľnici chodia stovkou
O tie rýchle autá
A ich červená farba
Symbol nespútanosti
Ich žlté očí
Svietia ako plný mesiac
Ale hlavne ta sýta červená
Nie jedného toreadora láka
Takú farbu nezašpiní jedna mláka
Každý kto ide okolo auta
Ešte päť minút sa pri ňom fláka
Zvodná ako žena
Závodná ako na formule
A to všetko na jednom vozidle
Och tie rýchle autá

Pravda je že rýchlo chodia
Ale kto ich môže viniť?
Keď ulice sú plné ľudí
Ktorý sa nechcú špiniť?
Pustia človeka k vode
Raz hore, raz dole
Len prvý problém príde
Všetci sú na domácej pôde
Len chodíte ďalej
V ilúzií že utekáte žite ďalej
A predtým ako pôjdeš za nimi autom
Ešte poldecák si nalej
V urýchlennom svete
Vám rýchle auto treba
Och rýchle autá
Bez nich nevstúpim do neba

O autá rýchle
Po mostoch brázdia
Cestu slovami
Si razia
Lebo občas dôjde na to
Aby oni zastali
Ich vodiči zastanú na kávu
Prečítajú si čo nového vo svete
Dobrá aj zlú správu
Nevyhnú sa mravu, pozdraviť spolukolegu
Na dráhe sú len dvaja, obidvaja v obleku
Lebo chodníky sú prázdne
Keď chodia rýchle autá
Lebo na pláži svieti slnko jasne
Keď chodia rýchle autá
Lebo aj posledný život zhasne
Keď chodia rýchle autá
Možno boli len pre našich bohov koniec kon-
cov...

Pláž

Na pláži niekde ďaleko pri meste
Tam kde na drevených stĺpoch sa držia krídla an-
jela
A piesok objíma vodu
Modrú vodu
Ktoré jemne v pravidelných rytmoch chodí tam
a spať, až vám s toho šibe

Pri drevených stánkoch
Miešajú v rovnakých dávkach
Jegra, Malibu a pomarančový džús (+ ľad)
A s týmto v ruke už čuš
Na pláži to tak väčšinou býva
Celý deň tam ľudia ležia
More chodí tam a spať
Voda modrá ako obloha
Rovnaký odtieň

A autá stoja v rade
Zoradené podľa času
Každé sa opeká na až červenom slnku
Je to pohľad do magazínu
Ale taký je tu každý deň

Za plážou väčšinou biele budovy stoja
Prezývajú ich hoteli
A v nich oddychujúci spia
Lebo v noci býva na pláži chladno

Kolotoče a hotdogy
Ježiš Kristus svoje rady na rohu rozdáva
Stánky pre burgre a sólo na gitare
Vo vode skoro každý pláva
Staré auto a fotka za desať dolárov
Most pod ktorým nikto nespáva
Plagáty o vojne a burrito hneď na rohu
S okna biela vlajka máva
Hry s puškou, a krik detí
Za stánkom si beatnik LSD dáva
A ľudia čo len chodia na otočku zo psom
Každého pohltí toho mesta sláva

Tak pod' so mnou k tomu miestu
Kde ulice sú zo zlatá postavané
A ako keby si po oblakoch chodila
Kde sa ešte dá pozerať program v telke
Kde trápenie končí
Kde sa celý deň každý vo vode močí
Hľadám to miesto
Ale na žiadnej mape ho nevidím

Lebo na pláži je každému dobre
Hlavne keď netreba myslieť kedy sa oslava
skončí
Niekedy by bolo lepšie mať lepšie časy teraz
A nie za svojím chrptom
Každý krát čo sa obzriete
Tam sú
Pozerajú do diaľky ale nie na vás

Sú to len rúžové body na čiernej čiare
Ktoré majú viac bolesti ako pôžitku
Tak sa vráťme na miesto
Kde také dni niesu
Kde každý deň je z doby zlatej
Osobnej či všeobecnej

Nemáme na to právo?
Ale kto ho zobral ako prvý
Niečo tu zaváňa podvodom

Tak vytoč telefón
A zamotaj sa do šnúry
Lebo treba čítať konce
Každej knihy ktorú zatvárame
A dávať si pritom pilulky
Ktoré robia viac stresu ako liečia
Musíme sa pozerať na každý hrob
S radosťou na mŕtvych dozeráme
Lebo je nám slúbené dráha mliečna

Tak za hraj zo slnkom
Ktoré ta zlatými lúčmi hladí
Zarozprávaj sa s ľuďmi
Každý z nich má masku, sám sa hadí
Pi novú limonádu
Tá ktorá ti srdce chladí

Postavajme si dom na vrchu
Za predraženú pôžičku
S podpisom slizkého bankára
Zbohatnime aby sme si kúpili vinohrad
V luxusnej oblasti Francúzska
Rozmýšľal som že pri meste Arbois
Zbohatnime
Ty na kozmetike ja na filmoch
A tvárme sa že nás zaujal Marx a jeho drísty
Lebo na pláži
S drinkom v ruke
Sa žije ľahko
Ako ľuďom
Ktoré tie poháre musia vyrábať
Ale také fakty ničia zábavu...

Pár

Bazén plný vody
Červenej farby
V ňom telo pláve
Ou ou ouuu
Bazén s mramoru
Bielej farby
Oranžové slnko sa horami láme
Ou ou ouuu

Bejby pod' so mnou na jazdu jedínú
Ak si budeme pamätať čo sa stalo
Robíme niečo zle
Ak nabúrame beriem na seba celú vinu
Ak si budem pamätať čo ma do kopcov bralo
Dám si rovno vodky dve

Mala by si byť vo vode
Vo svojich najlepších šatách
Čakať na príkaz
Moji predkovia bojovali v čatách
My ale na predmestí
Plnom pekných áut, drahé značky
Zároveň aj závisť

Počujete za obchodom s trávou štikať zapík?
Počujete ako pred kostolom stojí žobrák
Pýta si peniaze
Možno aj niečo do úst
Chytila ho závislosť
Drží sa ho ako smola
Raz ta vila na kopcoch
Jeho bola
Dnes tam len muž nehybný v bazéne pláve
A slnko sa za obzorom láme

Kde je sen Ameriky?
Kde je vlajka vyvesená?
Vidíme do krištáľovej gule
Ale nie kedy bude sloboda povesená...
Niekedy chodíme do kina
Čítame knihy, cítime
Aby sme sa cítili ako niekto iný
Niekedy je život až tak dobrý
Že pred ním utekať môžeme
A nie je to celé o tom?
Utekať...
Na predmestia, do bazénov, k drogám, na
autách rýchlych, za domy fajčiť, piť drahý koňak,
slobodno mávať rukou na futbalových zápasoch,
prechádzať sa s tým že hráte pretváрку atď...

Nechcete odísť
Na pláž alebo domov
Tak bejby aspoň ty so mnou pod'
Padajú fľaše dole na bare
Možno tam bude aj zľava
Možno keď sa dobre pobiješ
Sama sa ti nájde hlava
Lebo ak si vôbec niečo dnes pamätať budeme
Tam niečo robíme zle

Bejby pod' sem, naplánujeme spolu vraždu
Niekomu rozbijeme o hlavu fľašu prázdnu
Pod' sa opiť do nemoty a tancovať po mesiacom
Budem ti držať vlasy, ukludním ťa nežným hlasom
Povedz že sme skončili, pusti na mňa psy
Na tomto trestnom čine máš podiel aj ty
Aj keď len ako spolupáchatel'
Prestaň jazdiť tak rýchlo a hrať svoje hry
Ou ou ouuu

Keď sa ráno zobudíš
A budem mať pri sebe pocity viny
Tak niečo sa robilo minule zle
Si môj najlepší priateľ
A zároveň tváre nepriateľov

Bazén plný vody, farba čierna
Mesto plné ľudí, nálada biedna
Na rohu pri štvrtej Avenue som predal dušu
Za dve hotdogy a starú kušu

Kam sa podel ten legendárny sen
Ostalo nás tu len pár
Každý za svojím kopcom beží
Nastáva na uliciach svár
Predajcovi kabeliek už obchod nejde
Polícia už aj mŕtvolu prejde
Húkačky, na plagátoch nové strielačky
Na detskom ihrisku sa váľajú striekačky
Na rozhorúčených strechách električiek
Striedajú sa mačky
Pri jazere v hlavnom parku
Už dávno nenájdete kačky

Chodili tu kedysi
Sedávali na tráve, tvárili sa ž ich človek zaujíma
Ale už odleteli
Do ďalekých krajín
Možno pôjdem aj ja ale bez teba
Na takú Arubu
Zoberiem si do kufra bankoviek pár

Konské Dostihy

Konské dostihy

V budove od pošty do prava
Vsadíte svoje peniaze
Dúfajte že vám dôjde dobrá správa
Na parkovisku strážnik fajčí
Býva tu hustá doprava
Na parkovisku svieti slnko
Muž za vstupné 5 dolárov dáva

Na stanovišti sa vlajkou máva
Signál na to že sa ide zápas práve začať
Niektorí pije pivo
Iní si krídelka do omáčky máča
Spevávajú spievajú hymnu
Hlas má štebotavý ako vtáča
Každý drží v ruke papier
Na ňom číslo šťastného hráča
Kone sa prebívajú von
Dvere mocne páčia

Každému mužovi sa také zvery páčia
Mocné, aj hrubá hriva
Bežia rýchlo
Aj s určitou hrdosťou
Hlavú hore má aj ten čo prehral
Hlavu dole má len chudák
Čo naňho vsadil životnú poistku

A vtom zaznie gong
Kone bežia
Na sedadle zopár spokojných divákov
Ty len polosnívajú a ležia
Byty im umývajú
A manželky niesu doma
Tak čo sa dá robiť

A kone len ďalej bežia
Či dážď, či slnko
Piesok sa za nim trúsi
Sú to zvery statočné
Mocné kusy
Okolo chodí predavač
Predáva burgre, kusy

A ozýva sa hlasno buchot
Vyhrala desinka
Môžete ísť všetci domov
Muž sadá do auta, tri krát štartuje
A do slnka sa vyparí
Po diaľnici ani nevedieť kam

V rádiu hrá „Streets of Lareto“

A po uliciach chodia ľudia vyobliekaní

Asi do divadla

Takýto na konské dostihy nechodia

Takýto sa ponevierajú po uliciach dokým aktivitu
hodnú ich intelektu nenájdu

Punk už hraje v skoro každej krčme
Je to nový štýl, mladým sa páči
Na dostihoch je ale čoraz menej ľudí
Len občas tam relikia minulosti
Omylom zablúdi
Veliká škoda to je, ja za tým smútim
Lebo minulosť ma ubíja hnílym prútim
Krv mi rýchlo ako diaľnica prúdi
Aj auto podobnou rýchlosťou ide
Niekedy dúfam že dole z cesty zide
Aby som zažil taký pocit aký majú kone keď
pretekajú
Čistý adrenalín
Čistý pud
Čistý ako ulice námestia
Ktoré o 4 tej ráno tak ukrutne putzujú
Robotníci s minimálnou mzdou

Teraz už len s okna fajčím
Rozmýšľam ako som sa sem dostal
Okno sa len do polovičky otvára
A strašne škripe
Byt už smrdí ako posledná diera
Ale mám svoje maniere
Dym vyfukujem von
Dúfam že ma nepočuje suseda z dola
Telku má celý deň zapnutú
Ale ja začnem večer chodiť
A ráno má pri dverách list
Že „ruším nočný klud
a ona nemôže spať
a ráno vstáva do roboty
a bla bla bla“
Nemôžem za to že si slučku dáva čoraz bližšie ku
krku a stolička sa kýve
Ale čo už, aj taký je život

A teraz už len s okna fajčím
Pozorujem paneláky
Ako okná hrajú mozaiku
Až každý nakoniec vyhasne
Jeden Japoniec raz uctieval slnko a železo ako
svojho boha ale podľa mňa nikdy nebol na dosti-
hoch, nemal ten adrenalín a depku

Život veľkomesta

Život veľkomesta

Jedná klúkatá cesta

Raz sa objaví svetlo tu

Potom svieti doma pri lampe

Hrať na klavíry tu istú hru

Dokým to spolu celé klape

Ulice, svietia smútkom noci

Cítiť ho na nočnom vzduchu

Až do špiku kosti

Život veľkomesta

Vždy hľadá svoje obete

Dávajte si pozor

Koho na večeru pozvete

Môže mať pekné sako aj kravatu

Vozíť sa na Korvete

Môže to byť len podvodník

Čo v kapse pyramídy nosí

Môže to byť aj otec rodiny

Čo v nedeľu trávniky kosí

Môže to byť hipisák

Ktorý ráno chodí behať bosí

Môže to byť aj masový vrah

Ktorý cez vás k obetiam premostí

A ľudia sa stretnú na uliciach

Len na krátky moment

Každý kráča vlastným smerom

Každý kráča pod svojím nebom

Každý ide za svojim cieľom

A nik mu v ceste nestojí

Ide za svojim cieľom

A len rúž si ho dokonale osvojí

Život veľkomesta

A snažím sa predať

Čítal som motivačné knihy

Dokážem sa predať

Život veľkomesta

A láska moja slzu roní

Za lásku medzi tehľami

Sa často bahnom brodí

A autá chodia hore dolu

Spoločným chodom

Bezdomovec spí

Práve pred mojím vchodom

Polície niet, násilie je zakázané

A tak čo sa dá robiť

Život veľkomesta

Dýcham všetko sajrajt

Chodia modré uniformy

Ešte jednu pieseň mi zahraj

Život veľkomesta

A nie je to žiadna veda

Kto nevie fajčiť na malých balkónoch

Tak tomu je beda

A autobusy chodia po uliciach rýchlim krokom

Snažia sa ľudí odvieť na správne miesto

Aj unavených aj našťavaných rebelov

Každého kto sa správa triezvo

Ale po uliciach chodí banda

Políciu o pomoc nevolá

Hľadá si svoju ďalšiu obeť

Na spoveď farára povolá

Ktovie keď zdvihnete telefón v strede mesta

Kam sa vaše svedomie dovolá

Pod mostom spia nešťastný ľudia

Na nich sa starosta odvolá

A život veľkomesta

Neprekoná ruch srdca a života v ňom

Nikto sa v uličkách nevyzná ako ja

Ukážem ti kúzlo, ty mi dáš dolár, či dva

Je to ľahké kúzlo

Len s loptami hra

Ukáž na správny pohár

Zbohatneš do dňa

Do metra bežia ľudia

Možno na koľajniciach boha hľadajú

V tme keď vypadne elektrina

Sa v panike mätajú

Úplatky policajtom na schodoch

Do rúk dávajú

Nech ich pustia von s tej žumpy

Život veľkomesta

A nič sa mu nevyrovná

Keď ráno idete do roboty

Ani nová cesta nie je rovná

Život veľkomesta

Nikde ani ľudskej duše

Ja si kupujem na rohu hotdog

Do nohy ma besný pes kúše

Hlad mám ako keby som prišiel s púšte

2 cigarety ráno, 2 večer

Dnes som pozoroval mačku
Čiernu mačku
Ako sa bezstarostným krokom Angličana ktorý
berie svoju lady na rannú prechádzku
Zakráda ku smetnému košu
Akonáhle sa dostala k nemu
Prešla k starej bielej garáži
Preskočila plot
A už jej nebolo

Dve cigarety ráno, dve večer
Možno k tomu ešte pohár vody
Ale tak bývajú moje
Pašerácke zloby
Niekto pozerá seriály
Niekto číta Nietzscheho
Dúfa že ho osvieti
Každý má iné hobby
Mne stačia
Dve cigarety ráno
A dve v noci

A nikdy nie som plný zlosti
Cítim strach až do špiku kosti
Nezaujímam sa o politiku
V programoch sú aj tak tie isté body
Nezaujímam sa o ich reči
Plné zvady, žiadne zhody
Hádajú sa kto má viac peňazí
Kto vlastní vlastne viac pôdy
Ťažko sa mi nad tým rozmýšľa
Po fľaši Jacka
Neviem zdolať ani schody
Tobôž sám seba

Dnes som sledoval muža
Muža v čiernom
Ktorý sa spomaleným tempom lenivého Španiela
ktorý práve otvára svoj plážový bar
Zakráda do domu
Možno bol s milenkou
Ale dostal sa až k dverám
A tam ho prichytila žena
Príjemná noc to asi nebola
Možno si ho na gauč prichýlila

Ale mne netreba papuče
Ani modré z neba
Mne stačia dve cigarety ráno, dve večer
To mi ku šťastiu treba

Niekedy som chodil na promenádu
Dnes tam pásky stoja
Každý kto prejde okolo
Úúú ale ako sa ich boja
Lebo braná čata, rannej roty práporčíka Wil-
liamsa
Jediného aktívneho člena vojvodu Dánska
Volá do boja

A dnes som pozoroval vojsko
Čiernej lebky
Každý vojak s puškou pózoval
Zakrádali sa do základne
Lacným krokom oddychujúceho Taliana ktorý si
užíva na balkóne svoje kapučíno
A v tom ich prichytila druhá armáda
A radšej som zatvoril okno
S cigaretou v ruke nechcem schytať guľku medzi
oči, postaviť sa im zoči voči
To mi netreba

Dodnes si pamätám
Ako jedno dievča v letnom tričku
Sa ma pri skrinkách spýtalo že či fajčím
Povedal som že „Hej...”
Bolo prekvapené, neviem prečo
Hneď mi jednu ponúkla

A tiež si pamätám
Ako sme sedeli na obrubníku traja
(vrátane mňa, ja som bol v strede)
A rozprávali sme sa ako to bolo dosť naprd keď
boli ešte komunisti vo vláde
Dnes jedia našťastie len ryžu
Bolo síce chladno, nebolo to v lete
Také momenty ale nezabudnete

Ale mne ku šťastiu treba len
Šak vy viete, pozrite riadky hore
Lebo niekedy ťaháte lano
S celou silou vôle
Dávate do toho celý život
A aj tak to nik neocení
Lebo ťaháte za kratší koniec

Niekedy som naháňal dievčatá vonku
Niekedy som obdivoval železo
Niekedy to bola zas nejaká kniha
Ale dnes viem že ku šťastiu mi treba len kus
krabičky, oddýchne si moja pečeň
Dve cigarety ráno a dve večer

Televízna šou

Televízna šou, večer o ôsmej zas
Pri telke s čipsami
V každej rodine je zraz
Netreba vám povolenie
Ani ukázať pas
Stačí vám len pozeráť na obrazovku
A byť ticho, aspoň raz

Moderátor vám bude celý večer zabávať
Na celebrity a politikov
S pátosom nadávať
Produkty na stole
Podvedome predávať
Bude sa smiať, až vás budú bruchá bolieť
Bude sa váľať po zemi
Prach zbierať

Moderátor šou správnu tému nastaví
Nejeden človek
Si ho večer naladí
Jeho biele a čisté zuby
Jediný problém kamery
Obecenstvo čo sa hlasno smeje
Jediný problém zvukára
Pestrý výber hostí
Jediný problém finančného

A tak každý sa na šou s radosťou pozerá
Je to vládou doporučená zábava
Na ulici stoja pri telke ľudia
Nie jeden sa na tom zabáva
Svetlé svetlá, krásny kamera aj obraz
Je to návnada ktoré sa odmietnuť nedá

Televízna šou o ôsmej večer
Tá sa aj samá predá
Či je piatok alebo streda
Čo pred rokmi nedokázalo rádiu
Dnes pri šou sa nič nedá

Aj krásne saká
Aj žiarivá kravata
Aj reklama na nový film
Od hlavnej herečky
Hovorí o ňom asi 5 minút
Stihla všetky prídavné mená minúť
Ale tú istú reklamu bolo počuť už minulú epizódu
Ale produkt bol iný
No čo už, pozeráte ďalej

Ved' šou vám dáva nádej

Lebo fosfor je ako drogy
Lacný ale účinný
A zaberá čas
Lebo rým sa láme
Ako ranný chleba
Lebo každý z nás chce
Aspoň kúsok s neba
Lebo keď televíznej šou padne maska
A nájdeme moderátora ako si na mŕtvole hlasno
mláská a aj kosti obhrýza
Bude to hrozné
Nevedieť čo robiť
Ten horor pred očami ktorý sa tam odohráva
Bude nečakaný
Ale pravda je ako pokazený zub
Trebá ju vytiahnuť aj pomocou sily
Na stole sa leskne kĺb hnilý, to je jeho dezert
Je to maska, policajná páska
Ktorá oddeľuje realitu od toho čo sa odvysielala
naživo, čiže to čo vidíme
Prázdne riadky treba zaplniť
Scenára sa držať
A hlavne úspech a úsmev
A dobrá káva

A pre divákov len dobrá správa
Moderátor práve hlási
Budete mať lepšie práva
V obchodoch bude aj dobré mäso
Len pre vás, argentínska krava
A vždy dávajte blinker
Keď idete do prava
Aj také rady
Nám televízna šou radí

Ale za maskou je hyena
Je banda dravých vtákov hľadajúcich koristiť
v bezbožnom svete
Pri ohnisku
Pri starom satelite
Čarodej strane temna slúži
Okolo neho, samý muži, s kopijami
Temný rituál tvoria
Krv, bahno, kosti, oheň, kamene, tma
Tam pri skale to ústi
Lebo televízna šou vás rozosmeje
Viete ako funguje svet, čo sa v ňom deje
Ale televízna šou vám masku neukáže
Lebo to sa na program v prime time nehodí
A snívajte ďalej o túžbe byť v službe
Televízna šou o ôsmej, vám váš názor vytvorí

(Ne)priateľstvo

Niekde v diaľke
Zopár svetiel svieti
Nedotíkajú sa
Každý ako vlastný zdroj nádeje
Osamostatnený na tmavom pozadí
Svieti a pozerá

Ako keby každé svetlo
Dozerá na ulice
Prázdne, tiché
Ani auto tade neprejde

Lebo v nočných hodinách
Keď slnko už dávno za kopcom spí
A mesiac si na oblohe fajku pofukuje
Býva všade ticho

Ticho sú aj drobcí medzi tehlovými stenami
Ticho sú aj borci v presklených fabrikách
Ticho sú aj dievčatá, ktoré len ticho spia
Ticho sú aj chlapci, ktorý do vankúša plačú
Ticho sú autá, autobusy, električky vlaky
Ticho je aj samotné ticho, ani slova nepovie

Skús si v takom tichu prežiť
Keď v paneláku len dve okná svietia
Keď na obzore len prázdny list lieta
Keď je v dome ticho, neplače dieťa

Keď na koňoch chodia ľudia
Po púšti bez zvierat
Po púšti bez nejakej cieľa
Len v noci chodia a hľadajú miesto na táborenie
A hľa
Oheň
Každé svetlo, jeden človek
Žijúci na ostrove snov
Kde búrka stromy prevracia už niekoľko rokov

Sleduj autá ktoré len stoja
Sleduj ako sa tie chodníky bez ľudí nepohnú
Sleduj ako ľudia aj mŕtvolu prekročia
Len aby kontakt jeden s druhým mať nemuseli
Sleduj ako končí všetko čo začalo
Ako chodia ľudia zo sklopenými hlavami lebo ani
nevedia či naozaj žijú
Realita až taká dobrá že od nej všetci utekajú
Nebudem kritizovať, ale niektorý to ľahko majú
Tie klubové osy, ktoré bzučia celú noc
Takéto priateľstvá a vzťahy nemajú

Sleduj ako škatule šach hrajú
Ako v prázdnej fľaši, zbytok duše ostal
Ako srdce búši medzi včerajšími novinami
Ako svet zastal
A stojí

A ako sa tohto niekto bojí
Uteká od mesta Armadillo ďaleko
Lebo tam samota vládne
Jeden bar, jeden obchod
Fotka s mužom s fúzami
A čiernym klobúkom
Raz si nás aj on zo sebou zoberie

Práčka, ktorá oblečenie neperie
Len v tichu stojí
Neviditeľný nepriateľ
Ale pritom tak jasne svieti
Dozerá cez každé okno
Pozerá na nás ako jeme svoje obedy
V samote
Aj keď máte pri sebe partnera ste sami
Aj keď chodíte domov metrom spolu s 100 ľuďmi, stále ste sami
V robote, doma, vonku, v lese, na cestách
Všade ste sami a vy sa tým predierate

Ale všetko vám pripomína že žijete
Tu podpis, tu protest, tu voľby
To sa vás všetko týka predsa nie?
Kto chce taký život žiť
Kto chce prestať piť
Musí tej ľži uveriť

A zvyšok
Priateľov nemajú
Len na gitare pri majáku hrajú
Na ostrovoch oddelenými tmavými vodami
Každý s nich jedno svetlo
Svoje svetlo
Ktoré na lode svieti
Každý s nich volá prosbou
„Prosím buďte môj priateľ“
Ale či niekto odpovie to nik nevie
Lebo samota je tá pravá pandémia
Ale liek na ňu niet
Hlavne nie v mestách, len na prázdnych cestách
Nepriateľ či priateľ, to nik nevie
Každý len vie že sa na nejaký rebrík derie
Nepriateľ či priateľ, ale význam zaniká
Od spoločných svetiel si človek odvíka

Cheroín

Svetlá rúžové a oranžové sa na zemi striedajú
Pred nimi lavičky luxusného mesta
Námestie sa nehemží ľuďmi
Námestia kde len tak niekto nepríde
Na lavičke, tej s druhého veršu sedí muž
Meno Frank

Samotný maják v mori
Ktorý sa pri búrke trase
Ktorý ani jednu loď nevidí
Lebo všetky ho už obišli
Všetci ľudia od neho odišli
Keď ma v ruke pivo a kabát nečistý
Keď ide po vlastnej ceste, vyšliapanej trase
Jediné čo vám povie je „Sorry“

A Frank sedí na lavičke s pivom v ruke
Myslí si že sa narodil pre tisíc rokmi
Lebo už toľko toho videl
Tie isté autá len inej farby
Tie isté výstavy len iné maľby
Tie isté výpravy len iné plavby
Tie isté hrady, len iné hradby
A to všetko len za 55 rokov

A zdraví sa mu majiteľ potravín
Meno Henry Cheroín
Ako sa má? otázka padne
Jemu prázdna fľaška na zem spadne
Črepy
Nie dobre. padne odpoveď
Súcit
Henry sa do obloka pozrie
Myšlienka
Henry pozve Franka dnu
Ústup
Dvere otvorené, továrne na depresiu
Ale čo už

Autá stále chodia
Prestať to by nebol správne
Keby sa nestážovali na noviny
Nebolo by to veľmi mravné
Lebo mŕtve telá ktoré ležia v bažinách dole
Plné zlosti, rozstrieľané do kosti
Mäso sa váľa všade
Zbrane už niekto zobral aby ich predal
Tomu istému práporu
A poštou sa domov zašle list
Že na fronte nič nového v skratke

Dane a dlhy
Chodenie na lane
A všetky šplhy
Nebolo to síce v pláne
Ale je vidieť veľké vlny
Na červené pláne
Platiť alimenty
A všetky vymoženosti modernej dobre

Frank už v obchode sedí
Na ruke bodka fialová
A už lieta
Čaká na svoj let a na svoje dievčatá
Ktoré ho potešia tancom
Ktoré sú tam vždy pre neho
Hemingway a jeho loď
More a jeho vlastný brod
Dlhé prechádzky a ich bod
Slnko s železo
Ľudia ktorý sa v ňom vypekajú
Tí ktorý na klimatizáciu nemajú
Tí ktorý špinavé hry hrajú

A Frank do nebies volá
Cheroín
A Franka pri bráne čaká Kola
Cheroín
Bojí sa ich, biele rúcha
Cheroín, cheroín
Kde stratil hlavu, možno v druhom kufri?
Cheroín, cheroín
Bojí sa ich veľmi a chce ísť, spať, pristáť
Cheroín, cheroín, cheroín
Nechce lietať chce sa vrátiť!
Cheroín, cheroín, cheroín
Prosím, pekne, PROSÍM!
Cheroín, heroín, Cehroín, echroín
Slov niet, oblaky temné
C H E R O I N
Frank padá do svojich snov, nie do reality
...

Majiteľ obchodu to už pozná
Na ulicu ho hádže
Kde ešte vo väčších depkách stojí
Nohy na zemi, ale hlava v búrke
Dážď
A také dobré ráno mu mesto praje
Búrka
A aj tak to dopadne po návšteve toho obchodu
Ale čuť už

Rána v Detroite

Rána v Detroite bývajú chladné
Ako mrazené kurča
Fúka vietor a kartón tancuje s ním
V parku spia všetci možný snívači
Na rohu kúzla muž v mikine predáva
Druhý chlapík s novinami pred kaviarňou stáva
Boháči, tí čo spia v oblakoch
Im pri stoloch voní káva
A ťukanie klávesnice

Na uliciach Detroitu
Kamenné obchody stoja
Ani sa nehnu
Cement a tehly, dvere zo železami
Obchody si otvárajú majitelia sami

Boh s vami
Žehná mních pri kostole vrúcne
Predáva biblie a božie slovo
Peniaze z vás vcucne
Na otázky o kvalite odpovie stroho

Farár ho tretí deň preč ženie
Syn diabla, neveriaci!
Tých pred kostolom nikto nevíta
Taký muž si sadne na stoličku
Na peniaze a cigaretu sa opýta
Aj keď sa predali všetky biblie

Autá chodia hore dolu
Metalové koče bez koňov
Riadia ich len voly
Smog s výfuku pľúca bolí
Pýtajú sa ľudia na uliciach
Koľko žiť dobre stojí
Politik sa kryje za plexisklo
Jeho voličov sa bojí
Al vilu na kopci má
Aj pekné auto
Je deti rastú ako z vodu
Na Stanford pôjdu
Ich školné zaplatí národ

Na uliciach noviny sa predali
Každý feťák už vstáva
Fotka tvári na stene visí
Budovy sú postavané na výšku
Divoké rysy
Šelmy obchodnej ulice
Kde len čierny obchod beží

Na lehátku podnikateľ leží
Je teplo ešte nesneží
Futbal mu v druhej izbe beží
Vo svojej bielej veži

Ostatný aj do práce chodia
Ale peši
Či prší, či leje
Ich šéf sa ale smeje
Keď sa môže taxíkom doviest
Do práce a do kancelária sadnúť

Na páse pot tečie v pravidelnom rytme
Zlá klimatizácia, zlý koberec
Ani kláknúť sa nedá
Možno preto ľudia chodia do kostola
Aby sa po dlhom dni mohli niekomu pokloniť
Aby si mohli prečítať tú bibliu
Čo pri vchode si kúpili

Snívajte ďalej
Snívajte lepšie
Snívajte so mnou
Snívajte o oblakoch
Snívajte že boh vás zoberie preč
Napiť sa s fontány života, to je jeho reč
Žiadne keci, žiaden sluby
Lebo korporát každého ľúbi
Keď si od nich nový produkt kúpime

A už k noci to pomaličky speje
Bary ožívajú, prostitútky prežívajú
Ich pasáci v Mercedesoch tabak prežívajú
Hlavú plnú starostí majú
Zbrane, drogy, ženy, prachy
Ale život na hovno

A ako komáre ku svetlu
Idú ľudia do barov
Tie svetla v temných uličkách jasným svetlom
Autá už chodia spať tiež
V parku sa dievča ponúka, za dávku koxu
Striekačky sú všade, noc nie je náš priateľ

Lebo všetci čakajú na rána v Detroite
Vtedy slnko sa škerí na cement
Vtedy zvoní každému budík v hlave
Pred kaviarňou je rada
Novinky v časákoch sa predávajú
A muž si znova rozostavil svoj stánok s svätou
literatúrou... aj také bývajú rána v Detroite

Zbrane a občania

Vraví jeden múdri muž, jeden zemepán
Rozdajte zbrane ľuďom
A bude mier
To ešte nevedel že si ju každý kúpi
Aby rozpútal Luciferovo dielo
Rovno doma alebo v parku

Náboje lietajú
Sú použité na boje o slobodu a česť
Netreba vám zbytočné papiere
Len 1000 dolárov a slušná lešť
Nemusíte mať na stole vodu ani čo jesť
Stačí že zbraň je v skrini ukrytá pred útokom

Malý chlapec sa s autom hráva
A škatuľu od topánok skrytú nájde
V nej kovový predmet
Colt .45
A guľky doň v červených škatuľkách
Chlapec škatuľu odkladá
Jeho zaujíma auto v štrku

Nezdravé je necvičiť
Nezdravé je slnko nezdraviť
Len doma na internete čas tráviť
Hľadaním ďalšej zbrane ktorú by ste si kúpili
Nepoužiteľný kus kovu
Bez vás by význam nemal

Tak občania drahý
Zbrane používajte v čase krízy
Keď sa to zločincami vonku hýri
Keď na streche máte krysy
Keď vaše podvedomie kričí, zlý si

Lebo telka sa zapne aj sama
Aj noviny vás len tak vystrašia
Že niečo nepodstatné zas klesá k zemi
Že ak si kúpite túto zbraň budete v nebi
Že ak sa teraz zapojíte ako mládež
Tak vyriešite problémy všetkých

My ale vieme svoje
My vieme že sa planéta pomaly točí
My vieme že muž svojho druhu do ohňa sotí
My vieme že nádej horí dlho, skoro ako svieca
My vieme že nájde si osud každého, ako smrť
A moje sny sú niekedy čudessné
V konzerve si ich konzervujem na mojej púti
A moja milá za mojimi zbraňami ďalej smúti

Okolo hlavy ma niekto bije
Mocným prútim
Na tejto púti som sám bez seba
Hľadám kôpku sena
Na odpočinok, kúsok neba

A preto
S puškou po mojom boku
Kráčam ulicou dávno prežitých snov
Kráčam ťažko, dýcham ľahšie
Chodiť po hrboch je vždy ťažšie
Mačka čierna sa zakráda cestou dnuka
Babka smúti za pamiatkou svojho vnuka
Nastavím si latku vysoko
Dúfam že sa chvála dostane do môjho ucha
Nemám už ani čo dať do brucha

Som chudý a chudobný zároveň
Ale aspoň slobodu za zbraň mám
Aspoň čakám pripravený na dni kedy to už
takého jednoduché nebude
Keď ľudia stratia svojho jediného ducha
Jednota je v sile, sila sa stráva v jednote
A preto zbrane tak silno symbolizujú slobodu

Každý ju vlastní
Zbraň
Doma v škatule od topánok
Skrytú pred očami
Aj keď každý vie že aj vy ju máte
Ďalší produkt ktorý potrebu nemá
Ale bol v akcií
Tak to treba čo najrýchlejšie kúpiť

A tak chodia autá a v nich zbrane
Ovládajú diaľnice
Ovládajú pláne
Nikto chodiť takto ďaleko nemal v pláne
Ale trab chodiť aj do roboty, platiť dane

Sloboda nesloboda

A preto zbrane
Sa kúpia dnes za pol dukáta
Preto zbrane
Sú len výberom toho čo ponúka obchod
Sú medzi jogurtami a mliekom
V mrazáku, tretí rad
Ale tak ja to nezmením
Ani ja ani ty ani vy ani on ani Trump
Tým pádom je to úplne jedno

Nesnažte sa

Nepresed'te noci a dni
Zaborený v knihách
Nenájdete tam odpovede žiadne
Len otázky riadne
A bude vás bolieť hlava
Nesnažte sa
Lebo ani predpísané lieky vám nepomôžu

Nesnažte sa o sochu, ktorá strach dodáva
Mocnú, z mramoru niekde vystavenú
Aj tak len meno a povolanie bude známe
Z toľkej ťarchy
Sa vám chrbát láme
Nesnažte sa o tie sochy

Nesnažte sa o šachové ťahy
Ved' predsa to nie je hra
Nejde o to kto vyhrá
Kto sa zvysoka pozerá
Alebo kam dovidíte
Nesnažte sa o svoju kôpku

Nesnažte sa šplhať na rebríku
Ktovie kam
Neuveriteľnou rýchlosťou
Nesnažte sa
Lebo vás budú ruky bolieť

Nesnažte sa skrývať
Pre temnotou
Pred démonmi
Ktorý vás tak hľadajú
Nesnažte sa mečom bojovať
O časť a slávu
Lebo medzi bláznami sa jeden ľahko blázni
Medzi metlami sa ľahko človek pomätie
Gin a tonik chuť trpká stále
Aj keď ste si objednali ten drahý
Nesnažte mať perfektný kokteil
Nikto ho spraviť nevie

Nesnažte sa chodiť po uliciach večer
Hlavne vtedy na vežiach oni strážia
Hlavne vo vašej bolesti sa bažia
Proste dbajte na to aby vám nebola zima
A nesnažte sa
Keď to význam nemá

Neutekajte pred všetkým
Život sa má v prvom rade žiť

Nesnažte sa písať diela alebo básne
Prehlásiť za kňaza, dávať ľuďom kázne
Na takých ľudí sa v knižnici len študent pýta
Vaše knihy, len zbierajú prach, málokto ich číta
Nesnažte sa písať
Baterka na počítači vás na to upozorní

Nesnažte sa bežať
Keď na to nohy nemáte
Pred ničím neutečiete
Voda tečie, dážď kvapká
A vy stále len človekom ste
Ničím viac, ničím menej
Nesnažte sa byť bohom

Nesnažte sa hovoriť zbomom
Len sa zbaľte a odíďte
Nesnažte sa plakať na fotkami
Nie je to hodné toho aby ste boli smutný
Nesnažte sa kvákať reči o tom
Ako bolo lepšie
Možno bude lepšie potom...

Nesnažte sa s pátosom si písať
Keď vám niekto dá po papuli bude výskať
Nesnažte sa veseliť svet
On je v temnote obalený

Nesnažte sa doma mať svoje hračky
Ktoré si predražené kúpíte
Nesnažte sa mať doma tristo vecí
Na svoju drahú vázu raz stúpíte

Nesmažte si ráno vajcia
A netrváte sa že deň produktívny bude
Nesnažte sa každú cenu
Byť v klude
Niekedy je cena až priveľká

Básnici majú na hrobe veľké vety
Ani jedna nič neznamená
Bukowski má len
„Don't try.“
Jednoduché slová ale plné významu
Nesnažte sa tliekať do rytmu
Nesnažte sa nefalošne spievať hymnu
Nesnažte sa mať život krásny
Neplánujte si ho dopredu
Nesnažte sa robiť hocičo čo prieči s prírodou
Lebo rakva je aj tak len pre jedno telo
Nesnažte sa, lebo nakoniec ani to vám neostane...

Dividendy

Jednoduchý ľudia vždy investovať budú
Jedno sako, jeden duch, moc im to sluší
Sledujú grafy až im srdce búši
Korporácia modrého čipu, dividendy dáva
Ale vrana vždy svoju prevahu má
Mocnými krídlami už teraz máva
Temným výzorom a barytónom smrť pripomína
Týchto ľudí infarkt tesne míňa
Krá, krá, krá

Oni spánok a jeho liečbu nepoznajú
Hlavne že štyri grafy otvorené majú
Len New York je ten slávny sudca
Keď ta sklame, súd' sa!
S číslami
K telu a k zdraviu žiadna úcta
Asi by som už mal ísť spať

Grafy sú raz červené, raz zelené
Raz padajú
Tam sú už dva tábory delené
Či ostať, či sa šance držať
Či ísť von, aj keď dnes má pršať
Asi ostať len vnútri, čítať a grafy pozeráť

Ale keď idú hore
Dva tábory sa stretnú pod jednou vlajkou
Len kúpiť, kúpiť, kúpiť
Investorom vysoké percentá sľúbiť

Dividendy stúpajú ročne
Hlavne na americkom trhu
Hlavne len ten čítať
Desať magazínov každé ráno čítať
Poznámky žiadne, všetko v hlave
Rozhodnutia správne?
Nik nevie, povie vám to možno kňaz na rohu
Rýchlo odrecituje modlitbu strohú
Aj on má svoju robotu, tak ho neviňte za to
Ani on nemá čas
Možno aj on má nejaké dividendy

Možno na rohu sa človek obyčajný stráca
Možno už mu nestačí len jedna pláca
Možno dodnes ojazdené auto spláca
Možno víno pije, ale boháčom nie je
Možno má frajerku, alebo frajera
Obidvaja ho podvádzajú
Možno preto lebo nemal dividendy
Nikdy neviete

Nájdete ich pri metre
Nájdete stáť na ulici
Nájdete ich chodiť vonku len zriedka
Keď situácia je už vážne zlá
Keď už nie je čo ješť napríklad
Chladnička prázdna
Život žiadny
Ale hlava plná nápadov
Aj portfólio

Držať sa svojej pravdy sa vypláca
Keď ide s toho pravidelná pláca
Nevadí že dom berie banka
A u neho nie je žiadna práca
Hlavne treba investovať
To nám hovorila telka

Kde?
To nik nevie
Niektorý má rád mobil
Niektorý rád hrá nové hry
Každý si podľa vkusu vyberie
Kam chodiť a kde svoje peniaze dať
Raz za deň pozrieť
A tri hodiny o tom čítať

Ale dva tábory furt proti sebe idú
Kto má lepšie noviny
Lepšiu školu
Lepšiu teóriu

Dividendy idú hore
Zelené čísla zlú náladu kazia
Bankári čo chvíľa účty zmrazia
Lebo je tam dlh
Ale nik si ho nevšíma
Bublina
Ale nik ju prasknúť nechce
Drahé domy, parky zadarmo
Drahé víno, voda nadarmo
Drahé boty, po ulici chodia
Lacné ženy, bohatých mužov vodí

A tom bublina praská
Bankár vyťahuje s hry svoje prachy
Nemôže kvôli amatérom riskovať osud banky
A pre ostatných, je to súboj
Lebo dividendy už nestúpajú
Sú dokonca negatívne
A práve preto ich nikto kúpiť nechce
A bankár sa na raňajkách chechce, že vraj kríza

Dnes to je iné

Dnes aj keď vás sklamú ľudia
Tak to vôbec nevadí
Slnko bude svietiť rovnako hore
A bude dobre, uvidíte
Svoju rodinu pri stole uvidíte
V telke pôjde starý americký film
Preložený do češtiny

Dnes aj keď sa vám rozvrh preloží
Šancu na útek od modernej doby sa vám
predloží
Šancu nebehať ale vlakom chodiť
V dažďom hrať sa
Detsky

Dnes sa nikomu nič nechce nič
Autá chodia ale v zápche nestoja
Obchody sú prázdne, všetok tovar majú
Mobil na ticho, ale aj tak vôbec nezvoní
S práve nevolá šéf
Že treba niečo prerobiť

Dnes sa stane to čo šaman v lese čakal
Keď pri rieke meditoval a prežíval prírody
Pre neho každý list bol tragédia
Každý rastúci storm eufória
Kto by vedel že vo veľkomeste bude raz tá istá
nálada

Dnes to bude iné
Ani zajtra ani včera, taký deň nebol
Iba sedieť celý čas pod holým nebom
Ako sa slnko škerí
A stromy kývu do rytmu tanca
Vietor si tancuje svoje
A na deke hneď za lúkou
Ležím sám v bielej košeli
Bez toho aby som čas márnili
Bez toho aby som ďaleko chodil
Bez toho aby som sa veľa snažil
Bez toho aby som toľko vecí vlastnil
Nie
Dnes je to jednoducho iné

A keď utopíte čo ste robili včera
To čo vám v ušiach duní prenikavo ako strela
Keď ste na vrchole kopca
Keď sa na všetkých pozeráte zdola
Vtedy vidíte že svet vám cez hlavu utekal
A raz veci čo dnes máte, chýbať vám stále budú

Uplette si korunu zo snou

Uprostred priestoru
Nie temného, práveže slnko cez neho preniká
Ako voda ktorá chodí celý život len jedným
smerom
Ale moc ju to netrápi

Len vtáky ktoré ráno štebotajú
V korunách stromov
Králi lesa, priazeň im neklesá
Stromy rastú a oni s nimi do výšky

A prečo sa unúvate klamstvom?
V kruhu chodíte
A niet východu
Koľko toho čítate
Koľko noviniek si pozeráte
Koľko vecí každý deň študujete
Koľko bohatstva vám pokoj znesie
Koľko ľudské telo znesie
Predtým ako sa rozpadne na kusy hliny
A splynie zo zemou, tá ho už teraz víta
Kostí biele, pokožka zakrytá
Muž ktorý sa na cestu pýta
Blázon
Nevie že ju sám hľadať má?

A tam to speje
Keď sa toľko ľudí spoločne smeje
Že deň nie je taký ako predtým
Že ľudia slobodný budú
Že slobody plno ale prianí málo
Že toľko veľa vecí na robote a málotoho sa
vlastne aj stalo
Každého ho to niekam bralo
Na vrchy alebo zelené bralo
Hrob tam nájdete
Muž v ňom z inej doby
Ale aj on vám šepotom naznačí
Dnes to nebude ako včera
Múdry si to do denníka zaznačí

A preto ľudia chodia v kruhom a nie v kockách
Preto niekedy je lepšie, keď ste najprv troska
A potom sa vyliečite jedným razom
Lebo len chladná halva je ovládaná mrazom
Ináč pôjdete dole, prudkým zrazom
A vtedy si uvedomíte že čo to znamená sloboda
Ožijete v novom svete
Aj keď to bude v lete, nebude to už nikdy ako
predtým
Dnešný deň sa do histórie zapíše ako ten iný...

Dvaja zloději a ich nevydarená akcia

Dvaja zloději sa večer zakrádali
Mysleli že v suchu všetko mali
To ešte nevedeli že ich s balkóna fotí
Nočný vták
A má to všetko na mobile

Dvaja zloději
Sediť pôjdu
Že vraj kradli pre rodiny, boli hladný
Obidvaja bezdetný a ani frajerky nemajú

Čierne autá, čierne mikiny
Dobre premyslené tom mali
Ale keď sa svetlo zaplo
Moc sa vonku hnali
Preskočili cez plot, vtedy majiteľ ešte spal
Mačka čierna ich pozdravila
Pes ten spal tiež ale v budú
Na rozdiel od majiteľa

A vtom hukot, hrmot
Berú čo môžu z garáže
Berú aj z domu veci
Nemajú dodávku, len hlboké vrecká
Berú šperky, hotovosť na stole
Ani rukavice nemajú len berú čo najrýchlejšie
Hádzu vecami o zem

A vtom majiteľ sa budí
Šak kto toľko hluku dole robí
Kto ho v strede noci zlobí
Berie baterku a spravodlivosť do svojich rúk
Ozbrojený ešte polospankom a letmou chôdzou

Medzi tým chlapec balkónové dvere otvára
Bolí ho hlava zaspáť nevie
Potrebuje čerstvý vzduch
Ako ten Tatranský
Tak tam len stojí
Ani telo ani hlava sa mu nehýbe
Len stojí a pozoruje čiernu ulicu
Mačka s oproti dvora sa mu pozdraví
Chlapec len vonku stojí
Čo sa deje pozoruje

A zloději berú čo môžu
Chudobný teraz nebudú
A v tom
Svetlo lúča ich obarí ako horúca káva
A všetci traja sa na seba kukajú

Aj jedna skupina
Aj tábor druhý
Vedia
Že ideálne situácia to nie je

A vtom prásk!
Jeden výstrel
Možno dva
Chlapec všetko počuje
Na balkóne stojí
Výstrelov, tých sa nebojí
Len tam tak stojí
A tvári sa že on nič

Modro červené svetlo preniká ulicou
Záchranka pre nich nepríde
Ťažko sa vysvetľuje že ste nevinný
Keď vám vo vreckách šperky nájdú
Majiteľ už pred domom fajčí
Policajt začiatovník vypisuje papiere
Zvyšok len stojí pri autách
Nevedia mc čo majú robiť

Noviny ani reportáž nebude
Teraz sa nikomu vstávať nechce
Aj majiteľ vyzerá otrávený
Že musí vonku stáť a vysvetľovať
Ako keby on sám plánoval že ho vykradnú práve
túto noc
Zajtra našťastie do roboty vstávať nemusí
Ani zloději
Policajti hej
A chlapec ten len počítač zajtra stihnúť musí
Až sa mu to hnusí
Byť vonku v zime
Ale má fotky
Dôkazy
Ale čo už s nimi

Autá odchádzajú
Už snáď celá ulica je vonku aby pozoroval toto
zaujímavé divadlo
Diváci tleskajú v duchu
Majiteľ hádže cigaretu na zem
Chce znova ísť spať
A zvyšok obecnstva sa tiež trhá domov

Ale chlapec na balkóne ostáva
Nič mu nejde hlavou (ani guľka)
A zima mu chladí kotníky
Čo nezažijete keď sám večer na vrchole stojíte

Hotelová izba

Hotelová izba
Na konci každého púti
Tam pri parkovisku
Kde sa mŕtvy pes krúti
Vdova za svojim mužom smúti
Napísať svoju kreditku
Vás na recepcii núti

Hotelová izba
Pri značke poznačenej železom
Pri značke ktorá svieti jasne
Aj v nociach keď hviezdy hasnú
Na parkovisku
Kde len opustené autá sú
Jasná žiara a mesiac
Na hotel svietia

Hotelová izba
Číslo 333
Len málokto od nej kartu má
Náhradnú vám nedajú
Možno ani objednať sa nedá
Ale hovorí sa že je to jediná izba s fungujúcou
klimatizáciou

Hotelová izba
Každého zlodeja dráždi
Lebo dvere ide rozkopnúť ťažko
Ale akonáhle ste dnu
Tak ej vám hneď lepšie
Telka, pasy, hodinky, elektronika
Keď ste v Hiltone aj na zlatej tácke
Náhradná karta a nepozorný turista
Každého zlodeja poteší

Lebo v hlavnej hale len klasická hudba hraje
Aby sa hostia ukludnili
Aj keď hotel 2 hviezdičky má
Čakáte na slnku možno aj pol dňa
Až kým vás niekto príde obslúžiť

Bazén all inclusive
Ale bez vody a prázdný
Bar all inclusive
Ale majú len plechovkové pivo
Reštaurácia all inclusive
Ale zatvorená kvôli potkanom
Hotel all inclusive
Ale len málokto tam svoje miesto má
Na červených sedačkách v vstupnej hale

Chodby už zaplavili žlté svetlá
A klimatizácia prestala fungovať
Znova noc
Po hoteli chodia stratené duše
Každý hľadá svoje číslo
Každý hľadá svoju posteľ
Každý už by chcel byť doma
Niektorý stoja an parkovisku
Rozprávajú sa o politike a problémoch v krajine
Nie je až taká zima vonku

Autá chodia po diaľnici neďaleko
Vlak trasie hotelom každú hodinu
Recepcia sa už zatvorila
Len stará káva tam ostala
Na telke len starý baseball
A v bufete len zvyšné jedlo

Hotelová izba
Číslo 666
Len málokto od nej chce kľúč
Len málokto by v nej chce spať
Nikto si ju nechce rezervovať
Ani upratovačky tam nechodia s mopom
Ani telka tam už neprehráva kanály
Aj matrace sú špinavé
Proste izbe kam nikto prísť nechce
Aspoň nie dobrovoľne

Hotel
Pri mori na druhej strane pláže
Kto by povedal že takto zlý
Lebo keď vidíte sa ľudí kúpať pri mori
A vy ste zavretý v 5x4 metrovej izbe
S jednou posteľou, kúpeľňou a televízorom
Prestane vás život baviť

Ani dvere
Ani okno
Nedá sa zavolať
Na ľudí na pláži
Žiaden signál
Nedá sa zavolať známym
Ani wifi nejde
Už odtiaľto nikto neodíde
Kto si rezerváciu spraví
A preto môžete len stáť pri oknách
Snívať o slobode a slnku
Snívať že raz ste to aj vy mohli robiť
Teraz už nie
Ale pomaličky si na zvykáte

Láska a iné závislosti

Raz na peknej pláži
Tuším to bolo v LA
Jedna žena povedala to mocné áno
A na stoličkách rodina sa stískala
Spievala spolu s celým kostol
Zmluva bola podpísaná
Pečiatka a kód
Manželstvo sa mohlo začať

A zatiaľ čo novomanželia krájali koláč
A hádzali na zem taniere
Na rohu ako boli káble a bar
Sedel skeptik s fľašou vodky

A všetci tancovali dokolečka
Bol a striptíz, na to veľa kamier čakalo
Ľudia sa radovali
Hudba za 800 eur hrala
Fotáky všetko fotili
Bolo to nádherné

Západ slnka na mori
Ako keby v diaľke voda horí
Manželia sa na seba pozerali
Ešte jeden bozk, to nebolí
Aj hostia boli unesený
Dokonca aj tí ožratý
Aj náš skeptik z rohu sa postavil
Prekročil káble
A išiel si pozrieť západ

Lebo západ v LA býva krásny
Hlavne keď sedíte zdrogovaný na ten pláži
Medzi bezdomovcami a občas nejaká hliadka
Keď máte toľko piluliek v sebe
Že západ fialovou farbou dominuje zelenú oblohu
A ľudia len na veľkých nábrežiach chodia
Tam kde kolotoče bežia a deti pišia
Tam sa skeptikovi nechce

V hoteli prespalo asi 100 ľudí
Nikoho ten program nenudí
Tombola, potom taniere, potom znova piť a žrať
Účet by ste vidieť nechceli

A práve preto
Po troch dňoch
Všetci idú domov
Aj skeptik

Aby účet nemal tri metre

Prejdú tri dni všetko fajn
Prejde mesiac
Tiež v pohode
Prejde rok
Ajaj, prvá hádka
Odchod
Rozchod?
Možno, nikdy sa nevie
Až dokým posledná rana zabolí

Ale žartujem
Už sú zasa spolu
Už sa zasa milujú
Už sa zasa doťahujú
Už je ďalšia hádka o večerný film

Ale čo to?
Po dvoch rokoch eufória prejde
A skeptik si už poslednú pilulku na pláži berie
Dnes je západ nejaký červený...

Ale teraz dva roky už prešli
A stále nič
Nie je to ako v ten deň na pláži
Západy slnka sa menia, tento vzťah sa nikam nepohybuje
Tak podíme na to
Posledná záchrana
Dieťa
Teraz už budeme šťastný
A skeptik sa opitý domov vracia

Ani jedno ani druhé dieťa nepomohlo
Hádky sú už rutinou
Nie osamelou záležitosťou
A teraz sa to rozpadá ako domček s karát
Ona chce dom, on tiež
Ona chce auto, on je kľúče skryje
Na súde sa o štvorcový meter bije
A samozrejme že vyhrá
A muž ostáva sám
Lebo šťastie hľadal
A ona v spoločnosti vína

A skeptik ten už drogy nerobí
Len v bare sedí
Sám
Pre neho sa západy slnka nezmenili
Aj keď je na kokse závislý
Tak je mu to jedno
Aspoň nie je závislý na láske

Človek v bordeli

Nemyslím bordel
Kde celý deň hrá Lady Gaga
A lacné dievčatá sa draho predávajú

Bordel myslím čo je vonku
Stromy ktoré sa ohýbajú vo vetre
Autá ktoré chodia zo svetlami
Cesty ktoré sa opravujú už dva roky
A nikdy nie sú dokončená

Bordel myslím to čo je v nás
Smog s cigariet
Ktoré robotník na pumpe fajčí
Náš pocit že treba zbohatnúť
A preto padáme z pyramíd
Náš pocit že treba byť milovaný
Preto skladáme gitarové sóla pre Afroditu
Náš pocit mať viac
Preto si zoberieme porciu sytu
Aj keď platíme len päť eur

Si tu aj keď nevieš ako byť človekom?
Alebo radšej lietaš v oblakoch
Mraky ktoré búrkou pohlcujú aj poslednú nádej
Mraky ktoré skladajú ódy pre Áresa
Mraky tmavé že cez nich nik nevidí druhý koniec

Ale čo je to byť človekom?
Znamená to v noci nespávať?
Znamená to menej brať
A viac dávať
Znamená to chudobných ľutovať
A bohatým brávať?
Znamená to podľa zákona chodiť
A podľa kníh sa správať?

Znamená to lesy obdivovať
Svojou krásou
Znamená chodiť na pohreby
Zo zeme sa ožýva sto hlasou
Ožíva túžba po meči
Ten sa blyští, búrkou odskúšaný
Ožíva túžba po boji divokom
Ožíva most
Človek púť končí jedným skokom
Ožíva brať ľavačkou debakel
A otočiť sa bokom
Ožíva túžba žiť, skúšať
Mať, hrať hry, nebyť zlý
Ale morálne prekliaty

Lebo človek vo sebe s obrom zápasí
Je dobrý od narodenia
Ale obor ho zašľapnúť chce
Je to boj hodný filmu, aj mnoho ich bolo
Aj tak sa ale točí to isté kolo
Človek beží, vidieť ho stroho
Preklína všetkých a každého
Lebo v života sám nie je
Nie je to len jeho súboj
A to ho šťve aj utešuje zároveň

Človek musí byť mocný ako skala
Neplakať pri každom probléme
Ktorý život hodí
Nebrať úplatky
Keď sa to hodí
Život stúpa hore
Podobne ako schody
Zaznie strelba aj slová ktoré telom preniknú
Bude rozvod aj nezhody
Ale človeka to s trónu nezhodí
Lebo on je kráľom jeho inteligencie

Nezaslúži si potlesk nás
Zaslúži si uznanie másk
Ktoré tak nosí s bielej hlíny
Vrhá sa do súbojov, včera prehratých
Vrhá da do chladnej doby, zimy

Lebo si nezaslúži aby sa otvorilo pódium
Kto by na také predstavenie prišiel?
Prišiel ale čas
Stať sa človek
Nesledovať pasívne s okna
Chopiť sa pera a noža
Aj keď v stávke je vlastná koža
Ostrie bodá, krv tečie potokom ako voda
Zhoda názorov
Že človek si týmto všetkým musí prejsť

Lebo keď sa dievčatá na internete predávajú
Ako mäso biele
Keď zvuk slabosti a zbabelosti ozýva
A s ním sa Lucifer smeje
Keď je viac extrémistov ako nerozhodných
Veľa súbojov sa deje
Lebo klavír už hraje, jazzový spevák si saxofón
ladí A bar vonní čapovanou dvanástkou
Vtedy treba človeka viac ako kedykoľvek
predtým
Boh je mŕtvy a s ním aj vnútorný mier
Byť človekom v bordeli, znamená nezblázniť sa

Zver a veštbá

Bola raz zver, ktorá chcela utiecť svojej duši
Pri prázdnom bare na oznamnej stene
Videla plagát
Madam Rita, veštica s ďalekého Orientu je
v meste
Kúpte si lístok kým sa ešte dá
Kým ešte jej mozog veštbami hrá
A tak si zver povedala
Že to skúsi
Odhodila fľašku vodky
A išla na námestia

Tlupa ľudí kričí
„Madam Rita a budem bohatý?“
„Madam Rita a vydá sa niekedy moja dcéra?“
„Nie, tú by si ani slepý nezobral.“
„A Madam Rita...“
Každý máva peniazmi hore dolu
Hlavne hore ale
Madam Rita ale nevníma okolie
Hladí do gule stále
Za ňou hrá živá kapela
A starosta dobré víno pije
Na parkovisku pre divadlom nikdy nebolo ešte
toľko ľudí
Ešte o jedno červené prosí

A zver príde k mocnej bielej budova
Dav ale netíchnie
Každý chce Madam Ritu
A jej veštby
Aby sa vedelo že či bude slávny alebo že či sa tá
jeho škaredá dcéra za niekoho vydá
A Madam Rita sa len do gule pozerá

A v tom príde zver
To nikto nevíta
Madam Rita zrazú pozerá dopredu
Kapele v šoku padli husle a spevák si odkašlal
Aj starosta sa prestal baviť o golfe
A opitý pozerá na námestie
Toto je ten moment
Madam Rita si pozerá obecenstvo
Tmavé oči na každého padnú
Ľudia mávajú ešte viac
Ale je tam hrobové ticho
A vtom Madam Rita ukáže prstom do stredu
davu
A povie: „Predstúp.“
A všetci sú ticho keď z davu vyjde zver

Starostovi sa rozleje červené

„Čo ťa trápi zver mocná?“
Spýta sa Madam Rita zvučným hlasom
„Hľadá samého seba ale neviem kde hľadať
začať mám“ povie zver
„Nestráčaj sa takej úlohy aj tak na ňu niet dosť
času“ povie Madam Rita s kartami sa hraje
„Ako to myslíte?“ povie zver
Obecenstvo stíchnie
Madam Rita sa obzrie
A spustí:

„Vieš to je tak
keď hľadáš samého seba
často ani nevieš kde ti rozum stojí.
Pozrieš sa do zrkadla
A odraz sa ťa bojí.
Obraz samého seba, v tom je záhada horná ve-
kov ktoré jeden smrteľník na výskum nemá.
Chýba ti neha.
Neha k sebe.
Lebo ti zver nie si, len tomu veríš.
A akonáhle prestaneš a presvedčíš sa že sa dá
byť iným, budeš vedieť zaobchádzať s mečom
lepšie ako najlepší vojak. Chápeš?“
povie Madam Rita jedným dychom
Zver prikývne
„Ale ako viem že som došiel?“
spýta sa zver znova.
A Madam Rita spozornie
Ako sova
A spustí:

„Zasť? Život je vlak ktorý sa dole kopcom rúti.
Zastaví ho len smrť, ktorou život vždy aj končí.
Púť je nekonečná, lampa stále svieti ak ju dosta-
točne opatruješ
A aj tak ťa ona tam dopraví
Dole vodou kde treba byť stále namočený
Aby sa rany času zahojili
A by si znova človekom mohol byť
Chápeš tomu?“
povie Madam Rita
V obecenstve nikto nedýcha
A zver prikývne hlavou
„Ďakujem, asi viem čo robiť.“ povie zver
„To nevie nik ale skúšať môžeš.“
povie Madam Rita a zver sa postaví a odíde
Odchádza s úsmevom na tvári
Obecenstvo tam len stojí a premýšľa
A starosta sa otočí
Ešte jedno červené prosí, to prvé sa mu rozlialo

Frontálny útok

Frontálny útok sa deje
Keď opice s plastovými očami a prilepenými
zbraňami
Vrchnú a udrú práve do stredu celého mesta
Vtedy vieme hovoriť že ide o frontálny útok

Keď sa prevracajú autá
A horia ľudia na uliciach
Keď armáda s útrov bunkrov
Povoláva vojakov aby robili svoje
Aby strieľali na nepriateľa
Ale kde?
Keď žiadneho vidieť nie je

Frontálny útok je
Keď sa zdvihne vlna duší
Ktoré s podzemia vyliezajú plážovým tempom
Najprv ruka potom nohy
Rozrezané na kusy
Za čiernej noci, ožívajú generácie statočných

A táto vlna príde rýchlejšie ako kedykoľvek pred
tým
Pohltí aj poslednú obeť trápením
Nech je jeden tím
Spím ráno, vstávam večer
Lebo vtedy diabol bdie
Ja ho chcem vidieť, chcem ho zažiť
Je ohnivý dotyk na jemnú pokožku
Ktorá sa do čierne spáli

Frontálny útok bude
Keď ambulancie prestanú chodiť po uliciach
A polícia bude len nečinne zavretá v radnici
Kedy budú zvonit panikári vonku
A zvonce ich budú naháňať do hrobu
Ulice sa naplnia ľuďmi
Ulice sa naplnie autami
Ktoré len stáť budú
Chaos
Bude slovo, bude pozdrav
Bude pištoľ skrytá v koši na neskoré použitie
Bude sen ktorý každý by dosiahnuť chcel
Bude tanec na uliciach nového mesta
Novej civilizácie
Bude nová kniha
Ktorá len zopakuje čo všetci povedali už tristo
krát
Bolo to presne to čo začalo vtedy revolúciu
A už nikto nevedel ísť späť

Nikto nevedel kde začať
Nikto nevedel ktoré knihy treba páliť
Ktoré názory treba vymazať
Tak spálili všetky

A následná masa ktorá sa túlala svojím tempom
Po promenáde
A nechodila sa pýtať že čo a ako sa deje
Len chodia dokolečka
Myslia si že tak to v živote chodí
To volám frontálny útok

Je to lavína s ktorej sa aj boh smeje
Ale s kresla vstáva, rozbíja oblohu
Pristáva na zemi
Svetlo svieti naň
Také jasné za masy by oslepilo keby už slepé ne-
boli
Nevidia si ani pred svoj vlastný nos
A boh prišiel ku nim dole
Čo robíte všetci?
A masy neodpovedali
Nik ho totiž nevidel
Asi vietor

A preto frontálny útok bol efektívny
Lebo keď sa obesil prezident v bielom dome
A pretiekla dnu kontaminované voda
Ničiac obraz Abrahama Lincolna
Tak práve vtedy
Vtedy sa niekto prebudil
Ale už bolo neskoro

Ako horeli autá
A bohaté hotely boli vybrakované
Sklo pohltilo ulice namiesto betónu
A rieky boli červené
Iba zopár ich ostalo
Veľa sa predávkovalo hneď
A tak ich ostalo ešte menej
A to málo
Bolo stále oslepené tým svetlom alebo možno
Ine svetom
To už nik nevie v súčasnom momente povedať
Čo je ale jasné je že nik nevedel čo sa má robiť
Kde položiť prvú tehlu
Alebo ako začať
Frontálny útok pohltí každého a každú dušu
Frontálny útok zlomil každú kušu
Opice už behajú po uliciach
A knihy spálené kúšu

Krádež piesne

Dvaja muzikanti
Sa rozhodli bez nejakého práva
Ukradnúť pieseň
Nemali doklad ani zmluvu
Právnicki v rúchach
Si došli po nich
V strede noci
Začalo inferno
Kvôli piatim sekundám na začiatku

Olútovali to speváci
Keď majú toľko slávy
Jediná mena v tomto svete
Mnohé miesta prevažne to berú
Ich pieseň má viac pozretí ako kedykoľvek predtým
Kvôli právnikom
Kvôli súdu
Kvôli zmluvám
Napísaných na drahých papieroch
A mahagónových stoloch

Kto by to povedal
Že pár s pod schodov
Ktorý použili iných tvorbu len na sekúnd pár
Je teraz v národnej televízií
A majú tam interview
O tom snívajú všetci béčkový herci
Všetky pseudocelibrity
Všetci čo televíziu sledujú v podstate

Ani by ste nepovedali
Že tento nefotogenický pár
Sa dostal na titulku novín
Len zato že sa stali digitálnymi zlodejmi
Aj kriminálnikov fotili na titulky
Nič nového aj tých nefotogenických
Al Capone napríklad
Ale keď svet prvý krát vidí ich tváre
Práve dnes kvôli tomu že sú zlodeji
To sa nestáva často

A na internete sú toho plné fóra
Načo taká veľká spoločnosť chce finančne zabiť
mladý pár s pod schodov
Čo im dajú?
Synták?
Notebook?
Novú pesničku?
Ktovie...

Ale právnici už s nimi sedia pri jednom stole
Každý sa dohaduje že čo robiť
Každý chce mať to rozhodujúce slovo
Predložiť jeden papier ktorý ukončí celý spor
Každý tam diskutuje, najmenej hodinu
Preto sú platený 800 dolárov na ňu
Každý len pero prehadzuje
Zopár vyšlo von na cigaretu
A pár tam len tak sedí
Zasadačku zaberá
Číta o sebe v magazíne
Aj v ranných novinách

Zatiaľ ľudia portestujú
Nechajte ich ísť
Nie jeden
Ani pár
Ani tlupa
Všetci si obľúbili zrazu ich tvorbu
Každý album, každú pieseň vedia naspamäť
Stoja na slnku
Pred preskleným mrakodrapom
A mohutne kričia

Šéf sa dole pozerá
Len whisky pije
A cez okno vidí tlupu ľudí
Dnes asi spí doma
Iba whisky pije

Účtovník z nim beží
Tí ľudia majú majetok v hodnote 200,000
dollárov! kričí
Šéf sa otočí
Pohár si leje
Už celé táto šarapata ho stála viac ako ich majetok

A tak šéf rozmýšľa
Vletí do zasadačky
Kde tristo právnikov v búrlivej diskusii pokračuje
Všetci sa pozerú na neho
Môžete ísť, ukáže na pár
Pár sa postaví, ďakuje a ide preč
Šéf sa chytá za hlavu
Búrlivá diskusia končí
Právnicki si balia kufre a idú domov
Zasadačka je prázdna
Účtovník sa na neho pozerá
Pošlite im kontrakt na spoluprácu
Povie šéf a odchádza

Hora beží, len keď sneží

Len keď v sáčkoch sneží
Sneh biely skamenelený
Zelený je výraz
Dokonca aj kyslí
Ktorý noc v snehu prežije

Že vraj iba kravaťáci ho berú
Že vraj im treba stále viac snehu
Na to aby bežali rýchlym krokom
A stopom zastavovali nevýhodná zmluvy
Tvrdý ako skala
Neústupný ako vojsko
Boj sa, boj sa!
Roj sa rúti jedným krokom
Odbočí vľavo, pôjde bokom
Roj sa rúti druhým krokom
Otočí sa vpravo, jedným rokom
Ani slová keď už nedávajú zmysel
Len frázy možno riadky formujú
Viete že som v snehu

Lebo píšem rukou rýchlou
A nik ma zastaviť nevie
Ťukám ako zmyslov zbavený
Spotený pod letným slnkom
Ako otrok ktorého niekto bičom bije
Ako mŕtvola ktorá na konci ulice hnije
V podobnej póze ležím
A teším sa že dnes na jedlo si snežím
Teším sa, že mi to už je jedno

Teším sa spásy
Ktorá príde keď nebesia svoje brány otvorí
Teším sa ako Stvoriteľ ma spasí
Teším sa že sa ku mne
Ako ku človeku
Niektorí hlási
Teším sa že už počuj hlasy
Keď pôjdem za svetlom, možno tam dačo bude

Možno takto to vyzerá na poslednom súde
Len nekonečná byrokracia a matematika
Na kalkulačke vám niekto body počíta
Mozog si chce odpočinúť
Ale keď furt niekto umrie tak asi ťažko
Myslím si že už budú úradníkov dodávať nových
Možno niekto s mŕtvych
Možno niekto kto si tak preplatí svoju cestu do neba
Možno aj takto sa dá zarobiť na chleba

Možno aj týmto spôsobom pôjde posledný súd
Povedia:

Mali ste moc snehu, nejdete do neba
Beriem fasa ale kam potom?
Chodte prosím na mínus jednotku a tak sa spýta-
jte že ako sa prihlásiť do pekla

A tak idem na trojku
A spýtam sa že ma poslali a kde je nebo
A tí lajdáci ma pustili ďalej
A preto odtiaľto píšem
A preto píšem tento riadok

Lebo nikdy neviete kedy vám na to že žijete
konečne príde
Kedy skončíte v izbe s whisky v ruke
Žiadna myšlienka, len myseľ vás opustí skorej
ako frajerka
A vy len sedíte ponurí
Ako vedeli?
Ako to len spraviť mohli?
Môžem ešte jeden pohárik... prosím

A jedine na čo záleží aby ste ten moment
predĺžili
Ja vám vravím, raz príde na to že žijete ako
človek
A ľudia čo chodia v čiernych kabátoch
Ako kuny sa pohybujú v tieňoch noci
Zoberú vám dušu, a majetok nejde
Zoberú vám myseľ, vás tá bolesť prejde
Ale už nikdy nebudete žiť

Tak žite, kým na to zákon nie je
Žite kým sa na vás ešte diabol smeje
Žite tak ako by ste riadili koč s koňmi
Vo vojne o vaše mesto
Tvárte sa viete čo robíte
Peniaze hľadajú nešťastných aby ich spravili ešte
mizernejšími
A keď ich požerú až na kostru, oni prestanú žiť
Ale vy budete, vy prežijete
Lebo moc leva v púšti drieme: ale nie na dlho
Upustite uzdu
Žite pre tento moment
Válajte sa, dýchajte sneh
Bežte keď svetlá svietia, ste vták noci
Bežte keď po vás pôjde muž v moci
Bežte, v kabáte, bez neho
Cez ulice, cez geto
Ale hlavne sa nevzdajte bez boja o to na čom
vám najviac záleží
Lebo život je len jeden: tak to nepokazte

Posledná báseň

Posledná báseň
V uliciach znie
Posledná báseň
Hrá sa keď každý bdie
Posledná báseň
Píše sa na stenách krvou
Píše sa tam aby ju každý videl
Píše ju tam sprejer
Píše ju tam baba s chokerom
Píše ju tam každý kto si myslí že jeho myšlienky
by celý svet mal obdivovať

Posledná báseň
Kráľa Šalamúna
Keď bojoval o spravodlivosť
Keď bojoval o všetkých ľudí
Tí mu pod kolená hádzali ruže
Jeho vojsko
Meče ostré
A on v plášti
Potrebuje si premyslieť kam poslednú báseň si
zapiše

Posledná báseň
Majstra Thákura
O láske
O kastách
O veciach ktoré nám osobne sú neznáme
Ale nás sa netýkajú
Ale predsa len ich duchovia medzi nami chodia
Predsa len sa smola na nich chytá
Nie je pri nich pevná vôľa

Posledná báseň
Romantika pod oknom
Svoju babu si už vybral jedným okom
Ona o tom ešte nevie
Pre celý panelák koncert robí
Baba pozerá von oknom
Čo sa to na ulici robí
A chalana
Veľký romantik, už som to tuším vravel
Falošne spieva Aerosmith
O chvíľku prídu komunisti
Tí nemajú radi keď je láska len medzi dvoma
Láska ma patriť každému
A preto ho zoberú
Ďaleko
A babe nebude nejak veľmi ľúto
Ona má lásky plné zuby

Posledná báseň
Krvou vrytá do ruky obete
Keď si ju policajt na dôkaz fotí
Posledná báseň
Prebehne závislákovi cez žily
Keď si to tam znova pichne
A cíti sa ako Ježišov syn
Cíti sa že môže cez kopce lietať
Cíti sa že je všemožný
Až dokým sa nezobudí

Posledná báseň
Vrytá v každom z nás
Posledná báseň
Vrytá časom
Víta nešťastie a smrť
S chlebíčkami
Bude mi to chýbať

Bude mi chýbať
Posledné básne čítať
Posledné básne prežívať
Posledné básne počúvať
Plakať za ľuďmi ktorý chodia domov sami
Po tmavých uličkách na okrajoch mesta
Ľahké miesto pre zlodějov a psychopátov

Ľutujem
Že moju poslednú báseň počuť nebudem
Len tú na papieri
A to keď smrť uvidí
Len aby sa neotočila na päte
A neodišla hľadať inú obeť
U mňa mizériu nenájde
Ja len perfektným chcem byť

A preto poslednú báseň píšem
Raz budem mať 100 aj 1000 strán
Raz bude to najlepšie čo som kedy spravil
Raz možno bude mať čas každý si ju prečítať

Lebo ostáva málo času
Ale prádlo sa ešte perie
Ale voči mne sa niečo priadlo
Už nôž v chrbte cítim
A vybrať si ho nemôžem
Ale tak s tým už nič nespravím
Posledná báseň bude hotová
Keď ja povie že bude
A zatiaľ je aj jedno čo sa bude so mnou diať
Ide len o to aby som sa niekam hýbal

Kamoš

Kamoš
Podaj mi matroš
Keď hviezdy behajú cez nočnú oblohu

Kamoš
Podaj mi matroš
Je nám teplo ale nech je ešte teplejšie

Kamoš
Podaj mi matroš
Keď hviezdy skáču cez nočnú atmosféru

Kamoš
Podaj mi matroš
Oheň horí ale môže horieť ešte viac

Kamoš
Podaj mi matroš
Nočná obloha sa dnes smeje na nás

Kamoš
Podaj mi matroš
Fatra horí vysoko ale nech horí vyššie

A ja na sebe mám svoje obľúbené tričko
Ty na sebe tvoj biely klobúk
Obidvaja sme z vidieka

Aj ja na sebe mám tvoje obľúbené tričko
Ty na sebe tvoj biely klobúk, modrá stuha
Obidvaja sme z vidieka, vieme ako to chodí

Ja aj na tebe mávam moje obľúbené tričko
Ty pri sebe svoj čierny klobúk
Obidvaja pozeráme večer na ohnivé hory

Ja na sebe mávam svoje modré tričko
Ty pri sebe svoj obľúbený klobúk
Sme z ďaleka a to nik nezmení

A je nám spolu dobre
Aj takto bez peňazí, pod nočnou oblohou

Kamoš
Podaj mi matroš
Keď hviezdy skáču z oblaku na oblak

Kamoš
Podaj mi matroš
Keď si zapálím aby tu nebolo horúco

Kamoš
Podaj mi matroš
Keď nočná obloha chodí spať

Kamoš
Podaj mi matroš
Keď oheň pomaly dohorí

Kamoš
Podaj mi matroš
Keď nám tátoš utečie ďaleko do noci

Kamoš
Podaj mi matroš
Keď oheň sa schladí a má nás v jeho moci

Kamoš
Podaj mi matroš
Keď v noci niekto zomrie na samotu

Kamoš
Podaj mi matroš
Keď oheň nádeje ničí každý deň

A ja mám na sebe svoje krásne nohavice
A ty zas zlatý revolver
Obidvaja chodíme z ďaleka

A ja mám na sebe svoje jazdecké nohavice
A ty legendárny revolver
Obidvaja chodíme dokolečka aby sme dom naši

A ja mám na sebe svoje elegantné nohavice
A ty svoj dávny revolver
A obidvaja hľadáme nápisy po celej púšti

Ja mávam pri sebe zložené svoje nohavice
A ty po kúskoch svoj revolver
Chodíme na dlhé prechádzky

Ja mávam vždy pri sebe náhradné nohavice
Ty máš vždy pri sebe len jeden revolver
Nech nám žehná na našich cestách

Kamoš
Podaj mi matroš
Predtým ako sa vydáš do noci

Kamoš
Podaj mi matroš
Predtým ako oheň spáli všetky naše fotky

Unavený zo života ale vystrašený zo smrti

Pri okne stojí muž
Unavený zo života ale vystrašený zo smrti
A len pije
Nič iné mu predsa neostáva
S jeho roboty ho dávno vyhodili
Keď na jeho šichtu v osem ráno
Na poštovom úrade
Prišiel ožratý o osem pätnásť
To je celá hodina platu dole
Ale on stratil celomesačný plat
A tak si zbalil tú jednu fotku čo mal na stole
Tej ženy v svadobných šatách
A išiel domov
Ktorý mu čoskoro zoberú
Lebo už tri mesiace neplatil nájom
Pre neho to nie je ale veľká zmena
Bude piť ďalej po mostom
Dúfa že ho raz nájdu mŕtveho niekde v škatuli
Lebo je unavený zo života
Ale bojí sa smrti

Na balkóne sedí dievča
Unavené zo života ale vystrašená zo smrti
Ona ešte robotu má
Celý deň ťuká do Excelu na starom počítači
Iba grafy a čísla
Robota pre robota a nie človeka
Ale ju už jej milovaný dávno opustil
Zbalil kufre a zmizol
Ešte si pamätá ako ju objímal
Po ťažkom dni v práci každý deň
Ešte si pamätá ako pozerali tie sprosté filmy
každý večer
Nikdy nezabudne na jeho vlažný dotyk
Na ten pocit ktorý pri ňom mala
A teraz len fajčí
A dúfa že v štyridsiatke dostane vlastnú posteľ
na plúcnom v nejakej štátnej nemocnici
A dúfa že jej niekto pošle jedny kvety
Jednu pohľadnicu nech sa uzdraví
Lebo je unavená zo života
Ale bojí sa smrti

A takéto osudy nájdete na každom rohu
Len sa pozeraajte v noci na okná
A tie ktoré svietia, v nich básnici ešte bdejú
Píšu do duše, na srdce, hrajú na pocity ako na
starú gitaru
Vedia že raz to všetko skončí
Ale boja smrti, sú unavený zo života

V opustenej fabrike na tehly
Sedí na zemi závislák
Unavený zo života ale vystrašený zo smrti
A pichá si ihly do svojich prstov už
Lebo jedine tá čierna zmes
Mu dokáže priniesť pocit že je hodný života
Že je druhý syn Ježiša
Že mu to koluje v krvi
A mozog mu beží na plné obrátky
Aj telo mú beží rýchlejšie ako by malo
Ale jemu je to jedno
Čaká kedy sa stane len ďalšie číslo na letákoch
ktoré rozdávaajú v školách
Už vidí tieň ako ho volajú
Ale on je stále
Unavený zo života ale bojí sa smrti

Na ulici stojí básnik
Ten je zo života unavený ale bojí sa smrti
A len smutné básne píše
V kuse dokolečka
Aj tak jeho slová sú zbytočné
Veď to každý vie že svet vonku je nenávratne
preč
Keď sa ráno pozriete s vlaku na ulice
Netreba ani dažď na to aby ste pochopili
Že všetky tie sklopené zraky
Sú unavené zo života ale sa boja smrti

Na zemi
Stojí celé ľudstvo
Ktoré je unavené zo života ale bojí sa smrti
A čaká kedy príde ten deň
Lebo určitý spoluobčania, tí sa zo života tešia
Ale len preto lebo počas toho ako ostatný
s kašľom umierajú na uliciach
Oni pijú na mori cocktail
A natáčajú videá
Ako všetkých ľutujú a ako to bude dobre
Spievajú piesne
Tešia sa zo života
Zatiaľ čo ich deti sú na Twitery
Píšu ódy o komunizme
Na Iphone 10 (to bola najnovšia verzia keď som
toto písal, asi to už dnes nie je aktuálne)
Oni sa zo života tešia
Nevedia ako ostatný sú z neho unavený
Len si verte vravia
Ale v čo?
V zlomené srdcia, v choré mysle?
Nevedia že väčšina je unavená zo života ale sa
bojí smrti a to ich drtí

Industriálna výroba

Industriálna výroba tričiek
Na mieru
Pre každého človeka ktoré jedno chce
Individuálne tričko
Aspoň vy máte ten pocit
Že ste jedinečný
Ale ten dizajn má každý
Len za 19.99

Individuálne výroba áut
Kožené sedadlá
Aj rádio s automatickým ladením
Aj vyhrievanie
To sa zide hlavne v zime

Kolesá an hory aj na pláže
Rádio aj na hory aj na pláže
Kufor aj na pláže aj na hory
Ide tak rýchlo
Že cesta za ním horí

Myslíte si že práve toto auto
Vás od ostatných odliší
Že práve toto auto vám šéf pochváli
Že práve v tomto keď vás uvidí
Možno dostanete to povýšenie

Ale vy predsa nevíete
Že to isté auto má už dnes každý
Že každý kto si vie pôžičku zobrať
Tiež môže mať vyhrievané sedadlá?
Tiež sa môže voziť v takom voze
Tiež môže súťažiť o povýšenie?

Individuálna výroba domov
Veľké domy
A ich mohutné ploty
Aby na ne nik nevidel
Lebo len vy sa môžete kochať pohľadom na vec
ktorú ste si sami kúpili
Len vy sa môžete kúpať v kryštálovo modrých
bazénoch
A chodiť všade kam sa vám len zachce
Samozrejme dokým je to na vašom pozemku
Samozrejme len vo vašej záhrade
Len na vašom lehátku
Váš osobný priestor
Je na papieri vyznačený v metroch štvorcových
Aj hudbu vlastnú si tam môžete hrať
dokým to nepočujú susedove metre štvorcové

Ale vy si myslíte
Že práve tento dom vám získa ženu vašich snov
Že tento dom vás oslobodí od absurdity
Lebo života sa na vás smeje
Aj s hora aj s dola

Lebo perfektná žena nie je
Ani dom
Ani vy nie ste
A štyrmi stenami daných do čudných tvaroch sa
toho moc nezmení
Len vaša peňaženka bude dýchať čistý vzduch
Len vy sa budete stresovať
Či účet na čas zaplatíte
Či budete načas všade
Len aby ste ho mohli udržiavať pri živote
Dom
V ktorom len prespávate

A dom vás nezachráni
Lebo každý s základných finančných plánom si
ho dovoliť môže
Alebo každý kto s hypotékami narábať vie
Až také ťažké to nemôže byť
Podpis tu, podpis tam
A uzavreli ste pakt silnejší ako smrť samotná

Individuálne výroba básní
Ale táto je naozaj individuálna
Vo fabrikách spisy nenájdete
Kde každý muž jedno slovo dopíše
A máte po 300 mužoch celý blok
Nie tak to nefunguje
Na to treba iných mužov

Lebo výroba básni neexistuje
Ani maľovania
Ani videa
Ani nápadu
Lebo nápad sa dá zreprodukovat' ale nie masovo
naplávať a vyrobiť
A zatiaľ čo domy, autá a trička srdce neutíšia
Báseň môže
Ale aspoň utíši vás
A bude vám troška lepšie
A nebudete mať pakty s diablom
A nebudete mať strach
Lebo tú istú báseň nik dva krát nenapíše
A preto treba aby každý dačo robil
Tak šups do toho
Microsoft Word čaká len na vás

Prázdný slovník

Prázdný slovník
Už v ňom slov niet
Básnik si už nemôže vyhľadať synonymum
Musí dva krát použiť kvet

Prázdný slovník
A s ním umiera aj svet
Vyberiete s neho podstatné slová
Málokto by anarchista zažije svoj let

Prázdný slovník
Svojich rovesníkov máta
Už sú dnes stránky prázdne
Kultúra plače, aká strata...

Ale strata čoho?
Prázdnych fráz?
Slov ktoré samé o sebe nevyjadrujú nič viac?
Vysvetliviek?
Vysvetlite mi niekto
Prečo jazyk hovorí slovom knihy
Prečo mozog len v jednej reči rozmýšľa
Prečo maliar maľuje obraz farbami
A nie slovami zo slovníka

Načo nám je tretie vydanie
Keď ani prvé nikto nečíta
Načo komplexné slová
Ktoré iba raz niekto použije

Aj tak už základné slová vieme
Treba ich mať niekde zapísané?
Treba ich mať doma na poličke?
Treba také knihy študovať
Doma na stoličke?

Lebo prázdny slovník
Ten všetkých straší
A vedci ktorý ho čítajú
Sú hneď o zopár síl slabší

Lebo prázdny slovník
Robí ľudí mladších
Z poličiek uberá
Hneď robí dom ľahší

Lebo prázdny slovník
Toho sa mnoho bojí
Preto volia boha a národ
Ktorý už dávno na kopci nestojí

Prázdný slovník
Dáva aj platy berie
Prázdný slovník
Málokto sa cez strany derie

Prázdný slovník
Na poličke prach chytá
Kultúra už nie je zachovaná
Ale mozog nám rýchlo kmitá

Prázdný slovník
Vždy po zopár rokov zhnije
Ale legenda o slovách
V našich srdciach žije

Prázdný slovník
Do zbytku populácie bije
Iba mužoch v bielych plášťoch
Tak oddane kryje

Ale čo v ňom nájdete?
Prázdne strany
Čiernu smrť
A okolo nej lietajúce vrany
Jedna priletí zhora
Druhá zdola
Tretia len na strome sedí
A pozoruje ticho dej
Slovník ti nahovára
Problémy ignoruj
Len sa ďalej smej

Možno je to tým prázdny pohárom
Rum mi ešte lej
Možno je to tým prázdny slovníkom
Že sme svedkami predzvesti zlej
Možno je to úloha
Tých strán
Aby slová bez významu ukazovali
Aby sme sa s nimi hrali
Aby sme si ich vedeli predstaviť
Aby sme vedeli obrazy formovať

Lebo prázdny slovník
Nie v jednej poličke sedí
A svoje znechutenie
Cez zuby cedí

Lebo prázdny slovník
Prázdne vnútro
Hlbšie dno

O čom je život?

A o čom je život?

Pýtajte sa túto otázku nahlas

Ked' jedlo kúpate v supermarkete

Ked' samých seba kúpate tou istou kartou

Ked' identita je len pojem

A boh zomrel už dávno predtým

O čom je život?

Ked' chcem len aby mi niekto zobral ruku

A odišiel preč s tohto sveta

Čakám keby padne s niekoho úst tá slávna veta

Ale furt len čakám

O čom je život?

Ked' utrpenie stratilo svoj význam

Ked' každý deň si robíme len to

Čo nám povie náš zoznam?

Načo je tak dlho žiť?

Ked' v tomto svete nikto neumiera

Načo sa snažiť

Ked' aj tak vás budú mať za zviera?

O čom je život?

Dobre knižky čítať?

Ale čo je dobrá kniha a čo zlá?

Čo treba robiť aby sme to vedeli?

Ako rozlíšiť čo je morálne a čo nie?

Povie nám to snád' zákon?

O čom je zákon?

Aby sa stavali len ďalšie siete?

Aby lode ktoré svet chceli preskúmať

Už nikdy nevypĺávali?

Aby sme istotne len boli na tom istom mieste

Sami

Vnútri

V izbe

Aj v prírode ste sami čiže je to jedno

O čom je život?

Aby ste boli každý deň lepší?

Možno

Ale čo s toho máte?

Kto vám to povie?

Prečo by ste mali?

Pre koho to robíte?

Pre seba?

Pre spoločnosť

Aj tak do nikto nikdy nedocení?

Možno len keď vás to teší....

Tak o čom je život?

Už aj prezident sa pýta

Lebo vojaci nemajú začo bojovať

Ženy ich opustili

Deti nemajú

Krajina krachuje

A chcú im zakázať zbrane

Tak o čom je život?

Pýta sa aj lekár

Aby tabletky na šťastie predpísať mohol

Aby mohli ich naďalej lekárne predávať

Tak o čom je život?

Otázka vo vzduchu visí

A nik nevie kam ísť odpoveď hľadať

Do knižnice, medzi knihy pátrať?

Vonku v prírode, medzi kríkmi šmátrať?

Hľadať samého seba

Ale kde?

V zrkadle na vás odraz pozerá

Spravte s ním očný kontakt

Nehanbite sa

Alebo snád' neviete či to bude pohľad pýchy

Alebo sklamania?

Tak o čom je ten život?

80 rokov ho hľadáme márne

Či je to o tom byť šťastný?

Tak prečo navzájom krutý sme?

Prečo robíme veci proti nášmu zdraviu

Prečo sa už na ulici nezdravíme?

Pečo chodíme oblečený len aby sme mali imidž

A kupuje na lízing všetko čo sa dá

Nesplácame pôžičky

A do rezortov oddychovať chodíme

Nie je snád' ľahšie u seba ostať

A vedieť čo robím ja ako človek?

Nie je snád' ľahšie byť len jednou osobou

Bez masky a bez hanby?

Nie je lepšie

Nehanbiť sa svoje hriechy?

Nie je lepšie byť unavený zo smrti

A smiať sa keď príde

Tak o čom je život?

Ked' ho celý čas žijeme

Čo bolo predným, čo bude za ním?

Dozvieme sa to niekedy?

Pochybujem...

Preplnený slovník

Prázdne slová
Prázdne reči
Ale lexika bohatá
Asi to bude ropou
Preplnený slovník
Slovami ktoré nepoznáme
S ktorými sa cez deň len hráme
Skloňujeme, pridávame, rozprávame
Reči ktorým ani my sami nerozumíme

Lebo slová nám plynú ako plyn s úst
Štiplavá vôňa, štiplavá chuť
Preplnený slovník
Viete ich všetky?

Vie ich boháč
Ktorý sa na aute vozí?
Vie ich krompáč
Ktorý bane kope?
Vie ich posol
S časopisom na dvere klope?
Vie ich osol
V maštali prach žerie

Viem kam vás to berie
Naučiť sa ich všetky
Aby ste vedeli rozprávať tempom hada
Prefíkanosťou líšky
Odvahou leva
Chcete aby slová boli ako nože
Účinné ale ostré
Aby prepichovali aj hrubé kože
Aby vaša korisť nemohla sa brániť
Aby to celé bola rýchla smrť
Neželá si to snád' každý...

Lebo slová svoj význam majú
Pozrite sa čo píšem teraz
Mozog funguje v zaujímavých algoritmoch
Len vám na papier váš pohľad' vrhá

Lebo keď do neba vás posol volá
Je jedno kde ste
Nevyhovoríte smrť
Smrť má zoznam, nie slová
Ani uši na prosby
Ani ústa na úctu
Len ruky na okovy
A čierny plášť
Možno tam skrýva slovník

Ale slovník preplnených slov
Plný písmen je
Ktoré samé o sebe význam nemajú
Len spolu
A tak ste tam úplne sám
Stojíte
Všetko je drahé
Hlavne čas
A vy hľadáte čo povedať
A medzi takou lexikou vám aj tak emócie ne-
dovolia povedať tú správnu vetu

Tak načo sa učiť slová
Načo chodiť po sprchy studené
Komu to osov prináša?
Kto sa nad tým povznáša?
Kto si pamätá všetky naše čísla?
rodné, banky, telefónne
Aj tak sú nám zbytočné?

A aj tak sa postavíme za ideál dakoho iného
Väčší ako život sám
Väčší ako zvyšok sveta, väčší ako slovník
Ktorý je síce plný slov
Ale toto nevysvetlí

Vysvetlí slovník život?
Otázka znie
Každé slovo vety vysvetlí
Odpoveď vám ale nevyskladá
Načo je komu taký slovník
Ktorý len vraví a nič neučí
Ktorý stojí len na poličke
A nestojí za ničím
Stojí za nič

Nájdite v slovníku definíciu emócie
Definíciu problému a jeho odpoveď
Nájdite v slovníku niečo čo chcete
Ale vy ani sami neviete čo hľadáte

Preto slovník bez srdca podstatný nie je
Lebo slovník má chladné fakty
A srdce teplý dotyk
Spolu sú ako pár s Hollywoodského filmu
Stvorený pre seba
Tak si ich osvojte
Pozorujte ich a učte sa
Lebo slová sú len suché definície
A my ľudia im dáme význam hodný kníh
Hodný slovníkov, ktoré sú nich plné

Rokenrol

Televízne obrazovky
Pri nich spávam
Depresia, samovražda
Myšlienky mávam
Slová sú to strašidelné
Tak vravím: Bu, bu, bu
O vraždách každý deň čítame v novinách
Bojíme sa keď sú tu

Televízne obrazovky
A už si vravím
Hlava v mrazničke, na stole zvratky
Aj to si chválím
Troška som sa zbláznil
Asi to nemám dobré v hlave
Píšem čo chcem, ani som nepil
Kto vie čo bude zajtra v správe

Televízne obrazovky
A papiere sa kopia
Kópia života na hardisku
Aj tak si toho istého zvolia
Možnosť odumrieť v bolestiach
A nie v tichu a sám
V hrobe ste sám
Narodíte sa sám
Tak načo tie ceremónie???

Načo čierne vlajky
Tie iba nacista máva
Spáva dole v pivnici
Porno a čierna káva
Načo zelené vlajky
Tam iba zápach veje
Chleba a plný popolník
A diabol sa ďalej smeje

Načo červené vlajky
Pri nich iba komunista stojí
Hlása dajaké magoriny o kapitalizme
Kníh a ekonomiky sa bojí
Načo žlté vlajky
Keď ani anarchiu v obchode nekúpiť
Prečo tam ale pri nej nikto nestojí?
Možno jej matka iné revolúcie kojí

Načo vôbec vlajka
Povedz mi televízna obrazovka
Daj mi názor
Aby som vedel koho zajtra ohovárať

Lebo vo svete som stratený
Pri živote ma drží iba hanba
A platne Kim Wilde
A stará gitara
Ktorá niekedy na televíznej obrazovke hraje
Dievča v obyčajných šatoch
Spieva o utópií kde nikto neumiera

Len to ma drží pri života
Ináč by som to po Japonsky ukončil
Uvedomujete si že raz napíšem aj ja svoju báseň smrti
A práve preto je podstatné že tieto riadky plynú ako voda
Nikdy nekončia a predsa sú
Ako lampy v ďalekom a hlbokom lese
Nik ich nenájde ale predsa len vieme že tu sú
Mne sa svet páči taký aký je
Len keby ním aj ostal

A práve preto podaj mi ruku
Nech som ešte chvíľku s tebou
Lebo medzi šialenstvom
Ma delí tvoj dotyk zo zemou

A práve preto sa mi prihovor
Neskoro v noci
Ja viem že som ti oddaný
Že ma máš v moci

Tiene má obklopujú
Vidíš ich na televíznej obrazovke
Tam sa často iných život premieta
Bojím sa
Že raz dôjde čas kedy nikdy nič nedokážem
Strany sa zaplnia slovami ale čítať ich nik nebude
A prečo práve mňa by mali ľudia počúvať?
Čo ja mám komu dať?
Ha?

To sú otázky hodné zamýšľania
Lebo každý chce byť vypočutý svetom
Ale máte ozaj také myšlienky ktoré by vám niekde dostali alebo niekoho iného posunuli?
To je otázka už ťažšia
Ale treba naň odpovedať
Nedá sa totiž predpovedať
Zajtra možno ukážu na obrazovkách že vražda je super a všetci vytiahneme nože
To bude svet zaujímavý
Načo ste toto prosím vám čítali
Šak sa to ani nerýmuje... ach jaj no čo už

Je to len chladná noc

Túto báseň venujem svojej mame
Všetko najlepšie ku dňu matiek mami :)

Pre mnohých je to len chladná noc
Vonku prší
Dážď jemne bubnuje na okenice mesta
Veľké budovy
V nich ešte väčšie osobnosti
Jedna si práve takto asi umýva zuby pri zrkadle
v kúpeľni, novej
Práve mu opravili sprchovací kút
A on počúva rádio
A do rytmu umýva si zuby
Doprava, doľava, hore, dole
A vyplúť ide sa ďalej
Ale pre väčšinu je to len chladná noc

Aj počas tejto chladnej noci
Len o zopár blokov ďalej
Spí dievča
Fakt pekné ale celý deň pracuje
Nejakú tabuľku treba spraviť v Exceli
A keď to sa skončí, šéf chce lístky na futbal
Zajtra vo VIP zóne
A treba čo najrýchlejšie objednať
A hneď po tom uvariť jedlo (pre seba)
A potom ak je deň milosrdný tak možno si už aj
ľahne
Ale dnes je noc chladná
A začína pršať ešte viac

Pre mnohých ľudí sú takéto noci ich posledné
Behajú pre dažďom
Bohužiaľ minulosti neutečiete
Tá vám pretečie aj že tvrdú kožu
Do žíl
A bum koniec

Pre mnohých ľudí sú tieto noci len niečím zvyčajným
Keď žijete v meste kde prší skoro furt
Netreba detektíva aby si zaobstaral dáždňík
Títo ľudia majú ale svoje autá a apartmány
Možno aj lepšie polovičku
Možno aj peknú kuchyňu
Aj funkčný sprchový kút
Ale nie každý je taký bezstarostný
Nie každý si klud môže kúpiť
Len zopár ľudí
Ale pre nich nie sú chladné noci neznesiteľné

Pre mnohých je to len chladná noc
Ale pre mnohých len chladnejšie
Dievča je unavené samo
Prítomnosť chlapcovi robí len rádio
Hlasy sú síce pozitívne
Ale nie osobné

Dievča vstáva ráno do ticha
Chlapec hneď zapína telku aby vedel čo sa deje
za jeho dverami
Mnoho ľudí má sny
O živote bez chladných nocí
O takom o akom píš v magazínoch
O tom o ktorom písali mnohý už ódy
Sú to len sny?
Alebo dá sa taký život mať?

Sú to len chladné noci?
Alebo len uhol pohľadu?
Je to len tým že dievča samo kráča
Že sa jej noci zdajú chladné?
A brutalistické budovy v úbohom stave biedne?
A mesto ponuré?
A kaviarne len prejavom kapitalizmu...
Je to len uhol pohľadu?
Chýba jej niekto druhý
Jeden je osamelý ale dvaja to majú niekedy
horšie
Jeden vie na čom je
Dvaja musia komunikovať?

Mal by to lepšie chlapec
Keby mu niekto pochválil jeho sprchovací kút?
Alebo keby niekto mu len prepol rádio
Lebo hrá zlá pesnička?
Mal by sa lepšie?
Mal by iný názor na chladné noci?
Boli by zrazu čarovné?
Volil by ináč?
Správal by sa ináč
Nikto nevie
Ale sme si istý že noci bývajú chladné

A preto chlapec žije sám
A dievča samo pracuje
Lebo pre nich noci sú chladné
Nevidia ešte hviezdy
Ktoré tak mocne svietia na oblohe
A dávajú dojem slobody a voľby
A otvárajú okná
Nielen na budovách
Ale aj do srdc....

Bazén zľutovania

Vo vile na kopoch
Ktorá svieti sviežo
Aj keď vonku je dážď a mračná
Sedí na lehátku sloboda
Len oddychuje od celého sveta

V tejto vile
Pod vami môže aj les horieť
A vy aj tak máte právo to ignorovať
Nemusia vás trápiť problémy normálnych ľudí
Tých ktoré ulice zametajú svojimi smutnými
pohľadmi
Tí ktorý chodia hore dolu, každý deň tá istá trasa

Nie lebo to je len slnečná terasa
A ticho
Božské ticho
Ani rádio ani telka
Nehrá celý deň správy
Ani jedny noviny
Nie sú do schránky doručené

Lebo v tejto vile
Vládne pokoj a mier
Ale len na prvý pohľad
Dole vládne chaos
Neistota
Nik nevie čo bude zajtra
Ani aké počasie
Či bude ešte robota
Ale v tejto vile je všetko rovnaké

Monotónne steny
Biele, formálne
Monotónny nábytok
Čierny, vidieť naň každý špinu
Monotónne maľby
Uspávacie a neutrálne farby

Monotónne autá
A nik na nich nejazdí
Monotónne okná
A cez ne len na ďaleký svet
Ktorý sa zdá tak blízko
Ale je fakt ďaleko

Monotónne zvuky
Stále to isté
Kvapkanie vody a ticho
Jeden človek by sa s toho zbláznil

A preto medzi balkónom s čiernymi kachličkami
A zelenou trávou
Stojí bazén
Bazén zľutovania
Bazén centrálného diania

Bazén kde sa sny topia
Bazén kde sa bahnom brodia
Bazén kde sa tri roky stálo
Bazén, pozerá cez plecia na bralo

Bazén
Smutný ale jedinečný
Svoj dotyk má
Bazén
Biely ale mnohorožný
Svoj pobyt dá

Bazén
Pri balkóne a trávniku veľkom
Bazén
Nemá to premyslené tak celkom

Bazén
Pri ňou úcta spáva
Bazén
Americká vlajka nad ním máva
Bazén
Hlboký, už sa tam sloboda topí
Kázeň
Ktorá zdvíha nízke stropy

Bazén
Pri dome
Pred ním
V záhrade
Na nej
Tam nájdete bazén ľútosti
Kde už mnohý svoje oči vyplakali
Bazén
Pri ktorom sa malé deti hrali

A v tejto vile
Aj keď prší
V bazéne sa dá kúpať
Lebo voda tam je teplá vždy
Plná priania a objatia
Lebo tam je vždy plno spoločnosti
S uterákmi okolo neho stoja
Ale hlavne preto
Lebo je kritý

Asi to bude krvou

Asi to bude krvou
Že ľudia tak smutne chodia
Nemôže to predsa byť že sa cítia odsúdený
A že nič nedokázali v ich života
Keď boli slúbený že dokážu všetko

Asi to bude krvou
Keď ľudia spáchajú samovraždu
Nemôže to byť tým že boli slúbený slávu a svetlá
A nakoniec len v neznámej tme samí plačú
A nevedia sa s toho dostať

Asi to bude krvou
Keď človek je v podstate len poradové číslo
Akú prácu robíš, nie akú prácu píšeš
Aké máš koníčky, nie že či prekážky života pre-
skakuješ
Prečo chodíš doľava, keď zvyšok rovno kráča
Prečo chodíš za snom v kruhu
Keď si tvoj šéf v bazéne nohy máča

Asi to bude krvou
Tou čo sa preliala keď boha vedci dobodali
A kostoly horeli nočným hororom
Keď vily nenahradia prázdnotu ktorú vnútri každý
cíti
Možno ale toto auto to nahradí...

Lebo celé ráno je len pre tých vyvolených
Ľudstvo často ani niekedy nevstane
Kde to povstane
Lebo hierarchia je už rozdelená
Každý svoje karty má
Každý nosí svoju masku dôverne
Každý sa zo sebou rád hrá

Asi to bude krvou
Keď zmysel bojovníka je udupaný právnikom
A chaos je len privilégium chudoby
Keď upratanie života je základným krédom
Ale nik nevie ako
Keď sa vo firmách siete stavajú
Aby ľudia ukončiť to celé nemohli
Aby sa odchytávali ryby ktoré proti prúdu plávu
Aby bol klúd a pohoda

Asi to bude krvou
Keď dovolenka nie je oddych
Ale premárnené peniaze
Pocit smiechu sa mieša s plačom

Asi to bude krvou
Keď sa jej na uliciach toľko leje
Asi to bude to bude tým
Že každý sa len tvári že sa smeje
Každý len chodí von, pozrieť sa čo sa deje
Pýta sa človek zvonca
Kam ten svete speje

Asi to bude krvou
Keď občan na občana nožom ide
Keď každý už len čaká
Kedy vykúpenie príde
Každý volí boha a prezidenta
Nech len s nebies zide

Asi to bude krvou
Keď sa každý len vonku fláka
Keď stojí stoj času
Chce ísť len dozadu
A nie dopredu

Asi to bude krvou
Keď ulice sú tmavé vo dne aj v noci
Keď po chodníku už nechodia žiadny chodci
Keď opustili trón králi
Vlci len čakajú na korisť
Vlajka máva, ale slabo
Páka sa kýva, ale vpravo
Dýka za zabodne do chrbta
Paralyzuje
V pivniciach gang pikle kuje
V sude víno cez riekú sa nosí
Chlapi hľadajú po zemi peniaze
Vo dne aj v noci
Smrtonosné osi lietajú za lacno
Strely lietajú zo zbraní
Za nimi jeden človek ktorý myslí
Možno dnes nie

Možno to je krvou
Keď cesta samuraja priaznivá je
Keď ľudia plačú na pohreboch
Keď ľudia v čiernom chodia
Keď farba svoje miesto nemá
Keď sa to celé zdá stratené
Len zlá hra
Keď sa oboríš na mňa
Že prečo je vonku toľko násilia
A mám s tým niečo robiť
A ja ti neviem nato nič povedať
Asi to bude krvou

Básnik bez neresti

Básnik bez neresti
Aké nosí zvesti?
Čo robí po večeroch?
Myslí?
Nehoráznosť
Nevie predsa myslieť
Je na to moc až zima
Nevie otvoriť okno aby kričal na ulicu

Nevie chodiť na aute
Hore dolu aj tam kde sa nepatrí
Básnik bez neresti
Je básnik bez zvesti
Ako chcete opisovať ťažkosti
Keď ich nevíete ani ukázať

Ako chcete chodiť domov
Keď nevíete kde to je
Ako chcete chodiť za svojím vodcom
Keď nevíete kde máte nepriateľa

Tak zdvíhajte vlajku
Na slobodu mávajte zo strechy vašich domov
Nech žije sloboda
Nech žije nádej
Lebo v uliciach sa zdvíhajú hlavy
A každý národ k nám vzhliada
Je to krásny pohľad

Ako môže byť básnik na kopci
Bez neresti
Ako môže chodiť po tomto svete
Bez bielych šatov
Bez nevesty

Ako môže stáť na konci
S úsmevom dieťaťa
Smiať sa smrti do tváre
Na to treba odvahy
Na to treba byť jednoduchý človek
Na to treba odvahy
Na to treba guráž
Na to treba mať dobrú stráž
Na to sa treba poznať

Lebo temno príde
Na každého
Aj na básnika bez neresti
Len o to celé
Nejak moc nerieši

Lebo temno príde na každého z nás
Či si ton prajeme alebo nie
Temno nám dá deku cez hlavu
Či to chceme alebo nie
Temno nám predstaví predstavenie
Spravené iba s sarkazmu a irónie
Ktovie čo s tým spraví
Básnik bez neresti

Pozoruješ
Luster v paláci Versailles
Pozoruješ ako sa kýva
Zo strany na stranu
A nie je na ňom nič sladkého
Nič šťastného
Kýva sa sekundou
Ubúda chuť do života
Ubúda života sám
Básnikovi bez neresti

A ak sa máme poučiť
S tohto celého
Možno nie je až tak zlé
Pozerať sa na svet hore nohami
Možno nie je až tak dobré byť seriózny
Ako básnik bez neresti

Básnik bez neresti
Svojimi slovami nič nerieši
Píše prázdne riadky
Trhá si chlpy s briadky
Počítač je trápenie, slovo je cit

Básnik bez neresti
Nič dobrého to neveští
Básnik bez neresti
Speje nikam, chodí nikam
Doma hodiny presedí
Básnik bez neresti

Trúbky hrajú
Pochod spieva
Ale komu?
Skôr čomu?
Oslavuje čistotu?
Z nej však nič nevzniklo
Oslavuje básnik bez neresti
Ale on nikam neprispel svojím slovom
Kde by bol len ten svet teraz
Keby sme svojich bláznov nemali
Básnikov bez neresti

Dôverné problémy

Dôverné problémy mám
Kreditkám neverím
Keď tými kusmi plastu pretnem žilu stoju
Koľko za to zaplatím

Keď chodím večer po snoch
Dôverné problémy mám
Lebo Freud vravel že sny sa nám snažia niečo
povedať
Tretí deň symboliku študujem
A nič
Len prázdne slová mi z hlavy tečú
Bojím sa že nočný vlak mi utečie
Cez rieku
Dôverné problémy mám
Čo je realita v sne?
Kde je čiara?
Už v mojom nose?
Nevie no, je to také čudné

Dôverné problémy mám
Keď si večer v moteli rezervujeme izbu
A ty chceš pozerať baseball
Za toto som 10 dolárov nedal
Tak aspoň si tie čipsy otvorím

Dôverné problémy mám
Keď sa vo svojej kľetke vozím
Po cestách
Čo ak chodca zrazím?
Len tak omylom?
Čo ak mi niekto v strede monológu zazvoní
A ja zabudnem čo som chcel
Čo ak strhnem volant do rieky
Budem konečne na titulke?
Mám smrť väčší dôraz ako život?

Dôverné problémy mám
Keď večer spávam
Sám samozrejme
Ale niekedy to na mňa dôjde
Že by som rád bol aj s niekým
Pocit je to lepší keď vám niekto v náručí zaspí
No nie?
Čo poviete?
Ste ticho
Divák čo sníva
Povedzte dačo
Hocičo
Ale radšej chválu poprosím

Dôverné problémy mám
Keď po ulici chodím
A nechcem sa pozeráť nikomu do tváre
Aj tak v tej istej zemi skončíme

Dôverné problémy mám
Keď myslím na slobodu moc
Slobodu kde iba prídem na vlak
Odídem
Bez lístka
A zaspím
Zobudím sa v novej krajine
Komu by som chýbal

Dôverné problémy mám
Keď po vlastných nohách chodím
Snažím sa držať zemi
Snažím sa chodiť po štyroch
Ale ja v oblakoch lietam
Zdola 299 Spartánov do mňa zo šípmi strieľa
Ešte nevideli pravú silu
Hrubú
Ktorá sa nevzdá

Dôverné problémy mám
Keď ľudia peniaze zarábajú
A aj tak pocit chudoby im chýba
Tak trepú o keci o komunizme
Ako keby to dakomu pomohlo

Dôverné problémy mám
Keď strany obraciam
Ako obrazy
Na stranu kradnem
Len pre seba
Myslím, cítim
Asi budem človekom
Ale akým?

Dôverné problémy mám
Lebo neviem písať bez jednej vety
A paradoxne najlepšie diela vznikli práve bez
jedinej vety
Lebo obsahovali množstvo tém ktoré sa bojíme
povedať nahlas
Ale na to som tu ja
Dám im hlas
A dúfam že spev sa pridá
Možno aj klavír
Čas na smútok a na oddych už nie je
Na to bude priestor keď už svet neuvidíme

Svetlá ktoré blikajú v noci

Svetlá.
V.
Noci.
Blikajú.
Je to ten slúbený tunel?

Svetlá.
Oni.
V.
Noci.
Blikajú.
Hlavne v noci
Počúť hlasy
Hlavne v noci
Počúť hlasy všade
Sú len v hlave?
Svetlá.
Ktoré.
Blikajú.
Ráno.

Svetlá ktoré blikajú v noci
Papiere tie zožerú vlci
Papiere
V noci?
Sú biele noc je čierna
Text je čierny
Písmená sú čierne
Svetlá.
Ktoré Blikajú
V.
Noci.

Kľúč. Následne puč. Alebo punč?
Nájdí
Na svetlá ktoré blikajú v noci
Bliakajú v noci
Hlavne v noci
Keď spím
Alebo sa snažím spať
Moc spánku nemám
Katarzia
Metamorfóza
Kafka a jeho prekliaty chrobák
Nevinnosť
Lol

Moderné umenie
Stojí za nič
Banán na stene hnije – 100,000 dolárov

Svetlá.
Ktoré.
Blikajú.
V.
Noci.
Vo špiku kosti

Blbosti
 Vydávam jedna radosť
 Text
 Nedáva zmysel
 Bodka.
 Jeden pixel na strane robí význam
 Písať rukov nedáva význam
 Listy sa posielajú len srdečne
 A ešte vládá
 Formálne

Svetlá.
Ktoré.
Blikajú.
V.
Noci.
Svetlá zlosti
Ktoré blikajú v noci
Pomoci sa nedočkáte
A bodka.
Možno keď si zaplatíte extra

Komunizmus
Kapitalizmus
Anarchia
Fašizmus
Len nástoj ktorý sa použiť dá
Len nástoj na ktorý muž v čiernom hrá
Struny.
Duny.
Svetlá.
Ktoré.
Blízke sú mi.
Hlavne v noci.
xd

Svetlá ktoré blikajú v noci
Otázky mám
Odpovede nie
Kto mi ich dá?
Dajú sa kúpiť?
Nie?
Tak načo mi to potom je?
HMMMMMMMMMMMMMMMM.....

Kultúra?

Možno...

Už aj Bolševici dole v kuchyni
Si to šepkajú
Že vraj krídla treba strihať
Netreba to nahlas hovoriť
Že vraj zajtra hlas múdrosti prehovorí
No uvidíme

Už fašisti na ich malých mítingoch
Si to šepkajú
Že vraj zajtra swastiky zakážu
Štatistiky ukazujú pokles všeobecný
Vo viere v kultúru
Ich to teší
Ale nie keď na uliciach o hlasy žobrujú
No uvidíte

Už anarchisti pri ich bejzbalových pálok
Si to šepkajú
Že vraj nastane ta dlho očakávaná revolúcie
Srdcia na správnom mieste, mozgy na chodníku
Viera v kultúru ubúda
Nastáva nová doba
Lepšia, krajšia, nik nevie aká
No šak uvidieť to treba

Už kapitalisti si to vo fabrike šepkajú
Ale vy pokračovanie viete
Neviete ale ako sa táto veta skončí
Neviete kde je bodka, lebo skoro žiadne
nepíšem

Nevie nájsť správne slovo
V mysli ho už nemáte
Ten kto boj ignoruje, tomu to myslí
Lebo sa nemusí otázkami trápiť
A preto si pripravujete svoju pomstu
Kypí to vo vás
Chce to ísť von
Maliar schytí štetec
Vedec učebnicu
Novinách si informácie objedná
A politik zas peknú babu
A tak to vždy bolo a aj bude

Už si to všetci šepkajú na námestiach
Že kultúra už hnije
A čo teraz?
Prečo sa zem nehýbe?
Predsa sa len točí
Ten istý svet

Mi svieti do očí...

Kultúra
Mkultra
Možno to tak je
Čo ak nás každý deň drogujú tabletkami
A tým pádom sa nám rozkladá mozog na malé
časti
Tie nevedia že čo
Sme poslušní
Sme dobrý občaniai

Kde sú horľavé šípy
A srdcia ktoré láskou pramenia
Má niekto na lásku právo?
Nik nevie
A keby aj kto by rozhodol
Chladný súd?
Ľudia vonku
Oni vnútri
Super večer pre všetkých

Kultúra nás sklame
Všetkých klame
Lebo keď opony sú dole
A vlci si brúsia zuby v mesačnom svite
Civilizovanosť zanikne prudkým prúdom
Voda

Aj človek ktorý sa chválil
Že ma ďaleko od krvi
O chvíľku na orgánoch si pochutná
Oheň
Lebo čoskoro príde zúčtovanie
Kde každý svoju zbraň vytasí von
A bitka o posledný kopec nastane
Zem
V ten deň zaznie hrom
A z nebo zostúpi tisíc bohov a ich mýtických
zvierat
Smrteľník, nesmrteľník
Vzduch
Armáda mŕtvych
Tisíc generácií
Povstane z ich hniezda
A na planéte nastane bitka o posledný kopec

Mkultra
Keď zdrogovali Kaczynskeho pre experiment
A on im neskôr poslal výbušný pozdrav
Ľud alebo prelud?
Viera alebo pýcha?
Kultúra alebo droga?
Povstanie alebo zotročenie?

Obraz visí na stene

Na stene
Pri jazze
Pri platni ktorá sa točí
Aj v mikrovlnke aj na gramofóne
Visí obraz
Na stene

Na stene
Pri rocku
Pri gitare ktorá nič nehrá
Prach aj muž s jedlom si sadá
Visí obraz
Na stene

Na stene
Pri pope
Miništrant na dvere klope
Otec aj sused už na obed slope
Visí obraz
Na stene

Na stene
Pri nejakej hudbe
Niektorí robí niečo nezvyčajné
Tu hračka zo slovom, lepšie keď je humorná
Visí obraz
Na stene

Asi by ste aj radi vedeli
Aký obraz visí na stene
Nejaký si predstavte
Mne sa to písať nechce
Poviem iný príbeh

Po poli beží človek
Za ním ide asi desať aút
Plne ozbrojený muž
Ich pušky sa odrážajú v ranom slnku
V ruksaku má jeden obraz
S ním beží asi tak dvadsať kilometrov
Kým ho neprestrelí striebro
Padá na zem
Obraz s ním
Nedýcha
Nie obraz ale ten muž
Autá obraz naložia
A teraz už obraz visí na stene
Niekde v galérii
A mužovi priatelia tiež visia
Niekde na námestí

Na stene
Pri jazze
Pri platni ktorá sa točí
Aj v mikrovlnke aj na gramofóne
Visí obraz
Na stene

Na stene
Pri rocku
Pri gitare ktorá nič nehrá
Prach aj muž s jedlom si sadá
Visí obraz
Na stene

Na stene
Pri pope
Miništrant na dvere klope
Otec aj sused už na obed slope
Visí obraz
Na stene

Na stene
Pri nejakej hudbe
Niektorí robí niečo nezvyčajné
Tu hračka zo slovom, lepšie keď je humorná
Visí obraz
Na stene

Asi by ste aj radi vedeli
Aký obraz visí na stene
Nejaký si predstavte
Mne sa to písať nechce
Poviem iný príbeh

Po poli beží človek
Za ním ide asi desať aút
Plne ozbrojený muž
Ich pušky sa odrážajú v ranom slnku
V ruksaku má jeden obraz
S ním beží asi tak dvadsať kilometrov
Kým ho neprestrelí striebro
Padá na zem
Obraz s ním
Nedýcha
Nie obraz ale ten muž
Autá obraz naložia
A teraz už obraz visí na stene
Niekde v galérii
A mužovi priatelia tiež visia
Niekde na námestí
Asi sa už opakujem

Masochista

Pálim telá
Dokým niečo cítim
Ale nič neprichádza
Len vôňa benzínu
A krik
Zapálim sa ja alebo Malborku????

Pálim autá
Dokým na mňa Ted nebude hrdý
Píšem knihy
Diela mizernej hodnoty
Opíjam sa lacným pivom

Režem si ruky
Či vôbec cítim bolesť
Nepáči sa mi ta krv
Asi zajtra budem musieť umyť si dlážku

Lebo ľudia vo vysokých bytoch
Nechápu takéto emócie
Možno aj vy čítate tieto básne
A premýšľate
O čom k___a píše?
Ale tak na to nezáleží
Pri týchto slovách netreba myslieť
Lebo nič neznamenajú
Napísať dobrú báseň každý deň nevedel ani sám
pán boh Bukowski
A ja viem lebo som čítal jeho životopis
Z kníh sa nič nedozviete

Knižnica je plná ľudí
Ktorý chodia len Marxa študovať
Myslia si že zachránia pracujúcu triedu tým že
ich budú poučovať do ktorého fondu treba in-
vestovať
Pritom iba chcú vidieť nože
Nevnímajú
Len filozofujú
Och jak ich ja nemám rád

Srdce ma bolí
Lebo ľudia plačú
Ale začína mi to byť jedno
Cítim to iba ja tak
Že celý svet sa točí moc rýchlo
A niekedy je problém zastáť
Zarobiť peniaze a zomrieť
To by mali písať na budovy
Nie swastiky

Pre kostolom sa masa zpolčila
Sedí a čaká
Na muža v čiernej košeli
Alebo v bielom rúchu
Len jeden príde
Dúfajme že ich zachráni
Moje ovečky krásne

Sedím ja na schodoch
A teraz mi to je všetko jedno
Raz to pochopíte keď v nočných vlakoch tú bie-
du uvidíte
Ako muži v zelených tričkách vyhadzujú medzi
stanicami platičov aj neplatičov
Podľa farby

A ja si kreditov režem ruky
Lebo furt niečo treba kúpiť
Ak nemáte veľký dom, pekné auto a ešte krajšiu
super modelku s ešte väčšími "prednosťami"
Nikto vás na pohovore neuprednostní
hah

Kredity, pôžičky, čísla, čistá mizéria
Múzeá, maľby, obrazy božie, droždie
Masa, nákupné centrá, elektrina, slová
Sova v noci, mesiac, ostrá kritika
Čierne vlasy, pohľad vraždy
Pohľad mi dušu, makroekonómia
Medzištátne tajomstvá a červený telefón
Slová prázdne aj tak sa ich v ranných správach
dozvieme
Že vraj krivka je červená
Kto vie čo na to povie "pracovník" ktorý vám tie
tenisky spravil

Lebo každý chce byť slávny
Aj masochista po tom tuží
Lenon pre slávu zomrel
Jeho vrah sa vzdal života pre pätnásť minút
Niektorý ľudia majú len káble zle prepojené
Ale kto by to chcel riešiť však?
Dokým nič nespravia
Dokým. Nič. Nespravia.
Lebo vždy to bol taký tichý sused

Raz napíšem manifesto
Nečakám že si ho niekto prečíta
Aj tak končíme v hrobe, spoločný koniec
Spoločnosť vám už dieru kope
A vy sa môžete brániť ale v duchu ste masochista

Psycho

Ked' pracujete dlho v tme
Aby ste na svetlo dostali tajomstvá pekla
Dávajte bacha
Aby vás tá tma nezožrala

Aj psycho je zmysel života
Prechádzať sa predrogovaný
Medzi záhradou orgovánov
Medzi ľuďmi čo len do presklených väzení sa
ponáhľajú
V spoločnosti
Ktorá drogy zakázala

Len tak chodiť a spievať si
Hymny, úryvky s kníh
Presladené koláče
Ochutené pomstou
Nemáte nepriateľa
Ale aj tak sa na niečo hneváte
Možno je to zlý tabak
Možno že vám nejde auto
Možno je to mizerný stav účtu
Kto vie, nikto nevie

Lebo tma keď vás pohltí
Úúú brániť sa môžete
Ale nože pekla si pýtajú krv panny
Nože im to dajte
Bolest', utrpenie
Ale začo?
Aby rástol produkt?
Možno

Lebo aj psycho je cesta ako zmiznúť z reality
Lebo tú nikto nechce vidieť
Ale cez všetky tie farebné okuliare
Aj cez všetko čo ste prežili
Aj cez veci ktoré vás hnevajú
Aj cez železné klietky ktoré hravo jazdia
Bez jazdca z hlavou
Samovražedné stroje

Lebo chodiť po ulici triezvy
A zrazu vidíte všetko čo nemáte
Och to utrpenie
Och tie hlasy
Och tie časy, keď všetko lepšie bolo
Och tie deti, ktoré ulicou len hore dolu chodia
Och tí spevci v kostoloch
A začne vám z toho šibať

Lebo náboženský kult už spieva svoje piesne
A ľudia biblie chcú čítať
Podpísané originály s venovaním
A keď každý sa zbrane dožaduje
Bude vojna
Och ale každý proti každému
A vtedy každému začne šibať

Psycho je aj cesta ako oddychovať
Lebo neoddychujete
Mozog vás aj v noci budí
Na myšlienky hodné zápisku
Na myšlienky na ktoré nie každý narazí
Na lokálnych ľudí, na lokálne postoje
Na klud nenarazíte

Lebo oni majú bomby a tanky
Ale vy nemôžete poľaviť dokým to všetko
nebude podľa vášho prania
Dokým celá vec nebude podľa vášho diania
Dokým nezačnete dýchať
Zas a znova
Dokým neprečítate aj poslednú knihu
Nenakreslíte posledný vzor

Nikto nechce byť sám v tomto svete
Psycho
Nikto nechce aby sa oň nik nestaral
Psycho
Nikto nechce sa cítiť nepodstatne
Psycho
Môžete ukazovať prstom na niekoho
Ale na vás ukazuje rovno päť

Nemáte diaľku
Ani poňatie o nej
Ste psycho
Chodíte, spíte, chodíte zas a snažíte sa
Ale napriek vetru ktorý veje proti vám
Napriek tomu sa držíte
Ale je to nanič aj tak vám nikto neodpovie
Psycho

Dbajte na zdravie, hlavne duševné
Hľadať môžete ale dbajte na zdravie
Ja viem o čom vravím
Lebo keď moc sa pozeráte do tmy
A snažíte sa jej tajomstvá násť
Často vás tá tma zožerie
Psycho
To je výraz na tento úkaz

Skúšam všetky drogy

Skúšam všetky drogy
Neviem prečo len sa mi tak chce
Každý deň jednu
A uvidím čo to so mnou spraví

Skúšam LSD
A teraz vidím to čo ostatný nie
Vidím všeliakén veci
Na stenách slonov v oblohe drakov
V ľuďoch šťastie
Také veci čo normálne nevidíte

Ale moc to so mnou nič nerobí
Cítim to isté ako predtým
Stále je vo mne temno
Stále plačem po nociach
Stále mám tie isté prechádzky
Čakám že ma niečo osvieti

Skúšam kokaín
Celú čiaru som si dal do nosa
Behám na páse už tri hodiny
Moja baba chodi po ohni bosá
A nikto nie je unavený
Len bežím ďalej
Pot sa zo mňa leje tokom
Hudba hučí
Srdce mi bije
Nikto mi chrbát nekrije
Cítim teplo

Ale vnútri som rovnaký
Stále nič necítim
Kokaín so mnou nič nespravil

Tak skúšam piko
Ani neviem poriadne kde ho kúpiť
Zážitok sa nedá opísať
Brzdí sa mi mozog
Telo neovládam
Som v tranze
Len stojí holý vonku
A fajčím cigaretu

Ale vnútri som ten istý stratený pútnik
Moc sa toho nezmenilo na mne ani na nikom
inom
Moc sa nezmenil ani prístup k životu ten nemám
žiaden stále
Možno viac drog mi pomôže

Tak fajčím trávu
V okne vo vnútri
Na sedačke na zemi
Smažím si mozog
O osvietenie sa snažím
Neviem čo to so mnou robí
Ale som kludný
Sedím na zemi
Veľa toho jem, veľa toho zjem
Ale stále nič necítim

Autá stále chodia
Ulice sú plné
Ja prázdny
Domy stoja, stromy sa ma boja
Moje dievča ma už opustilo
To ktoré mi chrbát krylo
Už len čakám na kriminálku

Citmi sa problém nevyrieši
Len pravidelných dýchaním
Len spôsob ako sa k sebe správame
Len zástava srdca
Nás ukončí a položí do zeme

Lebo autá furt chodia
A mne to už je fuk
Aj tak keby som sa nimi vozil asi nafúkam slušné
číslo
Zišlo by sa mi číslo na psychológa
Lebo neviem či to len ja mám naprd
Alebo všetci
Či každý chce drogy skúšať
Lebo niekedy nás realita sklame
A uveríme fáme
Že syntetická látka nás vyslobodí vie

Smie sa mi pozrieť do tváre boh
A súdiť ma v jeho rúchu?
Človek stratí sám seba
Občas v ruchu
Nákupného centra
A ja dnes viem
Že na to aby vás osvietenie našlo
Treba aby ste vy zažali lampáš
A hľadali ho sami

Nerobte drogy ľudia
Nikam vás to neposunie
A vtip je zábavný len raz
Tam jeho životnosť končí....

Rythmus hada

Pohybuj sa v rytme hada
Aj keď sa s tebou celý svet háda
Netreba čakať na záchranu
Toho nevďačného smrada
Pochybuj v rytme hada

Pohybuj sa v rytme hada
Cez trávu, cez stromy
Husti ľudí do seba
Keď je nudno, to treba
Upleť si z obrusu šaty
Obrús si dýku aj svoju pýchu

Pohybuj sa v rytme hada
Pohybuj sa v tanci ohňa
Tancuj dokým slnko žije
Spávaj keď mesiac svoje robí
Zloby budú vždy
Ale tí čo v sebe majú hada
Majú aj šróby
Tie im prácu lepšiu robia

Pohybuj sa v rytme hada
Aj keď na pleciah je to veľká kláda
Strihaj, chod', skáč, ži
V živote je jedno pravidlo a to viete vy
Nezníe nijako, nie je v knihách písané
Knížnice hľadať môžete
V každej vás otočia
Stoj!
A čakaj
Pohybuj sa v rytme hada?

Pohybuj sa ako sépia
Chod' morom ďalej, nájdi si svoj sen
Svoj deň
Svoj peň na ktorom sedieť sa dá
A preto niekedy je lepšie nerobiť nič
Len čakať na zvyšok
A preto je niekedy lepšie sa starať len o seba
A pohybovať sa v rytme hada

Pohybuj sa v rytme hada
Vytvor si koktail a na budovu ho hod'
Čím je cesta horšia, tým ďalej chod'
Stoj!
A čakaj
Keď sa nepohybujes v rytme hada
Miesta niet
Celý svet

Pohybuj sa v rytme hada
Lebo duch vášho svedomia vás máta
Chodíte po uliciach aj po nociach
Je to čudné
Lebo samotný vlka je nebezpečný
Je to nudné
Rozprávať sa o problémoch
Ale pohybujte sa v rytme hada

Pohybuj sa v rytme hada
Budme spoločne pripravený na koniec ktorý
príde
Lebo ten ktorý chodí v rytme hada
Skoro vždy sa s problémom vykrúti
Ale tento postihne každého

Ľudia sa schádzajú na námestiach
Aby videl príchod muž a v bielom rúchu
V knihách sa píše o súdoch
Moc byrokracie, málo vzduchu
Každý pôjde tam kam môže
Ľudia sa chytajú aj poslednej šance
Sú na nože
Každý pozerá na toho druhého
Pôjde hore či dole?

Pohybujte sa v rytme hada
Ale nezabúdajte súd príde
Ale bude len jeden sudca bez poroty
Keď udrie mocné kladivo
Málo času bude na rozlúčene
Pohybujte sa v rytme hada
A snažte sa povedať dovidenia predtým ako
pred sudcu pôjdete
Potom už čas nebude

Pohybujte sa v rytme hada
Lebo aj na vás raz rad príde
Nemáte právo sa obhájiť
Rozsudok už je spravený
Ale ten čo tancuje v rytme hada
Sa možno aj vyhovori

Tancujte v rytme hada
Lebo možno je to práve váš posledný tanec
Šťastie praje bláznom
Aj šťastie je koniec koncov len jedna žena
Úplne presne sa nerozhoduje
Preto treba pohyb v rytme hada
A medzi trávou oddychovať kde vás nik nevidí
Ste jedinečný ale pamätajte
Pohybujte sa v rytme hada

Ak som sa citiť naučil

Ďakujem jednej babe s internetu
Ty meno vieš
Čo ma tancovať v emóciách naučila
Ona aj tak tomuto rozumieť nebude
Lebo

Cítim strach
S toho čo príde
A čo sa už stalo
Cítim ten mach
Ktorý ma k zemi pripína
Ale ja v oblakoch rád lietam
To sú len sny
Každý chce svoje krídla mať
A lietať hore
Snívať celý deň vám nepomôže
Budete z toho na nože

Cítim smútok
S toho čo príde
A hlavne z toho čo prišlo
Lebo vidím ľudí ktorý šance do koša hodia
Aj každý keď chce osobnosť môže byť
Jeden deň hniť v bahne môžete
Mŕtvola sa rozkladá ale pomaly
Chopte sa kníh
Chopte sa činov
Nebojte sa prehrať
Aj tak on nič nejde
Šťastie vám praje
Ak uvidí že na kávu a na pokec hodný ste
Ale ja cítim strach
Lebo predpovedať viem
Kryštálovú guľu mať to je zodpovednosť
Pozor aby ste sa nezbláznili

Cítim šťastie
Ako mi koluje v žilách deň čo noc
Cítim to aj bez toho aby som látky používal
Jediné látky čo mám
Je stará košeľa
Jej príbehy čoskoro rozpoviem
Ale zatiaľ
Cítim šťastie
Ďakujem Savannah
Že konečne aj negatíva vidím
Ako dobrý fotograf
Život do jedného foldru dávam
A tešíme že vzduch môžem dýchať
Ďakujem

Cítim smrť
Ako sa mi pomaly do mozgu šplhá
V čiernom rúchu
Cítim ako mi šepká
Jemné vibrácie v mojom uchu
Cítim ako pomaly chodí po uliciach
Najlepších z nás berie
Cítim ako v radoch na autobus stojí
Na zástavku sa prvá derie
Ale aj tak ďakujem

Cítim nešťastie
A jeho váhu nosím na pleciach hrdo
Aj keď niekedy to znamená byť iba sám
Na chodník tento pocit padá tvrdo
Lebo čím väčšie ego
Tým väčšine domino
A ja by som rád niekedy bol späť v mojom starom ja
A iba písal básne o kráse
O mafiánoch
O niečom pozitívnom
Och jak si ja pamätám zbrane americkej výroby
Kone
Stôl u Charlieho
Ako ja sa bojím keď túto kapitolu života raz zavriem
Ale viem že musím ísť ďalej
Lebo len toľko textu sa za rok napísať dá

A dobré sa mám
Kvôli dievčaťu čo hnedú farbu v mene nosí
Ako rád chodím po tráve
Ráno bosí
Aj keď sa rosí
Láme mi to srdce, ničí mi to pľúca
Ale aj tak ďakujem

Kto by to povedal
Že osobný prístup toľko spraví
Cítim sa ako nový človek
Ďakujem
Aj tebe aj mnohým
Ktorý má na tejto ceste podržali
Ktorý ma radi mali alebo aj nie
Každý mi pomohol v mojej túre
Ale tebe Savannah venujem túto báseň
Tvoj hlas a tvoje oči si nechám len pre seba
A pre milióny ďalších aby ich videli
Možno na nich si mala rovnaký dopad
Ale aj tak ďakujem Savannah, kvôli tebe sa lepším

Skoré rána sú smutné ale pekné

Áno, skoré rána sú pekné
Lebo pozorujete oranžové slnko
Ak sa na vás usmieva

A chýbajú vám
Priatelia ktorých bohužiaľ nemôžte vidieť
Ste od nich odlúčený
Chýbajú ju vám tie momenty šťastia
V tomto smutnom živote

Chýbajú vám dievčatá
Ktoré milujete ale neviete im to povedať
Niekedy nemáte slová
Niekedy sa pamätáte že ste neboli dobrý
A mrzí vás to
Lebo ich chyba to nie je

Lebo som hovoril že o dievčatách sa veľa píše až
moc

Aj v mojich knihách
Na ne som hrdý
Ale teraz chápem prečo môžu byť múzy
Aspoň myslím že rozumiem
Nikdy neviete až si k tomu poriadne sadnete
A myslíte
Bolí vás hlava
Ale tabletky vás nepomôžu
Trpíte
Ale trpíte pre tie správne veci

Viem že sa opakujem
Ale za tieto momenty ďakujem sebe a Savanne
Ani nevie aký mala na mňa dopad
No je to krutý svet

Viem že sa opakujem
Ale niektoré kliše sú tak ohrané až sa stanú kaž-
dodennou časťou našej mizernej existencie
Ale len v dobrom o nich vravím
Zlé myšlienky nemôžem mať
Alebo hej?

Lebo skoré rána sú smutné
Hlavne preto lebo vonku ešte chladno býva
Strom sa vo vetre ohýba
A ja rozmýšľam
Či sa niektoré veci slovami vyjadriť dajú
Či na to ľudia výrazy a frázy majú
Či aj keď všetky slovníky máte načítané
A všetky strany vám v srdci svoje miesto nútia
Viete mi niečo povedať o šťastných ránoch?

Lebo na ránach vidíš ako človek naozaj funguje
každý deň
Každý nejaké má, dobré skryté
Neukazuje, neverí, nevie
Predtým ako začne vravieť, preverí

Chýbajú mi také malé lampy
Pod ktorými som v upršaných nociach stával
Lebo ako idem dopredu a ja sa uberám
rýchlosťou svetla ani sám neviem kam
A niekedy chcem auto zastaviť
A len zostať na jednom parkovisku
Chýbajú mi lampy
Niekedy sú mi príjemné len tak pod nimi sedieť
Ale už nemôžem

Chýbajú mi časy
Keď ma ešte nikto neotravoval
Viete každým rokom pribudne vám na plece aj
ďalšia starosť
A je vás s toho zle ale iba riešiť ich musíte
Starostí ani rokov sa nezbavíte

Chýba mi ešte keď som veľa punku počúval
A v ušiach mi to dunelo
V dnešnom svete je to už niečo čudné
A preto iba to čo je na rádiu počúvam stále
Chýba mi keď som do školy nemusel chodiť
A každý deň bola iná grilovačka
Keď som sa potuloval medzi domami ako Jeho-
vista
Ale na rozdiel od nich som bol všade vítaný

Chýba ten rozdielny svet
Ktorý som už opustil dávno
Ale v hlave ma stále hreje
Chýba mi niekedy slza ktorá ide po líci
Či už v smútku alebo v hneve
Chýba mi že niekedy neviem cítiť
Že som niekedy k ľuďom zlý
Že chodím na oslavy s ktorých skorej vždy odísť
musím
Že v sebe často myšlienky dusím
Ako sa meníte
Čas vám do karát pozerá
Jeden karát je lacnejší ako sekunda na tejto zemi
Raz každý skončíme v nebi aspoň osobnom
Asi by som mal ďakovať toľko ľuďom, kvôli nim
to takto so mnou veje
Ja sa len sám seba pýtam
Tie skoré rána, kam to speje...

Auto Ševi

Auto Ševi

Majú ho dnes len tí šedí

Symbol krásy

A environmentálnej ignorancie

Ked' vyrastiem nebude to Mustang čo si kúpim

Ale auto Ševi

Auto Ševi

Mnoho ľudí o bohatstve kváka

Mnoho ľudí zaňho život dáva

Peniaze sú fajn keď ich máte

Ale každý môže troška šetriť

Preto asi moje prvé auto bude

Auto Ševi

Auto Ševi

Ked' sa tak na to pozerám

Každý má začať od seba a potom ísť ďalej

Preto nesúhlasím s maslovou pyramídou

Ani s hocijakou pyramídou vôbec

Lebo na začiatku ste len vy

A vy sám

A keď vy pochopíte čo funguje

Tak môžete sa posúvať ďalej

Ja chcem auto ktorému funguje rádio

Auto Ševi

Nočné jazdy

Ročné obdobia

Noci krásne

Čierna tma a cez ňu iba biele svetlo preniká

Každý keď je sám

Medzi všetkými vyniká

A je to to biele svetlo

Čo nás drží pri živote

Niektorý ho volajú drzým

Lebo každého volá bohom

Auto Ševi

Prevodovka manuál

Ale spať k tým bohom

Len sa stačí zamyslieť

Čo sme prekonal

Aké hory sme zdolali

Ako dobre vieme že niektoré problémy sa vrátia

Že niekedy ani my sami si nestačíme na to aby

sme boli celými ľuďmi

Ale aj o tom premyšlam

Ked' po nociach jazdím

V aute Ševi

Americký sen

Bol už dávno zničený

Ale že fakt dávno

Jediné čo nám ostáva je dúfať že nám ho niekto vráti

Ale zatiaľ po ňom ostalo len plno hlbokých tvári

A auto Ševi

A aj keď sa na stánke píše

Chevrolet ,

colloquially referred to as Chevy

and formally the Chevrolet Division of General Motors Company,

is an American automobile division of the

American manufacturer General Motors (GM).

Louis Chevrolet

and ousted General Motors founder

William C. Durant

started the company on November 3, 1911

as the Chevrolet Motor Car Company.

A pokračuje to:

In North America,

Chevrolet produces and sells a wide range of vehicles,

from subcompact automobiles to medium-duty commercial trucks.

Due to the prominence and name recognition of Chevrolet

as one of General Motors' global marques,

«Chevrolet», «Chevy» or «Chev»

is used at times as a synonym

for General Motors or its products,

one example being the GM LS1 engine,

commonly known by the name or a variant thereof of its progenitor,

the Chevrolet small-block engine.

A takéto verše zmysel nemajú

Len sa ľudia na niečo špeciálne hrajú

Dajú pol dolára

Alebo dolár celý

Za auto

Ktoré nevidia, nevedia ako jazdí

Čistá prevodovka a jazda

Hlava čistá tiež

Cesta prázdna

Americká vlajka

No a preto by som nikdy nezapredal svoj ševi za nič iné.

Nočnej oblohe do očí vidieť

Na nočnej oblohe
Vždy tisíce rokov ďaleko vidieť
Do svetov od nás odlišných
Neobjavených
Vieme si predstaviť príbeh ako tam mocný
človek vstúpi
Ako tak rýchla raketa letí

Vieme si prestaviť že práve my sedíme v tom
skafandri
Že my máme na zodpovednosť bojovať
s obrovskými mimozemšťanmi
Ktoré hneď prvé sekundy po tom čo nás nájdú
Nás už chcú zabiť
Sú to pekné príbehy
Málo pravdivé

Lebo nočnej oblohe vidíme do očí
A ona sa pozerá späťne
Vidíme jej do očí denne
A len niekedy matne

Raz a občas nová hviezda spadne
Že vraj želať si niečo máme ako sa to stane
Že vraj treba pozeráť vtedy hore s túžbou
A zámkom ticha
A len čakať
Že sa nám pranie splní

Lebo noci sa dá pozrieť rovno do očí
Vidíte až priamo do duši
Viete že každá noc učí
Že niečo nové skúsi
Každá noc svoju hodinu má
Aby svojich študentov o pravde presvedčila
Noci sú ako riaditeľky školy
Celému tu velia
Žiakov po svete si delia
Každý inú pravdu počuť potrebuje
Každý v tom momente iné myšlienky žuje
Každý spí na inej posteli
Niektorý spolu
Niektorý spia vo vilách
Niektorý pod mostom dolu
Je jedno kde alebo ako
Stačí vám len ticho a umenie si predstaviť
A na zopár hodín ste kto chcete
Lebo noci sa do očí pozrieť dá
A ona sa vás späťne pýta
Kým chcete byť?

a kým chcem vlastne byť?
Chceme sa hrdinom vlastného sveta stať?
Prečo ľudia nesnívajú o veciach
Ktoré sa naozaj môžu stať
O svetoch
Kde sa dá aj žiť?
O svetoch
Nie kde sa v oblakoch lieta
Alebo čítať myšlienky sa dá
Prečo ľudia bývajú v mysli kde je tak osamelo
A sú šťastný s tým čo majú

Lebo noci sa do očí pozrieť dá
A spýtať túto otázku
A ona vám aj odpoveď rada dá
Aj keď často je to len hra
Obloha vám klame aby ste zaspali aj vy
Vie že spánok návykový je
Bez spánku nikto ešte neprežil
A bez snov ešte nikto nespál

Lebo oči noci sú hlboké a prudké
Pozerajú vám cez orgány dnu
Pozerajú na vás z hora
Súdia podľa rán čo vás bolia

Len oči noci sú tmavé ako svet samotný
Ako večer na vrchu hory
Ako víkend sobotný
Ako keď oblaky oblohu zničia
A slnko dlho nesvieti
Ako keď zaspíte v strede dňa
Ani nevíete že prečo
Keď hráte hry spolu
Ani nevíete začo
Lebo niektorých ľuďom stačí sa do očí pozeráť
noci
A dúfať
Že magický svet ktorý žije hore v oblakoch ich
príde navštíviť

A preto to musí byť pohľad
S pravdou v očiach sa do tmy zahľadieť
Svety po jednom zničiť
Nech zhorí všetko
Lebo ja nechcem svoje dni snívať
O tom čo by mohlo byť
Radšej budem žiť v prítomnosti
A bude mi duša hniť
Ale aspoň sa nemusím pozeráť jej priamo do očí
A to ma teší

Záporný hrdina

Záporný hrdina sa kopcami valí
Kufre berie zo sebou
Meče si balí
Na koňovi brázdí čiernym lesom
Ďaleko od ľudí
Len s jedným heslo
Nájsť pravdu

Záporného hrdinu ani princezné nezaujímajú
Nech zomrú jeho to netrápi
Nášho hrdinu ani zelené kopce nezaujímajú
Nech sa s nimi príroda potrápi
Nech sa mu len naskytne pohľad
Do knihy pravdy
Nech len si môže zopár strán prečítať
Vedieť ich navždy

Nech ho vedie svetlo
Svieti deň či noc
Nech ho nevedú hlasy
Ktoré nutne kričia o pomoc
Tým ľuďom treba plášte
Mocné heslá o slobode
Tým ľuďom treba lode
Aby sa plavili po vode

Každý sníva o svojom princovi
Ktorý príde na zlatom koni
Každý vonia kvety zhora
Každému rozmarín vonní
V uchu duní dávna hymna
Hradu ktorý padol v dávnom veku
Záporný hrdina svojimi maniermi
Žije ešte v praveku

Dávny hrdina stratených časov
Dnes len v bájkach nepriateľa straší
Mocné slová, hrdé činy
Krv odporcov na jeho plášti
Taký ideál treba
Takého druha
Ľuďom obyčajným
Keď utečie bystrým skokom
Podchodom tajným
V čiernom lese hľadá samého seba
Aj keď vie že neutečie
Pre tieňmi
Tie ho doženú rýchlo
A náš záporný hrdina
Čupí v lese a pozoruje

Do tváre mu mocný vietor duje
A kyslík sa mu z pľúc vytráca
Umiera teraz alebo o minútu?
Robiť veci zdarma
Sa nevypláca
Náš záporný hrdina
Ani o priateľstvo ani o lásku nestojí
Každý záporný či zlý
Ktorý ho stretne
Zastane, pozoruje, v duši sa ho bojí

Lebo len človek
Čo život na perifériách žije
Len ten človek do zvona pravdy
Mocným kladivom bije
Len ten sa derie cez bahno
V ktorom ležia snívajúce hlavy
Len ten vie kto klame
A kto vlastní drahokam pravý

Záporný hrdina
Len pred sebou činy chváli
Ale náš normálny hrdina
Vždy musí byť v hlavnom diani

Ja sa poberiem s vakom
A zo snom nájsť pravdu skrytú
Do lesa čierneho
Možno nájdem stan záporného hrdinu
Možno bude ochotný sa so mnou o tom poroz-
právať
Lebo aj už dlho hľadám samého seba
Či už ráno alebo večer
Slnko a knihy prinesú len toľko šťastia
Ľudia vám dajú to ďalšie

Záporný hrdina v tom neverí
Jeho život je bolesť
Ale on trpí rád
Raz keď stále trpíte
Už vás negatívna myšlienka tak netrápi
Už nemáte pomaličky ani emócie
Potom sa znova tancu života treba naučiť

Ale ja, boháč pocitov a túžieb
Môžem rozprávať ako život správne žiť?
Môžem si ja dovoliť do prs biť a drístať reči
o tom ako som vyvolený spasiteľ a prišiel som
zachrániť svet pred skazou ktorá za rohom stojí?
Alebo je to len moje srdce
Ktoré sa obrazu v zrkadle bojí?

Kravata čo sa točí v kruhoch

Kravata sa vždy točí v kruhoch
Keď chcete ráno ísť do roboty
Točí sa vám okolo krku ako jedovatý had
Vaše sako, vaša káva
Vaše auto, vaša tráva (viem že ju fajčíte keď žena
nie je doma)
Váš šéf, ktorého z duše nenávidíte
Papiere, tie zbytočné

A trepete sa tam každý deň
V zápche, v nádcha
Nadchnutý predstavou bielych plotov
Bielych domov, všetko biele
Hlavne že rasizmus už neexistuje

Ale kravata
Sa točí okolo krku
Stále vás ťahá za viac peniazmi
Za väčším bohatstvom
Už ani nesesádzate pri večerných stoloch
Syn a pýta kde toľko ste
Odpoveď: pracuje

A ocitáme sa v kruhu
Kde nás hodil boh keď sme ho zavraždili
Nemáme nič iné na práci
Len chcieť viac
Keď stačí tak málo

Keď stačí sa na stromy pozrieť
A vidieť že vtáky gýčovo spievajú
Keď stačí len pred dom ísť
Alebo aj v byte na balkón
Len také maličkosti

Ale šak príde piatok nie?
Pôjdete do klubu aby ste zabudli že trpíte
Aby ste si zmyli špinu zo seba
Previnilosť
Nikdy z toho nevyrastie
Nevera
Z tela ktoré má vám slúžiť si robíte lacnú štetku
Nespíte
Lebo nejaký graf treba dokončiť
Píšete
Ale prázdne slová ktoré aj robot napíše
Napísal by toto robot?
Asi len riadne pokazený
Ale nebudem moralizovať
A to si poviem každý deň a pozrite na mňa

Aj keď nemáte pas
Každý sa narodil s Americkým snom
Lebo ten prišiel zabalený spolu s McDonaldom
Ten prišiel v balíčku s modrou stuhou
Sloboda
Od čoho?
Od myslenia
Osobnosť?
Aká keď sa odosobniť neviete...

Niekedy mám emócie ktoré v sebe potláčam
Rád by som ušiel len nie je kam
Už aj v najmenej civilizovanej spoločnosti z rohu
trčí zlatý dvojoblúk
ach jaj

A kravata sa šplhá hore
Neviete čo s tým
Tak niekde v kôlni
To celé ukončíte
V tej istej kravate ktoré vás tam dotiahla

Kľáčite v kríkoch
Život hľadáte
Žiaden nieje
Škoda
Lebo niektorým to trvá život kým to pochopia

A to vás oslobodí
Že jediná istota je smrť
Rovnako každý vonia tie kvety zdola
A tam je to jedno
Kravatu si tam nemusíte brať
Asi by vás vysmiali keby ste tam vyparadený
došli
Vošli do neba v saku?
Prosím vás, tam majú všetci biele rúcha
Aspoň dúfam

Lebo rodina
Autá
Pôžičky
Dom v ktorom nežijete
A nenahovárajte si ani ho nesplatíte
To všetko vás pri zemi drží
Tak lietajte
Vták bez krídiel
Muži bez guráže
Ženy emočne zaviazané
Najbližšej pobočke
A veríte mi teraz keď vám poviem že tá kravata
na tom krku vás škrtí? Dúfam že hej...

Koho viniť

Na koho prst ukazovať
Keď trpíte pre prázdny pohár
Na koho to môžete zvaliť
Keď nevíete čo robiť

Lebo svet vám pomätie
Svet vám nepomôže sa vzchopiť
To nie je jeho úloha

Lebo svet sa vám bude smiať
Náramne a škodoradostne
A keď niekedy odídete tam hore
Neviete ako na vás ľudia budú rýchlo zabúdať
Čoskoro len budete len fotka v ráme
Ktorý sa zahodí pri ďalšom sťahovaní

Koho viniť?
Za tú bolesť ktorá vám je len daná do rúk
Na
A robte dačo
Koho za to viniť?

Labyrint sa točí dole
Strmými schodmi
Len sa pozerajte
Hlava sa vám točiť bude
Som prázdny ako vedro vonku
Nič nemám
Ani riadky nejdú tak plinulo ako to bývalo

A ja sa pýtam koho viniť?
Že mi moja múza domov ešte nedošla
Že sa mám rád
Ale ostaných nie
Že som človek
Ako vy ako ona
Že za mnou nepadne nič
Len červené clona

Koho mám viniť?
Keď neviem do ktorého boja
Sa pustiť
A do ktorého nie
Keď svet trpí
Trpím aj ja
Ale neviem to povedať slovami
Preto tieto básne sú len útržkami čo si myslím
Ale ťažko sa píše keď na nič nemyslíte
Ale tak čo už
Dúfam že vám aspoň zabavím

Koho viniť?
Keď neviem kam mám ísť ďalej
Ani späť sa nedá
Koho viniť
Keď klavír len smutnú hudbu hraje
Keď spevci chodia v kruhom
Niekoho hľadajú
Keď sa len v obchodoch mätajú

Koho viniť?
Keď dni ubiehajú ako voda
A vy sa svojho dreva chytiť nevíete
Len sa plavíte po prúde
A nevíete kam
Každá rieka ide do niejakého mesta
Ale dúfam že nie do veľkého

Koho viniť?
Keď sa v dave stratíte
A nik vás nehľadá
Koho viniť
Chcete prstom ukazovať
Neviete kam
Neviete kde

Koho viniť?
Keď vás bolí celé telo?
Keď chodíte von
Len občas
Lebo už nesvieti slnko

Jazyky
Oceány
Boj
Nájsť sa
Koho viniť?
Kam sa pozrieť?
Obzor nie je
Lamoy nesvietia
Maják zhasol
A vy stojí v dáždi
Sám

Koho viniť?
Nik vám nepovie
Môžete sám seba viniť to vám nepomôže
Každý človek má kapacitu byť veľkým
Byť mocným
Ale v skratke sa vám nič nezmení
Len pre vás to bude mať význam
Tak si ho pridajte ráno do kávy

Musím sa zobudiť

Musím sa zobudiť
Lebo to musí byť nočná mora
Svet sa točí
Prezident kričí
Sankcie
Červené
Modré
Kto sa pozerá na tie farby
No nie?

Musím sa zobudiť
Lebo svet ma máta
Lebo svet sa hľadá
Dnes aj zajtra
Pozajtra aj včera
Stále

Tak ma zober na miesto kde sa neumiera
Ukáž mi kde je správna miera
Nechcem sa zobudiť
Ak to bude ten istý svet
Tá istá báseň
Ten istý Microsoft Word

Keď neviem do denníka písať
Keď neviem čítať
Ani nič v podstate
Keď len sedím na svoj koniec čakám
Koho za to viniť treba?

Kam sa mám dostať
Aby som sa zobudil do sveta svetlého
Kde lampy svietia
Ale nie tie elektrické

Dneska sa tu neumiera
Zajtra áno
Nebo a jeseň
Listy
Pre mňa pre teba
Aj s poštovou známkou

Kde je ten poslíček
Ktorému poviem čo som robil a on prikývne
Kde je ten úspech ktorý mi každý slúbil
Kde je ten postoj
Ktorý nás tu zviaza
Kde je to zviera
Ktoré sa na toto všetko pozerá
Sme kozmický vtip

Kde je ta vina?
Vina previnilá?
Kde je tá miera?
Kde je ten mier?
Kde je tá raketa?
Tá sankcia?
Ktorá nás na franforce roztrhá
Hľadám , hľadám
A nič

Možno je to o snahe
Ale ja žiadnu nemám
Táto vec sa ledva rýmuje

Kde je moja oslava
Že som tu už rok prežil

A furt si hovorím lži
Bude lepšie
Asi tak len na deň je
Ja neobsedím

A možno je to tým
Že každý vstáva do pekné sveta
Okná otvorené, svetlo dnu
A ja do tmavej noci
Vstávam a idem k počítaču
Ale čo už

A možno je to tým že každý má ten istý problém
A ja som moc istý tým že len ja ho mám
a neviem uznať keď niekto volá o pomoc
Odmietnem
A nič ďalej k tomu nepoviem
A nič sa mi nechce ani hovoriť

A možno je to tým
Že knihy čítam až moc
A potom už ničomu nerozumiem
Aj keď slová poznám

Vytiahni ma bože prosím
S tohto fiaska, s tejto vôle
Na všetko si šetrím
Na všetko si myslím že mám
Myslím že to mám ale v podstate ani nie
Myslím že viem kam idem ale ani nie
Myslím že ja som vodiť
Ale nič mi to nenahovára
Myslím že má poslednú súd
Postupne zvära

Daj mi ruku

Ja o pomoc volám
Nik sa neozýva
Len prázdna tlapa medveďa
Lenivo zívá
A sníva, sníva

Kde je moja vinna?
Vinna, previnilá?
Kam sa mám pozeráť
A kde mám na ňu naraziť?
Kopať si dieru?
Možno...

Čas sa zastavil
Tak podaj mi ruku
A daj ma späť do momentu keď ešte všetko zmysel dávalo
Už viem prečo humor je taký aký je
Nedáva zmysel
Nevie čo sa robí
Ocitáte sa vo svete kde nikto nič nerobí
A všetci sa niekam ženú

A preto vravím
Daj mi ruku
Nech je konečne nájdem
A cítim ľudský dotyk
Nech je môj hľadanie skončené
Nech neskočím dole
Na chodník
Kde sa chodí
Kde každý stojí
Kde len sme v celkovom nezmysle

Keď neviem čo robiť
Keď neviem kam sa pozeráť
Lebo pozeráť sa je dôležité
Máte víziu, máte nejaký pohľad
Ja ho nemám
Asi som ho stratil vo vlaku ako som išiel sem na tento svet

A moje piesne sú len smutné
Tie si spievam
Hľadám sám seba v tejto kôpke
Hľadám sám seba v tomto stoji
Hľadám sám seba
V lesklej zbroyi
Hľadám skrutku
Na tomto stroji

A ten sa ma bojí
Už cítim ako sa na mňa pozerá
Lebo ja ho chcem zastaviť
Chcem mať dobrý deň, chcem sa hrať na veľkého muža
Chcem aby ma obdivovali ľudia
Nech ma život skúša
Len nie takto skoro
Prosím nie

A nonstop
To ide stále dookola
A kolá na aute ktoré stojí vonku
Sa furt točia
Aj keď sa nič nedeje

A večer sa ide na párty
Aspoň na chvíľku zabudnem že mi niekto ruku má podať
Že som človek
Že mám emócie
Pod ktorými konám
Že stonám lebo neviem ani poriadne čo robiť
Že sa hľadám stále
Že niekedy mám na mále

Že píšem rýchlo a stručne
Že to vo mne vrie
Že stojí v spoločnosti sám
A ma to ničí ale aj oživuje
Že nosím úbor nižšej triedy
A na tabuli je len počuť kriedy
Že stojí sám a nik mi ruku nepodá

Tak daj mi ruku
Ja sa jej chytím mocne
Že sa zo slovami hrám
To možno neoceníš
Ale aj tak mi tu ruku daj

Že sa hraj keď necítiš už tep
Lebo moje telo je mŕtve ale strany prežijú
Strany hnijú
Strany sú úzke
Strany sa snažia byť niečím viac
Ako len nesúvislými slovami
Ako len niečím čo sa chváli
Ale ja ich dôverne poznám
Stany
Ach jaj
Možno moje jediné kamarátky

Peniaze

Zelené doláre sa poľľakujú
V taškách na predmestí
Každý si ich chce chytiť
Cítiť
Málo kto ich dostane

Ľahko sa hovorí tým čo ich majú
Ako ich zarobiť
Pre muža ako mňa a pre ženu ako vy
Je to ťažké

A ja vás chápem
Chcete nové auto
Nové zbrane
Čo ak príde ta pravá
Alebo revolúcia z prava
Čo ak vláda poruší vaše práva
Ranná správa to nezachytí
Na západe nič nové
Len životy každý deň padajú ako stromy v Ama-
zonskom pralese
Životy ktoré horia túžbou
Honbou za zlatom
To ale sa malo nechať v Kalifornii

Odosobnite sa
Od ľudí ktorý vás toto vravia
Vy viete najlepšie
Čo pre vás dobré je
A nechajte to pri tom
A tam chod'ťe životom
Plný nádeje

Nádrže
Od áut
Aj tie žerú peniaze
Chodia len z miesta A do miesta B
Keby sme furt nemuseli niekam chodiť
Ani by sme ich nepotrebovali

Lietadlá
Do destinácií
Z ktorých si zapamätáme akurát tak magnetku
V ktorých len prepijeme svoj plat
A ostávame v luxusných hoteloch
Všetko je o tom či sa tým pochváliť dá
Vy viete o ktorých hovorím
V takých rezortoch kde ísť na prechádzku je čud-
né
Len nečinne ležať na pláži

A mozog sa vám smaží
Keď len chodíte v zelených kruhoch
Každý kto chce vás predbehne
Hlavne muž na schodoch
Ten sa smeje
Je totiž smrť láka
Večer keď chodí spávať
Démon v skrini ho neľaká

Peniaze
Bohom dané ale nám nie
Vidíme životy len cez obrazovky našich mod-
erných geretov
Ale ja neviem ako to pekne napísať
Lebo dnes prší
A ja sa necítim vo svojej koži

Ale tak oži!
Chod' do ďalekých krajín hľadať to čo chýba tebe
aj mne
Chod' preč a nájdi sám seba
Nechcem aby si bol jediný
Nechcem aby si bol sám
Peniaze len dočasne vedia kúpiť to po čom túžiš
Ľudia tu ostanú dlhšie

A ja keď niektorý nemajú čo jesť
A svet sa bojí že príde o svoje bankovníctvo
Keď v Amerike sa pália obchody
A obecenstvo kváka o spravodlivosti
Ostaň v klude
Lebo aj takéto problémy svet za teba vyrieši

Grepý a pomaranče
Donesené zo ďalekých krajov
Ktoré ráno pijeme v pohároch
To vám peniaze kúpia
Ale vzťahy nie

A napriek tomu čo všetci bankári vravia
Keď vám o portfóliu niečo hovoria
Nebúchajte si hlavu o stôl
Nechajte to tak
Snažte sa len nechať všetko tak
A byť na perifériách šťastný
Lebo len tak sa dá oslobodiť od moderného sve-
ta
Ktorý čo raz viacej triumfov v rukách drží

Peniaze
Nenechajte nech vás zjedia
Na to ste až moc dobrý

Krajina slobody

Snívam o krajine slobody
Kde vtáci lietajú vysoko
A vždy má niekto čo povedať
Či už napriek tomu že to je proti všetkým
presvedčeniam
Alebo že to niekomu vadí
Krajina slobody
O nej snívam

Snívam o krajine slobody
Tam kde príroda žije
Tam kde človek nikdy nezhnije
Tam kde knižnice sú plné spisov
Čo sa má a nemá robiť
Tam kde treba našich démonoch
Každý deň pokoriť
Ale nie je to úloha ťažká
Pre každého rovnaká
Pre každého iná
Ale každý ju zvládne
A nik nie je stratený

Krajina slobody
A s ňou aj veľké slnko príde
Každý kto do hory volá
Vie že z nej aj zide
Každý vie že život jednotvárny nie je
Často sa tak len tvári
Keď vo svojej tvári
Chytíte vrásku staroby
Zatvárajú sa vám brány
Brány slobody

Lebo vo svete slobody
Nik nestarne
Každý sa dá len do večnej pohody
Nikto sa nemusí starať
Či u boha pochodí
Lebo krajina slobodná je raj na zemi
Niet človeka ktorý by dobrovoľne odišiel
Niet nikoho

A krajina slobody
Slnko sa už na západe skrúca
Na večeri zo všetkými
Tečie mi slza vrúca
Lebo viem že to nebude navždy
Vo svete slobody
Ale dúfam že aspoň raz sa ešte vrátim
Nazdravie

Na strecha paláca
Leží socha leva
V krajine slobody
Symbolika dravosti
Dravosti po pravde a cti
Dravosti po nesplnených želaniach
A ako by sme mali na nich radšej pracovať ako
sa flákať
Radšej nad sebou sa zamyslieť
A nič nestrácať

Snívam o krajine slobody
A ja viem že som tam už raz bol
Sedel som za jedným stoloch zo všetkými
ktorých obdivujem
A bolo ich veľa
Oni spätne mali radi aj mňa
Aj mňa hrialo pri srdci
Že také krásne spomienky budem mať
JA keď odídem s krajiny slobody

Krajina slobody
A ja sa jemne tápam
Šmátram po kľúčke
Šmátram po rúčke
Možno jednej slučke
A neviem čo s tým robiť
Krajina slobody
Mi odpoveď nenašepká
Tak sú ľudia radšej ticho
Lebo ticho lieči
Slová väčšinou bolia

S vášňou spomínam
Na ten kus sveta
Krajina slobody
A neviem ako sa končí táto veta
Lebo rád spomínam na ten palác
Na tie jedlá spoločné
Na šachy
Na karty
Na bar aj televíziou kde vždy išiel aktuálny zápas

A krajina sveta
Na ňu márne spomínam
A koľko za to trpím
Koľko ráz by som chcel zabudnúť
Ale to sa nedá
Krajina ako vystrojená z neba
Neva
Nejako to vydržím

Kúsok leta

Kúsok leta
Dneska vzlieta
Dneska lieta
Vo vzduchu nad oblakmi
Spoločne a skupinovo
Lieta tam ten kúsok leta

Kúsok leta
Už nám ulieta
V modrej oblohe
V bielych oblakoch
Na lietadle značky Boeing
Už ide preč

A príde zas búrka
Dážď
Krúpy
Kolaps dopravy
Aj psychiky
Jazdenie divoko
A zbesilo
Mokro
Migréna
Bolesť hlavy ale tá silné
Na ňu tabletky nezaberajú
Vráť mi kúsok leta

Slnko lieči
Teda žije
Na hodinách trinásť bije
Na hodinkách tiež
Ale ten zvuk
Trinástich gongov
Straší vtákov ale aj susedov
Potom vedia že len ťažko
Im vráti niekto kúsok leta

Kúsok leta
Leť do sveta
A nájdi svojich ľudí ktorý sú mu hodný
Nájdi ľudí ktorý sú mu zhodný
Ktorý sú mu zvodný
Ktorý ho budú brať medzi seba
Ako kamaráta ako niekoho na pivo
Lebo len taký si ťa naozaj dokážu vážiť
My moc filozofujeme
A premýšľame
A vôbec to nie je žiadna sláva
Väčšinou len výhovorka pre lenivosť
A preto ju používajte nie často

Lebo vráť mi ten kúsok leta
Ten ktorý sa ukradol z geta
Ale najprv vážený
Všetky prachy poprosím
Leto zdarma nie je
Môžete sedieť vnútri
Ale tam sa aj tak nič nedeje
Precestovať svetom
Medzi zemou a nebom
Medzi spodkom a vrchom
Aj to je jeden prechod

Alebo sa nebude veriť že dačo je
Ani boh ani kúsok leta
Ani to že slnko zapadá pomaly
Ani to že pláže sú pieskové
Ani to že často neprší cez leto
Ani to že to môžeme mať späť

Tak namiesto dažďa
Daj mi prosím kúsok leta
Nech slnko svieti
A nech ja viem robiť
Nech môžeme ísť vonku
Nech je nám všetkým dobre

Tak namiesto búrky
Majme aspoň modré nebo
Aspoň nech tú farbu spoznám
Aspoň nech viem koho poznám
Aspoň nech sa na seba pozriem
A som si istý
Že tá iskra aj vo mne svieti
Čerstvého vzduchu

Tak namiesto chladu
Namaľuj oranžovou farbou okolie
Nech to lepšie hreje
Nech je všetko vidieť
Lebo nič nemôže byť v tieni
Práve v nich je chladno
Právne v nich je otupno
A to nik nevie

Tak vráť nám kúsok leta
Prosím pekne
Nech sa máme načo tešiť
Nech vstávam as úsmevom
Nech nás slnko víta
Nech musím okna otvárať
Nech viem písať

Poľovnícka búda

Áno, skoré rána sú pekné
Lebo pozorujete oranžové slnko
Ak sa na vás usmieva
A chýbajú vám
Priatelia ktorých bohužiaľ nemôžte vidieť
Ste od nich odlúčený
Chýbajú ju vám tie momenty šťastia
V tomto smutnom živote

Chýbajú vám dievčatá
Ktoré milujete ale neviete im to povedať
Niekedy nemáte slová
Niekedy sa pamätáte že ste neboli dobrý
A mrzí vás to
Lebo ich chyba to nie je

Lebo som hovoril že o dievčatách sa veľa píše až
moc

Aj v mojich knihách
Na ne som hrdý
Ale teraz chápem prečo môžu byť múzy
Aspoň myslím že rozumiem
Nikdy neviete až si k tomu poriadne sadnete
A myslíte
Bolí vás hlava
Ale tabletky vás nepomôžu
Trpíte
Ale trpíte pre tie správne veci

Viem že sa opakujem
Ale za tieto momenty ďakujem sebe a Savanne
Ani nevie aký mala na mňa dopad
No je to krutý svet

Viem že sa opakujem
Ale niektoré kliše sú tak ohrané až sa stanú kaž-
dodennou časťou našej mizernej existencie
Ale len v dobrom o nich vravím
Zlé myšlienky nemôžem mať
Alebo hej?

Lebo skoré rána sú smutné
Hlavne preto lebo vonku ešte chladno býva
Strom sa vo vetre ohýba
A ja rozmýšľam
Či sa niektoré veci slovami vyjadriť dajú
Či na to ľudia výrazy a frázy majú
Či aj keď všetky slovníky máte načítané
A všetky strany vám v srdci svoje miesto nútia
Viete mi niečo povedať o šťastných ránoch?

Lebo na ránach vidíš ako človek naozaj funguje
každý deň
Každý nejaké má, dobré skryté
Neukazuje, neverí, nevie
Predtým ako začne vravieť, preverí

Chýbajú mi také malé lampy
Pod ktorými som v upršaných nociach stával
Lebo ako idem dopredu a ja sa uberám
rýchlosťou svetla ani sám neviem kam
A niekedy chcem auto zastaviť
A len zostať na jednom parkovisku
Chýbajú mi lampy
Niekedy sú mi príjemné len tak pod nimi sedieť
Ale už nemôžem

Chýbajú mi časy
Keď ma ešte nikto neotravoval
Viete každým rokom pribudne vám na plece aj
ďalšia starosť
A je vás s toho zle ale iba riešiť ich musíte
Starostí ani rokov sa nezbavíte

Chýba mi ešte keď som veľa punku počúval
A v ušiach mi to dunelo
V dnešnom svete je to už niečo čudné
A preto iba to čo je na rádiu počúvam stále
Chýba mi keď som do školy nemusel chodiť
A každý deň bola iná grilovačka
Keď som sa potuloval medzi domami ako Jeho-
vista
Ale na rozdiel od nich som bol všade vítaný

Chýba ten rozdielny svet
Ktorý som už opustil dávno
Ale v hlave ma stále hreje
Chýba mi niekedy slza ktorá ide po líci
Či už v smútku alebo v hneve
Chýba mi že niekedy neviem cítiť
Že som niekedy k ľuďom zlý
Že chodím na oslavy s ktorých skorej vždy odísť
musím
Že v sebe často myšlienky dusím
Ako sa meníte
Čas vám do karát pozerá
Jeden karát je lacnejší ako sekunda na tejto zemi
Raz každý skončíme v nebi aspoň osobnom
Asi by som mal ďakovať toľko ľuďom, kvôli nim
to takto so mnou veje
Ja sa len sám seba pýtam
Tie skoré rána, kam to speje...

Rýchle autá

Rýchle autá
Čierne, biele, oranžové, zelené
Chodia po cestách
Hore, dolu
Oddelene, spolu
Chodia po cestách
slnečných aj upršaných
Rýchle autá
Zakaždým ich vidím

Rýchle autá
Chodia ulicami hore dolu
Chodia oddelene alebo spolu
Chodia rýchlo, niekedy spomalia
Veľa benzínu spália

Cesty bývajú dlhé
Plné zákrut, plné nadšenia
Plné slnka, prázdne od ľudí
Tam uvidíte rýchle autá
Ktoré chodia hore dolu
Oddelene a spolu
Čierne, červené
Biele, rúžové
Dobré alebo zlé?
Rýchle autá
Kde ste

Premávajú sa hore dolu
Vodiči pijú kávu spolu
Odvezú sa diaľnicou k mestu
Ktoré ich s náručou čaká
Náročky tam niesu autá
Len rýchle autá

Tá krása, tá nádhera
Ta paleta rýchlych farieb
Tá zbierka modrých kariet

Rýchle autá
Zbrklé, zbesilé
Chodia hore dolu
Oddelene alebo spolu
Chodia vpravo
Niektoré sa šoférujú samo
Chodia do zákrut rýchlo
Aby chytili vlak ďalší
Aby predbehli ďalšie autá
Víta ich slnečná Malta
A kryštálovo čisté more

Rýchle autá
Jedno za druhým chodí
Zvoní postupne
Trúbi ale nie hlasno
Rýchle autá robia len nežné tóny
Je to ako počúvať na hradných vežiach zvony
Je to dominantné ale nie hlasné
Staré ale známe
O, rýchle autá
Vo všetkých farbách
Rýchle autá
Vo všetkých maľbách

Rýchle autá
Chodia hore dolu
Oddelene alebo spolu
Chodia po cestách
So svetlom súťažia
O rýchlosť a prestíž
O titul šampióna
O zvony ktoré ráno zvonía
O zvuky ktoré idú divákovi z úst
O nich spieva denná správa
Ich majiteľ večer pohodlne spáva
Lebo boh vojny
Mu z diaľky máva

Rýchle autá
Chodia hore dolu
Ale aj odbáčať vedía
Vedía sa vykrúcať z problémov
Sú to predsa rýchle autá

Rýchle autá
Chodia ale fakt rýchlo
Keď idú spolu
Ako paleta farieb vyzierajú
Ľudia naň pohľad upínajú
Tak pohľad mi oči
Ukáž mi nejaké rýchle autá

Rýchle autá
Chodia hore dolu
Oddelene alebo spolu
Chodia farbovo oddelené
Chodia rýchlo
Chodia elegantne
Jemné zvuky motora prerušujú ticho
Rýchle autá
Chodia hore dolu
Odvezú vás až k moru

Zlé vlny

More a more
Biele, čierne, žlté, červené
More, more
Cítim že mi slnko poaľuje nohy
Možno aj hlavu
Klobúk mi nepomôže
Ani nové auto
Ani nová duša
Možno len cez srdce kuša

Cítim sa ako syn boha
Na zlými vlnami lietam
Vtáci na oblohe ma nezaujímajú
Nech si letia
Biele, červené, zelené, čierne
Rýchle autá
Aj tie pomalé
Chcem perfektný život
A západ slnka ako bonus

Cítim zlé vlny
Zlé vibrácie z môjho rádia
Zlé pocity keď chodím spať
Po domoch
Po plážach
Po uliciach
Po opici
Vlci hladujú
A ja cítim zlé vlny
Na kožu sa mi chlpy postavili

More, more
Kto sa kedy pozrie hore
Na oblaky
Na oblohu
Modrú, bielu, čiernu, červenú
Krvou nasiaknutú
Ako trň ruže
Ako pes ktorý kúše
Ako rýchle autá
Ktoré chodia stále hore dolu
Stoja v organizovanom rade
Spolu
Ľudia ležia po plážach
Snívajú ten Americký sen
Počúvajú tú Americkú hudbu
Dotýkajú sa tej Americkej zemi
Snívajú že to aj ináč môže byť
Mne len slnko svieti na moje telo
O 5 hodín začne hniť

More, more
Cítim zlé vlny ako obmývajú pláže
Takže pozrime sa na to z nadhľadu
Uhol pohľadu

Kostým
A koncert v obľúbenom pube
Diva zo županom modrej farby
Zlaté rámy
Cítim tie zlé vlny
Cítim tú gitaru
Cítim že už sa nikdy neopijem
Lebo ja už nič necítim
Som ako šelma, oblečená v Pume
Chodím v čiernom aj keď vonku je teplo
Je mi smutno že sa nudím
Chcem perfektný život
A slnko k tomu

Voda a voda
Škoda jej keď ju vylievam s pohárom
Čierne steny
Čierne štvorce
Čierne bundy
Čierne dvorce
Biely anjel
Roztrhaný na franforce

Nefunguje to tak
Že chcete slnko
Že chcete všetko
Lebo máte Americký pas
A počúvate Americkú hudbu
Možno aj auto máte

Cítim zlé vlny
S každého rožka troška
S každého voza niečo
Každá koza je už dnes v televízii
A ja ostávam na pláži sám ležať
Jack v ruke
Guľka v hlave
A sníva sa mi krásny sen

O oblohe
Modrej
O slnku
Červenom
O krásnej žene
V bielom rúchu
A čierna farba tam miesta nemá

Bubny praskajú

V ušiach ľudí praskajú bubny
Ako vojsko pochoduje
Zmýva mŕtvolu do rieky
Somelier s nimi obchoduje
Dáte si červené?

Každý chce perfektný život
Len málokto ho dostane
Ale keď bubny praskajú
A kuše paria dym smradľavý
Tak viete že je zle
Že treba volať pomoc
Že treba možno volať o pomoc
Že treba bežať
Bez prestávky z svojim cieľom
Že sa treba starať o tom čo hovoríme
Lebo nikto nevie čo sa na vás ušije
Nikdy nevie s ktorej strany rana príde
Kde sa zjaví nepriateľ
Zjazvená tvár
Zjazvený úsmev
Zjazvená duša
A do nej práve strelila kuša

A náhoda skúša
Pána aj pani
Náhoda sa nad vami skláňa
Klania sa vám ak ste je hodný
Je to ako šťastie
Len keď máte čas a priestor ste zaujímavý

Na také mítingy treba chodiť včas a pripravený
Treba chodiť v peknom saku
Nikdy neviete koho stretnete
Koho ruku potrasiete
Môže to byť osud alebo majiteľ všemohúci
Nikdy neviete tak radšej buďte v pozore

A čo je problém s tým
Keď nechcem cítiť ako bubny mi v ušiach praskajú
Keď mi píšťaly v bruchu výskajú
Keď na mňa skáču maskovaný vojaci
Na autách terénnych
Keď nechcem aby som bol postrelený v strede púšte
Keď poviem: „Všetko sa učte?“
Koľko mám ešte na učte
Vážna otázka pre každého
Lebo keď prídu bubny

Už nebude čas

Radšej sa prichystajte
Lebo keď budú bubny praskať
Nebude čas utekať domov ešte po veci
nebude čas ani sa otočiť
A vidieť pohromu
Vidieť kostoly ako horia
V ňom svätci ako väzni
Vedci väzni vo svojej hlave
Oheň im nič nevraví
A to bude ich záhuba

A nebo otvára svoje pekelné brány
Dnes je červené
Oblaky sa vyparili
Dážď padá len ako kyselina
Každá hlina
Sa roztápa
Koža horí
Zvery sú už mŕtve
Pravá pekelná vojna
A to len preto lebo bubny zapráskali
A trúba zahral slávnú symfóniu

A každý len skúša
Nikto na vojnu pripravený nie je
Ani ju preto nechce

A ja sa len chcem spojiť
Aj cez telefón
Alebo pevnú linku
Zo šéfom tohto celého
Povedať mu že experiment sa skončil
A že nech všetci sa ojíme
Nech ideme domov
Bojím sa ale že na zlatých stránkach takého nikoho nenájdem
Asi je len za zlatými bránami
Ak vôbec nájdem tie

A zatiaľ
Sa zem zmenila na ohnisko
A stromy sú len dávnou myšlienkou
Umierame pomaly ale isto
Umierame všetci
Ani neviem načo
Niektorý nemajú ruky
A o chvíľku ani krv
Niektorý už nás dávno opustili
A nám ostatným
Ostáva asi tak len si spievať aby sme bubny nepočuli ako praskajú

Koľkokrát som sa pýtal

Koľkokrát som sa pýtal
Podme niekedy von
Len na jednoduchý burger
Len na jednoduchú Kofolu
Ale nie
Tak dobre

Tak teraz čítam
Teraz viem
Že som silnejší ako kedykoľvek predtým
Nikdy nezapredám svoju myseľ
Ako mnoho ľudí
Ako mnoho chutí
Ale ten burger by som si stále dal

Teraz už mám auto
Jazdím divoko
Neviem ani značky ani semaforey
Ani kde je cesta
Povedal som že jazdím divoko
Vodiči ostatných motorových vozidiel
Sú pre mňa len ďalšou prekážkou
Stovkou po dedine
Chodím rýchlo a nespútane
Nepripútaný
Nechcem aby ma niečo ťahalo

Koľkokrát som sa pýtal
Podme niekedy von
Len na jednoduchý burger
Len na jednoduchú Kofolu
Ale nie
Tak dobre

A teraz robím videá
O tom ako svet sa zbláznil
Chcem zdvihnúť kalašníkov vysoko
A strieľať do vzduchu
Ukázať že ja nepatrím sem
Lebo ja vážne nepatrím
Možno iba ja som blázon
Ale to nie
Nie je možné
Môj mozog funguje dobre len keď mám sebe tri
iné drogy
A dávku alkoholu
A stojím vonku holý
Obraz vás nenadchýna?
Blázon ste
VY VY VY VY

Koľkokrát som sa pýtal
Podme niekedy von
Podme niekedy podpáliť mesto
A vládne budovy
Alebo aj
Len na jednoduchý burger
Len na jednoduchú Kofolu
Ale nie
Tak dobre

Teraz stojím
Sám proti vetru
Ale príroda mi už nič nerobí
Nerobí mi so mnou už nič
Neviem koho a kde hľadať
Neviem kam sa mám pozrieť
Neviem čo mám počítať aby som sa vrátil
Niekedy sám plačem vo svojej postieľke
Lebo keď noc príde
A tma zahltí izbu mojím volaním
Neviem sa nájsť
A lezie mi to na nervy

A trasiem sa ja
Trasie sa mi srdce
Zobral som práškov asi moc
Tých bielych
A preto toto píšem
Aby sa vedelo že:

Koľkokrát som sa pýtal
Podme niekedy von
Hocičo robiť
Ale nie
Tak dobre

Tak ležím
Viem že smrť čoskoro príde
Tam si ešte jedno špáratko dávam
Do nosa
Kosa
Je všade
Už vidím tunel ten čierny
Ak zomriem nebudem chýbať
Je to len štatistika
Je viem že moje meno nepovieš
Je to tvoja chyba?
Čo je viem
Niekedy mi chýbaš
Dotyk, pocit, myseľ ma hádže
A chcem ti len povedať že ť

Vidím dievča

Vidím dievča
Len v mojich snoch ale
Ktoré má čierne vlasy
Ktoré chodí po čiernych vodách
Ktoré chodí stále po mňa
Na svojom malom aute
Vidím dievča
Len v mojich snoch ale

Vidím dievča
Len v mojich snoch ale
Ktoré som sa snažil nakresliť
Ale mám len čierne farby
A biely papier
Ale to nevádi
Ona viem že farby nepotrebuje
Ako Cash
Vie že chodiť v čiernom kabáte
A páliť dúhy
A ich pochody
Je ten správny záverečný chod
Vidím to dievča
Len v mojich snoch ale

Vidím dievča
Len v mojich snoch ale
A snažím sa jej niečo povedať
A často tancujeme
Na prázdnej lúke
V rukách len sloboda
Vieme čo s ňou
Vieme ako sa zabaviť
Vieme čo robiť
Vieme kde máme byť
Vidím stále dievča
Len v mojich snoch ale

Vidím dievča
Len v mojich snoch ale
A snažím sa ju nájsť aj v normálnom svete
Ale nechcem
Musím sa kontrolovať
Lebo môj cieľ je ďaleko
Ale stále na dosah
Stále nič nepremárnim
Stále nič nerobím
Stále nič stále nič stále volám
A stále
Vidím dievča
Len v mojich snoch ale

Vidím dievča
Len v mojich snoch ale
Ako stojí na pláži
A čaká
Ako vo slnku sa je lesknú havranie vlasy
Ako čaká na niekoho
Na nádej
Na troška šťastia v tomto smutnom svete
Ako chodí každý deň
Hľadá sa na nete
Hľadá samú seba
Či žije či dýcha
Ja viem že by mohla
Ale zatiaľ
Vidím dievča
Len v mojich snoch ale

Vidím dievča
Len v mojich snoch ale
Chodíme spolu do LA
Aj to len vo sne
Teraz ani vo sne by som do Ameriky nešiel
Je to tam nebezpečné
Riečne toky sa prevažujú
Voda zaplaví mestá
Napraví krivdy všetkých rokov
No proste momentálne by som nešiel do LA
Ale stále
Vidím dievča
Len v mojich snoch

Vidím dievča
Len v mojich snoch ale
A chce sa mi ju postískať
Cítiť ju v rukách
Ako keby tu naozaj bola
Zatiaľ ju mám len v mojej hlave
Ako vírus ma pomaly kazí
Ja bojujem
Márne
Párne čísla mi v mozgu behajú
A ona s nimi
Pomaly ani myslieť nemôžem
Ale uvidím
Možno sa mi to podarí
Možno nie
Aj tak to je len sen
V ktorom to dievča vidím
A je to všetko len v mojej hlave
Takže viem kedy skončiť
Dúfam

Príbeh na pláži

Príbeh na pláži
Sa začína v roku 2005
A na pláži
Prekvapivé čo?

Niekde v Santa Monike
Na jednom s tých lehátiek kde pýtajú 5 dolárov
za vstupné aby ste tam celý deň mohli ležať
Tak presne tam bol pár
Nie pár ľudí ale ako dvaja
Muž a žena
Tradičný pár

Vyhrievali sa na slnku
Počúvali deti ktoré kričia a boja sa o loptu
Počúvali vlny
Počúvali hudbu s neďalekého baru
Počúvali hudbu novú
Počúvali hudbu starú
Ak keď tu zrazu
Nepočuli nič
Posadili sa
A okolo nich prázdna pláž
Nič len piesok a more

Otočia sa
Mesta niet
Len púšť a more
Postavia sa
Piesok páli ich nohy
Zo slnka
Muž sa pozrie doprava
Žena doľava
Nevedia čo sa deje

A zatiaľ
Niekde v Santa Monike na pláži
Leží pár
Tento raz pár ľudí
Zelené byliny si posúvajú
Nič iného
A keď tu zrazu
Prázdna pláž
A nič iného
Pozrú sa jeden na seba
V očiach im neistota bičuje zreničky
Slnko praží
More sa smaží
A v tomto celom momente
Sa začnú rehoť

A teraz späť k páru

Oni stále ešte stoja
Nevedia sa rozhodnúť
A v tom
Lucifer
Príde spoza jedného rohu
V ruke cocktail Pina Colada
Na sebe havajská košeľa
A ešte aj okuliare
Vyzerá zaskočene:
„Už teraz?“
spýta sa rázne
„Asi áno.“
povie pár
Lucifer prikývne
„Meč je na druhom konci brehu.
Veľa šťastia prajem.“
Pár prikývne
Lucifer ide preč
„Ešte si idem dať LSD tak ma počkajte“
A zmizne za iným rohom
Pár sa na seba pozrie
Prikývne
A ide ďalej

Zatiaľ skupina priateľov sa stále smeje
Lucifer v tom istom outfite sa zjaví spoza rohu
Priatelia sa naň pozrú
Začnú sa rehoť
On ide bližšie
„LSD mi treba“
povie
„Nemáme starec“
povie chalan a pritom sa chichúňa
Lucifer odpije
„To som sa nepýtal“
povie a vytiahne dýku
Smiech vás rýchlo prejde
Keď jediné čo z vás ostane je hlava a kusy mäsa

A niekde v Santa Monike
Možno aj na Venice Beach
Kde piesok stojí
A voda skáče
Bude vás čakať Lucifer
S jeho košelou a drinkom
A bude vás chcieť vidieť
Vy sa nedajte
Bud'te silný
Lebo takých treba v dnešnom svete

Raz pôjdem

Raz pôjdem
A budú mi chýbať len ľudia
Nič iné
Len ľudia

Budú mi chýbať konverzácie
V neskorých časoch
Cez telefón
Cez pevnú linku
Cez ústa

A do kelu s láskou
Do kelu s peniazmi a domami
Do kelu s drogami
A pilulkami
Do kelu zo stromami
Berte si ich domov
Oni rozprávať nevedia
Ľudia hej

Do kelu s nebom
Nejako ma nemotivuje
Do kelu s peklom
Jeho sa nebojím
Ale to že stratím ľudí
To ma straší deň čo deň

Lebo tieň smrti sa blíži
A vy sa pýtate čo ste dokázali
VY sa pozeráte dozadu
Na svoje činy na svoje úspechy
Ja sa pozerám vpred
Na ľudí čo ešte stretnem

Často svet je krutý
Vojny
Protesty
Bazilika horí
Hnevom
Hnevom ľudí
Tých istých ktorý milujem
Ale na tom nezáleží
Lebo ja mám stále ľudí rád
A oni mi budú chýbať
Keď raz pôjdem

Nik iný ani nič iné
Mi nebude chýbať tak
Ako náhodné správy o tak pol noci
Bude to masaker keď raz pôjdem

A preto nechcem aby ľudia trpeli
Preto píšem
Preto čítam
Preto som dobrý
Preto lebo viem že každý môže byť niečím
Stačí snaha
Troška slnka
Troška blaha

Troška úcty
Pre súdy a ľudí
Pre mnohých ktorý sa trepú hore
Len aby padli
Aby ich orgány boli vytrhnuté z tela
Ako mocný boh prikázal

Ale kašlem na boha
Kašlem všetko
Kašlem na prázdne ulice
A plné mestá
Len keď medzi ľuďmi mám troška miesta
Na tom mi záleží

Kašlem tvory
Ktoré nie sú ľudia
Dávam si ich na obed
S chuťou
Kašlem všetko
Cesty života
Pohoda ktorá je mi ponúkaná
Pornom a drogami
Ľudia sú to na čom mi záleží
A tam končí všetko

Je to smutné
Že raz pôjdem
Keď ja chcem každého stretnúť
Keď chcem každého vidieť
Ale na to je málo času

A preto si treba vyberať ľudí
A nepočúvať masu
Treba ísť vopred
A nie dozadu
Doba je krutá
Niekedy sme aj my krutší
Ale ľudia je to na čom mi záleží
A preto chcem s nimi stráviť každý moment mô-
jho patetického života
A odporúčam že budete robiť to isté
Lebo raz to oľutujete

Prepojenie

Prepojenie

Káblami alebo ľudské

Telefónov alebo pevnou linkou

Pevné alebo variabilné

Viazané alebo neviazané

Prepojenie

Prepojenie

Na cestu ktorá sa v diaľke točí

Tam kde zo skaly muž skočí

Do mora pod ním

Studeného mora

A bude plávať

Pláže

Ktoré svoje piesočnaté ramená

Rozpínajú do kilometrových dĺžok

Slnko

Ktoré ich do bronzu opaľuje

Vlny

Ktoré umývajú všetky špinu

A na breh vyplávajú ešte telá

Z rokov šesťdesiatich

Pláže

Ktoré poletujú hore dole

Po pláži aj mimo

Na slnku sa sušia

A ráno zapáš v Americkej vlajke

Diamanty kupuješ len v LA

A pri mori sa vždy dobre chytá prepojenie

Medzi mnou a tebou

Medzi zemou a mnou

Medzi morom a nami

Sme na celej pláži len sami

A večer pozorujeme lietadlá

Ako padajú

Ako kométy

A možno sú to len kométy

Červené gule ohňa

A ja cítim prepojenie

S oblohou a hviezdami

S lietadlami a pilotmi

S lesom a stromami

A všetko sa dá vyriešiť

Len musíte mať prepojenie

Len jeho musíte mať

A vidíš už tie zástupy spievať

Že hore sa blízka a dole chodia rady

Vidíš jak každému chýba prepojenie

Svet je plný zvady

Každý len druhému radí

Či v dome alebo na pláži

Či je chladný alebo sa smaží

Každý sa až moc snaží

Lebo nemá prepojenie

Nevie čo to znamená

Nevie čo je to jednoduchosť

A byť iba s jedným duchom

Plniť sa jedným vzduchom

S prázdny bruchom

Ale plnou hlavou

A tma sa už rozprestiera

Svoje krídla svoje nohy

Zakrýva snád' už pól oblohy

A svoje vlohy

Tie si necháva pre seba

Lebo raz keď príde noc

A zakryje nám všetky pláže

Skryje nám všetky mestá

Aj vernisáže

Bude len ticho

A rúcho nočného ducha pohltí prázdne ulice na bulvároch

A noviny nebudú môcť písať

Nik nebude môcť prehovoriť

A nebudeme mať prepojenie

A tak ešte vo svite nočných vtákov

A lámp na elektriku

Pred obchodom s tričkami a kabelkami

Zastaň

Lebo ja hľadám len prepojenie

Medzi mnou a tebou

Medzi mnou a zemou

Nechcem lietať celý život hore

Chcem si sadnúť na zem

Byť dole

Nechcem snívať

Chcem sni prezúvať

Ráno aj večer

Na obed aj v noci

A hladný vlci už vijú

Čakajú môj príchod

Tak mi len daj tvoju IP adresu

Aby sme mali prepojenie

Zlozvyky

Zlé zvyky
Zlozvyky
Čo je rozdiel?
Čo sa dá robiť v tomto svete
Bez nich
Je tam vôbec nejaká sranda
Nejaký náznak zábavy
Keď sám o sebe neviete
Tak sa nemusíte strachovať
Tým čo bude a čo nie
Tým čo chcete a čo nie
Nemusíte si vraviť že ako bude a ako nie
Nemusíte sa budiť
Pozerať kto bdie
Nikdy nepustíte pozerať von s okna
Na prázdne ulice
A byť rušený nočným pochodom
Armády zla
Nikdy vás nezobudí ranné svetla
Skôr poobedňajšia siesta
Skôr chata na vrchu hory
Kde to bolí
Nikto vás nepostrelí
Aj tak by ste to necítili
Nepustíte ma dole mrakodrapom
Padám dole neviem sa zastaviť
Píšem hity ale ja ich spievať neviem
Neviem kde som
Je tu tma
Svetla niet
Mobil mám vybitý
A zuby s ním
Aj tvár má vyschnutú
Bez života bez nejakej kázne
Bez nádeje na záchranu
Bez nádeje všeobecnej
Kde sú všetci priatelia
S ktorými som pil Kokakolu
Vonku na lade
V tom smrade
Rádioaktívneho plynu
Kde sú tie noci
Premárnené
Ktoré si ani nepamätám
Lebo neviem čo som zač
Neviem kde sa má hľadať
Je mi smutno
No uvidím
Autá chodia
Hore dolu

A ja stále stojím na tom istom ľadovci
Oddelený od sveta
Zlozvyky
Tie z vás spravia majstra sveta
Keď sám stojíte na vrchu
Len sa pozeráte na mesto
nočné svetlá
Tma na oblohe
Hen lietadlo!
Život vám ide cez prsty ako piesok hnílý
Ľudia chodia plný nádeje
S taškou s Billy
Kúpili si jeden chlieb
A minerálku
Všetko čo im ostalo
A ešte humor a nádej
Lebo aj také časy prídu
Ja mám teraz zlozvyky a vtedy ma zabijú
Lebo raz príde čas kedy utekať bude treba
Či už do pekla alebo neba
To je na vás
Ale bude treba utiecť
Lebo rieka nebude v klúde tiecť
Vyvalí sa
A zaplaví mestá, domy štáty
Zaplaví nás a Boh nech každého chráni
Nik nám nepomôže
Ani kúsok neba
Ani záchranný čln
Ani bochník chleba
Bude to pohroma
Taká ako s filmov
A mocné fakli sa zdvihnú do vzduchu
Kuše strieľať budú
Tí ktorý budú vedieť
Ujdú
Ostatným ostáva dúfať
Že nemáte zlozvyky
Že viete kde sú husté kríky
Kde sa skrývať
Kde bude naše miesto
Lebo aj keď zaplačete
Nás to naozaj netrápi
Lebo raz sa nám to všetko vráti
Musí to tak byť
Príroda nie je krutá ale spravodlivá
A preto a práve preto je mi v nej dobre
Je presne to čo očakávam
Iba čisté stromy
A moje zlozvyky
Budem žiť v tichu
Budem už ticho

Jazda nocou

Jazda nočným autom
Pochopí ju len ten ktorú je zažil
Keď je temno a cesta je prázdna
Je tam niečo temné
Na ceste
V tieni
Pri stromoch
Na kopcoch

A tak veľa ľudí sedia po kaviarňach
Pijú Kolu
Produkt nášho systému
Chladenú s ľadom
Aj keď noc je ľadová sama o sebe
Keď špina sa nosí po uliciach
A ľudia chodia v kruhoch
Lebo čakajú že im niekto priamku ukáže

A zatvárajte si dvere
Lebo gestapo sa pýtať príde
Nikto neviem že aj sám môžete byť
Že vás to môže vzrušovať
Vyrušovať pri práci vie každý
Pomôcť s ňou málokto

Báseň možno píše veľa ľudí
Ale nesúvislé vety málo
Je to pravá budúcnosť
Je to pravý koncept
Je to pravá skutočnosť
Je to niečo čo sa deje každý deň
Keď jazdíme po nočných cestách v aute
A svetlá nesvietia

Hviezdy sú jediný oporný bod
A zároveň aj ony sa strácajú tam hore
Škoda že noc je ledva osem hodín
Aj dlhšie by som ostal mŕtvý
Lebo tvárite sa že máte to v sebe
Že viete čo robíte
Viete ako pokračovať
Ale cesta sa uzatvára
Autá po nej chodia už rýchlo
Ľudia vysedávajú v kaviarňach
Pijú už tretiu kolu
Vy sedíte
Nabitá pištoľ v lone
A v sklone premýšľate
Čo ďalej
A vlastne vás nič nenapadne

Jazda nocou
Divoká
Predpisy sú len písmená na tvári
Ktorá sa tvári že jej na ostatných vodičoch záleží
Ktorá sa tvári že vie čo robí
Že vie ako sa tváriť
Že vie čo treba robiť
A ja si to trúfam povedať
Lebo niektoré filmy sa najlepšie pozerajú večer
Pri šoférovaní

Jazda ráno
Už taká atraktívna nie je
Zmizli hviezdny
Zmizli ľudia s námestia
Zmizli autá
Ktoré chodia hore dolu
Ktoré zapadajú za kopce
Kde boháči bývajú

Jazda večer
Je lepšia
Lebo nič nevidíte
Ak niekoho zrazíte
Nie je to osobné
Nebolí to tak
A preto len blázni jazdia večer
A chodci čo sa chodia na cesty hľadať
By si pozor mávali dávať

A počuť už streľbu
Armády zla
Strieľa do aut
Dokopy
Kopať pod zem úkryt vám nepomôže
Majú psov
Tí aj v tme pátrať vedľa

40 litrov paliva
To treba na spálenie mesta
Takého menšieho
A preto si toľko kúpim práve teraz
Keď je kríza
Treba šetriť
Zapaľovač mám
Aj poslednú vôľu napísanú
A začína sa nočná jazda
Na aute divokom
A chcem vidieť oblohu pomaľovanú oranžovým
oblakom a škrekotom ľudí
A potom budem šťastný

Jazda na čiernom aute

Po cestách prvej triedy
Jazdí auto
Druhej triedy
Čierne
Troška ojazdené
Dvojročný model
Plné vybavenie
Klimatizácia
Vyhrievanie sedadiel
Rádio
V ňom aj dobrá hudba
A keď máte mobil Android
Tak viete rovno s neho si pustiť si svoju hudbu
A poviem vám že je to celkom jednoduchý systém
Len si stačí mobil na nabíjačku pripojiť
A troška čakať
A ono sa vám to tam samé objaví
Alebo keď nechce sa hrať s káblami
Tá sa to aj na Bluetooth
Ale to ej komplikovanejšie
Ale stále sa to dá
Musíte ísť podľa manuálu ale
Ten vám pribalí

Po cestách tretej triedy
Valí sa auto
Druhej triedy
Zo sklápacími sedadlami
Má v sebe veľa koní
Nemá ale ten znak vpredu
Sú tam len štyri kruhy
Auto pomerne malé
Čierne ak smiem dodať
Brázdi cestami rýchlo
Neprekročiť rýchlosť sa podarí len majstrovi
Je to auto celkom rýchle
Športovejší model
Výkonnejší model
Lepší a krajší
Ako ostatné autá
Len za revolučnú cenu:

Po cestách mestských
Jazdí auto
Čierne
Aj s parkovacím senzorom
Keď chcete zaparkovať ale nei ste si tak istý
Aj kamery máte
Všetko v ňom je

A to všetko len za revolučnú cenu:

Po cestách plážových
Piesok rozsypáva na strany
Čierne auto
Pýcha majiteľa
Iba pre dvoch ale
Aj malý kufor ale tej je len na prenosnú batožinu
Aby ste si mohli preniesť veci
S bodu A do bodu B
A tam sa valí to auto
Lebo kufor má plný
Ide sa na výlet
Kto vie kam
Možno len majiteľ vie
Možno ani on
Možno nik
Možno ani hviezdy
Možno ani boh
Možno ani samotné
auto
Ale musí tam byť pumpa
Lebo ináč ďaleko už nezájdeme

Po cestách
No cestách
Po mori
Chodí auto
Čierne
A drží sa nad vodou len preto že ide veľmi rýchlo
Skoro by sa dalo povedať že levituje
Ale to nie je to správne slovo
Toto auto má v sebe najmodernejšiu navigáciu
Kde je absolútne všetko
Hovorí sa že auto pláva alebo chodí
Neviem
Možno sa treba spýtať auta
Kto vie či tu niekde má slovník
No ale späť k navigácií
Je tam fakt všetko
Každá cesta
Každá budova
Každá trasa
Každá vedľajšia cesta
V niektorých prípadoch dokonca aj maximálna
rýchlosť
A keď tam zadáte adresu
Presne vám povie ako sa tam dostať

A také auto by každý chcel
Čierne
Športové
Ale za revolučnú cenu len...

Príbeh na Venice Beach

Príbeh na Venice Beach

Začína sladko

Jedným koktailom

Jedným pohľadom

Jedným dievčaťom

Jedným chalanom

Pri plážovom volejbale

Keď slnko ukrutne mučilo návštevníkov pláže

Svojou oranžovou farbou

Mnoho ľudí našlo útočisko v malej slamenej búdke

Kde slnko svietilo jasno

Ale drinky boli chladené

A v tomto bare

Obsluhovalo dievča

Aby ma nikto nezažaloval volajme ju Claire

Claire mala dlhé havranie vlasy, kučeravé ku koncu

Bola opálená (lebo tu pracovala už mesiac)

a zručná za barom

Vedela robiť veľa drinkov, niektoré neboli ani na menu

A ako robila Pina Coladu bohatému Rusovi

Uvidela jeho

Chlapec hral plážový volejbal

Ďalšia obľúbená aktivita ľudí na Venice Beach

Chlapec sa vola povedzme že Andrew

Mená také dávam kvôli právnikom

Andrew bol vysoký

Celkom aj vypracovaný a tiež opálený (každý deň tu chodieval hrať volejbal)

Mal kratšie blond vlasy

A slnečné okuliare čiže oči mu vidieť nebolo

Ale to Claire nevadilo

Lebo skoro rozliala rum ako sa naň pozerala

A keby ste náhodou nevedeli

V Amerike je alkohol dosť drahý

Claire si pretočila vlasy

Naservírovala Rusovi cocktail

Ten jej podal dvadsinu a odišiel

Claire povedala šéfovi

Ten meno nepotrebuje už sa mi nechce vymýšľať

Že chce pauza na cigaretu

Šéf prikývol

A Claire vyšla von

A obraz sa tvoril

Claire príde za chalanom

Ešte nevie že sa volá Andrew to som vám len ja prezradil

A povie mu že dobré hrá volejbal

Andrew sa otočí

Usmeje sa

A povie

„Ďakujem“

Claire sa začervená

Možno sa mu páči možno nie?

Kto vie?

Uvidíme...

A tak Claire si vzdychne

Že ona nevie hrať ale že to vyzerá ako sranda

Andrew sa otočí a povie

„Ja ťa to naučím.“

Dá si pauzu.

„Ak chceš.“ dopovie

Claire prikývne

Jej šanca

Nesmie ju premárniť

Claire počúva pravidlá

Ale v podstate počúva len sladký hlas jej Erosa

Šípom preťatí

A tak Claire chytá loptu

Odpaľuje

A niečo sa stalo lebo práve všetci na jej tíme začali skackať

Druhý sa len chytá z ahalvu

A hľadá loptu

Andrew príde ku Claire

„Si šikovná.“ jej povie.

„Nechceš ísť niekam teraz?“ spýta sa jej

Claire sa pozrie na šéfa ktorý prikývne

„Samozrejme“ povie mu v šťastnom hlase

A vtom

Andrew sa priblíži

A obidvaja sa pobožkajú

A happy end

Ale to bol sen

Lebo keď sa Claire vydala za chlapcom

A povedala mu že pekne hraje

On je povedal že ďakuje

Ale má už frajerku

A Claire len prikývla

A išla robiť späť cocktaily

Predpoved

Po celý deň bude polooblačno,
Daždové prehánky
Denná teplota sa bude pohybovať v rozmedzí 18 až 22 °C

Pocitová denná teplota okolo 17 °C.
Nočné teploty budú dosahovať 16 až 17 °C.
Bude fúkať premenlivý severozápadný vietor
rýchlosťou 18 až 36 km/h
Nárazovo 47 km/h.

V teplom a vlhkom vzduchu
K nám od východu zasahuje brázda
Nízkeho tlaku vzduchu.

Predpokladané množstvo zrážok:
Do 10, pri búrkach ojedinele 20 až 40 mm

Aj taká bola predpoveď počasia na dnes
Ale všetci vieme že sa mýlia
Oni to furt robia
Nevedia čo hovoria
Len tepú
Ako má byť vtedy
Lebo to povedal prístroj
A vtedy má byť tak
Ale je to aj tak jedno
Podľa mňa bude pekne

A ľudia so mnou súhlasia
Idú na bicykle a na pivo
Chodia po baroch
Vo všelijakých tvaroch
Len vlci ostanú vnútri
Nie dravci
Ale strachopudi
Len tí si vnútri dačo čítajú
Ale to je v podstate jedno
Mňa oni nezaujímajú a ani nikdy nebudú
Aj keď možno som jeden s nich

Počasie je nepredvídateľné
Tvorí vám aj tak deň
Tvorí vám aj tak náladu
Napríklad mňa keď prší strašne bolí hlava
Ale čo už raz som taký
A preto nepozerám už televízor
Aby ma nebolela ešte viac
Prepínam programy
Večer s pivom
Večer sám

Ale zajtra má byť lepšie
Teraz začalo pršať
Ľudia daždníky skrývajú
Bežia do domov aby neboli mokrý
A ja mokrý a spotený sedím
Čítam tu istú stranu už piaty krát
A nič mi v hlave nefunguje
A je mi to už aj jedno
Len aby som niečo napísal

Ale niekedy vám nejdú slová do ruky
Ani z hlavy do ruky
Ani od nikadiaľ do ruky
Len stojíte
Papier prázdny
Predpoveď počasia na zajtra
Dúfam že je dobrá
Lebo keď bude pršať
Zas sa bude len ľutovať
A nič nespravím

A je to rýchlo
Deň prebehne rýchlo
Ale dnes nie
Dnes sa ťahá ako smola
Všade kam idem
Idem sa opiť
A je ledva desať hodín ráno
A ja by som už radšej išiel spať

A počasie má byť dobré
Tu je predpoveď
Po celý deň bude jasno,
Žiadne dažďové prehánky
Denná teplota sa bude pohybovať v rozmedzí 20 až 23 °C
Pocitová denná teplota okolo 25 °C.
Nočné teploty budú dosahovať 16 až 17 °C.
Bude fúkať premenlivý západný vietor rýchlosťou
20 až 26 km/h
Nárazovo 37 km/h.

V teplom a vlhkom vzduchu
K nám od západu zasahuje brázda
Nízkeho tlaku vzduchu.

Predpokladané množstvo zrážok:
Do 8, pri búrkach ojedinele 15 až 25 mm

A vyzerá to celkom pozitívne
Len nech majú pravdu

Divoké autá

Autá chodia rýchlo
A nikdy sa nezastavia
Treba sa stále niekde ponáhľať
Nespútané túžby
V motoroch
To sa odráža na cestách po ktorých musia chodiť

Treba sa za nimi otáčať
A pretvarovať sa že všetko je v pohode
Že sa dá prežiť aj keď svet býva krutý
Chodia ľudia večer po obchodoch
Keď morský vzduch ich hľadá definitívne

Ale je neskoro
Lebo na každého svieti svetlo
Bohovia sa usmievajú
Alebo plačú
Nikto nevie
Ľudia skáču
V kostoloch sa klaňajú
Steny hovoria svoje
staré biele
Križ sa ohýba
Pod tlakom hriechov
Pod tlakom praská
Niekto v reštaurácií mľaská
Nikto hladuje
Ale dokým ich oddeľuje diaľka
Je to úplne jedno čo sa deje
Je úplne jedno že čo sa stane
Dokým nebude vojna
Všetkým to bude jedno

A preto divoké autá chodia divoko
Lebo nesú v sebe duše ktoré tak úprimne chcú
zomrieť
Drží ich tu kliatba
Hra
Ktorú sa tvárime že radi hráme
Keď po nociach v krčoch spávame
Keď sa vedomých hráme
Keď neviem poriadne čo máme
Dokým nám to niekto nezoberie
Dokým chyby nebudú učitelia
Dokým nebudeme spasitelia
Dokým sa nebude chodiť hore dolu
Dokým nebudú autá kludné
Ale to sa nestane
To ja viem, to som si istý
Obchody pôjdu aj večer a všetkým to bude jed-
no

A autá divoké
V meste pôjdu 100
koní ktoré ich držia pokope
A práve tie autá
Červené, zelené, modré, všelijaké
Chodia hore dolu
Po diaľnici aj zo spodu
Chodia rýchlo
Zbesilo
Nestarájú sa o ostatných

Zvesilo
Sa slúchadlo na polícií
Na stanici
Nik nevie prečo
Nik nevie ako
Ale prostě to už neriešia
Modré uniformy idú radšej hľadať vinníka

A preto
Na svojej Corvette 67
Rozbehnem na prázdnej ceste
Prach mám v päťach
Všetkých mám v paži
A zoberiem sa do mestá zázrakov
Kde je tráva je zelené
A baby pekné
A stavby mohutné
S klimatizáciou
S dobrým jedlom
Tam chcem dôjsť
Raz tak ďaleko
Raz tak dopredu
Ale uvidím
Či tam dovidím
Či si zahrám s Pedrom ešte karty
Či si pozriem ešte ten bejzbalový zápas
Či to bude rana pod pás
Alebo to nechám tak
Uvidím čo mi život prinesie
Či toho ešte viac napíšem
Či Corvette bude fungovať aj po roku
Uvidíme ako bude
Či prídem do mesta zázrakov
Či postavia ten obchvat
Či sa dokončí stavba nového hotela
Či Corvette bude ešte fungovať
Lebo divoké autá sú tvrdohlavé
Ale stále ich šoférujú prázdne duše
A tie rozhodujú či sa pôjde doprava alebo inde
A rozhodujú o smrti a živote v sekunde

Nuda vnútri ale vonku prší

Musím ešte na hodinu chodiť
Sa nudiť dnu
Lebo vonku prší
A ja nemám ospravedlnenie
Aby som prešiel na záhradu
A len si sadol
A čítal
A možno aj písal
A možno aj niečo ďalej robil

A možno len ísť von
Len tak a nič ďalej s tým
Len proste prísť von a nič nerobiť
Len byť vonku
Cítim sa ako vo väzení
Nič sa vnútri nedá robiť
Som spotený
Zronený
Som proste sám
Sám vnútri

A možno len sa prejsť
A chodiť po dávných uliciach
A nič ďalej s tým
Len chodiť po uliciach ako človek
Ako človek ktorý má veľa času
A snaží sa niečo dokázať
A niečo robiť mimo toho
Niečo si dokázať
Na bicykli
Na skateboarde
Začať revolúciu
No to možno nie
Rád prokrastinujem

Rád chodím hore dole
Po dome
Ale už poznám každú stenu
Všetko má svoj význam
A nič nie je stratené

Rád ležím hore
A len spím
Snažím sa niečo robiť
Ale dni splývajú
Týždne sú ako dni
Hodiny ako minúty
Sekundy ani nepočítam
Všetko ide v jednom rytme
A ja to neviem zastaviť

Musíme ale na hodinu chodiť
Aby sa nepovedalo
Aby sa vyrobili nejaké kritéria
Aby sa spravilo niečo s čím sa dá pracovať
Aby ma mohli dať do tabuľky
Porovnať
Spraviť predikciu
A potom sa s tým hrať

Myšlienka
Mi došla
Čo keby som išiel vonku
Ale tam prší
Je zima
Nik nie je vonku
Ale ľudia pozerajú
noviny
Mňa nebavia
Aj tak tam nič nehovoria
Zbytočný hluk
Ľudia spia
Ale moje telo sa budí
Neviem čo robiť
Tak pozerám na knihy
Rozmýšľam
Ale chcem ísť von
Dúfam že aspoň zajtra nebude pršať

Deň ubehol
Už je noc
Ešte ma nohy bolia
Aj hlava
Aj všetko
Nie som pripravený na dôchodok
Ani na odchod
Vonku prší
A ja nič nemôžem robiť

Deň dobehol
Už je tma
Mal by som ísť spať
Ešte lamba v mojej izbe svieti
Ako posledná nádej
Ešte čítam
Furt len čítam
Niet pauzy ani prestávky
Niet jedného momentu kedy by som si odd-
ýchol
Niet jednej úlohy
Niet jedného dňa
Lebo furt prší
A ja sa pamätám keď svietilo ešte slnko

Malboro

Malboro
V El Pase
Predajňa vzadu
Pri púšti
Pri dodávke
Ktorá parkuje na púšti

Gangstri
Jedna pištoľ, tri revolveri
Jeden nôž, lovecký
Klobúky a biele trička
Ľudia okolo nich chodia
Oni sedia
Na plastových stoličkách
Pri predajni Malboro
V púšti
Pri takej dodávke
Aj ona je biela
Ale má taký škrabanec na bočných dverách

To sa stalo ešte v roku 1997
Keď na diaľnici sa predbiehala
Napravo bol pomalý vodič
Stará červená Toyota
A on odbočil do dodávky
Tým že neskontroloval mŕtvy uhol
Skoro bol mŕtvy

A gangstri by vám tu story povedali
Lebo keď veziete v aute 100 kilo koksu
Tak nechcete len tak narážať
A ešte vtedy bol aj hustý dážď
Nič nebolo vidieť
Diaľnica
V strede púšti
Mesto nikde
Ani druhý vodič

Ale táto predajňa
Ďalej od diaľnice
V meste
Predajňa Malboro
Hneď ako vojdete do mesta pôjdete doprava
Pri pošte odbočíte doľava
Potom rovno
Prejdete okolo radnice
A dáte sa na východ od mesta
A tam po pravej strane za takým väčším parkoviskom
Bude čakať predajňa Malboro, v strede

Na reprákoch sa ozýva „Sixteen Tons“
Od Tennessee Ernie Forda
Dobrá pieseň
Hodí sa k tomu
Ako celý stôl pomaly fajčí cigy
Malboro červené
Vzadu nejaký slaboch má tie mentolové
Už v Európe zakázané
Nikto neukazuje city
Dvaja hrajú karty
Slnko im príjemné opeká krky
Svieti silno
Jeden už kričí na muža v aute či už doniesol pivo
Muž prikyvuje
Ešte lepšie
Keď si dáte pivo pri predajni Malboro

A okolo práve išli kone
Asi tri biele
Bolo to leto 2009
Keď sa títo muži naposledy stretli
Keď naposledy zaparkovala dodávka
Keď si naposledy niekto kúpil cigy Malboro v tej
predajni v púšti
Poviem vám ako sa to stalo

Lebo voľbami v 2008 sa zvolili nový starosta
Ten sa orientoval na zločin
Hlavný postup
A keď videl že kde sa gang stretáva
Vedel že to nemôže tak ďalej chodiť

Presvedčil ostatných
Že namiesto cigariet treba postaviť park
Niekto vymyslel plán
Niekto povedal že to postaví aj zadarmo
Ale len na papieri
A nájomca
Ten čo tam mal ten stánok
Sa to dozvedel mesiac pred tým ako sa mal
vystahovať

Tak na posledný deň
Vykúpil náš gang predajňu Malboro
Aj majiteľ vyšiel von
Dali si spolu pivo
Rozprávali sa
Nikto už nehral karty ani nefajčil mentolové
Bol to najkrajší deň aký kedy pri stánku bol
Spolu spievali „The Night They Drove Old Dixie
Down“ a všetkým im bolo vynikájuco

Otázka pre seba

Aj keď máte zajaca v klobúku
Alebo esá v rukáve
Dokým nemáte vrabca v hrsti
Tak nemáte nič

Lebo začalo to na parkovisku
Kde sa rozbehli dve autá ku mne
Narazili
Jedno do schodov
Druhé do kvetináča
A ľudia len ďalej čítali noviny
Ja som len išiel hore
A videl som na schodoch presne moje vysnívané
auto
Cadillac Escalade
Vínovo červený
Čierne veľké kolesá
A hlavne tmavé okná
Cena?
6,490

A tak som tam stál rozmýšľal som či ho kúpim
Ale papier zobrala už jedna baba
Vysoká opálená
Krásne hnedé oči
Veľké a žiarivé
Vonku bolo slnko
A ona papier číta

Vravím ale diplomaticky
Podaj ho
A ona nič
Berie ho a beží
Ale v očiach ako drahokamy
Sa je leskne prešibanosť a hravosť
Kvality ktoré spolu sú nebezpečné
Ale predsa nebezpečie v tomto nudnom svete
treba nie?

Čudne fungujú naše hlavy
Celý deň presedíme dnu
Nad zaprášenými knihami a oknami
Nad všetkým čo sa tu deje
A načo myslíme
A nič si s toho moc nerobíme
Potom ideme spať
Snívajú sa nám veľké príbehy
A vstávame spotený
Do reality
S ktorej by sme radšej ušli

A postupne ako chodíme
S ňou
Po nákupnom centre postavené v Hispánskom
štýle
Všetko krémové a všade sú až tehlovo-červené
pilieri
Tak sa mi postupne začína páčiť
Ale stále chcem ten papier na Cadillac
Sľubujem jej že si ho len pozriem a nič s ním
nebudem robiť aj mobil jej chcem dať
A ja tak nič

A ona beží na prvé poschodie
Po schodoch, popri obchodoch
S oblečením a zbytočnosťami
Je mi niekedy dobre
Niekedy nijako
Ale momentálne v tomto obraze
Nie som ani unudený
Necítim ani bolesť v kolenách ani bolesť hlavy
v oblasti mozgu
Cítim len že chcem ju nasledovať
A preto to aj robím

Zastavím pri stenách a pri železnom rebríku ktorý
vedia hore
Pred nami je reštaurácia
S krásnym výhľadom na...
Ani neviem čo ale to je jedno
Ja si sadnem na zem
Dievča sa na mňa chvíľku pozerá
Ani ten papier už nemá
A len sa mi pozerá do očí
Obidvaja s toho behu sme udychčaný
Unavený
Ale držíme spolu
Ale zrazu ten pohľad
Neviem ho opísať
Ako keby sa rozhořel na sekundu krb v jej očiach
A obidvaja sme hneď videli čo chceme robiť
Prišla ku mne
A bozk

Bozk dlhý
Ale potom vstala
A vošla do reštaurácia
Ja za ňou
Ale keď vojdem
Len stôl plný priateľov
Ona nikde
A ja som si sadol že dám si dobrý obed
A stále na ňu spomínam, slzovito

Rýchle autá v Santa Fe

Už kombinujem a miešam
Lebo sa mi páčia prímorské mestá a rýchle autá
Dobre sa o nich píše
Tak si podme niečo povedať o rýchlych autách
v Santa Fe

Tak pri Santa Fe
Sú tam také plážové domčeky
S chodníkmi ktoré sa točia v piesku ako hady
Po nich chodia boháči
Chcú ísť domov
Chcú ísť do mora
Chcú sa ísť okúpať

A rýchle autá
Chodia len okolo
Do mora sa s nimi bohužiaľ ísť nedá
:(
Tak chodia po cestách
Životy suché
Kombinované s prevodovkou až do šesť
Ale tieto autá väčšinou chodia na štyroch otáč-
ach

To viete benzín v krásnej Amerike je lacný
Za to ale trpia občania na Blízkom Východe
Kde vojna je asi tak každý deň
Predstavte si že nemáte pitnú vodu
Len aby sa nejaký čávo vozil na BMW
Nebolo by vám zle?

Ale aj frajerkám je zle
Títo muži ženy nemajú
Len rýchle autá
Tri biele košele
Tri biele autá
Tri čierne okuliare
Rámové
Tri obrazy na stenách
Drahé a rámové
Tri čierne autá
Zrámované
Teraz ani nie tak drahé predtým ale boli

A tak keď si niekedy sadnete do Santa Fe
Do reštaurácie
A dáte si rezeň v syrovom cestičku
A plastový príbor
Kolu si musíte kúpiť ešte v metre
Doslova na vás príí slnko

Tam nájdete rýchle autá
Vrum vrum
Ako idú okolo vás
Závidíte im
Bohatstvo
Slobodu
Ilúzie
Žalúzie na oknách
Lebo tie stáli viac ako váš mesačný plat

Stáli na miestach pre invalidoch
Šak aj tak je ich veľa
Myslím miest
Nie rýchlych áut
Ale tie sa ženú do miest (hľadať si ženu?)
Hlavne do mesta hriechov
Los Vegasos
Kde na tenisových kurtoch hrajú samí aut
Len aby rozbili tenisové rakety
Drahšie ako vaša pôžička na dom
A potom sa fajne rozbijú vo večerných kluboch
S exotickými tanečnicami
Úúúú exotika
Slovo horké a krehké

Ale ja vám dačo poviem
Teším sa na Bahamy
Ale raz by som išiel aj na Arubu
Pozrieť kostoly
Kde niesu rýchle autá
A rýchlo vám nesú Aviation keď sa nudíte

Aviation
Viete čo to znamená?
To je jedno, hlavne že to znie dobre
Ako sedieť na lete domov
Auto v kufri, rýchle auto
Vrum vrum
Hlavne že sa už vraciate
Tak čo vám záleží na všetko

Pozrite
Máte na to?
Tak si rýchle auto kúpíte
Nemáte na to?
Tak musíte si vystačiť s kombi
Alebo ja neviem čo dnes predávajú
Určite niečo nájdete
Ale určite keď budem mať prachy pôjdem do
Santa Fe aby som sledoval rýchle autá
Vrum vrum

Oči z kokaínu

Pomôž mi dievča
Tobôž keď ležím na zemi
A noha zlomená
Ruka možno tiež
To tak keď šoféruješ
A ty máš kokaín v očiach

Pomôž mi dievča
Som už v tejto diere dosť dlho
Som na diéte
Od mobilov mám ich plno
Volám ti
Neodpíšeš
Píšem ti
Nezdvíhaš
Ale oči máš aj tak z kokaínu

Prenikavý pach
No pomôž mi dievča
Tancovať na hrobách mŕtvych
Tancovať od rána do večere
Včera, biela farba
Dnes obetné teľa
Dotkni sa môjho tela
Tancujme až dokým svetlo nezasvieti
Potom račej bežme
Lebo v očiach kokaín máš

Pomôž mi dievča
S jazzového klubu
Kde hrajú len starú hudbu
Mriežka medzi barom
A stádom čo si drinky pýta
Jeden prešľap
Medzi vysokým čo pri bare víta
A skončíš zbitá
Ale ty možno nie
Lebo máš oči koksu

Noc si premárnila moju
Tak pomôž mi dievča
Aspoň raz stoj tu
Teba tacká
Mne sa nesie tácka
Desať drinkov
Platíš ty
No dobre možno ja
Prach sa ti sype z očí
Máš tam niečo
Asi koks

Pomôž mi dievča
Tu do mňa gang desiatich rýpe
Že im treba prachy
Že sa im hlava točí
Asi im dám tvoje oči
Oči z kokaínu

Pomôž mi dievča
Hľadám sám seba
Už dosť dlho
Píšem prázdne vety
Dnes som celý deň skladal
Puzzle
A na nič som neprišiel
Možno ma zachráni pohľad tvoj
Možno nejaký posledný boj
Kde ja a ty
A naše auto
Dve zbrane
Dve duše
Dve kuše
Zver už kúše
Dám ti dar
Tri ruže
Táto báseň nemá sujet
Ale ty má oči z kokaínu

Sladké rána
Spieva vrana
Brána zlatá
Sa otvára
Pre mňa a pre teba
Je to cesta do neba?
Sme celý bez seba
Stačí nám kus chleba
A pozri kam sme to dotiahli
Len teraz mi pomôž dievča
Lebo ja odchádzam
A ty asi nie
Lebo vidím tvoje oči
Oči szkokaínu
A ja plačem
Plačem za tebou
Ostali sme dolu spolu
Ale moja duša ide hore
Po schodoch
Bez vôle
Sila ma ťahá
Nemôžem ostať bože
Budú mi chýbať tvoje oči
Ostré ako nože, z kokaínu

Bojazlivosť

Ako sa tak prechádzam
Tak predchádza mi len smrť
Len túžba byť konečne voľný
Ako biela lastovička
Doneste sem mier
Do môjho srdca
Môžete to aj importovať s Ameriky
Mne to už je jedno

Lebo mám rád rýchle autá
Rýchle kone
Hocičo čo ide rýchlo
Ale aj keď stojím na ulici
Necítim sa voľný
Lebo niekto mi pozerá cez plece
Čo robím
Veľký brat, veľká sestra
Pochybuje že TO má tvár
Možno iba obrys v tieni
Maximálne tak tvar

Bojazlivosť
Boja clivosť
Funkcia mozgu
Nefunguje
Idem dole
Hľadať
Čo som kde stojím
Hlavne čoho sa bojím
Len lampáš a meč
Žiadne slová, žiadna reč
Voda ktorá tečie
Len teč
Preč
Odo mňa

Žiadané túžby
Nenaplnené
Poháre whisky
Prázdne
Pohár trpezlivosti
Do pólky prázdny
Žijem v lázni
Stojím na vzduchu
Puška nočného ruchu
Stojí bojovník v tmavom rúchu
Upír
Tečie krv potokom
A ja na hroby mojich predkov
Sľubujem že to napravím

Tancujeme v rytme polky
Stoj ti
Stoj tu
Pod' von
Pod' dnu
Stoj tam
Stoj stále
Aj tak už máme na mále
Meč v zovretí oblohy
Strohý ale aj tak tam je
Vrie
Pocitom vinny
Zimy
Klímy

Autá
Diaľnice
Vrum vrum
Chodia hore
Niekedy aj dole
Šak vy viete
Básne píšem
S túžbou zmeny
Ale neviem kam
Cítim sa že som dorazil
Posledného nepriateľa porazil
Ale aj tak je tu ešte veľa tieňov

Pod lampou svetla
Stojí mocná stáž
Tak káž
Že čo mám robiť
Či mám teba alebo seba skoliť
Pohár koly
Ľad
Mŕtvoly smrad
Prach
Padá na knihy
Neviem čo poviem

Včera zastrelili národného hrdinu
Plač
Tak klač
Nad jeho pamiatkou
Už niet čo robiť
Reálny ľudia hrajú absurditu lepšie ako herci
Borci vo svojom fachu
A v prachu
Dnes leží telo aj naše sny
Tak ma kry
Lebo ja sa idem stať diktátorom zlatko

Americký sen

Neviem či som to počul v rádiu
Alebo niekde v telke
Ale ževraj v nejakom parku
Na rohu mesta
Žije ešte Americký sen

Lebo v normálnom svete
Sa rozkladá ako mŕtve telo
Je tam ale iba v našich hlavách
Je tam ale aj nie je
Kto mu už verí

Neviem či som to počul v rádiu
Alebo niekde v telke
Ale pre panenku Máriu
Niekde ešte žije Americký sen

Niekde ešte sú prachy
A pekné ženy a domy
Možno na modrých polích
A v bielych hlavách
My
Vyvolený
Vieme že už dávno zomrel

Neviem či som to počul v rádiu
Alebo niekde v telke
Ale niekde v knihe
Ešte žije Americký sen

Tak som sa rozhodol ísť autobusom
Do toho parku
Bez mena bez adresy
Ale chcem ho nájsť
Sen
S magazínov
Ktorý nám slúbili
Pracuj
Zarábaj
Kupuj
Zomri
A možno ešte raz

Neviem či som to počul v rádiu
Alebo niekde v telke
Ale niekde ešte žije Americký sen
Žije Americký sen
Americký sen
Sen
Snívam o peknom živote

S autobusu som vystúpil
Teplo ako na púšti
Nič nikde
Len nádej
Len vízia
Amerického sna

A tam v tom parku
Neviem ho nájsť
Lebo
Neviem či som to počul v rádiu
Alebo niekde v telke
Ale niekde ešte Americký sen žije
A dúfam že tak je

Možno v srdciach
Možno v hlavách
Možno hlaveň zbrane
Možno import a export
Možno treba niekomu rameno na plač
Možno treba ešte niečo
Možno iba nové auto
Kto vie
Americký sen
Len ilúzia

A
Neviem či som to počul v rádiu
Alebo niekde v telke
Ale rozhodol som sa ho hľadať

A preto si myslím že ešte žije
Americký sen
A ich domy
Preto lebo niektorý ľudia sú lepší herci ako
ktokoľvek na tej zemi
Lebo niekedy moje hrdlo po nádeji plieni
Niekedy som smädný
Ale voda tečie iba jedným smerom
Dnes sa vylieva
Aj keď slnko praží
Aj keď sa smažím
Aj keď sa snažím
Kde je Americký sen
No tak som došiel do toho parku
A videl som ho na vlastné oči

A jediné čo ostalo
Bol opilec
Ktorý ma poslal dokelu
Asi pôjdem domov pešo

Coca-Cola

Moja káva chutí ako Coca-Cola
Moje veci smrdia chemikáliami
Chodím domov neskoro večer
Pijem pivo tak tu nežer
Ležím vedľa v kresle
Tam kde stojí Americká zástava
Až vám niekedy rozum zastáva
Ako ulice jedna firma zastavá

Chodím po ulici len v noci
Prosím o aj pol centa keď sa mi prosí
Neštudujem magazíny
Neviem čo sa nosí
Nekupujem si nové topánky
Po skle chodievam bosí

Šoférujem nové fáro
Zo svetlami aj klímou
Som prezlečený diabol
Divoch
Ktorý došiel na zem
Ale býva na Nivoch

Ty smrdíš po čistote
Tu ja nemám rád
Keď raz v nákupnom centre sedím
Hore zasadá rád
Rozhodujú čo sa deje v našom bytí
Komu dajú šancu prežiť
Kto si nájde Antrax v pití
Ja jem burgre veľmi rád
Každý pýchu ale predchádza pád

Chodievam po domoch
Biblie v ruke
Revolver v druhej
O druhej večer mám rande
Neberiem to vážne
Nie je život o srande?
Počúvam kostolné kázne
Kde myši spievajú svoje básne
Všetky nanič
Pre nič
Pijem Coca-Colu
Už sa cítim nanič
Bojujem ako sa dá
Lietam vysoko viem že mi treba spád
Mám ťa rád ale slovami to nepoviem
Tak radšej to napíšem
A ty si už sprav s tým čo chceš

Chodievam večer do barov
Šak ty vieš
Lebo každý deň
Sa vyššie a vyššie drieš
Snažíš sa šplhať
Ja padám do modlitieb
Modlím sa každý deň
Že raz nájdeš svoj peň
Prehodiš lano
A budeš sa húpt'

Mysleli ste si že to je o samovražde
Tú už nájdete na každej stránke
Všakže?
Ale ja píšem aj pekne
Keď pijem Coca-Colu
Sadám si k stolu
Len s drahým frakom
Zaspávam na Talianskych vlajkách
Mávam ti ďaleko

Tak sa spolu nájdime aspoň dnes
Podme niekam jesť
Budeš moja a ja tvoj tiež
V bazéne sa budeme topiť
V bohatstve a láske
uwu
Bude to tak krásne
Ako s kníh
A televízie
Nič ma o opaku nepresvedčí

Chodím domov vstávam ráno
A to svedčí že cyklus v sebe mám
Rád chodím ticho po schodoch
A v paži všetko mám
V ruke whisky
V druhej cigara

A ja a ty
Coca-Cola nás spája
Štátom dovolená radosť
Mladosť
A stromy lásky
Za vlásy ťa potiahnem
A pod' za mnou
Teraz a tu
Mám pekné auto aj dom
To ti nestačí?
Mne treba len Colu a ľad
Aby som zahnal smrti smrad

Karierista

Prachy, prachy
Strachy, strachy
Ak odpadne strecha nad hlavou
Čo sa potom bude robiť
A tak robím
Zadarmo nie
Peniaze stále
Niesu zlé
Kde ich nájdem?
Hocijakú diaľku zájdem
Len aby som našiel troška peňazí

Každá sekunda je na predaj
Tak sa nedaj
Predstaviť ako nič
Treba vizitky
Treba autá
Treba chodiť rovno a stále
Treba mať málo na účte
Mať na mále
Nové sako
Treba sa objaviť na mestskom bále
Treba sa hrať
A to stále

Strel'ba
V uliciach zúri
Ľud sa proti systému búri
Uvidíme čo steny vydržia
Lebo za vojny sa najlepšie predávajú náboje
A šťastie praje tým
Ktorý majú plné sklady
Klády a klády
Debny plné
Preťaté tepny
Vlep mi
Ale nálepku od úradu drž v ruke tú treba

A domy a banky
A banquety
A bagety
Z Francúzka
Alebo s Kauflandu
To už rozdiel nik nevie
Smejem sa na tom
Ale oni nie
Lebo ich to stálo ich prachy
Tak sa ešte raz zadarmo napijem
Predtým ako ma vyrazia
Píšem v rytme (hada?)

Treba mi čisté boty
Tak umy mi ich prosím
Prosím ťa pekne
Lebo diabol sa zobúdzá
A on si svoje dane berie
Na podpísanie zmluvy chodím oblečený pekne
Modré sako, kravata biela
Jedna rana, druhá strela
Okolo mňa sa mačka čierna trela
Znamená to niečo?
Karty a sviece
Vlci a vence
Túžby a klece
Vtáčky čo nikdy nevyletia

Treba ale aj také veci
Lebo smetí je tu dosť
Treba to čistiť
Ale honba za peniazmi ostáva
Iba stále na seba pridáva
Ráno smrť skoro vstáva
Lebo aj ona ma toho veľa na robote
Brať as ubrať
Zo zeme hore duše mať
Spať sa nedá
V ruchu a stone mesta
Lebo doň vedia len jediná cesta
Kľukatá
Ako hady na chodníkoch v nočných hodinách
Stojím
Bojím sa
Vyžívam sa v твоjich hrách

Bojím sa nočných tieňov
Idú má zabiť ja to viem
Preto keď počítam prachy pod madracom
Nespím ale celú noc bdiem
Lebo môžu byť za dverami
Vo skrini
V kochlíku
V stene
V hlave?
Tam asi nie
Ale so mnou to vrie
Lebo chcem odisť do hrobu najbohatší
Viem že to tak nefunguje ale čo už
Viem že si beriem zodpovednosť na seba
Ale to nie je dôležité
Dôležité je auto
A mám to vyriešené
Na celý život
A potom sa môžeme baviť

Lesná stráž

V lese stoje mocné zbrane
Strážia stromy
A žlté pláne
Stoja mocne
A stoja noc či deň
Stoja nebojácne
Či je vietor
Alebo sen

Stoja v lese
Staré známe
Strážia oblohu
Aj mocné pláne
Nikto to vstúpi
Neplatí dane

Stráž v zelenom chodí
Bahnom v podvečeroch sa brodí
Bahnom každý deň kráča
Boty aj šatstvo si v ňom máča

Body na hlave kvília
Ručne zbrane mocne stláča
Prázdne domy a chaty
Prezlečený páčia
Medvede zo svojich brlohov
Stále dráždia
Lesné víly a drozdy
Tie sa im páčia

Keď kolibrik spieva, často končí v noci
Pod rúchom spánku
Má ho v moci
Lesná stráž chodí večer
Vo dverách máva
Nepotrebuje oddych
Len cez sviatky spáva

Stavia si lesná stáž svoj mocné budy
Rieka točí konáre
A mocné prúdy
Plaví sa v nej ryba stará
Na ľudí špliecha
Na veriacich máva

Lebo na drevených doskách sa často súdi
Keď ťa vidí lesná stráž
Radšej hneď ujdi
Les si panuje zákonom, daný dávno

Lesná stráž
S orlom a s jeho zvukom
Otáča sa pracne
Otáča sa z jedným duchom

Hľadá lesom aj večer aj ráno
S nádejou naplniť si brucho
Na šťastie im stačí málo
Hľadajú iba potravu denne
Prederavia sa im obleky
Cez ne sa had derie

Kde je tá odvaha
Kde sa len ona berie
Lebo diabol chodí v červenom
A on sa iba smeje
A naň náboje nefungujú
Iba jeho psy
Sa na vás zdujú
Do vašej kože
Duše
Sa obujú
Je to až smutné

Ale lesná stráž
Tá každého nevinného stráži
Na slnku sa len hriešnik
Pomaly smaží
Skúšky života ma hľadajú denne
Vo vode vládne vojna
V bielej pene

Lesná stáž ta lesom si chodí
Nohy ma namočené
Bahnom sa brodí
Vtáci na stromoch spievajú
V listoch hniezdia
Ľudia m s foťákmy mávajú
Zjaví sa im jedna hviezda

Lebo sklá na zemi len sedia
Lesná stráž
Len cez zuby precedia
Je to les krásny
Mesto jasno svieti
Je to vzdor hlasný
Behajú tam samé deti
Neviem sa nájsť
Keď má hľadá lesný strážca
A preto vravím keď ho zbadáš
Rýchlo odtiaľ prac sa

Aviation

Lietam vo vzduchu
Hlasným zvukom
Netrápim sa svetom
Ani ich mukom
Prilietavam na dráhy
Skoro ráno
Vstávam večer
Chodím neskôr
Domov prichádzam bránou

Lebo vo vzduchu voní vojna
A dole sa zbrane zbierajú
Vo vzduchu stojí voda
Sused suseda bodá
Pes si psa na obed podá
V rieke sa plavia telá
Náboje s nimi
Každému krváca črevo
Je im zima s klímy

V Maroku už domy horia
Ľudí ich nohy bolia
Bežia celý deň
Pred suchom a ohňom
Jazerá zmizli
A v nich len piesok už stojí
Každý sa každého bojí

Na Sahare ani jeden človek nie je
Len samovraha ta nájdete
Vo vzduchu visí hrozba
Že nebude už kontinentu
Vo vzduchu visí vôňa
Spálenej hlíny
S všetkým začína byť ťažko
S tej klímy

Každému už šibe zo zimy
Snehu nevideli už rok a pól
A severný pól
Sa pomalý topí
Už len voda ostáva
Nech sa napijú pobrežné mestá
Napríklad Barcelona
Nech ľudia bežia
A vravia aký svet nefér je
Je
Ale čo s tým spravíte?
Nedá sa nič moc robiť
Vojna nás na menších ma drobiť

A vo vodách plávajú aj telá zvierat
Autá plné potravín a rodín
Autá sa plavia preč
Viac do stredozemia

A boháči na lietadlách
Idú na Mars v masách
Zatiaľ čo revolúcia
Sedí na lavičkách v basách
Sedí a čaká
Na otvorení brány
Už nad nimi lietajú
Čierne vrany

Vo väzení sedí nádej
Už dlho a nikam nejde
O chvíľku ju posadia na elektrické kreslo
Povedia jednotné heslo
A zapnú prúd

Nádejí nebude
Nikdy ani nepríde
Nikdy s tej diery
Nevyjde
Nikdy neuvidí svetlo dňa
Nikdy nezapočuje hlas ľudu
Zažije len ukrutnú nudu

V mestách panika sa deje
A smrť chodí letným krokom
Rozdeľuje ľudí do skupín
Jednu vždy dáva bokom
Jedna skupina sa zachráni
Jedná skupina sa dá do člnov
Prežijú ešte deň či noc
Budú volať o pomoc
Budú volať v húfoch
Budú chodiť v skupinách

A ľudia budú chodiť
Mávať na ostatných
Dúfať že ich niekto zachráni
Nik nepríde
Nič sa nestane
Je koniec
Voda nás udusí
Oheň budovy na lopatky položí
Každý si svoje ciele na poličku odloží
A život nebude o živote ale o prežití
A každý deň bude boj
Tejto budúcnosti, tej sa boj

Kam to s teplom speje?

Diabol ten sa smeje
Lebo z pekla na zem
Teplo hreje
Lebo každého už koža páli
Každého slnko spáli

Ľudia už svoju obetu dali
Lebo diabla sa rodiny báli
Tí čo chodia domov
Vždy neskoro spali
Teraz červený démoni ich chodia navštevovať
Pod posteľou ležia
Ľudia ako divoký
Preč z domov bežia

Prišlo peklo
A na koňoch chodí
Bahnom sa brodí
Medzi domy vchádza
Na uliciach vyvádza
A každí kňaz
Už svoju kázeň vraví
Boha o zmilovanie prosí

Chodia ľudia aj po skle bosí
Len aby si holé životy zachránili
Aby sa peklu ubránili
Každý jeho morálny kód už zahodil
Je to len človek na človeka
Je to len bitka
Ktoré trvá veky
Je to ako nekonečná deka
Vždy preleží podstatné veci
Vždy chodí po domoch
A vraví dôležité keci
Vždy chodí ako tichý duch
Nepohne sa ani vzduch

A ja sa pýtam
Viem že diabol sa smeje
Kam to s tým teplom
Kam to len speje?
Čo sa s našim svetom deje
Lebo teplejšie ja každým dňom viac a viac
A leto prichádza v intervaloch drahých
A zima nikdy
Stojí za rohom
Pomaly zomiera
Kráľovná v bielych teniskách
Nikto ju nevie nájsť

Vo snehu
Ktorý si len vo sne pamätáme
A ľudia na uliciach padajú
Ako čerstvé hrušky
Ako pušky v kasárňach

A nik nevie ako sa brániť
Armády utekajú preč
Lebo všetko čo prezident vraví
Je len prázdna reč
Tak armáda už neberie do ruky meč
Ani dýku tvoju
Nevolá ich nikto k boju
A s bielou zástavou utekajú domov

A tam ich armáda mŕtvych čaká
Každý vo dne v noci maká
Lebo vie že príde tento moment
Ale teraz vám nepomôže ani NAKA
Lebo na každého smrteľníka
Tristo mŕtvol stojí
Za každým smrteľníkom
Generácie sa boja
Generácie za sebou stoja
Generácie ľudí
A v ich srdciach to blúdi

A vo momentálnej situácii
Len otázka ostáva
Keď armáda vlajkou máva
V hoteloch už nie je káva
Manažér už večer spáva
A ľud ráno vstáva
Kam to speje
S tým teplom?
Kam to speje?
Viem dobre
Že diabol sa len smeje?
Ale čo sa to u nás deje?
Kam to s týmto teplom speje?

Peklo je už hore
Nebo nezdvíha telefón
Ideš moc rýchlo
Čakaj aj na mňa
Je toto koniec?
Je toto všetko?
Je toto smrť?
Je to nebo?
Prečo to teplo a prečo tie muky?
Prečo vidím ako sa mi strácajú ruky?

Cesta do neba

Cesta do neba je ľahká
Schody hore sa hľadájú zľahka
Nie je nič ťažké na tom navštíviť pána boha
Nie je nič ťažké ísť na návštevu hore

Je to ako v paneláku
Len vyberiete poschodie a idete hore
Len nájdete východ
A pôjdete vpravo dole
Ísť do neba nie je ťažké
Skôr opak

A ja vám poviem takto
Ísť do neba nie je ťažké
Skôr opak je pravdou
Skôr sa tam nedostať je v dnešnom svete už
umenie
Málokto je jeho hodný
Málokto to dokáže
Málokto to vie
Málokto je toho hodný
Málokto má tieto zhody

Málokto viem aké ťažké je ísť do pekla
Keď netrápите druhých ľudí
Keď príkladu nemáte
Keď nevíete čo je dobré alebo zlé
Keď nevíete kam ísť alebo kde
Keď nevíete kam sa pozeráť alebo na koho
Keď od dobroty ani nevíete ako vám čas beží
Keď nevíete kto vám pri nohách leží
A kto sa za chrbtom smeje
A čo sa u vás doma deje
Keď ste na ceste do neba

Lebo spať sa pozeráť nemá
To snád' bolo povedané
Už dávno v knihe veľkej
A tým sa treba riadiť
Takých ľudí treba randiť
S takými sa treba vidieť
Takých treba na výlety brávať
Tých čo do neba nechcú ísť
Ale radšej riskovať na zemi budú
Tí čo svojich sedemdesiat rokov využijú naplno
A venujú sa všetkému možnému
Len aby zabudli že možno ja zajtra sa umiera
A taký je už raz svet
Raz ste hore
Raz dole

A preto
Je ľahké dostať sa do neba
A po vlakoch chodiť
A nikam v podstate sa nevieš
A len ľudí naviesť na správny myšlienkový chod
A nevedieť čo sa deje
A kam moderný svet speje
A kde sa čo robí
A práve preto
Je dôležité
Aby ste vy boli nádej pre nový svet

A tak sa snažte
A buďte lepším človekom
A buďte jeden a viacerí
Naraz
Nenechajte si dávať do hlavy čo musíte byť
To vy predsa viete
A keď nie
Beda vám
Nájdite sa hneď

Lebo svet je krutý
Veľa ľudí vám bude písať
A nič vám k tomu nehovoriť
A nič nedávať najavo
Len prázdne listy
A slová
A preto cesta do neba je taká ľahká
Lebo je ťažká
Lebo je to len tá pravá
Blondína plavá

A preto sa usmievam teraz tuna
Lebo je to na smiech
Ako sa ľudia snažia
Dostať do neba
Keď stačí len schodmi hore chodiť
A niekedy sa bahnom brodiť
A preto neskoro chodiť vonku nie je zlý nápad
Tmou pochopíte
Že svet môže byť krásny
Aj keď nič nevidíte
A preto ma bolia ruky
Lebo veľa píšem
A na nohách nádej kolíšem
A ja sa len kníšem
Zabávam sa ako idem
Cesta do neba je ľahká
A nakoniec všetko je v pohode
Aspoň dúfam

Jazda autobusom

Jazda autobusom
Cez mestá plné ľudí
Mám sto chutí zastaviť
A im povedať
Že v živote sa nečaká
Hýbete sa buď ako žralok
Alebo ostávate pozadu

A dozadu sa nehýbe už vôbec
Bud' ste presvedčený o tom čo robíte
Alebo nie ste
Iné to už nebude
Budúcnosť sa vyvinula s minulosti
A vaše sny o starých časoch čas samotný nevrá-
tia

Ale to vie viete
Len si to priznať nechcete
Lebo na chate
Vám poslali samé novinky
A je to strašné
Čo ľudia dnes v novinách píšú
A na čom letia
A čo si myslia

Nieste vyvolený
Ani Ježiš
Nikoho nezachránia vaše slová
Ale činy
To už áno
Lebo máte pred sebou plátno
Kde máte celý život
Chcete aby to bol nudný dokument alebo akčný
film?

A ja vám poviem takto
Peniaze sa mihnajú rýchlo
A zbrklo
Ale čas je na tom ešte horšie
Veľa ľudí ho ani nemá
Ani o ňom nevie
A ani nevie kde ho hľadať

Prestaňte čítať ranné správy
Prestaňte byť informovaný
Prestaňte sa hrať na niečo viac
Lebo ním nieste
Život nemusí byť film
Ale skôr cesta
To plátno nebola dobrá metafora

Ale nebudem ju vymazávať

Lebo jazdím autobusom
Nie je priamo
Ale vodič na minimálnej mzde
Ale no čo už ja s tým narobím
Možno plat mu osobne nezvýšim
Ale niečo do hlavy mu dám
Malého chrobáka
Ktorý vás bude vydierať

Ale tak to už nezmením
Lebo aj taký býva život
Aj tak to niekedy chodí
Aj tak sa budem tým busom voziť
A vzadu pri klíme sa potiť
A aj tak mi to bude jedno
Ja mám len jednu šancu
A je mi jedno čo si o tom ľudia myslia

A preto je to pre mňa lepšie
Keď sa vozím busom
Nemusím chodiť autom a čakať že čas sa nájde
Nemusím doma dospávať to čo som nedospal
ráno
A keď raz príde na mňa čas
Lebo viem že sa mi táto éra čoskoro skončí
A môj život do rokliny bočí
Tak aspoň viem že tam bola snaha o niečo viac
A to mi robí dobre

Každý potrebuje podporu
Či už ráno alebo večer
Či už dnes
Alebo aj pozajtra
Aj o sto rokov
Aj o tom budem písať
Aby ju každý nájst' vedel
A prežil svoj nadeľ' nedieľ'
V klúde doma
Ako on chce

A preto sa vás pýtam
Budete sluha
Či hrdina čo zomrie v boji divokom?
Budete šerpa nosič
Alebo človek ktorý sa zabije s výskotom?
Lebo to je otázka
Nielen počas jazdy autobusom
Ktorá je dôležitá
A ktorá je fajn pre mňa aj pre teba
Ktorá padne na mňa
S neba

Život je krutý dar

Život je krutý dar
Lebo je nepravdivý
A my
Ľudia zvykov a nadradenosti
Sa neviem s tým vysporiadať

Život je krutý dar
Lebo nik si ho nepýtal
A už len tým že čítate tieto riadky
Viem že ho máte
A taký dar je najhorší
Nedá sa ho vrátiť
Nedá sa ísť spať dozadu
Neviete čo máte robiť
Ste stratený
Vo víre myšlienok a kázní
V papieroch zlých básní
A na ulici spevec stojí
O svojom utrpení básni
Ale ja viem že sa smrti bojí
A vie že vnútri je prázdny

Život je krutý dar
Lebo ešte nik nepovedal ako s ním narábať
A občas príde moment
Kedy schytíte emócie
Alebo niečo iné
A cítite sa dobre
Aspoň na moment
A snažíte sa to zreprodukovať
Neviete ako
Ľutujete každé rozhodnutie
Alebo aspoň niektoré
Snažíte sa pocítť že sa máte dobre predĺžiť čo na-
jdalej
A viete že to nedokázate
Boj to nie je hodný

Život je krutý dar
Lebo ľudí mylí
Aj ľudí si mylí
Nevie kto je kto
Nezáleží na citoch
Alebo pocitoch
Alebo na to na čom záleží
Len ako ho prežijete
A ľudia sa tak boja reality že od nej utekajú na
míľové kroky
A nechcú sa ani za svet vrátiť
Aj taký je život

Ale aj keď život je krutý dar
Či sa bude páčiť to je na oslávencom
Niektorý prekvapenia majú radi
Niektorý vedia svoj život prežiť lepšie
Možno len povrchné alebo aj vnútorné
Šak na to nezáleží
Lebo vám sa život môže páčiť
To na tom že je to krutý dar nič nemení
Ale váš názor je názor váš

Život je krutý dar
Ale zároveň aj cez neho niekedy slnko svieti
A nádej sa blízka
A s blízka to môže vyzeráť že ho naozaj máte
radi

Aj tak väčšinou ide o celkový obraz
O plátno nie farby
Detaily sú perličky majstrovského diela
Ale dielo je podstatné

A preto je život krutý dar
Lebo je len na nás
Autorovi
Aby sme využili šance ktoré máme
Karty ktoré hráme
A snažili sa s nimi niečo povedať
Niečo spraviť

Lebo život je krutý dar
A keď v pokri ide o všetko
Takzvané All-In
Je sprostosť odhodiť karty a nehrať
Skúste
Robte
Prekúste sa
Robte ďalej
Majte karty vždy po ruke
Keby sa náhodou menili
Keby ste nový pár náhodou mali
Keby ste sa pri stole smiali

Lebo život je krutý dar
Ale aj o to ide
Aby to nebola prechádzka ružovou záhradou ale
iniciatíva ktorú budeme radi budovať
A preto je život krutý dar
Ale krása je v oku obecnstvá
A je na vás či vás na kolená položí
Alebo ako pravý chlap
Schytíte karty
A budete hrať...

Život nemá zmysel a to je tá krása

Život nemá zmysel

A to je ta krása

To je to čo ma drží pri živote

Čo je moja ranná spása

S pod pása

Príde rana

„Treba byť slávnym, bohatým
a hlavne veľa žien a áut“

Ale ten človek asi nevie

O čom spevci piesne robia

Ked' sa ich prádlo perie

Lebo ked' sa v kostole masy modlia

Aby mohli žiť ešte jeden deň ďalší

Ešte nepochopili

Že život nemá zmysel

A smrť prichádza náhodne

Život nemá zmysel

A preto ráno vstávam

Viem že boh ma nevolá

Bolešť hlavy nemávam

Iba whiskey a Cola

Smola tým čo ešte nepochopili

Že dokým robím to čo mám rád

A nikoho popritom nezbíjam

Tak je všetko fajn

Neviem či som to počul v rádiu

Alebo to dávali ráno v telke

Viem že to bolo heslo

V nejakej znelke

Život nemá zmysel

A to je na to krásne

Že nemusím sa o nič starať

Ani počúvať niekoho kázne

Lebo poháre sú prázdne

Ale je to len uhol pohľadu

A preto

Život nemá zmysel

A to je na ňom krásne

Lebo keď rozoberáte ho v celku

Tak poriadne ani neviete kam tak bežíte

Kde je váš?

Juh, západ?

To je nápad

Povedať že neviem

A nie tváriť sa že ničomu rozumiem

Na to treba múdrcu

Život nemá zmysel

A nádej pre nás nie je

Kam tento svet speje

Ked' každý pre seba robia

A pre seba chodí

Ako hady ničia polia, sady

Tvorí vojny a zvady

Tak odlož svoj kostým

Alebo saká

Každý len na iného blaho maká

Kým po neho nepríde smrť

Nenahlásene

Je úplne až nad slnko jasné

Že život zmysel nemá

Ale to je ta krása

Dá sa s tým pracovať

Je to flexibilné

Je to také aké to ma byť

A práve tie autá

Čo chodia po cestách zrána

Ich zoberie prvá

Čierna vrana

Ich chytí infarkt na schodoch hore

Lebo nevedia sklopiť zrak

A pozerať dole

Že dvoma nohami stoja

A tak utekať vedia

Od život zo zmyslom

O niečom o čom mnoho sníva

O blahu a nebi

O bielych oblakoch

A modrej oblohe

A je až nad oblaky jasné

Že život zmysel nemá

A v tom je krása

Že sa nehrá hra

Že to nie je smutné

Že netreba plakať

Lebo máme slobodu

Si vybrať čo chceme

A čo nie

Nikto nám nedá príkaz

A tým pádom vieme žiť podľa nás

A podľa toho čo chceme

A podľa toho čo vieme

A to je absolútne všetko

Netreba ani myslieť

Smrť chodí neohlásene

Prechádza sa dole chodbou
Dlhou a čiernou
Bludisku
A v ňom blúdi

Smrť je na každom rohu
V každom meste
Na ulice chodí tiež
Medzi ľuďmi
A má sto chutí niekoho brať preč
Smrti prehra zle chutí
Preto ešte neprehrala
Drží sa jednej zásady
Berie ľudí a duše
Kúše každého smrteľníka

Kliatba aj dar
Jej návštevy ohlásené niesu
Nesú v sebe element prekvapenia

Lebo každý kto hrá karty dlho
Predsa vie
Že treba vedieť čo a kedy odhodiť
A kedy od stola bežať
Vie že každá ruka je výherná
Ale aj nešťastná
A je iba na vás
Čo s nimi spravíte
A kedy to využijete

A prechádza sa dole chodbou
V čiernom rúchu
V duchu premýšľa komu na dvere zazvoní
Klope na dvere
Neohlásene v strede noci
V moci má duše za nimi
Tí keď aj vedľa
Že iný termín nieje
Preto ho nútia
Aby aspoň jedného nebohého chlapa
Zobrala spať domov
Je to škoda
Ale napraviť sa to nedá

A preto neskoro ráno vstávam
Čakám že noc si mňa vyberie
Čakám kedy mi na dvere zazvoní
A bez môjho nadradenia sa dovnútra pozve
A pozrie sa mi do očí
Pri praví ma na posledný súd

Tak súd' ľudí podľa činov a nie slov
Lebo smrť chodí neohlásene
A tí čo rozprávajú dlho žijú
Ale málo robia
Len stoja
Na tom istom mieste
Nikam sa nepohybujú
Nikam nechodia
A je to zbytočné točenie v kruhu
Keď sa toľko toho dá dokázať
A mávať ľuďom cez okná
Spraviť rez ktorý život zachráni
Zabrániť vojne
Niečo spraviť

Na tácke už vodu nesú
Nebohému
Lebo smrť prišla neohlásene
A on nestihol ani raňajky

A už na lavici sedí
Čaká čo sa stane
Boh ho ide súdiť
Za činy za život
Či robil alebo táral
Čo robil keď netáral
A tak ďalej
Je to dlhý spis

Lebo ten kto za ničím nestojí
Padne na kolená pred každým
A to je pravda
A tým že smrť chodí neohlásene
Nechcete to vysvetliť vašej žene?
Že kde je ten muž, ktorý je slúbil sa o ňu starať
Kde sú sľuby a tie sny
Kde sú ašpirácie
Na vysoké posty
A veci ktoré ich brzdia
Kde sú domy
Aj keď nepodstatné nie každý sa vie odosobniť
A na hodiny začína trinásta hodina biť
Nastal čas
Nastáva čas

Rozsudok padá
A muž sa ľaká
Ide dole schodmi
A smrť prichádza neohlásene
Tak riskujete kým môžete
Lebo jej ako hosťa sa nezbavíte

Muž čo medzi ženami vyrastal

Bol raz jeden muž
V minulosti sa ho len ťažko hľadalo
Čo zo ženami vyrastal

Nehrával vonku basketbal
Ale doma šil
Nechodil sa večer na autách prechádzať
Doma červené víno pil
A pozeral seriály
Mizernej kvality
Pozeral ich dávno a všade
Pozeral na nich priamo
Bez úmyslu robiť niečo zo svojim životom

A ženy ho obiehali
Jedna radosť
Priateľ hentej
Klebetník druhej
Priateľ na nechty tretej
Ale tu prišla štvrtá
A to bolo dievča
Mizernej kvality

Zafarbené vlasy
Každý týždeň iné
Na Iphone číta Marxa
V baroch sa pri mužoch tacká
Hľadá lásku po špinavým stolom
LSD zapíja kolou
Je to troska
Na čele má napísané „Pokazené“

Jej osobnosť končí pri kapelách a filmoch
Čierne trička
Nie je ako ostatné
Je to najhoršie zo všetkých
Linky čierne ako noc samotná
Tvár biela ako mesiac za splnu
Depresií má hlavú plnú

Ale náš chlapec
Sa zalúbil
A keďže to bol chlapec ktorý vyrastal medzi ženami
Paradoxne nevedel čo robiť
A tak sa pýtal
Na rady tu a tam
A tu je list toho čo majú dievčatá radi: darčeky,
kvety, peknú reštauráciu, dobrý účes, ruže,
prsteň, svojho princa, gentlemana a mnoho in-

ého

A tak chlapec robí čo môže
Posiela dary
Smsky
Aj ostrihať sa dal
Novú košeľu
A vraví že dievča ho má rado len to nechce náh-
liť lebo on je hanblivá a má proste takú osobnosť
a to treba rešpektovať a že on ju vážne miluje
lebo je to jeho láska na celý život...

Ale ja vám poviem dačo
Keďže som všemohúci rozprávač
Tak ja viem
Že včera v piatok
Sa dievča na záchodoch
Vyspalo s prvých chlapcom ktorý sa jej venoval
A tak to končí

Ale to samozrejme chlapec nevie
Stále jej dary posiela
A ona s ním len jedno rande mala
A ešte ani raz mu nedala
Ale stavím sa že tento piatok sa celé rošáda zo-
pakuje znova
(Poznámka: mal som pravdu)

A preto chlapec chodí sám do dnes
A len peňaženka mu trpí
Jeho srdce
Dobré a milé
Ale to je tak keď len medzi ženami vyrastáte
Proste na niektoré veci nemáte

A chlapi
Tí na ihrisku furt fucik hrajú
Tí ďalší aj basket
A na takýchto babách sa len smejú
Lebo vedia čítať
A táto má na čele napísané: „Som štetka“
Asi len muži ktorý vyrastajú medzi ženami zrak
nemajú

A tak končí náš príbeh
Chlapca
A či ste baba alebo chalan
Hľadajte si rovesníkov rovnakého pohlavia
A dbajte na svoje zdravie
A čo viete
A čo viete aj robiť
Život je vaše ihrisko
Nenechajte sa byť hračkou

Nočné kúpanie

Nočné kúpanie v mori
Ale za nami
Celé mesto horí
Na hlave nám posledná nádej stojí

A v noci
Keď slnko už nesvitá
Mesiace cestu vedie
Keď zaspávam pri okne
A chcem
Aby to všetko bolo ako včera

Lebo nočné kúpanie v mori
A ja tu stále ešte stojím
Pri vlajke môjho národa
Pri vlajke mojej pýchy
Pri noci ktorá nás má v moci

A naše nočné kúpanie
Nerušeným sa stáva
Na brehu nám kapitán máva
Po nás žiaden čln nepláva
Je to všetko tak krásne

A voda ktorá odráža len zrkadlovo realitu
Sa na čierne zafarbila
A hreje
A svet sa nám cez plecía pozerá
Nám obom verí
Aj keď vo hviezdach je osud niekde uložený
Naše nočné kúpania to aj tak nerusí

A naše nočné kúpanie
A oblečenia pranie
Stretneme loď ktorá pláva do neznáma
Kde už kapitána niet
A my budeme len mávať
Zdola stále mávať
Dúfať že loď sa niekam doplaví

A nočné kúpania
Či už v bazénoch alebo na brehu
Kúpať sa dá aj vo sne
Ale v realite je to lepšie
Keď vás voda obmýva
A je vám veľmi dobre
Aj sám aj s niekým
Aj triezvy aj na niečom
A s smiechom aj s plačom
Lebo všetko sa raz končí

Čo by som dal keby som išiel spať do zajtrajška?
Sedím tu už dve hodiny
S fľašou koly a whisky
Nie je my moc dobré
Aj keď sa večer kúpem
A ráno na miestenku sedím v kupé
Aj tak je mi dosť zle
Bojím sa o seba

Čo ak zmiznú veci čo ma pri živote držia?
Čo ak mi bazén zatvorí?
Čo ak nočné kúpanie je len sen
Ktorý som si vytvoril aby som sa mal lepšie
Ale väčšinu času práve tieto sny nás ničia
Zvnútra nám robia zle
Lámu srdcia

Lebo ja si ešte pamätám
Ako som s botoxom sedel pred telkou
A hral sa
Bez toho aby som mal niečo na robote
Alebo niečo robiť musel
Len tak sedel
Hru hrával
Knihy čítaval
Každý deň
A tie isté pesničky počúval
A bolo mi dobre

Prečo keď už máme celkom príjemnú realitu
Vždy sa to musí skončiť
A my sa do reálneho sveta musíme vrátiť
Plného bolesti
Je to nefér
Je to niečo s čím nechcem pracovať
Nechcem tak žiť
Nechcem odmenu
Nechcem rásť
Nechcem prácu
Nechcem stratiť to čo si najviac vážim
Po prvý krát má môj život taký význam že sa bo-
jím že ho stratím
A chutí tak sladko
Že sa bojím že už mi nikdy nebude tak chutiť

A práve na to myslím
Keď sa večer chodím kúpať
Že jak dobre sa mám
A jak naprd to bude o zopár rokov
A mne sa to zdá nefér
Ale čo ja už narobím

Kto sa na mne smeje v zrkadle

Ked' sa ráno pozriem
Obzriem si tvár
V zrkadle
Viem že obraz sa na mne smeje
Viem že s niečo deje
Ale neviem začo...

Je to za to že sny nemám splnené?
Že sám sebe si niečo dlžím?
Že som si nahovoril že som niečo
A v skutočnosti som len veľmi dobrý herec?

Je to ako trest
Za všetky činy čo som spáchal?
Je to za tie dlhy
Čo som v pozadí vymáhal?
Od priateľov, od dievčat
Od chudobných od bohatých
Od človeka od zvery
Od žraloka alebo mŕtvoly
Ja chodím s sáčkom plným bankoviek
Ešte ma nik neokradol

Je to ako zvesť
Že život si mám meniť?
Že by som mal menej za luxusom peniť
A viac pomáhať
Nie písať pre bohatstvo
Ale s úmyslom pomôcť
Ale s úmyslom niečo robiť
S úmyslom niečo zmeniť
Nik nevie

Ale zrkadlo
To sa stále smeje
A ja sa pýtam
Prečo sa to so mnou deje?
Čo mám na tvári také smiešne?
Prečo má niečo cez peklo derie?
Hľadať sa ma to berie
Do ďalekých púští a húštín
S autom alebo bez
Bez vody, bez zhody
Bez toho aby som našiel schody do neba
Bez toho aby som sa našiel niekde na spodku
mora
Lebo ja na sebe pracujem zdola
A chcem byť lepší
Ale moc sa mi to nedarí
A zrkadlo sa mi len smeje

A preto vstávam celkom rýchlo a zbrklo
Lebo na živote mi moc nezáleží
Pamätám si len dni keď sneží
Lebo vtedy ma nik neotravuje a ja môžem po
prvý krát žiť sám pre sebe
Dúfam že aj s takým prístupom
Mám lístok do neba
Ked' spomínam dievčatá v básni
Nepíšem to pre teba
Len ja mám s toho pôžitok
Možno niekto ďalší
Ale píšem v poslednom čase toľko
Že nik to nemá čas čítať

Ale stále neviem
Prečo sa asfaltom deriem
A prečo sa zrkadlo na mne smeje
A čo sa so mnou deje
Kam to s mojou čiernou dušou speje

Chcem len jedno telo
Ktoré ma nežne hreje
Lebo mám otvorené okno
Je mi zima
A ani klíma
Mi nepomôže byť jeden človek vyrovnaný
A celý život sa mi zdá hraný
Dúfam že sa to aj naozaj deje

A preto keď sa ráno pozerám
A zrkadlo mám otvorené
A dvere do kúpeľne
Sa jemne mykajú
Viem že sa na mne niekto smeje
Kto je ten tieň?
Ten odraz?
Je to podraz
Myslel som si že budem niečím viac tento rok
Ale ako vždy len na mieste stojím
Vietor volá
Na stole polodopitá kola
A ja už neviem kam mám ísť hľadať samého seba
Či dole schodmi alebo do neba
A či mi to naozaj treba
Že by som tam išiel
Možno prišiel iný
A možno sa to len diabol smeje
Možno sa to ani nedeje
Možno mám v sebe až moc hnevu
Lebo svet sa mi zdá nefér
A ja s tým nič neviem spraviť

Robotická ruka

Na mňa cez okno kuká
Túžba
Po novej inovácii
Po novom šťastia
Ktoré som našiel v magazíne na piatej stránke

S poza zrkadla
Na piatom poschodí
Kým sa tam hore dostanem
Mnoho schodov pochodím
Moja vášeň je ale silná
Aj keď výťah už tristo rokov nič nerobí
Len čakám kým sa zlomí
A pôjde dole

A hore sa dá ísť len pešo
Ale musíte byť rýchli
Robotiku uchmatne každý
Či už veľký, či nízky
Je jedno čo a kedy
Lebo raz sa to predá
Na trhu s strieborným mäsom

Budovy stoja v radoch
Ako vojaci
Smiaci opilec dole kváka
Ževraj mu včera vavela straka
Že prezident umrie rukou robota
A s ním aj demokracia
A voľnosť slova
Lebo povinnosť zlepšovať do boja volá
My preto nové túžby máme
A nikomu sa nedáme
Aby nám vavel čo si myslieť
A kde na tie nápady chodiť
A kam si psou vodiť
A kde sú míny
Tak ževraj nemáme chodiť

A v ktorých vodách brodiť
A prečo vôbec hľadať
Tú ďalšiu puzzlu
Do našej životnej skladačky
A prečo skákať vysoko
Prečo sa na veci pozeráť zhora
Prečo zajacovi nestačí jedna nora
Prečo moja nočná mora
Je robotická ruka
A nie tiene
Ktoré zo sebou vláčim denne

A práve to moje vnútro rozožiera na márne kúsky
A po rusky
Sa už dohovorím všade
Cesty vedú kade tade
A srande odzvonil posledný zvonec

Každý rok mi tri percentá zarábajú fondy
Neviem na čom, tuším zlato
Špehujú má čínske sondy
Nájsť dnes pohár vody
Rarita boháčov
Alebo skôr vymoženost'
Ja len prášky si dávam
A pilulky deto
A skôr ako mi niečo poviete
Tak ja odkazujem svojim deťom
Nech si pozorne preštudujú robotické ruky
V dobe tejto študovať vedy
Vám prinesie majland

Mám strach s robotickej ruky
Aj keď ma jej dotyk jemne hreje
Neviem kam celý svet speje
Dnes môžete mať, oči, nohy aj zuby dokonca
Modré, zelené, ľudské, ruské
To je jedno aké
Hlavne že idú

Dve kosti
Pes sa na nich zlostí
Uvidíme či niekto ľudí pomstí
Lebo odveta je hra chudobných
Právnicki toto riešia za boháčov
A staré známe krčmové bitky
Sú na dennom poriadku
A je to v poriadku

Dve kosti
Už v niektorých telách nenájdete
Len železo a káble
A elektrický prevod
A mozog čo je iba počítač
S batériou života
Ľudia sú už mocný
Roky nohy majú
Na klavíroch celé dni hrajú
Robotické ruky majú
Únava je staré slovo
Svet nikdy nespí, času na oddych niet
A svet sa mení
Každý len po zmene pení

Homo Zeus

Čo ak na Zemi by zrazu vládol pokoj?
Len mier
Žiadne vojny
Iba dohody
A diskusie
Všetci robia svoju prácu
Nikomú netreba plácu
Všetci žijeme v raji
V našom vlastnom kraji

Čo ak vám poviem že podobne puto existuje?
Medzi bohom
Medzi kočom
A vozom
Pohonom zeme
Ako sa točí
A moria sa plavia
A lode po nich

Dá sa predpovedať budúcnosť
Keď na brehoch nesmrteľnosť oslavovať budeme
Spoločný raj
Spoločný len jeden kraj
Hranice už nebudú
Tie si minulosť ber
A maj

A na flaute piesne mladosti
Hraj
Nech tancujú národy spolu
Ľudia
Ruky
Vzduch

Lebo našiel som svet
Ktorý je až moc dobrý aby to bola pravda
Ale zatiaľ sa mi páči
Aj keď je to možná lož
Čo už
Ničomu sa dneska nedá veriť
Dnes verím v robotiku
Zajtra to budú ľudia
Už to je jedno
Za čím stojíte
Len nepadajte rýchlo
Lebo ja vás chytať nebudem
Priepasť tmavá
Vás čaká
Na vás maká
A je jej jedno čo máte za sebou

Duše chytá
Ktoré ešte prežiť nechcú
Ktoré nemajú najnovšie vymoženosti
Lebo tí sú pozadu
Nám nanič

A preto snívam o svete
Kde vládne Homo Zeus
Kde je len jeden boh
A to je človek sám
Zo všetkými možnosťami
A jeho hrami

A preto snívam o svete
Kde chodí Homo Zeus
Jediná entita ochotná rozhodnutia
Racionálneho a dobrého

A preto snívam o svete
Kde stoja ľudia na kvete
A smejú sa
Lebo im vládne Homo Zeus
Jedinečná inteligencia
Nie je to až taká fikcia

A smejem sa svetu
Kde ešte človek vládne
Nie je on snáď neperfektný
Má on v sebe tú iskru
Náhody?
Takej hroznej veci
Kto by chcel dobrovoľne nevedieť čo sa stane?
Ja vám to viem percentami ukázať

A preto je minúta ticha
Pre tých čo vo vojne o precíznosť svoj boj preh-
rali
Lebo na to nemali
Ja mám všelijaké vymoženosti
Robotické ruky
Robia mi muky
Zvyšujú tuky
Robotické srdce
Kovové a pevné
Nemyslím za seba
To robot
On mi vraví čo je pre mňa najlepšie
Ja predsa neviem
A preto si nechám poradiť
Môj život je úžasný
Každý musí žasnúť
No vy nie?

Ked' stromy sa rozprávajú

Ked' stromy rozprávajú
Radšej počúvajte ticho
Lebo listy šuštia rýchlo
Ujde vám reč
Stratíte jazyk
Stratíte svoj meč
Lebo pero niekedy bojuje silnejšie
Ako slová prázdne

Nie všetko treba počuť
Dobry poslucháč toto vie
Vyberá fakty
Ako knihy v knižnici
Podľa kvality a dôveryhodnosti
Kto by čítal knihy
Od pofiderných autorov bez histórie
Asi nik

A preto počúvajte keď sa stromy rozprávajú
Lebo oni sú tu už dlho
Síce nepovedia vám nič o politike
A koho voliť
Nepovedia vám nič o ekonomike
A kam svoje peniaze vraziť
Ale povedia vám veľa o ľuďoch
Ktorý prešli okolo
Prechádzajú si tým istým ročným obdobím
Ako vy
A vedia ako na to

Lebo stromy chápu
Že listy sa raz od nich odpojiť musia
A v krásnych farbách zakryť svätú zem
Stromy vedia
Že sucho príde
A priatelia listnatý umrú
Aspoň niektorý
Stromy vedia
Že stačí jeden plán
A ich koniec je nakreslený
Stromy to chápu
Ľudia nie

A keď stromy rozprávajú
Počúvajte pozorne o čom básnia
Predtým ako vetvu
Do vás vrazia
Depresívne reči
Mrazia
Ale v každej kus pravdy sa skrýva

Duša s tým umýva
Lebo keď stromy klebetia
Nastane v lese ticho
Už aj posledný chrobák vie že reči sú to podstatné
Zelene ponúkajú múdrosť čínskych mysliteľov
V jazyku nás všetkých
A ja sa pýtam
Prečo nik nepočúva stromy
Keď pod nami toľko zemi horí

Bolí sa to pozeráť
Ako slnko stále praží
Každý mozog sa smaží
Niekedy je vám zle
Z tých možných ciest ako umrieť
Lebo je ich veľa
A každá môže byť pravda

A preto počúvajte stromy
Oni svoje zdarma radia
A len málokoho
Tieto slová zradia
Nie ako ženy
A domy
A autá
A sny
A drahé školy

Na bojovom poli posledný vojak sa tápa
Mŕtvych druhov na rukách nezráta
Pátra po pravde
Kde ta leží?
Možno v doline
Alebo na hore kde sneží?
Tak vojak beží
Dušou načúva čo sa deje
Príjemná atmosféra lesa
Ho nežne hreje

Pozera po lese
Stromy vidí
Otáčajú sa k nemu
A vravia
Nechaj to tak!
Vojakovi rada pomáha
Hádza pušku na zem
Delo strieľa
Ale jeho táto strela netrápi
Čaká ho doma milá
A aj keď už žiaden domov nie je
Je aspoň čestné sa tam vrátiť

Mesto

Kráčam unavený cez tmavé mesto
Pohľad je už dosť biedny
Nevidím pred seba, často sa otáčam
Len tak dopredu kráčam
Vedľa mňa Lola

Zlaté vlasy
A hnedá Cola
Pozerám sa na budovy
Väčšinou zdola
Kráčam vpred
A mlák ma dosť
Ide mi rana pod pás

A spolu sme pili víno
Červené
Tancovali pod mesiacom
Bielym
Neóny jej hladili tvár
Modré
Slnko sa nežne ukazovalo
Za kopcami tam ďaleko
Oranžové

A Lola a jej vlasy
Vejú vo vetre ako lode
Na schode sme zastali
Mesto vám zrkadlo nastaví
A po chodníku chodíme do kríža
Zájdeme na skok do Paríža

Sneží, hreje
Lola sa len smeje
Na chodníkoch pouličný hudobník hráva
Z okna nám babka máva
Ranné noviny
A stará káva
Nočné vtáctvo
A sklenené dvere
Taxi služba
Idúc len v jednom smere
Každý sa radom derie
Nieкого to do strany berie
A Lola sa len smeje

Na kolobežke bežím mestom
Okoloidúcich zdravým nežným gestom
Ponáhľam sa dopredu
Nie dozadu
Autá chodia okolo mňa

Márne rýmy hľadám
Do básní o mestách
Lebo ja nestíham ani písať ich všetky

A tak chod' ešte pomalšie
Po chodníkoch
A nechaj nech ti vietor do vlasov veje
Nech ťa elektrina v meste hreje
Nech metro svoje tóny zahrá
Nech ťa do obchodov ťahá

A spolu sme pili aj tvrdé
Na schodoch pod divadlom
Na schodoch
Kamenných
A náhlím sa
Skoro rýchlosťou svetla
Preskakujem káble
Kde tu lopata a metla
Chodníky sú od špakov a rannej tvorby
Zberby ktorá po nociach chodí

Vôňa mesta
Tá ma znova ťahá
Aj Lola
Ma za golier ťahá
Nieкто v rohu máta
Nieкто sa tak aj k ľuďom správa
Nieкто pod mostom spáva
Druhý v hotely
V bordeli prespí ne jeden muž

A pieseň hraje
Furt dookola
Ozýva sa zdola zhora
A ja tancujem
Do rytmu dažďa
Loline oči ma pritom vraždia
Je to veľký tlak
Na mňa a mesto
A preto preukazujem gesto
Že jej ruku nastavím

A po meste chodiť večer
Bývajú tie prechádzky plné emócií
A v noci hlavne
Keď už svetlá chodia spať
Je to čarovné
Vo dvojici stáť
Pozerať ako posledné autá si hľadajú garáže
A rozmýšľať aký príbeh si ich majitelia žijú

Donáška pizze

V dedine na západe
Niekde medzi mestami
Čistý zapadákov
Ani na mape by ste to nenašli
A práve v tejto dedine
Je donáška pizze

Je to jedinečný podnik
Pre všetkých za férové ceny
Pizze nádherné
Až sa vám ústa budú peniť
Pečú ich denne a mnoho krát
Každý si len cez telefón objednáva
Dve ku radnici
Tri na ulicu za kostolom
Jednu do panelákov pri rieke
Majú toho plné papiere

A plnia si povinnosť dobre
Vždy dorazia na čas
Autom chodia stále po dedine
Dost' rýchlo ale tuna policajtov niet
Letí po celom meste
Aby ju každý mal horúcu

A na ich obchodíku
Visel plagát
Že jedného brigádnika na leto treba
Pomoc s kasou a v kuchyni
Tak som to bral aj sen sa mi pritom splnil

Za pokladňou som sedel celé dni
Primal objednávky
Zapisoval ich
Posielal ich do kuchyne
A tam sa spoločne robili pizze

Už som poznal celý tím
Maroš a Janči boli dvaja kuchári
A Marián rozvážač
Už sme sa aj ráno zdravili
Už sme si aj hovorili ako sa máme
Klasické reči o ničom
Všetko išlo hladko
Aj plat som dostával načas
Všetko ako vravím išlo hladko
Až na jeden deň
Bol to piatok myslím
Na ten už nikdy nezabudnem

Bolo dost' horúco ráno
Keď sme dostali objednávku na dve veľké šunkové
Maroš v ten deň chýbal
A predtým sme ešte dostali na jeden veľký Havaj
A dve malé Margarity

Janči volá Mariánovi
Že kde trčí
On že zápcha
Boli sme všetci nervózni
A tak Janči povedal že nech mu idem pomôcť
do kuchyne

Dal mi rýchly tréning čo robiť
Bolo to jednoduché
Cesto
Omáčka
Ingrediencie
Pec
Namastiť
zabaliť
Vyhodiť bloček
Zvládam

A tak som mal ísť robiť šunkovú
A Janči že nech otvorím mrazničku a vyberiem
mäso
Otvorím
A čo vidím ma šokuje

Vnútri medzi syrom a špenátom
Leží hlava
Ktorá mŕtvolne na mňa zazerá
Hneď vedľa je kus nohy
A pod kus ruky
Všetko primrznuté a skoro biele
Je vidieť zaschnutú krv
A ja sa len s nemým úžasom prizerám
A Janči na mňa volá
Že či som našiel tú šunku

A tak ho volám
On príde
Pozrie sa a vraví
„To si nevedel? My šunku nekupujeme“
Povedal som že musím ísť na chvíľku von
Janči odišiel spať do kuchyne
A ako som vychádzal von
Posledné čo si pamätám
Je že mi niekto zapichol nôž do krku
A tým sa skončila moja brigáda

Smrť to je strašná správa

Smrť prichádza niekedy z rána
A je to strašná správa
Pre ľudí ktorý boli okolo
Pre ľudí čo potom nosia čierne saká
Pre ľudí čo budú nosiť vence
Pre ľudí čo na kare budú plakať

Smrť keď príde
Pre mnohých je to strašná správa
Niekedy život je až moc krátky
Na to aby sme videli všetko čo sa dá
Našli pokoj všade
A mier zo všetkými

Ja viem že keby sme mali tisíce rokov
Tak by sme ho našli
Každý by bol náš priateľ
Možno by sme ďalej zašli
Možno by to bolo lepšie
Prizerať sa na generácie ako žijú
Počúvať ako zvony ráno bijú
Ako slnko ľudí víta
Do nového dňa

Lebo keď príde smrť je to hrozná správa
Mŕtvy z hrobu málokedy máva
Máva ale strach
Čo bude zo všetkým čo spravil
Kam pôjdu jeho peniaze?
Vnuci, vnučky?
Kedy to všetko príde?
Kam to každý dotiahne?
Spraví niekto jeho meno ešte čestnejším vo sve-
te?
Alebo sa naň zabudne
Ako na sane v lete

Smrť keď príde je to hrozná správa
Nikto nevie ale odkiaľ
Či sprava alebo od nočnej plachty
Nikto nevie kedy smrť uchytí sa akcie
A ako vyzerá
Lebo potom by sa možno dalo dohodnúť
Na nižšom treste
Na niečom inom
Ale smrť chodí často
A nie je to dobrá správa
Zabíja šťastie, pokoj
Ale aj sny a ilúzie
Tak to proste chodí

Smrť keď príde je to zlá správa
Nie je totiž čestný sudca
Každý môže zomrieť hocikedy
A nik to nevie predpovedať
Hovorí že najlepších berie najskôr
Možno je na tom niečo pravdy
Nevieme ale ako rozhoduje
Dlhodobu to môže byť tak lepšie
Lebo s dobrého človeka sa stane príklad
Z príkladu po čase legenda
A legenda tvorí dobrého človeka

Smrť nikomu nemáva
A práve preto keď príde
Je to zlá správa
Nik ju nevidí
Ani na čaj sa pozvať nedá
Nevie sa či má tvár ľudskú
Alebo aký tvar má jej kosák
Či chodí bosá
Alebo v vysokých čižmách
Či mení ľudí v prach
Alebo len v nežné duše
Či to bolí
Či vás svedomie kúše
Či idú duše dobrovoľne
Alebo treba kuše

Lebo smrť príde rýchlo
A zhurta
A nie je to dobrá správa
Na výber nám nedáva
Ako ranné noviny a káva
Ako karty a kasíno
Ako mokasíny a čisté fraky
Ako prázdne stoly a stoličky
Ako dávka z preplnenej soľničky
Pichá to v srdci
Bolí vás to ešte dlho
Smrť za sebou nechá len nepochopenie
A veľa smútku

A ja tu stojím celý deň
Hľadám kam sa podela smrť
Hľadám ju deň či noc
Nechcem volať o pomoc
Nechcem sa zahanbiť
A preto len stojím
A čakám
Kedy príde
Aby som sa s ňou mohol porozprávať

Kaviareň na Korzike

Bol jeden ostrov
Niekde blízko Španielska
Kde vlny umývali piesok s pláže
A hotely mali 4 etáže
Múzeá sa plnili ľuďmi
Nikto nerozbíjal vitráže
A bol tam všeobecne klúd

A práve na tomto ostrove
Pri pohľade na ranné slnko
Vám napadlo odkiaľ sa berie ta oranžová farba
Či je to len ilúzia
Ale od prírody maľba
Či počuť vtákov spievať
Alebo na druhom ostrove je paľba

A zvuky je počuť stále
Niekedy je to na mále
Možno je to len niekto kto sa baví
O tom čo ho cez deň baví
O lehátkach, o slnku, o bare, o mesiaci
O polnočnom sade
O hoteloch v ktorých sú dobré jedlá
A je tam lacno
O jachtách ktoré chodia hore dolu pri
promenáde
O ich kapitánoch a prvých dámach ktorý sa pre-
chádzajú na promenádach
O všetkom čo sa dá

A preto je dôležité
Že na námestí na ostrove
Ktoré je hneď pri príjazdovej ceste
Asi tak 200 metrov
Od posledného hotela
Je tam kaviareň
Stoly vonku aj vnútri
Ľudia vonku aj vnútri
Obsluha väčšinou len vo vnútri
Je tam klíma
A majú príma menu
Všetko čo by ste od dobrej kaviarni chceli
A očakávali
Je tam veľa toho na robote
Je tam veľa pohárov na umytie
Zákazníci sa točia jedna radosť
Je tam živo
Na námestí
Na ostrove
V kaviarni na rohu

Na Korzike

Na Korzike
Kde sa ľudia kúpu v žltom slnku
A príjemnom mori
Kde sa lode plavia
Pri nábrežiach
Zdravia ľudí čo sa kúpu
Kde obloha vyzerá ako surrealistická maľba
Kde sny sa stretávajú s pozemským životom
Tam som si zarezervoval polpenziu
V penzióne pri kaviarni
Na námestí

Nie je to lacný špás
Sa takto chodiť zabávať
Prechádzať sa po promenáde
Piť Absint s cukrom
Ráno pri novinách
A tých hrách
Večerných
Za stolom
A v presvedčení že sa robí správna vec
Padne na vás klec
Musíte vedieť obracať nože, vidličky
Ješť ako kráľ
Keď chcete mocnú hru vyhrať
Nebude to ľahké
Súboj
Ani boj
Ale ja si verím

Lebo večerom
Keď hviezdy sa potulujú po čiernom pozadí
A ja sa pozerám hore
Vidím odraz kaviarne

Kaviareň sveta
Kaviareň všetkých národov
Kaviareň kde už každá hymna hrala
Dost' nahlas
A náš hlas
Sa stráca v mori hluku
A sluchu to síce neprospieva
Zato duši áno
A keď príde konečne ráno
A viem že je čas ísť spať
Zákazníci sa odpracú
A idú do hotelov
A ja po prudkej odbočke vpravo
Si ľahnem do mojej posteľe
Na Korzike
A snívam o svojom domove

Strel'ba na siedmej avenue

Na chodníku pred obchodným domom

Jedným slovom

Strel'ba

Ani nie je jasné kto strieľa po kom

Za autom stojí občan

V ruke pištoľ

V jeho hlave hlaveň

Zlodeji na druhej strane

Ale nikto nevie kto už je zlodej

A policajti za svojimi autami

Už každý páli po každom

Ako na divokom západe

Po dolnom spáde

Sa náboje míňajú rýchlejšie ako trpezlivosť

A to je už čo povedať

A dať mi treba čas

Na to aby sa niečo dialo

Ale zatiaľ by som vám mohol rozpovedať

Ako sa to všetko stalo

Ešte pred dvoma hodinami

Tu bol pomerne klúd

Ulica bola plná to nepopieram

A ľudia sa o seba treli

Ale aspoň chodiť voľne smeli

Bol tam hluk

Ale rečí

Nie nábojov a strel'by

Nebolo tam teplo s ohňa

Bola dosť zima keď si spomínam

Áno mal som kožuch

Ale videl som čo sa dialo

Ľudia bežali

A vtom jeden vrazil do druhého

S vrečka padlo tisíc dolárov

Priamo na zem

Jeden sa oboril na druhého

Každému to zrazu patrilo

Peniaze na zemi

Jeden povedal že ich berie

Druhý mu buchol po ruke že to sú predsa jeho

Tretí povedal že len smelo

Kto sa na peniaze opováži siahnuť mŕtvy muž je

Nikto nič nevie

Už ani komu originálne patrili

Vari to bola náhoda

Že sa za to pohádali

Jeden vytiahol zbraň

A bol koniec mieru

Každý si úkryt našiel

Začal strieľať

Jedny si peniaze zobrali ku sebe

Na jednej strane boli

Každý ich ostreľoval

Za múrom sedeli

Postupne sa ale spoločný proti tábor obrátil pro-
ti sebe

A teraz

Je to len celá masa ľudí

Ktorý individuálne alebo v malých skupinách

Po sebe strieľajú

Polícia dorazila práve v čas

Aj keď možno troška neskoro

Prišli

V strede strel'by

A už nemali čo zahrániť

Koho korigovať

A tak sa pridali

Už na mieste leží tona nábojov

A zopár mŕtvych

Veľa krvi

Veľa škody

Zopár ľudí

Si to točí

Ale každého to už po čase omrzelo

Autá už chodia po ceste

Chodci okolo

A prestrelka furt pokračuje

Na siedmej avenue

A nemyslím si že niekedy prestane

Už dávno nejde o tých tisíc dolárov

Tie včera niekto odtiaľ zobral

Múdry chlapík

Ide ale o česť

O česť neprehrať

A ísť domov v pohode

A ísť domov s hrdosťou víťaza

A preto to už je všetkým jedno

Kým išlo o prachy každého to zaujímalo

Ale postupne aj skalných fanúšikov to omrzelo

Teraz to je len zopár cvokov ktorý po sebe
strieľajú

A nič sa tým nemení

A nič sa tým nezmení

Takáto prestrelka už asi furt bude na siedmej av-
enue

Bolešť

Na dne mora
Leží jedno telo
Vo srdci mu to vrelo
Chcel zažiť život taký aký bol
Chcel si kúpiť nové auto
Sadnúť za jeden stôl
S rodinou
Ale teraz mu už nič neostáva
Len večný spánok
A rodine len oči pre plač
A letný vánok

Bolešť a sklamanie
A toľkí sa toho boja
Pýtajú sa čo treba obetovať
Za čím stoja
Otázky dobré
Ale nie je pri nich vôľa
O tá ich drží na uzde
Majú pocit že v nebi je už pre nich kója
Tak život aký je
Doja
A nikdy sa nepustia do boja
Bez toho aby nevideli v ňom zisky

A morálky sú to dobré
Ale bolešť je ideál lepší
Lebo so mnou sa to tiež lepší
Už nerobím botox
Snažím sa nemárniť čas
Ale v mojom srdci
Hedonizmus
Ako čierny kaz
Sa ozýva
A môjmu životu preč kýva

Díva
Sa s okna
Dievča
Hľadá sa vo svete chladnom
Hľadá si samú seba
Rad radom
Ale nevie
Že bolešť je posunie ďalej ako hocičo iné
Ale to nevie veľa ľudí
Sto mužov a sto chutí
Ale ani jedna pre bolešť
Ani jedna pre utrpenie s cieľom byť lepší
Len ostať a mať klúd
Dominantná ideológia

Lebo bolešť s vami mnoho vecí stvára
Určité staré rany otvára
A keď sa vám sníva že ste na dne
Bolešť vám zdola máva
Nechce vás ako hosťa
Chce aby ste odišli niekde vyššie
Možno to znie kliše
Ale bolešť pohybuje svetom
Nie vietor ale bolešť
Pohne ráno kvetom

A na bolešť je len jedna prosba
Tvorba a tvoriť niečo
Prispieť do utrpenia svojou piesňou
A tak sa len môžete lepšiť
A práve tá lož
Že dôvod máte
A že to čo tu robíte
Sa na nič nehráte

Krátke sú chvíle pokoja
Ale na nich život stojí
A nezažije ich ten
Čo sa bolesti bojí
Lebo bolešť a utrpenie
Na útese stojí
Čaká vás
Ľudkovia moji!
A práve preto je moja spoločníčka
A viem že keď na konci dňa
Ma hlava bojí
Že ten deň boli dobrý
Že za zápis stojí

Lebo v živote vás sklamú ľudia, peniaze,
reštaurácie, priatelia, názory, systém, vláda,
zlá správa, náhla smrť, tuberkulóza, prognóza
ekonomiky, styky a nočné vzlyky, kliky, budovy,
svet, kvet čo ste dostali na narodeniny, popred-
né inovácie, pohodlie, knihy a mnoho iných vecí
Ale ak neviete sa nad tie keci
Povzniesť
Tak potom neviete poriadne žiť
Lebo bolešť tvorí za vás
Je v každom z nás
Len ak ju ale dovolíte
Aby vás viedla
Aby vás pretvárala
Aby vás za priateľa mala
A preto budem bolešť uznávať až do konca
A vy by ste mali tiež

Kokaín je len prášok

Dnes v televízií
Sa hlavný policajt
Kapitán
Vychvaľoval
Že koľko kilo kokaínu zabavili
Asi sa pri to chlapi poriadne zabavili
Keď si celú tlačovku okolo toho spravili

Ale policajt v telke hovoril
Že kokaín je nebezpečný
Že ho nik nemá brať
Že to vyzerá ako soľ
Alebo cukor
Ale zabíja rýchlejšie
Metafor a podobných hlášok
Má asi plné vrecká
Ale už to vedia aj decká
Že kokaín je len prášok

Písali to ľudia na internete
Čo sa s bielym práškom v ruke fotia
Dávajú si to nosa
Ten následne krváca rýchlo
A zbrklo
Vreckovky
Záchrana
Adrenalín
Vreckový nožík
Boh nech mu už len pomôže

Ale načo sa taký Boh zmôže?
Pomôže snád' závislákovi
Pomôže človeku bez vnútorného kľudu?
Dotiahne ho na silu
K poslednému súdu?
Zabráni ľudskosti
A dáv nemu pudu?

Kde je hranica?
Kde sa človek brániť môže?
Kde je človek keď volá o pomoc?
Ktorý z vás mu pomôže?
Všetci sú na nože
Stiahnu sa za kus bieleho prášku
Aj z kože
Proti ich vôli
Len za hodinku energie
Alebo kľudu
Alebo smrti
Každopádne veci ktoré viete aj bez drog

Ale kokaín je len prášok
Anarchista na rohu vraví
Hovorí že hore
Sa mu jeho denná dávka varí
S hrnca sa parí
Ide po ňom NAKA
Preto varí rýchlo
Biznis mu maká
Ale ja vidím
Že na pleci mu leží čierna straka
Ktovie čo chce
Ktovie čo vie

A brána do jeho príbytku sa otvára
V obývačke na zemi varia traja
Prišla im vraj nová správa
Objednávka
A ich závislosť ich dokopy spája
Nevedia čo robiť
Len variť drogy doma
Čakajú kedy ich život odmení peniazmi
Alebo príde kóma

A v živote už to tak chodí
Kokaín je len prášok
A zbraň kus kovu
My sme len kusy mäsa
A všetko je len materiál alebo ako to vyzerá

A ten policajt stále tára
Ale pomaličky ten sáčok otvára
A zrazu
Pred všetkými novinármi
Doň hlavu zaborí
Dôsledkov sa nebojí
Kolegovci sa ho odtiahnuť snažia
Ale nič
Policajt sa drží
Novinári si to fotia
V strachu o jeho život sa potia
Postupne mizne sáčok
A policajtovi hlavnému je lepšie
Stavia sa ku mikrofónu
Bez nejakých prekážok
A vraví
Kokaín je len prášok

A preto treba si nájsť názor vlastný
Pre niekoho je krajší sáčok prázdny
Pre niekoho celý biely
Len dbajte na to aby ste ostali celý

Panika na parkovisku

Na parkovišku
Medzi odstavenými autami
Stojí muž
Má len jednu cigaretu
A momentálne už len päť minút
Má pauzu od roboty jeho namáhavej
V garáži
Pod kamerami
Pod okom spoločnosti

A len ako tam fajčí
Parkuje iné auto
Na tom nie je nič nového
Autá väčšinou v garáži parkujú
Ale toto je iné
Staré
Žlté
Ošúchané
Neumyté
A vystupuje muž
Kožená bunda
Topánky
Vysoké boty
Neupravené vlasy
Okuliare, čierne so zlatým rámom
Chránený

A vystúpi z auta
Smeruje k dverám
Kto vie či má kartičku
Len sa muž na pauze prizera
Muž príde ku dverám
Snaží sa ich otvoriť
Tak nemá
Muž začne mykať kľúčkou
Kopať do dverí
Otáča sa po garáži
A tu sa ich oči stretnú
„Ako sa to otvára?“
Kričí muž hlasno
„Nemáte v tom jasno.
Treba vám kartičku...“
Povedal muž s cigaretou
Nechcel aby ho dakto otravoval
Jediná pauza cez deň a teraz toto
A muž sa naň pozrie
„Tak mi otvorte svojov“
Povie muž pri dverách
„To nemôžem“
Odpovedá muž s cigaretou

„Ako prosím?“
Povie ten pri dverách
Muž svoj cigaretu už ma skoro dofajčenú
„Fajčím“
„To ma nezaujíma“
„Mňa áno“
Muž sa pohne od dverí
Jeho smerom
Diváci sa už zbiehajú
Párik z auta
Náhodný vrátnik
Nakladač tovaru
Všetci prestávajú a stoja
Čakajú na akciu
Alebo čo sa bude diať
Alebo či sa vôbec bude niečo dať

„Spýtajte sa hocikoho“
Povie muž
So strachom
A cigareta skoro dofajčená
„No ja chcem aby ste mi to vy spravili“
„Nič vám nedlžím“
„Ale hej“
„Odkedy?“
„Boli ste drzý“
„Vy nemáte kartu“
„To mi je jedno“

Muž od dverí ide bližšie
Vyťahuje nožík
Párik sa skrýva
Vrátnik beží do búdky
Asi volať políciu
Muž svoj nožík prehadzuje
„Donútim vás“
„Nechajte ma tak“
„NIE“
Muž s cigaretou má strach
Muž od dverí
Nožík v ruke
Ide bližšie
A v tom prásk!

Vykladač tovaru
Spoza auta
Výstrel
Krv je všade
Nožík padá
A ten vrátnik
By asi mal volať upratovačky a nie policajtov

Vychovaný umelec

Vychovaný umelec

Knihami
Prednáškami
Školami
Kolami s ľadom
A červeným vínom

Vychovaný umelec

Ktorý talent nemá
Ale keď prečítate hentú knihu
Džubne si najnovšiu drogu
Tep mu predbehne dogu
Myslím že dostane hneď kontakt na SOGU
A kontrakt k tomu

Vychovaný umelec

Ktorý píše tempom pomalým
V centre mesta
Pri stole na káve
S babou
Alebo bez nej

Vychovaný umelec

Čo je bez jedného peniazu
Tým živý
Ale je krivý
Aj jeho ťah na klávesnicu
Jeho ťah štetcom

Vychovaný umelec

Lebo to že viete abecedu
Vás nerobí spisovateľom
Ani to že viete kresliť
Vás nerobí maliarom
Ani to že viete hrať na ukulele
Hudobný mágom
Ani to že viete kto je Nietzsche
Vás nerobí filozofom

Vychovaný umelec

Až sa mi ta myšlienka bridí
Že niektorý sú vychovávaný
Na elementoch hedonizmu
Netrpia pre svoje diela
Neostávajú bdieť o 3tej ráno
Nikdy sa s nimi nevyspí múza
Je to hrúza
Ako niektorý nezažijú bolesť
Pre svoje dielo
Ako to môže byť ich dieťa?

Vychovaný umelec

A po svete ich veľa chodí
Ani jeden sa bahnom nebrodí
Krvou a potom
Mám rešpekt
Len pre ľudí čo bádajú
Aj v zlých vodách
Povinnosť volá
Do boja
A kto sa neozve skoro
Nemôže si vraviť umelec
Ale pokrytec

Vychovaný umelec

A emócie nepozná
Len šťastie
Nevie sa odosobniť
On je dielo a dielo je on
On je umenie
On je výstava
Žiadna predstava
Len on a jeho ego
Siaha až po nebo

Vychovaný umelec

Nepozná ako trpko bolesť chutí
Nikdy sa do roboty nenúti
Píše komplikovane
Ale nie trefne
Nie jednoducho
Iba jedno ucho
Počúva chválu
Kritika ide druhým von

Lebo vychovaný umelec

Nikdy nezažije
Aké je to byť v depresii každý deň
Aké je to nevedieť sa niekomu pozrieť do očí
Čo je to platonicky milovať a platonicky sa sklamať
Čo je to byť odmietnutý
Čo je to báť sa povedať o tom čo robíte
Nikdy nezažije ten plač ktorý večer prichádza
keď zistíte že ste úplne sami a chcete mať v posteli niekoho kto by vám položil ruku na telo
a nežne sa vás dotkol a povedal že všetko bude dobré
Nevie čo to je trpieť pre umenie
Hlavne mentálne
A správne
Ich volám vychovaný umelci
Lebo umelcom buď ste alebo nie, nie je nič medzi

Dážď kvapká pomaly

Ako krv z ruky
Aj dážď
Kvapká pomaly
Na okná vonku
Na okná dole
Na autá
Na nešťastných chodcov
Ktorý bežia domov

A hlavne tie kvapky
Chladné a tmavé
Malé a kruté
Skryté a duté
Čakám kým niekto príde
Nech nebo privíta
Pri pohári vína
Nech nie je zima

Niekedy stojím vonku
V daždi
A dráždi má že neviem kam sa ženiem väčšinou
času
Pohľadom ma čas vraždí
A asi to tak bude navždy
Že ja si nevieme pomoci
A po noci
Až chodievam spávať
Dovtedy rozmýšľam
Že až tak super to celé nie je

A čo sa deje?
Prečo dážď kvapká pomaly
A správali sa
Mnohý ľudia
Zle
Možno preto dne celý deň prší
Možno preto sa min program ruší
Možno preto to niektorým v obleku sluší
Mne nie
Ja radšej len normálne oblečenie
Ale prší na mňa rovnako
Pred prírodou sme si všetci rovnaký
Nerobí rozdiely
A diely
Života
Sa vám pomaly skladajú do jedného obrazu
A vy neviete čo s ním
Ale raz vám to dopne
Potom už bude moc neskoro
Bohužiaľ

A v najlepšom sa každý opustí
Dopustí sa chyby
Kupuje si dobré pívá
Aby zabudol že treba niekam chodiť
Okná necháva otvorené
V polovičnom čase
A nevie ani sám o sebe
Je to naňho až moc veľa
Zobudí ho možno rana z dela
Tá čo sa cez budovy trela
Tá čo tak hlasno znela
Pri ktorej nie len jedna dievčina bdela
Ani muži nespia

Je to horľavá guľa
Pri ktorej dážď len syčí
A vy si možno poviete
Celý život mám v
Ale tak to vždy nefunguje
Je to dar ktorý je krutý
To nepopieram
Ale zároveň je to jediné čo máme

Ale dážď furt bude kvapkať pomaly
Aj keď budeš vnútri aj vonku
Príroda rozdiely nerobí
A mňa
Aj keď je sucho
Aj keď je noc
Aj keď volám o pomoc
Stále bude sám
Stále ma nikto nepríde večer objat
Stále budem len ja
A ja sám
A nikomu sa nedám
Ani nepodám
A budem stále len sám
A dážď bude kvapkať pomaly

Neviem či niekedy spomalí
Neviem či mám šancu na dobrý čin
Neviem či budem niekedy na to lepšie
Ale viem že dážď bude vždy padať pomaly
A to sa nezmení
A na to sa viem spoľahnúť
No čo už

A viem že kvapka bude kvapkať
A ešte sto ľudí bude plakať
A neviem či ich všetkým pomôžem
Dúfam že hej

Horúce leto roka minulého

Slnko svieti
Na čierne autá
Ktoré sa v tichosti zakrádajú na parkovisku
Už aj v tieni
Psisku je teplo
A hľadá vodu márne
Každým rokom mi mozog starne
Ale slnko silnejšie je
Na každej svetovej strane
Severné póly
Alebo Americké pláne
Všade
Praží slnko hnusne

A hustne
Populácia ľudí na jeden meter
Všetci sú vo vode
V chládku
V obchode
Parky zívajú prázdnotou
Obchodáky sú preplnené
Ľudia chodia dokolečka
Nič nerobia
Len sa skrývajú pred počasím

A domy sa plnia
Firmám od klímy sa plnia vrecká
Leto je fakt teplé
Hlavne dneska
Decká už chodia do bazéna tretí raz
Motorkári si robia svoj annuálny zraz
Každý by už chcel troška mráz
A fráz bolo plno
Pčasie sa má ochladiť
Ale nikdy to nepríde
Nikdy ani jedna rada
Ktorá sa niekomu zide

A bytovky sa plnia
Ľuďmi ktorý po vonku chodiť nechcú
A na osude ostatných
Sa len hnusne chehcú
Každý len na nákup
Každý s len vodu s umývadla čapuje
Každý svoje veci balí
A do tieňa sa rýchlo pakuje
Autoservis už autá nelakuje
Ževraj sa im to tam topí
Vo vode sa naraz desať ľudí topí
No katastrofa

A na pláži
Keby nejaká bola
Hlava na hlave
Bolo to aj v dennej správe
Veď práve k jazerám a riekam ľudia chodia
Naturálna voda
Vždy chladná bola
No smola
Dnes tam je plno
Zajtra skôr príd'te
Možno zopár uterákov a dobré očí
To sa vám zide

Možno v autobusoch nechod'te toľko
Nejde tam klíma tak dobre
Nechod'te autami
Nestačí vám klíma na to teplo
Ostaňte doma
Karta sa otočila
Všetci chceli teplo
A keď ho majú
Je problém
A všetkým je zrazu zle
A už len aby bola ta zima

Ale uznám
Vonku to fakt hreje
Slnko svieti prudko
Na všetkých rovnako
A kam to len speje
S tými všetkými štatistikami
O bolestiach hlavy
Hlavné správy
Ktoré o tom celý deň hovoria
Koľko dehydrovaných pacientov je v nemocnici-
ach
A čo ak budem jeden s nich?
Čo ak nebudem mať šťastie?
No neviem čo vám na to poviem

A domy sú stále plné
Slnko vonku pečie
Každý chodec
Za sebou únavu vlečie
A je to chvíľka pokoja
V hrubom svete
Keď si doma sadnete
A nemusíte nič robiť
Len sedíte
A čakáte kým deň prejde
Ako mi je dobre

Sabrína (Otvorený list tomuto svetu)

Stretol som ju v klube
Na dolnom schode
Pili sme a tancovali celú noc
Nechcelo sa mi ani ísť domov moc
Tak sa pýtam na meno
A sa ku mne naklonila letmo
Sabrína

A tancovali sme celú noc, asi hej
Neviem vám povedať celý dej
Ale budil som sa vedľa nej
Odvtedy nie raz
Aj keď bolo leto alebo mráz
Sabrína bola vždy doma
Oblečená podľa trendov

A nechce sa mi chodiť po svete a hľadať ju
Keď predstava je sto krát lepšia
V hlave si vymyslíme príbeh
Tie nám realitu zlepšia
V hlave si vymyslíme sny
Točia sa nám tam celé dni
Nevedia prestať
Ani ja neviem prestať na ňu myslieť
Poletuje mi v hlave
Večer v telke, ráno v káve
A mám na mále
Pri negatívnych myšlienkach

Celá leto celú zimu
Jedinú krivdy previnilú
Nosím zo sebou vo vaku
Niečo prečo chcem dať hlavu do sáčku
A možno trpieť ešte viac
Je Sabrína

A po nociach nespím bdiem
Lebo viem
Že moja Sabrína nie je pri mne
Nie je ani pre mňa
Kto by si reálne mňa zaslúžil?
Niesom až tak super
Nie drahý čitateľ
Knihy majiteľ
VY o mne predstavy máte
Bludné stavy, dajte si šálok kávy
Aby ste sa prebudili
A ja tiež píšem toto z poslednej sily
A zodpovednosť za to beriem tiež
Drží sa ma lepšie ako kliešť – Sabrína

Ale svet môže byť aj krásny
Stačí si dušu očistiť
A dni v klude prežívať
Stačí nemať sny
A očakávania
Jediné dve veci čo vás sklamú
A keď sa toho zbavíte
Budete šťastný
Kiežby som mohol povedať že ako ja

Lebo ja len vnútri sedím
A nad tým celým premýšľam
A ja len premýšľam
Ale viem že zlé je to čo robím
Že snívam o možnostiach
Že trápim dvoch ľudí
Hlavne mňa ale aj Sabrínu
A nechcem aby to tak bolo

Lebo keď do priateľstvá začnete pchať hriešne
túžby
Sa to hneď zmení z pekného na peklo
Z tepla do horka
A práve to sú sny
Ktorých sa treba zbaviť
Ale ľahšie povedať ako spraviť

Farár ten sa chytá za hlavu
A svoje stále radí
Pán farár
To iste robí aj taký pán za rohom
Rozpráva, rozpráva
Čomu on verí
Čo spreneverí
Čo zdedí
A ako vyriešiť problémy sveta

A uznalo sa
Že je o ťažká váha
A ne jeden človek sa premáha
Aby ju zdvihol
A ja chcem len Sabrínu
Ale v živote ju nebudem mať
Lebo ona ja iba v mojej hlave
Ako hmla
Pohlcuje, omladzuje ale len vybraté prvky
Napríklad percentuálny šancu
Ale ja viem že o tom len maximálne napíšem
A pokračovať dúfam už nebude
Za Sabrínou osobne
A musí to tak aj ostať

Tmavá noc

Na ulici stojí pán
A svoje dary rozdáva
Sám by sa pre nás roztrhal
Aj svoje orgány by dal
Každému ktorý by prešiel okolo
Je to muž čestný

Ale vy asi nevíete
Lebo dnes hviezdy nesvietia
A mesiac sa bojí tiež
Každý volá o pomoc
Lebo smola sa ho drží ako kliešť
Lebo vonku panuje strach
Je to tmavá noc

V dome sedí pani
A píše celý večer
Jeden papier
Aj druhý ešte treba
Perom nie na počítači
A potom nech sa vám ráči
Hovoriť že ju tá práca baví
Nech to len spraví
Aj keď bude unavená
Aj keď zdravie pôjde do kelu

Ale vy asi nevíete
Lebo dnes hviezdy nesvietia
A mesiac sa bojí tiež
Každý volá o pomoc
Lebo smola sa ho drží ako kliešť
Lebo vonku panuje strach
Je to tmavá noc

Dnes ľudia tvoria to svetlo
Každý svoja lampa
Každý svoja paľba
Každý len svoje
Nič nie je moje
Ani tvoje
Niekomu dm horí
Druhému auto sa pokazilo
Niekto prechádza cez rozvod
Ale celá planéta je niekedy ako zlý vtíp
Inokedy celkom zábavná hra
Záleží na tom či noc je chladná
Či vonku niekto na vás čaká
Či prší
Alebo dážď sa vám do tváre smeje
Či vás nejaká ruka hreje

Ale vy asi nevíete
Lebo dnes hviezdy nesvietia
A mesiac sa bojí tiež
Každý volá o pomoc
Lebo smola sa ho drží ako kliešť
Lebo vonku panuje strach
Je to tmavá noc

Dnes skupinka
Sa spolu tvári že všetko je v pohode
Ale vedia že nájom nezaplatia
Tak v byte poslednú noc stoja
O strechu na hlavou sa boja
Lebo nevedia kam pôjdu
Či vôbec do cieľa dôjdu
Nikto nič
Plány žiadne

Ale vy asi nevíete
Lebo dnes hviezdy nesvietia
A mesiac sa bojí tiež
Každý volá o pomoc
Lebo smola sa ho drží ako kliešť
Lebo vonku panuje strach
Je to tmavá noc

A nielen vonku
Ale aj dnuka
Stojí milión ľudí
V srdci fuga
Lebo im chýba niečo podstatné
Stoja lebo nevedia kam chodiť
Nevedia cez ktorú rieku sa brodiť
Kam to má význam
A kde nie
Kde sa dá niečo dobré dostať
A kde vás len tiger zožerie
Kam vás to berie
A kam sa dostať viete
A to práve týmto ľuďom chýba
A nevedia kam sa hýbať
A nie je to jedno
Iba letmo niekam mávať

Ale vy asi nevíete
Lebo dnes hviezdy nesvietia
A mesiac sa bojí tiež
Každý volá o pomoc
Lebo smola sa ho drží ako kliešť
Lebo vonku panuje strach
Je to tmavá noc

Nočné jazdy v autách

Nočné sedenia v kaviarňach
Sú pre slabochov
Nočné jazdy v autách
Sú pre závodníkov
Ktorým krv v rukách prúdi
A adrenalín s ňou
Ktorým je jedno či sú sami
Alebo s ňou

Po nociach
Po večeroch
Po večeriach
Po autách
Po pokutách
Po kopcoch
Divoko jazdia
Brázdia cestami
Bez následkov
Kto ich zastaví?
Ja nie, nestíham

Lebo v adrenalín v žilách na trinástu hodinu bije
A iba mŕtvoľe vedľa v jarku tá dávno nežije
Auto mala pomalé
Alebo jazdiť nevedela
Možno aj chcela
Ale nevie ako
Ale nočných jazdcom
Apokalypsy
Toto vysvetľovať netreba
Možno iba kúsok úcty
Prázdne cesty
Ľudia jednoduchý

Cestami necestami
Hladnými hlavami
Prázdny cestami
Nerestami
Rýchlymi autami
Prechádzajú cez mestá ako divé kone
Kto ich skrotí?
No ja nie

Kto ich videl?
V polnej kráse
Kto sedí na lavičkách
O polnoci
A pozoruje hviezdy?
No ja možno
Ale len niekedy

Je to naivné myslieť že ma niekto zachráni
V momentálnom stave
Keď len čakám kedy ma náhoda zoberie preč
A kedy budem môcť povedať nie
JE to buď výber alebo smrť
Tak si vyber
Je to buď nádej alebo nič
Tak si vyber
Ja síce nechcem
Ani neviem
Ale dúfam že raz to príde samo

A preto je kludné keď pozorujem autá večer
A čakám kedy kto kam pôjde
Kedy sa kto kam dopraví
Kedy sa mi nový motor spraví
Kedy svoje chyby napravím

Ale ja len čakám
Nebo je kruté
Ale šanca je krutšia
Skrúca sa v zákrute

A autá po nej chodia
Po tej rovnej ceste
A zjedzte
Si ten dym a plyn
Benzín a klin
Zjedzte si to čo je navarené
Tie problémy
Tie autá
Tie zbrklé nočné jazdy
Tie pokuty
Tie policajné majáky
Ktoré v diaľke mávajú
Mávajú ich iba špeciálne jednotky
Hlavný nepriatelia
Pre pretekárov

A cestami necestami
Všetkými možnými nerestami
Sa rútia
Bezhlavo
O chvíľku aj bez života
A skrúca ich pocit vinny
A skrúcajú sa aj zákruty
Ale kto ich bude napomínať?
Oni vedia čo robia
Oni vedia kam tak veľmi chodia
Ale ja to nebudem
Nie je to moja robota

Letci nad oblohou

Letci nad oblohou
Ktovie kam letia
Ich lietadlá odrážajú slnko
Striebornou žiarou
Lietajú nad dedinami
Nad krčmami aj farou
Preletia až nebeskou bránou
Tam tri saltá
A idú domov

Tri saltá
Spravia iba jazdci nad oblohou
Každý sa dole zamýšľa
Nad ich presnou polohou
O polnoci
V noci
Počuť zvuky
Burácajúceho motora
A kôra
Sa nežne odráža
Na oblohe sa ani jedno lietadle nezráža
Keby letci neboli letcami
Asi by nevedeli tak dlho a vysoko letieť

Ale oni sa snažia
Pre šou
Ktorá osloví až nebesá a ich oblaky
Až samotné peklo
A ohnivé vrchy tam
Nie je to klam
Keď vidíte tie kúsky
Nad sebou
A nebo vám len napovedá ako sa chovať
Koho si doma chovať
A prečo nelietat

A prečo sa nebáť oblohy
Ale mať rešpekt radšej
A malým deťom
Sa letci páčia
Na každé preteky
Sa pozerat ráčia
Dvere dovnútra páčia
Kúpia si jedny čipsy
A sedia v klude aj hodinu dve
Dve či tri
Neviem koľko ale na deti dlho
Aj keď je vonku všelijako
A keď je tam nejako a nie dobre
Deti len sedia a sledujú

Sledujú čo sa deje
A kto sa na letcoch smeje
A neverí čo vidí očami vlastnými
A či všetko má len od zimy
Alebo mu do očí fúka studený vzduch od klímy
Či mu výfuk dymí
Alebo to len oheň horí pri rýchlosti svetla
A hlavne jazdci to vedia
Keď sa točia
A skoro do budovy to stočia
Len tesne pred prekážkou do iného smeru točia
A ich stíhačky
S nimi nestíhate zrakom pozerat
Ako sa obloha roztápa
A ako v tom biblickom príbehu
S otvára
Medzi oblakmi vzniká čiara
Očný klam hodný filozofovania
A bránia
Aby niekto bol vôbec v zlej nálade
Každý buď napätý alebo v klude
A možno mu aj tá príležitosť ujde

Veľa z nich sa na námestiach schádza
A dievčiny zvádza
Na rýchle oblohy
A deravenie oblakov
A mrakov ktoré chodia
Ich sa neboja
Och nie
Ani smrti
Tá chodí medzi nimi častejšie ako by mala
Ako by sa s nimi hrala
Hru o život a smrť
Šach, poker niečo na ten spôsob

Ale kocky sú hodené
Vlajka divoko máva
A iba najrýchlejší šťastie máva
Každé dievča
Každé dieťa
Horlivo máva
Stíhačky sú naštartované
A letci letia
Medzi oblaky až ku zlatým dverám
Až sa vám slza vyroní
Ako keby sa do tej vaty na oblohe
Stíhačka celý telom ponorí
A už ju nie je vidieť
Obecenstvo v čiernom odchádza
A farár svoju kniha zatvára

Polnočný tanečník

O polnoci
Keď vlci
Zavíjajú
Na lodi
Veľkú párty
Ľudia majú
Staré skladby
S minulého storočia
Hrajú

A na palube
Hostí plno
Už pomaly ide slnko
Na lodi ranná rosa
Začína byť vlhko
Niektorý bežia
Niektorý tancujú prchko

Vrchol tanca
Je polnočný tanečník
Polo muž
Polo rytmus
V čiernom fraku
A slušných botách
V jednom klobúku
Usmieva sa od ucha k uchu
Jeho sluchu
Len tóny slúžia
Pri ňom sa aj rúžové kabelky
Mužia
Ženy len okolo neho krúžia
Pohyby ma ladné
Oblečenie ani náhodou fádne
Každý čaká kedy padne
O svoju nohu zakopne
Alebo nohu stoličky
A on nič
Tanec pokračuje
A on čuje
Čo sa mu vraví
A spraví všetko preto
Aby to už nemusel robiť
Ale on pokračuje
Aj hudba
Iba on a hudba
Rytmus tiež robí podľa neho zdá sa
Možno na niekoho hrá sa
Polnočný tanečník
Valčík, polka, jive
Vie všetko

A ostatný
Ako Angličania v USA
Pomýlený stoja
Dokonca jeho svižných pohybov
Niektorý sa boja
Tak len stoja
Okolo baru
A bod sváru
Nepríde
Lebo nik nevie čo to je za muža
V ústach sa mu leskne rúžová ruža

Možno je to knieža
Možno len boháč od vedľa
Možno večerný program
Prekvapenie pre hostí
Ale tohto musia bolesť kosti
A on nič
Tancuje ďalej
A hraje si na nástroj
Asi v hlave
Ináč sa to vysvetliť nedá

Ale on tancuje
Už je dávno po polnoci
Hostia sa uberať chcú
Ale ich nežné polovičky nie
A medzi mužmi to vrie
Niektorý idú sami
Niektorý čakajú
Opíjajú sa spolu
A hrajú tú istú hru
Schovávačku
Na psa a mačku
Jednu hračku
Ale nik nevyhráva
Len tanečník v strede
Ten sa smeje
A tancuje ďalej
Nič ho nezaujíma

A kto sa skrýva za cylindrom?
Kto sa frakom čiernym?
Kto vypúšťa tie zvuky?
S topánok
A podpalubia?
Kto tak dobre tancuje
Do polnočnej hudby
Legenda parketov
Nočný lev
Polonočný tanečník

Mahagónové domy

Na ostrovoch
Pri palmách
A vysokých stromoch
A domoch
Z dreva a bielych kameňou
Mramoru tak sa to volá
A na prednú bránu niekto volá
Doniesli turistov
Tí chcú fotky
Také domy totiž nevideli
Roky chodia
Európa, Ázie, Afrika alebo Americké Konitnenty
A nikdy také domy nevideli

Fotia ich ako blázni
Blesk ne blesk
Autobus plný týchto ľudí
Boháčov to nudí
Každá sranda raz končí
Polícia ich už vyháňa
Od mahagónových domov
Ale oni nechcú ísť

Modré vody
Biele pláže
Na takých chcete byť
Všakže?
Bez snahy
Bez štipky úsilia
Bez roboty
Manuálnej či hocijakej
Lebo takto vo firmách neplatia
Taký dom si môžete len na týždeň kúpiť
Títo ľudia ho majú navždy

Modré vody
A piesko farby krémovej
Modelky
V piesku
Aj vo vode
Uteráky
Slnko
Podľa toho kedy buď oranžové alebo žlté
Ako maliar
Podľa nálady maľuje
A telá spaľuje
Do bronzu
Škoda že nie do zlata
Vyššia trhová hodnota
A to by sa predávalo ako teplé rožky

A troška spálenej kože
Morská voda zahojí
Ako soľ sa dotkne mäsa
Troška to zabolí
Štípe
Ale čo by modelky nespravali pre krásu
Trpia
Ale vy ich chcete
Bez snahy
Bez utrpenia
Bez blaha
Prečo by práve vás chceli?
Nemáte právo
Nemáte im čo povedať
Nemáte čo mať

A také domy
A stromy aké tam rastú
Oni si vyberajú materiál
Oni si vyberajú majiteľov
Nie vy
Dom z mahagónia si nekupujete
On si kúpiť vás
A keď nieste hodný
Môžete si zbaliť kufre
Ak ich ešte máte
A ísť preč
V rade stojí tisíc iných ľudí

A každého to nudí
Žiť len raz a normálne
Každý sníva
Každý túži
Každý peniazom slúži
Každého pravítko v chrbtici pruží
Aby chodil vystretý
Ruka pevná
Stisk obchodníka
Predať dušu za šancu
Predať seba lacno a rýchlo
Predať všetko
Aj vlastnú matku keď treba

A preto tieto domy
Je ich len zopár
A býva tam väčšinou jeden pár
Nie je to ľahké mať taký dom
A lom nastáva
Keď nie je na chleba
Mahagónium je nesmrteľné ale aj nekompro-
misné, vy nie ste

Žena v oranžovom tričku

Žena
Stojí v snoch
Pri útese
Okolo nej len voda a oheň
Bojujú o kúsok pôdy
Trávy
Uvidíme kto vyhrá
Kto kde pôjde
Ale žena v oranžovom tričku
Moja sny už od mala máta
Moja hlava ju uloženú má
A bunky jej dane platia

A ja to musím splácať
Lebo mám ten istý obraz každý deň v hlave
Hrá mi ako pokazený film
Ako dym
Ktorý mi zatieni myseľ
A zmysel života ostáva ukrytý
Myslím že ho stráži práve žena v oranžovom tričku
Myslím že ona pred bránou stojí

Začalo to rokom druhým
Keď som zaspal
A zrazu žena v oranžovom tričku tam stojí
Na púšti
Na súši
Na uzdi
Popri lete
V lete
Všade
Len žena v oranžovom tričku
Ale takom svetlom oranžovom
A vo svojom osobnom dome
Ktorý popri horách stojí
Nie jeden bojovník sa ho bojí
Žena v oranžovom tričku
Žiadne dieťa nekojí
Je sama
V drevenej chalupe

A zelené tráva rastie
Slnko svieti
A všetci majú plné zuby hluku a detí
Preto je tu ľudoprázdno
Len žena v oranžovom tričku
A ja
Pri útese stojí
Asi jeden skočiť musí

A mne sa hnuší pocit
Že by som prehrál musel
A žeby som hanbu nosil
Napísanú na čele
A v dele
Je zopár striel
A žena v oranžovom tričku
Tri nože pri sebe máva
Tajne s nimi máva
Keď sa niekto blíži
Ten ju na súboj musí vyzvať
A slnko praží
A mne sa hlava smaží
Neviem už rozmýšľať

A preto sa snažím
Aspoň na sekundu ostať
Ale viem že kráčať dopredu treba
Možno hore
Možno až do neba
Možno sa obetovať
Pre dobro väčšie
Pre niečo smiešne
Pre niekoho alebo ideál
Pre niečo čo sa robí
Sme snád' chorí?
Keď cez deň robíme veľa
A po nociach deto?

Sme snád' niečo menej
Ako ľudia
Žena v oranžovom tričku má pozná
Ona ale nevie
Že len predstava v hlave som
Že len ilúzia pokroku
A krok so mnou držať je namáhavé
A správne je nerobiť nič
A krič
Keď príde žena v oranžovom tričku

A slučku si sprav
Takú veľkú
A pozri sa na to zhora
Lebo povinnosť boja volá
A aj ty si nájdeš ženu v oranžovom tričku
A boju sa nevyhneš
Tak sa boj a sa priprav
Strach si nechaj niekde doma
Treba ti nôž
Odvahu
A troška šťastia

Voda na červeno

Voda sa brodí divokým prúdom
Jedným ťahom
Bang
A už je červená

Lebo v nej práve v nej
Dnes mŕtve telo leží
Aj keď na horách denne sneží
Tento muž ozlomkrky
Beží
A nesie zo sebou
Váhu na svojom čínom
Jeho žena už pláva
Niekde na brehu Váhu

A behu neutečie ani on
Minulosť si ho nájde
A zájde až tak ďaleko
Že ho do šialenstva dovedie
A vedie ľudí dole
Do pekla
Priamo za diablom
A tam
Kde oheň hučí
A voda horí
Tam duša previnilá
Stále horí
Tma

A čakať na súd
Je pre niekoho kto vie že slobodným ostáva
A nie ten čo v noci stáva
A pozerá sa o zrkadla
Čo si hlaveň k hlave prikladá
Lebo nočné mory máva
A máva svetú zbohom
Chce utiecť
Iná krajina
Iný ľud
Ale ten istý pud
Musí sa držať
Na uzde
Sfalšované doklady
Ale nefalšovaná vášen
Zabíjať

A telo našiel včera tým dobrovoľníkov
Voda keď je červená hneď sa vie koľká bije
A telo ,ktoré už teraz hnije
Motivuje pátranie

A aj keď slnko doslova horí
A muža chodidlo bolí
Piesok páli
A on sa bojí
Že kedy príde zákon si poň
Kedy nájdu zbraň
Pod útesom
Hodenú
Nevedia koho je
Ale že zabila tú ženu
To vie každý

A niekto skladá pekné básne
Niekto s mesta mizne
Za robotou
A niekto vraždí
Lebo keď slnko praží
Každému šibe
A zo sebou hýbe
Ale nie každý má ten pud

A preto muž dopíja pohár posledný
A osudu sa bojí
Len v bare pri soličke
Nenápadne stojí
Je už noc
Tmavá obloha zakryla divadelnú hru slnka
a oblakov
A muž len stojí
Pozerá sa do mrakov
O svoj život sa bojí

A tým ho už hľadá
Zbraň sa našla včera
Keď jedna včela
Si naň sadla
Následne policajtovi do rúk spadla
Nevystrelila
Ale to je jedno
Otlačky pstou už majú
Dom už prehľadali
Meno muža o 19stej spomínali
A v bare sedí muž
Želá si aby zo ženou karty hrali
Ale sa smiali
Na tom všetko
Aby ju znova postískal
Ale to už nepôjde
A každý krok môže byť ten osudný
A tak len čaká
Whisky v ruke a čaká...

Autobazár

Pri výpadovke
Na ceste tretej triedy
Stojí jeden autobazár
V ňom autá
Prekvapivo

Stromy si idú svoje
Každý má svoje kóje
Kde stojí
Kde sa bojí
O svoj priestor
Preto stoja v takých radom

A na cestách jazdia autá
Polovica z nich kúpená tuna
Vodiči rôzni
Rýchly aj pomalý
Opatrný aj zbrklý
Blázni aj odvážlivci
Občas tu a tam niektorý zbĺkli
Ale to nie je nejaká starosť
Služba uprace

A slnko pečie
Na všetkých vodičov
Uvidíme či to leto vydrží
Lebo zatiaľ formu si drží
Aj keď prší v noci
A je chladno
Ďalší deň je zas fajne

A straší
Nás podoba
Na zvery
Jediná čo nás rozdeľuje
Je automatická prevodovka
Rádio
A klimatizácia
Všetko zabalené v plechu
Na štyroch kolesách

A viem že tých bazárov je plno
Všetko je dobré
Keď nové auto máte
A vy sa hráte
Na veľkých ľudí
Na čávov
Ktorý si kúpia auto nové
Ja vám poviem
Že v bazári najnovšie modely majú

A oni sa s nimi aj hrajú
Skúšajú prevodovku
Skúšajú okná
Či klimatizácia chladí
A rádio hrá tú dobrú hudbu

A keď chyba nastane
Bliká v pred žltá kontrolka
Všetko sa spraviť dá
Kým auto jazdí
Všetko je fajn

Hudba vonku hraje
A stoja tam ľudia v sakách
A makajú pre všetkých
Na všetkých
Ale robia to radi
Tempo je dobré
Všetci sa chápu
A proste to ide
Ako švajčiarske hodinky

A preto sa stáva
Že v autobazáre plno je
Niekedy
A niekedy nie
A niekedy to tam vrie
Vonku šora čaká
Ale to väčšinou počas zimy
Keď sa pneumatiky menia
Väčšinou je klúd

A nikto nikde nejazdí
Bez kontroly v servise
Či auto klope
A keď nie
Bazár rýchlo predá nové
Tuna je SUV
Dobrá kvalita, rodině
Rok jazdené
Zadný blatník je nabúraný
A strany troška škrabnuté
Ale to nevadí
Cena ide dole
Ináč funguje

A niekedy
Je len sranda si tam sadnúť na lavičku
A pozorovať všetky tie autá
Ako chodia a stoja
A ľudia sa ich boja, aj keď nie je čoho

Nočné ulice centra

Na chodníkoch
Posiatych špakmy a farebnými kachličkami
Chodia chodci
Celú noc
Iba chodia dookola
Fotia čo sa dá
Mávajú na okolité autobusy
Sú v meste len na víkend
Potom bežia preč

A po týchto nociach
Potuluje sa tu jeden pár
Ktorý len pozerá kde by si mohol sadnúť
Na pár dobrých jedál
Možno víno
Šak keď tu už sú prečo nie

A každá reštika je zatvorená
Mreže dole
Stoličky hore
Stoly prevrátané
Lístky vrátené
Len tma a chladný vzduch

Ani len čašníka niet vonku
Nikoho len ďalšie páry
A zopár ostaným ľudí
Tiež asi turistov
Možno aj oni niečo takého hľadajú
Možno len chodia
Ani nevedie kam
A sám sa niekedy o tom bojím
Že či správne som
Či dobre stojím

Autá tuna nechodia
Šak sme v pešej zóne
Ale je počuť zvuky motory
V diaľke
Niekde tam ďalej
Ozveny
Od stien
Kamenných kostolov
Kamenných kachličiek
A uličiek
Kde podobné páry chodia
Na prechádzky
Na iba také nočné kráčanie
A nemá to nejaký veľký význam
Ale pre nich je to útok od rutiny

A práve tam je pes zakopaný
Tam to celé speje
Lebo ako sa tieto páry prechádzajú
Predvač sa len smeje
Nekupujú si dovolenku
Kupujú si sen
A celý deň
Sa ho snažia prežiť
Spolu

Lebo to je pri mnohých prípadoch jediné čo ich
drži spolu
Čo ich núti sadnúť si k jednému stolu
A vypiť si spolu kolu
S ľadom
Chladnú ako vzduch nočný

Ale každý kto kupuje sny
V nočných uliciach centra
Bude sklamaný
Lebo vrany
Už dávno predpovedali smrť
Všetkému peknému
Lebo hmla je čoraz hustejšia
Už ani svojej polovičke ruku nevidíte
A ľudia v nej blúdia
Bez mapy
Bez nádeje
Snád' sa niečo udeje
Nejaké slnko

Ale nič neprichádza
Nádej sa každým krokom stráca
Tak si kúpia sen
A na pol sekundy to vyzerá že sa to celé stratilo
Ale o chvíľku je to spať
A nik nevie ako to tomu druhému povedať
Slová nepovedané
Ale na srdciach písané

A práve preto
Nekupujte sny
V nočných uličkách centra
Ani nikde
Nežite sen
Žite normálne
Možno nie ako prasa v žite
Ale nikto nikomu nesľúbil že to bude ľahké
Treba sa troška popasovať
A je verím že vyhráte
V podstate viera nám ostáva jediná...

Bolí ma hlava idem spať

Bolí ma hlava
Idem spať
Povie ľudská kalkulačka o pol deviatej
Po dlhom dni
A veľkých počtoch
Vo veľkých počtoch
Poslala do riaditeľstva
Tabuľky
Prepočítané, vypočítané
Nie hrané
Tvrdá realita
Čísla

Bolí ma hlava
Idem spať
Povie si autobusár
Pri poslednej jazde
A zaspí na sedadle

Ráno
O osem nula nula
Policajti nájdu autobus v rieke
Všetkých desať pasažierov a aj vodič mŕtvy
Hasiči majú čo robiť aby ich odtiaľ všetkých vyti-
ahli
Je to robota ťažká
A už sú tam noviny
Už sú tam ľudia
Už tam sú všetci

A pri večerných správach
Čítajú ich mená
A príbuzný plačú
Nevedia uveriť čo sa deje
Kam tento svet speje
Keď autobusy do riek padajú
A vodiči nič nerobia
Čo robil?
Spal?
Kiežby len pravdu vedeli

Aj smelý
Povie
Bolí ma hlava
A idem spať
Lebo to nás robí živými
Že sa 8 hodín denne nepohybujeme
Zaujímavé

A preto keď ma bolí hlava, idem spať

A preto
Autobusári už nechodia voľne v noci
Nechodia po plných uličkách
A niektorý majú len prázdne autobusy
Niektorý už ani nejazdia
Lebo bolí ich hlava
A chcú ísť spať

Bolí ma hlava
Idem spať
Vraví básnik v okne
Svieti sa u neho stále
Má na mále
Musí nový rým vymyslieť
A nedarí sa mu
Trápi sa celý deň
Nič mu nejde
Ani on sám nevie prečo
Možno preto lebo nič nerobí
Len stojí
A myslí
To ho nikam nedoviedie
Dokým nepíšete bez toho aby ste mysleli
Tak ste sa neoslobodili
Je to vaša profesia
Nie sranda
Slová sú okovy
Nie meče
A vy dobre viete o čom vravím
Alebo že čo robím
Čo tvorím
Čoho sa bojím
A to len preto lebo veľa ľudí si nechce priznať
Že veľa kecajú
A málo robia

A preto
Sedí na stoličke Boris Kraus
Vidí svoje meno na papieri
V slúchadlách mu ide Bryan Adams – Summer of
69 (MTV Unplugged Version)
A on píše
Slovo za slovom
Denne stranu
Denne vranu má na pleci
Uvidíme čo s ňou spraví
A je to tak krásne
Keď dopisujete posledný riadok
Lebo ho bolí hlava
Aj celé telo
A preto už asi ide spať...

Nevina

Nevina

Je slovo čudné
Kričí sa na súdoch
Keď nevinný človek tam stojí
Sudca trieska kladivkom
Porota sa ho bojí
A on musí opakovať
Že ja som človek bez viny
Ja som predsa nevinný

Kričali to čarodejnice
Keď ich pálili nohy na námestí
Ľudia stáli
Všetci sa jej báli
Ale pozerať sa ne telo človeka
Ako sa pomaly opeká v plameňoch
Určite aj srandu mali

A netreba aby ste na zemi spali
Alebo sa obetovali pre väčšie dobro
Lebo to si neviete nijak vymyslieť
Neviete si to nájsť vo slovníku
Ale ľudia budú len stáť
Viny sa báť
Čo ak ten človek to naozaj spravil?
Čo ako ten človek spravil?
Kde sa ten čin prejavil?
Kde na ne chodí?
Má niekto dôkaz?

A všetci len ticho sedia
Možno na nejaký signál čakajú
Možno až veľa času majú
Možno len nejakú hru hrajú
Lebo oni v klúde môžu byť
Obecenstvo
Ich myknutie ich pier
Rozhodne o nevinne a vinne
Rozhodne medzi smrťou a životom
Je to ťažká práca
Byť sudcom každým dňom
A žiť s rozsudkom ktorý spravíte

A preto každý kričí nevinný!
Lebo sa smrti a sudcov boja
Lebo chcú ísť do boja
Lebo chcú spravodlivosť
Lebo v nej ešte dúfajú
Naivné myšlienky
Ale hodné zamyslenia

Kričali to všetci
Na ktorých prsti miera
A miera pri ktorej sa to deje
Je taká veľká
Aj sám diabol sa smeje
Lebo do pekla mu duše chodia
Na mučenie
A učenie na vraví nech odpúšťame
A keď sa chlieb láme a železo taví
Nech sme v klúde
A nič sa nám nestane

Nevina
Čudné slovo
Lebo na mŕtvych sa už nepoužíva
Lebo smrť je finálnym rozsudkom
Posledným klepnutím kladiva
A ani diva ani zákon ho nedokáže zastaviť
Spraviť sa dá možno rekonštrukcia
Ktorej sa mŕtvy nedopočuje
Jeho meno bude čisté
lesklé
Ale on zomrie v prahu
A každý sa na to díva
Myslí si že prírodu treba poraziť
A nevie čo sa stane
Keď mŕtvy sa zobudia
A pôjdu hľadať svoju nevinu
Na ulice mesta

A cesta nevinná
Nevedie smerom hore
Ale rovno
Každý si ju s tou druhou mylí
A milí sú len ľudia tam hore
Tu budete na samotke
A nič vás z nej nezachráni

Lebo chrabří čin je byť nevinný
Ale to vaša starosť nie je
O tom rozhoduje počasie
Súdna sieň
Počet prstov
Počet oblakov
Porota
Dvaja právnici v drahých sakách
Jeden sudca v rúchu
Ruch v sále
Možno tá žena na bále
Možno sused
Len nie vy

Páska, čo s ňou?

Páska prelepená
Zalepí každú škáru
Na fáu sa preveziem ale tovar veziem
Ďaleko ale to var lebo je len pár
Dobrych ľudí, ktorý s chuti vedia na púti
Byť opornými bodmi a nie odpornými
A to mi vrav, že koľko vráv sa vonku deje
Tam kde v sklunku mrav sa na nás smeje
Hreje teplo, nebo perie oči svoje
A čo je tvoje, kročí odo mňa preč

A tak
Páskou zalep všetky diery
Nalep biely kríž na stenu
Ozvenu niet počuť, mám chuť
Niečo ničieť, zničiť sen
Celý deň lebo pozerám na krdel' vrán
A sám sedím, mám len jeden prídel
A ten si so mnou deľ, spolu a jasne
Svieca hasne, s ňou a nádej
A pásku mi podaj a pol pohára nalej

Malý človek, veľké zvuky nenarobí
Ale viaceré hluky s fabriky kde sa robí
A tie triky
Kde si jeden pásku hádže
Druhý pásku stále maže
Šéf mu to káže, všakže?
Papriky, ležia na stole, takže
Zober jednu, je to podľa vôle
Snežia oblaky, namieste dažďa
Iba kúsok spásy
A veľa raždia
A radi sú že už niesu pri páske
Hláske nevadí že je vynechaná
A brána hore
Vrana mieri dole
A v mieri sa vzdávam
Mávam všetkým pri Kole
Pole žlté a modré oblaky
Vlaky len nimi chodia
A spotia sa aj cestujúci
Aj rušeň

A tak
Pásku mi podávajú stále
Máme na mále
Na čiernom a bielom obraze
V mraze zachytený
Pri čine

Páska
Motá sa ako had
Chlad mi strháva hlavu dole
Padám
Neviem kam
Páska sa mi motá pri nohách
Vo vlnách mora sa uspávam
Zaspávam stále
Mám ešte malé ale ide ďalej
Právam svojim moc nerozumiem
Na prádle visí osud
Sud plný vína, stratu zraku mávam
Mávam ľuďom čo vo vlakoch sedia
Keď sedím na chodníkoch
Pri autách ale letím
V oblakoch moja hlava
Máva
Stále na tie isté autá a vlaky

A mraky
A páska
A láska je len výtvar dvoch hláv
Správ je večer dosť
Host' príde až zajtra, nech zje aj kosť
Zíde zdola, z tej slávnej hory
Kde jeden krik za rok zhorí
A bolí to chodiť dole, všade krik
Prejdem cestu a nebudem sa ani biť

Zelená tráva sa sam kosí
A po páske chodievam len bosí
Zvozí sa niekto dole a on padá
Márne sa v jazere hľadá
Alebo svoj obraz
Alebo svoje hranice
Krásne márnice
Kde ležia večne ľudia
Budia sa len málokedy
A vtedy, v nebi, to už nám je jedno
lebo v pekle bordel panuje
Tak to vyzerá keď to tak nikto neplánuje
A žuje na iba jednej cigarete
Diabol sám, iba jeden na tomto svete
A v lete, je k nám dobrý, horí zem
On sa smeje, tráva naše hrdlá hreje, čo sa to
deje
Stromy zbĺkli, stojí muž pri nich mĺkvy
Už niet záchrany. iba miestne
A v hniezde sedí krdel' vrán
A brán sa mi veľa otvára
A zároveň kontaktov sa zatvára
Odísť mi bráni len tá prekliata páska

Povinnosť

Povinnosť do boja volá
Je to lepšie ako voľná vôľa
Lebo sa boja boja, jedna kója nemá dosť mužov
Tri boje, postoje v troch, kódy a zhody medzi
divíziami

Jazvy a hlavy spolu
Spolok sa stretáva dolu
Máva s tanku, jednu franku sotjí stroj
Aby sa vyhral povinný boj
Ale stoj, predtým ako stúpiš na mínu
Kúpiš že tú franku, jednu banku a kus chleba
Modré z neba by bol mier, zmier sa s tým že dym
biely, riedky, neuvidíme čoskoro
A červené rieky sa pomaly ale iste plnia
Vlnia sa v nich kočatiny, dlhé roky ťažkej driny
A to je ten výsledok a jeden blok celý zbombar-
dovaný

A slávny nebude nik
Len medailou ovešaný vojak
A vták mieru, lastovička biela
Vrabec slávny
Vrana múdra
Útla búrka, potopí námorníctvo
A sklo búra múry
Zbrane na pláne ležia
Na mŕtve telá hlinu snežia
Prápory
Čo to lopata zaborí?
Zverstvá vojny
Spoj mi, povinnosť a povolenie smrť nosiť
Piť krv nepriateľov
A dlhou puškou, jednou muškou, tužkou
odstrániť tisíce životov

Preto tanky chodia len večer
Nežer keď už variť sa nedá, len zmariť hodnotu
nemeckých frankov
francúzskych miest
Ciest z Talianska až na more
A hore letia už letci v lietadlách
Na sedadlách biblia a jeden kríž, križujú trasu
Vojnový magnáti na tom ryžujú
Nové lietadlo
Čisté prádlo
Nové lietadlo to spadlo
A vädlo s ním aj päť životov
A kov sa roztopil
Roztavil domy na nič, stromy zhoreli

Povinnosť
Či je to za bojom cnosť?
Blbosť, diabol je náš hosť
A most ktorý holými rukami páli
Sa valí
Dolnými zvukmi
Vojak sa balí už domov
Branná obrana domov volá
Zábrana je jediná
Papier
Na mier
Niet ho v domovina
A na koho vinne je to založené
Že povolenie, štátom doložené
Zrazu neplatí
A spraví sa to jednoducho
Ale nikomu sa nechce
Generál sa chechce
Kedy si vojak príde maržu
A čo bude chcieť

Lebo zaprieť je povinnosť
Vrchných radov
Do radov pozívať nižšie rady
A v rádoch sedia len saká
Nikto nemaká
Len papiere odmietajú
Vojna ide, plat príde, slnko ešte vyjde
Zbrane, lacné dane, pláne plné nich
A vzdych vám moc nepomôže
Moc náboje vás zmôže, bože
Kam sme sa to dostali
Celý svet sme mali
Na malých vojačikov sa hrali
Chrobáčikov, čo si niečo šomrali

Ale chce sa mi ujsť
Skús to aspoň raz
Mráz chytá telá
Na bojisku vzniká mela
Včela, lieta, ale zima je krídla trhá
Mrhá s jej životom
Ako s anglickým pilotom
Hviezda, televízna, kríza
Autá ktoré jazdia
Po cestách brázdia, hradia celú cestu
Mestu už nepomôže spása
Každému chladná basa a bude klasa
A ostatným len povinnosť boja
Toho sa boja, aj tak si ju zvolia
A mňa s toho oči bolia

Obraz(ne) povedané

Na oblohe
Desať lietadiel
Prelietava oblakmi
Divoko
Ale skoro
A ich talenty
Obdivované ľuďmi
Ktorý stoja v organizovaných radoch
A v ozvene kričia
Sklá rinčia
Komentátor zvučným hlasom
Medzi poliami a zlatým klasom
Oznamuje výsledky

Obrazne povedané
Sú voľný
Ako ranné vtáky
Voľný
Ako ľudia večer
Keď už nikto na ulice nechodí
Lebo letci
Sú v kleci
Ale diváci dole
Sedia v smole
Čierne sedadlá
Čierny zrak
Na lietadlami, sami vidia mrak
Ak ich ten zrak neklame
A povie jeden, nešťastie máme
Lebo keď hráme, ego rastie
Hlavne o peniaze
Teraz lietadlá hore nepôjdu
A vojdú len do hlavy
V imaginárnych obrazoch
A obrazne povedané
Je to dosť naprd

A knihy sa píšu
O dejinách ľudu
A v tom hluku, strunu na gitare niet počuť
A čuj, včul teraz vstávať
Lebo lietadlo ti ide, príde rýchlo
Až divákov mihlo
Na tribúne
V zvone
Dole
Stoja
A sa boja
Čo sa stane
Na lane stojí ich život

Tenký špagát
Agát čo sa ligoce v daždi v sne
Dráždi ťa vôňa lesa
Letec prudko klesá
Lietadlo letí bez motora
Zotrva nám celý čas
A hlas motora už je ticho
V kríkoch čaká záchranka
A vánok prináša vôňu ohňa
Kôľnu už zaujali diváci
A vtáci letia preč
Letec prosím leť!

A des to je na tribúne znova
Trúbi niekto na dve trúby
Zuby si vybíja človek
Jak uteká vonku
Lietadlo mieri priamo na nich
A vzdych organizátora
Ten len zhora, vie čo sa deje
Vie kam zbrklý lete speje
Letec letí prudko dolu
Zdola zvuk aj dlhú horu
Zdola jeho strach, jeho vôľu
Lebo letec mieri dolu
A nič ho nezastaví

Diváci sa rozprchlí
A obrazne povedané
Situácia je dosť nanič

Organizátor berie bič
Nič sa nedeje ľudia zlatý
Smeje sa a berie im platy
Hmaty dáva, na dav ľudí
Ktorý majú sto chutí dať sa vyviešť von
A zvon bije
Trinásť hodín
Hodí jeden kameň cez plot
A zvon len oznamuje
Najvyšší čas ujsť
Ale nedá sa to
Proste je to nemožné
A preto telo nič nerobí
Všetci stoja v nemom úžase
Oheň žasne, letec spieva
Na obloha sa už stmieva a tu žiara
Letecká čiara
A obrazne povedané
Ľudia čo stáli dole pod lietadlom
Už nemajú ani kúsok mäsa na sebe

Siedmi deň

A v siedmi deň
Sa obloha sama stvorila
Otvorila cestu a pohľad
Na krásy prírody
A dvoch ľudí

V siedmi deň
Sadol si Boh na peň
A nič nerobil
Všetko sa spravilo aj samé
Drevo sa láme
Lame chýba tráva
Tú odľúklo
Ale dajako bude
Ujde človek pocitu viny?
Ujde človek tej kľatbe?
Keď zabije zver, zje jablko
Počúva hada
Chlad a smrad

V siedmi deň
Sadol si Boh len
A pozoroval
A mal šťastie
Že nič takého veľkého sa nestalo
Nič ho nebralo
Nič ho nepohlo
A zmohlo ho len zrak
Lebo mal vidinu
Že oheň požerie aj posledné trópy
A padnú domy a s nimi aj stropy
Stopy po ľudskej rase
Zmiznú v piesku
A v nohách budú mať ľudia nejednu triesku

Lebo keď sa rúbe len
Na siedmi deň
Padajú stromy veľmi rýchlo
A zbrklo
A nič ich nezastaví
Železo sa v hlavách taví
A nič nespraví
Ten pocit
Jedinečný pocit
A ten cit pre zvyšok mojich hodnôt
A bontón je v tom
Že ľudia si vlastnú Zem ničia
A potom
Na siedmi deň kričia
Že za to môže pán Boh

A Boh
Na siedmi deň
Iba rezignáciu podal
Peklo sa tešilo tomu celku
Ale v celku
Nemalo už nepriateľa
A preto dole bola nuda
Agent strachu a anarchie
Keď sa nudí
Ničí
Kričí
Heslá
Ale veslá na lodi mŕtvych
Idú len určitou rýchlosťou
A cnosťou
Zaplavili sa oči diablovi
Ten chápe
Čo je to vlastniť samotu
A všetku zlotu vypustil do sveta
A cez červené letá
Keď v riekach telá plávali
Studené
Keď hriechy panovali ako páni
A vrany nestíhali mŕtvych rátať
Keď stromy suché
Padali pod vetrom mocným
Keď domy aj stromy
V jeden popol na zemi ležali
Vtedy
Na siedmi deň
Sa Boh vrátil

Boh
Dlhá brada
Sláva mu dneska
Lebo prišiel z neba
Prišiel k nám
A vám dáva ponaučenie
Ako žiť
Ako byť
Ako byť dobrým človekom
A ako vojny prekonať
A najvyšších démonov skonať

A na siedmy deň
Keď sa odohralo toto čo bolo povedané
Diabol nemohol si pomôcť
A sa usmial
Jeho dobrý parták bol spať v tróne
A neprešiel deň od toho siedmeho dňa
Kedy spolu nebojújú

Jedna správa

Na poštu prišla raz jedna správa
Zabalené do obálky
A jeden poštár ju našiel
Pri šálke rannej kávy
A ku nej stovka

Tak ju poštár podal vrchnému
Ktorý ju zabalil a podal cez okienko pani Urbínovej
Miestnej majiteľke kníhkupectva
Nech ju cestou zoberie do kaviarne
Pánovi Novákovi
Ten bude vedieť čo s tým

Pani Urbínová ju berie
Ide len päť minút
A v kaviarni si sadá
Pýta sa na Pána Nováka
Odcestovaný
Tak ju podáva mladíkovi za pokladňou
Tuším sa volal Samo
Nech ju dá Novákovi keď sa vráti

Samo ju odkladá na stôl
Kde ju večer upratovačka hodí zo stola dole
Omylom
Následne ráno sekretárka
Pozerá si obálku
A nesie ju hosťovi pri stole
Majkymu
Starému štamgastovy
Nech ju dá na poštu

Majky po troch pivách a dvoch borkách
Vstáva
Obálku nesie
Ale cestou mu padne na zem
Niekde pri námestí
A tam ju nájde
Bezdomovec
Ktorý si ju zo sebou berie

Rozmýšľa
Komu ju prediť
A za koľko
Dáva ju farárovi
Že za nejaké drobné
Farár mu drobné dáva, obálku berie
Ale ako sa neskoro na omšu derie
Padá mu na zem

A obálka na zemi leží
Dobrý týždeň, dva
Dokým ju slečna
Jej meno neviem
Ale viem že má odfarbené blond vlasy
A býva na Petófiho ulici v druhom vchode
V tom nevkusnom paneláku

A tam si ona obálku zobrala
A keď číta adresu
Hádže ju dole dole do schránky
Po prvého vchodu
A práve vhod ide okolo domový dôverník
Štefan a nejaké meno na A
Tne obálku berie
Že on ju osobne doručí

A práve táto blondína
V kaviarni svojej druhej priateľke vraví
Ako našla pofidérnu obálku v kostole na zemi
A dopočuje sa o tom sekretárka
Ktorá sa spýta Majkyho
Ktorý povie že ju stratil
Toto prepočuje Samo
Vraví to Novákovi
Novák nevie čo sa deje
Samo vysvetlí
Novák sa za hlavu chytá
Stále nevie čo sa deje
Ale asi je to seriózne

Novák mieri na poštový úrad
Tam sa pýta prečo obálku takto komplikovane poslali
Oni že by to bolo rýchlejšie
A mladá blondína zatiaľ vraví
Že ten Štefan má obálku
A Novák ide za Štefanom
A Štefan obálku má na stole
Všetci si okolo obálky sadnú
Novák, Majky, blondínka, poštár, vrchný, Štefan
aj Samo
Čakajú kto čo spraví

A Štefan berie otváraciu na obálky
A po pokusnom reze
Vyťahuje list
A začína nahlas čítať
Všetci ticho
Čakajú čo tam bude
A v správe stojí:

Jazda bez lístka

V jednom meste
Majú tam pekné námestie
Poviem vám o ňom rýchlo
Je tam taká socha
Nejakého dobyvateľa, mramorová
Ale celkom výrazná
Lebo okrem nej je tam len vináreň, hluk, holuby
a smetné koše
No a samozrejme tlupa ľudí
Ktorý chodia len hore dolu

Aj o tom vám rýchlo poviem
Viete koľko ľudí je na tom námestí?
A furt
Furt niečo robia
Ja normálne nestíham
Raz sú tam
Potom sedia na lavičkách
Potom pozerajú na tú sochu ako keby sa prvý
krát zjavila na tom námestí
Asi sa aj bavia
Že aký pekný mramor
Deti sa pýtajú „A kto to je?“
Nik nevie odpoveď

A potom idú do vinárne
Si posadajú
Kočík, nekočík
Dieťa, nedieťa
A pijú
Asi hodinu aj dve
Škoda že nie viac bola by väčšia sranda
A potom sa ledva peško odtrepú späť domov
No hrôza poviem vám

A práve tam na tom námestí, keď pôjdete úplne
rovno troška do kopca
Bude zástavka
Ale aj o tej vám niečo poviem predtým ako
začneme
Tam viete večer vám také individuá chodia
Bolia ich asi nohy lebo furt sedia
A jedia ktovie čo, nik sa ešte neodvážil spýtať
A asi nik sa ani nespýta
Ale vlasne je to jedno
Podstatné je že tam trávia celý večer
Taký ani vek im neviete, špinavý, bradatý
Asi aj smrdia ale to potvrdiť nemôžem
A preto ani večer autobosy nechodia
A ja mám taký zlý pocit že oni to vedia

No a ako som spomýnal
Asi ste si domysleli že na tej zastávke stojí aj au-
tobus
Regionálny
No a ešte o tom je taká príhoda
Viete vodič toho autobusu je môj bývalý
spolužiak
A práve mi rozprával taký príbeh
Že išiel dosť skoro ráno
Na zastávku
Ale nie túto ale tú cezpoľnú
Za mestom asi 50 metrov
A nastúpi mu do autobusu muž
Kapučňa, celý v čiernom
A len tam stojí a ide si sadnúť
A Miško, teda vodič, sa rýchlo otočí
A upozorní ho
Šak ako normálneho človeka
A on sa zvrtnie na jednej nohe
A vytiahne vreckový nôž
Začne zjapať
Keby vzadu nesedel mäsiar
No a o ňom ešte rýchli príbeh
Viete že si kúpil nové auto?
Také veľké biele
Americké
Tusím Ford
Ale neviem presne
No proste a že sa mu pokazilo hneď v druhý deň
Lamba lampa či ako sa to volá
Niečo odišlo

Odkiaľ to viem?
No to vám tiež poviem jeden príbeh
Ale to bolo už dávnejšie
Pomením mená lebo je to dosť hanblivé
Tak Marek a Marika
Som ich videl v parku
A sa im prihovorím že ako sa majú
A oni že fajn, že a ja ako
A ja že tiež fajn, nedá sa sťažovať
Aj keď mohlo by byť lepšie
Ale keď ekonomika klesá
No a to tiež, počúvajte
Počuli ste tú pikošku
Že on ževraj cez svoju ženu prepral nejak 10
miliónov to bolo
Skoro ako jackpot v športke
Ježiš, športka, no to mám príbeh
Ale tento vám teda musím povedať lebo ináč
sa bude cítiť zle, nebojte sa, budete sa váľať od
smiechu, no v jedno skoré ráno...

Moc slnečný deň

Volá občan o pomoc
Dnes je moc slnečný deň
Až taký že
Mi horí tráva
Ani stodola nestojí
Taká je správa

To ale nevie
Že počasiu sa rozkázať nedá
Keď chce
Len modrú oblohu nám predá
Ale niekedy je celá čierna
Oblaky
Dážď
Búrka
Tma
Hromozvod
A bez týchto vecí sa to nedá

To ale nevie
Že slnko horúce býva
A asi sa mi sníva
Keď vonku chlad býva
A slnko nad ním

Ja spím
Počas týchto dní
Veľmi dobre ale je mi teplo priznám sa
Ale to ten pán nevie
On len vraví
Že je až moc teplo
Čo mne čudné príde
Ako môže byť až moc teplo
Nie snáď málo?
Keby nesvietilo slnko
Každého by to len...

A preto spím v tichu
Neteším sa nahlas
V dnešnom svete kto sa smeje
Je za blázna
A je to pravda
Šťastný ľudia nie su vítaní
Máme si byť rovný
Tak prečo jeden má byť šťastný a druhý nie
Až keď sa väčšina ľudu usmievať bude
Bude to znova povolené
A preto počasie je negatívne dnes
Lebo to niekto povedal
A nikto mu nepovedal nič proti

A tak to proste chodí
Slnko si nás za nos vodí
Prosí človek
Bud' tepla menej
A celý týždeň len praží
A keď si na dovolenke praženicu smaží
Tak prší
A je to proste tak

Tak ja mu vravím
To ja ovládať neviem
A on že
Mám zavolať na nejaký úrad

Úrad počasia?
Taký asi nie je
Pozriem knihu
Nie nemám ho tu

A preto píšem tento paragraf
Aby som ho uspokojil
Že sa to rieši
A že má byť v klúde
A v nude nemá robiť nič proti počasiu
To dobrý nápad nie je
A aj keď sa to tak zdá
Ja vybaviť všetko neviem
A tak to proste chodí

A muž odchádza
Nie je nahnevaný
Ani šťastný
Problém nie je vyriešený
Ale je v procese vybavovania sa
Už som poslal na meteorologický úrad podnet
Nech to nejako spravia
Ešte nič neodpísali

A tak sedím v mojej kancelárii
Klimatizácia na plné pecky
Dám si dole sako
A fakt je teplo
Musím uznať
A si ľahnem
Budem spať dokým niekto iný nepríde
A tak mi bude asi aj najlepšie
No nech nikto dnes nezvoní
A asi ani nebude
Lebo dnes sa vonku nikomu nechce
Dnes nie
Dnes je moc slnečný deň

Výroba mäsa

Továrň v diaľke sa blyští
V nej každé zviera píská
Železo
Ostré ako britva
Pretína žili
Robotníci
V ústach Killy
Pracujú denne 12 hodín
V hlave im už krik zvoní
Ani jedna slza sa neroni
A nikomu ich nie je ľúto

Smutno ani náhodu
Ako sa mäso po páse tlačí
Smaží sa o deň dva na panvici
V niekoho kuchyni
Zatiaľ čo pracovná trieda
Ledva rožok splatí

Teplo
Aj tak stroje chladnokrvné sú
Aj keď si oblaky vyžadajú tmu
Pracujú aj tak
Robotníci postupne chodia
Preč iba s poslednou výplatou
A roboti sekajú
Nepijú
Nefajčia
Neprotestujú
A všeobecne im to ide lepšie

Na dvore postupne pribúde národa
Vodiči
Autá
Ľudia
Parkovisko
Nová fabrika
Nové stromy
Park
Nič z toho nebolí tak veľmi
Ako finančne teraz myslím
Ako pokazený stroj

A autá chodia hore dolu
Raz samy a raz spolu
Vodiči pijú chladenú kolu
Zo stroja
Ale sa boja
Duchov zvierat
Že či im náhodou auto nepokazili

O parkovacie miesto by sa bili
Dvadsať ľudí jedno miesto
Aj tak tam zaparkuje šéf
Je to jedno

V mäsiarni to cez deň vri
Doslova
Je to veľký otvorený priestor
A žiadna klimatizácia
Len čerstvý vzduch
Malý ventilátor
A pivo na ochladenie
Ale to sa musí platiť

Dodávky plné krabice mäsa berú
Horné výpočtové stredisko počíta koľko treba
zárobku aby mohli ďalej fungovať
Zatiaľ čo dole sa zvieratá režu
Šéf pozerá štatistiky

Fabrika chodí o sto šesť
Ako hodiny
Sú presné
Precízny
A hlavne rýchly
Preto to robia oni a nie konkurencia
Lebo vo svete
Kde každý gram rozhoduje
Je podstatné robiť veci efektívne

Ale dnes je to iné
Fabrika stojí
Je prázdna
Nik v nej nie je
Len teplo
Ani zvery
Ani ľudia
Stroje stoja, nič nerobia
Ako keby tam neboli

A v mori, teda pri ňom
Sedia ľudia okolo
Spomínajú na fabriku
Na výrobu a proces
A je im niekedy smutno
Že nezažijú tie preplnené parkoviská
Aj pracoviská
To teplo
Tých ľudí
To že boli niekedy staré dobré časy vždy po-
chopíme až keď je už neskoro

Vojna na umenie

Dunenie v hlave
A v dennej hlavnej správa
Sa dnes vraví
Že niekto sa zas predávkoval
Veľký maliar
Meno mi nie je známe
A už jeho obrazy cez noc išli hore

A spoje
Ktoré normálne chodia
Sú v čiernom
A nechodia nikam
Práca sa skončila
Pláca je na mizine
Zmizne aj posledné slovo aj posledná zmienka
Bol to veľký muž
Nemožno poprieť
Ale vedel by maľovať
Keby si nedal svoje pilulky?

Obrazy
Visiac v galériách
Oslovujú tisíce
Tolko eur aj stoja
Teraz sú drahšie lebo je to veľké meno
A letmo
Si naň niekto bude pamätať o rok o dva
Len teraz je senzácia
V novinách
Na uliciach

Ale protesty by mali byť
Predsa vojnu na umenie vyhlásiť treba
Tí ktorý bez drog nevedia vytvárať
By nemali dostať ani kôrku chleba
Ak potrebuje ísť do stavu
Aby ste písali niečo
Je lepšie ak nič nenapíšete
Bude to stáť za nič

Či kliatba alebo záchrana
Rodíme sa všetci triezvy
Len ak si niečo dáme, na niečo sa hráme
Vznášame sa nad pláne, nemusí to byť ani
v pôvodnom pláne
Ale ak len pri tej eufórii letu
Tvoríť niečo vieme
Nič nám nepomôže
Väčšinu dňa
A je to proste fakt

Ospevujú sa veľké mená
Ktoré tvoriť len pod látkami vedia
Sú to sluhovia
Nič viac nič menej
Nie sú králi
Oni mozgu rozkázať nevedia
Smädia po sláve, po talianskej káve
Na tom čo robia, to im je jedno
Ľudia sú im jedno
Hrajú hry
Tvária sa že sú niečo veľké
Niečo hebké
Niečo na obdivovanie
Sú nudný
Akurát tak na spanie

V diaľke vlajka máva
Už vidím prápory
A zázvory na ich očiach
Keď na nádvorí sa zide grupa
Tlupa ľudí
Čo chcú umenie spať
Zaútočia
Mocným krokom
Pristúpia k všetkému bokom
Ale neodvrátia tváre

Vedia že ich osud dobrý čaká
Lebo normálni ľudia si ich veci kúpia
Zatiaľ čo na nových drogách maká
A potom ich hľadajú vo vani
V baroch
V autách
V košoch
Na ulici
Ako psy sú tam hodený

Malo by sa niečo diať
A neoslavovať mená falošné
Celoplošné vybavenie
Znenie na mobila
Oznam
Správa
Že sa rušia všetci
A nič s ich nebude
Ujde aj posledný umelec domov
Nájde si prácu
Tam sa drogy brať nemôžu
A pomôžu tak viac ľudstvu
Ako keď len fetujú
Aj keď trpia pre umenie

Zbytočný hluk

Bolesť v nohách
Zvuk ako motor
Je to nekonečný hluk
V radách
Ľudia v Pradách
Čo hovoria ako je kapitalizmus zlý

Snažte sa o niečo iné
Ako len kričať
Aj tak to nik nepočúva
Načúvajú len keď sa niečo deje
Keď sa už nik na tých trápnych vtipoch nesmeje
Slnko svieti
Stále rovnako
A planéta sa nikdy netočí
Okolo nevzdelaných žebrákoch
Ani okolo bohatých
Len okolo slnka
Jedna malá vlka
A všetci hneď že revolúcia prišla

Jak prišla tak zmizla
Nič sa nedeje
Je to len zbytočný hluk
Dole v meste
V ceste im nestojí ani jeden policajt
Aj tak sú poddané sťažnosti
Od zlosti
Zlý do špiku kosti
Mosty ktoré horia
A pod nimi autá
Tam sa celé nenávisť premostí
na všetko čo obraňovali
Ľuďom už na nervy lezie

Lebo každý sa chce aj vyspať
A niečo zo sebou robiť
A nielen počúvať krik
A obchody rozbiť
Nechajte to hniť
Ono sa to samé zbije
Je to len dňová emócia
Ktorá všetkých o chvíľku prejde

Aj tak zbytočný hluk robí neplechu
Keď sa ľudia skrývajú za kopou plechu
Vo svojom pelechu, teplo domova
Do boja nik nevolá
Ale zbrane sú aj tak vysoko
A nič nezmení fakt, že sa systém nezmení

A celé je to len fraška
Ako detská hračka
Nik ju neberie vážne
Rozbije sa ľahko
Nič nestačí
Ani debata ani žiadne voľby
Tromfy sú len škody spôsobené
Ako body
Každý z nich ich hrdo nosí
Či už spí alebo trávnik kosí
Bosí chodia všetci dole
Do kaviarni
Pri kole a lade
Debatujú
Aj tak z toho nič nebude

A príde aj čas
Kedy odbije dvanásť hodín
A treba sa do reality vrátiť
A niekedy aj vtip pochopiť
Len tak pri ohni hriať sa
A nadstavba
Ktorú vytvorili ľudia sami
Vlastnými rukami nohami
Hlavami
Ide preč
Lebo rozum sa deportuje ako prvý
Až potom city

Nikto nič
A zrazu krik
Sa zo spodných ulíc ozýva
Žíva už aj posledný človek
Nikoho to už nezaujíma
A ja vám vravím
Každý by sa mal lepšie
Keby bolo troška tenšie
To údolie
Medzi cieľom a spôsobom ako ho dostať
Každý by sa mal dobre mať
A na to ma právo
Ale je jedno či ste vľavo alebo vpravo
Samo sa to nikdy neopraví

A preto
Zbytočný hluk
Nie je nebezpečný
Ale ani produktívny
A osobne si myslím
Že by mal prestať
A ukrižujte ma ak chcete mne je to jednos

Koniec

Raz sa skončí práca
Nebude čas na plač
Nebude ani žiadna pláca
Nebude to sláva
Nebude to hurá
Nebude to búrka ktorá prevráti loď
Ale opitý námorník

Raz sa to skončí
Celé parky a stromy
Raz nebudeš sa môcť pozrieť hore na hviezdy
A len si hvízdať
Nie
Nebude na to právo
Ani zákon
Tie skončia tiež
Tučné knihy, iba vlci vyli na mesiac strašne
Zbaľ si veci čo najrýchlejšie do svojej brašne
Je čas ísť

Raz sa skončí niečo čo miluješ
Budeš môcť len na hroby chodiť
Bude ti to hobby platné
Len fotky bez rámu
Do chrámu možno chodiť
Vyčistiť si hlavu
Ale kto očistí telo od všetkých hriechov?

Raz sa to končí
A nebude to teda sláva
Ale to sa stáva
Len temnota, len prázdno
A tam to končí
Skočí ten ktorý sa konca bojí
Už teraz si žili reže
Lebo mreže ho držia zavretého
Nikdy nevie čo s ním bude
Či ujde, či príde vykúpenie
Prší mi do cely
Číta, pýta sa
Či raz bude celý
Či raz bude smelý
Pozdraviť smrť na rieke Styx, rieke prázdna
Mix blázna a hovoriaceho rozprávača
Mača ktorý kávu pije na rohu
Slohu napíše príde domov
Domov to je slovo
Len kde teraz spať?
Keď ráno do rutiny
Treba znova vstávať

Lebo gitara hrá, spevákovi osud praje
A hodiny odbili už dávno nádej, tak je
Zbili ju do krvi na ulici
A zomrela
Včera to bolo v správach
Máva ten čo sa jej bojí
Ale za ňou smúti
Humor, nádej, pekné veci
Všetko sa raz skončí

Koniec príde
A nebude to hrdinské
Bude to muž proti sile
Ktorá ho premôže
Bude to boj
O nič
Gýč ktorý maľujú už dlho na obrazy
Zrazí ho tá sila k zemi
Pripútaného železom
Pod brezou
Kde na bielom dreve
Iba vdova reve
„Kam sa podel môj drahý?“

Raz sa to skončí
A netreba ani troška snahy
Aby koniec nebol
Možno rok, možno dva k dobru
Aj tak tú temnú chodbu si musíte prejsť
Za nebeským svetlom
Nebom ktoré vás dúfam čaká
Lebo keď človek celý život maká
Aby sa niekam dostal
A na koniec, ostane len zvonec
Zatvorená brána a oči pre plač

To je hráč
Čo uhrá svoje karty správne
A koncu sa smeje
Vie presne čo sa deje
Vie presne prečo večer ľudstvo slzy leje
Vie prečo láska niekedy tak pekne hreje
Ale vie že on to nezastaví
Ale on hrá
To je hrdina čo súboj vydrží
Aj keď vie že prehra si poň príde
A možno sa mu zide jedno slovo od diváka
Divokého vtáka ktorý čaká na svoju čas v ringu
Sparing ako sa patrí
Vám patrí čas ktorý máte, nemrhajte ho
Lebo raz sa to celé skončí

Drahé cesty

Po meste beží cesta
Že vraj dobrá má byť
Pochybujem
Ľutujem že som si bral auto
Pešo by som bol rýchlejšie

Vlaky majú koľaje
Ale na cestách sa kopia autá
Na drahých cestách
Horúcich kvôli počasiu
A čo sa stalo
Sa možno aj malo
Lebo sme v tom ako jedna rada
Ktorá stojí
O čas sa bojí
Ale kto nie
Drie to spojkami, hukotom, palivom
Autá chodia, bučia, hučia, trúbia
Výfuky
O tých ani hovoriť nebudem
A to všetko na rovnom betóne

Cesta z mesta
Klesá
Ale aj tak je plné v určitých hodinách
A v hrách ktoré hrajú občania
Na svojich autách
Myšičkujú, trúbia, chodia pomaly v ľavom pruhu
Točia sa na kruháči v kruhu
Nepochopiteľné veci
A keci policajtov
Že oni s tým nič
Načo tam potom stoja?
Keď sa auto zastaviť boja?
Je to sila
Má tam byť rešpekt
Je to stroj hodný toho obdivu
A divu že nik sa nezranil
Lebo už je večer
A už je dobré

A cesta so točí
Jedna zákruta
Tu druhá
Tu pole
Tam už obrubník
A semafor tiež bliká
Len v troch farbách
A netreba hádať
Len pozeráť sa stačí

Každému sa páči
Iná cesta
Niektorý radi počúvajú rádiu
Nim sa páči plná
Niektorý radšej sú už doma
Tým za prázdna
Niektorý jazdia rýchlo
Tým mimo mestská
Každý iný druh
Podľa toho
Aký je dobrodruh

A preto aj autá jazdia ináč
Jazdia podľa vozovky a okolia
Či máte pri sebe paneláky
Domy
Alebo aj polia
Vtáky letia v jednom smere
Keď vidia motor bučať
Skučať a prehýnať sa
Točiť, bočiť
Skočiť cez spomaľovač
Maľovať novú farbu
Nerešpektovať značky
Správať sa k autách
Ako keby to boli hračky

Čierne ako mačky
Už tajný poliši chodia
Pozorujú čo sa deje
Celý deň sa brodia
Cestami a necestami
Autami a neautami
A hľadajú toho jedného
Čo zákon porušoval
A na niečo sa hral

A preto cesty sú niekomu drahé
Ako frajerka skoro
Keby ich nebolo
Nikto sa nikam nedostane
Ostane trčať
Vrčať motor ale auto nikam
A unikám z mesta
Rýchlo a zbesilo
Len aby to po mne hnilo
Cesta, drahá cesta
Vesta, bezpečnostná
Drž ma
Lebo musím ísť
Teraz pešo

Izba na piatom

Noc
Je tichá
Planá
Plynie pomaly
Ak tanečnica na parkete
Ako nočný lev
Ktorý sa zakráda džungľou

Ráno
Je hlučné
Zbrklé
Je to niečo ako prebudenie do ťažkého dňa
Ale veľmi rýchlo
Vzbĺkne veľmi rýchlo
Aj hádka
Stačí jeden zlý pohyb
Jedná zlá veta
Jedno zlé niečo
A z iskry sa zapáli celý svet

Obed
Je horúci
S priateľmi
Aspoň ten môj
Tvoj je možno iný
Možno horší možno lepší
Ale mne sa každým dňom pri ňom nálada lepší
Prší na mňa
Keď bežím späť
Lebo len polhodinu mám

Byt na piatom
V ňom tri izby
Celý deň tam hrá „Princess Gika“
Ľudia len tancujú
V nočných oknách
Ako chodia hviezdy
Ako chodia dole
Ako zas slnko príde
Zasvieti lúče
A pomaľuje aj unavené biele tváre
Ostrou oranžovou

Izba na piatom
Ta druhá hneď vedľa v kuchyni
Tam kde je zošívaná sedačka
Niekdedy tam býva ja mačka
Keď sa okno nechá otvorené
Tam kde rádio vždy hrá
A sám nikto nikdy nesedí

Cez zuby precedí
„Ta izba na piatom poschodí
zabolí ale aj pochodí
Povodeň príde
Novu archu treba stavať
Ťarchu sveta nech niekto berie
Nech sa s tým do neba derie
Lebo tam ho Boh čaká
V najbelšom rúchu
V jeho uchu sedí prosba
Vypočúť si čo sa vo svete deje
Prečo sa diabol v pekle tak mohutne smeje
Ale my vieme prečo to tak chodí
Je to kvôli izbe na piatom poschodí“

Nájsť sa je niekedy ťažké
Keď noci bývajú kratšie
Sny sa zabúdajú
A dni plynú ako voda v rieke
Zabalený večer v deke
Mysliac že ťa to ochráni pred všetkým
Ale tak to nie je

Lebo nočný démoni len čakajú
Kedy môžu prísť do izby na piatom
Tvrdo makajú
Pred dverami stoja
Aby hosť im ich otvoril dokorán
Korán sa tiež otvára
Kniha mohutná
Ľudia s nej tiež prosby čítajú
Niekdedy vyššie
Dúfajú

Medzi vlky vychovaný
Pochovaný mestom
Cestou nájdeš spásu
Jedného človeka
Jedného času
Nájdeš tak sa daj do rozhovoru
Nikdy nevieš aký prevlek Boh nosí
Kedy stojí na zemi bosí
Kedy kosí duše hore nad oblaky
Kedy oheň ktorý planie
V každom z nás
Podpáli tento svet
Lebo zbĺkneme všetci naraz
Jeden raz
A dva krát
Iba izba na piatom
Prežije

Skolí ma raz choroba

Všade po svete dnes chodí
Na nábreží čaká
Na zástavkách stojí
Rýchlo chodí
Tváre chodí

Dnes už bijú zvonce smrti všade
Nájdete ich na každom rohu
Na uliciach sa prechádzajú smrtky
Majú vysoké kosy
Železné
A ten mŕtvy pohľad v očiach
Na oblohe maľujú iba mraky
Temnými farbami sa snažia emócie vyjadriť
Ale my všetci vieme aké sú

Raz ma choroba skolí
Už vidím
Ako mi pred domom stojí
Stojí a stojí
Ani pohybu ani zľutovania
Dost' bolo ľudí
Čo ma len rania
Ber ma choroba preč
Dúfam že som dobrý človekom býval
Dúfam že Boh keď moje činy sledoval
Nežíval
Dúfam že som sa snažil
Na slnku nesmažil
Dúfam že aspoň niekto to ocení

Raz ma choroba skolí
A potom mi bude dobre
Keď sa ocitnem iba v tme
Bez pocitov
Hore sa cítite iba sekundu
Potom vám to chýba celý život
Jeden pivot
A ste mimo
Máte svojich rodičov
Tak si ich vážite
Oni vám chcú dobre
Ale máte celý svet
Ten neviem či si vás váži
Asi vás má v paži
To ničí ego
Ako padnuté Lego
Na kúsky
Ale s tým sa nedá moc to robiť
Len zarábať prachy a do roboty chodiť

Dúfam že keď ma choroba skolí
Bude to rýchlo
Lebo nechcem moc toho cítiť
Keď ma choroba skolí
Nie je to pekné
Nie je to dobré
Nie je to nejaké hrdinské
Celková smrť nie je
Kde je keď ju hľadám
Na jedno poradenstvo
Lebo niekedy mi by bolo lepšie
Bez pocitu viny
Bez pocitov všeobecne...

Ale
Svet je taký krásny
Keď všetko cítite
Aj bolesť má v ňom svoje miesto
Aj ten čo bol vychovaný vlkmi
Aj ten čo s nimi čas trávi
Ten čo sa bráni tomu aby tam chodil
Späť spať medzi nich

Lebo niekedy sa len s okna vykloním
A je mi do plaču
Lebo stromy a tráva
Ako sa v jednom rytme pohybujú
Je to krása
Je to nádhera
Ako obloha svieti
A slnko mi maľuje úsmev na tvár
A viem že keď ma raz choroba skolí
Tam nič z toho už neuvidím

A preto viem že som chorý
Lebo v srdci mám túžbu všetko vedieť
A aby ostatný netrpeli
Aby všetci k tomu speli
Aby neboli hádky, vojny, rozbušky, urážanie, plač,
slzy, tváre biele
A ja tiež som za ne zodpovedný
Keď som po mojom egu smädný
Ale snažím sa byť lepší
Snažím sa niečo robiť
A aspoň tak prispieť
A preto rozmýšľam
Že keď ma raz choroba skolí
A už len myšlienka ma v srdci bolí
Tak to nebude tá romantika ktorú som chcel
Bude to celé také, smutné a ponuré
Ale tak to vo svete chodí

Hodený na lôžko

Hodený na lôžko
Ako posledný blázon
Sám som
V bielej izbe
Nič sa nedeje
Izba sa točí
Močí na mňa celá inštitúcia
Nič sa na mne nemení

Čítajú knihy prominentných ľudí
Ale nechápu že
Zmena prichádza z vnútra
Nedá sa povedať že by zaklopala na dvere
Derie sa ten čo sa snaží
Až moc
Volať o pomoc
Lebo keď zavoláte
Už navždy máte zápis

Zápisnicu píše
Líže si prsty
Od radosti
Ďalší človek, ďalšie prachy
Ďalšia vláda
Nadvláda ľudí
Ktorá ani nevie osobné problémy
Ale ide ich riešiť

Hodený na lôžko
Ako posledný chudák
Vták čo mu krídla odstrihli
Čo sedí na zemi
Nemôže lietať
Pripútaný
Vrany
Už chodia okolo neho
Ako keby to bola posledná vec ktorú uvidí

V bielej budove
Starej už krachuje
Nových pacientov treba
Ani lekárov poriadne nie
Ukradnúť niečo na liekoch
Na lôžkach
Nikto si to nevšímne
A preto práve
Tu dnes ležím pripútaný
Lebo som spravil jednu chybu
A teraz musím za to celý život trpieť
Tak to tu chodí

Hodený na lôžko
Ako kopa hnoja
Asi sa ma vážne boja
Jediný priestor ktorý mám
Je izba
2x2
A tam to celé končí
Som zvedavý kto ešte dnes skočí
Včera to boli dvaja

Pre nich stratené profity
Peniaze ktoré sa už nedajú hľadať
Mávať nimi treba
Na chleba si zarobiť
Robiť robotu ako sa ti páči
Nech sa ráči
Nech sa len vyliečia
Ale oni nikdy neprídu spať

Hodený na lôžko
A systém za to môže
Systém ktorým liečia ľudí
Ktorým to pomôže
A ostatný sú tu len pre štatistiky
Kliky robia v celách
Nič viac sa nedá robiť
Izba je moc krátka
Žiadna tyč, žiadna telka
Žiadna známa znelka
Nehrá
Ani v hlave

Len cinkanie nástrojov
Ja raz utečiem
Zapichnem jednému bielemu plášťu skalpel do
hrdla
A budem bežať
Život v okovách sa nikomu nelúbi
Ľudia s skúpi
Nič si nekúpia
Ani len slobodu
Len nový telefón
A nádej
Nalej mi ešte viac
Lebo to je jediné čo sa tu dá robiť
Keď som pripútaný na lôžku
Aspoň že drogy sú zdarma
Veľká pharma
Často nič nelieči
Len dividendy berie
A práčkach nie obliečky, ale lóve perie

Predaj látok na ukľudnenie

V telke hraje znenie
Ak vás bolí hlava
A tráva už nepomáha
Dajte si naše chemikálie
Z lekárne
Na všetko po čom túžite

Ste nervný a neviete čo s tým?
Doslova vám z hlavy uniká tmavý dym?
Ste sám sebou
Alebo len človekom na špagáte?
Čo máte?
Univerzitu?
Štipendium?
Nič to neznamená
Ak si nekúpíte naše tabletky

A v nákupných centrách stojí už rada
Skladá sa z ľudí čo snívajú túžia
Už to tu prekvitá
Zhnitá prosba
Ale sen ich je už mŕtvy
Akonáhle si pilulku kúpia
Stúpia si na nohu
Celý regál skúpia
Zhodia ak nič nie je
Už teraz vonku auto horí
Chorí umierajú na normálne choroby
A tým zdravý
Na duševné

A v rádio hlas hlási
Že sa vyvinul liek na všetky túžby
Asi
Hlasy hrajú
Dobre sa majú
Ľudia v reklame tancujú podľa písňaly
Mali kedysi kludné životy
Teraz len po ľahkých drogách túžia
Slúžia štátu ktorý im ich dáva
Máva pred nim prázdnyimi škatuľkami
Treba viac práce
Hlas v mikrofóne znie
Spie to niekam veľmi zle
Ak bdie aj diabol
A snaží sa to zastaviť
Tehly roztaviť
Nové mosty postaviť
Nič len pustatina
A vymyslené šťastie

A hrôza rastie
Ako nádej v tmavej uličke umiera
Zviera ju ťažký osud
Odsúd'v sebe zviera, obyčajná čierne diera
Ktorá vsaje všetky dobré veci
Opak skrinky Pandorinej

Zima prišla
Kamióny nechodia už dávno
Hranice sa zatvorili
Lieku niet
Hneď je rozruch
Ľudia po zemi šťastie hľadajú
Malú nádej na niečo majú
Len hrajú hru
Zo životom
Aj keď smrť vždy vyhrá

Hrá sa na niečo pobožné
Dobré aj zlé
Choré aj prekliate
Do pohára liate
Nové latte
V novej kaviarni
Teraz horí
A ako som už vravel
Človek chorí na ulici umrie
Lebo šťastie hľadá
Máta sa v tme, smrť ho čaká
Vedľa kasína, nad ním čierna straka
Draka vypustiť von
Ktorý požerie aj posledné svetlo z dňa
Len tmavé mraky
A kaki farby s puškami dlhými ako delo
Vypaľujú pomaly náboje na telo
Znelo kedysi v telke
A v každom hlase
Že šťastie treba hľadať pri kase
Ale aj tie obchody už zmizli

Zmrzli na ceste domov
Krátkodobý pôžitok
Uži to a staň sa niekym
Splň si svoj sen
Nasad' si putá, dýchaj
Kýchaj alergie a nová služba príde
Už dávno autá horia a dnes aj domy
Stromy pália
Chvália sa aký je to účinný liek
Ale my vieme
Že je to len predaj látok na ukľudnenie

Slovo

Slovo

Ktoré sa ulicami váľa
Niet mu uznania
Nie je tam žiadna sláva
Je to len slovo
Ktoré vo vetre letí
Medzi ľuďí
Medzi smetí
Deti sa ho snažia chytať
Deti sa s ním snažia hry hrať
Ale také slovo vo svojom arzenáli
Nemožno mať

Spať nedá slovo
Ani najmilšiemu z nás
A jeden raz
Slovo pôjde preč
Nebude už slova
Zmizne aj reč
Teč krv
Kvôli slovu, kvôli reči
Nech sa slovo každému
Len prieči
Nieči človek raz povedal jedno slovo
Bol s ním rýchli koniec
Hotovo
Slovo ďalej pláva
Spáva pod mostom

Octom pokryté slovo
Nechutí na jazyku nikomu
Stromu koruny padajú
Kráľovi tiež
Lež slovo letí
A letí teraz rýchlo
Slovo vráža do ľudí
Ako keby ma niečo do boku pichli
Slov káže
Všakže?
Nech sme lepší
Lepší ľudia
Prestretého stola
Lebo zmena prichádza zdola

Vôľa je zmena
A slovo na to nemá
Slovo sa nemení
Iba pení
Pri myšlienke záhuby
Dve čarovné huby

Slová zabúdam
Lebo svet ide rýchlo
A znova ma niečo v boku pichlo!
Štichlo ma do rebra
Štíhle slovo
Bolo a stále je

Slovo zlé nie je
Ale celé sa to deje
Vo svete to tak už chodí
Sporí si už každý na slovo
Čo bolo to bolo
Ale kam ten svet speje
Niečo sa deje mimo nás
Vás to neovplyvňuje

Slovo
Je v ňom práca
Nenájdete ho na ulici
Nie je pri ňom pláca
Strať sa slovo tvoje
Vôle sa slovo nevyhne

Slovo
Je platené dobre
Šomre si každý už pod nos
Nos si dobré šaty
Platy môžu byť nízke
Ale slovo má dnes prejav
Tak vrav že či neprídeš
Keď je taká šanca
Raz za život
Jeden pivot
Plot
Ktorý treba skákať
Na to aby ste slovo počuli
Treba makať
Plakať nie
Slovo je šťastie samé
Klame vám človek
Ktorý ináč vraví

Spraví ten človek niečo
Aby počul slovo?
Bude musieť
Bdieť počas dňa
Hra sa hrá, kocky na stole sú
Hru hrá veľa hráčov
Vyhrať môžete ale ťažko
Problém, riešenie alebo plač?
Tak pred seba slovo tlač

Sloboda volá

Sloboda volá
Všetkých vojakov mocných
Predtým ako skoná
V sadoch ovocných
Na vrchu neba
Na vrchu toho kopca
Keď máš pri sebe slobodu
Kroť sa

Nestrať hlavu v boji divokom
Vieš zabiť každú vec
Iba s jedným brokom
Vieš zničiť každého túžby
Dievčenské či chlapčenské

Priečiť sa slobode
To nie je niečo ľudské
Mužské vôbec
Je to utkanie pred problémom
Kajanie
Určité hranie
Iba svet ktorý na dlani
Vie ukázať zrkadlo každému svojmu
Dobrá vec spraví
Železo sa pod' ťarchou taví
Železné srdce je opäť mäkké
Krehké ako porcelán
Laň a dlhý túžby
Služby Bohu a ich daň
Bože chráň aby som sa niekedy slobode priečil
Skôr vo vlastnej reči, si zabodnem meč do jazyka

Priečiť sa slobode
Daru od Bohov
Daru od niečoho kto z koho
Nik nevie nič
Gýč na stene
Denne chodím hrávať
Spávať na lavičky
Myčky ktoré umývajú riady
Stále sa točia
Vodu točia
Bočia od daného cieľa
Božského diela
Ktorý je človek úplne voľný
Pre neho je sloboda darom
Niečím ako vzduch
Kruh ľudí, utvorí silné puto
Skús to
A uvidíš že mám pravdu

Sloboda volá
Všetkých vojakov mocných
Predtým ako skoná
V sadoch ovocných
Na vrchu neba
Na vrchu toho kopca
Keď máš pri sebe slobodu
Kroť sa

Brod' sa
Lebo pre slobodu to význam má stále
Aj keď máš na mále
Branie ľudí
Ston chutí
Núti ľudí
Robiť veci
Ktoré sú len keci
Nič nevedia
Nič nerobia
Nič nespraví
Napraví len krivdy sveta
Kde to napravím
Spravím dobrý čin
V hline kláje nový život
Sám je tam
Zelený a pestrý
Slza by vám išla do oka
Keby ste to videli
Smeli povedať čo sa deje
Prečo niekedy pohľad na kvet
Tak hreje dušu cez oči
Prečo voči takej presile
Stojí sloboda
A volá
Na všetkých vojakov zdola
Volá
Nech len zvolá
Mudrcov
Bojovníkov
Obety
A vojnu
Nech sa pohnú a nech niečo robia
Lebo sloboda je v ohrození
Komunisti za ňou snoria
Každý extrémista
Každý rebel
Slobodu hľadá
A len čaká kedy príde
Je to žena mnohých
Plavé vlasy
A dnes ju volajú mnohé hlasy

Šťastie je luxus húfu

Šťastie láka masy
Spomínajú spoločne na lepšie časy
Chodia po uliciach spolu
Či stoja hore na panelákoch
Alebo len dolu
Pri autobusových staniciach
Ich ozvena my znie v uchu
Šťastie
To je luxus húfu

Kto hľadá ten nájde
Väčší prebytok noviniek
A ten kto bdie
Šanca je
Že slnku už pravú tvár videl
Ale ja viem že to nie je vada sluchu
Keď na uliciach sa ozýva
Šťastie
To je luxus húfu

Kto hľadá ten sa nájde
Hľadať márnny poklad
Aspoň náznak nádeje
Aspoň nejaký doklad
Viem že ozvena ma volá
Do boja
Vojaci už stoja
V jednom rade
V tom istom granátovom smrade
A ja viem
Že keď mi večer brucho uši pili
Šťastie je len luxus húfu
A kto vraví ináč sa mýli

A pesnička sa opakuje
Zopakuje ju ešte raz
Mráz sa dotýka nôh
Roh stola, ľudská vôľa
A pesnička ta istá
Prišla zrána
Vo forme lista
Hmla hmľistá
Zakrýva pradávnú múdrosť
Šťastie je len luxus húfu
A na tanier daj mu dosť

Skladal som básne v Rusku
V tej zime a zlej klíme
Keď hmla došla
Do izby dievčina vošla a povedala

Povedala jednu vetu
V bare ale celému svetu
Ale pravdu mala
Lebo šťastie je luxus húfu
A dáma
Tá na nás nič nehrala

Kto sa hľadá
Ten nájde len hlad
Hlad', to už nádej letí
Kufre balí si rýchlo
Berie so sebou aj svoje deti
A uteká zbrklo

A luxus sú luxusné autá
Domy
Správy
Peniaze
Pocit neviny
Dávka dobrej klímy

A pesnička sa točí stále na tom istom bode
Nikdy nebude celý bar v zhode
Na schode sedí opilec
A len čo počul tára
Už vraví
„Bar sa zatvára!
Ale ja ti rýchlo niečo povedať musím
Šťastie je luxus húfu
Až sám sebe sa hnusím“

Dusím pocit viny
Lebo z mesta idú samé dymy
Parí sa obloha
Mračná na okná klopú
A opilci
Tí len ďalej slopú

Troška jazzu, troška popu
Jednu slohu venujem vám
Dúfam že mi postavíte aspoň sochu
Keď vás mám tak rád
A brať sa nedá
Ľuďom čo nemajú čo do úst
Skús to
A gro celého problému znie
Že šťastný život nie je
Je hľadanie
A apatia
A partia šachová sa nedeje
Šťastie je luxus húfu a aj diabol sa už zasmieje

Podradenie

Podradenie
Do zákruty
Keď sa ide rýchlo
Po cestách poľných
Často treba auto ťahať
Na rýchlostiach dolných

Podradenie
Je kliatba ľudí voľných
Plných nádeje
Za lepším životom
Za jedným chodom
Vláda
Nadvláda
Cez volebné listy
A zisky idú domov
Ale nikdy do rúk ich vlastníkov

Podradenie
Na uliciach
Keď si vláda neplní povinnosť
Ktorú jej určuje občan
Je čas na revolúciu
Vtedy je v uliciach teror
Právom
A správne

Obchody sa pália
Strážnici sa bránia
Každý iba najviac rozbušiek
Pyrotechniky
Zbraní
Praskanie v uchu
Výbuch
Strel'ba
Zvuky ulice v noci aj za svetla
A taký bordel
Neuprace ani jedna metla
Ani tri tisíc

Podradenie
A k stenám občanov nútia
Stená matka
Lebo jej celý život zrútia
Smútia ľudia
Koľko obetí za slobodu padá
Ale tým viac je nenávidená vláda
Lebo podradený nik nechce byť
Zbiť podniky a vniknutia do súkromia
Sľúbia a nič nerobia

Podradenie
Ulice máta
Kde je diera
Je aj lata
Vlajka máva
Na radnici hore
Ale ten ťah
Ich ešte veľmi bolel

Pred budovami
Masy chodia
Cez mŕtvoly a horiace autá
Sa brodia
Krvou posiatá zem
Na nej odpor rastie
Ľuďom v srdciach krv vrie

A nočná sova a za dňa bdie
Lebo je treba
Netreba zdvíhať zbrane
Až do neba
Dnes sa bojuje za právo spraviť chybu
A trošku chleba
Lebo aj to človeku aby bok šťastný
Treba

A vojská chodia
Ale masa ich tlačí
Dnes vyšla prvá kritika
Vo vládnej tlači
Ale kto si to kúpi?
Kto taký magazín ešte predá?
Ani päť halierov
Nik už zaň nedá
Na nohaviciach politikov
Farba hnedá
Ale vzdať sa ľudu
To sa nedá
Beda tým čo revolučné volanie
Neposlúchnu zhora
Nastane pre nich väzenie
Tam nie je slobodná vôľa

A podradenie je nebezpečná hra
Správne ju ešte nehral nik
Ešte krik
Ešte vreskot
Ešte plač
Voľné voľby
Ľudia si vodcov nevážia, chcú chyby robiť
A vlastnou cestou za víťazstvom sa brodiť

Katakomby času

V katakombách času
Na nich mocne jeden hlas volá
Zdola hore

Plný energie
Plný vôle
Bôla v jeho hlase
Je ako stratená hus
V jesennom klase

V jazerách krv si pláve
Červené robí rieky
Deky nezakrývajú ľudí
Ale tajomstvá
Ktoré pod zemou
Asi tak 2 metre zakopané
Čakajú kedy im prídu tie dane
Ktoré tak platili
Ale do pekla šeky nechodia
diabol si ich necháva pre sebe
A kúsok neba je keď vás denne nik nezbiže
Keď oheň sa nad vami zľutuje
A môžete v klúde prežiť život

Lebo v katakombách temno je
Ale zároveň aj žiarivé poklady čakajú
Na pútnika
Odvážneho bojovníka
Vážneho proroka
Koncom roka mal prísť
Ale zísť sa môže aj kúsok ticha
A pólka duše
Keď sa ráno strieľa s kuše
Na divé zvery

V lese sa strašidlo máta
Hľadá katakomby času
Vraví
Táto žena v bielom
Bez oka
Že jej muža
Vyhodili z okna
A ona ho chce ešte raz pobozkať
A že jej chýba
A bola to jej chyba
Ale nikdy mu to nepovedala
A katakomby času sa jej menia
Penia sa vlci, ktorý ju zožerú
Pre neveru a pre jej hriechy
Troška pýchy a čepel' dýky

Krvou sa platí vstupné
Do katakomb času
Kde v sklenených pohároch
Duše lietajú
Majú nie toho veľa
Teľa obetované v prospech bohov
A veľa schodov
Ktoré vedú do neba
Treba aby takto chodili
Aby to bolo nutné
A vkusné

V bielych šatoch anjel chodí
Zuby vycerené hľadá obeť
Šesť hláv hada
Má ho rada
Ale hľadá duše
Ktoré patria do katakomb času

V nich sa každá mŕtvola pomaličky rozkladá
Padá buď dole alebo hore
Ale určite do večného spánku
Vo vánku studenom
Na súde poslednom
Odzníe rozsudok
A ten rozhodne smer tela
Vrela celá sieň
Keď žene trest smrti dole povedali
A mali pravdu
Za hriechy sa pyká
Myká aj posledného zloдея
V čiernej čapici

V katakombách času
Hľadáte sa márne
Starne s vami
Všetko možné
Aj nemožné
Vlažné
Teplá voda
Chlad tela
Celá nevera
Jedna veľká aféra
Ktorá na poslednom súde sa rieši
Po katakombách času
A kúsok mazu
A všetko klape
Málo je ľudí
Málo je chutí
Ale hriechy ostávajú rovnaké
A také neriešia ani v NAKE

Vieš kam chodia duše?

Vieš
Počas noci
V moci kuše
Vieš kam chodia duše?

Kde sa chodia čistiť
Kam chodia spievať
Kam chodia na hroby
Zdolávať hrobky, schody
Aj majú svoje body
Svoje zhody a zvady

Vady každá duša nesie
Vadí vám to variť
Ale kam chodí duša
Čo ľudské mäso varí?
Kam sa tá voda parí?
Dará sa im?

Lebo stačí vám
Štipka soli a troška koly
Aj tak vás váš hriech prebolí
Hory, doly, je to jedno kde ste
V jednom tele, v meste
Duše chodia rovnako domov
Štverajú sa po schodoch
Ale len hore
Do pekla nik nepôjde dobrovoľne
Niektorý svoj nový domov hľadajú
A skúška je či tam je duša
Niekde v rohu skrytá
Žena týraná, zbitá
Tam len sedí
Duša zlomená
Kamenná

Viete kam chodia duše?
Takto neskoro večer?
Kam sa chodia skrývať
Lebo v pekle voda netečie
A na perifériách
Kde smrť zvoní minútovým tempom
Kde duše chodia medzi svojich
Ako môžeš povedať hlasom твоjim
Ešte kludným
Že vieš kam chodia duše
Čo povieš tým pútnikom bludným
Čo im dáš?
Všetko čo máš?
To je jedno, oni chcú oddychovať

Lebo
Vieš kam chodia duše?
Vieš za nimi cestu nájsť?
A hrať sa na niečo čo nie si
Hľadať kopcoch zmysel
Ale nájsť len triesky

Hľadať sám seba
A duše kam išli
Tak rýchlo ako prišli tak aj odišli
Zmizli zo zraku
Ako z mraku
Ako počasie
Sa menia
Vlnia sa
Duše lietajú
V bielych tieňoch

Štipka korenia
A duše prídu zvukom
Hlukom sa nezaoberajte
Budú regále padať
Knihy hľadať
Milované
Svadobné prstene
A čo ostalo na stene
Obrazy ľudí
Fotky svadby
Duše chodia po svete bez podpory
To sú najsmutnejšie tvory

Tvorí jeden človek
Duše kreslí
Do pera večer kúše
Niečo stále čarbe
Obrázky čierne
Ale nič na nich
Len odrazy doby
Ale tie vidieť aj v zrkadle
Otázka stále je
Kam chodia duše?
Lebo srdce mi búši
Či mám dobro v duši
Či aj moja niekam nepôjde
Vojde do obchodu
Po vodu
A sa nevráti
Lebo svet je veľký
A kedy vy viete že dobré niečo robíte
To nik vám nepovie
A aj tak doma bdie

Priznanie

Ked' som bol ešte mladý
Povedzme tak 15 rokov
Myslel som si že som najlepší spisovateľ
Pozeral som sa na seba do zrkadla
Obzeral som si kúštiky tváre
Húštiky brady, smrady sa mi zdali ako vône

Myslel som si že si ma Boh vybral
Aby som splnil čo môžem
Čo môžem robiť
Myslel som si že jednou vetou zachránim svet
Veta ktorá vám otočí srdce

A furt mi hrala tá istá gitara v hlave
A Ozzy spieval si svoje
Moje myšlienky boli len moje
Nikomu som ich nevraľ
Bal som sa že niekto zoberie mi nápad
Plán
Na prežitie
Ako prasa v žite
Moje osobné v kryte
Skryté nápady išli hlavou
Ako pieseň havrana
A vrana mi vrieskala
Málo času je

Málo času je a to pravda je
Najprv vás to hnevá ale potom vás to oslobodí
Hovoril som si
Hovorili mi
Myslel som si že príde oslobodenie
Že padne železo
Malo prísť
Čakal som noc deň
Drel na každej vete
Písal som z hlavy
Ale nikdy nie s niekým
Hovorím si
Aký talent ja musím mať
Aj Bukowski také niečo splietal
Medzi pivami
Medzi pivami

A furt mi v hlave hral ten klavír
Nevedel som čo mám robiť
Bolo to ťažké
A klavír hral
A išlo to takto
Turu turu tu tu tu....

Ked' som bol ešte mladý
Svet sa zdal jednotvárný
Myslel som si že to je človek
A ja som špeciálny
Mňa povolal Boh
Aby som niečo spravil konečne
Vybratý z rádu
Kládu mi zavážil na plecيا
Nosil som ju hrdo
Svet na sebe
Bol som v nebi
Ale pýchu predchádza pád

Postupne svet mi otváral dvere
Boli tmavšie ako si viete predstaviť
Nepremýšľal som
Myslel som iba na seba
Kúsok neba pre mňa
Ale všetko pre ľudí
Položím na zem
Aj život
Aj česť
Stále to platí
Ale nie je to také jednoduché

Lebo pri jednej noci
Nikto moje básne nečíta
Mne chýbal ženský dotyk
Nevedel som čo so mnou je
Žena, jedna, mi otvorila oči
Dodnes som na nej závislý
Ale listy som písal
Ale nikdy ma nič dobré nenapadlo
Vädlo moje ego
V zrkadle som videl už nepriateľa
Nie človeka hodného obdivu

Myslel som si že môžem zrkadlá predať
Aj tak sa každý deň uvidím na titulke
Načo mi sú?
Túto krutú hru
Som ja hral zo sebou
A nikdy ma nenapadlo
Že veci sa môžu mať ináč
Mať všetko
Ale zároveň v sebe nič
Len nikotín, alkohol a troška ľútosti
Bol som plný zlosti
Kým som si priznal
Že som nič
A tak chcem aby to ostalo
Som s tým spokojný

Skoré rána sú smutné ale pekné

Áno, skoré rána sú pekné
Lebo pozorujete oranžové slnko
Ak sa na vás usmieva

A chýbajú vám
Priatelia ktorých bohužiaľ nemôžte vidieť
Ste od nich odlúčený
Chýbajú ju vám tie momenty šťastia
V tomto smutnom živote

Chýbajú vám dievčatá
Ktoré milujete ale neviete im to povedať
Niekedy nemáte slová
Niekedy sa pamätáte že ste neboli dobrý
A mrzí vás to
Lebo ich chyba to nie je

Lebo som hovoril že o dievčatách sa veľa píše až
moc

Aj v mojich knihách
Na ne som hrdý
Ale teraz chápem prečo môžu byť múzy
Aspoň myslím že rozumiem
Nikdy neviete až si k tomu poriadne sadnete
A myslíte
Bolí vás hlava
Ale tabletky vás nepomôžu
Trpíte
Ale trpíte pre tie správne veci

Viem že sa opakujem
Ale za tieto momenty ďakujem sebe a Savanne
Ani nevie aký mala na mňa dopad
No je to krutý svet

Viem že sa opakujem
Ale niektoré kliše sú tak ohrané až sa stanú kaž-
dodennou časťou našej mizernej existencie
Ale len v dobrom o nich vravím
Zlé myšlienky nemôžem mať
Alebo hej?

Lebo skoré rána sú smutné
Hlavne preto lebo vonku ešte chladno býva
Strom sa vo vetre ohýba
A ja rozmýšľam
Či sa niektoré veci slovami vyjadriť dajú
Či na to ľudia výrazy a frázy majú
Či aj keď všetky slovníky máte načítané
A všetky strany vám v srdci svoje miesto nútia
Viete mi niečo povedať o šťastných ránoch?

Lebo na ránach vidíš ako človek naozaj funguje
každý deň
Každý nejaké má, dobré skryté
Neukazuje, neverí, nevie
Predtým ako začne vravieť, preverí

Chýbajú mi také malé lampy
Pod ktorými som v upršaných nociach stával
Lebo ako idem dopredu a ja sa uberám
rýchlosťou svetla ani sám neviem kam
A niekedy chcem auto zastaviť
A len zostať na jednom parkovisku
Chýbajú mi lampy
Niekedy sú mi príjemné len tak pod nimi sedieť
Ale už nemôžem

Chýbajú mi časy
Keď ma ešte nikto neotravoval
Viete každým rokom pribudne vám na plece aj
ďalšia starosť
A je vás s toho zle ale iba riešiť ich musíte
Starostí ani rokov sa nezbavíte

Chýba mi ešte keď som veľa punku počúval
A v ušiach mi to dunelo
V dnešnom svete je to už niečo čudné
A preto iba to čo je na rádiu počúvam stále
Chýba mi keď som do školy nemusel chodiť
A každý deň bola iná grilovačka
Keď som sa potuloval medzi domami ako Jeho-
vista
Ale na rozdiel od nich som bol všade vítaný

Chýba ten rozdielny svet
Ktorý som už opustil dávno
Ale v hlave ma stále hreje
Chýba mi niekedy slza ktorá ide po líci
Či už v smútku alebo v hneve
Chýba mi že niekedy neviem cítiť
Že som niekedy k ľuďom zlý
Že chodím na oslavy s ktorých skorej vždy odísť
musím
Že v sebe často myšlienky dusím
Ako sa meníte
Čas vám do karát pozerá
Jeden karát je lacnejší ako sekunda na tejto zemi
Raz každý skončíme v nebi aspoň osobnom
Asi by som mal ďakovať toľko ľuďom, kvôli nim
to takto so mnou veje
Ja sa len sám seba pýtam
Tie skoré rána, kam to speje...

Slávnosť života

Za rúškom temnej noci
Na parkovisku
Pomaly ale iste
Sa schádzali autá
Netrúbili ani nič
Len ľudia
V sakách a šatoch z nich vystupovali

Pozerali sa či ich niekto nevidí
A následne
Debata
Čo nového
Čo v práci
Ako deti
Ak všetci
Všetci čakali na príchod jedného vozu
Skvostu medzi modernými autami
Hrami
A snažili sa to nejako ospravedlniť
Že tam čakajú už dlho
Zlá doprava
Zápcha
Možno nádcha?
Nikto nevie

Následne čierne auto, dlhé, sa zakráda k parko-
visku
Vchod je zabarikádovaný
Pred kostolom už ľudia stoje
Nové dieťa do rúk chytajú
Všetci ho obdivujú
Majú ho ako atrakciu
Fotenie, spotený ľudia
Ako ho každý drží
Všetci sa tešia
Doslova vidíte tie biele zuby v rade
A blesk fotákov

Prichádza podstatný pán, celý v čiernom
Dvere do kostola odomyká
Ľudia si pomaly sadajú
A hrajú sa že táto časť ich zaujíma
Vrava tam je
O všetkom
Pán sa pripravuje vzadu
A v kostole je chladno, príjemne chladno
Niektorý si aj mikiny dajú
Tí čo majú na to
Ostatný čakajú na obrad
Obrátia stranu na správnu

A muž odhadzuje Biblie bokom
Teraz on má hlavné slovo
Rozpráva
O Bohovi dačo
Boh vie čo
Ale to je jedno
Dieťa je už pripravené
Po kostole chodia miništranti
Dnes ako čašníci
Nosia
Vozia
Poháre
V nich biela tekutina

A každý pije ten tvrdý alkohol
Iba muž v rúchu nie
Ten iba rozpráva
Stále niečo omieľa
Niet mu už rozumieť
Lebo vnútri je ruch
Postupne sa dieťa podáva
Všetci stávajú

A muž v rúchu vyťahuje holubicu
Bielu
Drží ju v ruke
Nad dieťaťom
Miništrant niečo vyťahuje z vaku
Ľudia stíchli
Vstávajú
A...

Miništrant jedným svižným švihom
Rozrezáva krk holubici
Krv je všade
V húfoch kvapká všade
Dieťa plače
Ľudia tleskajú
Všetci tešia
Muž rúsku púšťa holubicu
Robí pentagram na bruchu dieťaťa
Kreslí ho tam
Dieťa sa zdvíha
Miništrant skrýva tesák
Vedľa holubice
Ozýva sa v tom zatvorenom kostole
Asi tak o pol noci
Tleskot a piskot
Radosť
Všetci sú radi
Okrem dieťaťa, to stále plače

Elektrošok

Za plotom
Auto
Stojí mocne
Kradne prúd
Ale svetlami obdivuje okolitú pustinu
Drinu ktorú majú
Hrajú sa s pocitmi
Títo ľudia
Vyzerajú že sú silný
Korby
Ale v podstate len kopú hroby
Pre všeliakých ľudí

Elektrošok sa deje
Keď sa dotnete plotu
Je to detox tela
Ak to prežijete
Žijete celý život tak isto
Treba troška šok
Bokom ísť
A prísť ku sebe
Cez srdce cez dlane
Sa pozrieť
Obzrieť sa
Na seba
Do neba
Treba

Elektoršok
A už teraz sa mi o ňom sníva
Niekedy to tak ale býva
Že nechcete v reálnom svete byť
Len vo sne poletovať
Obetovať sa pre svoje pudy
Vedieť čo robiť
A kde všade
Kade chodiť
Kde sa brodiť
Je to namáhavá práca

A ako tam stoja
Partia piatich
Kopú, kopú
Celý týžden im zaberá táto práca
Pláca je mizerná
Ale dá sa prežiť
A žiť s tým pocitom
Von ísť
Ako jeden duch
Kruh sa uzatvorí, amen

Elektrošok
A už teraz do hlavy bije
Pokojne ale iste
Každý z nás niekedy hynie
Plynie čas
Ubieha nám jedným krokom
Bokom sa dávajú len veci
Ktoré idú sto rokov
Nikto ich nečíta
Nikto im nepraže
Nikto neplače keď zmiznú
Miznú v jednom bode
Zhode

A ako stoja pri plote
Už len traja
Dvaja museli ísť
Prísť musela očista
Prísť musel ten jeden úder
Ten údel spravodlivosti
V nečistom svete

Ale na odvetu nezáleží
Keď máte elektrošok
Tam je to jedno
Tancujete do rytmu emócií
Kryhy vo snehu
Knihy snemu
Pravidlá a zákony
Autami chodia len bohatý
Zvyšok kráčať musí
Aj keď sa im to hnuší
Do kopca aj dole
Tahať za sebou kríž
Štyri koly
Ale nie s ľadom, nie tie

Elektrošok
To tie mozgy vymýva
A po štryoch vraždách
Jeden už ani nevníma
Len stojí pri plote
Štyri diery, jedna lopata
Tomu sa vraví odplata
Za plotom mieru
Kde v meste svietia na ulice nočný vtáci
A spevci sa v autobusoch na čierno vezú
Troška nehy
Troška viery
V lepšiu zajtrajšok
A možno troška krajší dnešok

Nad mostom straší temno

Nad mostom straší
A temné mraky sa už schádzajú
Na mále majú
Len na veľkých sa hrajú
Dbajú na vzdelanie
Na osud
Na posledný súd

A nad všetkými kopcami
Dolami aj horami
Sa obloha láme
Hráme sa na previnilé duše
Ktorých osud kúše
Ale z ich hĺbky
Vieme povedať
Že aj tak sa nič nedeje
Že diabol sa nám furt smeje
A ten pocit nás hreje

Lebo peklo dole dráždi
Prúdi ním mocný dážď
A ako vlna
Pomaly zakrýva všetkých z nás
Ozýva sa v diaľke hlas
Je to jeden bojovník
Meč má v ruke
Smrdí z neho sloboda
A vôňa odvahy
Snahy zdolať kopce
Teraz na červenej skale stojí
Každý v pekle sa trasie
Každý sa ho bojí

Je to zatúlaný pastier?
Alebo vie čo robí?
Zdolá pekelnú bránu?
Alebo mocné schody?
Bude mať výhodu
Bude chodiť raz tam potom spať?
Vráti sa mu pocit vinny
Rýchlo spať?
Hneď teraz
Mocná brána na sto rokoch slávy leží
Sneží všetkým do topánok
A vánok jemne hádže stromy
Domy padajú
Hrajú sa s nimi
Kríky a ostatné divy
Kriky ľudí
A sto chutí

Nič im nepomôže
Lebo dnes nad mostom straší temno
A nie je vôbec teplo
Skôr sa mračí

A dnes nad mostom
Lieta duch za duchom
Vzduchom sa šíri strach
Ako choroba
Voľba činu
A cigareta za uchom
Sú náznaky zlého myslenia

A preto práve vravím
Že aj keď slnko svieti
Nad mostom straší
A už sa to šíri aj riekou
Jednou dekou

Lebo oblaky sú mocné
A oči plačú slzy už teraz
A neraz sa mi stalo
Že sa mi zo svedomím niečo hralo
Na málo to malo
Nič sa nedialo
A stalo sa čo stalo
Ale čo už
Nuž treba to povedať tak

Každého má temnota v duchu
Keď chodí po uliciach
V čiernom rúchu
V jednom uchu diabol
V druhom svätec
A na hroby doniesť
Len pekný veniec
Posledný tanec
A aj to už vrana kráka
Má odvážny hlas
Na takého malého vtáka
Kráka o smrti
Kráka o poslednom súde
Chrbát budete mať v ľadovej drti
Keď vás obarí vínový sud

A keď zazvoní zvonec na hodinách
A nič sa teraz nerobí
Skončí každý na zemi
Každého smrť skolí
Bolí jedného noha, druhého krivda do lana šťve
A práve to sú naši, pre nich dnes na moste straší

Pokazený most

Pokazený most

A na ňom človek o pomoc volá

Už dávno ho nebaví škola

Ani život

Proste nič

Vidí pod sebou vodu

Ťahá sa dole prúdom

Ako čas

Mŕtvy čas

Ktorý doteraz zabíjal

Ale niekto raz musí pykať za tieto činy

Vojská z hliny

A ich idea dobrého štátu

Mužovi nepomôžu

Skúšajú

Na flaute hrajú

Aby tancoval

A nič

Muž stále sedí na moste

Myslí na seba

Na zlosť ktorá sa ukrýva v jeho duši

Niekedy v noci

Kedy by rád spal

Ho dosť ruší

Sluší mu ten prázdny pohľad

Aspoň odráža ako zrkadlo pravdu von

Čo sa s pravdou stane?

Asi utečie

Podobne ako rieka

Lebo každý rád by kompliment počul

Ako dobre to je

Aká výhodná je jeho práca

Aká vysoká je jeho pláca

Správca ega to ale nedovolí

Bolí ho predstava nebyť supermanom

V hranom filme, komiks

Je to komické

Ako mosty ktoré majú mestá spájať

Často delia duše na dve zhnité kusy

Skús si tak stáť

Nech ti vietor veje

A nech všetci vedia

Kam to speje

A čo sa deje

Nikdy nevieš kedy odbije posledná hodina

A možno bije práve teraz

Zvony zvonka počujem

A smiem sa spýtať

Koho tak rád začujem?

Bude to hlas vrany

Ktorá mi koniec trpkosti hlási?

Bude to hlas holubice

Ktorá každý konflikt odvážne hasí?

Alebo bude to hlas môj

Iba môj zdola zo srdca a hore

Ten hlas ktorý ma ráno zobudí

Ktorý ma nabudí

Ktorý tak mám rád

Ktorý sa sám pochváli v zrkadle

Ale je aj sudca najprísnejší

Najlepší hlas roku

Je určite a to v jednom kroku Hlas môj

Lebo muž stojí na moste

A hlas je ticho

Radšej pozoruje rieku

Ako tečie

Ako sa vlečie

Nevie čo má robiť

Ani on ani rieka

Deka ktorá ho ťahá dole

Ale on nevie ako sa jej zbaviť

Zabaviť sa je jedno

Ale keď nemáte dôvod

Je vám to nanič

Pre nič robíte to čo chcete

Pre nič sa smeje

Pre nič chodíte večer do školy

Proti svojej vôli

Bolí predstava taká

Straka ktorá sa zo smrťou hrá

Kráka

Skáče po plote

Most sa kýva

Muž padá

Rieka ho hýbe

A už pláva

Do Viedne možno ďalej

Ale telo studenšie ako voda

Zhoda okolností?

Bol plný zlosti?

Okoloidúci nevedia nič

Ani muž sám

To je na to najhoršie

Čísla mi idú hlavou

Čísla mi idú hlavou
Už ich vidím všade
Na stenách
V debnách
Položené hore
Strávené dole
Na povale
A stále tam stoja

Mnohý sa ich boja
Stoja v pozore
Ked' čísla vidia
Ale ja už víziu nemám
Nič
Len čísla v očiach
Už mi o nič nejde
Len či ma táto choroba prejde
Či bude raz zdraví
Či ako sa to vraví

Čísla mi chodia po hlave
A normálne už nevidím nič
Iba kričať mi treba
Do neba
Že kedy sa toto skončí
Kedy konečne niekto skočí
Kedy ja alebo ty bočí
Od témy
Od cieľa ktorý hľadám
Bádam ho v noci
Všade
Dúfam že ho nájdem
V ľade
V chlade
No neviem

Lebo čísla mi idú hlavou
Aj tento počítač tak vnímam
Ako len čísla
Ktoré spoločne robia umelecké dielo
A veľmi rád mám iba sedieť
A nič nepočítať
Lebo počítanie ma vyčerpáva
Ked' mi nazad máva
Hráva sa so mnou
Jedným dňom a jednou hrou
A nikdy neviem čo si myslí
Ked' všetci stoja
Sa ma boja
A sú kyslí

V mysli mi idú len čísla
A ja stále čakám
Kedy bude oddych
Lebo zatiaľ len makám
Nič iné nerobím
Len vozím ľudí
Vozím čísla
Na svoje miesta
A cesta myslím že tam nie je
Presedím svoj celý život
Čo sa to so mnou deje
Hreje ma pocit
Že dačo môžem byť
Ale hniť v hrobe
Nezachráni ma
Ani najhrubšia niť

Viť na mesiac
A byť človekom
Dve veci ktoré sú ťažké
Ale ja mám na to rovnicu
Percentuálne vám to vypočítam
Risky alebo zisky
Hocičo
Lebo dne smi hlavou idú len čísla

A nič nerobím
Len čítam
Knihy o číslach
Písmená ja nepoznám
oči mi svietia
A ja vidím len čísla
Hentam číslo
Na stene visí
A tam lieta
A tam svieti
Všade kam sa pozriem
Samé číslo
A tak mi blyslo
Že by som už prestal počítať
A ráno sa zobudil ako normálny človek
Na svoj vek príhodný

A preto vravím všetkým mojím
Dnes mi hlavou chodia čísla
Hodnota vesla
Zvisla
A nič po nej neostalo
Ale ja vám to možno vypočítam
Ked' chcete
Lebo hlavou mi chodia čísla ako na internete

Vzkriesenie martýra

Na kopci v dávnych časoch
Medzi vínom
V klasoch
Stojí muž
Krv mu na tričko kvapká
Skrz pole sa rúti
V ruke žiadna mapka

Na slepo chodí
A tak aj stúpa
Pochytila ho
Chudoba skúpa
Tridsať dva vojakov
Ho hneď teraz hľadá
Chodiť šmátrať
Pátrať
Po ňom
V strom
V deň
V peň
Len aby to bol on
Strom jeden
A dvaja nový
Chorý človek
Aj toho noha bolí
Chodí, chodí
Svoje mesto hľadá
Žiadna češť, žiadna sláva
Len voda

Lebo v rieke tak trochu dolu
Pozorujú občania zelenú horu
Na nej nič len šuter jeden veľký hore
Zatarasený zvieratami a kopou kôre
Treba štipku vôle
Aby sa kameň pohol
Zmohol sa točiť
Voči režimu bočiť
Skočiť dole
Ťahať sa hore
Nebíť dlho v škole

Ale človek sa ťahá
Slnko mu na chrbát robí pečeň
Tečie s neho
Potokom pomaly ale telo
Znelo ticho, jeho kriku niet
Niet mu pomoci
On bude do noci
Hľadať cestu von

Ako svoju misiu
Ale čo je to blázon?
Nepečie mu na šiju?
Skoro už je spálený
Nemá obleku
Ani poriadne šaty
Len handry
Pánty

Ale kde je to pole?
Kde sa toľko fláka?
Maká na sebe
Chodí od domu k domu?
Nie
Ale martýr také nepotrebuje
pre neho je utrpenie najlepšia odmena
Vzdať sa bremena
To nie
Bdieť na sebe
Pozerať hore
Do neba
Hľadať význam tam
Ani náhodou
Za vodou stojí muž
Spúšť drží už teraz
Neraz sa mu stalo
Že zlý človek a sa mu to dialo
Mal na málo
Nevedel čo robiť
Možno ho vtedy Boh zachránil

No nik neviem
Lebo náboženstvo tak zlé ani nie je
Dáva nám príklad
Či už Sidhárta alebo Ježiš
Martýr sa obetuje pre nich
Pre príklad
Pre sľub dobrého života
A pre nič iného

Lebo chodí medzi ľuďmi
Sedáva na námestiach
Hrá na flaute
Skautuje
Plúje na ľuďi dole
Hore stojí kvôli jednej vôle
Skratuje sa mu mozog
A on je len jeden čo to robiť môže
Zmôže sa na túto úlohu?
To ja neviem
Ale martýra bude sledovať ďalej

Anarchia na uliciach

Na uliciach stojí voz
Má čierne plátno
A strieka vodu

Na uliciach sa rozbehla anarchia
Momentálne je po nej veľký dopyt
Ale
Obchody sa zatvárajú
Ináč zhoria
Stvorí ďalšiu vlnu
Davy
Ktoré tvoria ľudia nahnevaný na systém

Po uliciach lietajú kokteily
Ale nie z alkoholom
Tieto by vám nechutili
Sú ohnivé, pálivé
Niet im zábran
Letia vzduchom
Nie je ich počuť sluchom
Lebo cez ten hluč
A krik
Nik ani nevie kto ich poriadne hodil prvý

Niekde to začalo
Alebo niečím
O tom teraz už nik nevie
Na uliciach je anarchia
Jedna vec
Klec padla
Ruža zvädla
A nič nezachráni už nikoho

Ani vláda
Ani polícia
Munícia im už dávno došla
Vošla kríza medzi ľuďmi
Ešte stále letáky rozdáva
Každý sa nepozera do zrkadla
Ale na suseda
S tým vražedným pohľadom
A v Dunaji už mŕtvol plávajú
Ľudia majú z toho celkom zábavu
Hravo robia všetky činy
Kliny na ktorých nosia ľudia
Sto chutí
Ich núti
Byť v pozore
Na obzore sa črtá zmena
Červené vlajky mávajú

Náčrt plánu
Teraz ho už netreba
Každý muž za seba
Každý chce kúsok slúbeného neba
Treba im hry a chleba, raz niekto povedal
Ale teraz ani to nezachráni
Múry predtým aby padli
Hroby a ich kvetiny aby na nich zvädli
Zvládneme to ako jednota
Ako grupa
Ako tlupa
Nahnevaných mladých mužov

A Americký Sen si už druhý hrob kope
Ale do služby musí vstávať
Mávať vlajkou
Každý ho chce
Kde môžeme vidieť zmenu
Jednu malú zmenu
K dobru
Vôbec sa to nemení tak rýchlo a zbrklo
Ako by sa na revolúciu patrilo

Lebo revolúcia je len zopár bodov
To už vtáky v korunách stromou spievali
Hrali sa na mocných
Na veľkých
Na nič podstatné
Hmatné zvyky
Kliky ktoré každý anarchista robí denne
Doma, sám
Opustený plán
Polícia už nevie kam ma strieľať
Dav je taký veľký

Sme až tak odkázaný na slobody
Že nevieme potom čo s ňou?
A ako domy horia
Premýšľam na tým nocou i dňom
A ako telá sa plavia
Dunaj už je červený
Bledý, zbledol už prezident
Keď má svoj príkaz dávať
Nestačí dobré činy hájiť
Ani dlhodobo nič robiť
Masy váš požerú lebo sa im chce
Každý kto chce niečo vraví
Rád spraví čo môže
Do kože sa nezmesť
Lepšie mať jedného vrabca v hrsti
Ako krdeľ v očiach

Ako čas plynie

Ked' mi ešte čas plynul pomaly
Ešte keď sme sa spolu hrali
Vytváral som si príbehy
Dva tri
Myslel som si že som jeden veľký prozaik
Ale čas plynie
Čas plynie rýchlo

Zbrklo som chodil po uliciach
Teraz to vidím
Keď sa v zrkadle vidím
Brada rastie
S ňou aj starosti
Čo škola?
Čo práca?
Keď ma niečo baví
Super
Ale bude zato aj pláca?

Lebo chodil som po uliciach dosť pomaly
Vtedy sa tak patrilo
Slnko mi utiera dnes slzy
To isté slnko
Len sa mi zdá že vtedy bolo oranžovejšie

Lebo príroda je najlepší maliar
Kompozícia mrakov
A drakov ktorý chodia po oblohe
Niekedy som ich tam v tom smogu videl
Dnes sú to len mraky

A blesky sa stali bleskami
Bleskovo beží ten čas
Už sa nebojím keď je vonku modrý záblesk
Dnes mi to pripomína dennú rutinu
Bum
A ani neviete ako rýchlo to celé išlo preč
Všetko tak rýchlo plynie
Neviete ani ako
Čas plynie fakt ako rýchlik
Ale nemecký

A presne ako na švajčiarskych hodinkách
Ozvalo sa vnútro
Čo si dokázal za ten svoj život
Vzchop sa
Niečo rob
Ale keď ja neviem čo
Tak som otvoril papier v nádeji že ma to zachráni
Pred samým sebou

A tancoval som potom
U ako veľmi
Všade na stole boli fľaše
Už prevrátené
A tie zvrátené hady nosili ďalšie
Na chvíľku som zabudol že bol som človekom
A niekde ďaleko táto myšlienka išla
U jak ten čas plynie
Ako voda v rieke
Ako smrad v plyne
Ako smetie v odtokovej ríne

Zbrklo som chodil autom
Keď si to teraz pamätám
Mal som si užívať to slnko
Tú slávu
Ktorá prišla
A odišla hneď na druhý deň
Nikoho to moc nezaujímá
Ale po tom dlhom živote som objavil
Ako čas rýchlo plynie

A tak sedím
V kresle
A sám premýšľam čo som premeškal
A neviem kedy smrť príde
Ale očakávam ju s určitou nádejou
Že ma zachráni pred tým utrpením
Ktoré mnohý volajú život

A preto vám vravím
Dúfam že to čítate ešte mladý
Vzchopte sa
A nepite toľko
Dačo napíšte
Vytvorte
Robte
Hlavne pre seba a potom pre ľudí
Sto chutí mám vrátiť sa tam kde som vyrastal
Aj v tom veku
Ale už sa to nedá
Och, jak len ten čas plynie

A ja stojím
Sám
Pred nebom
Len dúfam že ma dole pošlú
Ako zlú poštu
Boh číta moju knihu
Hlavou krúti
Asi pôjdem hore, do frasa

Ked' milujete dievča veľmi

Ked' milujete dievča veľmi
Je vám jedno
Ktoré derby
Vyhrávate a ktoré prehrávate
Vyhrávajú len pre vás pesničky
V každom rádiu
Každý playlist je len pre vás

Ked' milujete dievča až moc
Niet túžby volať o pomoc
Snažíte sa
Bojíte sa
O ňu aj o seba
Stačí vám kúsok stola
A ani bochník chleba
Len to najkrajšie
Je rovno pred vami

Ked' milujete dievča veľmi
Zbierka pocitov má najväčšiu hodnotu
Žiadnu kvótu nemáte
Každá myšlienka
Spomienka
Fotka
Banálna minca
Je len vaša aby ste si ju nechali

Ked' milujete dievča veľmi
Modlíte sa o každý deň
O prosím pán Boh
Nech mi neujde za roh
Nech nepríde rok
Kedy ja alebo ona lúčiť sa budeme
Lebo keď ju milujete
A o to ide práve
Nenájdete si to v rannej správe
To vycítite
Verte mi v tomto aspoň raz
Myšlienky na temno, na povraz
Odíde a príde len zraz
Takého jemného ticha
Mozgové bunky sa budú čudovať

Ked' milujete dievča až moc
Je zbytočné písať o tom básne
Aj tak slová nie sú dosť
Je len vaša, každá kosť
Nikdy nie je dosť
Slová sú slabé, puto silné
Tak to chodí, keď sa vám dievča srdcom brodí

Ked' milujete dievča
Máte to na háku stále
Svet sa môže zrútiť
A vy tam len budete stáť
Rúžové okuliare
Okúsiť troška ruže
Už vás pocit kuše
Kedy bude koniec
A to vás trápi najviac

Ked' milujete dievča až veľmi
Väčšinou osud bude hrať proti vám
Ona bude z Anglicka
Vy musíte ostať doma
Pohroma ale tak to chodí
Boh je škodoradostný
Teší sa aj diabol
Že čo to za pohromu narobili vo svete

Ked' milujete dievča príliš
Každý krok
Každý dotyk
Je zlatom a diamantami
Nie je to hrami
Alebo prázdny správy
Je to iba tým
Že je pri vás

Ked' milujete dievča veľmi
A ja to možno zažijem tiež
Ten pocit sa vás drží ako kliešť
Hocijaká bolesť
Zvesť o niečom zlom
Vás netrápi ak to ju netrápi
Predáte svoje najlepšie auto
Dom necháte matke prírode
Prejdete aj div že nie svet dva krát
Len aby ste videli ten karát
V jej očiach
Bočiac od toho
Že život je krátky
Lásky na ňom je až málo
A keď nájdete dievča
Ktoré budete milovať aj keď smrť to rozdelí
Nebudete taký smelý
Jej povedať že raz to končí
To od témy bočí
Lebo keď milujete dievča veľmi
A ona sa na vás pozrie, úprimne
Na vine nie je nič
Že upadnete do stavu nežného bezvedomia

Jedno oko pláva v mori

Na pláži
Sa smaží
Dvesto tiel
Ale tieto sa hýbu
Nechodia nikam moc
Len tam spia
V závetrí
V povetrí

Na povale visí obraz
Ešte ho nik nenašiel
jemné svetlo naň preniká
Spoza kulís
Ulíc do ktorých chodí
Keď sa snehom brodí
Chodí to tak vo vode našej
Keď otvorím
Dvere spálne

Obraz sa dá nájsť
Ako oči na spodku vody
Zahľadí sa
Pohladí pohľadom
Pichá v srdci pocit
Utrhnutý ako zo stola
Vôľa volá
Od stola
Od dola

Obrazov je mnoho
Len na stenách visia
Na drevených starých stenách

A oči vo mori stále stoja
Brehu ako svätenej vody
Sa boja
Stoja, stoja
Aj keď vlny ich hádžu tam a späť
Nikam sa nehýbu

A obrazov je vážne plno
A chate na kopcoch
Hore pri slnku
Tam kde slnko zapadá
Dole za stromy
Čierne lesy
Čierne machy
Masy sa posúvajú po špičkách
Ale nikto nerobí prvý ťah
Toho je teraz treba

Na pláži
Ležia ľudia
Ako sardinky
A je to pohľad za všetky drobné
A neviem čo to robí
Že niekedy slová zo mňa letia
Ako čerstvý vzduch
Rozmýšľam ako to mozog zvláda

Rozmýšľam kde múza kope
A kde nápady kradne
A kde vädne
Po sláve
A smädne
Nič nerobí
Sto rokov
A potom zrazu príde
Jedno dielo aj to druhé
V kruhu priateľov
A sto rokov
Čakám na jeden dialóg
A stále nič

A obraz sa dá nájsť
A nič s tým nespravíte
Lebo len vy viete
Čo je nové a čo staré
Čo je veľké
A čo malé
Čo sa dá robiť
A čo je tu stále
Oči plávajú v mori
A na mňa už truhlu
Niektorí robí

Bojí sa ma každý
Aj oči v mori
Brány do duše
Tá pod vodou stojí
Každý sa jej bojí
Stojí a nič nerobí
A tak sa to stále deje
Niekam to speje
V temných uličkách
Sa kapucne schádzajú
Hľadajú osvetlenie
A nič ich nezastaví
A marí sa mi že sa niečo deje
Niekam to teda speje
A oči v mori stále plávajú
A na moje konto srandu mávajú

Temné uličky v meste

V ceste mi stoja
Len dve autá
A zopár ľudí
Ktorý sa mi snažia prístupom zabrániť
Robiť niečo dobré
Ale ja vám poviem
Nič takého sa nedeje
Mesto žije ďalej
Svetlá svietia

Autá blikajú
Niektorí ich kradne
A vädne ruža
Čo som daroval mojej Angličanke
A je to čudné

Lebo vy čítate presne to čo si myslím
A nevíete sa tomu ubrániť
Čítate každé slovo
Je to presne ako keby ste sa mi kukali do hlavy
Spoznávate ma
Každým veršom troška bližšie
Lebo ja nepíšem o tom čo ma nezaujíma
Lebo tie veci sú mi ukradnuté
A ani nevíete ako ťažké je napísať stranu textu
Asi tak desať minút práce
Ale mentálne namáhavejšie
Hravejšie práce
A nechce sa mi ju moc robiť
Je to niekedy hovadina
Niekedy ma hlava bolí
Niekedy mi hlava aj stojí
Lebo neviem čo píšem
Ako teraz
Lol

A spať v temných uličkách
Úúú bojte sa už teraz
Autá
A ich spätné zrkadlá
Na vozidlách smetie a dážď
Aj tak to býva v temných uličkách
Tu lampa nesvieti
Nádej sa dávno skryla
Na hodiny hore bila
Byť hore a more
Stať sa niekým
Stáť na vrchu s niečím
Emočne namáhavé
Až vám oči klipkajú

Ale ráno sa budím
A tá istá vec ma čaká
Škola
Volá
Ja v nej o pomoc
Všetko dobré hlavne to
Vysaje
Tie momenty obdivu
Že ako svet je a kedy končí
Škola do náboženstva
A v nej už farár volá
Čo sa deje
Zdola
Niečo padá
Niečo letí
Ale pán Boh to nie je

A uličky temné
V nich ja chodím na prechádzky
Ste bližšie ku mne
Alebo už máte vrásky?
Načo čítate myšlienky len jedného človeka
Čítajte radšej svoje
Čo je naše to je tvoje
Hlavu ti nik neukradne
A keď aj hej tak ti to môže byť jedno
Už aj tak
V uličkách temných
Nič necítiš

A tak stojím
V uličke temnej na rohu
Čakám na sladkosti
A vodu
Čakám, čakám ja viem že to donesie
Ale kde?
Čakám dobre?
Čo ak tam nebude žiadna spása?
Čo ak je to len podvod veľký?
Ale čo už
Už som sa sem dotrepaľ
Počkám

A vy čitateľ
Nesnorte mi v hlave
Vyriešte si vlastné veci
A na sebe robte psychoanalýzu
A snažte sa niečo dokázať s kartami ktoré máte
Nehráte šach ani dámu
Hrá sa dnes poker
V temných uličkách mesta

Život na plné obrátky

Nechcem nič
Len život na plné obrátky
Žiadne gestá
Žiadne nič
Niekoho kto by my vravel
Ako bude cesta ťažká
Ako to bude celé nakoniec len fraška
Ale to nie

Je mi treba
Žiť bez toho aby som sa zastavil
Aby som písal zbrklo
Aby som vedel čo robím
Kde stojím
Čoho sa bojím?
Prečo práve teraz
Ja chcem len žiť život
Na plné obrátky

Dlho sa snažím
O to žiť na plné obrátky
Vratky za plyn
Ja žijem väčšinou vonku
A v sklonku života
Sa nechcem ľutovať
Niektorý ľudia plačú
Niektorý chcú aby ešte ostali
Ale ja vravím
Všetci svojho času mali
A keď smrť príde
Zobrať si svoj čas
A keď vám odbije ten posledný zvonec
Vy budete vedieť že rozprávky nie je koniec
Lebo život treba žiť na plné obrátky

A ako jeden muž raz vravel
Ak chcete žiť
Treba sa pripraviť na smrť
Treba vedieť čo robiť
Kam sa obzerať
Ktoré šance nechať
A do ktorých sa pustiť
Kedy postíť
A kedy sa prežívať
Šťastie je žena mnohých, verná vám neostane
Nie je na ňu žiadna garancia
Tak nebudte zalúbený
Mne sa to až moc stáva
Potom ťažké rána srdce máva
Nie je to hodné toho

Vaňa plná ruží
Iba hedonistovi slúži
Búši mu srdce
Kokaín doň ide
Príde si poň smrť
Čoskoro
Ale on o tom nevie
Ale ja viem
Že nebude šťastný
Bude chcieť ešte jeden kúpeľ
Ale smrť mu ho nedá
O, nie, nie
Lebo medzi nimi to vrie
Život ako taký
Skončí skoro
Aj v 80tich rokoch

Dlho sa snažím
Život žiť na plné obrátky
A začal som si ho tak užívať
Že mi bude aj chýbať
Niektoré veci mám tak rád
Je to spád dole
Hore
Ale ja nemôžem tomu prepadnúť
Jednu hru hrá
Zo sebou
Pred tebou
Za sebou
Pod nebom
Pred smrťou
A tak to chodí

Dlho sa snažím
Nájsť zmysel v mojom utrpení
Hudba pení
Mysel sa prehrieva
Povráva sa
Že sa to nedá
Veda
Je len slovo pre fakty
Ktoré nikomu nepomáhajú
Ako vysvetlíte strach
Lásku
Smrť
Život
Cez rovnice?
Nedá sa to
A preto vám vravím
Pripravte sa zomrieť
A žite život na plné obrátky

Láska je vrtká

Videl som na oblakoch znamenie sveta
Naše písmená napísané priamo
Čisto
Na tmavej oblohe

Ledva čítam, mám s tým problém
Lebo kanvas je prázdny
Strašný skutok som spravil
Neviem už písať
Motivácia odchádza
Prichádza moje zlé obdobie

Viete aké to je mať jednosmerné spojenie?
Nie vlakové
Je to ako kúpiť si lístok
Do krajiny
Len aby vás odmietli
Ale aj cesta platí
Zlatý ľudia čo chodia každým dňom
Po chodníkoch
Ja v ich šľapajach
Vyšľapávam si svoj úspech
Krok za krokom

Láska je vrtká
A šťastie žena mnohých
Láska pre šťastie
Je paradoxne nešťastie
Ale našťastie má ešte seba
Svoju hlavu
Kávu ráno ale chcem sa mi vracať
Do spomienok ktoré mi dunia v hlave ako mocná
búrka
Zvnútra cítim averziu
Čítam noviny ale nič necítim
Nemám sympatie pre obeť
Pri obede sedávam sám

Lebo niekoho havranie vlasy
Mi ju vždy pripomenú
Napomenú moju myseľ
Šak to nemá zmysel
Ale ja kráčam ďalej
Hlbšie a hlbšie padám
Odlúčky hľadám
Kajám sa za toľko pocitov koľko cítim
Rúžový vzduch by sa dal doslova krájať
Mávať na maják lode ktoré mi ušla už dávno
Priadlo sa to už dlho ale teraz to je vidieť
Cítiť

Videl som na obrazoch znamenie svojho srdca
Červené ako krv vína
Jedna klíma je až tak studená
Ako moje telo a pot
Keď myslím na zvod
Chod života je ako rieka
Utečie vám každý jeden moment až moc rýchlo

Zbrklo som chodil všade
Či už pešo alebo na autách
Dnes už viem
Láska nie je ľahká
Treba mať snahu
Troška úcty a blahu
Ľahnú si k sebe dvaja
Krája sa koláč, piknik
Ale ostanú po nich len fotky
A oči na plač
Tričká, fľaše
Troška duše
Teraz mi srdce skáče

Keď som ťa naposledy videl
Bola si pre mňa ideál
Zlatý grál
Poklad skrytý svetu
Ale čím viac sa snažíte človeka poznať
Tým viac sa vám hnusí
Skúsi vás balamutiť klamstvami
Byť vami len mávnem rukou a poviem
Láska je vrtká vec

Zavrie vás ako klec
Je to des
Ale čo sa dá robiť
Ja stále chodím
Nápad v hlave
Ktorý mi predali magazíny
Plné smetia a hliny
Nič čo tam píšú nie je pravda
Láska je vrtká
A na konci celej hry len tma svieti
Tam sa to ani zďaleka nekončí
Skočí muž z mosta
Jemu hold, majestátna pocta
Pošta o tom píše deň čo noc
Nepočujú milencov ktorý volajú o pomoc
Voľakde sa túlajú, na gitarách hrajú
Myslia si že ich láska pred záhubou zachráni
Takým ľuďom dajú len náhubok a troška vína
Láska je vrtká vec, po nej je len zima

Ranná dávka

Prišla mi do rúk správa
Že sa niekto predrogoval na ulici
Och aká smutná správa
Vraj mu na to stačila
Iba ranná dávka
Jedna tabletká
A veľa vodky

Kroky počúvam
Načúvam sám sebe
Tebe vravím
Spravím všetko čo môžem
Pomôžem
Ale aj to nehrotí sa tak veľmi
Máme radi keď mám dávky
Jemných drog
Pokec troška kávy
Netreba volať o pomoc

Stoj človek
Je treba niečo robiť
Vojna na drogy
Prehrali sme ju
Drogy ju vyhrali
Niektorým ľuďom stačí jedna dávka
Niektorým už dve do hlavy bijú
Hnijú bunky
Zvuky sirén
Jeden šáčok
A dvadsať rokov
Zopár krokom na súd
Splň mi jeden sen
Nech prejde deň
Kedy nebude čo na robote
A nikto si nebude dávať dávky

A správa prišla hneď zrána
Iba jedná obeť
Ved' sa nič nedeje
Niekto sa na nás len tak smeje
Ale ostatný vedia
Že jedna dávka úplne stačí
Tu je
Nech sa páči
Stačí mi všetko čo mám
Ani jedna dávka
Plavá žena
Iba jedna vec
A obalamutí vás to ako klec
Jedna dávka

Prišla mi do rúk správa
Noviny ju ráno písali
Keď sa ľudia hrali
Na vyvolených
Popredných filozofov
Ale nič tam nebolo
Len jedna vada
Že sa niekto predávkoval
Stačila mu
Len ranná dávka
Ale ja nemožem nič robiť
Nie je to v mojej kompetencii
V hre je oveľa viac vecí
Deti kričia
Bijú sa o svoje kóje
Našťastie nie o dávky
Ktovie ako to skončí

A muž na moste stojí
Dávku v rieke hľadá
Chodia tam lode
Autá
A nikto nič
Len chodia ďalej
Jeden ku nemu prišiel
Povedal: „Nalej!“
A tam končila komunikácia

A žena v mesta stojí
Dalo by sa povedať
Že sa bojí
Ževraj policajti berú dávky preč
Skrývajú ich
No kde ju ona dostane
Na hrane žije celý život
Nič sa nedeje
Nikam to nespeje
Hreje ju pocit viny
Zimy kde ona nič nerobí
Spí
A tam to končí
Bočí od témy
Ver mi
A tak sa to aj pomaly končí
Celé toto divadlo
Kyvadlová doprava
Prichádza rýchlo
Sprava
A nič sa nedeje
Len ranná dávka
A hop pracovať

Niečo vážne

Viem
Že sa stalo niečo vážne
Keď volali o pol noci

Vlci už vyli
Vily sa predbiehali ktorá to povie prvá
Ale taká správa sa musí vidieť
Nesmie sa nič vraviť
Je to to ticho čo srdcia bodá
Čo tečie rýchlo ako voda
Kiežby

Ale bola to časť dňa
Na ktorú nezabudnem
Rutina
Ktorá sa rozbila
Črepy ešte dodnes zbieram
Krv sa valí
A ja žasnem
Ako rýchlo sa vie všetko zničiť

Či to budujete rok
Alebo je to vás prvý polrok
Je to jedno
Všetko dobré v jednom momente raz skončí
Aj nádej sa obesí
Alebo z mosta skočí
Aj Boh od tohto bočí
Lebo škodoradostnosť ho hreje
Kam to speje?
Keď istoty už niet
A treba ju hľadať
A aj tak príde rana
Hneď tak zrána
Otvorí sa vám na srdci rana
A vy nevíete čo sa deje

Ale vedel som
Že sa niečo deje
Keď doktor mňa na chodbe chytal
Vravel
„Je mi to ľúto ale...“
Skoro som plakal pred ním
Mal som na mále
A stále tu stojím
Silný možno nie
Ale uzrozumený áno
Aj večer aj ráno
Na ten deň spomýnam
Lebo doktor vravel

„A možno tu je jedna liečba.
Riskujete veľa a veľa to aj stojí.
Vaša žena sa toho bojí.
Ale je to posledná nádej pane.“
A stisol mi dlane

Odvedú ma do izby
Oni vedia že pre mňa návštevné hodiny neplatia
Stratia sa pri myslení
A tam ležala moja ruža
Možno ma Boh len skúša
Koľko toho vydržím
Za ruku ju teraz držím
A opakujem čo mi doktor vraví

A ona mi len do očí hľadí
Je pohľad mi horúce srdce jemným vánkom
chladí
Nevadí mi že som unavený
Troška plačem
Ale ona to chápe
A preto vraví
„Raz sa všetko dobré skončí.
Väčšinou sa stane niečo strašné.
Ale ak chceme žiť
na smrť sa pripraviť treba.
Bude mi tam hore bez teba smutno
ale prežijem to nejako.
Ale ja ti verím, ty to dotiahneš ďaleko
neunúvaj sa mi pomáhať.
Zmysel to nemá.
Radšej šetri na seba
aby si aspoň ty mal kus chleba.
A mňa nechaj
a myslí na mňa stále
A raz sa stretneme tam kde mŕtvy chodia
na tom svetelnom brale.“

A dnes tu sedím
Sám a v smútku
Ako keby mi niekto zo hodínok života
Ukradol skrutku
Čas je krutý na mňa
Pomaly beží
Skôr kráča
Hrá sa dňom či nocou na spáča
Neviem čo mám robiť
Život rutinou sa stal
A mňa stále len temnými cestami bral
Spal som dlho a bolesť neodchádza
Jediné čo mi ostáva je dúfať
Že aj mne sa stane niečo vážne, netreba zúfať

Nenadávat základom sa stáva

Nenadávať základom sa stáva

Aj keď na vás
Niektoré z okna
Pasívne máva
Aj keď milienka odchádza posledná
A vy hotel zaplatiť musíte
Aj keď na svojich pleciach
Ťarchu sveta
Nosíte

Spíte málo
Alebo len večer
A teraz vás to dobieha
Doobeda nič nerobíte
Ale nadávate
Ten pocit
Vám telo nežne
Obmýva

Neviete čo ďalej
Nadpisy tvoriť treba
Z neba padol odkaz
Vraz do okna
Môjho srdca
Jeden kôl

A stojí muž pri tabuli
Učiť snaží sa
Ale môže
Len stáť
A nič nerobiť
Zbiť nikoho sa nedá
Beda tým čo to robia
Tvorila len zlobu
Hromadí sa im látka
A splátka
Aj s úrokom
Na dôchodok

Ale s toho si nič nerobte
Len papiere ktoré zmysel nemajú
Sú ako sysel
Požerú vám všetko
Hlavne svedomie
Bolí vás to
Jedna noha tam
Druhá späť
Je to svet
Ktorý vás láka
Ako divokého vtáka

A tam sa brodí
lev mocný
Hriva krásna
Netreba sa sťažovať
Aj vás čaká taká krása
Treba čakať
Deň či noc
Netreba moc
Volať o pomoc
Zlosť sa trati
na trati
Vlaku
Kde ľudia chodia do neba čakať
Na svoj rad
Ktovie čo im na to Boh povie

Rozpráva sa jeden s druhým
Že vraj to už nič nie je
Ale on to nevie
Niečo sa deje
Nik nedáva
Svet je ponurý
Žiadna komédia
Žiadna sláva
Mrava ľudu sa zmenila
Robotika

A prišla správa
Ministerstvo obrany
Čo nás pred všetkými chráni
Že nech občan jeden čo dvaja
Nech sa bráni
Nech chráni zem rodnú
Vodnú zem
Kde tečie rieka mocne
A vcucne niekoho kto plávať nevie
Aj taký býva život
Sťažovať sa nedá
A beda tým čo to skúsia
Aspoň raz musia

A tak to už chodí
Na oslavy večer trávi
Nič sa nedeje vo svete
Kométe
Ale tak to aj chodí
Niektoré sa bahnom brodí
Iný zas do krčmy chodí
Netreba nadávať
Aj tak to býva
Že niektoré vo vile býva bez morálnky ale

Poézia pre srdce

Ako sa rok pomaly končí
Sneh padá
Autá už tak často nechodia
Ani ľudia pešo
Je to ponuro
Ale mne nie

Lebo ja sa z okna pozerám
Na ulice
Pokryté bielou plachtou
Je mi dobre
Viem že som v teplé
Za oknami a mocnými stenami
Hrami
Ktoré sa hrajú v podvečer v noci
Vlci
Ktorý chodia
Sa teraz
Bahnom brodia
V norách
V nohách skoro nič necítia

A viem že to hovorím stále
Ale papieru je na mále
A konečne má čas
napísať poéziu pre srdce

Čo srdce bohatí
Ako klenot v útrapách noci
V mci má pocity
City vryté do seba
Napísané hore
Do neba
Oblaky
A vlaky ktoré chodia ráno

V stane spí muž
On poéziu nepočúva stále
Ale srdce má dobré
Ako je to možné?
Vložme sa do jeho pozície
Asi mu je zima
No čo už
Skús mi také niečo vraviť
Bdieť počas noci
A dlhých dní
Skry sa za svoj kabát
Nech ta golier hreje
Nech sa ti slnko do očí
Nežne smeje

Lebo leto končí
A mňa zima unúva
Čo sa to deje?
Všade chlad
Tepla už niet
A kvet ktorý rástol
Mocný, červený
Padajú z neho lupene
A v cene nie je zahrnutá táto možnosť
A dosť bolo útrap
A trápenia sa za nič
Kľúč ku šťastiu spočíva
Naplniť si srdce a plúca radosťou

Neviem ako mám končiť
Či mám bočiť od slova
Či mám hrať vety vetné
Či mám počúvať dievčatá letné
Ale ja viem
Že v bunde mi zima nie je
A už aj tak mocne nesneží
Poézia pre srdce
Vám aj tak telo naplní

Splní sa vám každé prianie
Ak nie kométa
Tak ja v to verím
Zverím vám tajomstvo dňa
Je to také malá hra
Ale nikomu ju nehovorte
Stojte
Prosím chod'te domov
A stromov sa moc nechytajte
Chladom preniká ich žilný tok

Potok ktorý tečie
Už iba ľadovec obmýva
A sníva sa mi
Ako pred rokom
Som prvý raz otvoril papier
Niečo napísal
A bola senzácia

Vtedy som ešte písal rýmy
Vtedy sa to dalo
Vtedy sa stalo čo sa malo
Dialo sa niečo
Dej nášho tela
Bdela v nás nádej
Na povel
Teraz ešte stále, ale už mám na mále

Iba tulák pokojne spáva

Vo svete tmy
Kde panika vládne
Iba jeden vládca
Po cestách chodí
Bahnom sa brodí
A ten je tulák

Lebo tulák domov nemá
Jemu to už jedno býva
Často sa mu sníva
Že by také dačo mal
A by sa hnal
Za nejakým cieľom
A nič
Fakt nič sa nedeje
A tam to končí
Bočí tulák o témy
A tak to proste chodí

Tulák sa aj mestom brodí
Ťažko
Pohlády
Nadhľády
S veží dole aj hore
Spolu
Aj v nohe
Všetko máva
Nespáva pokojne
Alebo aj možno áno
Najviac nebezpečný muž je ten
Čo stratíť už nič nemá

A tak tulák chodí
Mesto za mestom
Pešo
Nič nie je jeho
V každom meste halier vyžobre
Dostane
Na chlieb
Na pečivo
Na cigaretu
Na nič dobrého
Iba zlého človeka robia ľudia
Núti sa do práce
Spáse
Ale nič im to nedá
Beda tým čo si to myslia
Na kreslách sedia
A robia
Len hrotia všetko dokopy

A tam to aj speje
Diabol sa na tulákovi schuti smeje
Ale on jediný pokojne spáva
Aspoň ja si myslím

A tak to väčšinou aj býva
Jedna klíma
A nič ďalej
Nalej
Ešte pohár
Dolár mi daj
Hraj sa v lete
V gete
Ale nikde inde tulák
Nič hlavne už nerob
Stoj ako môžeš
Bráň sa
Do chôdze
A tam to končí
Tuláka nik nemá rád
A ten smrad
Čo zo sebou nosí
Kosí každú dušu
Kušu
A nič ďalej sa nedeje

A tak to aj končí
Tulák aj do potoka močí
je mu to jedno
On v noci v klúde spáva
A ja to viem
Netreba mi na to noviny
Nemusí mi to hlásiť správa
Proste myslím
A viem

A bdiem ja
Lebo tulákom nie som
Čakám na ten moment
Na tú jednu vec
Na klec v ktorej som
Kde som bol
Kam som chodil
A ako je to možné
Že tulák väčšie svoje túžby máva
A hráva sa vonku
Sám zo sebou
A nič
Obraz nebude mať
Ani článok
Jemu stačí jemný chladný vánok

Zakončenie prvej etapy

Ako som si tak čítal básne
Po sebe
Samozrejme
Došlo mi
Že toľko vecí sa zmenilo počas roka
Keď každý deň píšete jednu
Jeden sonet
Jeden pocit
Odísť od papiera sa nedá

Jeden veľký potlesk pre knihy
Ktoré ma žiť naučili
Jeden veľký potlesk pre Sabrínu
Ktorej som písal listy
Neodpísala
Čo už
Aspoň mám jej podpis
Jeden veľký potlesk ľuďom
Ktorý ma na správnu cestu hodili
Lebo keď zvony bili
Trinástu hodinu
A na námestiach červené vlajky vyli
Tak nenechal som sa zmiast'

Jeden standing ovation
Pre vás
Čo ste knihu dokončili
Kryli ste mi chrbát
Význam mi dávate
Takže ďakujem

Ďakujem mamči, sestre aj otcovi
Aj celej rodine
Im to treba povedať tiež
Často sa zatvorím
Nerobím nič
Ale myšlienkami som s nimi

Tak čakajte ešte roka
Nerobte ani kroka k drogám
Čítajte si báseň denne
Nech vám vášeň v srdci vence ženie
A pripravte sa na druhú etapu
A keďže toto sú posledné riadky tejto knihy
Dovolil som si porušiť posledné pravidlo mojej tvorby
Dúfam že mi odpustíte
Tak zatiaľ!